

تہ فسیری قورئانی پیروز

تیککاندہ وی

ما مؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

بہرگ ہشتم

چاپ دوم

۲۰۱۰

بکیروت۔ لبنان

ما فہم چاپانہ وہی پاریزداو بؤیتہ مالہی بہ ریز
ما مؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری قورئانی پیروژ

ئیکدانه وهی

مامۆستا مهلا عثمان عبد العزیز

به رگی هه شته م

چاپی دووهم

۲۰۱۰

بیروت – لبنان

ما فی له چاپدانه وهی پاریزراوه بوئنه ماله ی به ریز

مامۆستا مهلا عثمان عبد العزیز

تەفسیری قورئانی پیروۆز

جزمی ۲۲

ئەو بەهەرەو چاگە تايبەتی یەى خوا بەسەریانەو و ئەو پلە و پایە بەرزەى خوا پێى دان ئەركى سەرشانى قورس تر كردن، هۆى دور كەوتنەو و پارێزگارى يان بوو لە هەموو خراپە و گوناھىك، كەواتە ئەگەر هات و ئەوان بەر هەموو شان و شەرەفەو گوناھىكى وا بگەن شایان ئەبوون بۆ سزا و تۆلەى دور قات، وەكو لەم بارەى تریشەو بەم جورەن كە ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا﴾ هەر كەس لە ئێو گوى رايەل و مل كەچ بێت بۆ خوا و پێغەمبەرەكەى و كردهوەى چاك بگات وەكو نوێژ و رۆژوو و ئەوانى تر، ﴿نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ﴾ پاداشتى خۆى پێى ئەدەين دووجار، جارى لەسەر گوى رايەلى و مل كەچى و جارى لەسەر گەرانىان بە دواى رەزامەندى پێغەمبەر و ژيانىان لەگەلى بە خوشى و رازى بوونىان بە كەم و كۆپى ژيان، ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ نامادەمان كردو بۆى رۆزى يەكى بەرێز و بەنرخ لە بەهەشت دا كە خۆى شادمان و رازى بێت پێى، كەواتە حازر و بزر و نامادە كراو و چاوەپوانى بۆ ئەكات. ئەمەش لوتف و مەنتىكى جياوازه لە ژور و پاداشتە دووبارە كراوەكەى.

ئینجا روونى ئەكاتەو بۆ دايكى ئيمانداران كە تايبەتین بە هەندى شتەو كە بۆ ئافەرەتانى تر نى یە، پێویستى سەرشانىان دیارى ئەكات لە بارەى كردهو و رەفتارىان بەرامبەر خەلك، پێویستى سەرشانىان لە عیبادەت و پەرسەتنى خوادا، پێویستى سەرشانىان لە ناو مال و ناوخویان دا، باسى چاودیرى تايبەتى خوا ئەكات دەربارەى ئەو مال و خانەوادە بەرز و بەرێزە، هەروەها پاراستنى لە چلك و چەپەلى گوناھو تاوان، سەرنجیان رانەكێشى بۆ بێر كردنەو لەو نایەتانهى كە خوا ئەخوێنرێنەو لەناو مالهكانیان دا، لەبەر ئەو ئەركى تايبەتى خستوووە سەرشانىان، جىاى كردوونەتەو لەناو ئافەرەتانى هەموو جیهان دا.

كاتى ئىسلام هات سەرنجى دا گەل و كۆمەلى عەرەب - وەكو هەموو گەل و كۆمەلهكانى ترى جیهان - سەرنجى ئافەرەت ئەدەن بە شێوہیەكى سەیر، واى دانەنن كە ئافەرەت تەنها بۆ ئەو دەروست كراو بێتە هۆى رابواردن و تێر كردنى ئارەزووى ژن و مێردى. جا لەبەر ئەو لەبارەى ئادەمىتى یەو زۆر بە پەست و بى نرخی سەیر ئەكرد و داى ئەنا. هەروەها ئىسلام فەوزا و بى سەر و پێى بىنى لەناو گەل و كۆمەل دا لە بارەى پەيوەندى نێرو مێو، رژىمى مال و خێزان شێوا بوو بە مل يەك دا بەو جورەى كە لە چەند شوینى لەم تەفسیرەدا

باس کرا. نینجا ئیسلام دەستی کرد بە چارەسەر کردنی ئەو دەردە کوشندە کە رووخینەری گەل و خیزانە، بەم رەنگە تێپوانین و بیر و رای خەلکی بەرز کردووە لەبارەى ئافرەتەو، بەرى ئادەمیتى بەهیزو پتەو کرد لەبارەى پەيوەندى نىوانى نىرو مێو، تى ئى گەياندن کە ئەو پەيوەندى یە تەنھا بریتى نى یە لە تێر کردنى ئەو ئارەزوو و کوژاندنەوێ بلیسەى. بەلکو ئەو پەيوەندى یە بریتى یە لە پەيوەستى و یەك گرتنى دوو ئادەمى کە پىك هاتوون لە بنەرت دا لە یەك كس، لە نىوان ئەم دووانەدا سۆز و بەزەبى و خوشەوێستى هەبە، رەحەتى و ئارامى دل هەبە لە تىكەلى و یەكگرتنیان دا، لەو یەكگرتن و پەيوەستى یەدا مەبەست و ئامانجىكى گەنگ هەبە کە بەستراو بە وێست و خواھىشى خواو لە دروست کردنى ئەم تیرەى ئادەمى یە و ئاوەدان کردنەوێ ئەم زەوى یە و جىنشینی ئادەمى تىای دا بە پى ئى باو و رەوشتى خوا. هەرەوھا ئیسلام دەستى کرد بە دامەزراندنى رژیى مال و خیزان و بەهیزکردنى پەيوەستى نىوانیان، ئامادەکردن و دانانى بە پەرەردگا بۆ هەموو چىن و تاقمەکانى داھاتوو، هۆى پارىزگارى و پاراستنى ئەو پەرەردگایەى دامەزراند، پاك و خاوین کردنى لە هەر شتىك چەپەلى بکات، لە هەموو تەم و دووگەلىك لاسەرى بگرت.

دانانى یاسای مال و خیزان بەشىكى زۆرى داگیر کردووە لە نایینى ئیسلام دا، جى و شوینى گەنگى هەبە لە ئایەتەکانى قورئان دا، لەگەل دانانى ئەو یاسایانەدا تەمى و پەند و مۆچىارى هەمیشەبى هەبە بۆ بەهیزکردن و پتەو کردنى ئەو پایە و بنەرتە کە کۆشكى گەلى لەسەر راگیر ئەبى، بە تايبەتى لەبارەى ئەو شتانەى کە پەيوەندى یان هەبە بە رۆح بەرزى و پاك و خاوینى مامەلەى ژن و مێردى، پاراستنى لە هەموو بى ناموسى و ناپەواى یە. لەم سورەتەدا دانانى رژیى کۆمەلایەتى و هۆنینهوێ گەل و کاروبارى مال و خیزان جىگا و شوینىكى گەورەى هەبە، لەم ئایەتانەدا کە ئىستا خەرىکىن پىیانەو و لەگەلىان ئەژىن قسە و باس لەگەل حەرەمەکانى پىغەمبەردایە (ﷺ) تەمى و نامۆزگارى هەبە بۆیان لەبارەى پەيوەندى یان بە خەلکەو، لەبارەى کاروبارى تايبەتى خۆیانەو، پەيوەندى یان بە خواو، تەمى و مۆچىارى یەك کە خوا فەرموى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، کەواتە با سەرنج بەدەین و گوى شل کەین بۆ قورئان کە بە چ شىوہەبە ئەو خانەوادانە ئەپارىزى و بە پاکی راگیرى ئەکات لە هەموو خراپە و چلک و چەپەلى یەك؟ دانىشتوانى ئەو خانەوادانە کە پاك و خاوین ترىن کۆمەل بوون کە زەوى و جىهان بىنبىبىتیاى پىوێستیاى هەبى بەو تەمى و مۆچىارى یە ئەبى هەموو ئافرەتانى تر پىوێست تر بن لەوان کە لە سایە و پەناى پىغەمبەردا ژیاون (ﷺ) لە خانەوادە بەرزەکەى ئەودا پەرەردە کرابن - خوا لى یان رازى بىت -

بِنِسَاءِ النَّبِيِّ لَسْتَنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقَيْتَنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ

لهیەکەم جارەوه ئاگاداریان ئەکات بە گەورەیی شان و شەرەفیان، بەرزى و پایە و پلەیان لەناو هەموو ئافرەتانی جیهان دا، بە مەرجێک پارێزگاری ئەو پلە و پایەى خۆیان بکەن، هەلسن بە ماف و پێویستیاتی، ئەفەرموی: ﴿بِنِسَاءِ النَّبِيِّ﴾ ئەى ژنەکانى پێغەمبەر ﴿لَسْتَنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئێوه وەکەو هیچ کام لە ئافرەتانی تر نین و وێنەى هیچ کۆمەڵە ئافرەتی تر نین، ئێوه لە رادە و پلەیهک دان هیچ کەسى تر هاوتا و هاوبەشتان نی یە و ناگاتە رادەتان ﴿إِنْ أَتَقَيْتَنَّ﴾^۱ ئەگەر ئێوه خۆتان بپارێزن لە هەرشتیەک کە دژ و پێچەوانەى بپاریو فەرمانى خوا و رەزامەندی پێغەمبەرەکە یەتی، کەواتە تەنھا نزیکى و حەلأل و هاوسەرى پێغەمبەر(ﷺ) بەس نی یە بەلکو پێویستن بە هەلسان بە مافی ئەو نزیکى و هاوسەرى یە. بێگومان هەر ئەوهش شتیکی حەق و راستە کە ئەم ئایینەى لەسەر دامەزراوە و راگیرە، ئەوه شتیکی کە پێغەمبەر(ﷺ) روونی کردەوه و جارێ پێدا لە کاتیکی دا کە بانگی کردە خزم و کەس و کارەکەى کە نەخەلەتین بە خزمایەتی و نزیکى یەکەیان لە خۆیەوه، چونکە ئەوه هیچى پێ ناکرێ بۆیان لەلای خواوه، ئەفەرموی: ئەى فاطمەى کچی محمد، ئەى سەفیهى کچی عبدالمطلب، ئەى بەرهى عبدالمطلب، من لەلایەن خواوه خاوەنى هیچ شتیکی نیم بۆ ئێوه و هیچى پێ ناکرێ. لەمال و داراییم داوام لى بکەن چۆن ئارەزوو ئەکەن.^۲ لە رویاوەتیکی تردا فەرموی: ئەى تاقمى قورەیش خۆتان رزگار بکەن لە ئاگر. ئەى تاقم و بەرهى هاشم خۆتان رزگار بکەن لە ئاگر. ئەى تاقم و بەرهى عبدالمطلب خۆتان رزگار بکەن لە ئاگر. ئەى فاطمەى کچی محمد خۆت رزگار بکە لە ئاگر، چونکە والله من خاوەنى هیچ شتی نیم بۆ ئێوه لە لایەن خواوه، بەس ئەوهیە بۆ ئێوه خزمایەتی هەیه لە منەوه کە بە گۆنرەى ئەوه رەفتارتان لەگەڵ ئەکەم.^۳

^۱ ئەم رستەیه بە چەند جۆری تریش تەفسیر کراره تەرە کە هەموو ئەگۆنجین، بەلام دل بەوه بە نارام ترە کە وتمان لە تەفسیرە کە دا.

^۲ نیمامى موسلىم.

^۳ موسلىم و ترمى.

له پاش نهوه روونی كړدوه شان و شهره ف و رادهى بهرزيان كه دهست كهوتيان نهى به له خواترسان و خوږاراستن له هوى نارهبازيى خوا و پيغه مبر(ﷺ)، له پاش نهوه نينجا دهست نهكات به باسى نهو شتانهى كه هوى دوور خستنه وهى چلك و چه پهلوى يه لهو خانه دانه بهرزه و پاكي و خاوينى يه تى. نه فرموى: ﴿فَلَا تَحْضَمْنَ بِالْقَوْلِ﴾ كه واته قسه و گفتوگو تان نهرم و ناسك مه كنه به وينهى قسه و گفتوگوئى نهو نافرته تانهى كه بهد خوو بهد نيهان، نيوه بهو جوړه مه دوون له گهل خلك دا، ﴿قِطْمَعِ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ تا به هوى نهوه نيازى خراب بكات كه سى كه له دللى دا نه خوښى هه يه. نه خوښى به دخويى و نياز پيسى، يان نه خوښى و ناپاكي و مونافيقى. خواى گوره بهرگرى كرد كه له گهل پياوى بيگانه دا بهو جوړه گفت و گو بكن كه نهو شيوه گفتوگوئيه شيوهى خه مزه و ناز و هوى پهيدا بوونى و هه لگرانى نارهبازيى پياوانه. نه وانهى كه خوا نهو بهرگرى يه لى كردن حره مه كاني پيغه مبر(ﷺ) بوون و دايكى نيمانداران بوون كه جيگاي نيازى خراب نين بو خه لكى و نيازى بهد و خرابى خه لكى بو يان. نهو بهرگرى يه ش له چه رضى پيغه مبر دا بوو(ص)، چه رضى نهو كو مه له پاك و خاوينه كه هه لبر ترراوى ناده مى بوون له هه موو چه ركه كاني دا. به لام خواى پهروه رديگار كه پياو و نافرتهى دروست كړدوه خوئى چاك نه يان ناسى، نه زانئى كه دهنگى نافرته بهو شيوه نهرم و ناسكى يه له وانه يه نارهبازيى هه لگر سيني و نياز و خه تهره ي خراب له دهر وون دا فراهه م بينئى، له هه موو چه رخيك دا دل نه خوښ هه ر بووه بهرامبر هه موو نافرته ي با نهو نافرته يه كى بيت له وانه كه دايكى نيماندارانن. بيگومان پاكي و خاوينى لهو چلك و چه پهلوى يه، رزگار بوون نابى لهو پيسى يه، هه تا دوور كه و تنه وه و دووره په ريزى نه كرى لهو شتانهى كه هوى هه لگر سينه ر و فراهه م هينه رى نهو چلك و چه پهلوى يه.

نينجا تايا نهوه چونه له گهل نه م گهل و كو مه له ي كه نه مړو نيمه ي تيا نه زين. له م چه ركه نه خوښه چه په له په سته ي نيمه دا، كه به هه موو جوړ نارهبازيى و نيازى خرابى تيا نه خريته سوژ و په روښ و جامبازه؟ هه موو هوى بى نامووسى و داووين پيسى تيا خراو ته كار، دهشت و دهر و ناومال پر كراوه لهو پيسى و چلك و چه پهلوى يه كه خوا نه يه وى دوورى خاتوه له بهنده هه لبر ترراوه كاني!؟

وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ

له پيشهوه بهرگري كردن له وته و دهنگي نهرم و ناسك، ئينجا فرمان نهدات كه قسه و باسيان له باره شتي ريك و رهواره بيت، نه فرموي: ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ قسه و باسي بكن كه ريك و رهواره بيت و دور بيت له باوي ناپاكان كه له گهل پياوي بيگانه دا له بار و بابه تيگهوه نه دوين هوي خه تهره و نيازي خراپه لي يان، چونكه هرچوني دهنگي نهرم و ناسك و ناز و نوك و نارواهيه و قاپي خه تهره و نيازي به د تره. كه واته نابي له نيوان نافرته و پياوي بيگانه دا گمه و گالته و قسه ي پروو پوچ روو بدات و ببني. خوي گهره ناگاداره به دروست كراوه كاني و زانايه به سروشتيان. نهو خوايه نه فرمانه نهدات به دايكي نيمانداران، بو نه مه ي رهفتاري پي بكن دهر باره ي پياواني چرخي خويان كه چاكترين گهل و كومه ل بوون له چاك ترين چرخ دا. ﴿وَقَرْنَ﴾ سهنگين و سه لاره و نيشته جي و دامه زراو بن ﴿فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ له مال و جي نيشته جيگاني خوتان دا. مه به ست نه وه ني به سر له مال نه هيننه دهر و هه ميشه له مال دا بن، به لكو نه مه ده ست نيشانه به وه كه مال سره كي به له ژيان دا، مال نيشته جي به و بيگكه له مال شويني نه وان ني به له بهر ناچاري و پيوستي نه بيت. به لي به راستي مال شويني راسته قينه ي نافرته، به نارام و خوشي يه وه دانيشي تياي دا، چاوديري و سه به رشتي بكات و كاروباري ناوخو بيات به ريزه تاخوي و دانيشتواني تر به كامه راني بزين و به وي نه وه تياي دا، به هوي نهو مه به سته گرنگه ئيسلام پيوستي كردوه له سه ر پياو نان و نه فقه و نه ركي ژياندني ژن و خيزان، بو نه مه ي نافرته كه ده ستي بكات و بتواني چاوديري به خيو كردني مال و بيچوهه كاني بكات. پيك هيناني نان و ناو، رازاندنه وه ي جيگا و بان و راگير كردني ماله كه به پاك و خاويني، بيگومان نهو دايكه ي كه ماندرو مردو بيت به هوي نيش و كاري دهر وه و به سترابيته وه به كاتي دياربي كراو بو نيش و كاري كارگه و پيشه سازي و هر كاريني تري دهر وه، نهو دايكه په روشي نابي بو چاوديري و به خيو كردني به چكه كاني و كاروباري ناوخوي ماله كي، كه واته ژياني خوشي و كامه راني لهو جوړه مالانه دا ناگونجي به هيچ كلوج. مالي نافرته موچه خوړه كان و كرينكاره كان وه كو نوتيل و خان وان و له وه زياتر نين، هرگيز تام و بوئي ماليان ني به، مالي راسته قينه نه وه به كه نافرته پيكي بيني. بوئن و هه ناسه ي

خوشی مال پیک نایهت به بی ژن و نافرتهی که بهرینوه بهر و سه ره پهرشتی کهری بیته، سوز و خوشه ویستی مال دهست کهوت نابی بؤ مندال و بیچوهه کان مهگر دایکی کار به دهست بیته، نافرته یان ژن یان دایک کاتی تیکوشان و وهخت و توانای خوی بهخت کرد له نیش کاری دهره وه که هاتوه ماله که ی پره له ماندوویسی و بی نارامی و بیزاری و تنگه تازی.

دهرچوونی نافرته له مال بؤ نیش و کار نگه بهتی و به سه راهاتیکی خراپه دوچار ی مال نه بیته و ناچاری نه بیته ره وانی یه، نه گهر ناچاری نه بیته و به نارهنزو بیته، نه وه بهد بهختی و بی بهشی یه که رو نه کاته گیان و دهر وون و ژیریسی، نه وه بهد بهختی یه بهر یا بوو له چهرخی پهستی و خراپه و گومرایی دا، هرگیز له چهرخی بهرزی و پیشکهوتن و ژیریسی و پیارهتی دا شتی و اروونادات، چونکه ناشتی و نارامی و ریک و پیک مال خوشترین شته له م جیهانه دا، که نه وهش دهست نادات و هکو روون کرایه وه. به وه نه بی که نافرته بهرینوه بهر و چاودیر بیته بؤ مال.

دهرچوون بؤ نیش و کار به و جزیره یه. دهرچوونی بؤ تیکال و پیکلمی ناو پیوان له تیاتروخانه و نادای و جیگا کوره کان دا... نه وه کهوتن و هه لخلیسکانه بؤ ناوچال و زه لکاویک که ناده میته ناهیلی و نه یخاته ناو په چه و له وهرگای نارهل و چوارپی!! بیگومان نافرته له چهرخی پیغه مبردا (ﷺ) له مال دهرته چون بؤ نویژ له مزگهوت دا به داپوشراوی و پیچراوه یی به جوژی کهس نهینه ناسین، له گهل نه وه دا دایکی نیمانداران عانشه - خوی لی رازی بیته - پاش له دنیا دهرچوونی پیغه مبر (ﷺ) پی نی ناخوش بوو برؤن بؤ مزگهوت! له سه حیجی بوخاری و موسلیم دا نه گیزیته وه له عانشه وه - خوی لی رازی بیته - نه یفرمو نافرته تان حازری نویژی به یانی نه بوون له خزمهت پیغه مبردا (ﷺ) له پاشان نه گهرانه وه به داپوشراوی و چه تفه کراوی نه نه ناسران له بهر تاریکی. ههروه ها له سه حیجی بوخاری و موسلیم دا له عانشه وه نه گیزیته وه که نه یفرمو: نه گهر پیغه مبر (ﷺ) نه یزانی که نافرته تان چی نه کن له پاش خوی بهرگری نه کردن له هاتوچوی مزگهوت، دهرچوونی نافرته تانی بهنی نیسرائیل کاتی خوی بهرگری کران! دهی نه بی نافرته تان چی یان کرد بی له چهرخی عانشه دا؟ نایا چی هه لنگری کرد بی تیان هه تا عانشه نه وه به فرموی؟! نه بی نه وه یی نه وان چی بوو بی به نه زهر نه وه ی که نیمه له م چهرخ و روزه دا نه بیبین!

وَلَا تَبْرَحْ تَبْرِجَ الْجَنَهِلِيَّةِ الْاُولَىٰ وَاَقْمِنَ الصَّلٰوةَ وَاَتَيْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطَعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ

﴿وَلَا تَبْرَحْ تَبْرِجَ الْجَنَهِلِيَّةِ الْاُولَىٰ﴾ خوتان دهرمه‌خن له ناستی پیاوی بیگانه به وینهی خو دهرخستنی نافرہ تانی چہرخی نہفامی کون و پیش نیسلام، یان مہگہرین بہناو خہلک دا بہ لارہ و لہنجہو خو بادانہوہ، واتہ نہگہر پیویست و ناچار بوون بہ دہرچوون لہ مالہ کانتان بہ وینهی نافرہ تانی چہرخی نہفامی دہرہ چن، بیگومان نافرہت لہ چہرخی نہزانی پیش نیسلام دا دہرنہ چوون و نہگہران بہناو پیاوان دا بہ شیوہیہکی ناشہرعی و نارہوا، بہ لام ہموو شیوہیہ کہ نہگہرنہوہ لہوانہوہ شیوہیہکی سادہ و شہرم و داپوشراوی یہ کاتی بہراوردیان بکہین لہگہل شیوہ نارہواکانی نہزانی نہم چہرخہ تازہیہ! موحاہید نہفہرموی: لہ چہرخی نہزانی کون دا نافرہت لہ مال دہرنہ چوون نہگہرا بہناو پیاوان دا. (قتادہ) نہفہرموی: نافرہت بہ لارہ و لہنجہ و خو بادانہوہ نہگہرا. (موقاتیلی کوری حییان) نہفہرموی: چارشینوہی نہدا بہسہری دا و نہینہ بہست، بہہوی نہوہوہ گہردن بہند و گوئی دارہ و مل و گہردنی دہرنہ کھوتن! (نہین و کھٹیر) لہ تہفسیرہ کھی دا نہفہرموی: نافرہت نہگہرا بہناو پیاوان دا لہ چہرخی نہزانی پیش نیسلام دا کہ قورٹان ویستی گہلی لی پاک و خاوین بکاتہوہ و ہوی بی ناموسی لی دوور بخاتہوہ و ہست و حز و نارہزوی بہرز بکاتہوہ لہ رادہی چوار پی و نازہل بو پوپہ و پلہی نادمیتی^۱.

قورٹان دہست نیشانی کرد بو بہرہ لایی و باری نارہوا ی چہرخی نہزانی، تہی گہیانندین کہ نہوہ باوی چہرخی نہزانی یہ و ہرکس لہو چہرخہ تیپہری کردبی نہبی خوبی دارنی لہ باوہ نارہواکانی، تیگہیشتن و بیرو بپروا و ہستی بہرز و بلند بیت لہ رادہی بیرو بپروا و ہستی نہو چہرخہ. کات و چہرخی نہفامی شتیکی تایبہتی دیاری کراونی یہ، بہلکو لہ ہر چہرخ و کاتیک دا بہرنامہی ژیان لہ خواوہ نہہاتبی، خہلکی لایان دابی لہ رنگا راستہ کھی خوا نہو کات و چہرخہ لای خواو لہ ٹایینی خواوہ چہرخی نہزانی یہ و دوا کھوتنہ لہ نادمیتی. نیت ہرچہند بہ چہرخی پیشکھوتن و زانین و زانیاری سہرنج بدری! جا بہ پی ی نہوہ نیمہ نہمرو نہژین لہ چہرخیکی نہزانی زور سہخت دا، لہ پوپہی نادمیتی یہوہ ہاتوہتہ خواوہوہ بو رادہی پستی بی نرخی گیانلہ بہرانی تر. نہزانی کہ

^۱ یا تہ ماشای تہفسیری سورہتی نور بکری نہو بہ روون تر و دریز کراوہ.

هیچ پاکی و خاوینی و پیت و فەڕنی یە لەهەر گەل و کۆمەڵی که بەم جۆرە ژیاڵە بژی،
 رینگای ئادەمیاتی نەداتە بەرو خۆی رزگار نەکات لە رویشتن بە رینگای نەزانی کۆن دا، دەست
 نەگری بەو شتانەیی که هۆی خۆ پاک کردنەوهن لە چلک و چەپەلی، خۆای گەورە لە یەکەم
 جارەوه داینان و نەخشەیی کیشان بۆ حەرەمەکان پیڤەمبەر (ﷺ) و داوای لەوان کرد بەو
 هەموو پاکی و بی لهکەیی یەیی که بۆ ئەوان بوو. قورئان فرمان ئەدات و سەرنجی ئەو تاقە
 پاک و خاوینە رائەکیشتی بۆ ئەو هۆیاڵە و نینجا دل و دەروونیان ئەبەستیتهوه بە خواوه،
 سەرنجیان بەرز ئەکاتەوه بۆ کانگا و بەرچاوی هەموو رووناکی و پیت و فەڕی تا لەبەر ئەو
 رووناکی یە بپۆن بەو رینگا راستەدا. کۆمەکی و یارمەتی داوا بکەن بۆ بەرز بوونەوه و
 گەیشتنیان بەو پۆپە هەرە بەرزە، ئەفەرموی: ﴿رَأَقَمَنَّ الصَّلَاةَ وَآيَاتِ الزَّكَاةِ وَأَطَمَنَّ اللَّهُ
 وَرَسُولَهُ﴾ بە رینگ و راستی نوێژ بەجی بینن، زەکات بەدن و گوئی رایەل بن بۆ خوا
 پیڤەمبەرەکەیی. پەرسەتی خوا و پەیوەندی و بەستراڤەوهی دل و دەروون بەخواوه شتیکی
 کەنار گیر و جیاوازی یە لە کاروباری کۆمەلایەتی و رهوشتی لە ژیاڵ دا، بەلکو ئەو پەرسەتن
 و پەیوەندی یە رینگا و هۆی بەرز بوونەوهیە بۆ ئەو رادە و پۆپە بەرزە، تویشووێهە که ئەو
 رینگایەیی پی ئەبیری، کەواتە پیویستی هەیه بەو پەیوەندی و پەیوەستی یە بە خواوه بۆ
 وەرگرتنی یارمەتی و تویشووێ و رینگایە. پیویستی هەیه پیی بۆ پاک و خاوین کردنی
 دل و دەروون، پیویستی هەیه پیی بۆ بەرز بوونەوه و سەرشۆر نەکردن بۆ هیچ باو و
 رهوشتی گەل و کۆمەل. بۆ هیچ زەخت و زۆریکی تر، ئەبی بەندەیی خوا پەرسەتی دل بەستراو
 بە خواوه هەست بکات و بزانی که خۆی بەرز و بلند و رینگا راست ترە لە گەل و لە هەموو
 کەس لە هەموو شتیکی که لەسەر رینگای خوا نەبی و پەیوەندی بە خواوه نەبی، ئەبی وا
 بزانی که ئەم شایانە بۆ دەست گرتن و راکیشانی خەلکی تر بۆ ئەو رووناکی یەیی که خۆی
 ئەیبینی، نەک ئەوان ئەم راکیشن بۆ تاریکی و نەزانی یە که ژیاڵیان تیا ئەخنکی و نوقم
 نەبی. ئیسلام یە شتە و یە پارچەیه و دەست نادات بۆ دەست تیخستن و دابەش کردن.
 عیبادەت و ناداب و رهوشت و یاسا و رژیم و بەرنامەیی تیرو تەواوی ژیاڵی کۆ کردووه تەوه
 لەناو چوار چێوهی عەقیدە و باوەرپدا، هەرکام لەوانە کارو فرمانی خۆی هەیه لە پیکی هینان و
 بەرەم هینانی عەقیدە و باوەرپەکەدا، هەموو ئەوانە رینگ و پیکن و گونجاو و داریژراون و
 بەره و یەک شوین ئەپۆن، لەو هەمووه شیوهی راستەقینەیی گشتی بەدی دیت بۆ ئەم نایینە
 پیروژه، بە بی ئەوه ئەو شیوه بەدی نایەت و راگیر ناییت.

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرْتُمْ مَا
 يَتْلَى فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ
 وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

جا لهبر شهه فرمان به نویژ و زهکات و به گوئی رایلی خوا و پیغمبر (ﷺ) مینرا به
 دوا بهدوای شهو تهمی و مؤچیارای یانهی دایکهکانی ثیمانداران. مؤزی شهوانی پی کرا.
 چونکه هیچ کام لهو تهمی و مؤچیارای پی کراوانه راگیر نابن و بهدی نایهن به بی شهو
 عیبادهت و گوئی رایلی یه، لهسر شهو بار و شیوهی خوا. هوی شهو تهمی و فرمانانهش
 شهه یه که شهفرموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ خوا نایهوی جگه شهو
 که پیسی و چهپلی و بهرهمی گوناھتان لی دور بخاتوه و بیره ویننی لیتان شهی نالی
 بهیتی پیغمبر ﴿وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ پاک و خاوینتان بکاتوه به تهوای. شه فرمودیه
 نیجگار گرنکه و لوتف و بهزهیی و ریز و قهدریکی زور گوره نیشان شهات دهریاره
 حره مکانی پیغمبر (ﷺ) هروها هموو شهوانهی که زیاتر تایبهتی بوون پی یهوه. چ
 پیاو چ نافرته - خوا لی یان رازی بیت - هرکهس نزیک تر بووی له پیغمبرهوه (ﷺ)
 شایان تره بهم لوتف و بهزهیی و چاودیری یه تایبهتی یه. (نبین و عباس) - خوا لی یان
 رازی بیت - شهفرموی: بینیمان پیغمبر نو مانگ لهسر یهک هموو روژنک شهروشته بهر
 قاپی علی کوپی شهو تالیب له کاتی هاتنی هموو نویژنک دا شهفرمو: ﴿السلام علیکم و
 رحمة الله و برکاته﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿، هلسن بو
 نویژ خوا بهزه بیتان دهریاره بکات.

نینجا شهو تهمی و فرمانانه دوایی پی شهیننی به وینهی شهوی که له سهرهتاوه پیی
 فرمون ویری خستهوه که بریتی یه له شان و شهرهف و پایه و پلهی بهریان، جیاوازیان
 له نافرتهانی تر لهم جیهاندا، بههوی نزیکی و تایبهتیتیان به پیغمبرهوه (ﷺ) بههوی

نهوهی ماله‌کانیان شوینی هاتنه خوارهوهی سروشی خوا و نایه‌ته‌کانی خواوهن. نه‌فهرموی: ﴿وَأَذْكُرَكَ مَا بَسَلْنَا فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ باس بکه‌ن بو خه‌لکی، یان بیر بکه‌نهوه و له‌بیرتان نه‌چی نهوهی که نه‌خوئیریتهوه له‌ماله‌کانتان دا. ﴿هِنَّ أَيْدِي اللَّهِ وَالْحِكْمَةُ﴾ له‌نایه‌ته‌کانی خواو زانین و ناسینی که راست و به‌جی یه، واته نه‌و قورنانهی که نایه‌ت و نیشانه روونه‌کانی خوان له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رنتی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و هوئی زانین و ناسینی نه‌و شه‌ریعه‌ته گه‌وره‌یه‌ن که هه‌مووی رینک و راست و به‌جی یه.

به‌راستی نه‌مه به‌شیک‌ی نیجگار گه‌وره و گرنکه که خوا دای به‌و خوا پیداوانه، به‌سه بو بیر خستنه‌وه، بو نه‌مه‌ی دهره‌ون هه‌ست بکات به‌به‌رزی و بلندی و گه‌وره‌یی نه‌و به‌هره و لوتفه و چاکه‌یه، که هیچ شتیکی تر هاوتایی ناکات و ناگاته راده‌ی، هه‌روه‌ها روون نه‌ییته‌وه که نه‌و خووشی و رابواردنی نه‌م جیهانه‌ی که دایکه‌کانمان ده‌ستیان پیوه ناو خوا و پیغه‌مبه‌ر و روژی دوایی یان هه‌لبژارد به‌سه‌ری دا، دهرنه‌که‌وی که نه‌و خووشی و رابواردنه هیچ نرخیکی نی یه له‌چاو نه‌و به‌هره گه‌وره‌یه‌ی که ده‌ست که‌وتیان نه‌بی له‌سایه و په‌نای پیغه‌مبه‌ر و ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ردا(ﷺ)، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه زانا و ناگاداره به‌هه‌موو شتیکی، ورد و درشت و نه‌زانی چی چاک شایانه و کی بوچی ده‌ست نه‌دات، که‌واته هه‌موو فه‌رمان و به‌رگری یه‌کانی رینکه و له‌جینگای خوئی دایه.

نینجا له‌کاتی باسی پاک کردنه‌وه‌ی گه‌ل و کو‌مه‌لی موسلمانان دا، دامه‌زاندن و دارشتنی له‌سه‌ر نه‌و بارو به‌رنامه گرنک و گه‌وره‌ی که نیسلام هی‌نای. له‌م کاته‌دا باسی چهند سیف‌ت و ره‌وشتیکی نه‌کات که نه‌و ژیا‌نه پاک و به‌رزه‌ی پی به‌دی دیت، نه‌فهرموی: ﴿إِنَّ السُّلَيْمِيْنَ وَالْمُسْلِمِيْنَ﴾ به‌راستی پی‌اوه موسلمانه‌کان و نافرته موسلمانه‌کان، ﴿وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ پی‌اوه به‌واداره‌کان و نافرته به‌واداره‌کان ﴿وَالْقَنِيْنَ وَالْقَنِيْنَ﴾ پی‌اوه گوئی رایه‌له‌کان به‌هه‌میشه‌یی و به‌ناره‌زووی دل، نافرته گوئی رایه‌له‌کان به‌هه‌میشه‌یی و به‌ناره‌زووی دل ﴿وَالصَّادِقِيْنَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ پی‌اوه راسته‌کان له‌وتار و کرداردا، نافرته راسته‌کان له‌وتار و کرداردا،

وَالصَّادِقِينَ وَالصَّالِحِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ
 وَالصَّالِحَاتِ وَالْحَفِظِينَ فَرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّالِحِينَ﴾ پیاو و نافرته به نارام و خوگرهکان، ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ پیاو و نافرته مل که چهکان بؤ خوا به دل و به لهش، لهبر جینگیر بوونی سام و هه بیهتی خوا له دهرونیان دا و هست کردنیان به گهرهیی خواو ناگاداری خوا بهسر هموو شتیک دا، ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ پیاو و نافرته خاوهن خیرو سهدهقهکان، له فرمز و له سوننهت ﴿وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ﴾ پیاو و نافرته رۆژوو گرهکان، ﴿وَالْحَفِظِينَ فَرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ﴾ پیاو و نافرته داوین پاکهکان که پاریزهری عهرهتی خوینان لهکاری بی شرعی و بی ناموسی، ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاو و نافرتهکان که به زۆری باس و یادی خوا نهکن. نهه ده سیفته که کوکراوتهوه لهه نایتهدا هموو په یوهندی یان پیکهوه ههیه هموو کۆمهکی نهکن له فراههه هاتن و پیک هینانی نهفسیکی موسلمان و شهخسی یهتیکی موسلمان دا، هرکام لهه ده سیفته نرخی تایبهتی خوی ههیه له دروست کردن و داپشتنی نهو نهفس و شهخسی یهتهدا.

نهوانهی که نهو ده سیفتهیان تیا کۆبووتهوه ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا نامادهی کردوه بۆیان ﴿مَغْفِرَةً﴾ لی بوردن و داشاردنی گوناهاهکانیان - واته بچووکهکانیان - وهکو هه دیس روونی نهکاتهوه ﴿وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زۆر گهره بؤ کردهوه چاکهکانیان.

ئا بهو جوړه باسی سیفته و نیشانهی پیاو و نافرته موسلمانی کرد، هوی پیک هاتن و راگیر بوونی شهخسی یهتی موسلمانی روون کردهوه. به شیوهی گشتی، لهپاش نهوهی به شیوهی تایبهتی باسی حهرمهکانی پیغهمبهری کرد ﴿ﷺ﴾ لهگهل پیاو دا و شان به شانی پیاو باسی نافرتهی کرد تا بزانی راده و نرخی بهرزی نافرته له نیسلام و لای نایینی نیسلام، تا بهو چاره سهرنجی نافرته بدری لهناو گهل و کۆمهل دا، جیگا و شوینی خوی پی بدری

لهناو گهل و كۆمهل دا، جيگا و شوينى خوى پى بدرى شان بهشانى پياو له هه موو
 كاروبارىكيان دا، ئيتىر چ پهيوه ندى به خوا، چ لهبارهى ئهرك و فهرمى ئهه ئايين و عهقيدوه
 كه خراوته سهه شان بو پيگ هينانى ريگا و بارى راست له ژيان دا.

لهه چهنه ئايهتى داها تووه دا ههنگاويكى تازه نهنى له هؤنينه وهى گهل و كۆمهلى
 موسلمانان و نههيشتنى هه ندى باو و رهوشتى نارينك و نارپهوا. له يهكهم جاره وه تايبهتى به
 به نههيشتن و ههلهوشاندنه وهى رژيميك كه ناو نراوه به (تبينى) واته گيپرانى كه سينيكي بيگانه
 به كوڤ كه له سهه رتاي سوره ته كه وه دهست نيشانى بو كرد. خواى گه وه ويستى كه
 پيغه مبهه (ﷺ) به كرده وه ههلسى بهو تيك دان و ههلهوشاندنه وه، باوى عه ره ب وابوو نهو
 ژنى كوڤه دهست كردانه به بووك دانه نرا به وي نهى ژنى كوڤى راسته قينه، كه واته له پاش
 ته لاق دانى قه دهغه بوو باوكه دهسكرده كه مارهى بكات. هيج كهس نهينه توانى له يهكهم
 جاره وه ژنى ته لاق دراوى نهو كوڤه دهسكردهى ماره بركات له ترسى تانه و ته شه رى
 خه لكى، له بهر نه وه خواى گه وه ويستى كه پيغه مبهه (ﷺ) نهو نهركه قورسه هه لگري كه
 نهركيكه له نهركه كانى پيغه مبه ريتى به كهى. له مه و پاش نه بينين له هه لوئىستى
 پيغه مبه ره وه (ﷺ) به رامبهه نهه كاره قورسه و نهه تاقي كردنه وه به تينه. نه بينين كه هيج
 كهسى تر نهينه توانى نهو نهركه قورسه بخاته سهه شان، به رهنگارى گهل بكات بهو كاره كه
 دژ و پيچه وانهى باو و ئولفه تى جيگري دامه زواى چهنه چهرخى دوورو دريژه!! هه ره وه
 نه بينين كه چهنه قورشان دوا وه لهو روودا وه و لى كؤليوه ته وه بو ناسان كردنى له
 دهروونى موسلمانان دا و دل نهه كردن و دلخوشى دانه وه يان بو وه رگرتنى نهو كارو
 فه رمانه به ره زامه ندى و مل كه چى دل وه. له پيش باس كردنى نهه روودا وه ياسايه نهه ينى
 له بارهى مل كه چى و گوئى رايه لى بو هه ر كارو فه رمانى كه له لايه ن خوا و پيغه مبه ره وه بيت،
 به بى سهه لى كردنه وه و بى لى كردنه وه، كه نه وه ش وا نيشان نهه دات كه گوڤينى نهو با وه
 زور قورس و به تين بو وه له دل و دهروونى خه لك دا، نهه فه رموى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾
 هيج پياو و نافه ره تيكى بپوادار نى به ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ رِسْؤُلَهُ أَمْرًا﴾ كاتى خوا و پيغه مبه ره كهى
 بپريارى كارو فه رمانى بدهن به هيج كلوج نابى ﴿أَنْ يَكُونَ لِمَنْ أَلْبِغَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ بو يان نى به سهه
 لى كردنه وه له كاروبرياره كه يان و دهست بژنى تيا بكن. به لكو پيوسته له سهه ريان بى گيرو
 گرفت گوئى رايه ل بن و شوينى فه رانه كه يان بكهون، نابى سهه رپيچى بكن و ياخى بين،

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ هرکس سرپیچی بکات و گوی رایه‌لی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی نه‌بی به‌راستی نه‌و که‌سه گوم‌پا بووه و لای داوه له ریگای راست به لادان و گوی رایه‌لی یه‌کی روون و ناشکرا.

له‌بارهی هونینه‌وه‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته چهند را و ریوایه‌تیک هه‌یه، یه‌کی له‌وانه نه‌مه‌یه که هاته خواره‌وه به‌رحق زه‌بیه‌نی کچی جه‌حش - خوای لی رازی بی‌ت - کاتی پیغه‌مبهر (ﷺ) ویستی جیاوازی نه‌هیللی له‌ناو تا‌قم و چینه‌کانی گه‌ل دا، نه‌و باوی نا‌په‌وای ره‌گه‌زایه‌تی و چینایه‌تی یه ژیر پی بکات که له کۆنه‌وه باو بوو، ده‌قی پی‌وه گیرابوو. ویستی نه‌و باوه نا‌راسته نه‌هیللی، به‌م جو‌ره هه‌موو ناده‌می یه‌کسان بکات به وینه‌ی ددانه‌کانی شان، له جیگه‌ی نه‌و باوه نا‌په‌وادا نه‌م باوه‌په‌ بچه‌سپینتی که هه‌چ که‌س له هه‌چ که‌س زیاتر نی یه مه‌گه‌ر به خواپه‌رستن و له‌خوا ترسی. به‌پیتی نه‌و باوی نه‌زانی کۆنه تا‌قمی به‌نده نازاد کراوه‌کان چینیکی جیاواز بوون له‌ناو گه‌ل دا راده و پله‌یان په‌ست تر بوو له راده و پله‌ی نه‌وانی تر. یه‌کی له‌م چین و تا‌قمه زه‌یدی کو‌پی حاریشه بوو که نازاد کراوی پیغه‌مبهر بوو (ﷺ) بریار درا بوو به کو‌پی، نه‌وه بوو پی‌ی نه‌وترا زه‌یدی کو‌پی محمد، هه‌تا خوا نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه کرد و فه‌رمانی دا نه‌وانه به ناوی باوکه راسته‌قینه‌که‌یان‌وه بانگ بکرین نه‌گه‌ر زانراو ناسرا، نینجا پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌و یه‌کسانی یه به کرده‌وه به‌دی بی‌تی به ماره برینی زه‌ینه‌ب - که پورزای پیغه‌مبهر بوو (ﷺ) - له نه‌وه‌ی هاشم بوو که له پۆپه‌ی قوره‌یشه له زه‌یدی کو‌پی حاریشه - خوای لی رازی بی‌ت - بو نه‌مه‌ی جیاوازی چینایه‌تی یه نه‌هیللی، هه‌ر به نه‌فسی خو‌ی، له‌ناو که‌س و کاری خو‌ی دا، نه‌و باوه‌پی جیاوازی یه نه‌وه‌نده جیگیر و دامه‌زراو بوو هه‌ل نه‌ئه‌که‌نرا و له ریشه نه‌ئه‌هینرا به کرده‌وه‌یه‌کی وا نه‌بوایه له لایه‌ن پیغه‌مبهره‌وه (ﷺ) به شتیکی وا نه‌بوایه خه‌لکی نه‌و ریگا راسته‌یان بو نه‌ئه‌درایه به‌ر.

جا نیین و که‌سیر له ته‌فسیره‌که‌ی دا نه‌گه‌پرته‌وه له عه‌وقی یه‌وه و نه‌ویش له نیین و عه‌باسه‌وه - خوایان لی رازی بی‌ت - که پیغه‌مبهر (ﷺ) خوازیینی کرد له زه‌ینه‌ب بو زه‌ید، نه‌ویش وتی شوی پی ناکه‌م! پیغه‌مبهریش (ﷺ) پی‌ی فه‌رمو: به‌لی شوی پی بکه. نینجا زه‌ینه‌ب وتی با پرس و رایه‌کی خو‌م بکه‌م. له‌م کاته‌دا نه‌و وتووێژه‌یان نه‌کرد نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه. نینجا زه‌ینه‌ب وتی: نایا رازی بم شووی پی بکه‌م؟ پیغه‌مبهریش (ﷺ) فه‌رموی:

به‌لی! نه‌ویش وتی: که‌واته سه‌رپیچی ناکم له فرمانی پیغه‌مبهر (ﷺ) و نه‌وا شووم پی کرد.

له عیگریمه‌وه نه‌گیزنه‌وه و نه‌ویش له نیین و عباسه‌وه - خوا لی یان رازی بیئت - که نه‌فرموی: پیغه‌مبهر (ﷺ) خوازینی کرد و نه‌ویش سه‌رپیچی کرد و وتی: من لهو چاک ترم له نه‌سب و نه‌ژاددا، نینجا نم نایه‌ته هاته خواره‌وه.

مه‌روه‌ها مجاهد و قتاده و موقاتیل نه‌فرمون: که نم نایه‌ته له‌باره‌ی زه‌ینه‌به‌وه هاته خوارکه‌سه‌رپیچی کردله‌شو و کردن به زهید و له پاشان به‌هوی نم نایه‌ته‌وه گوی رایل بو.

نیین و که‌ثیر له ته‌فسیره‌که‌ی دا ریوایه‌تیکی تر نه‌هینی له عبدالرحمن ی کوری زهیدی کوری نه‌سله‌مه‌وه که نم نایه‌ته هاته خواره‌وه له نوم که‌لثومی کچی عوقبه‌ی کوری ثبو موعیته‌وه که یکه‌م نافرته بوو کۆچی کرد بو مدینه له پاش سولج و ناشتی حوده‌ییبه، نینجا خوی به‌خشی به پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌ویش فرموی: نه‌وا قبولم کرد. نینجا ماره‌ی کرد له زهیدی کوری حاریشه - خوی لی رازی بیئت - ره‌نگه پاش ته‌لاق دان و جیا بوونه‌وه‌ی له زهینه‌ب - نینجا خوی و براکه‌ی پی یان ناخوش بوو و براکه‌ی وتی: نیمه مه‌به‌ستمان پیغه‌مبهر (ﷺ) خوی بوو که‌چی داینی به به‌نده‌که‌ی، نینجا نم نایه‌ته هاته خواره‌وه.

له ریوایه‌تیکی سی یم دا نیمامی نه‌حمده‌ حدیسی نه‌هینی له نه‌سه‌وه - خوی لی رازی بیئت - نه‌فرموی: پیغه‌مبهر (ﷺ) خوازینی نافرته‌تیکی نه‌نساری کرد بو باوکی جوله‌یبیب که نه‌ویش له نازاد کراوان بوو. - خوی لی رازی بیئت - نه‌ویش وتی: با پرسینکی دایکی بکه‌م، پیغه‌مبهر (ﷺ) فرموی: که‌واته چاکه. نینجا پیاره‌که که چوو پرسسی ژنه‌که‌ی کرد و نه‌ویش وتی: نه‌ی خوا نه‌کات! نایا پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌سی ده‌ست نه‌کوت جوله‌یبیب نه‌بی و نیمه نم نافرته‌مان نه‌داوه به فلان و فلان؟ نه‌نه‌س نه‌فرموی:

نافره‌ته‌که له په‌نای په‌رده‌دا گوی لی بوو، نینجا پیاره‌که مه‌لسا مه‌واله‌که بیاته‌وه بو پیغه‌مبهر (ﷺ) نینجا که‌که نه‌لی: نایا نیوه نه‌تانه‌وی کارو فرمانی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌ریه‌چ بده‌نه‌وه؟ ماتول نه‌و رازی به ژنی بده‌نی. نینجا باوک و دایکی بیران کرده‌وه و وتیان: راست نه‌که‌یت. نینجا باوکی رویشت بو خزمته پیغه‌مبهر (ﷺ) وتی: نه‌گه‌ر تو پی‌ی رازیت نه‌وا نیمه‌یش رازین. پیغه‌مبهر (ﷺ) فرموی: به‌راستی من پی‌ی رازیم. نینجا لی ی ماره کرد... هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نم نایه‌ته هرکام له‌وانه یان هرچی تر بووبی نایه‌ته‌که تایبه‌تی نابی به هیچ هویه‌که‌وه، چونکه دیمه‌ن و رواله‌ته‌که‌ی گشتی یه، بریارو یاسایه هیه له‌لایه‌ن

زانایانهوه که هۆی هاتنه خوارهوهی حوکم و بریای نایهت تایبهتی ناکهن. بهس ئهو رووداو
 و هۆیه بهری ئهو حوکم و بریاره نهکهون به بیگومان. کهواته ئهوهی له نایهتهکه وهرنهگیری
 یاسایهکی گشتی یه زۆر زۆر قول و گرنکه له دهروون و ژینای موسلمانان دا، ئهه یاسایهکه
 عهقیده و باوهری لهسهر راگیره و پئی فراههم دیت، بهتیرو تهواوی دامهزراو و جیگیر بوو
 له دئی یهکهم چینی ئهم ئوممهتهدا، دهروون و ههستیای رهنگ کران پئی... ئهو یاسایه که
 ئهم نایهته نهگهیهنی ئههیه: نه خۆیان و نه هیچ کارو بریاریکیان نابی به دهست خۆیان
 بیت. بهلکو خۆیان و ههرچی خوا خستویهتیه ژیر دهستیان به هینی خوی سهیر نهکهن و
 ئهو خاوهنیهتی و چی لی نهکات و چۆنی لی نهکات خۆی نهزانی. خۆی ههرچی وریست
 ئهوهیان بو ههئنهبژیری، ئهمان ریگای سهیر لی کردنهوه و دهست بژنیان نی یه له هیچ کارو
 بریاریکی دا، ئهمان هیچ نین جگه لهوه کرێکارینن خوا به بهزهیی خۆی کرێ و پاداشتی بو
 بریار داون لهسهر ههموو کردهوهیهکی چاک که تهنها لهبهر خوا بیکهن و ههلسن پئی.
 ههرکات موسلمانان بهو جۆزه بوون و لهسهر ئهو یاسایه بوون ئهو کاته بهراستی خۆیان
 داوه به خواو خۆیان مل کهچ و گوئی رایه ل کردووه بو خوا، دهروونیان راست ئههیتتوه ریک
 و پیک ئهبی لهگه ل ههموو سروشتی بوونهوهردا، بزوتنهوه و گهردش و گهرانیان ریک و پیک
 و گونجاو ئهبی لهگه ل بزوتنهوه و گهردش و گهرانی بوونهوهردا ئهو کاته ئهمانیش له
 خولگهی خۆیان دا ریک و پیک و دامهزراو ئهین به بی بهر و دوا وهکو ئهو ههموو ئهستیزانه
 که به موو لانههه لهوهی بویان دیاری کراره. لهو کاتهدا دل و دهروونیان رازی ئههیت به
 ههر شتی لای خواوه بیت، چونکه به دل ههست نهکهن که خواهیش و بریاری خوا کار
 نهکات له ههموو شتی دا، له ههموو کسێ دا، له ههموو رووداو و بهسهرهاتی دا، نهچن
 به پیری قهزا و قهدهروه به دلنیایی و ناسین و ئارامهوه، بهره بهره وایان لی دیت سهیر
 ناکهنهوه له هیچ کار و باریک، پهله نانینهوه بو هیچ رووداو و بهسهرهاتی، به دوا کهوتوی
 سهیر ناکهن له کات و شوین و راهی خۆی. پهله نانینهوه بو هیچ مهبهست و پیویستی
 یهکیان، با ئهو مهبهسته بریتی بیت له سهیرکوتن و زال بوونی ئاینی خوا! بهلکو لهگه ل
 بریارو قهزاو قهدهری خوادا ئهپۆن و ریگای خۆیان ئهدهنه بهر، بو کوی ئهیانبات یا بیانبات،
 ئهمان رازی و دلنارامن، ئهوهی له دهستیان دیت بهختی نهکهن له ریگای خوادا و بهرز
 کردنهوهی ئالای خوا به بی پهله نانهوه و تنگهتاو بوون، به بی منهت نان و له خوگۆران، به
 بی داخ و مهراق، چونکه دلنیان و باوهری بههیزیان هیه که شتی نهکهن خوا بریاری دابی

بیکن، هرچی خوا بیهوی تمنها نهوه بیئت، هموو کاری بهسراوه به کات و شوینی دیاری کر او و تایبتهی خویموه، به کورتی نهو کهسهی که به رنکی به پی پی یاسای نهو نایهته نهجولیتهوه و رهفتار نهکات به بی سنوو و مل کهچ و گوئی رایله بو دهستی قودرتهی خوا، دل نارامه بهو دهسته قودرتهی که سرکردایهتی نهکات، به سووک و ناسان و نارام و باومروه نهکویت لهر دم نهو دهسته قودرتهدا. له عینی کات دا چی له دهستی دیت له تیکوشان و کوشش و کردهوی هلهسهی پی پی، کات و کوششی خوئی زایه ناکات.

نینجا خوئی تنگهتاو ناکات و زوره زمایی لهگهله خوئی بهکار ناهینی، ههولی شتیک نادات له توانای بهدر بیئت، نایهوی له نادمیتی دهرچی و سیففت و نیشانهی نادمیتی له خوئی دارنی، نیدیعی شتی ناکات که له دهستی نهیبت و توانای نهبی بهسری دا، پی پی خوش نی یه وهسف و سهنای بگری به کردهویهک نهیکردبی، شتی نالی که نهیکات.

نهو هاوتایی و هاوکیشی یه له نیوان نهو مل کهچی یه بی سنوو بو خواهیش و بریاری خوا، کردهوه و تیکوشان به پی پی دهسلات و توانا، به ناراموه وهستان له سنووی دهسلات و توانادا... نهو هاوتایی و هاوکیشی یه سیففت و نیشانهی یهکهه کومله بوو لهو نوممهتهدا و بهوه جوئی بوونهوه لهناو هموو کومله و گهلانی جیهان دا، نهو سیففت و نیشانه شایانی کردن بو ههگرتنی سپاردهی قورس و گهوهی نهو عهقیده و نایینه، بههوی نهوه توانیان نهو گورانه گرنگه گشتی یه بیئن بهسهر ژیان و جیهان دا که هموو میژوو و ژیری و فهلسهفهیهک تیای دا سهرسام و سهرگردانه. له بیرکردنهوه لهو نایهتهدا بهم جوژه که دهست نیشانی بو کرا روون نهبیتهوه که نهو نایهته گشتی و فراوان تره لهوهی بهسهتری به هر بهسهرات و رووداوکی تایبتهی یهوه که نهو نایهتهی تیادا هاتبیته خوارهوه. نهو نایهته یاسایهکی گرنگی گشتی بنههتی و سههکی یه له نایینی پاکی نیسلام دا!

نینجا باس دیته پیشهوه لهبارهی هینان و ماره کردنی پیغههمبر (ﷺ) بو زهینهبی کچی جهحش - خوای لی رازی بیئت - لهگهله تهمی و بریارو حوکمی که پهپوهندی هیه بهو رووداوهوه، نهمانهش هموو لهو دوانزه نایهتانهی داهاتودا. له سههتای سوهرتهکهوه تیپهپی کرد و باسی ههلوهشاندهوهی باوی (تبنی) واته گیرانی کهسینکی بیگانه به کوپ، وهکو باس کرا، راگیر کردنی پهپوهندی خیزان لهسهر بنههتی سروشتی خوئی، بهلام نهو رژیمه دهق پیوه گیراوه بهههمی خوئی هر ههبوو له ژیانی گهل و کوملهی عهروپ دا، جیگیر و دامهزاد بوو له دل و دهروونیان دا، به جوژی نههیشتنی نهو بهههم و ناساره ههروا به

سووك و ئاسان پىك نه نهات، چونكه شتى كۆمه لايهتى كه بوو به باو و دامهزرا زۆر به تين و به هيز له دهروون دا، نه هيشتنى پيويست نهكات به هلسان به چمى كردهوه يهكى دژ و پيچهوانه و دژانه له يهكهم جارهوه بينزاون له ناو گهل دا و زۆر به بينزاري يهوه سهرنج نه درين، زۆر قورسن له دهروون دا.

له پيشهوه باس كرا كه پيغمبهر (ﷺ) زهينه بي كچى جهشى پورزاي خوى ماره كرد له زهيدى كوپى حاريشه كه له پيشهوه بريارى كورپتى به سهردا درا بسو له لايهن پيغمبهرهوه (ص) و بانگ نهكرا به زهيدى كوپى محمد له پاش دا به ناوى باوكى خويهوه بانگ كرا له سهر فرمانى خوا. زهينه ب - خواى لى رازى بيت - نهو شوو كردنهى پى ناخوش بوو له رووى پيغمبهردا (ﷺ) داما، مبهستى پيغمبهرش (ﷺ) نهو بوو بهو شوو كردنه يهكسانى نادهمى دامهزرينى له ناو گهل دا به كردهوه و نهو جياوازي و رهگهزايهتى يه نارهوای ناو گهل له ريشه بينى.

ئينجا خوا ويستى نهركى نه هيشتنى بهرهم و دروشمى رژيمى (تبينى) بخاته سهرشانى پيغمبهر (ﷺ) بهم رهنگه له پاش ته لاق دانى و به سهر چونى عيده زهينهت بخوازي كه به گويزه ي باوى ناو عه ره ب بو كيهتى و خواستنى رهوا نى يه، خوا ويستى كه پيغمبهر خوى به كردهوه بهرنگارى نهو باوه بوهستى و نه بهيلى، كه كهسى تر نهينه توانى هلسى بهو كردهوه و بهرنگارى يه له ترسى تانه و لومهى ناو گهل. خواى گهوره خستى يه دللى پيغمبهر (ﷺ) كه زهينهت ته لاق نه دات - خوايان لى رازى بيت - و نه ماره ي نهكات، له بهر نهوه ي بزاني كه خواستنى نهو جوژه نافره تانه رهوا و دروسته. وهكو له نايه ته كه دا ديت. په يوه ندى نيوانى زهيد و زهينهت نارپكى بوو هر له يهكهم جارهوه به ريكى نهات، چونكه زهينهت نهو شوو كردنهى پى ناخوش بوو، له رووى پيغمبهر (ﷺ) داما نهگينا نهينه كرد. زهيد جار به جار نههاته خزمهتى پيغمبهر (ﷺ) دادى بوو لهو نارپكى و نهگونجاوى يه، نه يوت: كه به هيچ كلوج نايانكرى و نه بى دهستى لى هه لگرى، پيغمبهر (ﷺ) هه رچهند له هه موو كهس نه ترس تر و نازا تر بوو، له كاروبارى نايينى دا، له ريگاي به جى هينانى فرمانى فرمانى خوادا باكى نه بووه له هيچ شتيك، گوئى نه بووه له تانه و لومهى لومه كهران، به لام نهوهى خوا خستبوويه دلپهوه له باره ي زهيد و زهينهت بهوه زۆر قورس و به تين بوو له دهروونى دا، له بهر نهوه نه يفرموو به زهيد له خوا بترسه و دهست هه لمه گره له ژنه كهت. ئينجا با گوئى بگرين بو نايه ته به فهره كان نهو رووداوه مان بو باس بكن.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي
نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ

نه فرموی به پیغمبر (ﷺ) ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ باسی کاتی بکه که تو نه لیت
به که سی که خوا بهر هی رشتووه به سیری دا به می خستی به سهر ریگای راست و کردی
به موسلمان، به نزیك خستنهوی له پیغمبره که یه وه و خوشهویست کردنی له دلی دا، تا
نه و رادهیه کردی به کوپی خوی و نایه جیگای کوپ، ﴿وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ تویش چاکه و
به هرت رشت به سیری دا نازاد کردن و پهرومده و پیگه یاندن و چاودیری به خیو کردن به
سوز و به زهی و خوشهویستی یه وه، واته نه تگوت به زهیدی کوپی حاریشه کاتی که له
دهست ژنه که ی شکانی بو هی نای دادی کرد له دهستی و ویستی ته لاقی بدات: ﴿أَمْسِكْ عَلَيْكَ
زَوْجَكَ﴾ ژنه که ت لای خوی راگیر که و دهستی لی هلمه گره ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له خوا بترسه له
کاری نه و نافرته دا و ته لاقی مده بو نه می زیانی پی بگه یه نی، ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ﴾ له دهرونی خوت دا شتیک نه شاریته وه که خوا ده رخریه تی و ناشکرای
نه کات، نه ترسی له تانه و لومه ی خه لک ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ له کاتیک دا خوا شایاتره به
ترسانت لی ی له همور کاریک دا، که واته نه وهی خوا ره وای دا وه بو ت و نیزنی دا وه بیکه ...
نه وهش نه وه بوو که خوا خستبوویه دلی پیغمبر (ﷺ) که زهینه ب نه خوانی له پاش ته لاق
دانی زهید، نه وهش شتی نه بوو به روونی خوا فرمانی پی دابیت نه گینا به هیچ رنگ
سیری لی نه نه کرده وه و بی پیچ و پهنا و دوو دلی ده ری نه بری به گورجی و بی دوا خستن
هرچی لی پهیدا ببوایه و رووی بدایه. به لکو پیغمبر (ﷺ) وه کو پیگرا بیت له نیوان دوو
شت دا: یه کم نه وه خوا خستبوویه دلی. دووم: زور قورسی نه و کاره له دهرونی خه لک دا
به هوئی نه وه وه مه ترسی ده بری لی یان، هتا خوا هوئی به دی هاتنی پیک هی نا، به م رنگه
زهید خیزانی ته لاق دا، نه زهید و نه زهینه ب نه یان نه زانی له پاش نه و ته لاق دانه چی روو
نه دات، هر گیز به دلی هیچ کامیان دا نه نه مات نه وهی خوا خستبوویه دلی پیغمبر (ﷺ)
چونکه به پی ی باوی خه لکی زهینه ب به بووکی پیغمبر (ﷺ) دانه ترا و به هیچ کلوج تازه
خواستنی ره وانی یه بو پیغمبر (ﷺ) ته نانه ت دوا ی هه لو ه شان دانه وه و نه هی شت نی

باوی (تبئی) هیشتا بریاری رهودانی شو جوړه نافرمانه نه هاتبووه خوارهوه، بهلکو بهم رووداوی خواستنی پیغمبره (ﷺ) شو یاسایه هات و بریار درا، له پاش نهوه شو بریاره زور به سر سامی یوه وهرگیرا و به بیزاری یوه به پیرهوه چوونی بو کرا.

ئینجا با بو روون کردنهوهی شم رووداوه و تفسیری شم نایه تانه راست ترین ریوایهت بینم که (سوفیانی کوپی عویینه) نهیهنی له نیمام (زین العابدین) هوه - خوا لی ی رازی بیت - سوفیان نه فرموی: علی کوپی زیدی کوپی جدعان فرموی: نیمام زین العابدین پرسیاری

لی کردم که حسن چی نهلی لهم نایه تدا: ﴿رَحْمَتِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ منیش وتم: حسن نهلی: کاتی زهیدی کوپی حاریشه هاته خزمهت پیغمبر (ﷺ) وتی: نهی پیغمبری خوا

نهموی زهینب تلاق بدم پیغمبر (ﷺ) پی پی خوش بوو له دلوه و پی فرمو: ژنهکت راگیر بکه و له خوا بترسه. نیمام زین العابدین فرموی: نه خیر بهو جوړه نی یه، بهلکو بهم

جوړه بووه: خوا پیغمبری ناگادار کرد که زهینب له پاش دا یهکی نهبی له هاوسرانی، زهید تلاق نه دات، ئینجا کاتی زهید هات وتی: نه موی تلاق بدم، نهویش پی فرمو

راگیری بکه. بهوی نهوه خوا سرزنشستی کرد و فرموی بوچی نه لیت به زهید ژنهکت له کاتیک دا من ناگادارم کردی که نهبی به حال ل و هاوسرت، نه مه شایان و شایسته به

حالی پیغمبران - سهلامی خویان بی بیت - هر نهه ریک و پیکه له گال دهقی نایه تمکه دا، چونکه خوا هوالی دا که نهوهی له دلی پیغمبر دایه شو دهری خات و نهوهی

که دهری خست هر ماره کردنهکی بوو که دهری خست بهوهی که فرموی: ﴿زوجناکها﴾ نهگر بیجگه لهوه له دلی دا بویه نه بویه دهری خستایه نهگینا - نعوذ بالله - ههوالهکی

خوا نهبی راست دهرنهچی، کهواته نه خوش ویستنی زهینب و نه حمز له تلاق دانی له دلی پیغمبردا نه بووه. بهراستی نهه بهلگه و نیشانه یهکی زور روون و رهوان و ناشکرایه

هرکهس تیگه یشتنی بی بیجگه له مهی که وترا هیچی تر نالی.

بم شیوه ریک و روون و رهوانه که باس کرا و که هر نههش ریک و گونجاوه له گال نایه تمکان دا و له گال رهوشتی پاکی پیغمبردا (ﷺ) بهم شیوه روون و ناشکرایه نه روخی

و له بر چاو ون نهبی شو هه مو ریوایه تانهی که گنبر اوتهوه له بارهی شم رووداوهوه، دوژمنانی نیسلام له کون و تازه دهستیان پیوه نهگرن و فیک و فاک و پر و پاگنده بلو

نهکه نهوه و دم دریزی نهکن و نازانن دهریا لوشی گورهی پیغمبر (ﷺ) به دهمی سهگ کلو ناییت و هیچ لهکه و چلک و چه پالی یه فرامه نایهت و رووی تی ناکات.

فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ

کارو رووداوه که بی له که و بی گهرده بهم جوړه که خوا نه فرموی: ﴿فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ نینجا کاتی زهید پیوستی نه ما بهو نافرته و بیزار بوو لی ی و ته لاقی دا و عیده ی به سر چوو ﴿زَوَّجْنَاكَهَا﴾ نیمه شو نافرته مان لی ماره کردی ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾ بو نه می هیچ تهنگی و گونا هو تاوانی نه مینی له سر برواداران له خواستن و ماره کردنی ژنانی نهوانی که به کوپتان ناو نه برین و له راستی دا کوپی نهوان نین، ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی که نهوان پیوستی یان نه ما پی یان و ته لاقیان دان. عیده یان به سر چوو. به راستی نه م رووداوه به کی بوو لهو نه که قورس و گرانا نهی که خرابوونه سرشانی پیغه مبر ﴿﴿﴾ له رنگای گه یاندنی په یامه کی دا، به رهنگاری شو گه له ی پی کرد که زور بیزار و دژی شو کاره بوون، تا راده یه که خریک بوو دوو دل بیت و له روی نه شهات هلسی پی ی که له هیچ کاریکی سخت و گراتری شو ناین و په یامه ی دا بهو جوړه نه بوو، به لکو بی سر لی کردنه وه و پیچ و په نا هلساوه پی ی ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ هه میشه کارو فرمانی خواکراو و به جی هاتو بووه. به په رچ دانده ی نابی و خولادان و راکردن نی به لی. له پاش ته لاق دان و تیپر کردنی عیده پیغه مبر ﴿﴿﴾ زهیدی نارد بو لای زهینه ب - خوا لی یان رازی بیت - خوازینی لی بکات و هکو نه نه سی کوپی مالیک نه گیریته وه: نه فرموی: کاتی که عیده ی زهینه ب دوایی هات پیغه مبر ﴿﴿﴾ فرموی به زهیدی کوپی حاریشه: بری بو لای و باسی بکه بو من. نهویش نه روا و سرنج نه دات هویر نه شیلی. زهید نه لی: که چووم نه ونده له دل م دا گوره بوو نه م توانی روو به پروی بوه ستم و سفارشه کی پی رابگه یه نم. نینجا پاشه پاش گه رامه وه و پشتم تی کرد و وتم: نه ی زهینه ب موژده بیت، پیغه مبر ﴿﴿﴾ منی نارد شو باسه ت پی رابگه یه نم. نهویش وتی: من هیچ ناکه م هتا نویژی

نیستیخاره نه کهم و هلسا بؤ جینگه نویژه کهی، قورئان هاته خواره وه بهو جوړه که بیستمان، پیغهمبر (ﷺ) به بی پرس و ئیزن خواستن چوو بؤ مالی زهینهب^۱.

بوخاری له نه نه سه وه نه گپرتتوره که نه فهرموی: زهینهب که شخه و شانازی نه کرد به مل حهره مه کانی تری پیغهمبردا (ﷺ) خوا له و انیش رازی بیت، نه یگوت: ئیوه کهس و کارتان ماره ی برون من خوا ماره ی پریم له ژوروی حوت ناسمانه وه. نه م روداوه بهو شیوه بهدی هات، به لام نه که به سووک و ناسان، به لکو شتی که بوو کومه لی موسلمانان به هیچ رنگ چاره پروانی نه بوون، هه بوو به هوی دهم کردنه وه و دهم دریزی ناپاکه کان، نه یانگوت: محمد ژنی کوپه کهی خوی خواست، نه وه دهم دریزی نه وانه مایه وه بؤ هه موو تا قم و چینه ناپاکه کان که شوینی نه وان که وتن له پاش خویان. ئینجا له بهر نه وه ی نه م مه سه له و روداوه هوی داهینان و دامه زاندنی یاسا و بیر و بروایه کی تازه بوو قورئان له سه ری نه روا و به میزی نه کات، هوی سه ری کردنه وه ی تیا ناهیلی، نه یگپرتتوره بؤ سه رچاوه و بنه رته کهی خوی، نه فهرموی: ﴿ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ﴾ هیچ گوناوه نه ره جیک له سه ر پیغهمبر نی یه، هیچ له که و ته شه ری نابی روی تی بکات له هر به شی که خوا خوی رهوا و بریاری دابی، واته خوا بریاری رهوا ی داوه خواستن و هینانی زهینهب، نه هینشتن و هه لوه شانده وه ی باوی عه رب له قه دهغه کردنی نه وه جوړه نافرته تانه دا، که واته هیچ خراپی و ناره وایی یه که نی یه له و کاره دا، پیغهمبر (ﷺ) نابی ببی به جینگای لومه و تانه که کردنی هه رشتی بوی رهوا درا بی. یه کهم کهس نی یه له ناو پیغهمبران دا له و باره یه وه، به لکو ﴿ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ﴾ خوا بهو جوړه باو و رهوشتی خوی دامه زاند له ناو پیغهمبرانی که تیپه ریان کرد له مه و پیش، که واته نه م کاره بهدی دیت به پی ی باو و رهوشتی خوا که ناگوپی و گوپان روی تی ناکات، نه وه باو و رهوشتی که شتی راسته قینه نه هینی و راست دانه هینی، نه که به پی ی باو و تیگه یشتنی ده ست کردی ناده می که له سه ر بنه رته تی دانه مه زراوه و سه رچاوه یه کی راسته قینه ی نی یه.

^۱ نیمای نه محمد نه م حدیسه نه گپرتتوره. موسلم و نه سانش نه هینتن له رنگای سوله یمانی کوپی موغره وه.

وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسَلَتِ اللَّهُ وَيَحْشَوْنَهُ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ

وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٢٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ

﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا﴾ کارو کرده‌مویی خوا شتیکی بریار دراوه له‌لایه‌ن خواوه، که‌واته نه‌بی به‌دی بیټ، هیچ‌کس و هیچ‌شتیک له‌روی‌ان دا ناوه‌ستی و ناتوانی به‌رگری بکات، هم‌وو کاریکی به‌ناگاداری زانین و لیزانی یه‌وه بریار دراوه، هم‌وو شتی کینشراوه، تیپینی مبه‌ست و نامانج و به‌رهمی تیا کراوه، نه‌نداز و راده و کات و شوینی زانراوه و دیاری کراوه، بیگومان خوا فرمانی دا به‌پیغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) که به‌خواستنی زهینه‌ب نه‌و باوه نارهوای عه‌رب تیگ بدات و به‌کرده‌وه دروشمی نه‌هیلنی، به‌نفسی خوئی نه‌وهی ریک و راست و ره‌وایه به‌دی بیټی، هیچ‌چاره نی‌یه نه‌بی خواست و ویستراوی خوا به‌دی بیټ. نه‌و باوه نه‌گوژاوهی خوا تیپیری کرد ده‌ریاره‌ی نه‌وانه که‌هاتن و رویشتن که ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسَلَتِ اللَّهُ﴾ که‌سانی بوون په‌یامه‌کانی خویان راگه‌یاند، ﴿يَحْشَوْنَهُ﴾ نه‌ترسان له‌خواو شهرم و بیمی خوا له‌دلیان دا جینگر بوو، ﴿لَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ نه‌نه‌ترسان له‌هیچ‌کسی تر بیجگه له‌خوا و شهرمیان له‌کسی تر نه‌ه‌کرد. که‌واته له‌کاروباری په‌یامه‌کان و راگه‌یاندنیان گوئی یان له‌هیچ‌کسی تر نه‌ه‌کرد. که‌واته له‌کاروباری په‌یامه‌کان و راگه‌یاندنیان گوئی یان له‌هیچ‌کسی تر نه‌بوو جگه له‌و خویایه‌ی که‌ره‌وانه‌ی کردن بو راگه‌یاندنی په‌یام و سروشه‌که‌ی، ره‌فتار پی کردن و به‌جی هینانی فرمان و به‌دی هینانی داواکه‌ی، ﴿كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به‌سه‌خوا بو لی ترسان، بو لیپرسینه‌وه و موحاسبه‌کردنی به‌نده‌کانی، که‌واته هیچ‌کسی تر شایان نی‌یه بو شهرم لی کردن و لی ترسان. واته نه‌ی پیغه‌مبه‌ر تویش به‌وینه‌ی نه‌وان باکت له‌قسه‌ی که‌س نه‌بی و شهرم مه‌که‌که له‌راگه‌یاندنی هیچ‌کارو فرمانیکی خوادا، که‌یه‌کی له‌و کارانه‌خواستنی زهینه‌به‌که‌خوا پیویستی کرد له‌به‌ر نه‌هیشتنی نه‌و باوو قده‌غه نارهوایه له‌ناو عه‌رب دا، ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ محمد باوکی هیچ‌کس و هیچ‌کام له‌پیاوه‌کانتان نی‌یه، که‌واته زهید کوپی محمد نی‌یه به‌لکو کوپی حاریشه‌یه، زهینه‌ب بووکی محمد نی‌یه تا خواستنی ره‌وا نه‌بی، هیچ‌نهرج و خراپی یه‌نی یه‌له‌م کاره‌دا کاتی به‌چاوی ژیری و راستی سه‌رنج بدری.

بیگومان نه‌م کرده‌وه و رویدلوانه که‌له‌م نایه‌تدا هن رابوردون، به‌شیره‌ی نیستا و دلماتو وتلون بو ناماده‌کردنی نه‌وانه و خستیان به‌رچاو، جا له‌به‌ر نه‌وه به‌رابوردو تفسیرم‌کرده‌وه.

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ

ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

په یوهندی نیوان محمد و هموو موسلمانان - که زهیدی کوپی حاریشه په کیکیانه -
په یوهندی پیغه مبره به گهل و نوممه ته که یه وه، نهک په یوهندی باوک به کوپه وه، وهکو
نه فرموی: ﴿ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾ به لکو محمد فروستاده و رهوانه کراوی خویبه و
دواتر و خاتمی هموو پیغه مبرانه... که واته یاسا و رژیمی که دهست بدات بو مانه وه و
همیشه بی بیت، بو نه می ناده می له سهری بن، به پی پی دواترین په یامی ناسمان بو زهوی،
که به هیچ رهنگ گوژان و گوژاندن و نال و گوپی تیا نه بیئت و نه کری. ﴿ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴾ خوا همیشه زانا و ناگایه به هموو شتیك، که واته خوا خوی نه زانی چی شایانه بو
نم ناده می یه، چی به که لک و به کاره بوی و چاکی نه کات، نهو خویبه نه م کاری خواستن و
ماره کردنه پیویست کرد و هلیبژارد به پی پی زانین و لیزانی و کاردروستی خوی، به
پی پی ناسین و زانین و ناگاداری بی سنووری به چاک تر و شایاتر و ریك و گونجاو ترین
شهریعت و یاسا که داینا بو بنده کانی به رحم و به زهی خوی.

نیجا فرمان نه دات به پرواداران به په یوهستی و به ستنه وهی دل و دهرونیان به خواوه
به یاد و باسی خوا، نهو خویبه ی که به به زهی یه پی یان و نه یه وی له تاریکی رزگاریان
بکات بو رووناکي، نه فرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی که سانی که پرواتان هیناوه ﴿ اذْكُرُوا
اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴾ یاد و باسی خوا بکن به یاد و باسیکی زور.

باس و زیگری خوا په یوهستی و به ستنه وهی دل پی یه وه، خریک بوونی دل به
ناگاداری و چاودیری خواوه، باس و زیگری خوا ته نها جولانه وهی دم و زمان نی یه،
به چی هینانی نویژ به ریك و راستی باس و زیگری خویبه، به لکو چند حدیس و هوالی
هیه له وانه زیکر و باسی خوا تایبته بکن به نویژی راسته قینه وه:

نهبو داود و نه سانی و نیین ماچه حدیسی نه هیئن له نهبو سه عیدی خودری و نهبو
هوره یه وه - خویان لی رازی بیئت - که پیغه مبره ﴿ ﷺ ﴾ فرموی: کاتی پیواو خیزانی خوی
له خه و هلساند و دوو رکات شو نویژیان کرد، نه وانه ی له و شه ودا لهو پیواو و نافرته تانه
نه بن که به زوری زیکرو یادی خوا نه کهن.

ئەگەر چى باس و زىكرى خوا زۆرتر و فراوانتره له نوێژ، بەم رەنگه هەموو شىوێهەك
 ئەگرێتەوه كه بەنده باس و يادى خواى تيا بكات، دلى پەيوەست ببى پى يەوه، ئيتىر بە
 ناشكرا و دەنگى بەرز ئەو باس و يادى خواى تيا بكات، دلى پەيوەست ببى پى يەوه، ئيتىر
 بە ناشكرا و دەنگى بەرز ئەو باس و زىكره بكات يان ناشكراى نەكات و لەسەرخۆ بىلى.
 مەبەست ئەو پەيوەندى بەستەنەوهى كه كار ئەكات و بەنده ئەخاتە جولان و بزووئەنەوه. دل
 بۆش و سەرگەردان و بى هۆش و بى ناگايە تا بەراستى پەيوەندى ئەكات بە خواوه و يادى
 ئەكات و ئولفەتى پىوێه ئەگرى، ئينجا كوت و پىر ئەبى بە دلێكى تر، رىگاي خۆى ئەناسى و
 بەرنامەى خۆى ئەناسى، ئەزانى له كوێوه هاتوو و بۆ كوێ ئەروات و هەنگاو ئەگوێزێتەوه!
 جا لەبەر ئەوه قورئان و حەدىس بە زۆرى هانى بەنده ئەدەن لەسەر باس و يادى خوا،
 پەيوەستى ئەخەنە نىوان ئەو باس و يادە و ئەو كات و بەسەرھاتانەى كه ئادەمى تىپەر
 ئەكات بەلایاندا، بۆ ئەمەى ئەو كات و بەسەرھاتانە بىر خەرەوه بن بۆ ئەو باس و يادە،
 ئاگادار كەرەوه بن بۆ پەيوەستى و بەستەنەوهى دل پى يانەوه تا دل بى ناگا نەبى و خواى
 خۆى لەياد و لەبىر نەچى. وەكو لىرەدا ئەفەرموى: ﴿وَسَيُحِبُّكَ بَكَرًا وَأَمِيلًا﴾ بە پاكى باس و
 يادى بكەن لە بەيانى و ئىوارەدا. ئەم دوو كاتە زۆر گەرنگن. گۆرانی شەو بە رۆژ و رۆژ بە
 شەويان تيا فەرھەم دىت، كه دوو بەلگەى روون و ناشكران لەسەر خوايەتى خوا، كەواتە
 كاتى هۆش كەردنەوه و ئامادەبوونى دل و دەروون بۆ ياد و پەرسەتنى خوا، كاتى حازر
 بوونى مەلائىكە و يەك گرتنى تاقمى شەو لەگەل تاقمى رۆژ و گۆرانیان لە جىگای يەكتردا.
 كەواتە ئەو دوو كاتە مافى خۆيانە بە تايبەتى باس بكرىن، ھەرچۆنى مافى خۆيەتى بە
 تايبەتى فەرمان دان بە (تەسبىح) لەپاش فەرمان دان بە زىكر و باس و يادى خوا بە شىوێهەى
 گشتى.

لەپاش فەرمان دان بە باس و يادى خوا ئينجا دل بىدار ئەكاتەوه بە بەزەبى خوا
 دەربارەى بەندەكانى و چاودىرىيى يان و بە گەرنگ گرتن و نيازى خىرو چاكەيان، لە كاتىك دا
 كه ئەو ھىچ جۆرە پىويستى نى يە بە بەندەكانى و بەندەكانى لە ھەموو بارو روويەكەوه
 پىويستى و ناچارن بەو، بىگومان ئەو بىدار كەردنەوه ھاندانە لەسەر باس و يادى خوا، پال
 پىوێھەرىكى بەھىزە بۆ ئەو ياد و باسى پاكى خوا و پەرسەتنى بە ھەموو سۆز و
 پەرۆشنىكەوه،

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

نه فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ﴾ خوا که سینکه که رحمت و بهزیی نه بریننی به سهرتان دا، مه لائیکه ته کانی داوای لی بوردن و سرینه وهی گوناوه تاوانتان بو نه کن له خوا، به گرنگ نه تانگرن و خیرو چاکه ی نیوه یان نهوی.

له لوتف و بهزیی خوا به زیاد بیت ثایا بهنده کانی خوا چی یان نهوی؟! ثایا چ راده و پله یکه له وه بهرز و بلند تره؟ خوا باسی هم بهنده لاوازه بی دهسه لاته بکات، که هموو گیان و له شی پره له ناتواوی و پیوستی، خوا باسیان بکات، به گرنگ بیانگری، خوی و مه لائیکه ته کانی سهله واتیان لی بدن، خوا باسیان بکات له ناو کوملی هره بهزی مه لائیکه دا به چاکه، وه کو پیغه مبر (ﷺ) نه فرموی له حدیسیک دا که بوخاری هیئای: خوا نه فرموی: هرکس له دهرونی خوی دا باس و یادم بکات، منیش لای خوم باسی نه کم، هرکس له ناو خه لک و کومل دا باس و ناوم بیات به چاکه منیش باسی نه کم به چاکه له ناو گه ل و کوملنیک دا که چاکتره له گه ل و کومله که ی نهو... بیگومان نه وه پایه و پله یکه نیجگار گوره و بهرزه زانین و تیگه یشتنی نیمه پیای دا ناگات، کاتی نیمه نه زانین هم زهوی یه و هرچی وا به سیری یوه هیچ نی یه بیجگه له بهش و پارچه یکه ی بچوکی لاوازه له چاو نهو هموو ناسمان و نهو هموو قه باره گوره گورانه دا، که بو نیمه نایه نه ژماره، نه وانهش به تیگرایی هیچ نین جگه له وه هندیکن له مولک و بهرهمی دهسه لاتی بی سنووری خوا، که هموو نهوانه فراهم هاتن ته نها به وه خوا فرموی: ببه و نیتر به بی وهستان بوون بهو جوړه ی که خوا ویستی!! خوا و مه لائیکه ته کانی سهله واتتان لی نه دن، ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ بو نه می خوا نیوه دهریننی له تاریکی به کانی بی بپوایی و تاوان و خوا نه ناسی بولای روونکی بپروا و گوئی رایه لی و خواناسی. روونکی به که ی خوا تاکه روونکی به که و په یوه سته و گشتی یه، بیجگه له تاریکی به کانه و جوړ به جوړ و جیاوازن، هرکس له روونکی خوا دهرچی له تاریکی نهو تاریکی یاندا نهژی، یان له هموو یان دا به کو و به تیگرایی، هیچ شتی خه لکی رزگار ناگات له تاریکی جگه له روونکی که شوعله و بریقه نه داته وه له ناو دل دا، گیان و روح دانهگری، رینموونی نه کات بو رنگای سروشت، که رنگای هموو هم بوونه و هره یه، جا رحمتی خوا و نزا و تکای مه لائیکه بو بهنده کانی خوا، نهو بهنده یانه دهرنه یینی له تاریکی به کانه وه بو روونکی کاتی قاپی دلکانبیان کرایه وه بو نیمان و باوه،

وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ خوا هميشه زود به بهزهي يه به بپواداران. كاري باوهر داران لهم جيها نه دا كه جيگاي كردهويه و بهو جوړويه كه باس كرا، له روژي دوايي دا كه روژي پاداشت دانهويه بهم جوړن كه نهفرموي: ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾ له روژي دوايي دا كه نهگه پرنهوه بولاي خوا، به ته او روو نهكنه خوا به بي نهوهي دليان خهريك ببي به شتي ترهوه. لهو روژه دا ريز گرتن و بهخير هاتن و خوش هاتنيان به وشه ي سهلامه و پي يان نهوتري: سلام عليكم. نهو وشه يه به فهره وهرنه گرن له خوي خوي وهكو له چند هديسيك دا هاتوه، يان له مهلائيكه ي وهرنه گرن نيتر له لايه ن خواوه پي يان نهگه يه ن وهكو له هديسي تر دا هاتوه، يان هر له لايه ن خويانه وه وهكو لهم نايه ته وه وهرنه گري: ﴿وَاللَّيْكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٣٧﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾^١ نهو خوا پنداوانه نهو وشه يه به فهره وهرنه گرن كه بينجه له ريز و نرخ پندان دل ناراميان نهكات له هر شتي مهترسي لي بكرى و دل نايهوي زياد لهو ريز و نارام پيدانه، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ ناماده ي كردهويه بويان پاداشتيكي به ريز و شيرين به ليشاو، خوا به بهزهي خوي بينه شمان نهكات.

^١ واته مهلائيكه ته كان له هموو قايي يه كان يه هه شته وه نه چن بولايان و نه لين پي يان سلاوتان لي بيت. يان مه به ست سهلام لي كردنيانه به هر سي جوړه كه.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿١٦﴾

نينجا باسی کارو فرمانی پیغمبر نکات (ﷺ) مہبست لہ رهوانہ کردنکہ روون نکاتہوہ، نہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نہی پیغمبر ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ بینگومان نیمہ تو مان رهوانہ کردوہ بہ فروستادہ بؤ سر خہلکی بہ جوئی ﴿شَهِدًا﴾ شایہت بیت بہ سرمانہوہ ﴿وَمُبَشِّرًا﴾ موژدہ نہر بیت، ﴿وَنَذِيرًا﴾ ترسینہر بیت، ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ بانگ کمر بیت بؤلای خوا بہ پیئی نیزن و راو بریاری خوا، بہہوی ریک خستن و ناسان کردنی خوا، ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ چرایہکی رووناکی رووناک کەرہوہ بیت. کہواتہ کارو فرمانی پیغمبر (ﷺ) نہمیہ کہ شایہت بیت بہسر نہم نومہتہوہ چاودیری یان بکات و سرنجی کردہویان بدات و لہ روژی دویای دا شایہتی بدات بہوی کہ نہیزانی لہبارہی نہم نومہتہوہ، ہرہوہا شایہتہ بؤ ہموو پیغمبران - درودی خویان لی بیت - کہ ٹایینی خویان راگیانندوہ و ہلساون بہ کارو فرمانی کہ خراوتہ سرشانیان لہ لایہن خواوہ.

شایہتی دانی بؤ یہکم تا قمی نومہتہکھی جیگای قسہ و باس نی یہ چونکہ بہ پیش چاوی یہوہ بوون و نہیزانی کی باوہری ہینا و کی نہیہینا، بہلام بؤ تا قم و چینہکانی پاش خوی جیگای لیکنولینہوہیہ، کہواتہ نہبی شایہتی دانہکھی لہسر نہوہیہ کہ کردہومکانی نومہت، چ چاک، چ خراپ لہ ہموو ہفتہیہک دا، یان زیاتر یان کہ متر بہہوی مہلائیکہوہ نیشانی نہدرین، وکو لہ حدیس دا ہاتوہ، ٹیتر باعہینی خاوہن کردہومکان نہناسی، یان بہہوی قورٹانہوہ نہی شایہتی یہ ئەدات، کہ ہوالی داوہ بہ نووسینی ہموو کردہویہک لہم جیہانہدا، کہواتہ ہمرکہسی ہمرچی لہسر نووسراوہ راستہ، ہرہوہا شایہتی دانی بؤ پیغمبران - درودی خویان لی بیت - بہہوی قورٹانہوہ کہ ہوالی دا بہ راگیانندنیان و ہلسانیان بہ کارو فرمانی خویان.

دووم فرمانى پىغەمبەر (ﷺ) ئەمەيە كە موژدە دەر بىت بە چاكان بە بەزەيى و لى
بوردى خوا بۇيان، بە پاداشت دانەوھيان بە بەھەشت.

سى يەم: ترسىنەر بىت بە بى ناگاكان بە دوچار بوونى سزاي سەختى دۇزەخ، خوا
پەنامان بدات لى ي.

چارەم: بانگ كەرى خەلك بىت بۇلاى خوا.. نەك بۇلاى دنيا و ئەم جىھانە، نە بۇلاى
نەتەوايەتى و شانازى پىي، نە بۇرەگەزايەتى چەرخى نەزانى، نە بۇلاى دەست كەوتى،
بۇلاى زال بوون و كاربەدەستى. بەس تەنھا بۇلاى خويان بانگ بكات، لە تەنيا رىگايەكەو
كە ئەگات بە خوا بە ئىزن و راو و فرمانى خوا، كەواتە ھىچ شتى لەلايەن خۇيەو داناھىنى
بەلكو ھەرچى رائەگەيەنى بە پىي فرمان و بەرنامەي خويە و لەو تىپەرى نەكردووه.

پىنچەم: وەكو چرايەكى گەورەي رووناكى رووناك كەرەو بىت، كە رەشى و تەم و
تارىكى لە دەروون دا نەھىلى، رىگە روون بكەيتەو بە رووناكى يەكى رىك و پىك بە وىنەي
چرا لەناو تارىكى دا. پىغەمبەرى خۇشەويست (ﷺ) خۇي و ئەو رووناكى يەي كە ھىناى نا
بەو جۇرە بوون، ھەموو شتىكىيان روون كىرەو، بىروپاوەر و زانين و تىگەيشتىكى روون
رەوانى ھىنا لەبارەي ئەم بوون و بوونەو مەردا، لەبارەي پەيوەندى بە پەرەردگارەو،
لەبارەي رادە و پلەي ئادەمى لەم بوونەو مەردا، رىگا و رىبازى كە لەسەرى بىت، لە كوئە
ھاتووه بۇ كوى ئەپوات و بۇچى ھاتووه و كارو فرمانى چى يە؟ لە چ رىگايەكەو ھول و
تىكۇشان بكات؟ بە چ ھۆيەك خەرىك بىي؟ ئەمانەش ھەموو روون كرانەو و ئاشكرا كران بە
بى تەم و غوباز، بە جۇر و شىوہەيەكى گونجاو لەگەل سروشت و ژىرىسى دا. لە پىشەوہ و بە
كورتى سىفەتى موژدەدەرى باسكرد. ئىنجا ئەوا دووبارەي ئەكاتەوہ و بە روون ترو درىزتر.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
 وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٨﴾ وَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِينَ وَالمُنٰفِقِينَ وَدَعُوا اذْنَهُمْ
 وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
 طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ

نه فرموی: ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ﴾ مؤثمه بده به بیواداران بهمه که بویان
 هیه له لایه ن خواوه بههره و بهخششیکه گوره. یان راده و پلهیهکی زیاد و گوره بهسر
 گه ل و نوممه تهکانی تردا. لهسره تایی سوره تهکوه بهرگری پیغه مبهری کرد (۱۸) لهوی به
 گوئی کافرو ناپاکان بکات. نینجا له پاش هم یاسا و ته می و رژیم کومه لایه تی که داینا و
 ناراسته می کردن، له پاش نهوانه می نهوا نهوی سره تا دوباره نهکاتوه له گه ل فرمان دان به
 گوئی نه دانی به سزا و زحمه تی دوزمنان دهرباره می. به لکو لهسر کاری خوی بهردهوام بیت.
 نه فرموی: ﴿وَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِينَ وَالمُنٰفِقِينَ﴾ گوئی رایه لی کافره کان و ناپاکه کان نه بیت له
 کاروباری بانگ کردن و راگه یاند نهکته، واته نهوانه می نه یانهوی تو رینک بکوهی له گه لیان و
 چاوپوشی بکته و شتی نه لیت که نهوان پی یان ناخوشه. تویش هرگیز شتی وانه کته
 ﴿وَدَعُوا اذْنَهُمْ﴾ گویت نه بی له سزا و نازار دانی نهوان دهرباره ت. بهوی نهوه ته قییان لی
 نهکته ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت به خوا ببهستی، ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا بهسه بو نهوی
 هموو کاروباری پی بسپیری و حواله می بکری.

نینجا لهم چند نایه ته می داهاتوهه دا چند بریارو یاسایهکی گشتی و تابه تی نه مینتی
 که به شیکن له هونینه وهی ژیان کومل و گه لی موسلمان لهسر بنه رته بیرو باوه پی
 نیسلام، له یه کم چاره وه حوکه مو بریاریکه گشتی نه دات سه بارت بهو نافرته انه می ته لاق
 درابن پیش نه مه می میرد چووینته لایان و مامله می ژن و میردی له گه ل کردن. نه فرموی:
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نهی که سانی که بیواتان میناوه، ﴿اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی نافرته
 بیواداره کان ماره کن ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ﴾ پاشان ته لاقیان بدهن ﴿مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له پیش
 نه مه می لی یان بکون و بچنه لایان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ﴾ نهوه نی یه بو نیوه بهسریانه وه،

﴿مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونََهَا﴾ هیچ جۆره عیددهیهک که ههلیژمیزن به رۆژ و به مانگ یان به تیکهوتن و پاک بوونهوه. ﴿فَمَتَّعُوهُنَّ﴾ کهواته مۆتعیان بدهنی ﴿وَسَرَّحُوهُنَّ﴾ بهره لایان بکن و له جی و شوینی خۆتان بیانکهنه دهرهوه ﴿سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ به بهره لایا کردنیکی شیرین و جوان به بی بهرگری و نازار و زیان، به بی ترش و تالی، هۆی گهیشتیان به جیگا و شوینی خۆیان بۆ فراههم بیئت تا ئهوه ببیته هۆی دلنهوایی و دلخۆش کردنیان.

ئهو مۆتعه و بهخششه بریتی یه له کراس و چارشینو و پۆشاکیکی دهره دامان که خۆی تیوه ببیچی. ئهوهش ئهبی به پیی دسهلات و شایان بیئت، ئینجا ئهم مۆتعهیه ئهدری به هه ر ئافره تیکی ئاوا ته لاق دراو ئیتر مارهیی بۆ بریار درابی یان نه ٤ به لای کۆمهلی له زانایانهوه. تاقمی تر له سهر ئهوهن ئهگه ر مارهیی بۆ بریار درابی بی مۆتعه که ی بریتی یه ته نها له نیو مارهیی یه که قورئان بریاری داوه بۆیان و ئیتر زیاد له وه مافی هیچی تریان نی یه، به دریزی ئهم باسه هه یه له کتیبه فیهی یه کاندایا. ئهم بریاره تایبه تی نی یه به ته لاق دراوی ئیمانداره وه، به لکو گشتی یه و ئافره تی جووله که و مه سیحیش ئه گریته وه که ماره کردنیان دروسته بۆ ئیمه به لام به تایبه تی باسی ته نها ئیماندارای کرد بۆ ئاگادار کردنه وه ی له سهر ئه وه که ئیمه ی ئیماندار ئه بی به شوینی ئافره تی ئیمانداردا بگه رین تا ئه وانمان ده ست که وی جووله که و مه سیحی ماره نه که یین. ئهمه جوکم و بریاریکی گشتی بوو هات له ریزی ئه و بریاره گشتی یانه ی که ژیان گشتی کۆمه لی پی ئه هۆنریته وه.

ئینجا دوا ی ئه و روونی ئه کاته وه بۆ پیغه مبه ر ﴿٥٠﴾ ئه و ئافره تانه ی حه لالن بۆی، ئه وه ی که به تایبه تی ره وای داوه بۆ خۆی و ئال و به یتی، له پاش ئه وه ئایه تی سوهره تی ﴿النساء﴾ هاته خواره وه و چوار ئافره تی دانا به ئه و په ری سنوور بۆ کۆبوونه وی ئافره تان له ژیر رکیفی پیاو دا. له و کاته دا پیغه مبه ر ﴿٥١﴾ نۆ هاوسه ری هه بوو: عائشه، حفصه، ام حبیبه، ام سلمه، سو ده، زینبی کچی خزیمه، زینبی کچی جحش، جویرییه ی کچی حارث، صفیه ی کچی حیی. هه رکام له مانه مه به ست و هۆیه کی تایبه تی هه بوو له خواستنیان دا حه ز ئه که م به کور تی لیره دا بدویم له و هۆیانه و دریزه که ی با بمینی بۆ شوینیکی تر: عائشه و حفصه کچی دوو هاو هل و وه زیره فیدا کاره که ی بوون که به و ئن لی خواسته ن ریزی لی گرتن و دلشادی کردن و پاداشتی ئه و هه موو خزمه ت و فیدا کاری یه ی دانه وه. ام حبیبه ی کچی ئه بو سو فیان، ئوم

سهل مه و سودهی کچی زه معهد، زهینه بی کچی خزیمه له ئافره ته تیکۆشهر و کۆچ کهران بوون و میرد مردوو و غه مبار بوون، له بهر نهوه پیغه مبههر (ﷺ) ویستی بهو خواستنه دلنهوایی یان بکات، جگه له ریزگرتنیان و پاداشت دانهوی خزمهت و راستی یان له ئیسلام دا هیچ هویهکی تر نابینری بۆ نهو خواستنه. زهینه بی کچی جحش به سه رها ت و هژی خواستنه که یمان باس کرد. نهویش دلنهوایی و دلخۆش کردنی تیا بوو که کاتی خۆی به رو گیری ماره کرا له زهید و نه یانکرا پیکهوه تا ته لاق درا، ئینجا جویرییهی کچی حارث له تیره ی بنی مصطلق و صفیهی کچی حیی کوپی اخطب که به دیل گیران ئینجا پیغه مبههر (ﷺ) نازادی کردن و یهک له دوای یهک خواستنی، له بهرامبهر به هیز کردنی په یوهندی به بهره و تیره کانهوه، له بهر ریزگرتنیان، که نهو دووانه موسلمان بوون له پاش نهوهی که و کاریان تیا چوون و نهو رۆژه ره شه یان به سه رها ت که له کتیبی میژوو و سیرهت دا باس کراوه.

نهوانه له بهر نهو هویانه گه یشتن به شه ره ی نزیکیان له پیغه مبهروه (ﷺ) و کهران به دایکی ئیمانداران. خوا و پیغه مبهر و رۆژی دوایی یان هه لبرارد بۆ خویان کاتی که نایهت هاته خواره وه لهو باره یه وه، وهکو به درێژی تیه پری کرد له م سوره ته دا. کهواته بهر له کردن و دهست لی هه لگرتنی پیغه مبههر (ﷺ) لهوانه یان له پینچ کهسیان که زیاد بوون له ژماره ی چوار که کرا به نهوپه پری سنوور، نهو بهر له کردن و جیا بوونه وه ئیجگار قورس و گران نه بوو له دهروونیان دا و دل شکست و دل رهنجه رۆ نه بوون پی، به هوی نهوه وه بوون به دایکی ئیمانداران تازه قه دهغه بوون له هه موو کهسی تر. کهواته بهر له کردن و جیا بوونه وه یان نه بوو به هوی دامای و سه ر لی شیوانیان، له بهر نهوه خوا به بهزه یی خۆی لوتفی له گه ل کردن نه مانی جو ی کرده وه لهو یاسایه و مانه وهی هه موویانی ره وادا له خزمهت پیغه مبههر و رکیفی به فه پری نه ودا، هه موویانی حه لال کرد بۆی پیکه وه، له پاشان نایهت هاته خواره وه که لهو ژماره یه زیاد نه کات و کهسی تریان به سه ر نه هینی و ئال و گوپی هیچ کامیان نه کات به یه کیکی تر، نه وهش زیاده پاداشت و لوتفی بوو ده رباره ی نهو کۆمه له که به هه موو سۆز و په رۆشینکه وه خوا و پیغه مبههر و رۆژی دوایی یان هه لبرارد بۆ خویان و به هیچ رهنگ گو ییان نه دابه خۆشی و رابواردنی نه م جیهانه - خویان لی رازی بیته -¹

¹ به یارمهتی خوا له پاش لی بوونه وه له ته فسیری نه م سوره ته باستیکی تاییهتی نه که م به شیوهی پاشکو بۆ نه م سوره ته له باره ی هاوسه ره کانی پیغه مبهری نازیزه وه (ﷺ) و علیهن، هه روه ها له باره ی ره وادانی ئیسلام بۆ خواستنی زیاد له یهک ئافرهت تا چوار و کۆبوونه وه یان له ژیر رکیفی پیاویک دا.

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَنِسَاءَ عَمَلِكِ وَنِسَاءَ خَالِكَ وَنِسَاءَ خَلَائِكَ الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ

ئينجا با گوی بگرن لهم نایه تانه که هاتنه خواروه له باره ی شو چهند مبهستی که باسماں کرد. خوی گهره نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﴿إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ﴾ بیگومان نیمه حالمان کردوه بۆت شو نافرته هاوسرانته که ماریه یه کانیانت پیداون، ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ﴾ شو نافرته نهی که بویت به خارونی و بوو به مولکت لهوی خوا خستی یه دهستت به هوی زال کردنت به سر کافران دا، ﴿وَنِسَاءَ عَمَلِكِ﴾ کچانی مامت ﴿وَنِسَاءَ عَمَلِكِ﴾ کچانی خوشکه کانی باوت ﴿وَنِسَاءَ خَالِكَ﴾ کچانی خالت، ﴿وَنِسَاءَ خَلَائِكَ﴾ کچانی خوشکه کانی دایکت. لهم چوار جوړه ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ نهوانه یان که کوچیان کرد له گهلت و هاوبه شیان کردی له کوچ کردن دا، ﴿وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ﴾ نافرته ینکی نیماندار نه گهر خوی ببه خشی به پیغمبر به بی ماریه ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ نه گهر پیغمبر بیهوی و حزن بکات بیخوای، نهوش شتیکه ﴿خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تایبتهی بوو به تووه به بی نیماندارانی تر و نهوی تایبتهی یه به تووه بۆ نهوان رهوا نهراوه، جیا کردنهوی پیغمبر ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ﴾ به راستی زانیومانه و ناگادارین بهوی پیوستمان کردوه له سر نیمانداران له باره ی هاوسرانیهوه که پیوسته ماریه ی و عقد و شایهت و نابی پتر له چوار هاوسر کو بیتهوه لای پیاونیک،

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِيَكِيلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾
 تُرْجَى مِنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مِنْ تَشَاءُ وَمِنْ أَبْغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ
 تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ

﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ لهبارهی نهو نافرته تانهی که مولکیانن، بهم رهنکه نهملی کیتاب بن و له پیش چوونه لایان بکونه حهیز و پاک ببنهوه نیتربه هر شیوهیهکی شرعی دهست کهوت بووبن، به کپرن یان به غهیری کپرن، وهکو له کتیبی فیقهدا باس کراوه، واته هر بریاریکمان دابی بهجی یه و له زانینهوه هاتوه، کهواته نهوهی پیویستمان کردوه لهسر نیمانداران شتیکی پیویسته و نهبی وابی و نهوهی تایبتهی کراوه به پیغه مبرهوه بهجی یه و بهرژه وهندی تیایه و هوکیشی نه میه که نه فرموی: ﴿لِيَكِيلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ نهوهی حالآلمان کرد بوت و نهوهی تایبته تیمان کرد پیتهوه لهبر نهوهیه هیچ زهحمت و تنگی یه نهبی بهسهرتهوه، نه له بارهی دین و نه له بارهی دنیا تهوه. لهبارهی دینهوه تنگی و زهحمت نابی چونکه چند جورئ له نافرتهی بو حالآ کراوه لهسر چند بارو به چند مهرجی که باشترین بارو چاکترین مهرجن، بو دنیا ش زهحمت و تنگی نابی نهوه تا رنگان ژن هینان و خواستنی بو فراوان کراوه ته نانهت به بی ماری و هیچ نهرکی، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خوالی بوردوو به بهزهیی یه، کهواته نه بووری لهوشتهی که زهحمته خو پاریزی لی ی و چاو پوشی نهکات لهو که سانهی که نه گهرینهوه بولای. لهبارهی خواستنی نهو نافرته تانهی که خو یان بهخشی به پیغه مبره ﴿٥١﴾ چند ریوایه تیک هیه، بههیزترین ریوایهت نهوهیه که هیچ کام لهوانهی نهویست بو خوی بهلکو ماری کردن له خه لکی تر. نینجا پیغه مبره ﴿٥٢﴾ نازاد و سهریست نهکات سه بارهت بهو نافرته

١ چند رایه که هیه له وشه (خالصه) دا هروه ما له رسه (لکیلا... هند) هموو نه گونجین و ریکن به لام دلم به میه که وتراره له تفسیره که دا به نارام تره و زانینی ته واولای خوابه.

خوبه خشانه کامیان نه گریتهوه لای خوئی بیگری، کامیان دوا نه خات بیخات، هر کامی
 دوا خست و دوری خستهوه ریگای هیه په شیمان بیتهوه لهوه و بیخوای. ههروه ها
 سه بهستی و نازادی پیدا کام له هاوسهرانی دور نه خاتوه و جوئی نه کاتوه له خوئی،
 کام نه گریتهوه لای خوئی و کام دور خراوه نه هیئتهوه نه توانی و ریگای هیه، نه فرموی:
 ﴿تُرْبِي مَنْ نَشَأُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ نَشَأُ﴾ هر کام لهو نافرته تانه که نه تهوی کاری دوا نه خهیت و
 دوری نه خهیتوه له خوئی نه توانی و ریگات هیه و کام لهوان نه تهوی و ناره زوو نه کهیت
 بیگریته لای خوئی هر نه توانی و ریگات هیه، ﴿وَمِنْ أَنْبَاءِ مَنْ عَزَلْتَ﴾ هر کامت نهوی و
 داوای نه کهیت لهوانی وازت لی هیئاون و خوئی لی دور خستوونه تهوه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ نه رهج و گونا هیکت له سهر نی یه، واته هه موو کاروباریان خراوته ناره زووی خوئی و
 پیویست نی یه له سهرت یه کسانی به کاریبنی له نیوانیان دا، ﴿ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمْ وَلَا تَجْرَبَ﴾
 ویرضین بماء آیتهن کلهن، نهو حهواله کردنه یان بولای ویست و خواهیشی تو نزیک تره
 بو دلخوش بوونیان و بی غم و په ژاره یی یان بو رها بوونی هه موویان به هر به شی پی یان
 نه دهیت و هر کرده وه یه که دهر باره یان نه یکهیت. چونکه به بی جیاوازی هه موو یه کسانن لهو
 حوکم و بریاره دا، نینجا نه گهر یه کسان رهفتار نه کهیت نه گه لیان - که بیگومان هه روایشی
 کرد - نهو کاته نهوه به لوتف و چاکه و پیاره تی سهر نه کهین، چونکه نه زانن ریگا هیه و
 نه کهیت، نه گهر فرق و چون نه کهیت و هندیکیان به گرنگ تر نه گری نه زانن نهوه به پی پی
 بریارو حوکمی خویبه و نه بی دلنارام و رازی بن پی پی، به لام نه گهر حهواله ی ویست و
 خواهیشی پیغه مبر (ﷺ) نه کرایه نهو کاته بیگومان ریگای فرق و جیاوازی نه نه بوو، به لکو
 پیویست نه بوو له سهری یه کسانی، که واته هیچ کهس به لوتف و پیاره تی سهر نه نه کرد و
 نه یان زانی واجبی خوئی به جی نه هیئی. نه مه چاره سهر و چاودیری و زروفیکی تایبه تی بوو
 به خودی پیغه مبره وه (ﷺ) نهو هه موو سوژ و خوشه ویستی یه ی که بوو له دهر وونی دایکی
 نیمانداران دا بووی، زور سووری یان له سهر شهرفی په یوه ندی و په یوه سستی یان پی یه وه.
 که خوا خوئی باش نه یزانی و ته گیر و چاره سهری کرد،

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ خوا زانایه به هرچی له دلتاندایه، کهواته کوشش بکن له چاک کردنی دا ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ خوا همیشه به باشی زانا و ناگاداره کهواته شهوی دهریچی و شهوی دهرخری و ناشکرا کری وهک زانایه پی یان، زور به حیلمه و پهله ناکات له عیتاب و گلهیی و سزادان دا و شهووری و چاوپوشی نهکات لهو بهسهرهات و حالهتانهی که له چاردا نین و زور شهسینن له دل و دهروون...

نم نایهته هاته خوارهوه و بهو شیوه پیغهمبهری سهریسهست کرد لهبارهی هاوسهرانی یهوه، بهلام به بی خیلاف به پیی هموو ریوایهتهکان هیچ کات له عهدل و یهکسانی لای ندا و هیچ جیاوازی بهکار نههینا له نیوان شهو حرهم و هاوسهراندا، شهوی بوی حالان کرابوو بهم نایهته رهفتاری نهکرد، بهلکو عهدل و یهکسانی یهکهی بهکارهینا که چاکترین رنگایه، نیمامی نهحمهد هدیسی شههینی له دایکی نیمانداران عانیشهوه - خوا له همموان رازی بیئت - شهیفرمو: پیغهمبهر(ﷺ) همیشه عهدل و رهفتاری نهکرد له نیوان هاوسهرانی دا، نینجا شهیفرمو: شهی خویاه شهه رهفتار و کردهومه لهوهی که به من شهکری و دهسهلاتم ههیه، کهواته لیم مهگره لهوهی که تو خاوهنی بوی و من خاوهنی نیم، واته دلی بهفهری که به ناچاری زیاده خوشهویستی تیا بووه بو هندیکیان، لهپاش شهمهی هاوسهران پیغهمبهریان بوخویان هملبژارد، لهپاش شهوهی رازی بوون به بریاری شه نایهته که پیغهمبهری سهریسهست کرد وهکو باس کرا، لهپاش شهوه نینجا خوا پاداشتیکی تایبهتی دانوه به تایبهتی کردنی پیغهمبهریش بهوانهوه(ﷺ)، بهم رهنگه خوا قدهغهی کرد ژنیان بهسر بیینی یان هیچ کامیان بگوپی به یهکیکی تر، واته نه لهو ژماریه زیاتر بکات و نه کسمیان ته لاق بدات و لهباتی شه یهکیکی تر بیینی،

لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَغَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ

بِيَمِينِكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

نه فرموی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَغَاءُ مِنْ بَعْدُ﴾ حال آن نی به بؤت نافرده تانی تر له پاش نه مانه ی که نیستا هاوسهرتن ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ حال آن نی به بؤت بیان گوپی به هیچ هاوسهرانی تر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ نیتر له فرزندک دا جوانی یان سهرسامت بکات و تا نه و راده یه دلگیرت بن، هیچ نافرته یکی ترت بو حال آن نی یه ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ بِيَمِينِكَ﴾ مه گهر نافرته تی که مولکت بیئت، واته نه وهی که پی نی نه وتری (جاریه) حال آنه چونکه نه وانه به زن و هاوسهر دانانرین، که واته نابنه هوی دل نازاری هاوسهران. ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ خوا ناگادار و چاودیره به سهر هه موو شتیک دا، واته وریای خویمان بن سنووری خوا نه شکینن و تیپهر نه که ن لی ی. دایکی نیمانداران عائشه - خوی لی رازی بیئت - نه فرموی: نه م قده غه یه لابراو سراهه وه پیش له دنیا دهرچوونی پیغه مبه ر (ﷺ) و سهر به ست کرا له زن هیئان دا به ناره زوی خوی. به لام پاش نه وه ییش ههر که سی تری نه هیئا.

نیجا له پاش نه وه قورئان شیوهی په یوهندی موسلمانان دیاری نیه کات و روونی نه کات وه سهر بهت به ماله کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوسهرانی یه وه. خوا له وانیش رازی بیئت. له کاتی ژبانی و له دوی له دنیا دهرچوونیشی، به رنگاری هندی کرده وهی تایبه تی نه کات له لایه ن ناپاک و دل نه خوشه کانه وه که پیغه مبه ری پی دل مند و دل نازار نه بوو. له بهر نه وه به توندی نه یا ترسینی، نه یخاته بهرچاویان و ناگاداریان نه کات به پی نی گه وره یی تاوانه که یان به لای خوا وه، ههره شه یان لی نه کات به ناگاداری خوا به سهر هه موو پیلان و خراپه یه ک که له دل یان دایه.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرِ بْنِ إِسْه
 وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْتَبِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
 النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ

نه فرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی که سانی باو مرتان میناوه ﴿لَا نَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾
 نه چنه ماله کانی پیغمبر له هیچ کاتیک دا ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ مهگر کاتی نینن درابی
 پیتان و بانگ کرابن ﴿إِلَى طَعَامٍ﴾ بو سهر زیافهت و نان خواردن، نهو کاته برؤن ﴿غَيْرَ نَظِيرِ بْنِ
 إِسْه﴾ به جورئ چاوه پروانی پیگه یشتن نهکن، واته که نینن دران و بانگ کران بو سهر
 زیافهت و خوراکه که کاتی برؤن که بزائن خوراکه که پیگه یشتوه، چونکه نهو له پیگه سوه
 چون و چاوه پروانی به نه بیته هوی سهر لی شیوانی مال و خیزان و نازاردانی دلیان.
 ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ به لام کاتی بانگ کران بو سهر خوراک نهو کاته بچن ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ
 فَانْتَشِرُوا﴾ نینجا کاتی خوراکه که تان خوارد نیتر دهرچن و بلاوهی لی بکن ﴿وَلَا مُسْتَعْتَبِينَ
 لِحَدِيثٍ﴾ مه میننه وه بو دمه ته می و رابواردن به قسه و باس ﴿إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ﴾
 چونکه به راستی نهو مانه وه تان نازاری پیغمبر نه دات، ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نهو شهرم
 نه کات لیتان که دهنگ ناکات و نالی: برؤن و بهرگری تان ناکات لهو جوره شتانه که نازاری
 دلی نه دهن. ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾ خوا شهرم ناکات له و تنی قسهی ناحق و فرماندان به
 شتی حق، خوا وازی نه مینا له وهی که راست و حقه و فرمانی دا پیتان به دهرچون و
 نه مانه وه تان.

بوخاری حه دیسی نه میننی له نه نه سه وه - خوا لی یان رازی بیت - که نه فرموی: به
 بؤنه ی گواستن وهی دایکی نیمانداران زهینه بی کچی جه حشه وه پیغمبر (ﷺ) فرمانی دا
 گوشتا و نان و گوشتی دروست کرا و من دانرام به سه سه وه بو بانگ کردنی خه لک بوی.
 نینجا تا قم نه هاتن نانیان نه خواردو دهرنه چون، نینجا منیش هر له به سه وه بانگی

نه م رسته به به چند جورئکی تریش ترکیب کراوه و به پیئی هه موی ته فسیر کراوه ته وه، هه مو نزیکن له به که وه و
 وه کو به لک مه به ست بن وان.

خه لکیم نه کرد هه تا کهس نه ما و کهسم دهست نه نه کهوت بانگی بکه، ئینجا وتم نهی پیغه مبهری خوا ئیتر کهسم دهست ناکهوی بانگی بکه، فرموی: دهی نان و خۆراکه کهتان هه لگن، لهو خه لکه سی کهس مابوونه وه پاش نان خواردن له مال دا قسه و دهمه تهقی یان نه کرد. ئینجا پیغه مبهر (ﷺ) له ماله که دهرچوو و رویشت بو هۆده کهی عائشه - خوای لی رازی بیئت - فرموی: السلام علیکم اهل البيت و رحمة الله و برکاته، ئه ویش له وه لامیدا وتی: وعلیک السلام و رحمة الله و برکاته. خیزانه کهت چون بوو به لاته وه؟ خوا به فهر و پیروزی بکات لیئت، ئینجا هه بهو جوړه چوو بو هۆدهی هه موو حهره مهکانی تری، نه وهی وتی به عائشه به وانیشی فرمو، ئه وانیش خوا له هه موویان رازی بیئت به وینهی عائشه وه لامیان دایه وه، ئینجا گه رایه وه که چی سی کهسه که هیشتا هه مابوونه وه و قسه یان نه کرد. پیغه مبهر (ﷺ) زۆر به شهرم و حه یا بوو له رووی نه هات هیچ بلیئت، ئینجا دهرچوو به ره و هۆده کهی عائشه، ئیتر نازانم هه وهوالی پیدا یان ههوالی پی درا که نهو سی کهسه له مال دهرچوون، ئینجا گه رایه وه هه تا پی یهکی نایه نهو دیوی ژیر دهرگا که و پی یهکی له دهره وه بوو، په ردهی دادایه وه له نیوان من و خوئی دا و نایه تی په رده هاته خواره وه.

نهم نایه ته چه ند ئوسول و ئادابیکی هیئا له باره ی هاتوچوئی مالانه وه که چه رخی جاهیلی هه به لایشیدا نه چوو بوون، خه لکی له وه و پیش نه چوونه مالان به بی پرس و ئیزن خواستنی - وه کو له ته فسیری سوهرتی نوردا تیپه ری کرد. نهو بی پرس و ئیزن نه خواستنه بو مالهکانی پیغه مبهر (ﷺ) باشر به کار نه هیئرا چونکه کانگا و سه رچاوه ی هه موو زانین و حیکمه تی بوو، که واته خه لکی زۆر پیویست بوون به هاتوچوئی زۆر، هیئنی وا بوو نه چووه یهکی لهو مالانه و نه بیئنی خه ریکن چیشت و خۆراکی دروست نه کهن، نهو کهسه ش دانه نیشت به بی ده عوه ت و پی وتن به دیاری نهو نان و چیشته وه پی بگات و لی ی بخوات!! هیئنی وا هه بوو له پاش نان خواردنه کهش هه ر دانه نیشت، ئیتر بانگ کرابی یان له خویه وه چوو بیئت، دهستی نه کرد به قسه و باس و حیکایه ت و ههستی نه نه کرد که نه وه هوی دلنازاری پیغه مبهر و مال و خیزانیه تی. له ریوایه تی که دا هه یه که نهو سی کهسه مانه وه قسه و دهمه تهقی یان نه کرد و دایکی نیمانداران تازه بووک و گوازاوه بوو دانیشتبوو، رووی کرد بووه دیوار له ناچاری دا! پیغه مبهر (ﷺ) شهرمی نه کرد له مهی ناگاداریان بکات به قورسی و گرانی مانه وه که یان و له رووی نه نه هات هیچ به فرموی تا ته ریق نه بنه وه هه تا خوای گه وره خوئی شته کهی فرمو. نای چه ند شیرینیان فرمو ئیبن عباس و عائشه -

خوایان لی رازی بیټ - ﴿حسبك في الثقلان ان الله عز وجل لم يحتملهم﴾ خراپی و نارپه وایى
 نه و مانه وه زیاده تایبته تی نی یه به ماله پیروزه کانی پیغه مبهروه (ﷺ) به لکو هرکه س بانگ
 بکری بۆ خواردن له پاش لی بوونه وه مانه وه و دانیشتن قه دهغه یه نه گهر هوی نازاری خاوه ن
 مال بیټ و پیی ناخوش بیټ مانه وه ی بانگ کراوه که. ههروه ها هر کرده وه یه کی تر که هوی
 دل نازاری خه لکی بیټ، بۆ وینه هینى وا هه یه ده عوت نه کری له گه ل کۆمه لیک دا له کاتیکی
 دیاری کراودا، که چى نه و کابرا خوی دوا نه خات به بی عوزریکی شرعى و نه زانی
 چاوه پروانی نه کریت و نان ناخوری تا نه م تشریفی نه بات، جا نه م خوی دوا نه خات هر
 له بهر نه وه چاوه پروانی بکریت و ده رکه وی بۆ نه و خه لکه ریژ گه وه یی جه نابى. نه وه تا
 خاوه ن مال ناتوانی نان دانى بۆ میوانه کان تا نه و زاته تشریفی نه گاته بهروه وه و نان
 دانه نری بوی. نیت له بهر نه وه پیاوکی دنیا یی یه و مه ترسی لی نه کری یان به پیاوکی
 تایبته تی سه یر نه کری و نه بی ریژ بگری. له م بابه تانه زور هه ن خوا په نامان بدات جله ومان
 نه دا به ده ست هه وا و نارزه ووی نه فسمانه وه.

نیمامی نه حمه د ده یسی نه هینى له نه نه سی کوپی مالیکه وه، نه فه رموی: عومه ر - خوا
 لی ی رازی بیټ - وتی: نه ی پیغه مبهری خوا، پیاو چاک و پیاو خراپ دیته خزمه تت و
 هاتوچۆ نه کات، کاشکی فه رمانت بدایه به دایکی نیمانداران به دادانه وه ی په رده. نینجا خوا
 نه م نایه ته ی نارده خواره وه.

نه م نایه ته هات ته می خه لکی کرد که نه چنه ماله کانی پیغه مبه ر به بی پرس و نین
 وه گرتن، نینجا کاتی بانگ کران و ده عوت کران بچن بۆ خواردن، نه گهر ده عوت نه کران له
 خویانه وه نه چن، یان که نه چن به جوړی نه چن پیش پیگه یشتنی خورا که که و دانیشتن و
 چاوه پروانی پیگه یشتنی بکه ن!

نینجا کاتی خورا که که یان خوارد بوی ده رچن و نه میننه وه بۆ ده مه ته قی و قسه کردن.
 نای چه نده موسلمانانی نه مرو پیویستن به م ته می و نه ده به شیرینه که زور که س خوی لی
 دوور نه خاته وه، زور که س هه ن که ده عوت کراون له پاش لی بوونه وه له خواردنه که یان
 نه میننه وه، به لکو به سه ر نان خواردنه که وه زور زور نه میننه وه، به قسه و حیکایه تی دوور و
 دریزه وه، خاوه ن مال یاس و دلگرا نه به تایبته نه وانه ی که شه رم و حه یایه کی نیسلامی یان
 تیا ماوه و به ره لآ نین، له ته می و نه ده بی نیسلامی دا چاره سه ر هه یه بۆ هه موو حاله تی،
 نه گهر نیمه ده ست بگرین پی یه وه.

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خُفِّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

نیجا هم نایه ته بریاری حجاب و پرده‌ی دا له نیوان هاوسرانی پیغه مبرو پیاوانی بیگانه‌دا، فرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾ کاتی داوای قاپ و قاچاغ و شتیکی واتان کرد له هاوسره‌کانی پیغه مبر ﴿سَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ داوایان لی بکن له دیوی دهری پرده‌وه، هؤکشی نه‌مه‌یه که نه‌فرموی: ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نه‌و داوا کردنه به‌و شیوه‌یه پاک و خاوین تره بو دلی نیوه و دلی نه‌وانیش.. خوا ناوا نه‌فرموی، که‌واته با هیچ کس شتی تر نه‌لی جگه له‌وه‌ی خوا فرموی. هیچ کس نه‌لی تیکه‌لی پیاو و نافرته و لابرده‌نی پرده له به‌ینا، نره‌لا کردنی قسه و گه‌یشتن به‌یهک و دانیشتن و هاوبه‌شی له نیوان پیاو و نافرته دا پاک و خاوین تره بو دل و دهریون، نه‌و به‌ره‌لایی به‌باشتر یارمه‌تی دهر و کومه‌کی کهره له‌سهر خو و ره‌وشت و ریکی و دهریون پاکی.. هه‌روه‌ها نه‌و هه‌موو شتی پپر و پووچه که چهند کس له له‌پر و لاواز و نه‌زان و نه‌فامه‌کان نه‌یلین. با هیچ کس هیچ شتیکی وا نه‌لی له کاتیک دا که خوا نه‌وه نه‌فرموی. نه‌وه نه‌فرموی له‌باره‌ی هاوسره پاک و خاوینه‌کان که خوا کردنی به‌دایکی نیمانداران، له‌باره‌ی پیاوانی به‌کهم چین و به‌کهم تاقم له‌م نه‌توه که نه‌و هاوه‌له هه‌لکه‌وتوانه بوون که هیچ تاقمه نافرته و پیایوی تر له‌م جیهانه‌دا به‌وانه ناگات! کاتی خوا شتیکی وت و خه‌لکی شتی تری وت بینگومان قسه‌ی خوا راسته و قسه ته‌نها قسه‌ی خویه و هه‌موو قسه و بریاریکی تر درویه و چهنه‌بازی یه، که هیچ کس زاتی نی یه بیلی مه‌گهر کسه‌ی که له نه‌فامی و نه‌زانی دا بگاته راده‌یهک به‌نده‌کانی خوی به‌لاوه زانتر و لی‌زاتر بیت له خوی په‌رومردگار!!

واقع و رووداو شایه‌ته و هاوار نه‌کات به‌راستی خوا، به‌ده‌له‌سه و ناراستی نه‌وانه‌ی شتی نه‌لین که دژ و پیچه‌وانه‌ی وت و بریاری خوی، به‌راورد و تاقی کردنه‌وه‌یه‌که نه‌مرو و

به بهرچاومانوره له جیهان دا راستی شه دهرنه خات که وتمان، شه تاقی کردنوره و بهراورده له ولاتانه دا که تیکه لی و بهرله ایی یان گه یشتوره ته شه پهری سنور ناشکرا تره و به لگه یه کی روون و رهواتره له هموو به لگه و نیشانه یه ک. شه مریکا یه که می شه ولاتانه یه که تیکه لی و بهرله ایی تیای دا پیس ترین بهرو بهرهمی پیک هیناوه.

شه نایه ته فرموی که هاتنی خه لکی و هاتوچویان بهو جوړه نارهاویه و نازاری پیغه مبه ر شه. له کو تایی نایه ته که دا بریاری شه مه نه دات که به هیچ رهنگ ریگا نی یه بو موسلمانان نازاری دلی پیغه مبه ر بدن، هروه ها ریگایان نی یه هاوسره کانی بخوازن له پاش خوئی، که شهوان له جینگای دایکیانن، راه و پله ی تایبه تی شهوان لای پیغه مبه ر (ﷺ) قه ده غه ی شه خواستن و ماره کردنه نه کات، له بهر پاریزگاری ریژ و قه دری شه مال و خیزانه بهرزو به فهره. شه فرموی: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُذُورُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ نی یه بو نیوه و به هیچ کلوج ریگاتان نی یه نازاری دلی پیغه مبه ری خوا بدن بهم رهنگه کرده و یه ک بکن شه پی پی ناخوش بیت ﴿وَلَا أَنْ تَكْفُرُوا بِرُوحِهِ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ ریگاتان نی یه و نابی هاوسهرانی له پاش خوئی ماره بکن هرگیز، ﴿إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به راستی شه نازاردانی دل و ماره کردنه به لای خواوه گونا مینکی زور گوره یه، په نا نه گرین به خوا نی چ سهخت و سامناکه شتی به لای خواوه ناوا گوره بیت!!

نه گپرنه وه که یه کی له ناپاکان وتی: شه گهر محمد نه ما عائشه ماره نه که ما قورنان بهو ترساندن و هره شه سامناکه وه نه وه ستا، به لکو هره شه یه کی تری کرد، فرموی: ﴿إِنْ بُدُوا شَيْئًا أَوْ خُفِّفُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ شه گهر نیوه هره شتی دهر برن و به زمان بیلین یان بیشارنه وه له دهر و نتاندا شه و بیگومان خوا به باشی زانایه پی پی. واته خوا خواونه ی کاره که یه و نه یگریته ژیر ده ست، خوئی زانایه به دهر خراو و دهر نه خراوه کانتان، زانا و ناگاداره به سهر هموو نیاز و ته گبیری ک دا، کاره که ی به لاره زور گوره یه. جا هرکه س شه توانی و خوئی بو نه گیری له بهر هره شه و ترساندن ی خواوا، هرکه س شه توانی شان بداته بهر سزا و توله ی خوا ده ی خوئی بگری و شانی بداته بهر!!

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِيْءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
 نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَقْبَيْنَ اللَّهُ

له پاش نهو ترساندن و هره شهيه نينجا نه گهر يته وه بو دهر كردني هه ندی له نيمانداران
 لهو برياره گشتي يه ي که دای سه بارهت به خو دهر نه خستني هاوسه رانی پينغه مبر (سوره)
 خوا له وانيش رازی بيټ - نه فرموي: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ﴾ هيچ گونا هيك ني يه له سهريان ﴿فِيْءِ
 آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ نه
 له باره ي باوك و كوډ و برا و برازا و خوشكزا و نافرته نيمانداره كان و غولام و
 كه نيزه كه كانيانه وه، اته پيويست ني يه له سهر هاوسه رانی به ريز دادانه وه ي پهرده له
 ناستي نه مانه ي که باس کران، رهوا و جه لاله به بي پهرده نه مانه ها توچوي ماليان بکهن و
 يه کتر بيبنن. نه م قائمه مه حره مانه نه وانن که له سوره تي نورد باسي کرد و به شيوه ي
 گشتي رهوا درا بو نافرته نيمانداره كان سه رنج دان و خو نه شار دنه وه يان له ناستي يه کتر
 به شيوه ي که له وي باس مان کرد به دري زي، نازانين کام لهو نايه ته پيش که وتوه له هاتنه
 خواره وه دا، نينجا رای به ميز له سهر نه وه يه که حوکم و بر ياري نه مان نايه ته له يه کم جاره وه
 تاي به تي بو به هاوسه رانه وه و له پاشان شيوه ي گشتي به سه ردا هينرا. نينجا روي
 فرموده نه کاته هاوسه ران به سام و ترس له خوا و خو پار يزي له هوي خشم و نار هزايي و
 هست کردن به چاوديري و ناگاداري خوا، نه فرموي: ﴿وَأَقْبَيْنَ اللَّهُ﴾ له خوا بترسن و خوتان
 بيارين له خوا، له هر شتيك دا نه يکن و هر شتي که وازي لي نه هينن، به تاي به تي نه وه ي
 فرمانتان پيا دراوه، نه وه ي قدهغه و به رگري کراون لي،

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به پرستی خوا همیشه شایسته و ناگاداره به سر
همه و شتیک دا. نینجا همیتر نهروا له سر ته می و ترساندن له نازاردانی دلی به فبری
پیغمبر (ﷺ) له باره ی خوی یان له باره ی نال و بهیتی یه وه، نه مهش له دوو ریگایه وه،
یه کم له ریگای ریتر گرتن و به گوره گرتنی، روون کردنه وه ی پله و پایه ی بهرزی له ناو
کۆمهلی هره بهرزا، دووم له ریگای نه وه که نازاردانی دلی پیغمبر، خوا به نازاردانی
خوی دانهنی، تۆله ی بریتی یه له دهر کردن له بهرزی خوا له هردوو جیهان دا، سزا دانی
که شایان و هاوتای نه و تاوانه گوره بیست، نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾
به پرستی خوا و مه لانیکه ته کانی سه له وات نه دن له سر پیغمبر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
که سانی که پرواتان هیناوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ سه له وات بدن له سری و سه لامی لی
بکن به سه لام لی کردنیکی گرتن، سه له واتی خوا له سر پیغمبر (ﷺ) وه سف و سه نا و
باس کردنیه تی به چاکه له ناو کۆمهلی هره بهرزی مه لانیکه دا، سه له واتی مه لانیکه نزا
کردنیانه بوی لای خوا.

نای هاوار له و راده و پایه بهرزه، به پرستی هیچ چاکه و ریتر گرتنی ناگاته نه م لوتفه
گوره یه!! سه لات و سه لامی نیمانداران نه مه یه داوا بکن له خوا سه لات و سه لام بریژی
به سر پیغمبر دا وه کو باوه نه لین: اللهم صل و سلم علی محمد شیوه ی سه لات و سه لامی
نیمانداران زور و به چند جور و تراوه و نهوتری تا راده یه که به ناسانی نایه نه ژماره، به
هر کام لهو جورانه بوتری چاکه و فرمانه که به جی دیت، به لام باشر نه وه یه که ناوی (آل) ی
تیا بری وه کو له چند هدیسی سه حیح دا ها تووه، ناوبردنی آل تا نه و راده یه پیویسته
نه وه تا له همه و نویریک دا نهوتری.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

ئینجا با بزانی مه‌بست له سه‌لات و سه‌لامی ئی‌مه دهر‌برینی خوشه‌ویستی و ری‌ز به گه‌وره گرتنی پی‌غه‌مبهره (ﷺ)، خوا که فرمانان پی‌ نه‌دات به سه‌لات و سه‌لام لوتفمان دهر‌باره نه‌کات و نه‌یهوی نرخ و شهره‌ف وهر‌بگرین به‌و سه‌لات و سه‌لامه نه‌وه‌تا سه‌لات و سه‌لامه‌که‌مان جووت نه‌کات له‌گه‌ل سه‌لاته‌که‌ی خوی و مه‌لانیکه و نه‌یانکات به‌هاوسری ئه‌وان، نه‌یهوی له‌م ری‌گاوه‌ بمان گه‌یه‌نی به‌و ناسو به‌رزه به‌ری‌زه. بی‌گومان به‌م نایه‌ته روون بو‌وه‌ه نرخ و ری‌ز و پایه‌ی پی‌غه‌مبهر (ﷺ) لای خوا، جا له‌مه‌وه دهر‌نه‌که‌وی که نازاردانی دلی به‌فه‌ری ئی‌جگار گونا‌هو تا‌وانیکی گه‌وره‌یه و مانی خوی‌ته‌ی خوا دهر‌باره‌ی نازاردانی نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی که‌سانی که نازاری خوا و پی‌غه‌مبهره‌که‌ی نه‌دهن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا نه‌فرینی لی‌ کردوون و دووری خستوونه‌ته‌وه له‌ به‌زه‌یی خوی ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌م دنیا و له‌ روژی دوایی دا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ ناماده‌ی کردووه بو‌یان سزایه‌کی ریسوا که‌ر و نابروو به‌ر له‌گه‌ل ئیش و نازاره‌که‌ی دا. بی‌گومان هیچ که‌س ناگاته ئه‌و راده‌یه نازاری خو بدات، خوا نازار نادری و ده‌ست نادات بو‌ نازار دان، که‌واته مه‌بست به‌ نازار دانی کرده‌وه‌یه‌که که‌ خوا قه‌ده‌غی کردووه و دژ و پی‌چه‌وانه‌ی ره‌زامه‌ندی یه‌تی، یان مه‌بست نازار دانی پی‌غه‌مبهره (ﷺ) ناوبردنی خوا له‌بهر زیاده ری‌ز و نرخ پی‌ دانه به‌ پی‌غه‌مبهر (ﷺ) تا ئه‌و راده‌یه نازاردانی ئه‌و به‌ نازاردانی خوی سه‌رنج نه‌داو دایه‌نی، هه‌رچونی گوی رایه‌لی ئه‌وی دانا‌وه به‌ گوی رایه‌لی خوی، هه‌روه‌ها ئه‌و ناوبردنه ده‌ست نیشان نه‌کات به‌ ئه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی تا‌وانی نازاردانی پی‌غه‌مبهر (ﷺ) تا ئه‌و راده‌یه نازاردانی ئه‌و وه‌کو نازاردانی خوا وایه!!

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٥٨﴾
 يَتَأَيَّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِيكَ عَلَيْهِنَّ مِمَّنْ جَلَّيْبِهِنَّ ذَلِكَ آذَنٌ أَنْ
 يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ

نينجا نه چي بؤ باسي خراپي نازارداني نيمانداران كه شوين كه وتوي پيغهمبرن ﴿٥٨﴾
 نه فرموي: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ كه ساني كه نازاري پياوه نيمانداره كان و
 نافرته نيمانداره كان نه دن ﴿بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا﴾ به بي تاواني كه كردبتيان، واته شتيان بؤ
 هلئه به ستن ﴿فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا﴾ بيگومان نه كه سانه بوختان و گوناهيكي روون و
 ناشكرايان خستووته سهرشان و گرتووته گهردن. نه توند و تيزي به كار هيئانه و
 نيشان نه دات كه له و كاته دا له مهدينه دا كوهملي بوون هلئسابن به پيلان و پړو پاگهنده
 خراب دهرباره ي نيمانداران، قسه ي خراپيان به دهموه كردبن و بلاويان كردبيته وه، شتي
 ناهق و نارو ايان بؤ هلئه ستن، كرده وي خراپيان نابنه شوين و خهلكيان به د گومان
 كردبي لي يان، نه و جوړه پيلان و فاك و فيكه شتيكي گشتي يه و له هموو چرخ و شويني
 هر بووه و هر هيشه و هر نه يش بيت. نيمانداران هميشه نيشانه بوون و نه بن بؤ نه و
 تيره ژاروي يانه له لايه ن پياو خراپ و به د نيهاد و ناپاك و دل نه خوئشانه وه، خوي گوره
 توئهي سه ندوون له باتي نه وان و پياو خراپ و ناپاكاني دم كوت كردووه و بهرپرچي
 داونه ته وه و له كه داري كردوون به هلگرتني بوختان و گوناهيكي روون و ناشكرا،
 فرموده ي خوا له هموو شتيك راست تره.

نينجا فرمان نه دات به پيغهمبر ﴿٥٨﴾ كه بلي به هاوسهراني و كچه كاني و نافرته تاني
 نيمانداران به شيوه ي گشتي كه كاتي له مال دهرچوون بؤ پيوستي خويان سهر و مل و
 يه خه و بهرؤكيان داپوشن، تا جوي ببنه وه له و نافرته تانه ي كه ته ماعيان تي نه كړي، مه ترسي
 يان نه مينني له نيازي خراپه و ده ست دريژي ناموسيان له لايه ن فاسق و خراپه كارانه وه،
 چونكه نه و شيوه ي شهرم و داپوشراوي يه ته قئ و تريز و سام و بيم نه خاته دهرروني نه و

خراپه کارانهوه، نه فرموی: ﴿تَأْتِيَا النَّيُّ﴾ ئەي پینغمبەر ﴿قُلْ لَا زَوْجِكَ﴾ بلی به هاوسره کانت
﴿وَبَاتِكَ﴾ به کچه کانت ﴿وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به ژنانی ئیمانداره کان ﴿يُدْرِكُ عَنِّي مَن جَلَسِيهِمْ﴾^۱
با دابده نهوه به سهر خویان دا هندی له پۆشاکه دهره دامانه کانیان که له سهر جل و بهرگهوه
ئه پیوشن، خویان بهوه داپوشن. واته به شیوهیهکی تایبهتی خویان داپوشن بهشتی کاتی
له مال دهرته چن ئیتر مه بهست دادانهوه بیته به سهر هه موو له شدا، وهکو دیمه ن و رواله تی
ئایه ته که ئه یگه یه نی یان مه بهست سهر و مل و ئه گریجه و دهم و چاره بهس، وهکو هندی
ئه فرمون، چونکه له چهرخی نهزانی - جاهلی - کوندا ههر ئه وه دهرته کهوت، وهکو جاهیلی
تازه نه بوون، که ئه یانه وی ئاوا بهرله و روت و قوت بن، ئینجا چهند رایه ک هیه له شیوه
و چۆنیه تی ئه و داپوشینه دا، هه موو یه ک ئه گرن له مه دا که ئه بی ئه و داپوشینه سهر و مل و
ئه گریجه و گهردن و یه خه و بهرۆک داگری و نابی هه موو روو دهم و چاو به دهره وه بیته، ئیتر
ئایا ههر دوو چاو له گه ل که می له دهم و روودا دانه پۆشینیه ره وایه؟ یان بهس چاوی یان
ههر دوو چاو قه یناکات؟ ئه مانه چهند رایه که له لایه ن زانایانه وه. سوود و بهرهمی ئه م خو
داپوشینه ئه مه یه که نه فرموی: ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَمُرَّقَ﴾ ئه و خو داپوشینه نزیک تره به مه ی
بناسرین به داوین پاکی و خو پاریزهری، یان بناسرین که ئه وانه نازادن، که نیه زه ک و جاربه
نین. ﴿فَلَا يُؤْذِنَ﴾ که واته ته قی و تریزیان لی ئه کری و نازار نادرین به نیازی خراپه و دهست
دریزی کردنه سهر نامووسیان. (سدی) نه فرموی: چهند که سی له پیاو خراپی مه دینه
به شه و دهرته چوون کاتی تاریکی دانه هات بو ریگای مه دینه به نیازی خراپه و نیازی پیس
دهرباره ی نافرته تان. شوین و ماله کانی مه دینه بچووک و ته نگه لان بوون، جا کاتی نافرته تان به
شه و دهرته چوون بو پیویستی دهرکردنی خویان، ئه و فاسق و خراپه کارانه ئه گه ران به دوای
ئه و کاره پیسه دا، ئینجا ههر نافرته تیکی داپوشراویان بدیبایه، ئه یان وت ئه مه نازانه و
جاربه نی یه، به هوی ئه وه وه وازیان لی ئه مینا، ئه گه ر نافرته تیکیان بدیبایه به و جوړه
داپوشراو نه بوایه ئه یان وت: ئه مه جاربه یه و به هوی ئه وه وه په لاماریان ئه دا.

^۱ ﴿جَلَسِيهِمْ﴾ کویه و تاکه کی ﴿جَلَسِيهِمْ﴾ ه که پۆشاکیکی درێژ و پان بووه و پۆشراوه به سهر جل و سه ریته و
سه ریوش دا وهکو عه با یان کوله بانه ی زقده گه رده.

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥١﴾ ﴿لَيْنَ لَرْبِنَاهِ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾

تینجا نه فہرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خوا ہمیشہ زور لیٰ بورده و بہزہی دارہ،
واتہ نہبوری و بہزہی بہکار نہہینی سہبارت بہوی تیپہری کرد لہ روژ و چہرخ نہزانی
دا چونکہ بیٰ ناگا و نہزان بوون بہوی نیسلام ہینای.

ہندیٰ لہ بہرہمی نہو لیٰ بوردن و بہزہی یہ نہوہیہ کہ نہو ہموو خہریک بوون و
تیکوژشانہ ہمیشہیی یہی کرد بو پاک و خاوین کردنی نہو گہلہ بت پہرستہ کہ چہنای
چہند سال و چہرخ دہقیان پیوہ گرتبوو بہو ہموو نالہباری و خوورہوشتی پیس و
چہپہلہوہ، تا نہو نہندازہیہ تا نزیکی دواہاتنی ژبانی پیغہمبہر(ﷺ) تینجا مہدینہی پیروز
پاک بووہوہ لہو باو و رہوشتہ پیسانہ نہوہش بہو ہموو تہمی و پہند و پہرہردہ بیٰ
وینہی کہ پیغہمبہر(ﷺ) پیٰی ہلسا بہ یارمہتی خوا و لہبہر رووناکی قورنان دا.

تینجا لہدوای نہم دہرسدہا ہرہشہ لہ ناپاک و دل نہخوشہکان نہکات کہ ہمیشہ
خہریکی تیگدان و شیواندنی کوہلی موسلمانان بوون ہرہشہیان لیٰ نہکات بہمہی نہگہر
کوٹایی نہہینن خوا پیغہمبہریان بہسہردا زال نہکات ہرچوئی زالی کرد بہسہر
جوولہکہکان دا لہوہوبہر، خوینیان حہلال نہکات تا مہدینہ پاک نہکاتہوہ لیٰ یان، ہرچوئی
پاکی کردہوہ لہ جولہکہ، نہفہرموی: ﴿لَيْنَ لَرْبِنَاهِ الْمُنْفِقُونَ﴾ سویند بہخوا نہگہر ناپاکہ دوو
رووہکان کوٹایی نہہینن بہ ناپاکی و نازاردانی موسلمانان بہ پہنہانی ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ﴾ نہوانہی کہلہ دلیان دا نہخوشی و لاوازی بپروا و دانہمہزروی ہہیہ و بہ ہوی نہوہوہ
نیازی خراپہکاری نہکەن، نہگہر نہوانہ کوٹایی نہہینن لہو بارو رنگا چہوتہی وان لہسہری،

وَالْمُرْجِفُوتَ فِي الْمَدِينَةِ لِنُغْرِيَتِكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
 آيِنَمَا تُقْفُوا أَخْذُوا وَقْفُوا تَفْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ
 لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿وَالْمُرْجِفُوتَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ قسه گنبرو ديعايه چي و فاك و فيك كمره كان له مهدينه دا كه
 دلي موسلمانان بي نارام نه كهن واز نه مينن لهو كردهوه خرابي نه يكن، نه گمر نهو تا قمانه
 كو تاي نه مينن سويند به خوا ﴿لِنُغْرِيَتِكَ بِهِمْ﴾ نه ي پيغمبر تو يان لي هان نه دين و فرمان
 نه دين پيت به جهنگ و كوشتار له گه ليان و دهر كردنيان و ناچار كردنيان به دهرچوون. ﴿ثُمَّ
 لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ نينجا به سرهاتي گموره يان نه مه نه بي كه هاوسنيه تي تو ناكه ن
 له مهدينه دا مه گمر ماوه يه كي كه م، يان هاوسنيه تي يه كي كه م. واته دهرنه كرين له
 نيشتمان هه كيان و ناميننه وه مه گمر ﴿مَلْعُونِينَ﴾ به نه فرين لي كراوي ﴿آيِنَمَا تُقْفُوا أَخْذُوا
 وَقْفُوا تَفْتِيلًا﴾ له هر شويني ده ست كهون نه گرين و نه كوژدين به نهوپه ري كوشتن، نه مه
 كه به سره يان ديت ته نها به سر نه مانه نه هاتووه، به لكو ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾
 خوا نه وه ي كردووه به باو لهو گهل و كو مه لانه ي كه له مه و پيش هاتن و رويشتن و تپه پريان
 كرد له جووله كه كاني له مه و پيش له مهدينه دا له سر ده ستي پيغمبره دا، له هه موو
 تاوانباراني گه له كاني نه مه نه ته وه. باوي خوا هر بهو جوړه بووه ﴿وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾
 هر گيز ده ست ناكه وي گوران دن بو باو و رهوشتي خوا.

له م هره شه دهرنه كه وي تا چ نه اندازه يه ك موسلمانان به ميژ بوون له مهدينه دا
 له پاش (بنی قريظه) و تا چ نه اندازه يه ك ده وله تي نيسلام زال بووه به سر مهدينه و كاروباري
 ولات دا، دوژمن و ناپا كه كان نه يانتوانيوه خو يان دهرخن و هه لسان به هيچ كارو كرده وي
 به دي خو يان مه گمر له په ناي په رده وه.

بَسَّطَكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ

ئىنجا لەم يازدە ئايەتى داھاتوو، دا كۆتايى سورەتەكەى پى ئەھىنى چەند شتىك ئەھىنى، پرسىارى بى بېواكان لە رۆژى دوايى و پەلە نانەويان بە ھاتنى و گومانىان تىاي دا و ھەلامى ئەم پرسىارە، ئىنجا شىۋەيەكى سامناكى سزاي ئەو رۆژە ئەخاتە بەرچاۋ.. ئىنجا خەلكى ئەگىرپىتەۋە بۇ ئەم جىھانە و ھەندى تەمى و مۆچىارىان ئەكات، ئىنجا سورەتەكە دوايى ئەھىنى بە شتىكى زۆر گىرنگ پىنى ئەگەين بە يارمەتى خوا، ئەفەرموى:

﴿بَسَّطَكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ پرسىارت لى ئەكەن لە رۆژى دوايى؟ خەلكى ھەمىشە پرسىارىان ئەكرد لە پىغەمبەر (ﷺ) لەو رۆژەى كە بە درىژى ئەدوى لى و باسى بۇ ئەكردن، ئەيتىرساندن لى ، قورئان شىۋەى بەسەرھاتەكانى ئەخستە پىش چاويان بەجۆرى ھەكو ئىستا ئامادە بىت و بىبىنن پرسىارىان لى ئەكرد لەكاتى ھاتنى، پەلەيان ئەنايەۋە بە ھاتنى ئەو كاتە، ئەو پەلە نانەۋەش يان لەبەر گومان و دوو دلى بوو تىاي دا يان ھەر بە دل بە درۆيان ئەزانى و ئەيان ويست دەرى بىن كە شتىكى درۆيە، يان مەبەستىان لاقرتى كردن بوو پىنى، ئەۋەش بە گوئىرەى حال و بارى پرسىاركەرەكان، دوورى و نزىكى يان لە ئىمان و باۋەرەۋە.

رۆژى دوايى غەيب و نادىارىيە و كاتى ھاتنى و زانىنى خوا تايبەتى كردوو بە خۆبەۋە، نەيوست ھىچ كەس زانا و ئاگادار بكات پىنى، تەنانەت پىغەمبەران و مەلائىكەيش - سەلامى خويان لى بىت - ھەكو ھەدىسەكە كە چوار لە كىتەبە سەھىحەكان ئەيھىنن لە عومەرى كوپى خەتتەبەۋە - خواي لى رازى بىت - كە جوبەرئىل لە شىۋەى پىاويكى ئەناسراودا ھاتو چەند پرسارىكى كرد لە پىغەمبەر (ﷺ) يەكى لەو پرسىارانە ئەمە بوو: وتى: ھەۋالم بەدەرى لە رۆژى دوايى، پىغەمبەرىش (ﷺ) لە ھەلامدا فەرموى: پرسىار لى كراو زانائى يە پىنى لە پرسىار كەر. كەواتە پرسىار لى كار پىغەمبەر بوو (ﷺ) و خاۋەن پرسىار كە جوبەرئىل بوو ھەردوو ئاگادار و زانا نەبوون پىنى ھەكو لە چەند شۆئىنىك لە قورئان دا ئەو زانىنە تايبەتى ئەكات بە خواۋە،

قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ

سَعِيرًا ﴿١٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يُجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٦٥﴾

یهکی لهو شوینانه نیرهیه که نه فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ له وه لامیاندای بلئی: زانینی نهو روزه نی یه لای هیچ کهس جگه له خوا و تهنیا لای نهوه. خوی گوره نهو زانینهی نه دا به کهس له بهر هر هویهک که خوی باش نه زانی، نیمهیش که مینکی لی تی نه گهین و هندی بهر وهندی ناشکرای تیدایه، با خه لکی هه میشه له ترس و پاریزه ری دا بن لی ی، هه میشه چاوه پروانی بن، هه میشه له خو ناماده کردن دا بن بوی نهک له ناکاودا بیئت، نهوش بؤ نهوانه که خیر و چاکه ی ویستی بویان، سیفته تی سام و ترسی خوی له دلیان دا جیگیر کردبی، نهوانه ی که بی ناگان لی ی و گوی یان لی ی نی یه، هه موو کاتی نازین له سر خو ناماده کردن بؤ پیگه یشتنی، نهوانه که سانیکن له گه ل خویان ناپاکن، نایانهوی خویان پیارینن له ناگری دوزهخ، خواش شته که ی بؤ روون کردونه تهوه، ترساندوونی لی ی، کاته که ی دیاری نه کردوه و کهسی ناشنا نه کردوه پی ی و به جورنکی کردوه هه موو کات چاوه پروانی هاتنی بکری له شهو و روزدا، وه کو نه فرموی ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ نایا چی توی پی زانا و ناگادار نهکات، واته تو نازانی له چ کاتیک دا دیت و بهرپا نه بی. ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ خوا خوی نه زانی لهوانه یه روزهی دوایی شتیکی نریک بیئت و بهرپا بیی لهم نریکه دا، نهوانه پرسیار نهکن له روزهی دوایی، دهی با بزائن روزهی دوایی راسته و بهدی دیت و نهمش شیوه یه که له شیوه کانی که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ﴾ بهراستی خوا کافرمانی دهر کردوه له بهزهی خوی و نه فرینی لی کردوون ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ ناماده ی کردوه بویان ناگرنکی هه لگیرسوی بلنسه دار ﴿خٰلِدِينَ فِيهَا﴾ که نه میننوهه تیای دا بی برانهوه ﴿اَبَدًا﴾ هه تا هه تایه به بی دوا هاتن ﴿لَا يُجِدُونَ وِلِيًّا﴾ دهستیان ناکهوی هیچ کار به دهست و دوستیک که پاریزگاری یان بکات، ﴿وَلَا نَصِيرًا﴾ نه کومهک و یارمه تی دهری رزگاریان بکات،

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا

﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾^۱ روژی که دم و رویان هم دیو و شو دیو نه کری له ناگردا به وینهی گوشتی ببرینری، نهوانه لهم روژدها سرکینشن و گوی یان نی به له فرمانی خوا و پیغمبر(ﷺ) به لام له روژی دویسی دا پشیمان نه بنهوه و قهپ نهکن به نهژنوی خوین دا و ﴿يَقُولُونَ﴾ نهلین: ﴿يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ نای کاشکی گوی رایلی خوا و گوی رایلی پیغمبرمان بگردایه. به لام به داخیانهوه نهوه ناواتیکی بی نرخ و بی سووده، تازه بی جی و ورنه گراوه، چونکه کات و هلی له دست دهرچوو، شو ناواتهی لهوی هیچ بره می نی به بیجگه له داخ و مرقا خواردن له سر نهوی تیپه ری کرد!!

نینجا باسی نهوه نهکات که ژیر دهسته و شوین کهوتوهکان نهیانهوی تاوانی خوین بخنه مل سرۆک و گهرهکان، دلیان نهکولی له داخ و خه شمیان دهربره یان: نهفرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ نهوانه لهو روژدها نهلین: ﴿رَبَّنَا﴾ نهی پهروردگارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا﴾ بهراستی نیمه له دنیا دا گوی رایل بووین بو سرۆک و پادشا و پیواه گهرهکانمان، شوینی نهوان کهوتین ﴿فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ نینجا نهوان نیمه یان گومرا کرد و له رنگای توی لایان داین، ﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نهی پهروردگارمان دو قاپ له سزایان پی بده و دو چندانهی بکه بوین، سزایک له سر گومرایی خوین و سزایک له سر گومرایی نیمه، ﴿وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ نهفرینان لی بکه به نهفرینکی زور بهتین و گهره.

نهوه نمونهیک بوو له سزای روژی دویسی، کهواته له چی پرسیار نهکن لی ی؟ بیگومان نیمان و کردهوی چاکی نه مپو رزگار کهره له سزای شو روژه، وا دهرنه کهوی

^۱ نه نامه ته به چند جوری تریش نهفسیر کراوه تهره و هه مو نه گونجین و دل لاجله کینه رن.

خواستنی پیغمبر (ﷺ) بۆ زهینهب - خوی لی رازی بیټ - که پیچوانه‌ی باوی چهرخی نهزانی بوو که نیسلام ویستی نهو باوه ناراسته تیک بدات و نه‌یهیللی به کردهوه - وهکو باس کرا - وا دهرئه‌کهوی نهو به‌سهرهات و مه‌سه‌له‌یه هه‌روا به سووک و ئاسان تی نه‌په‌پیی و دم دریزی زوری له‌سه‌ر کرابی له‌لایه‌ن ناپاک و دل نه‌خۆشه‌کانه‌وه، هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن نه‌وانه‌ی تینه‌گه‌یشتبوون له‌مه‌به‌ست و نامانجی نیسلام، دم به‌ره‌لا بوو بوو به تانه و ته‌شهر و ره‌خنه‌گرتن، چپه نه‌کرا و دل کرمین نه‌کرا له ناستی نهو مه‌سه‌له‌یه، قسه‌ی گه‌وره له‌م دم دهرئه‌چوو! ناپاک و پپو پاگنده‌چی و فیک و فاک که‌ره‌کان هیچ کات نه‌وه‌ستارون، هه‌موو کات به‌دوای هه‌ل و ریکه‌وتیک دا گه‌راون بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ژاری شه‌یقانی خۆیان، وهکو نه‌وه‌ی دیتمان له‌غه‌زای خه‌نده‌ق دا، له‌ده‌له‌سه‌ی بوختان بۆ دایکی پاکی ئیمانداران، له‌دابه‌ش کردنی نهو ده‌ست که‌وتانه‌ی که بی جه‌نگ و کوشتار خوا خستی یه‌ده‌ستی پیغمبر (ﷺ) له‌هه‌ر هه‌ل و به‌بۆنه‌ی هه‌ر شتیکی تره‌وه به‌ناهق نه‌وانه‌ نه‌وه‌ستان.

له‌م کاته‌دا - له‌پاش نه‌هیشتنی جووله‌که به‌ته‌واوی - له‌مه‌دینه‌دا که‌س نه‌ما‌بوو که به‌ناشکرا کافر بیټ، به‌لکو هه‌موو دانیشتوانی مه‌دینه‌ گه‌را به‌موسلمان، ئیتر یان به‌راستی یان به‌ناپاکی، له‌م کاته‌دا ناپاکه‌کان بوون هه‌له‌سه‌سان به‌بلاو کردنه‌وه‌ی نهو ده‌له‌سه و پپو پاگنده‌یه، هه‌ندی له‌ئیمانداران که‌وتبوونه داویانه‌وه، له‌گه‌لیان نه‌پۆیشتن له‌هه‌ندی له‌قسه و باسه ژاروی یانه‌یان، ئینجا قورشان هاته‌ خواره‌وه ئه‌یاتر سینی له‌نازاردانی دلی پیغمبری نازیز (ﷺ) به‌وینه‌ی ئیسرائیلی یه‌کان که نازاری موسایان نه‌دا - سه‌لامی خویان لی بیټ - و ته‌می یان نه‌کات که وته و وتاریان با ریک و پیک بیټ نه‌ک بی مه‌به‌ست و نامانجیکی چاک، گه‌یشتن به‌نامانجی گه‌وره‌یان لا خۆشه‌ویست نه‌کات که به‌ره‌می گوئی رایه‌لی خواو پیغمبره (ﷺ) نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی که‌سانی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى﴾ وه‌کو نه‌وانه مه‌بن که نازاری موسایان داو شتی درو و ناره‌وایان بۆ هه‌لبه‌ست ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ تا خوا ده‌ری خست پاک و خاوینی موسا له‌وه‌ی وتیان ده‌ریاره‌ی.

وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِهَا ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

چەند رىوايه تىك هاتوره له بابەت مەبەست بەم ئازاردانە، بەلام ئەو هەتا قورئان هيجى ديارى نەكردوه و هيج پيويست نى يە بۇ ئىمەيش هەول بەدين بۇ ديارى كردنى شتى كه قورئان ديارى نەكردوه، بىگومان مەبەست ترساندنە له هەر شتى كه دل ئازارى پىغەمبەرى تيا بى (ﷺ)، قورئان له چەند شوينىك دا باسى لارى و لادانى ئيسرائىلى يەكانى كردوه، كهواتە بەسە دەست نیشان كردن بۇ ئازار دانەكەيان ئىتر له هەر بارو رويەكەوه بووبىت، ترساندنى موسلمانان له پەپرەوى و شوين كەوتنى ئەوان لەو كردهوه خراپەدا بۇ ئەوهى هەموو پروادارى قىز بكا تەوه و خوى دوور بگرى ئەوهى كه وىنەى ئەو كۆمەله لار و لادەرە بىت كه قورئان ئاوا جارې ئەو كردهوه خراپەى لى دان، كردنى بە وىنە و نمونەى خراپى و لارى، ئەوانە هەر پىلان و خراپەيەكەيان تەند خوا خاوى كردهوه و پاكى و بى لەكەيى موساى دەرخت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِهَا﴾ موسا لای خوا رىز و قەدر دار و خاوەن روو بووه، خوا دەرخر و روون كەرەوهى پاكى و بىگەردى پىغەمبەرەكانى بووه هەميشە له هەر دەلەسە و بوختانى بۆيان كرابى و هەر لەكە و رەخنەكە ئاراستەيان كرابى، بىگومان پىغەمبەرمان - كه گەرەتر و بەرئز تری هەمووانە - شایاترە بەمەى خوا بەرگری لى بكات و پاكى و بى لەكەيى دەرختات.. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى كەسانى كه بروتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و خوتان بپارىزن له هەر شتىك هوى خەشم و نارەزايى خوا بىت، ﴿رَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ وتە و وتارى بلین و قسە و باسى بکەن كه راست بىت و مەبەست و ئامانجىكى راستى هەبىت و مەبەست پىي گەيشتن بىت بە حەق و راستى، واتە هەر قسەيه ئەكەن وردى بکەنەوه و بزائن بۇ كوى ئەپروا و مەبەست بەو قسە چى يە؟

يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا
عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ

شوین هموو قسه و باسی مهکون و گوی مهگرن له قسهی ناپاکان و پپو پاگنده چی
یان، نهگه نپوه بهو جوړه بن خوا نهه دوو نامانجه گرنهگه تان بو فراهم نههینی:

۱- ﴿يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ کرده و کانتان بو چاک نهکات به و هرگرتن و پاداشت دانهوه.

﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ نهسرپتهوه و دانه شاری له بهر نپوه گوناوو تاوانه کانتان، بههوی
راست و دامه زراویقان له وتار و کرداردا، ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هرکه س گوی رایهل و
فرمان بهری خوا و پیغه مبهره کهی بیت ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ بهراستی نهو کهسه گه یشتووه
به مه بهست و نامانجیکی زور گوره، چونکه لهه جیهانه دا نهژی به کامرانی و سوپاس
کراوی، له روژی دواپیش دا به گه یشتن به خوش بهختی و نازو ریژی نه پراوه. بیگومان
گوی رایهلی خواو پیغه مبهر (ﷺ) خوی له خوی دا گه یشتنه به نامانجی گوره، چونکه نهو
گوی رایهلی به بریتی به له دامه زران و ریگ راوهستان له سهر ریگا و بهرنامهی خوا، نهوهش
هوی نارامی دل و دامه زراوی بهتی، ریگای راست دانه بهر، خوی له خوی دا خوش بهختی
و کامرانی به، نیت با هیچ پاداشتیکی به دوا دا نه بهت، بیگومان کهسی پراوا به ریگایه کی
تهخت کراوی رووناکدا به وینهی کهسی نی به که پراوا به ریگایه کی لارو سهخت و تاریک دا،
که واته گوی رایهلی خوا و پیغه مبهره کهی (ﷺ) پاداشته کهی خوی له گه له، گه یشتنه به
نامانجی گوره پیش هاتنی روژی دواپی، لوتف و بهزهیی به کهی زیاده به به خورایی و بی
بریتی و موقابیل. بهلی نه جرو پاداشته که خوا نهیداته وه له سهر نیمان و کرده وهی چاک
زیاده لوتف و بهزهیی به که خوا به کاری نههینی له گه له ناده می دا، له بهر لاوازی و بی
دهسه لاتی به کهی، له گه له گرنکی و گرانی نهو هرکه قورسهی که خستوو به تیه سهر شانی،
هرکی هه لگرتنی نهو سپاردهی که ناسمانه کان و زهوی و شاخه کان سی ترسان و
نهیا نتوانی بچنه ژیری و هه لیان نهگرت، ناده می هه لی گرت، بهلینی دا به هه لگرتن و به چی

هينانى به تهنيا، ئادەمىش ئەم ئادەمى يەيە بەم لاوازى و زۆر زەخسى و ئارەزووات بەسەريەو، بە كەم و كۆپى زانين، كەم و كورتى تەمەن و ژيان، بەم ھەموو بەرھەلىستى گەرە و گرنگەى كە ھەيە لەبەردەم و بەرچاوى. بەرھەلىستى كات و چەرخ و شوپن، كە بەرگى ئەكەن لە ناسين و زانينى تەواو و ديتنى ھەر شتەك و ھەر بەسەرھات و رووداويك كە لەو ديوى ئەو بەرھەلىستەو، كەواتە ھەركات ھەلسا بە جى بەجى كردنى كارو فرمانى لى ي داوا كراوہ ئەو كاتە خوا لوتفى لەگەل ئەكات و ئەجرو پاداشتى گەرەى ئەداتەو، ئەفەرموى: ﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ ﴾^۱ بەراستى نيمە سپاردەمان خستە بەردەم ئاسمانەكان و زەوى و چياكان و نيشانمان دان بو گرتنە گەردن و چوونە ژيىرى و ھەلبژاردنى بە ھەيل و ئارەزووى خويان، سپاردەى ھەرشتەك كە داوايان لى بگرى لەلايەن خواوہ و پيويست بگرى پاريزگارى و چاودير بى و ھەلسان پىى بە خواھيش و ھەول و تىكوشانى خويان ﴿ فَأَيُّكُم مِّنْهَا ﴾^۲ نينجا ئەوانيش مليان پيدا نەكرد و نەچوونە ژيىر ئەوہى ھەلى گرن و بيگرنە گەردن، ﴿ وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا ﴾^۳ مەترسيان كرد لەو سپاردەيە. ئەم ئاسمان و زەوى و بوونەوەرە پان و فراوانە كە تەنھا خوا ئەنداز و رادەى ئەزانى، خواى پەرورەدگارى خوى ئەناسى بە بى ھەول و تىكوشان، رىگاي ھەموو كارو فرمانى خوى ئەداتە بەر، بە موو لانادات لە ياسا و رژيمى كە بوى دانراوہ بە بى پيرو سەر لى كردنەو، بە بى ھيچ ھۆيەكى ئاشكرا، بە بى وچان و ھەستانى چركە بە گەردش و خولانەوہى خوى ئەكات بە بى دواو بەر و لادان، ھەلئەسى بەو ھەموو كارو فرمانى سەر سوپەھينەرە بە سروشتى خوى بە بى ھەست و خواھيشى خوى.

۲- ئەم خۆرە گرنگە چەرخە ئەكات لە ئاسمان و خولگەكەى خوى دا بە چەرخەيەكى رىك و پىك كە ھەرگىز ھەلە ناكات و تيشكى خوى ئەھاوى و نيش و كارى خوى بوى

^۱ ئەم ئايەتە بە چەند جەزى تەرىش تەفسىر كراوہ تەو، ھەندىكيان نزيكە و ئەگونجىن و ھەندىكى تريان كەمى نەوہ و ھەندىكى تريان نۆد نەوہ، بە ھەر حال ئەوہى لە تەفسىرە كە داپە نۆد جىگاي باوہ پە و دلم نۆد ئارامە پىى، لە بەر ئەوہ ھەلم بژارد و بە پيويستەم نەزانى دريژە پيدان و باسى ھيچ جۆرى ترم نەكرد.

ديارى كىردۈۈ بەجىئى ئەھىنى، پاشكۆۋ شۈن كەوتۈۈمكەنى رائەكىشى بە بى
 وىست و خواھىش لەلەين خۇى و ئەوانەۈ، بەو جۆرە دەۋرى خۇى ئەبىنى بە تىرو
 تەۋاۋى لەم بوۈنەۈمەرەدا. ئەم زەۋى يە چەرخەى خۇى ئەكەت، كشتوكالى خۇى
 دەرئەكەت، خۇراكى رۇلەكەنى ئەدات، مردۈۈمكەنى ئەگرتتە خۇى، ئەيانشارىتەۋە، ئاۋ
 و كانىاۋەكەنى ھەلئەقولىنى، بە پىئى ئەۋ باۋ و خواھىشى خوا و بە بى دەسلەت و
 خواھىشى خۇى. ئەۋ مانگ و ئەستىرانە، ئەۋ باۋ ھەۋرە، ئەۋ ھەۋاۋ ئارە... ئەۋ چىاۋ
 شاخانە، ئەۋ ھەموۋ دۇل و دەشت و دەرە.. ھەموۋ ئەۋانە كارو فرمانى خۇيان بەجىئى
 ئەھىنن بە فرمان و ئىزنى خوا، خۋاى خۇيان ئەناسن، مل كەچن بۇ مەيل و خواھىشى
 خوا بە بى ھەۋل و ئەرك و تىكۆشان لەلەين خۇيانەۋە. ئەۋان ترسان لەۋ سپاردەيە كە
 بە خواھىش و ھەۋل و تىكۆشانى خۇيان بىكى. ﴿رَمَلَهَا الْإِنْسُ﴾ ئادەمى ئەۋ
 سپاردەيەى ھەلگرت و گرتى يە گەردن. ئەۋ ئادەمى يەى كە بە ھەست و تىگەيشتنى
 خۇى خۋاى خۇى ئەناسى، رىگا ئەداتە بەر بۇلاى مەبەست و كارى خۇى بە بىرو
 تىپروانىنى خۇى، ئىش و كارى خۇى ئەكەت بە ھەۋل و تىكۆشانى خۇى، گوى رايەلى
 خوا ئەكەت بە مەيل و ئارەزۋى خۇى، لە ھاندان و پەلاماردانى خۇى، بە بەرگرى
 كىردنى لادان و ترازانى خۇى، بە بەرپەرەكەنى و دژ ھەلسانى لەگەل مەيل و
 ئارەزۋەكەنى دەرۋونى خۇى.. ئەۋ ئادەمى يە لەم ھەموۋ ھەنگاۋانەدا خواھىش و
 مەيل دار و زانا و تىگەيشتۈۈ. بە ھەلبىژاردن و ئارەزۋى خۇى رىگەى خۇى ئەداتە
 بەر ۈم ئەزانى ئەۋ رىگەيە بۇ كوى ئەۋرا و سەرى لە كويۈۈ دەرئەكەت!!

بەراستى سپاردەيەكى زۆر گەۋرە و گىرنگە كە ئەم ئادەمى يە گرتى يە گەردن، بەۋ
 بچۈۈكى و بى ھىزى و لاۋازى و تەمەن كورتى يەۋە كە ھەمىشە كۆست و گىرىئى دەرۋونى و
 دەرەۋەى زۆر و زەبەنەى ھەيە و بەرگرى ئەكەن. بەراستى ھەلگرتنى سپاردەى وا زۆر
 جىگەى مەترسى يە و بارىكى ئىجگار قورس و گرانە،

جا له بهر شهوه فهرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ بهراستی نادمی زور ستم کار بوو له
 خوی. زور نهزان بوو به تاقهت و توانای خوی، نهمه سهبارت بهو شرک و باره گرانهی دای
 بهسر خوی دا و شو مهترسی به گورهی خوی تی فبری دا، بهلام کاتی هملسی بهو شرکه
 زور گوره و گرنگه. کاتی بگاته زانین و ناسیني که بیگه یهنی به پهروهردگاری، ری بردن له
 ریوه به رژیم و یاسای خوی، گوی رایهلی تیرو تهواو بو خوی خوی.

شو زانین و ناسین و ری بردن و گوی رایهلی یهی که له سووک و ناسانی و تیرو
 تهواویدا بگاته رادهی شهوهی که فراهم هات و هیه له ناسمانهکان و زهوی و چیاکاندا..
 کاتی بگاته شو رادهیه، له کاتیک دا که نادمی تیگه یشتوو و زانا و خواهیش داره، بیگومان
 شو کاته نادمی نهگاته راده و پله یهکی بهرز و بهریز، راده و پله یهکی جیاوازی تاقانه لهناو
 هموو دروست کراوهکانی خوادا، بیگومان نهم خواهیش و سهریهستی و زانین و تیگه یشتن
 و همول و تیگوشان و هملگرتنی شرکی کردهوه که خوا داویتی به نادمی بووته هوی جیا
 بوونهوهی نهم گیان لهبره له هموو گیان لهبرهکانی تر. شهویه هوی شو رییز پیدانه که
 خوا ناشکرای کردو هوالی پیدا لهناو کوملی همره بهرزدا، شهوه بوو هوی سوژده بردنی
 مهلانیکه بو نادم. وهکو قورنان چاری پی شهوات.. کهواته با هوی شو رییز پیدانهی خوی
 بناسی، با هملسی بهو سپاردهی که هملیبرژارد، نیشان ناسمانهکان و زهوی و چیاکان دراو
 نهوانیش نهچوونه ژیری و نهیان گرته گمردن و مهترسی یان لی کرد. کارمه که بو جوړه هات
 و رووی دا ﴿لَعَذَابُ اللَّهِ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ بو نهمهی خوا سزای ناپاکهکان بدا چ پیاو و چ
 نافرته، ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ سزای هاوبهش بهریار دهرهکان و بت پهستهکان بدات
 چ پیاو و چ نافرته،

﴿وَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۳۲)

﴿وَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ توبه و گه‌رانه‌وه وهرگرئی له بروداره‌کان چ پیاو و چ نافرته، واته تایبه‌تی ناده‌می به هه‌لگرتنی نه‌و سپارده‌یه و گرتنه‌ گهردنی ناده‌می بۆ نه‌می زانین و ناسین و کرده‌وه و هه‌ول و تی‌کو‌شان و ری‌گای راست دانه‌ به‌ری به‌ خواهی‌ش و مه‌یل و هه‌ل‌ب‌ژاردنی خو‌ی بی... نه‌وانه‌ هه‌موو بۆ نه‌مه‌ بوو به‌ره‌م و دوا روژی کرده‌وه‌ی خو‌ی له‌سه‌ر شانی خو‌ی بی، تو‌له‌ و پاداشتی له‌ کرده‌وه‌ی خو‌یه‌وه‌ فراهه‌م بی، نه‌و کاته‌ بی‌گومان نه‌م ناده‌می یه‌ به‌ مه‌یل و خواهی‌شی خو‌ی نه‌بی بی‌نه‌ دوو تا‌قم و دوو کو‌مه‌ل، نه‌بی هر تا‌قمی بگات به‌ به‌ر و به‌ره‌م و سه‌ره‌نجامی کرده‌وه‌ی خو‌ی ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هه‌میشه‌ خوا زۆر داشاردهر و لی‌ بو‌ردوو به‌زه‌یی دارو میه‌ره‌بانه‌، به‌ه‌وی نه‌وه‌وه‌ توبه‌ و گه‌رانه‌وه‌ وهرنه‌گرئی له‌ نیمانداران هه‌رچه‌ند هه‌له‌ و گونا‌هیان بی، پاداشتیان نه‌داته‌وه‌ به‌ گه‌یشتن به‌ نامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌ له‌سه‌ر گو‌ی رای‌ه‌لی و چاکه‌یان له‌ لو‌تف و که‌ره‌می به‌زیاد بی‌ت، داوای سپرنه‌وه‌ی گونا‌هو تاوان و به‌زه‌یی لی‌ نه‌که‌ین.

ئینجا له‌ کو‌تایی دا‌شتی ماوه‌ته‌ره‌ پنیوسته‌ روون کردنه‌وه‌ی، نه‌وه‌ش بریتی یه‌ له‌ مه‌به‌ست و چو‌نی‌تی نیشان‌دانی ناسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکان، که‌ خیلاف و دووبه‌ره‌کی زۆرو زه‌به‌نده‌ی تی‌دا هه‌یه‌، وه‌ک و به‌ درژی له‌ گه‌لی کتیبه‌کانی ته‌فسیردا باس کراوه‌.

له‌ناو نه‌و هه‌موو رایانه‌دا نه‌م رایه‌ هه‌له‌ب‌ژیرم و باوه‌رم پی‌ی به‌ه‌یزه‌ که‌ نایه‌ته‌که‌ له‌ دی‌مه‌ن و رواله‌تی لانا‌دات و نه‌لی‌ خوای گه‌وره‌ رووی فه‌رموده‌ی کرده‌ نه‌وانه‌ و داوای لی‌ کردن نه‌و سپارده‌یه‌ بگرنه‌ گه‌ردن، به‌لام نه‌ک به‌ پیوست کردن له‌سه‌ریان، به‌لکو به‌ شیوه‌ی ئیختیاری و ئاره‌زووی خو‌یان، نه‌وانی‌ش که‌ خوای خو‌یان نه‌ناسن و هه‌میشه‌ به‌ زمانی تایبه‌تی خو‌یان یاد و ته‌سبی‌حی خوا نه‌که‌ن، نه‌و داوا و فه‌رموده‌یان بیست و وهرگرت و تی‌ی گه‌یشتن و زانیان که‌ بار و نه‌رکه‌که‌ زۆر قورسه‌ و ترسان لی‌ ی زاتیان نه‌بوو بچنه‌ ژیری. به‌لام ناده‌می نه‌وه‌تا بی‌ سه‌ر لی‌ کردنه‌وه‌ گرتی یه‌ گه‌ردن و چووه‌ ژیری، جا هه‌رکه‌س

بپروای بهمه هیه چاکه و هرکس نم رایه ناچینه دلیموه - چونکه دژ و پیچهوانهی باوه -
با سهرنج بدا لهو راکانی تر نهوهی به دلیمتی هملیبریزی، نهگر هیچ کام دلنیای ناکه ن دهی
زانینهکهی حموالهی خوای بکات و بپروای وا بی که شتهکه راسته و نم تنی ناگات به
وینهی نایهته(متشابه)کان، نهبی هیچ کسی له خوی نهگوپی و بزانی که نیمه بهشیکی زور
کهم له زانینمان پی دراوه، به تاییهتی له ناستی قورشان نهبی نیمه ناگامان له چی بیی و
چی بزانی له نهینی یهکان که هرگیز دوایی یان نایهت.

بهراستی من زور سهرم سوپر نه مینی له هر نیمانداریک لهو جوړه شتانهی که باس
کران، یان سهریکاتهوه له دهسلات و توانینی خوا بهسهر نهوهدا نم دارو بهرد و شته بی
گیانانه زانا و ناگادار و تیگه یشتوو بکات به هرشتی خوا بیهوی. نایا نیمه له شمان لهو
خول و دار و بهرده پیک نههاتووه و کرایین بهم گیانله بهره زانا و ژیرو گویا!!!

وصلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه، و کل تابع لهم باحسان.

﴿ناگادار کردنه وهیهك﴾

دوژمنهکانی ئەم نایینه گه وره ی ئیسلامه هەر له کۆنه وه خه ریک بوون و ئەوه ی له ده ستیان هات به کاریان هینا بۆ ئەوه ی له هەر لایه ک کون و که له به ریک بدوژنه وه تا به هۆی ئەوه وه ده می ژاراوی خو یان بخه نه کار بۆ گه ستنی رۆله نه شاره زاکانی ئیسلام و دوو دل کردنیان به رامبه ر نایینه پا که که یان. سو پاس بۆ خوا له هەر کون و که له به ریکه وه سه ریان ده رهینا درا به ته وقی سه ریان دا و پان کرایه وه. بۆ نموونه:

۱- ره وا دانی نایینی ئیسلام بۆ خوا ستنی زیاد له یه ک ئافره ت تا چوار به شیوه ی گشتی.

۲- زۆری حه ره مه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و جیا کردنه وه ی له نه ته وه که ی له و باره یه وه.

ئەم دوو شته یان کرد به تانه و ره خنه یه کی زۆر گه وره و کردیان به فاک و فیک و کاریان کرد له دلی زۆر له نه شاره زا و نه زانه کان. جا به بۆنه ی ئەم سو ره تی ﴿الاحزاب﴾ وه که زۆر له کاروباری ژن و می ردی تیا یه و به تاییه تی حه رم و خیزانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) به و بۆنه یه وه به جوانم زانی دوان و لی کۆلینه وه یه ک به کم له باره ی ئەو دوو باس و مه سه له یه وه، به شیوه یه کی کورت و سووک.

له باره ی یه که مه وه ئەلین: چه ند هۆیه کی ئاشکرا هیه بۆ ره وادانی خوا ستنی زیاد له یه ک ئافره ت، هه رکه س ژیری له کار نه که وتبی به ته نیا هۆیه ک له وانه دانی ئه بی و باوه ر ئەهینی که ئەو ره وادانه شتیکی راسته و پیویستی و ناچاری هیه به و پریار و یاسایه. جا با به وردی بیا خه یه نه روو:

۱- زۆر جار ژنی کابرا نه زۆکه و بیگومان مندال گرنگ ترین ئامانجه، که واته ناچاره به ژن

هینان، یان دوو چاری نه خو شی یه کی هه می شه یی چار نه کرا و دیت یان نه خو شی یه که سیرایه ت نه کات و خه لکی دوو چار ئه بی لی یه وه، دیاره له و کاته دا که لکی مامه له ی ژن و می ردی نامینی، ده ی له و کاته دا نه گه ر ره وا نه بی ئەو می رده ژنی تر بهینی ناچار یان ئه بی ئەو ئافره ته نه خو شه ده ست لی هه لگری و به ره لای بکات بۆ نه مه ی بتوانی ژن بی نی، که ئەوه ش جه ورو سه ته می کی زۆر گه وره یه ده رباره ی ئەو ئافره ته نه خو شه دل ره نجه یه. به لکو ئەگونجی ئەو نه خو شه داماره بینکس بی ت و لان و یانه یه ک شک نه با.

که واته نه گه ر ته لاق درا بۆ کو ی بروت؟! یان مندال داره له می رده ی و به و ته لاق دانه به ته وای سهر ئەشیوی له و مال و منداله و ته فره ته ئەکه ویته ناو ئەو مندال و باوک و

دایکه، ئەو مێرده یان ئەبی ئەو ئافەرته نهخۆشه تەلاق بدات و ئەو خراپە و تاوانە روو بدات یان ئەبی بە بی نامووسی و داوین پیسی بژی و ئارەزووی ژن و مێردی خۆی تێر بکات!!

ب- زۆر بە دەگمەن ئەگەر دەست کەوی ولاتی کە ژمارە ی ئافەرتهی زۆرتر ئەبی، بە تاییهتی هەر ولاتی جەنگ و کوشتاری گەورە ی تیا کەوی. دە ی ئەو ئافەرته تانە ی کە زیادن یان ئەبی شوو ئەکەن و بیبەش بن لەمال و مێرد و زۆلە و لانه و یانە، ئەو کارگە گرنگە ی ئادەمی یە لە ئیش بجەین، یان ئەبی ئەو ئافەرته داماوانە بەرە لاین و بە کاری بی شەرەفی و داوین پیسی ژیان بەرنە سەر، ئەو کاتە هەر مندالیکی بوو زۆلە و بی خاوەن، کەواتە دایکە ناپەرەواکە ی ناچارە ئەبی بیکوژی و لەناوی بەری چونکە باوک و کەسی نی یە بەخیزی بکات، یان ئەبی توپی بداتە ناو کولان و سەرچادە بەلکو شارەوانی بەخیزی بکات. جا وەرە سەرنجی دل و دەروونی ئەو دایکە بدە ئەبی چ ژیان ی بەسەر بیات، هاوەرل و هاوڕیکانی ئەژین لەناو مال و مندال و مێردی خۆیان دا بە خوشی و ئەمیش ئەبی بەو جۆرە بژی کە باس کرا، بیجگە لە روو رەشی و تاوانباری لای خواو لەناو بەندەکانی خوادا، مەترسی سزای دۆزەخ.

ج- نایینی پاک ی ئیسلام هانی ئیمانداران ئەدات و داوا ئەکات کە هەول بدەن بو زۆر کردنی ئەولاد و وەچە و نەوە تا بەهۆی گەلی ئیماندار زۆر و گەورە بیی و دوزمن بیمی لی بکات و نەتوانی دەست درێژی لی بکات، ئەو زۆر بوونەش ناگونجی بەمە ئەبی خواستنی زیاد لە یەک ئافەرته رەوا بدری.

د- قەدەغە کردنی خواستنی زیاد لە یەک ئافەرته سەری لەوە دەرنەچی و هۆی پەیدا بوونی زۆل و مندالی ناشەری یە لە ولاتدا بە زۆری، وەکو رووی داوە لە زۆریه ی ولاتە رۆژئاوایی یەکان دا، کە ئەو قەدەغە کردن و بەرگری یە بوو بەهۆی بلأو بوونەو و زۆر بوونی گەلی نەخۆشی کوشندە ی چارەسەر نەکراو لە زۆر لەو ولاتانە ی کە ئەو قەدەغە و بەرگری یە ئەکەن، لە سەرەنجامی بلأو بوونەو و زۆر بوونی داوین پیسی تیکەل و پیکەلی پیاو و ئافەرته. تا رادەیهک لەم سالانی دوا یی یەدا سەرۆکی پزیشکی سوید لە رۆژنامە و گوڤاردا بلأوی کردەو و کە لەو ولاتانە دا چەند هەزار نەخۆشی هەیه، کە ۸۰٪ بەرهمی ئەو داوین پیسی و تیکەلی یە ناپەرەوایە، وتی هیچ چارە نی یە بو زکار بوون بە گەرانهو ئەبی بو ژن هینان و تیکەلی شەری. ئەم جۆرە بەرهمە پيسانە بوون بە

هوی ئهوه له ئەلمانیا بریار درا سپرینهوهی بریاری ئهوه قهدهغهیه ههڕچهند پێچهوانه‌ی
عهقیده و باوه‌ری مه‌سیحیته‌ی خۆیانه‌.

ئهمه‌ بوو به‌ کورتی هه‌ندی هوی ره‌وادانی ژن هینان و خواستنی زیاد له‌ یه‌ك نافرته‌، که
بێگومان هه‌رکەس ریزی ژیری خۆی به‌لاوه‌ بێته‌ هه‌رگیز مله‌ جه‌ره‌ ناکات و دان نانی به‌
راست و ره‌وایی بریاری ئایینی پاکی ئیسلامدا، ئینجا سه‌ره‌ رای ئه‌وه‌ هه‌موو هۆیانه‌ ئایینی
پاکی ئیسلام رێگای به‌ره‌لانه‌ کردووه‌ هه‌رکەس به‌ ئاره‌زووی خۆی هه‌رچهند ژن بێنی به‌ بی
هیچ مه‌رجیک. به‌لکو ژماره‌ی دیاری کردووه‌ و مه‌رجیشی بو‌ داناره‌، ئه‌فه‌رموی: ﴿فَأَنْكِحُوا
طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٍ وَتِلْكَ وَرَبِّعٌ فَإِنْ غَفِمْتُمْ أَلَا تَعْلَمُونَ وَاحِدَةً﴾ بخوازن ئه‌وه‌ی پیتان خۆشه‌ له‌ نافرته‌تان
دوو دوو سی سی و چوار چوار، ئه‌گه‌ر مه‌ترسیتان کرد له‌وه‌ی به‌ عداله‌ته‌ نه‌جولیننه‌وه‌
ئه‌وه‌ ته‌نها یه‌کی بخوازن، ئیتر نایا هیچ که‌س رێگای ده‌مبازی هه‌یه‌ له‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا،
به‌راستی له‌ دوا‌ی ئهم تۆزه‌ لیکۆلیننه‌وه‌ زۆر جینگای سه‌رسوپرمانه‌ هیچ که‌س سه‌ر بکاته‌وه‌
له‌و بریاره‌ به‌فه‌ره‌ی ئیسلامه‌!!

ئینجا با بێینه‌ سه‌ر لیکۆلیننه‌وه‌ و روون کردنه‌وه‌ی راست و ره‌وایی دووه‌میش. پینش
ئه‌وه‌ی بچینه‌ باسه‌که‌ چاک وایه‌ بیری له‌وه‌ بکه‌ینه‌وه‌ که‌ پینغه‌مبه‌ر(ﷺ) ژیا‌نی برده‌ سه‌ر
ماوه‌ی ۲۵ سا‌ل له‌گه‌ل یه‌که‌م هاوسه‌ری خۆی خاتوون خدیجه‌ که‌ پینش پینغه‌مبه‌رینتی
خواستی، له‌و کاته‌دا خۆی له‌ ته‌مه‌نی ۲۵ سا‌لی دا بوو ئه‌میش ته‌مه‌نی ۴۰ سا‌ل بوو، که‌واته‌
خۆی له‌ جۆشی گه‌نجی دا بوو ئه‌میش به‌ره‌ و پیری ئه‌پۆیشت، که‌ به‌ پێی باوی خه‌لکی
ژیا‌ن له‌نیوان پیاو و نافرته‌تیک‌ی وادا به‌ ده‌گه‌من به‌ خۆشی به‌روا به‌سه‌ر به‌ری. که‌چی به‌
پینچه‌وانه‌ ژیا‌نیک‌ی ئیجگار به‌رز و به‌ریز و به‌ خۆشه‌ویستیان به‌سه‌ر برد هه‌تا خاتوو خدیجه‌
له‌ دنیا ده‌رچوو، له‌پاش مه‌ردنیشتی یاد و باسی نه‌به‌ری، سا‌لی له‌ دنیا ده‌رچوونی ناو‌برد
به‌ (عام‌ الحزن) سا‌لی داخ و غه‌مباری، ئینجا سی سا‌ل مایه‌وه‌ به‌ بی خیزانی تا ته‌مه‌نی
به‌فه‌ری گه‌یشته‌ ۵۲ سا‌ل و ئینجا یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك ئهم نافرته‌تانه‌ی خواست که‌ باسیان
ئه‌که‌ین - خوا لی یان رازی بێته‌ - که‌واته‌ له‌ کاتی هینزو گه‌نجی تیپه‌ری نه‌کرد له‌و ته‌نیا
نافرته‌ته‌ی که‌ باس کرا، هه‌تا له‌ ته‌مه‌نی ۵۲ سا‌لی دا که‌ پێی نایه‌ پیری، ئه‌بی هۆیه‌کی به‌هینز
و به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کی گه‌وره‌ بوو له‌ خواستنی هه‌رکام له‌و هاوسه‌رانه‌دا، هۆ و به‌رژه‌وه‌ندی
یه‌کی تر، نه‌ك به‌جی هینسانی ئاره‌زووی ژن و می‌ردی، هه‌رچهند پینغه‌مبه‌ری
خۆشه‌ویست(ﷺ) ئاده‌می یه‌ به‌شداره‌ له‌ خواست و ئاره‌زووه‌ سروشتی یه‌کانه‌ی ئاده‌می دا،

به تايبه تي لهم باره ي پياوه تي يه وه تيرو تهواو تر بووه له هه موو ئاده مي يه كي تر. چونكه نه گهر مه به ستي ئاره زوو بوايه لهو ماوه ي ۲۵ ساله دا نه نه مايه وه به ديارى ته نيا ئافره تيكي بيوه ژن كه ۱۵ سال له خوي گه وړه تر بوو و له وه و پيش دوو شووي كړدبوو.

نينجا بينگومان هه موو كه س خوا خواي بوو پينغه مبه ر(ﷺ) ژني لي بخوازي و هه موو ئافره تي ئاواته خواز بوو خوا ئه و پايه و به هره يه ي بداتي. كه واته نه گهر مه به ستي له ژن هينان به جي هيناني ئاره زوو بوايه چاوي هه لئه خست كام كچ جوان و سه رته ل بوايه نه وه ي نه خواست، هه رچهندي بويستايه به سووك و ئاسان و به شانازي يه وه ده ست كه وتي نه بوو، نه گهر مه به ستي دلداري بوايه به و جوړه ي نه كړد. نه مانه ي نه نه هينا كه زوړ به يان پيرو بيوه ژن و نه ويسته بوون. كه واته با گوي شل كه ين بو هه ندي لهو هوو به رژه وه ندي يانه:

به رژه وه ندي گشتي:

۱- بينگومان په يام و پينغه مبه ريتي پينغه مبه رمان(ﷺ) گشتي يه بو پياو و ئافره ت، ياساكاني شه ريعه ته كه ي هينديكيان گشتي يه بو پياو و ئافره ت هينديكيان تايبه تي يه به يه كيكيانه وه، به هوي زوري ياساكان و زوري و بلاوي نيمانداران و كه م و كورتي ماوه ي ژياني پينغه مبه ر(ﷺ) هه ركام لهو جوړه ياساiane پيوستن به ژماره يه كي زوړ له نيمانداران بو راگه يانندن و پيناسين و فير كردنيان، نه گينا ئه و راگه يانندن به تيرو تهواو به دي نه نه هات. هه ندي لهو ياساiane ي كه تايبه تين به ئافره ته وه، ئافره ت شه رم نه كات له پياوي وه رگري. پياو يش شه رم نه كات را يگه يه ني، بو نمونه دا يكي باوه رداران عانشه - خواي لي رازي بيت - نه گيړيته وه كه نه سماي كچي يزدي نه نساري هاته خزمه ت پينغه مبه ر(ﷺ) وتي: چون غوسلي خوم ده ركهم له بي نويزي؟ نه وي ش بو ي باس كرد و فه رموي: پارچه لو كه يه كي ميسك پيا كراو وه بگه ر، نه وي ش تي نه نه گه يشت و پرسياره كه ي دووباره و سي باره كرده وه و پينغه مبه ريش(ﷺ) هه موو جاري نه يفه رمو: سبحان الله، شه رمي نه كرد و رووي نه نه هات شته كه ي به تهواوي بو روون بكاته وه، له پاشان له شه رم دا رووي وه رگيړا. نينجا عانشه - خواي لي رازي بيت - په لي گرت و شته كه ي حالي كرد كه مه به ست نه وه ئه و پارچه لو كه ميسكاوي يه بخاته ناو عه يبي. كه واته پيوسته ژماره يه ك له ئافره تان ئه و ياسا تايبه تي يانه وه رگرن له پينغه مبه ر وه(ﷺ) نينجا را يگه يه نن به ئافره تاني تر، بينگومان جگه له هاوسه ره كاني هيج كه سي تر شيانو ني يه بو ئه و وه رگرتانه، چونكه ئه وان به

ھۆى تايىبەتى يان پى يەو لە روويان ئەھات ھەموو جۆرە شتىكى لى ۋەرگرن و باشتى تى ئەگەيشتن لە مەبەستى.

۲- بىگومان ژن و ژن خوازى زۆر ھۆيەكى بەھىزە بۇ پەيدا بوونى يەكىتى و خوشەويستى و يارمەتى دان، كەواتە زۆر كوردنى ئەو دەست و پەيوەندى يە زۆر پىويست بوو لەبەر راكىشانى دلى تيرە و بەرە ژن لى خوازراوھكان بۇ ژنر ئالاي ئىسلام، بۇ يارمەتى دان و بەرگى كوردنيان لە پىغەمبەر (ﷺ).

۳- پىويست بوو دلخوش كوردن و دلنەوايى ئەو ئىماندارانە كە لە رىگاي ئايىنى ئىسلام دا دووچارى ئەشكەنجە و دەربەدەرى بوون، دەستيان ھەلگرت لەوھى دل ئارەزوى بكات لە پىناوى ئايىنى ئىسلام دا، بىگومان ژن خواستنى پىغەمبەر (ﷺ) لە ھەر تيرە و بەرەيەك ھۆى شادمانى و شانازى بوو بۇ ھەموو باوھردارانى ئەو تيرەيە، سارپىژ بوونى ھەموو ئىش و نازارنىكيان، ئەمانە چەند ھۆيەكى گشتى بوون بۇ زۆر كوردنى ئەو دەست و پەيوەندى و ژن خواستە.

ئىنجا با بىيە سەر باسى ھۆ تايىبەتى يەكان بۇ ھەركام لە دايكى ئىمانداران: لەپاش خەدىجە:

۱- سودى كچى زمە كە خىزانى سەكرانى كوپى ەمر بوو كە ھەردوو موسلمان بوون و لەپاشان زۇريان پى ھىنرا و ناچار بوون بە جووتە كۆچيان كرد بۇ حەبەشە، لەوى سەكران بە رحمەتى خوا چوو ئەو ئافرەتە بى كەس مايەو، ئافرەتتىكى پىرى لەپرو لاوازي نەويستە بوو، بەلام تىكۆشەر و كۆل نەدەر بوو لە رىگاي ئىسلام دا، لەبەر ئەو پىغەمبەر (ﷺ) رىز و پايە پىدا مارەى كرد، ئەگەر ئەو لوتفەى لەگەل نەكردايە ھەروا ئەمايەو بە بى كەس و بى دەر لەو ولاتى غەربىي يەدا، يان ناچار ئەبوو بەھاتايەتەو بۆلاى ئامۇزا و كەس و كارە بى بېواكانى، ئەو كاتە يان ئەيان كوشت، يان ھەليان ئەگىرايەو لە ئايىنەكەى، ئىنجا دواى سالى سەودە وەفاتى كرد - خواى لى رازى بىت - پىغەمبەر (ﷺ) لەو كاتەدا تەمەنى گەيشتە ۵۴ سال بە بى خىزان و بىھوان مايەو لەپاش سەودەى خوا لى خوش بوو.

۲- عائشەى كچى ئەبوبەكرى ھىنا بۇ پاداشت دانەوھى ئەبوبەكر - خواى لى رازى بىت - كە يەكەم پىاو بوو بېراى ھىنا، ئەوپەرى رادە پىغەمبەرى خوشويست و بە ھەموو جۆر ئەيوست خۆى نزيك بخاتەرە لى يەو، ئەو دەست و پەيوەندى يە جىگاي شادمانى و

شانازی بوو نك تهنها بۇ ئوبوبهكر، بەلكو بۇ ئەر دەست و پەيوەندى يە جىگای شادمانى و شانازی بوو نك تهنها بۇ ئوبوبهكر، بەلكو بۇ ئەر بئەمالەيە و ھەركەسىش پەيوەندى بوو پى يانەرە، ئەرەتا عبدالله ى كوپى زوبەير كە كچەزای ئوبوبهكر بوو شانازی ئەكرد بەسەر بەنى ھاشم دا بە خواستنى پىغەمبەر (ﷺ) بۇ عائشەى پورى.

۳- حفصەى كچى عومەرى كوپى خەتتابى ھىنا لە پاش شەھىد بوونى مىردەكەى بەھۆى زامىكەوہ لە غەزای بەدردا، دواى ئەرە عومەر بە دەمى خۆى دای بە ئوبوبهكر و ئویش نەيوست، ئىنجا دای بە عوسمان ئویش نەيوست، ئىنجا بە داخوہ چوہ خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) سكالای خۆى كرد لە دەست ئەر دووانە، پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرموى بە عومەر: يەكىكى باشتەر لە ئوبوبهكر و عوسمان، حفصە ئەھىنى، يەكىكى باشتەر لە حفصە شوو ئەكا بە عوسمان، عومەر بەو فەرمودەيە ئىجگار دلخوش و شادمان بوو، لە پاشان ئوم كەلئومى كچى خۆى دايە عوسمان و خۆيشى حفصەى ھىنا.

خواستنى حفصە بوو بەھۆى فەخر و شانازی حفصە و باوكى و ھەموو كەس و كارى، لەلايەكى ترەوہ عومەر پەيوەندى تايبەتى دەست كەوت بوو، وەكو ئەر سى وەزىرەكەى تر: ئوبوبهكر و عوسمان و ەلى - خوا لە ھەمووان رازى بىت - دوانىان خەزورە و دوانىان زاوايە، بەخ بەخ لەر دەست و پەيوەندى يە بەفەرە لە نىوان پىغەمبەر و ھەر چوار يار و وەزىرەكانيا، حفصە - خوا لى رازى بىت - ئافەرەتىكى جوان و جاحىل نەبوو، لە ھەمان كات دا توند و تىژو تۆرەيش بوو، جا لەبەر ئەرە باوكى پىئى ئەفەرموو: رۆلە لەبەر من نەبى پىغەمبەر (ﷺ) تۆى ناوى.

۴- زەينەبى كچى خوزىفەى ھىنا كە زۆر تىكۆشەر بوو، لەبەر باشى و خزمەت گوزارى پى يان ئەوت: دايكى ھەزاران، مىردەكەى لە جەنگى (ئوحود) دا شەھىد كرا لەبەر چاكى و پاداشت دانەوہى ھىناى، بەلام دواى دوو سى مانگ كۆچى دوايى كرد - خواى لى رازى بىت -

۵- ھىندى ھىنا كە ناوبانگە بە (ام سلمە) لە دواى وەفاتى عبدالله ى مىردى كە پوززای پىغەمبەر و براى شىرى بوو، ئەر پىاو و ئافەرەتە لە تىكۆشەرانى ئىسلام بوون و لە كۆچ كەرانى حەبەشە، ئەم ئافەرەتە پىرو ھەتىو بار بوو، ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) پاداشتى

دایه‌وه به‌مه‌ی ماره‌ی کرد و به‌خۆی و منداله‌کانی یه‌وه بردنیه مائی خۆی و به‌خۆی کردن. که‌واته ماره کردنه‌که‌ی تنها له‌بهر خوا بوو.

۶- زهینه‌بی کچی جه‌حش که پورزای خۆی بوو، کاتی خۆی به لایه زۆر و لایه ره‌زا دای به زهیدی کوپی حاریشه، نه‌و نافرته هه‌لکه‌وتوه‌ی که له پۆپه‌ی قوره‌یش بوو ماره‌ی بپی له زهید که به‌نده‌یه‌کی غه‌ریبی نازاد کراوی خۆی بوو، که نه‌وش به پئی‌ی باوی قوره‌یش شتیکی زۆر قورس و گران بوو له دل و دهره‌ون دا، چونکه قوره‌یش خۆیان به هارتا و هاوکوفی هیچ که‌س نه‌نه‌زانی چ جای به‌نده‌یه‌کی غه‌ریبی وه‌کو زهید، به‌لام پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌وه‌ی کرد بو به‌دهینه‌انی یه‌کسانی و نه‌هیشتنی ره‌گه‌زایه‌تی، له پاشان زهینه‌ب پئی نه‌خوارد ژبانی له‌گه‌ل نه‌و پئی نه‌کرا و ناچار ته‌لاقی دا، ئینجا خوا نه‌م نافرته‌ی ماره کرد له پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بو نه‌هیشتنی باویکی ناره‌وای ناو عه‌ره‌به‌کان که ژنی کوپه ده‌ست کرده‌کانیان به‌لاوه مه‌حرم و قه‌ده‌غه بوو به وینه‌ی ژنی کوپی راسته‌قینه. وه‌کو به دریزی له سوره‌تی ﴿الاحزاب﴾ دا باس کرا.

۷- جویری یه‌ی کچی حارث که نه‌و حارسه سه‌روکی بنی مصطلق بوو، له غه‌زای نه‌و هۆزه‌دا جویری به دیل گیرا له‌گه‌ل چه‌ند دیلیکی تردا، له پاشان پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌و نافرته‌ی کپی و نازادی کرد و ماره‌ی کرد، که نه‌وش کرده‌وه‌یه‌کی پیروز و پسر سوود بوو، دلنه‌وایی نه‌و نافرته‌ی په‌سه‌نده وه‌جاغ زاد و باوکه سه‌روکه‌که‌ی و هه‌موو تائیفه‌که‌ی تیدا بوو، رینه‌مونی و ده‌ست نیشان بوو به نازاد کردنی دیله‌کانی تریش، سوپاس بو خوا کاره‌کش به‌و جوړه گه‌را، نه‌وه بوو هه‌رکه‌س هه‌ر نافرته‌تیکی دیلی به‌لاوه بوو نازادی کرد و ماره‌ی کرد، ئینجا به‌هۆی نه‌و کرده‌وه شیرینه هه‌موو تائیفه‌که موسلمان بوون.

۸- ام حبیبه‌ی کچی نه‌بو سوفیان، که ژنی عبدالله‌ی کوپی جه‌حش بوو، هه‌ردوو کوچیان کردبوو بو حه‌به‌شه، به‌لام له‌وی عبدالله بوو به گاور و له پاشان مرد. ام حبیبه به بی‌کس و به بی‌دهر ماوه‌یه له‌و غه‌ریبی یه‌دا مایه‌وه و نه‌ی ویرا له ترسی نه‌بوسوفیانی باوکی بچینه‌وه بو مه‌که‌که، ئینجا دواي ماوه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دلنه‌وایی نه‌و نافرته‌ی به شه‌رف و تیکۆشه‌ره داماره‌ی کرد، ناردی بو خوازینی و نجاشی حه‌به‌شه‌ی کرد به وه‌کیلی قبولی نیکاحه‌که‌ی، نه‌ویش که نه‌و هه‌واله‌ی پینگه‌یشت له خۆشیدا که‌شایه‌وه و خالیدی کوپی سه‌عیدی کرد به وه‌کیل نیکاحی بکات، له پاشان

موسلمانه کانی حبه شه هاتن بۆ مه دینه و شهوشیان له گه ل خویان هینا بۆ پینغه مبه ر (ﷺ). خواستنی ام حبیبه له لایه که وه پاداشت دانه وهی فیداکاری یه که ی بوو له رینگای ئیسلام دا له لایه که ی تره وه بۆ راکیشانی دلنی شه بو سو فیانی باوکی بوو بۆ لای ئیسلام.

۹- صفیه ی کچی حویه ی که له جووله که کانی بنی نضیر بوو باوکی له جهنگی بنی قریظه دا کوژرا و میژده که شی له جهنگی خه یبه ردا، خویشی به دیل گیرا، له دابه ش کردن دا بهر پینغه مبه ر (ﷺ) که وت، شهوش ئازادی کرد و ماره ی کرد، شه کرده وه شیرینه بوو به هۆی تیماری دل رهنجایی شه نافرته لی قهوما و جیگیر بوونی ئیمان و ئیسلام له دلنی دا، ههروه ها بوو به هۆی شه وه هه موو دیله کانی تریش ئازاد کران و ماره کران و شه وانیش موسلمان بوون.

۱۰- مه یمونه ی کچی حارث که له مه که هینای له سالی هه وته می کۆچی دا سالی (عمرة القضاء) شه و خواستنه بوو به هۆی موسلمان بوونی زۆر له خزمه کانی، که یه که یکیان خالیدی کوپی وه لید بوو که خوشکهزای مه یمونه یه. شه مه دو اتترین نافرته که هینای خوا له هه موویان رازی بیته.

بیجگه له وانه ماریه ی دایکی ئیبراهیمی هه بوو که پادشای میسر به دیاری بوی نارد له گه ل سی که نیزه کی تر دا که شه سیانه که ی تری دابه ش کرد و یه که یکیانی دایه حسانی کوپی ثابت. شه وه بوو به کورتی دهنگ و باسی حه ره مه کانی پینغه مبه ری ئازیز (ﷺ) که هه رکه س توژی تیگه یشتنی ببی نه زانی که هینانیان هۆی به میزو بهر شه وهندی گه وه ی تیدا بووه، به هیچ رهنگ جینیگای ده م دریزی هیچ کافرکی دوژمنی نه قام نی یه، هه رکه س هه ر ره خنه یه کی گرتبی هه ر ده م دریزی بۆ شه مینیته وه و خۆی بی نابوو شه کات.

ئینجا شه حه ره م و هاوسه رانه که به (ماریه) وه ژماره یان گه یشته ۱۲ سیانیان له چه رخی پینغه مبه ردا (ﷺ) کۆچی دوایی یان کرد. خدیجه و سوده و زهینه بی کچی خزیمه - خوا لی یان رازی بیته - بهر جوژه که باس کرا. نۆیان کۆبوونه وه و یه کیان گرت و مانه وه تا له دنیا ده رچوونی و به جیمان لی ی، ئینجا پیویسته بزانی به پیی باوی عه رب و له ناو عه رب و گه لی نه ته وه و میله ته تی تریش دا ژماره یه کی تایبه تی دیاری نه کراوو بۆ خواستنی نافرته تان و کۆبوونه وه یان له ژیر کیفی پیاودا، به لکو هه رکه س تا هه ر ژماره یه کی به ینا یه ره وا بوو، شه باوه له یه که م جاری هاتنی ئیسلامیش دا هه ر مایه وه ره فتاری پی

ئهكرا تا ئايهتي سورهتي ﴿النساء﴾ هاته خوارهوه و سنووري دانا و تا ژماره‌ي چواري دياربي كرد و زياد له چواري قهدهغه كرد، تهناهت ههركهسي زياد له چواري له ژيئر كيئفا بووفه‌رماني پئدراچواريان ههلبژيري وزيادله چواربه‌ره‌لا بكات، به‌لام برياري ئه‌و ئايه‌ته نابي حهره‌م وهاوسه‌ره‌كاني پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) بگريته‌وه‌وه‌ئهماني لي به‌ده‌ر كرا، له‌به‌ر ئه‌م چه‌ن هويه:

۱- وه‌ك روون كرايه‌وه‌ خواستني هه‌ركام له‌مان له‌ به‌ر چه‌ند هؤو به‌رژه‌وه‌ندي يه‌كي گشتي و تايبه‌تي بوو، ده‌ي هيشتنه‌وه‌ي چوار و ده‌ست لي هه‌لگرتني ئه‌واني تريان ئه‌و هه‌موو هؤو و به‌رژه‌وه‌ندي يه‌ گرنگانه‌ي به‌تال ئه‌كرد و ئه‌يسپري يه‌وه، ئه‌وه‌ش دژي پيچه‌وانه‌ي حيكمه‌تي و كار دروستي يه‌.

ب- ئه‌مانه‌ خوا گيتراني به‌ دايمي ئيمانداران و قهدهغه‌ كران له‌سه‌ر هه‌ركه‌سي تر له‌ چه‌رخي پيغه‌مبه‌ر و له‌ پاش له‌ دنيا ده‌رچووني، ده‌ي چون ده‌ست هه‌لگيري له‌ پينج كه‌س له‌مانه‌ سه‌ر شوپ و سه‌رگه‌دان بكرين و بيبه‌ش له‌ مي‌رد و هاوسه‌ر، بيگومان هه‌موو كه‌س ئه‌زاني كه‌ نه‌وه‌ نا‌ره‌وايه و دووره‌ له‌ داده‌وه‌.

ج- ئايه‌تي سوره‌تي ﴿الاحزاب﴾ هاته خواره‌وه - وه‌ك له‌ كاتي ته‌فسير كردني دا روون كرايه‌وه‌ دايمي ئيمانداراني سه‌ره‌ست كرد بو هه‌لبژاردني هه‌ركام له‌م دووباره: ژياني ئه‌م جيهان و خوش‌گوزه‌راني و ته‌لاق دان و ده‌ست لي هه‌لگرتنيان، يان مانه‌وه‌يان لاي پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌ كه‌م و كو‌پي ته‌نگ‌گوزه‌راني يه‌وه، ئه‌وانيش يه‌ك به‌ يه‌ك به‌ خوشي و سوژ و په‌رۆشه‌وه‌ خوا و پيغه‌مبه‌ر و ژياني روژي دوايي يان هه‌لبژارد بو خويان، ده‌ي نايا خوا چون ره‌وا ئه‌دات ده‌ست لي هه‌لگرتني ئه‌وان!!!

له‌ كو‌تايي دا له‌ خوا داواكارم كه‌ ئه‌م نووسينا‌نه‌م لي وه‌رگري و خه‌لكي پي سوود به‌خش بكات و يارمه‌تيم بدات بو ته‌واو كردني ئه‌م ته‌فسيره‌.

وصلی الله و سلم علی سيدنا و سيد القادة و قائد السادة محمد و علی آله و صحبه و كل من تبهم
بإحسان.

روژي ۲۱ رمضان ۱۴۰۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

سوره نسی (السیا)

مهککبی به و ۵۴ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نم سوره تەش وەکو زۆر بەی سوره ته مهککبی به کانی تر مه به سته سه ره کی به کانی بریتین له تاك و ته نیایی خوا و بپوا به سه روشی و به زیندوو بوونه وه. له گهل نه وه دا راست کردنه وه و روون کردنه وهی هندی هله و لادان له بیر و باوه پدا که په یوه نندی یان هیه به نایین و عه قیده وه. نه وهی زۆر تر به گرنگ گیرایی له م سوره ته دا بریتی به له زیندوو بوونه وه و پاداشت و تۆله ی روژی دوایی، دلنیا کردن و روون کردنه وهی فراوانی و گشتی زانیینی خوا و ناگاداری به هه موو شتیك.

له به که م جاره وه هست پی نه کات به سوپاس کردن بو خوا به که خاوه نه بو هه رچی وا له ناسمانه کان و زهوی دا، نه فه رموی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿ هه موو ستایش و سوپاسیک بو خوا به که ناوی ﴿الله﴾ به، که ته نها هینی نه وه هه رچی وا له ناسمانه کان و هه رچی وا له زهوی دا به دروست کردن و په روه رده و راگیر کردن. له هه موو بارو روویه که وه نه و خاوه نی هه مووه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ ته نها بو نه وه هه موو سه نا و سوپاسیک له روژی دوایی دا، چونکه هه موو چاکه و به هه ریه که له روژی دوایی دا به که سه ره له ریه له خاوه ده ست که وت نه بی، به بی هیچ هه ول و تی کو شانی هیچ که سینک، ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ ته نها نه و لیزان و کار دروسته و هه موو کارو بریاری به جی به و به رزه و نندی تیایه و ناگا و خه به ر داره به هه موو شتی و هه موو کاری و هه موو ته گبیری و زانایه به هه موو شتیکی شاراه به زانیینیکی تیرو ته واو.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

ئينجا لاپرههيك له لاپرهكاني زانيني خوا دهرنهخات، كه له چوار چيوه‌ي ناسمان و زهوي دايه، نهفرموي: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ نهزاني و ناگايه به هر شتيك كه نهچي به زهوي دا، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ هرچي له زهوي دهرنهچي، ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هرچي له ناسمان ديته خوارهوه، ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ هرچي بهرز نهبيتتهو تيايدا و بهناوي دا. مردوم نهوهستي بهرامبر نم لاپرههيكه كه خراوهتهوه بهرچاو و به چند وشه و رستههيكه كه م و كورت، كه بير نهكاتهوه و سرنج نه‌دات كومهل و قهرهبالغينيكي نينجگار زور و كهوره و گرنگ خراوهته بهرچاوي، كه خهيائيس پيايدا ناگات و خوي پي ناگيري له ناستي!

نهگر هه‌موو دانيشتواني سهر زهوي ته‌من و ژياني خويان بهخت كه‌ن له ژماره كردني نهوهي روو نه‌دات له يهك كات دا و له‌جزءا، له‌وانه‌ي نم دهست نيشاني بو نه‌كه‌ن هه‌موو پهك كهوتوو دهسته پاچه نه‌بن له وهرگرتن و ژماره كردنيان له رووي راستي يهوه!! چونكه هركاتي بگيري به‌دهستهوه نايا نه‌بي لهو كاته‌دا چند شت بچي به‌ناو زهوي دا؟ چند شتي لي دهرچي؟ چند شت له ناسمانه‌وه بيته خوارهوه؟ چند شت بهرز بيتهوه به‌ناوي دا؟ ناخو چند كرم و مارو جانهور و گيان له‌بهر له كاتيك دا بچي به‌ناو نم زهوي يه پان و پور و كهوره و فراوانه‌دا به هه‌موو بهش و چمكيكي يهوه؟ چند تومه و دانه‌ويله‌يه بچي يان بكرئ به‌ناو زهوي دا له هه‌موو ناوچه‌كاني دا؟ چند دلويه ناو، چند زهره گاز و چند رووناكي كارها نه‌چي به‌ناو زهوي دا؟ چند و چند لهو هه‌موو شتانه‌ي تر نه‌چن به‌ناوي زهوي دا و چاوي قودرهت وا به‌سهره‌وه به هه‌ميشه و هرگيز نانوقي له ناستيان و خهرو و نه‌هوز رووي تي ناكات؟ نه‌ي نه‌بي له هر كاتيك دا چند شتي لي دهرچي؟ ناخو چند رواوو سهوز بووي لي دهرچي؟ چند كاني و چه‌شمه‌ي لي هه‌لقولي؟ چند بوركان بته‌قيتهوه و لي ي دهرچي؟ چند گيانله‌بهر له كون و درزه‌كاني دينه دهر و دهرنه‌چن له زهوي؟ چند و

چەند لەوهی ئەببیری و لەوانەیی نابینرین، لەوانەیی کە ئیئە ئەیناسین و ئەیزانین، ئەوانەیی
کە نایان ناسین و نایانزانین کە زۆر زۆریشن؟

نایا ئەببێ چەند شت لەکاتی دا لە ناسمانەوه بێتە خوارەوه، چەند نوختە و دلۆپە باران
و ئاو؟ چەند بزبسکە و چەخماخە؟ چەند رووناکی سووتینەر، رووناکی کەرەوه؟ چەند بریارو
قزا و قەدەر؟ چەند رەحم و بەزەیی بە شیوهی گشتی یان تاییبەتی بە هەندی لە بەندەیان،
چەند لە رۆزی یە کە بە لیشاو دیتە خوارەوه، یان بە کەم و کوپی بە پێی مەیل و خواھیش
خوا... چەند و چەند لەوهی کە بێجگە لە خوا کەس ژمارەیی نازانی. ناخۆ لە هەرکاتی ک دا چی
و چەند شت بەرز بێتەوه بۆ ناسمان؟ چەند هەناسە بەرز ئەبیتەوه لە درەخت و سەوزە و
ئادەمی و هەرگیان لەبەری تر ناسراو و نەناسراو؟ چەند رۆح و گیانی ئەکیشری و ئیئە
ئەیزانین یان نایزانین، چەند مەلائیکە بەرز ئەبیتەوه بە کارو فرمائی کە تەنھا خوا ئەیزانی.

ناخۆ لە هەر کاتی ک دا چی و چەند شت بەرز بێتەوه بۆ ناسمان؟ چەند هەناسە بەرز
ئەبیتەوه لە درەخت و سەوزە و ئادەمی و هەرگیان لەبەری تر ناسراو و نەناسراو؟ چەند رۆح
و گیانی ئەکیشری و ئیئە ئەیزانین یان نایزانین، چەند مەلائیکە بەرز ئەبیتەوه بە کارو
فرمائی کە تەنھا خوا ئەیزانی.

ئینجا ناخۆ چەند قەترە و دلۆپە هەلم لە دەریاکانەوه بەرز ئەبیتەوه، چەند زەرە گاز لە
لەشەکان بەرز ئەبنەوه؟ چەند و چەند و چەند لەوانەیی بێجگە لە خوا کەس نایانزانن؟ نایا
زانین و ژمارەیی ئادەمی ئەببێ چۆن پیاپیا بگات بەوهی کە لە تەنیا لەحزە و کاتی ک دا روو
ئەدا؟ بێگومان پیاپی دا ناگات با بە هەموو هێز خەریک ببن و تەمەنی خۆیانی تیا بەخت
بکەن. بەلام زانینی بێ سنووری خوا بە یەک جا و بە یەک جوړ چوار دەوری هەموو شت و
هەموو رووداوی داوه لە هەموو کاتی ک و لە هەموو شوینی ک دا... هەموو دلی و هەر نیاز و
خەتەرەیک کە تیاپەتی، هەموو کردەوهیک چاک و خراپ وا بە پیش چاوی قودرەتی خواوه،
کە چی لەگەل ئەوه دا بە گوێرەیی ئەو هەموو تاوان و خراپەیی رەفتارمان لەگەل ناگات،

وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ

چونکه ﴿هُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ﴾ تمنها شو زور به بهزهیی و لی بوردوو سررهوه و داشار دهری گوناھو تاوانه، نهگینا هموو تیا نهچووین، له لوتف و بهزهیی یهکهی به زیاد بیئت. بیگومان تمنیا نایه تیکی وهکو هم نایه ته بهلگه یهکی روونه لهسر شهوه هم قورنانه له لایه ن خواره هاتوو و نادهمی پهک کهوتوو دهسته پاچهیه له ناستی، چونکه هرگیز دل و خهیالی نادهمی ناپوا بو بیر کردنهوه لهو هموو شته و شو هموو رووداوه و نینجا کوکردنهوه و دهر دانی بهو چهند وشه و رسته بچکولانه!!

له پاش روون کردنهوهی فراوانی زانین و ناگاداری خوا، نینجا باسی بی بروایی کافره کانهان بو نهکات به هاتنی روژی دواپی و شهوه مان بو نهگیرتتهوه. شو بی بروایانه که نه زانن و ناگایان له دواو بهری خویمان نی یه و نازانن له داهاتوودا چی یان بهسر دیت، خوایش شو خوییه که هیچی لی ون نابی و ناگاداره به هموو شتیکی، به پی نی شو زانینی شهوه هاتنی شو روژه هیچی تی ناچیت و پیویستیشه هاتنی بو شهوهی هموو کهس رهفتاری له گهل بکری به گویرهی کردهوهی خوئی که خوا ناگاداره پی نی، شهفرموی: ﴿وَقَالَ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ﴾ شهوانهیی که کافرو بی بروان وتیان و شهلین: روژی دواپییمان بو نایهت و شو روژه بهدی نایهت، نیتر مه بهستیان لهوه دان پیا نهان و دهر برینی بی بروایی خوایانه، یان مه بهستیان پهله نانهوه بوو بیئت له بهر گالته و لاقرتی کردن بهو هره شه و ترساندنهیی که ناراسته شهکران، به هر جور بووی بی بروایی یه که یان له بهر تینه گه یشتن و نه فامی یانه و نه گه یشتوون له لی زانی و کاردرستی خوا، تی نه گه یشتوون لهوه که هاتنی شو روژه پیویسته و نه هاتنی دژ و پیچهوانهیی دادو دادپهروهی یه. نه گه یشتوون لهوه که پیویسته پاداشت دانهوه و توله سندن، تا چاکان و پاکان بهرهمی کردهوهی خویمان دهست کهوی و تاوانبارانیش دووچاری سزا و تولهی خویمان بین، خوی گه وره ههوالی داوه لهسر زمانی پیغه مبه ره کانی - درودی خوایان لهسر بیئت - که توله و پاداشت هموو یان همدیکیان شهیلیتتهوه بو روژی دواپی. کهواته هرکهس تینه گه یشتوو بیئت نه زانی که هاتنی شو روژه شتیکی پیویسته و شه بی هر بیی... شو بی بروایانه که شهلین شو روژه مان بهسر نایهت له بهر نه فامی و تی نه گه یشتنیانه...

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتَيْنَنَّكُمْ عَلَيْهِ الْعَذَابُ لَإِعْزَابُ عَنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾

ئینجا ئەو خوا بەرپەرچی دانەرە و فرمانی دا بە پیغمبەر (ﷺ) که دنیایى بەهیز بکات لەسەر هاتنى، ئەفرموی: ﴿قُلْ ئەى پیغمبەر بلى پى یان: ﴿بلى﴾ نەخیر وانى یە که ئیوہ ئەیلین و نەهاتن نى یە بەلکو ئەو رۆژە دینت ﴿رَبِّي﴾ سویند بەخوای پەروردگار ﴿لَأَتَيْنَنَّكُمْ﴾ بیگومان ئەو رۆژەتان بو دینت، ئەوانە هەر لە خوایانەرە بە نەزانی دەم ئەکوئن و شتی ئەلین که بى ئاگان لى ی، ئەو خوایەى که هەوالى داوہ بە هاتنى ئەو رۆژە و دنیایى کرد لەسەرى ﴿عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ زانایە بە هەموو غەیب و شتیکی نادیارى و هەست پى نەکراو، ئینجا ئەو زانینە بى سنورەى خۆى نیشان ئەدات لە شیوەیەکی نایابى بوونەوهرى وەکو ئەو شیوەیە که تێپەرى کرد، که ئەمیش وەکو پیشووە که شایەتە لەسەر ئەوہ که ئەم قورنانه ناگونجى لە دەست کردى نادمى بىت، چونکە دل و خەيالى نادمى ئەم جوړە شتانهیان پیا گوژەر ناکات، ئەفرموی: ﴿لَا يُعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ وى نابى لەو خوایە ئەندازى (ذرة) ئەتۆمى نە لە ناسمانەکان و نە لە زەوى دا، ﴿وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ بچووکتەر لەو ئەندازى ئەتۆمە زەرەیه نى یە و گەورەتر نى یە مەگەر لە کتیبىکی روون دایە، واتە زانینى خوا که فراوان و گشتى یە بو هەموو شتی و هیچى لى یاخى نابى، یان مەبەست (لوح المحفوظ) ه، واتە هەموو تێیدا نووسراوہ، لێرەدا با بوەستین تۆزى بىر بکەینەرە لەوہى ئەم نایەتە سەرنجى بو رانەکیشى. وشەى زەرە لە کۆن دا بەکار ئەهینرا بو میروولە زۆر ودرەکان که بە حال و چاو ئەهینرا، ئینجا بەکار هینرا بو بچووکتەرىن لەش و قەبارە، که نیتەر لەوہ بچووکتەرىنەبى، ئینجا ئیستا - لەپاش پارە پارە کردنى - خەلکى ئەزانن که بچووکتەر لە زەرە هەیه که بریتى یە لەو بەش و پارەى که لى ی پیک هاتووە که لەوہوبەر هیچ کەس شتی وا بە نەروونى دا گوژەرى نەکردووە! پاکى و بىگەردى بو ئەو خوایە که بەندەکانى زانا و ناشنا ئەکات بە هەر ئەنداز مەیلی بىى لە شتە نەینى یەکان لەم بوونەوهرەدا.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ
 سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ﴿٥﴾

هاتنی شو روژی دوایی یه پیویسته و نهبی هر بیت ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه می پاداشتی نهوانه بداتهوه که پروایان هیئا، کردهوه چاکهکانیشیان
 کرد، پاداشتیان بداتهوه بهم جوړه که نه فرموی: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ نهوانه
 بویان هیه لیبوردنی گوناوهو کم و کوپی یان و سرینهوه و داشاردنی، بویان هیه روژی و
 گوزهرانیکی خوش و بهریز به بی شرک و ماندوویی، به بی منهتنان بهسهریان دا ﴿وَالَّذِينَ
 سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ﴾ کهسانی که پروایان نه هیئا و تیگوشانیان کرد لهم جیهانهدا له رهخنه و
 له که گرتن له نایه تهکانی نیمه و بهرگری کردنی خلی له پروا هیئان پیی له کاتیگ دا لایان
 وایه له دست نیمه دهرنه چن ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾ نهوانه بویان هیه سزایه که له
 جوړی بهتین ترین سزای بهسوی نیش و نازار دهر، به کورتی نهبی روژی دوایی بیت بو
 بهدی هیئانی دادو دادپهروهری بهم رهنکه هموو کهس بگات به بهرو بهرهمی کردهوی
 خوئی بهو جوړهی به کورتی له نایه ته که دا باسی فرمو، نیجا به بوئهی بهدگومانی بی
 پرواکان له نه هاتنی روژی دوایی، دلنیا کردنی خوا لهسهر هاتنی، راگه یاندنی
 پیغهمبر(ﷺ) نهوهی خوا فرمانی پی دا به راگه یاندنی لهبارهی هاتنی شو روژه، بهو
 بوئوهو روونی نهکاتهوه که شو کهسانی زانان نهزانن و شایهتی نهدهی که نهوهی
 پیغهمبر(ﷺ) هیئای له لایه ن خواوه تنها نهوه راسته و ریئموونی نهکات بو ریگای خوا،

وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ

نه فرموی: ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نهوانه‌ی که زانینیان پی داوه نه‌زانیان ﴿الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نهوه‌ی هینرایه خواره‌وه بۆلای تو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه ته‌نها نه‌وه راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ رینمونی نه‌کات بۆ رینگای خوییه که زاله به‌سه‌ر هموو شتیک دا، سوپاس کراوه له هموو کاروباریک دا. نهو رینگایه‌ش بریتی یه له په‌رستن و گوئی رایه‌لی خوا به‌تاک و ته‌نیا له هموو کاروباریک دا.

له‌ه‌ندی ریوایه‌ت دا هه‌یه که مه‌به‌ست به‌و زانایانه زانایانی نه‌ه‌لی کی‌تابه، که نه‌وان له کتیبی خویانه‌وه بۆیان روون بووه که نه‌م قورنانه راسته و رینمونی نه‌کات بۆ رینگای خوا. به‌لام دیمه‌ن و رواله‌تی نایه‌تکه فراواتر و گشتی تره له‌وه، که‌واته نه‌وانه‌ی که زانینیان پی دراوه‌له‌هرکات و چه‌رخیک دا، له‌هر شوین و ولاتی له‌هر چین و تا‌قم و تیره‌یه‌ک، نه‌وه‌نه‌زانیان هرکات زانینه‌که‌یان ریک و راست بی‌ت و شایان بی‌ت به‌وه به‌ زانین دابنری و ناو ببری!

قورنان کتیبیکی کراوه‌یه بۆ هموو تا‌قم و چین هه‌تا هه‌تایه، نه‌وه‌ی تیایه‌تی راسته و خوی دهرنه‌خات بۆ هموو خاوه‌ن زانینیکی راسته‌قینه، نه‌و راستی و ریکی یه‌ی که شاره‌ویه له‌م بوونه‌وه‌ردا دهری نه‌خات و روونی نه‌کاته‌وه. نهو رینگای رینمونی بۆ نه‌کات به‌به‌رنامه‌یه که خوا ویستی بۆ هموو بوون و بوونه‌وه‌ر، هه‌لبه‌ژارد بۆ ناده‌می تا هه‌نگاوه‌کانی ریک و پیک بی‌ت له‌گه‌ل هه‌نگاوه‌کانی نه‌م بوونه‌وه‌ری تییدا نه‌ژی، نهو رینگایه یاسا و رژیمی‌که که چاودیره به‌سه‌ر هموو بوونه‌وه‌ردا، به‌م ژبانی ناده‌می یه‌ی که به‌شیکه لی‌ی و له‌بهره‌ت و په‌یدا بوونی دا جوئی نابیته‌وه لی‌ی، هه‌روه‌ها له‌ رژیم و هموو بزوتنه‌وه‌ی دا جوئی نابیته‌وه له‌م بوونه‌وه‌ره و هه‌رچی و هه‌رکس له‌م بوونه‌وه‌ره‌دایه.

رینمونی نه‌کات بۆ نهو رینگا راسته به‌وه‌ی ئیماندار حالی نه‌کات و تی‌ی نه‌گه‌یه‌نی له‌ بوون و بوونه‌وه‌ر و په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی یه‌کانی و پایه و پله‌ی ناده‌می له‌ناو نه‌و بوونه‌وه‌ردا، ده‌وو کاری تیای دا، هاوکاری هموو به‌ش و پارچه‌کانی نه‌م بوونه‌وه‌ره له‌ نیوان خویان و له‌گه‌ل ناده‌می دا له‌ پیک هینانی خواهی‌ش و حیکمه‌تی و کاردرستی خوا له‌ دروست کراوه‌کانی دا، هه‌روه‌ها ریک و پیکی بزوتنه‌وه‌کانی هموو، یه‌که‌گرتن و ریک

که وتنیان له مل که چی و روو کردنیان بۆ پهروهردگار. رینموونی ئەکات بۆ ئەو رینگا راسته بههۆی راست کردنهوی بهرنامهی بیر کردنهوه، دامهزاندن و راگیر کردنی لهسهه چهند بنهپهتیکى ساغ و سهلیم، به جوړیک تى بگات له سروشتى ئەم بوونهوهوه و یاساکانى، یارمهتى و کۆمهكى لى وهرگرتنیان، هاوکارى لهگهلیان به بى دوژمنایهتى و دژایهتى و گیروگرفت.

رینموونی ئەکات بۆ ئەو رینگا راسته بههۆی ئەو بهرنامهی پینگهیانندن و پهروهرده کردنهى که دایناوه و گهل و ئەندامى گهل ناماده ئەکات بۆ یهك كهوتن و رینگ و پینكى نیوان خوڤیان، نیوان ئەمان و ههموو دروست کراوهکانى تردا، ئینجا ئەو ههمووه رینگ و گونجاو ئەکات لهگهل سروشتى ئەو بوونهوهوه تىای دا ئەژین... ئەمانهش ههموو به سووک و ئاسان و نهرم و نیانى.

رینموونی ئەکات بۆ ئەو رینگا راسته بههۆی ئەو رژیم و یاسایه که راست و گونجاوه لهگهل سروشتى ئادهى و زروڤى ژبان و گوهرانى، که ئەوهش رینگ و گونجاوه لهگهل یاسای گشتى دا، که کار ئەکات و هوکمرانه بهسهه ئادهى و ههموو زیندهوههوانى ترو ههموو دروست کراوهکانى تر، کهواته ئادهى تاک نابیتهوه لى یان به رژیم و یاساکانى، ئادهى ئەزانى که ئەم ئوممهتیکه لهو ههموو ئوممهتانهى تر له چوار چپوهى بوونهوهوهی گهوهه دا.

ئەم قورئانه خوڤى بهلگه و رابههه بۆ ئەو رینگا راسته، بهلگه و رابهههیکه که داهینههه ئادهى و ئەو رینگایه دایناوه، که زانایه به سروشتى ئەمیش و ئەویش، بینگومان بهختهوهه که سهیکه که کاتى بپروا به رینگایهکى دوور و درنژدا بهلگه و نیشانهى ئەو رینگایهى به دهستهوه بىت، بهلگه و نیشانهیهک که موهه ندىسى رینگاکه داینابن، دهى ئەبى چۆن بىت ئەگهه داهینههه رینگا و رېڤواره کهیشى دهست کهوى؟! لهپاش ئەم بىدار کردنهوه و وریا کردنهوه ئینجا ههمىتر ئەگهه رېتهوه سهه بى پرواکان قسه و باسیان ئەگهه رېتهوه لهبارهى زیندوو بوونهوهه و سهه سامى یان لى، به جوړى ئەو کهسهى بلى زیندوو بوونهوه راسته و بهدى دىت ئەو بى پروایانه به شىتى دهرئهکهه، یان به ئیفتراچى و دهلهسه ههلهبهستى دانهنن، ئەفهرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانهى که بى باوهه بوون ههندیکیان وتیان به ههندیکى تریان به سهه سامى یهوه و به شىوهى لاقرتى کردن ﴿هَلْ نُنَدِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا دهست نیشان و رینموونیتان بکههین بۆ سهه پیاویک - واته محمد - ﴿بِئَسْمِكُمْ﴾ که ههوانتاق ئەداتى

به شتىکى زۆر سههیر که هۆی سهه سوهرمانه،

إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَمَرٍ إِنَّكُمْ لَعِنِّي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾

واته نهلی: ﴿إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَمَرٍ إِنَّكُمْ لَعِنِّي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ کاتی ئیوه پاره پاره کران به همو پاره پاره رهیه. واته مردن و بوون به خوُل و ئیسکه رزیو، بیگومان ئیوه نه چنهوه دروست کردنیکی تازو و دوباره وهکو خوَتان لی ئهکریتتهوه!! ئهوانه تا ئهو رادهیه سهرسام ئهبن له مهسهلهی زیندوو بوونهوه، ئهوه تا خه لکی لی سهرسام ئهکن و به شیوهی لاقرتی پی کردن و ئاپوو بردن ئهو قسه راسته نهگیرنهوه لهو کهسهی نهیلی. ئینجا بهوه ناوهستی ئهلین:

﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ ئایا ئهو پیاره که ئهو قسهیه ئهکات درو بهدم خواوه هلئه بهستی به دهستی ئه نهقهست یان شیتی هیه، که واته ئاگای له خوئی نی یه و هروا قسهیه و دیت بهدمی دا و پینه بکات؟ ئایا ئهوانه له چی سهریان سوپ نه مینی له کاتیک دا که خوئیان نه زانن له یه کهم جاره وه نه بوون و دروست کران؟ که واته خوئیان سهر لی تیک چوون و هه بو ئهوه چاکن که خوا دهر باره یان نه فرموی: ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ نه خیر، نه دروئی هلئه بهستوه و نه شیتی هیه، به لکو ئهوانه ی که بره یان نی یه به روژی دواپی وان له سزاو گومرایی و ون بوونیکی دوردا.

هلئه گری مه بهست بهو سزایه سزای روژی دواپی بیت که نه وهنده بهدی هاتنی راسته وهکو ئیستا هبی و ئه مانی تی که وتبن، چونکه ئیستا وان له گومرایی یه که دا که چاوه پروانی که پاره وه و رزگار بوونیان ناکری لی ی که ئه وهش سهری لهو سزایه وه دهر نه چی. هلئه گری مه بهست ئهو سزای دهر وونی و بی نارامی دله بیت که ئهو بی بره یاننه تیای دا ئه ژین به هه می شه یی لهم جیهانه دا پیش سزای نه بره وهی روژی دواپی. چونکه ئهو کهسه یی لهم جیهانه دا بره یی به روژی دواپی نه بیت ئومید و چاوه پروانی نی یه نه بو پاداشت دانه وه و نه بو ئه مه یی تو له ی بو بسینری له دهست دریزی که رانی، نه بو بریتی و قهره بوونی هه ریان و به سه رهاتیکی خراب که لهم جیهانه دا دوو چاری بووی، لهم ژیانی ئیستا دا چند هلئوست و چند تا قی کردنه وه رو ئه دات هیچ کس بهرگه ی ناگری مه گه که سی که له دهر وونی دا ئومید و چاوه پروانی ئهو روژی هه بی، به ته مای ئه وه بیت بگات به ره زامه ندی خوا و نازو نیه مه تی نه بره وهی به هشت، ئهو کهسه یی بی بهش بیت لهو روونای یه بیگومان وا له سزای دهر وونی دا هه رچوئی وا له ناو چالی ون بوون و سهر لی شیواوی دا.

أَفْتَرِرُوا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ نَخْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ

نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿١﴾

لهم جیهانہدا نہڑی بہو دور دہردہ سہختہوہ، پیش سزای گورہی روڑی دواہی۔ بہرستی بروا بہ روڑی دواہی چاکہ و بہرہیکہ خوا نہیبہخشی بہو کہسانہی کہ شایان بوی، بہموی راستی خویمان و پاک و خاوینی دل و دہرونیان۔ کہواتہ بی بہشی لی ی سزایہکی گورہیہ، ہم شوینہدا مہبست بہو سزایہ باری دوہم بیت زور ریکہ و بہمیزہ لہ دل دا۔ شو بی بروایانہ زور بہ توند و سہختی بیدار نہکاتہوہ و سہرنجیان رائہکیشی بو بہسہراتیکی سہخت و سامناک ہم جیہانہدا نہگر خوا بیہوی و مہیلی بی، نہفرموی:

﴿ أَفْتَرِرُوا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴾ دہی ثایا شو بی بروایانہ کویر بوون و سہرنجیان نہداوہ بولای شو ناسمان و زہوی یہی کہ دہوری داون و بہسہر لایہک دا ہرؤن و تہماشبا بکن نہیبینن، بیریان نہکردوہتہوہ کہ کہسی دہسہلاتی بہسہر شو ناسمان و زہوی یہدا ہہیہ و داہینہر و پہروہردگاربانہ، نہتوانی شووان دوہبارہ بکاتہوہ لہ پاش مردن و رزانیان، واتہ با سہرنج بدن و بیر لہوہ بکہنہوہ یان شو بی بروایسی یانہ نہمیننی و باوہر بہینن، با شووانہ ہترسن لہ سزای خوا بیتہ سہریان لہسہر شو بی بروایسی یہ ہہر لہم جیہانہدا۔ چونکہ ﴿ إِنْ نَشَاءُ نَخْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ ﴾ نہگر نیمہ ہمانہوی نہیانہبہینہ خوارہوہ بہ ناخی زہوی دا ﴿ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ﴾^۱ یان نہیانخہینہ خوار بہسہریاندا چہند پارچہیک لہو ناسمان و زہوی یہی کہ بہ چاو نہیبینن، شو سزای زہمیننی یان ناسمانی کہ ہمہو کات لہوانہیہ روو بدات نہگر خوا مہیلی بی، ﴿ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴾ لہوش کہ باس کرا بہلگہ و نیشانہیکہی روون ہہیہ بو ہہر بہندہیکہ کہ گہراوہ بیت بولای خوا، کہ ہہرکس بہو جوڑہ بیت ون نابی و دووچاری شو گوہرایسی یہ نابیت۔

نینجا باسی ہندی لہو بہندہیانہ نکات کہ گہراوہ بوون بولای خواو خواہش چاکہ و بہرہی رشت بہسہریان دا، بہو بوئہوہ چہند نمونہ و شیوہیکہ لہ سوپاس و مل کہچی بو خوا و چہند شیوہ و نمونہیکہ لہ یاخی و یاخی بوون نہمیننی و نہیخاتہ بہرچاو،

^۱ ہم نایہتہ بہ جوڑی تریش تہفسیر کراوہتہوہ کہ زور باشہ و ہلئہگری بہلام ہم کاتہدا ہم جوڑہم نووسی کہ زور لہ زانایان کربوویانہ بہ تہفسیر۔

ههروه‌ها چند نمونه و ويتهيك له ژير بار كردني چند هيزو خاوهن هيزي كه نه‌گهر ويست و دهسه‌لاتي خوا نه‌بويايه ژير بار كردني نه‌وانه نه‌نه‌گونجا بو ناده‌مي. له يه‌كهم جاره‌وه باسي داود پيغه‌مبهر نه‌هيني - درودي خواي له‌سهر بيټ - نه‌فهرموي: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا﴾ سويند به‌خوا به‌خشيمان به داود له‌لايهن خو‌مانه‌وه به لوتفي خو‌مان چا‌كه و به‌هره‌يه‌كي گه‌وره، كه بي‌جگه له پيغه‌مبهريني و زه‌بوور، شاخ و چياكان و په‌له‌ومري بو ژير بار كرد كه له‌گه‌لي زي‌كرو ته‌سبيحي خوا ب‌كهن و ناوازي بسيننه‌وه و ناسني بو نهرم كرد، فيزي پيشه‌سازي زي و تاس كلاوي كرد، وه‌كو نه‌فهرموي: ﴿يٰجِبَالُ اَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ﴾ و تمان: نه‌ي شاخ و چياكان له‌گه‌ل داود زي‌كرو و ته‌سبيح ب‌كهن و بو‌ي بسيننه‌وه، په‌له‌وه‌ره‌كان ني‌وه‌ش له‌گه‌لي بلين و بو‌ي بسيننه‌وه. شتيكي به‌ناو بانگه و له زور ريوايه‌تدا هه‌يه كه داود ده‌نگ و ناوازيه‌كي زور شيرين و خوشي پي درا بوو زياد له سنوور، به‌و ده‌نگ و ناوازيه زه‌بووري نه‌خويند و ته‌سبيح و مونا‌جاتي پي نه‌كرد، جا كاتي نه‌و ده‌ستي پي نه‌كرد به فهرماني خوا شاخ و په‌له‌وه‌ریش نه‌هاتنه ده‌نگ و ناوازه و بو‌يان نه‌سه‌نده‌وه كه نه‌وه‌ش مو‌عجيزه‌يه‌كي تايبه‌تي كه‌س نه‌ديوه.

نهم بوونه‌وه‌ره به هه‌موو جوور و به‌ش و پارچه‌كانيه‌وه خواي خو‌ي نه‌ناسي و نه‌په‌رستي و به زماني تايبه‌تي خو‌ي زي‌كرو سوپاس و سه‌ناي نه‌كات وه‌كو له چند تايبه‌ت و هه‌ديسي سه‌حيحه‌وه وه‌رنه‌گيري نه‌و هه‌موو جوور به‌شه، خوا جياوازي خستوه‌ته نيوانيان و جوئي، كردوونه‌ته‌وه له يه‌كتر و په‌رده و به‌ره‌لستي خستوه‌ته نيوانيان له ژياني رواله‌تي نهم جيهانه‌دا، كاتي به‌نده خو‌ي پاك و خاوين كرد و لي‌برا و خو‌ي روت كرد له هه‌موو شتيك جگه له يادي خوا، نه‌و كاته له‌وانه‌يه نه‌و په‌رده و به‌ره‌لسته نه‌ميني و هه‌موو جوور و به‌شه‌كان په‌يوه‌ندي و په‌يوه‌ستي فراهم بيټ له نيوانياندا، جا داود خوا نه‌وه‌ي بو كرد، نه‌و به‌ره‌لست و په‌رده‌يه‌ي بو هه‌لگرت و هه‌موو يه‌كيان گرت و چوون به دهم يه‌كه‌وه له زي‌كرو و ته‌سبيحي خوا‌دا، گه‌يشتن به يه‌ك و به يه‌ك ده‌نگ و ناوازه په‌يوه‌ندي يان كرد له‌گه‌ل خواي هه‌مووان، نه‌وه‌ش راده و په‌له‌يه‌كه كه‌س پي‌ي ناكات مه‌گهر به لوتف و گه‌وره‌يي خوا، كه په‌رده و به‌ره‌لستي ماددي هه‌لگري و لايبات له‌ناوا، بيانگيريته‌وه بو كيان و بووني راسته‌قيناي لاي خوا، كه هه‌موو نه‌گه‌ن به يه‌ك و يه‌ك نه‌گرن تياي دا، ناگاداره‌كان - نه‌ك هه‌موو كه‌س - نه‌وه‌هوال و ده‌نگ و ياسه‌نه‌زانن، نه‌وتام و بو‌نه‌يان چه‌شتوه !!

وَأَنَّ لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَلِحًا إِنِّي بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَاسْتَيْمَنَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحُها شَهْرٌ

نینجا با بگه پیننهوه بۆ سسر نایه ته که، که نهم به مره و چاکه یه باس نهکات ﴿وَأَنَّ لَهُ الْحَدِيدَ﴾ ناسنمان نهرم کرد بۆ داود، بیگومان نهم نهرم کردنه موعجیزه یه کی تایبه تی بووه، نهک به گهرم کردن و له ریگایه کهوه که له توانای ناده می دایه و به هول و تیکۆشانی ناده می فراهم بیئت، به لکو وهکو قتانه نه فرموی: خوا بۆی ژیر بار کرد له دهستی دا وهکو مؤم یان هویری لی کرد به بی پیویست به گهرم کردن و لیدان به چهکوش! ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبِغَتٍ﴾ واته فرمانمان دا به داود که لهو ناسنه پۆشاکهکانی جهنگ دروست بکه که پان و فراوان بن، هه موو لهش داگیر بکهن، که پیی یان نهوتری زری و تاس و کلاو. ﴿وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ﴾ ته ندنیان ریک و پیک بکه بهم رهنگه نهلقهکانی یهکسان بن و نهونده تهنگ بن بهرگری نوکی تیر و شیر و رم بکهن، له رادهیک دا بن نه برین و نهشکین، نهوندهش قورس نه بن که بین به بار به سسر نهوانه ی نه یان پۆشن. نهگپرنهوه که له پیش داود نهو پۆشاکه دروست نهکرا به یهک لهوح و یهک پارچه، کهواته زور قورس بوون، بهرگری ههلس و کهوت و دانه وینهوه یان نه نهکرد. نینجا خوا خستی یه دلی داود و فییری کرد که بهو جوړه شایان و سووک و ناسانه دروستی کرد. نینجا روی فرموده ی کرده داود و نال و بهیتی، فرموی: ﴿وَأَعْمَلُوا صَلِحًا﴾ کردهوی چاک بکهن، ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ چونکه بهراستی من بینام به هر کردهویهک نیوه نهیکن، واته نهک تهنها له دروست کردنی نهو پۆشاکه دا، به لکو له هه موو شتیک دا با کردهوتان چاک بیئت، نیوه له هه موو شتیک دا وان له ژیر چاودیری خوادا، کهواته با ناگاتان له خوتان بیئت. خوی گهره نهو لوتفانه ی له گهل داود کرد - درودی خوی له سسر بیئت -

دەربارەى سوله‌یمانیش بەم جۆرەى کرد که ئەفرەمۆی: ﴿وَلَسَلِّتَنَّ الرِّيحَ﴾ ژێر بارمان کرد بۆ سوله‌یمان با ﴿عُدُّوْهَا شَهْرٌ﴾ تاقی بەیانی یەكەى مانگی رێگا بوو، ﴿وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ﴾ تاقی ئیوارەكەى مانگی رێگا بوو. كەواتە لە رۆژێك دا ماوەى دوو مانگە رێگای ئەبەرى.

لەبارەى ئەم ژێر کردنەوه قسە و باسى زۆر و زەبەنە كراوه، رىوايەتى زۆر هەيە، كە شتیكى ناشكرایە زیادە رەوى و سەرپەتى ئیسرائیلی یاتی تیايە، خۆپاراستن لە شوین كەوتنى ئەو ئیسرائیلی یاتە زۆر پێویستە، جا لەبەر ئەوه هەندى لە زانايان لە دیمەن و روالەتى قورئانەكە تێپەر ناكەن و ئەلین: خوا باى ژێر بار کرد بۆ سوله‌یمان كە مانگی بەرەو ئەپۆیشت و مانگی بە پێچەوانەوه ئەگەراییەوه. ئەوش بە پێى بەرژەوه‌ندى یەك كە سوله‌یمان ئەیزانى و بە فرمانى خوا پێكى ئەمینا، بێگومان تەفسیری ئەم ئایەتە بەم جۆرە زۆر رێك و پێكە لەگەڵ دیمەن و روالەتى ئایەتەكە و دووره لە مەترسى زیادە رەوى و شوین كەوتنى ئیسرائیلی یات، هەرچەند ئەمە رێك و بى مەترسى یە، بەلام بەم شیوه تەفسیرم نەكردەوه چونكە شتیكى زۆر بەناوبانگە كە ژێر بار كردنى بۆ هاتوچۆ و گواستنەوهى سوله‌یمان و لەشكرەكەى بووه بۆ هەر ولاتی بیویستایە. بەم رەنگە بە وینەى كەشتى شوینى گەرە و فراوانى دروست ئەكرد و ئەچوونە ناوى و ئینجا فرمانى ئەدا با هەلى ئەگرتن و بە چەسپانى ئەیبردن بۆ جیگا و شوینى پێویست. هەرۆك ئەم هەوال و دەنگ و باسە دەست كەوتوو لە پارچە هۆنراوه‌یەك دا بە ناوى یەكی لە هاوه‌لانى سوله‌یمان - سەلامى خۆای لى بى - كە بە زمانى عەرەبى ئەو پارچە شیعرەى وتوو و هەلى كەندوو لە بەردى و بەردەكە دۆزرایەوه لە ولاتێك دا، حەزم كرد ئەو پارچە شیعرە بخەمە بەرچا و لەم تەفسیرەدا:

ونحن ولا حول سوى حول ربنا	نروح من الأوطان من ارض تدمر
إذا نحن رحنا كان ريث رواحنا	مسيرة الشهر والغدو لاخر
اناس شرو الله طوعا نفسهم	بنصر ان داود النبي المطهر
لهم في معالي الدين فضل و رفعة	وان نسبوا يوما فمن خير معشر
متى تركب الريح المطية اسرعت	مبادرة عن شهرها لم تقصر
تظلم طير صفوف عليهم	متى رفرفت من فوقهم لم تنفر

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَل بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِن عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحْرِبٍ وَتَمْشِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٌ
 أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا

جا به هوی نهروه تفسیره که به جوئی کرده که له گل نهو باره دا ریکه که به ناویانگه له ناو خهک دا و له پهراوهکانی تفسیردا، بیگومان لهسر هرکام لهم دووباره که باس کرا نهو ژیر بار کردنه فهزل وم موعجیزه یهکی گه ورهیه بو سوله یمان - درودی خوی لهسر بیست - هرچونی فراهم هینانی کانیای مس و ژیر بار کردنی جنوکه، دوو موعجیزه ی گهره بیون که لیره دا بومان باس نهکات و نه فرموی: ﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ کانی و چه شمه ی مسمان بو جاری کرد، واته هرچونی ناسمان نرم کرد بو داود بو دروست کردنی پوشاکی جهنگ هروه ها مسمان فراهم هینا بو سوله یمان و تواندانه وه بوی به وینه ی ناوی چه شمه بیست و بهوا به سووک و ناسان به کار بهینری له دروست کردنی نهو شتانه ی که پیویستن ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَل بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ ژیر بارمان کرد بوی له تیره و بهری جن کهسی که نیش و کار بکات له بهره دستی دا به نین و فرمانی خوا و به ژیر بار کردنی خوا، واته تا قمی له جنوکه مان ژیر بار کرد نیش و کار و پیشه سازی بکات بو سوله یمان ﴿وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِن عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ هرکس له وان لایدا له فرمانی نیمه دهرخواری نه دین و پیی نه چه ژین له سزای ناگریکی بلیسه داری تاو دراو، هندی له نیش و کاره کانی نهو تا قمه جنوکه نه مهیه که نه فرموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ نیش و کار بکن بو

سولهيمان نهوهی مهیل و نارمزوو نهکات و نهیهوی ﴿مِنْ مَحْرَبٍ﴾ له چمند جیگا و شوینی
 خواپهرستی، ﴿وَمَثَلِ﴾ چمند وینه و سورهت و ههیکهلی که لهو شریعهتهدا دروست کردن
 و راگیر کردنیان حالل و رهوا بووه، ﴿رِحْمَانٍ﴾ چمند قاپ و قاچاگی نان و چیشت خواردن
 که له گهورهیی دا ﴿كَلْبَرَابٍ﴾ به وینهی جهوزی گهوره گهوره بوون ﴿وَقُدُورِ رَأْسِيَّتِ﴾ چمن
 قازان و منهجل که لهبر گهورهیی دامهزراو بوون بهسهر سی کوچکه و کوچ گارهوه و
 دانهنگیران.

خوای گهوره تاقمیکی ژیر بار کرد بو سولهيمان - سهلامی خوای لی بیت - بو نهوهی
 نیش و کاری بو بکن به پیی ویست و خواهیشی خوئی، نهوانه که باس کران چمند
 نمونهیهک بوون له نیش و کارهکانیان که پیی ههلهسان به فرمانی خوا، ههموو نهو
 شتانه کاریک بوون پیچهوانهی باو و عادهتی خهلکی و هیچ کهس ناتوانی بهو جوژه
 فهراهمی بینیت لهسهر دهستی نهو جوژه دروست کراوانهدا که ناو نهبرین به(جن).

ئینجا رووی فهرمودهی کرده تاقم و بهرهی داود، فهرموی: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا﴾
 کردهوهی چاک بکن بو خوا نهی ئالی داود لهبر سوپاس و چاو لهبهیری بو خوا. واته
 بهرامبر نهو ههموو بههره و چاکهیه که پیی دان و رشتی بهسهرتان دا له شهخسی داود و
 سولهيمان دا ئیوهش ههلسن به کردهوهی چاک و گوئی رایهلی بو خوا.

ئینجا بهشی له گهرهیی و فەزل و چاکەیی خوا دەرئەخات تا رادەیهک کەم کەس هەیه
 بتوانی هەلسی بە سوپاسی، بهشی له کەم و کۆری ئادەمی دەرئەخات سەبارەت بە
 هەلسانیان بە سوپاسی چاکەیی خوا و کەم تەرخەمی کردنیان لەوەدا. ئەفەرموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ
 عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ کەمی له بەندەیانم زۆر سوپاس کەرن، بەم رەنگە هەرچی چاکە و بەهره
 خوا پێی داوه بەکاری بیئنی له گوی رابەلی خوا و رەزامەندی خوا، بە دل و دەم و
 ئەندامەکانی خەریک بیئ له زۆربەیی کات دا، بیگومان لەگەڵ ئەویش دا مافی خۆی بەجی
 ناهین، چونکە هەلسانی بەو سوپاسە چاکە و نیعمەتیکە سوپاسی ئەوی، سوپاس لەسەر
 ئەو سوپاسە سوپاسی تری ئەوی، هەر و هەتا هەتا هەتایە. یان بە جۆری تر بلین هەموو
 هەناسەیهک له هەناسەکانمان دور چاکە و نیعمەتی تێدا، کەواتە له هەموو هەناسەیهک له
 هەناسەکانمان دور شوکرو سوپاسی پێویستە بۆ هەموو سوپاسیک سوپاس پێویستە.. وە
 هەر و هەتا. ئیتر با باوەستی که چاکە و بەهرەکانی خوا بۆ ئێمە نایەنە ژمارە. هەموو کات له
 ناو ناز و نیعمەتدا ئەتلیینەوه و واین له ژێر شەپۆلی چاکە و بەهرەیی خوا و لەسەر
 خوارو له هەموو لایەکەوه دیت بۆمان. کەواتە بە هیچ کلۆج بە هیچ دا ناگەین، باشتەین شت
 ئەوهیه که خۆمان بە دەستە پاچه و پەک کەوتوو و داماو دابنن له ئاستی سوپاسی خوا
 هەمیشە چاو لەبەر و سەر شوێر بین بەرامبەر چاکە و بەهرەیی خوا.

سولهیمان - درودی خۆی لەسەر بیئ - لەم جیهانەدا ژیانی برده سەر بەو هەموو چاکە
 و بەهرهیهی که بهشیکی باس کرا. بەو هەموو دەسلەت و گهرهیی و لەشکرو سوپاوه.
 بەلام هەموو کەس لەم جیهانەدا ئەبی مردن بچەژی، کەواتە ئەبی ئەمیش ئەم جیهانە بەجی
 بهیلی، مردنەکی لەسەر شیوهی تاییبەتی کەس ئەدیو بووه، وەکو ریوایەت کراوه که خۆی
 ئەدا بە مل دار دەستەکەیی دا و له دنیا دەرئەچیی و ئیتر بەو شیوه ئەمینتەوه و کەس نازانی
 ئەماوه و کەس زاتی نابیی بانگی بکات یان دەستی تێوه بدات، ئەو تاقمە جنۆکه خوا ژێر
 باری کردبوون بۆی، خەریکی نیش و کاری قورس بوون که دابووی بەسەریان دا، له ترسا
 نەئەوهستان و ئەیان زانی که ئەماوه تا کرم و خۆره دایه دار دەستەکەیی و لەناوهوه خواردی
 بەهۆی ئەوهوه سولهیمانی راگیر نەکرد و شکا و ئەویش کەوت و لەو کاتەدا بۆیان دەرکەوت
 که ئەماوه،

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ
 الْجِنُّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ
 جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ

جا نهوا دهست نیشان نهکات بو نهوه و نهفرموی: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ نینجا کاتی
 بریاری مردندمان دا بهسمر سولهیمان دا و مرد ﴿مَا دَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ﴾ هیچ شتیک
 ریبهری نهوانی نهکرد لهسمر مردنهکهی بیجگه له کرم و خورهی زهوی که ﴿تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ﴾
 دار دهستهکهی خوارد، بههوی نهوهوه دار دهستهکه شکا و راگری نهکرد و نهویش کهوت
 ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ نینجا کاتی کهوت ﴿تَبَيَّنَتْ الْجِنُّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ﴾ باش روون بووهوه بو
 جنوکهکان و زانیان که نهگهر نهوان غهیبیان بزانیایه ﴿مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ نهنهمانهوه و
 بردهوام نهنهبوون لهو سزای ریسواکهههی که تیای دا بوون، واته نهگهر غهیب زان بوونایه
 - وهکو خویمان وا دانهنا - نهبو بیانزانیایه به نهمانی سولهیمان و نهو کاته وازیان نههینا
 لهو ههمو نیش و کاره قورس و به نهرکهی که له ترسی سولهیمان خهریک بوون پی یهوه.
 نهو جنوکهی که هندی له نادهمی نهیان پهستن نهوانه بوون که ژیر بار و مل کهچ بوون
 بو بندهیه له بندهکانی خوا، نهوان بی ناگا و نهزان بوون به مردنی سولهیمان - سهلامی
 خوی لی بیت - که چنده نریک بوو لی یانهوه. کهچی هندی له نادهمی داوای شتی نهینی
 و غهیبی زور دوریان لی نهکردن!

له سرگوزدهشته و بهسهرهاتی نالی داود، باوهر به خوا و سوپاسی خوا لهسهر چاکه و
 بههرهکانی و کردهوهی چاک نیشان درا، نینجا بهرامبر نهوه لاپهراهیکی تر نههینی و
 نیشانی نهوات. لاپهراهی(سبا) که ناوه بو گهل و نهتهوهیهکی دانیشتویی لای خوارویی

یهمن، نهوانه له خاک و ولاتیکی خوژی پر له خیرو بیزدا بوون تا نیستهش هر بهشینی
 ماوه تهوه. نهو گهله بهرز و پیشکوتوو بوون له شارستانی و ناوه دان کردنهوهی ولاتدا تا
 رادهیهک، نهو هموو ناوی بارانهی که به لیشاو و زوری بویان نههات له لای خواریوی
 روزهه لاتمهوه بههوی دهریای سوره تهوه، نهو هموو بارانهیان دهر دهست کرد و بهکاریان
 هینا له بهرزه وهندی ولاتهکیان دا، بهم رهنگه سهدد و بهرهه لستیکی زور گرنگیان دروست
 کرد که بهناوبانگه نیستاش له جیهان دا ناو نهبری به (سد مارب). نهو سدهیان دروست
 کرد له نیوان دوو شاخ دا بهینهکیان بهریهست کرد و چند کون و کله بهریکیان تی کرد که
 پی یان بهره لا بکری و بگریتهوه. بههوی نهوهوه هموو ناوهکیان کو کردهوه و بهکاریان
 هینا بو کشت و کال و باغ و باخچه و پیوستی ولاتهکیان تا کردیان به بههشتی لهم
 جیهاندا، نینجا له باتی سوپاس و گوی رایهلی خوا سهریان کرده تاوان و خراپه کاری تا
 خوا نهوهی بهسهر هینان که لهم باسه دا دهست نیشانی بو نهکات. له یهکه م جاروه دهست
 نهکات به باسی نهو هموو ناز و نیعمت و رۆزی فراوانهی که بوویان، بهرامبر نهوه
 داوایان لی کرا به پیی توانا سوپاس و گوی رایهلی خوا بکن، نهفرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَّ فِي
 مَسْكِنِهِمْ آيَةً﴾ سویند به خوا بو گهلی (سبا) هه بوو له جی و شوینی خوینان دا نیشانه و
 به لگه یهکی روون لهسهر تاک و ته نیایی خوا و دهسه لاتی بهسهر فراهم هینانی شتی گرنگ
 و نایاب دا، نهو نیشانه روونش ﴿حَتَّانَ عَن بَيْنِ وَشَمَالٍ﴾ دوو کومه له باخات بوو لای راست
 و لای چه پی ولاتهکه وه. نهو کومه له بههشت و باخاته لای راست و لای چه پمه نیشانهی
 خوژی و ناوه دانی و هرزانی و فراوانی نازو نیعمت و رازاوهی ولاتهکه بوو، که نهوش
 نیشانه یهکی روونه و خوی بهخشنده و میهره بان بیر نه خاته وه. نهو هموو ناز و
 نیعمتهیان پی دراو له لایهن خواوه پی یان وترا لهسهر زمانی پیغه مبریان به زمانی حال

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِحَنَنِيهِمْ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ أَكْمَلٍ حَمَطٍ وَأَنْثَلٍ

﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ﴾ بخون له رۆزی په روهر د گارتان ﴿وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ سوپاس بکن بو خوا و گوی رایه لی بن، هوی سوپاس و گوی رایه لی زوره، چونکه زیاد له هه موو ناز و نیعمه ته نه مه یس هه بوو!! ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ﴾ نه و لاته ی که نیشته جی بوون تیای دا ولاتیکی پاک و خاوین و خوشه، خوایشیان په روهر د گارتکی زور لی بورد و داشاردهر و پاک که ره وی گونا هو خراپه یانه. که واته نه بی چی بیان وهستی نی له سوپاس و گوی رایه لی؟ به لام سوپاس و گوی رایه لی یان نه کرد و خوی خویان له بیر چوو، ته می و مؤچیاریان وهر نه گرت. و هکو نه فرموی: ﴿فَأَعْرَضُوا﴾ نینجا نه وانه روویان وهر گپرا له سوپاسی خوا و کرده وی چاک و رهفتار و جولانه وی راست و رهوا له گهل نه هه موو چاکه و به ره وی خوا رشتبوی به سریان دا، به هوی نه ووه خوا نه خوشی و شادمانی یه ی نه هینشتن و گوی به ناخوشی و تنگ گوزهرانی بهم جوړه که نه فرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ به هوی نه ووه بهر له امان کرد به سریان دا لافاری سهختی به هیز که له رنگای دا بهر هه لگری و له گهل خوی بیبا، سدد و بهر نه سته که ی رووخاند و نارو که ی دای به ملی باخ و بیستان کشتو کاله که یاندا، نینجا که سدد که نه ما و ناوی باران کوو خه زن نه کرا باخ و بیستان وشک بوون و درهخت نه ما مه گمر درهختی دیم که بی که لکه و به کار نایهت، و هکو نه فرموی: ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِحَنَنِيهِمْ جَنَّاتٍ﴾ دوو تاقمه باخ و به هه شته که مان گوپین به دوو تاقمه باخیک ﴿ذَوَاتِ أَكْمَلٍ حَمَطٍ﴾ که خاوهن بهرکی تفت و تال و ناخوش بوون ﴿وَأَنْثَلٍ﴾ خاوهن دار کهز که درهختیکی بی بهری بی که لکه،

وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ

وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرَةَ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ

﴿وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ شتیکی کهم له درهختی مؤرد. که بهری نهم درهخته هرچهنده بهکار نههات و نهخورا، بهلام نهویش ناوا کهم بوو ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ﴾ نا بهو جوړه سهخته تولهمان لی سهندن ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ بههوی نهو ناسوپاسی و چار لهبر نهبوونیان بو چاکه‌ی خوا و دان نه‌نانیان پی‌ی. ﴿وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ نایا بهو جوړه سهخته توله نه‌سینین له هیچ کهس بیجگه له کهسی که زور ناسوپاس و بهد نمک بیټ؟ واته نه‌خیر له خوږایی توله ناسینین و هموو توله و سزایان راست و به‌جی یه.

نه‌وانه تا نهم کاته هر مابوونهوه له شارو ماله‌کانی خوږیان دا بهس خوا ته‌نگ گوزهرانی کردن، نهو نازو نیعمه‌ته‌ی له‌وهو بهری نه‌هیشته‌وه و گوږی به ناخوږشی و نات‌ه‌اووی، بهلام پرژو بلاوی نه‌کردبوونهوه به ولاتان دا، ناوه‌دانی و شار له‌سهر شار و دی له‌سهر دی هر مابووهوه تا نه‌یگه‌یاندن و نه‌یلکاندن به ولاتی به‌فهره‌وه: مه‌ککه له‌نیوه دورگه و قودس له شام تا به‌هوی خراپی خوږیان خوا نه‌وه‌یشی لی سهندنه‌وه و شارو دیکانی ویران کردن و خوږیانی پرژو و بلاو کرده‌وه به ولاتاندا. وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرَةَ﴾ له‌نیوان نه‌وان و نهو شارو دینه‌اتانه‌ی که پیت و فهران تی خستبوون، چهند شارو دینه‌اتی‌کمان فراهم هینا بوو که دهرکه‌وتوو ناشکرا بوون له یه‌کتره‌وه یان ناشکرا دهرکه‌وتوو بوون بو ریویار، چونکه له شوینی به‌رزی دا بوون و له‌سهر ریگا ﴿وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ رویشتن و هاتوچو له نیوان نهو شارو دینه‌اتانه‌دا راده و نه‌ندازیکمان بو پریار دابوو، به جوړی وه‌کو نه‌لین ریویار به‌یانی له شاریکه‌وه دهرکه‌وو بو نیوه‌پو نه‌گه‌یشته شاریکی تر، دوی نیوه‌پو دهرکه‌وو بو خوړناوا نه‌گه‌یشته شاریکی تر، که‌واته کهس پیویستی به هه‌لگرتنی تویشوو نه‌ه‌بوو، شهو له چولی دا نه‌ه‌مایه‌وه، مه‌ترسی نه‌ه‌کرا له دورژمن و درنده و به بی غم و مه‌ترسی هاتوچو و سه‌فهر نه‌کرا بو ولاتی به‌فهر و پیوژ،

نهم چهند وشه‌یه به چهند شتی تریش ته‌فسیر کراونه‌توره هموو هر نه‌گونجی و چاکن.

سَيَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ

وهكو نه فرموي: ﴿سَيَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ وثمان پي يان بېړون و بگهړين پيايان دا هرکات ناريزو نه کهن به شو و به رڼه به نارام و بي مه ترسي له هر شتي پيتان ناخوښه. به کورتي: نهوانه له هه موو بارو روويه که موه تيرو ته او بوون، به هوي خراپي خوځانه وه دوو چاري يه کهم به سرهات هاتن و بهو جوړه يان لي هات که باس کرا. له پاش شو به سرهات و سر لي شيوانه هر هينشتا باش بوون له جيگا و شويني خوځيان دا ما بوونه وه بهو شيوه سووک و ناسانه هاتوچو و گهړانيان بو نه کرا، به لام بهو يه کهم ترساندنه ته مي خوار نه بوون، نه گهړانه وه بولاي خوا، به لکو نهو خوځشي و کامراني يه ي که لي ي سهند بوون بيان داته وه، به لکو خراپتر بوون و به نه فامي و نه زاني شهريان له خوځيان کرد، وهکو نه فرموي: ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾ نينجا نهوانه وتيان: نه ي پروهردگارمان دوری بخره نيوان سفر و هاتوچوگانمان، واته نهو ناوهداني يانه مه ميله با سفری دور و دريژ بکين به کاروان و ناو و نان و تويشو له گهل خوځمان ببهين! نهوش له خوگوپان و خو به زل زاني يه، ﴿و ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ نهوانه جهورو ستهميان له خوځيان کرد، بهم رهنه ريز و نرخی چاکه و به هره ي خويان به لاره نه بوو، هه لنه سان به سوپاسي، خوځيان خسته بهر خشم و سزاي خوا. به هوي نه وه وه ناويان به سرهات که نه فرموي: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ نينجا گيړامانن به قسه و دهنک و باسي که بو خوځشي و به سرسوپرمانه وه خه لکي به سرهاتيان بگيړنه وه، ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ﴾ پرژو بلاومان کردنه وه به هه موو پرژو و بلاو کردنه وه و نهوپهري راده. نهوه بوو هر تيره و بهره و بابي کهوته ولات و ناوچه يه که له نيوه دورگه به سر لي تيک چوويي و مال ويرانی: به شي کهوته شام و به شي مه دينه و به شي توهامه و به شي عومان، به سرهاتيان بوو به قسه و دهنک و باس هر نه گيړيترته وه، بوون به چيړوک و مه تل بو هر گهل و کو مه لي بهش بهش و پرژو و بلاو بيته وه و پي يان نه لين: (تفرقوا ايدي سبا).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ إِيلَيسُ ظَنَّهُ

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ به راستی لهو هی که باس کرا له به سهرهات و سرگوزده شته ی شو گه له چهند به لگه و نیشانه یه کی روون هه یه بو هه رکه سی که زور خوگر بیټ له کاتی تهنگی و به سهرهاتی ناخوش دا و زور سوپاس کمر و چاو له بهر بیټ بو خوا له کاتی خوشی و نازو نیعمهت دا. بیگومان چهند رابهر و نیشانه ی روون هه یه لهو به سهرهاته دا بو ته می و پهند وهرگرتن، به لام هه موو که س سوود وهرناگری لهو به لگه و نیشانه رووانه، جگه له که سی که خارهنی شو دوو سیفته بهرزه بیټ. لیله دا به جوانی نه زانم نه ندازی بدویم له باره ی شو بهر هه لسته گرنگی که به ناوبانگه به (سد مارب) خوی گه وره بو گهل و دانیشتوانی شو ولاته ی ریک خست تا ولاته که یان به هوی نه ووه بوو به به هه شتی روی زهوی و نینجا نه وانه به کرده وی خراپی خویان له خویانیان تیک دا و نه وویان به سهرهات که به سهریان هات.

میژوو نووسانی عه رب له چهند چهرخی جیاوازا باسی شو بهر هه لسته یان کرده و، راست ترین که س که به راستی باسی کرد بیټ (همدانی) یه له کتیبه که ید (وصف جزیره العرب) نه لی: له لای خواروی روژئاوای (مارب) زنجیره یه ک شاخ و کیو هه یه که چهند دؤل و شیویکن له شاخی (السراه) که به ناوبانگه شو زنجیره یه دریزه نه کیشی چهند سه د میلی بهر و روژه لاتی لای سه روی ولاته که، له نیوان شو شاخانه دا چهند شیویک هه یه، ناو و لافاویان نه برژته شیویکی گه وره که عه رب پیئی نه لین: پلوسکی روژه لات که گه وره ترین شیوه کانی روژه لاته، کاتی باران و لافاوی شو هه موو دؤل و شیوانه کو نه بوونه و نه برژانه یه ک، تا له دواپی دا نه هاتنه شیوی که ناو نه بری به ﴿وادی آذنه﴾، که ۱۱۰۰ متر بهرزه له ده ریای سور، ناو و لافاوه کان هه موو نه پون بهو شیوه دا هه تا نه گنه شوینی له بهر دم (مارب) به ماوه ی سی سعات که نه وش تهنگی یه که له نیوان دوو شاخ دا که ناوبراون به (بلن)! بلنی دهسته راست و بلنی دهسته چه پ که مه سافه ی نیوانیان شهش سه د باله، لافاوی گه وره به ناوی دا تیپه نه کات له روژئاوای لای خواره و بو روژه لاتی لای

ژوروو له شیوی (آذنه). نو گله نو تنگایی یان هلبژارد له نیوان نو دوو شاخه دا شوره و بهرهلستیکی گهوره یان دروست کرد که ناوبراوه به (سد مارب) یان به (سد العرم) لهو تنگانی یهوه تاشاری (مارب) سی هزار میلی چوار گوشه شاخ و زهوی و دهشت هیه له پیشهوه خاکیکی وشک و بی خیرو بیر بوو له پاش دروست کردنی نو سده گهرا به باغ و بیستان که دهرباره یان فهرموی: ﴿جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ نهوانه سی که به دوا ی دروشم و ناساری کون و بهناو ولاتان دا نه گهرین، لهم چرخ سی دوا یی یه دا گومانیان هه بوو له راستی هه وال و دنگ و باسی نو (سد مارب) هدا هه تا (آرنوی) فهره نسایی توانی بیته نو جیگایه له سالی ۱۸۴۳ دا به چاری خوی دروشم و نیشانه کانی بینی، شیوه و وینه ی بلاو کرده وه له (المجله الفرنسيه) له سالی ۱۸۷۴ دا. نینجا له پاش نو نمالیفی و غلازر چوونه نو شوینه و نهوه سی که (ارنو) نووسی بووی له باره ی نو بهرهلسته و نیشانه و دروشمه کانی، شایه تیان دا له سهری و به راستیان دایه قهلم. باسه که یان له زور بار و رووه ریکه له گهل نهوه سی همدانی نووسی بووی له کتیبی ناوبراوی دا، نینجا له پاش چهند خهت و نووسراویکی هه لکه نراویان دوزی یهوه له ناو ویرانه و روخواوه کانی دا که راستی کرده وه. نو سده ده پیش نیسلام روخواوه به چوار سهد سال وه کو نه سفه هانی نه لی. نهوانه بهو جوړه خوا بو ی ریخستن و که چی خویان له خویانیان تیکدا تا بهو جوړه یان به سهرهات که باس کرا. له کوتایی باسه که دا قورنان له چوار چیوه سی سرگوزه شته که دهر نه چی بو چوار چیوه سی ته گیری گشتی خوایی و بریاری ریگ و به چی و رهوشتی گشتی خوا له ناو بهنده کانی دا و حکمهت و کار دروستی خوی دهر نه خات لهم به سهرهات و هاو وینه کاند، نه فهرموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ اِئْتِسَاطُ ظَنَّتِهِمْ﴾ سویند به خوا شهیتان گومانی خوی به راست گیرا به سهر نهوانه دا، اته نو گهل و تاقمه که وتنه سهر نو ریگا چهوته سی خویان که سهری لهو سزا و بهش براری یهوه دهر چوو، هوی نهوش نهوه بوو که نهوانه له ریگای راستی خوا لایان دا، له پیشهوه گومانی برد بوو که نه توانی ناده می لهو ریگا راسته بترازینی. جا نو گومانه سی به راست گیرا لهو گله دا،

فَاتَّبِعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ

﴿تَاتَّبَعُوهُ﴾ بهم رهنگه هموو دواى شهیتان كهوتن و پهیرهوى يان كرد ﴿إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جگه له تاقمى بپرواداران كه نهووش هر ههیه، لهناو هموو گهل و كوومهلك دا تاقمى ههیه كه بوى لانهدرى وهكو شهیتان خویشى نهوت وت و دانى پيانا، نهوبوو وتى: ﴿لَاَعُوذَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ﴾ نهبووه و نى به بؤ شهیتان ههچ دهسهلاتى بهسهر نهوانهدا ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ﴾ مهگهر بؤ نهمهى بزاین و دهرى خهین كهسى كه بپروای به روژى دواى ههیه و جوئى بیتهوه ﴿مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ﴾ له كهسى كه له گومان دایه و لهو روژه و دوو دلله له راستى نهو روژهدا، واته شهیتان دهسهلاتى نى به به زؤر پى هینان و ناچارکردن، بهلكو دهسهلاتى نهو بریتى به له هاندان و خهلهتاندن به خهتره و به شینوهى نهینى، نهووش بؤ نهمهیه دهركهوى چاك و خراب و جوئى ببنوه له بهكتر، چاكه و خراپه ناشكرا بیئت، تا به پئى كردهوه پاداشت و تۆله بهجى بیئت. چونكه خوا به پئى زانین و ناگادارى خوئى رهفتار لهگهل بهندهكانى ناكات بهلكو نهبئى نهوهى خوا نهیزانى بهدى بیئت، نینجا پاداشت نهادات و تۆله نهسینى.

بینگومان خوا سهههتای نى به و به ههچ كلؤچ گوپان و كهم و كوپى روى تى ناكات، له پیش دروست كردنى هموو شتى و پاش دروست كردنى زانین و ناگادارى وا هر بووه و هر ههیه و هر نهبئى، كهواته لیروه له وینهى ئیرهدا مهبهست پهیدا بوونى زانین نى به بؤ خوا، نهبئى نهه جوژه وشهیانه له دیمهن و روالهتهكهى لادبرى جا لهم بارهیهوه زانایان چهند مانا و مهبهستیکیان باس كردووه له چهند جینگایهك لهم تهفسیرهدا نهو باسهمان به دریزى كردووه. یهكى لهو مانا و مهبهستانه دهرخستن و بهدى هینانه وهكو دهست نیشانمان بؤ كرد له تهفسیرى نایهتهكهدا.

۱ واته سویند به گهورهى تر و دهسهلاتى تر همویان گومرا نهكه م مهگهر بهنده یاننكت كه پاك و خاوینت كردون بؤ خۆت و گوئى رابهلى خۆت. سورهتى الحجر ۳۹-۴۰.

وَرَبِّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُم مِّنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ.

﴿وَرَبِّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾ خواجه توهی پیغمبر چاودیئر و ناگاداره بهسره هموستی شتیک دا، کهواته هیچی لی یاخی ناییت و هیچی لی ون ناییت، له هموستی نه پرسیته وه و هیج شتیک زایه ناکات.

نینجا به کورتی گهردشی نهکات به دل و دهرورن سهبارت به بت پهرستی و هاوبهش رهوادان و باوهر به تاک و ته نیایی خوا، به لام گهردشیکه دل و دهرورن نه گپیری به ناو بوونه و مردا. ناشکرا و نهینی، حازرو غائبی، ناسمانی و زهوی یه کهی، نه م جیهان و نهو جیهانی. له چند هه لوئیستیکی سامناک دا نه یوهستی نی که شایانه رهگ و دهمار بهینیته لهرزه، گهرهویی خوا ههست و هوشی لا نه هیلئی، ههروهها چند هه لوئیستی تر، نهوانهش هه موو ناراسته نهکات بهو جور و شیوه تایبتهی یه که تهنها له دهست قورشان دیت، نه فرموی: ﴿قُلِ﴾ نهی پیغمبر بلی بهو بت پهرست و هاوبهش بریار دهرانه ﴿ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بانگ و هاوار بکهن لهوانه ی بیجگه له خوا که لاتان وایه پهرسترون و شایانی پهرستن و هاواریان لی نه کهن بو بهرگری زیان و دهست کهوتی سوود. بانگ و هاواریان لی بکهن، با بین، با دهرکهون، نایا هیچیان به دهسته؟ ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نهوانه خاوهنی نه نداز و کیشانهی زهریه نین نه له ناسمانه کان دا و نه له زهوی دا. بیگومان به هیج کلوج ریگیان نی یه داوای مولکایهتی و خاوهنی هیج شتی بکهن له م ناسمان و زهوی یه دا، چونکه ههرکهس خاوهنی ههر شتیک بی نه بی بتوانی به ناره زووی خوی کاری تیا بکات، چی پی بکات نه یکات، دهی نایا نهو بت و پهرستراوانه نه بی خاوهن چی بن و چی یان به دهست بیته؟ له چ بارو روویه کهوه بتوانن دهست بخنه کاری نه م بوونه و مره پان و فراوانه؟

ئەوانە بە قەدەر كىشى زەرەپە خاوەنیتی راستەقینەیان نى یە بە سەرپەخۆ، ﴿وَمَا لَكُمْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ﴾ نى یە بۆیان لە ئاسمانەکان و زەوی دا هیچ جۆرە بەشدارى و ھاوبەشى یەك، نە بە خاوەنى و نە بە دروست كردن و نە بە كارتیا كردن ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْكُمْ مِنْ ظَهْرٍ﴾ نى یە بۆ خوا لەلایەن ئەو بت و پەرستراوانەوه هیچ یارمەتى دەر و كۆمەك و پشتیوانیك، چونكە بیگومان خوا پیویستی نى یە بە یارمەتى و كۆمەكى.. دەى ھەركەسى كە بە هیچ جۆرى لەم جۆرانە دەخلى نەبى بەم بوونەوەرە ئەبى چۆن بپەرستى و شایان بیئت بۆ پەرستى؟ ھەركەس ژیر و تیگەیشتوو بیئت ئەبى چۆن ئەوانە بە پەرستراو دابنى و ناویان ببا؟!!

ئەو بت پەرستانە چەند جۆر و تاقمى بوون، جا وا دەرئەكەوى كە ئەم ئایەتە لیڤەدا دەست نیشان ئەكات بە جۆرىكى تايبەتى لەوانە و مەبەست تاقمىكە لە پەرستراوان كە بریتین لەمەلائىكە كە عەرەبەكان ناویان ئەبردن بە كچی خوا، لایان وا بوو تکیان بۆ ئەكەن لای خوا، رەنگە لەوانە بن كە ئەیان وت: ئیمە ئەمانە ناپەرستین لەبەر ئەو ئەبى نزیكمان بخەنەوه لە خواوە...

جا لەبەر ئەو لیڤەدا ئەفەرموی: ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَدْرَكَهُ﴾ سوودی نى یە تكا كردن لای خوا مەگەر بۆ كەسى كە خوا ئیزنى تكای دابى بۆى تكا بكات، یان تكای بۆ بكرى، كەواتە تكا كردن بەستراوه بە ئیزنى خواوە، بیگومان خوا ئیزنى تكا كردن نادات بۆ ئەو كەسانەى بى پروان و شایان نین بۆ رحمەت و بەزەبى خوا. دەى ئەوانەى بت پەرستى و ھاوبەش بۆ خوا رەوا ئەدەن شایان نین بۆ ئەو ئیزنى تکیان بۆ بدرى نە لەلایەن مەلائىكەوه نە لە لایەن هیچ كەسى ترەوه كە شایانى تكا كردن و ئیزنى تکیان ئەدرى.

ئینجا شیۆهیهكى زۆر داچلەكینەر و سامناك ئەخاتە بەرچاوه كە تكا كردن روو ئەدات تیای دا، شیۆهى ئەو رۆژە سەختە، كە خەلكى ھەموو تیایا ئەوەستن ماوہیەكى دور و درىژ، تكا كاران و تكا بۆ كراوان چاوەپروانن خواى پەرەردگار ئیزن دەربكات بە تكا كردن بۆ ئەوانەى ئەگەنە ئەو پلە و پایە بەرزە، چاوەپروانى یەكە بە دئە لەرزەوه درىژە ئەكىشى، ھەموو سەر داخراوو مل كەچن، بە هیچ رەنگ وركە و سرکە نامینى و ھەموو بى دەنگن،

حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ ﴿قُلْ مَنْ

بَرَزْتُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

دل پرده له سام و ترس و چاوه پروانه. نه فرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ﴾^۱ واته تکاکاران و تکا بو کر او ان نه وهستن لهو هملوئسته سامناکه دا، تکا بو کر او ان دهسته و داوین به نومیدن له تکاکاران، نه مانیش وهستاوون له سر قاجی پهنا هینان و پارده و لاله. به نهوپه پری شهرم و نه ده به وه له بهر قاپی تکا کردن دا وهستاوون و ته قهی نیزن خواستنیان داوه له قاپی و به سام و ترسه وه چاوه پروانن نازانن خوی پروهردگار بریاری چی نه دات له سر پیشنیاره که یان و چون نیمزای نه کات بهم شیوه نه میننوه هتا سام و بیمه که له دلیان لانه بری و هوش نه که نه وه، به هوی دهر که وتنی بریارو نیمزای نارام دهر و دل خوش که، رووناکی و هرگرتن و نیزن دان، لهو کاته دا ﴿قَالُوا﴾ هندیکیان نه لین به هندیکی تریان ﴿مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ نایا چی وت پروهردگارتان؟ نه وانهی که هوش نه که نه وه به باشی، یان مه لایکه که وه نریک خراوه کان له وه لامی نهو پرسیاره دا ﴿قَالُوا﴾ نه لین: ﴿الْحَقُّ﴾ خوی پروهردگاران قسه راسته که ی فرمو، بریاره راسته به جیکه ی دا که به رزه وهندی تیایه، که نیزن دانه به تکا کردن بو نه وانهی خوا خوی نه زانی شایانن و رهزای لی یه تی، هه مو فرموده و بریاری خوا راست و به جی یه ﴿وَهُرَّ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ته نها نهو بهرز و بلند و گوره یه.

نه وه لامه کورته نهوپه پری خوشی و شادمانی نشان نه دات، که لهو کاتانه دا ته نها وشه یه کی ناوا نهوتری و شه پولی خوش دیت به سر دا. نه مه بوو هملوئسته و شیوه یه نیتر هیچ کهس ریگای هیه بلی نه وانه هاوبهشن بو خوا، تکا کار نه بن بو نه وانهی هاوبهش رهوا نه دن بو خوا؟ که ردش و گیرانی یه کهم دوا یی هات بهو جوړه ی که تیپه پری کرد.

^۱ نه نایه ته به چند جوړی تریش ته فسر کراره ته وه، به لام نه وانه نالکین به دله وه و دل به نارام نی یه پی یان ، خوا خوی باش نه زانی.

نینجا دووم دیته پینشموه لهبارهی ئهو رۆزی یه ی که پئی ئهژین و گوزهران ئهکهن، بی ناگان له سهرچاوهکهی، که بهلگه و نیشانهیهکی روونه لهسهر تاک و تهنیای ئهو رۆزی دهره، که ئهو رۆزی فراوان نهکات و کهم و کوپی نهکات، به پئی زانین و لیزانی خوئی، ئهو رۆزی دهرهی که هیچ هاوبهشینی نی یه، نهفهرموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئههی پینغمهبر بلی ئایا کی رۆزیتان نهکات له ناسمانهکان و له زهوی یهوه؟ رۆزی ناسمان ئهوهی که ناشکرا بووبیت باران و گهرمی و تیشک و رووناکی یه... بئجگه لهوهش چهند شتی تریش هیه که هۆی فراههم هاتنی رۆزی یه و بهره بهره دهرئهکهون.. رۆزی زهویش ئهوهی که هر له کۆنهوه ناسراوه و زانراون ئهوانهی که له زهوی ئهروین مالآت و گیانلهبهران و چهشمه و کانیاوهکان و غهزهی زهوی یه... ههروهها ئهو ههموو هیزو و وزهیانه که بهره بهره دهرکهوتن و دهرئهکهون.. ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ ئههی پینغمهبر بلی: ئهو رۆزی دهره خویه که ناوی ﴿الله﴾ یه، بئگومان ناتوانن دهمه پینچه بکهن لهوهیش دا، ناتوانن بئجگه لهو خویه هیچ کهسی تر بکهن به رۆزی دهر، نینجا کاری خۆت و کاری ئهوان حهوالهی ئهو خویه بکه. بئگومان تو و ئهوان یهکیکتان لهسهر رینگای راستن و یهکیکتان گومران، ناگونجی ههردوو یهکی لهو دووبارهتان بی: ﴿وَأَنَا أَرْبَابُكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَرْبِ صَلَاحٍ تُبِي﴾ بلی بئگومان ئیمه که تا قمی خویه پهرستین و ئیوه که تا قمی بت پهرست و هاوبهش پریار دهر، یهکیکتان ئیمه یان ئیوه لهسهر هیدایهت و رینگای راسته یان چوه به قووتا و له ناو چالی گومرایی دا...

بهراستی ئهمه ئهوپهری ئینساف و ریک و پیکسی و راستی یه که پینغمهبر ﴿قُلْ﴾
 فهرمودهی ئاوا ئاراستهی ئهو بت پهرسته نهفامانه بکات!!

بهراستی پینغمهبره نازیزهکهمان رینگا نیشاندهر و چاو ساغیکی ئیجگار بهکار بووه بۆ دهست کیشانی کویران، مامۆستای فیرکردن و پهروهدهیه خوا پاداشتی شایانی بداتهوه لهباتی ئهم نهتهوه آمین.

بانگ کردن و لیکۆلینهوه بهم شیوه و جوړه نهرم و ناسکه چاکترین هۆیهکی بههیزی بهکاره بۆ چاو کردنهوه و راکیشانی هر دلێ که زیندوو بیت و تهپایی تیا مابی، ئهمه رچه و ریبازیکسی زۆر گرنگه که نهخشهی کیشا و پئویسته شوین کهوتوو بانگ کهرانی رینگاکهی ئهم ریبازه بهر نهدهن.

قُلْ لَا تُشْرِكُوا عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تُشْرِكُوا عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا

بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٥٦﴾

ئینجا ئەفەرموی: ﴿قُل﴾ ئەی پێغه مەبەر بلی پی یان: ﴿لَا تُشْرِكُوا عَمَّا أَجْرَمْنَا﴾ ئێوه پرسپارتان لی ناکری له تاوانی ئێمه کردبیتمان ﴿وَلَا تُشْرِكُوا عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئێمهش پرسپارمان لی ناکری له کردووهیهک ئێوه ئەیکەن. رەنگە ئەم ئایەتە بەرپەرچ دانەوه و دەم کوت کردنی بت پەرستەکان بێت، کە پێغه مەبەر و باوەردارانیاان لەکەدار ئەکرد بەمە ی هەلە و تاوانبارن! ناویان ئەبردن بە (الصائبة) هەلگەر او هەکان لە ئایینی باو باپیریان، ئەوه پێشە ی ئەهلی بەتالە کە ئەهلی حەق لەکەدار ئەکەن بەو جوړە لەکە و تەشەرە خراپانە! بە کەشخە و ئەوپەری بی شەرمی و بی شەرافەتی یەوه ئەو قەسە ناڕاستانە ئەکەن، جا بەرامبەر ئەوه خوا فەرمانی دا کە بەو جوړە بەرپەرچیان بداتەوه کە ئەوه ئەوپەری ئینساف و پیاوەتی یە و هیچ کەسی تر ناگاتە ئەو پلە بەرزە، ئەوەتا تاوان و کردووهی خراپ بو خۆیان رەوا ئەدات، کردووهی ئەوان هەر بە کردووهی روت نیشان ئەدات، هینەکە ی خۆیان بە کردووهی رابوردو نیشان ئەدات کەواتە شتەکە رووی داوه لی یانەوه، بەلام کردووهی ئەوان ئاوا بە داهاوو نیشان ئەدات کە هەلنەگری بەدی ئەیەت. ئا بەو شێوه نایابە بێدار و وریایان ئەکاتەوه بو تیفکران و بیر کردنەوه، سەرنجیان رانەکیشتی بو ئەمە ی سەرنجیکی هەلوێست و کرداری خۆیان بدەن. ئینجا ئەفەرموی: ﴿قُل﴾ بلی پی یان: ﴿يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ پەرورەدگارمان کۆمان ئەکاتەوه لە روژی دوایی دا ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ لەپاشان بربار ئەدات لە ئیوانمان دا بە حەقیانەت و بە راستی و دادپەرورەیی، بەم رەنگە ئەوانە ی رینگای حەقیان دایە بەر ئەیانخاتە بەهەشت و ئەوانە ی لەسەر رینگای بەتال و ناحەق رویشتن ئەیانخاتە ناگر ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ تەنھا ئەو حاکم و بربار دەری راستەقینە یە و کەرەوهی هەموو مەسەلە یەکی داخراوی قوفل دراوه کە خەلکی بربار و حوکمی نازانن چ جای ئەو مەسەلانە ی کە ناشکران، تەنھا ئەو زانای راستەقینە یە بە هەموو شتێک و بە هەموو برباریک. بێگومان هەرکەس ژیر بێت، ئەبی بزانی کە هەلە و گومرایی خۆی لەخۆی دا شتێکی خراپە و شایانە بە دوور کەوتنەوه لی ی، چ جای ئەوه کە ئاوا لێپرسینەوه ی بیی و تۆلە ی سەختی بو دانرابی.

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

كَأَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

ئینجا له دوایی دا وهکو یه کهم جار بهریان لی نه بریتتهوه له باره ی نهو بتانهوه که کردوویانن به هاوبهشی خوا، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر بلی پی یان: ﴿أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ نیشانم بدن نهو بتانهی که لکاندوتانن به خواوه و بردوتانن ریزی خوا به هاوبهش له پرستن دا... نهوانم نیشان بدن. نهوانه کین؟ نهوان چین؟ نرخیان چی یه؟ سیفت و نیشانهی شایان بوونیان بو پرستن چی یه؟ پایه و پله و ریزیان چی یه؟ به چ هویهک شایان بوون له لایه نئیوه که به پرستراویان دابنن و ناویان بیهن؟ مه بهست لهم داوایانه بیزاری دهرپرینه لهو پرستن و پرستراوه نارهاویانه و روون کردنهوهی سووک و ترویوی و بی نرخی نهو پرستراوانه یه. کهواته شایانن بهم ئینکار و تی خو پینه: ﴿كَلَّا﴾ واز بینن لهو شته نارهاوا... چونکه نهوانه هاوبهشی خوا نین، خوا هاوبهشی نی یه، کار بهو جوړه نی یه که ئیوه نه لین ﴿بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به لکو کار نهویه خوییه که ناوی ﴿الله﴾ یه تنها نهو زال و به دهسه لاته به سهر هموو شتیک دا و لیزان و کاردرسته و هرکهس نهوه سیفت و نیشانهی بیت، نهو بتانه ناچنه ریزی و نابن به هاوبهشی، به هیچ کلوج نابی نهو خوییه هاوبهش و وینهی بی.

نا بهم جوړه ریك و راسته قورئان نه کولیتتهوه له گهل گومپراکان و رینمونی یان نهکات. ئینجا لهم ۱۵ نایهتی داهاتوه دا سرنجی دل و دهررون رانه کیشی بو چند مه بهستیکی گرنګ.

هه لوئیستی بی برواکان بهرامبر نهو نایینه راسته ی که پیغه مبر ﴿ص﴾ بو ی هینان، هه لوئیستی نهوانه ی که به لیشاو خوا ناز و نیعمه تی رشتوه به سهریان دا. هه لوئیستیان بهرامبر هموو په یام و پیغه مبران - درودی خویان لی بیت - نهوانه ی که سامان و دارایی و دهسه لات هیان خه لتینی، تا راده یه که ئیکه ن به به لگه و نیشانه له سهر چاکی و هه لبرژدهی خویان، گومانیان وایه بهرگری یان نهکات له سزای هردوو جیهان، جا له بهر

نهوه روژى دوايى خوځيان نه خاته پيش چاويان، ومكو نيسستا ناماده بيت له بهرچاويان، تا
 بزائن كه هيچ شتى لهوانه پاريژگاري يان ناكهن و سووډيان نابى بويان، هروده ها تا بزائن
 نهوانه نه يانپرستن لهم جيهاندها بيچگه له خوا و هاواريان لى نهكهن هيچ سووډيان نابى
 و فريايان ناكهن. له ناو به ناوى نهو ليكولينهوه و وت و ويژدها، قورشان نهو شتانه روون
 نهكاتوره كه له ترازوى خوادا قورس و به نرخن، بهموى نهوهوه بى نرخى نهو شتانه روون
 نهبيتوره كه نه مان لهم جيهاندها كه شخه پيوه نهكهن و هر نهوه به شت نهزائن، هروده ها
 روونى نهكاتوره كه زورى و كه مى سامان و روژى بهدى دين به پى خوايش و ويستى
 خوا، نيشانه و بهلگه نين له سهر رهامندي يان خه شمي خوا، له سهر دورى و نزيكى له
 خواوه، بهلكو نهو زورى و كه مى يه لهوانه يه خهلكيان پى تاقي نهكرتوره.

نه م باس و به يانه هات له پاش نهو گهردش و خولانهوهى كه كردى به دل و دهررون،
 لهو چند نايه تانهى رابوردوو، كه روون كرايهوه تيايان دا كه هه موو كهس ليپرسراوه لهوهى
 خراوته سهرشاني، هر كهس بهرهمى كردهوهى خوځى وهر نهگري، له نيوان چاكان و
 خراپان هر روون كردنهوه و بانگ كردن هيه و نيت دواى نهوه كارى هه مووان حواله لاي
 خوا نهكرت و بولاي نهو نهگهرتوره. بهو بونهيهوه كارو نيشى پينغه مبر (ﷺ) ناشكرا
 نهكات، له گهل نهزاني و به نهفامى بى بپرواكان و بى ناگاييان لهو كارو فرمانه و پهله
 نانهوهيان بهو هه پرده و بهلينهى كه رايه نهگه يه ن.

نينجا با گوى بگرين بو قورناني بهفهر نهو مه بهسته گرنگانه مان بدات به گويچكه دا. له
 يه كه م جاروه نهفهرموى: ﴿رَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾^۱ نهى پينغه مبر تو مان رهوانه
 نه كردوه مه گهر به رهوانه كردنى كه گشتى يه بو هه موو ناده مى و هه مووى نهگرتوره
 ﴿شِيرًا وَكَذِبًا﴾ له كاتيك دا كه تو مرده دهر و ترسینهريت بويان، نه مه سنوورى
 پينغه مبرتتى يه كه يه كه گشتى يه بو هه موو ناده مى، كارو فرمانيشى موژده دان و
 ترساندنه. نيت بهرهمى نهو موژده و ترساندنه به دست نه نى يه، ته نها به دست خوايه،

^۱ تفسيره كه له سهر نهوه يه كه وشهى ﴿كافه﴾ سيفته بو سهرچاوهى ﴿ارسلنا﴾، نهگونجى حال بيت له ﴿ن﴾ يان
 له ﴿الناس﴾ و پيش خرابيت و به پى نه م دوو جوړهش تفسير كراوه توره، مه بهست له هه موو هه ريه كه، له
 پينغه مبرتتى يه كه ي دا گشتى يه.

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ عَنْهُ سَاعَةً

﴿هُوَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لأم زوربهی خه لکی شهوه نازانن، نه زانی یه که بیان پالیان پیوه شهی بو شه باره لاره ی که وان له سهری، ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ له بهر نه زانی یان شه لین به پیغه مبهر و باوه پرداران، نایا که ی شه به لینه شه بیت و بهدی دیت شه گهر نیوه راست شه کن و راستگون، واته به شیوهی لاقرتی شه لین: شهوه ی که موژده ی پی شه دن و خه لکی پی شه ترسینن که ی شه بیت و شه گهر راست شه کن کوا بو بهدی نه هات، شه پرسیاره شه یگه یه نی که شه وانه نه زان و بی ناگان له سروشت و سنور و کار و فرمانی پیغه مبهر و پیغه مبه ریتی، جا قورشان شه یه وی بیر و باوه پری تاک و ته نیایی خوا پاک و خاوین بکات و هیچ که س بهر ز نه کرتشه وه بو سنووری خوا یه تی بهم رهنگه داوای شتیکی لی بکری، که به دهست خوا یه و له سنووری دهسه لات و توانای بهنده به دهره، با پیغه مبه ریش بیت. شهوه تا لیره و له چند شوینیکی تردا روونی شه کاتشه که کار و فرمانی پیغه مبه ر (ص) راگه یاننده و رابه ری یه و مرژده دان و ترساننده، شه له سنووری کار و فرمانی خو ی دا شه وهستی و لی ی تیپه ر ناکات، خاوه نی هه موو کاری خوا یه. شه خوا یه پیغه مبه ری ره وانه کردوه، نیش و کاری بو دیاری کردوه، بهدی هینانی موژده و هه ره شه به دهست شه نی یه و ته نها به دهست خوا یه، ته نانه ت زانینی کاتی بهدی هاتنی هه ره شه و مرژده که ییشی پی نه داوه...

شه وانه هه موو به دهست خوا خو یه تی و خو ی سنووریان شه زانی و دیاری شه کات، که واته نابی پرسیاریشی لی بکری له هه ر شتی که خوا ناگاداری نه کردبی به سهری دا، نه یدابیته دهستی، خوا فرمانی دا که وه لأم و به ره رچینکی دیاری بداتشه و شه ویش پی ی هه لسا وه کو شه فرموی: ﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ شه ی پیغه مبه ر بلی پی یان بو نیوه هه یه به لین ی روژی ﴿لَا تَسْتَجِزُونَ عَنْهُ سَاعَةً﴾ که دوا ناکه ون لی ساتیک،

وَلَا تَسْقِدُونَّ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا تَرَىٰ
 إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا

﴿وَلَا تَسْقِدُونَنَّ﴾ پیش ناکهون لیبشی. واته هه موو به لیبنیکی خوا به دی دیت له کاتی
 خوی دا، که خوا بریاری داوه و بوی دیاری کردوه، نیتر نه له بهر داوا و نارهنووی هیچ
 کهس دوا نه کهوی و نه پیش نه کهوی. هیچ شتی که لهوانه له خوږایی نابی و به ریکهوت نی
 یه، به لکو هه موو شتی په یوهسته و به ستراوه به شتیکی ترهوه، خوا هه موو رووداوی و
 هه موو شتی به ریز نه هینی له کات و جینگا و شوینی تایبته دیاری کرایی خوی دا به
 پی لیزانی و کاردرستی خوی که هیچ کهس له بندهیان هیچی لی نازانن مهگر نه ندازی
 که خوا بوی دیاری کردبن و ناگاداری کردبن لی ی. په له نانه وه به لگوو نیشانه ی نه و نه زانی
 و تی نه که یشتنه یه، زوربه ی ناده می نه زان و بی ناگان که واته به موی نه وه وه نه و جوړه
 پرسیارو په له نانه وه یان هر بووه... ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ
 يَدَيْهِ﴾ نه وانهی که کافر بوون و تیان: هر گیز نیعه بروا ناهینن نه بهم قورنانه، نه بهر
 کتیبانه ی له پیش نه موره هاتن و بوون... بیگومان نه و عیناد و سرکیشی یه هر له یه کهم
 چاره وه و بریار دانه له سهر و مرنه گرتنی رینمونی له هیچ سرچاوه یه کی ترهوه، نه له
 قورنان و نه له هیچ کام له کتیبه پیشووه کان، نه نه م و نه وان هیچ کامیان ناوی و ناماده نین
 بو بروا هینان نه نیستا و نه له داهاتودا، جا له م کاته دا نه و قورنان بهرنگاری یان نه کات
 و شیوه ی روژی دوا یی یان نه هینتته بهرچاو، شیوه ی بهد به ختی و بهش برایی و سزای
 سهخت و په شیمانی یان، نه فهرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نه گهر

نهیبینی و سهرنج نهدهیت شو کاته نهوستم کاره بی بروایانه نهوستینرین و راگیر نهکرین
 لای خوی خویان، واته له مهیدانی حیساب و لی پرسینه ودا ﴿رَجِعْ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾
 له کاتیک دا که قسه و ته ناراستی یه کتر نه کهن، بهم رهنکه تانه و ته شهرت لی نه دن و
 یه کتر تا وانبار نه کهن، نهوانه که لهم جیهانه دا شو هلوینسته ناراسته یان هه بوو نه گهر
 سهرنجی به سه رهاتیان نه دهی له روژی دوایی دا که راگیر نه کرین به ریسوایی و به وه موو سام و
 بیم و ناثومیدی یهوه، به راستی شتی نهیبینی که زور سامناک و ناهه مواره وهی سه رسورمانه.^۱
 قسه و ته کانیان بهم جوړه یه که نه فرموی: ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نهوانه ی
 که به بی دهست و لاواز دانران و ژیر دهست کران، واته شوین که وتوو به ردهسته کان نه لین
 بهوانه ی خویان به زل دانهنا و به دهسلات بوون: ﴿لَوْلَا أَنَّمْ لَكُم مَّرْئِيَةٌ﴾ نه گهر نیوه
 نه بوونایه بیگومان نیمه برودار نه بووین، واته خه تای نیوه بوو نیمه بروامان نه هیئا.

نهوانه لهم جیهانه دا نه یان نه ویرا و زاتیان نه بوو رو به پرویان بوهستن به وهی زهیلی و
 مل که چی خویانه وه، به وهی شو نازادی و سه ربهستی یه که خوا دای به ناده می نهوانه
 دهستیان لی هه لگرت و وازیان لی هیئا و فروشتیان. به لام لهوی مل قوت نه که نه وه و
 رو به پرویان نه وهستن و تا وانباریان نه کهن، چونکه لهو روژه دا هم که شخه و فشی نه مپرو
 نامینی و روژیکي زور تهنگی یه و هه رکس بو خوی ههول نه دات که واته بی ترس و باک بهو
 جوړه تا وانباریان نه کات. دیاره خو به زل زانه کان بهوه زور تهنگه تاو نه بن، چونکه هه
 نه داز وان له بیم و سزادا شو خویان که وتوو هکان خه ریکن سزا و ترسه که ی خویشیان
 نه دن به سه ریان دا له بهر نه وه به بی زاری یهوه به ربه رچیان نه دنه وه بهم شیوه که
 نه فرموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ خو به زل زانه کان نه لین به: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ نهوانه ی که
 لاوازن و ژیر دهست کراون.

^۱ هه ندی نه فرمون: وشه ﴿لر﴾ بق ناواته و وه لامی نی یه، زدییه له سهر نه وه یه بق شهرته و وه لامی لابلوه له بهر
 که یاندنی کرنکی و سامناکی. هه ریهو هه ریا شه، ته فسیره که له سهر باری نووه م کرا.

أَتَخُنُّ صَدَدَنكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِلَ كُتُمُ تَجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بِلَ مَكْرُ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا

﴿اَتَخُنُّ صَدَدَنكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ﴾ نایا نئمه بهرگری ئیوهمان کرد له رینمونی پاش ئهوهی هات بۆتان؟ نه خیر وا نه بوو ﴿بِلَ كُتُمُ تَجْرِمِينَ﴾ به لکو ئیوه تاوانبار بوون. خو به زل زانهکان ئهو تاوانه له خویمان دانهرنن، دان ئهئین به ریکای راست و رینمونی خوادا، ئهوانه لهم جیهانهدا هیچ نرخیکیان دانهئنا بۆ ژیر دهستهکان هیچ قسه و رایهکیان لی وهرنهگرتن، بوون و کیانیان بۆ دانهئنان، هیچ درو جوولانهوه و لیکولینهوهیهکیان چاوپوشی نهئکرد لی یانهوه. بهلام لهو روژهدا - وهکو له بهرهدم ئهو سزا سهختهدا - بهو جوړه ئهیانویست خویمان پاک بکهنهوه و تاوانهکه ئهخهنهوه به مل خویمان دا وهکو باس کرا. ئینجا شوین کهوتووهرکان دینه قسه و بی دهنگ نابن له خو بهزل زانهکان وهکو ئهفرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا﴾ ئهوانهی که ژیر دهسته کرا بوون ئهئین: ﴿الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ بهوانهی خو به زل زان بوون ﴿بِلَ مَكْرُ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ﴾ نه خیر تاوانی خویمان نهبوو، به لکو فیل و فبری ئیوه به شهو و به روژ و به همیشهیی بهرگری لی کردین و سهری لی شیواندین ﴿إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ لهو کاتهی که فرمانتان پی ئهداین بهمهی پرومان نهبی به خوا بهو جوړه شایانه ﴿وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا﴾ چهند وینه و هاوبهشی بۆ بریار بدهین له پرستن دا.

ئینجا هردوو تاقم بۆیان دهرئهکهوی که ئهو شهپه قسه و دمه دهمی هیچ سوودی نادات هیچ کات رزگار ناکات، هردوو لا تاوانباران وهک یهک، خو به زل زانهکان تاوانی گومپایی خویمان و گومپا کردنی ئهوانی تریان له گهردنه، شوین کهوتووهرکانیش تاوانی خویمان له گهردنه که شوینی ئهوان کهوتوون له کوفرو گومپایی دا، ژیر دهستهیی یهکهیان رزگاریان ناکات، چونکه خوا ریزی گرتن به زانین و ژیری و نازادی و سهربهستی، کهچی خویمان دهستیان نا بهوانهوه و ژیر دهستهیی و شوین کهوتنیان بۆ خویمان ههلبژارد، کهواته شایانی سزان لهگهڵ ئهوان دا.

وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْتَقَلَّ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا

جا لهبر شهوه هه موو داخ و په شیمانی نه پینچه دلی خویمان وهکو نه فهرموی: ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ شهوانه کاتی سزای روژی دواپی نه بینن په شیمان نه بنهوه و داخ و مهراق دلیمان داگیر نه کات، نهو په شیمانی و داخهش دهرناپرن و بهدم نایلین لهبر شهوه نه چه په سین و له حبیبه تا گوئی یان نه به ستری: ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْتَقَلَّ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ زنجیر نه خهینه گهر دنی شهوانه ی که کافر بوون، په نا به خوا زنجیری ناسن که ناخو گه وره یی و قورسی له چ راده یه ک دا بیټ، بهو شیوه رانه کیشرین بو ناو دوزه خ!! ﴿هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا شهوانه توله یان لی شه سینری جگه له توله ی شهوه ی که له وه و بهر کردوویانه؟ واته نه خیر به لکو شهوه توله ی کرده وهی پیشووی خویمان و ریک و پیک و سر و بهر له گه لی و هیچ زیاده رهوی تیا ناکری.

شیوه ی سزای شه و دوو واقعه ی هی نایه بهرچاو به جوړی وهکو شه مړو شه روژه بیټ، با هر له نیستاره شیوه ی سامناکی دوا روژی خویمان ببینن، خه لکیش لهو شیوه دا سرنجیان بدات، شه مړو هل و کاتیشیان له دست دهرنه چووه و دهسه لاتیان هیه دورکه ونه وه له هو ی شه و سزایه، شهو شیوه ناهه مواره ی خسته بهرچاویان و نیت وازیان لی شه هی نی و وهکو په رده یه بی نی به سهریان دا و نه گه ریته وه سر سر و که بی پرواکانی قوره یش که وینه ی شهوانه هر بووه له گه له رابووردووه کان دا، شه فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ﴾ رهوانه مان نه کردووه له هیچ شاریک دا هیچ پیغه مبهر و ترسینه ری ﴿إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا﴾ مه گه ر خاوه ن دهسه لات و ناز و نیعمه ت پی دراوه کانی هر شاری لهوانه - ناپاکان - و تیان به ترسینه ره کان،

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢١﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٢٥﴾

﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ بهراستی نيمه كافر و بی پرواين بهو نايينه‌ی كه نيوه‌ی بی رهوانه كراوه، واته: نه‌ی پیغه‌مبهر دل گران و دل ره‌نجه مهبه لهو سهركیش و مل هوپانه كه بهو جوړه و به بی شهرمانه كافرې و بی پروایسی خوځيان دهرشه‌بڼ. چونكه نهوه ته‌نھا دهربارې تۆ نه‌كراوه و ته‌نھا به تۆ نه‌وتراوه، بهلكو هه‌موو پیغه‌مبهرې له پيش تۆ نه‌وه‌ی دهرباره كراوه و وتراوه. كه‌واته نهوه يهك ناوازه‌يه لې نهدريته‌وه، هوگه‌شي يهك شته، كه نهو ده‌سه‌لآت و ناز و نيعمه‌ته‌ی كه به فراوانی و به ليشاو خوا رشتوويه‌تی به‌سهریان دا، دلی رهق نه‌كا و سروشتیان تيك نه‌دات، له پت به‌ره‌لآ نه‌بڼ و خوځيان لې نه‌گوږې، به پیچه‌وانه‌ی پياوې چاكي سروشت پاك كه هه‌تا ناز و نيعمه‌ت و ده‌سه‌لآتی زۆر تر بيت چاو له‌بهر و مل كه‌چ تر و گوږي رایه‌ل تر نه‌بيت بۆ په‌روهردگاری به‌خشنده و ميه‌ره‌بان.

نهو ناپياوه له خوگوږپاوانه هه‌لنه‌خه‌لته‌تین وا گومان نه‌بڼ كه نهو سامان و دارایی به به‌رگری يان نه‌كات له سزای خوا، نهوه نيشانه‌ی ره‌زامه‌ندی خوايه، يان نه‌وانه پله و پايه‌يان به‌رزتره له‌وه‌ی حيساب و پرسياريان لې بكرې و سزا بدرين، وه‌كو لې يانه‌وه نه‌گيريته‌وه كه نه‌فهرموي: ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ﴾ نه‌وانه وتیان: مال و سامان و نه‌ولادمان زۆرتره، بهراستی نيمه سزا دراو نايين، نيتر له‌بهر نهوه سزادان روونادات و به‌دی نايه‌ت، يان له‌بهر نهوه كه وتمان: لايان وايه خوا له‌وان رازی به و پله و پايه‌يان به‌رزتره له‌وه‌ی سزا بدرين!!

قورشان ته‌رازووی ريك و راستی خوځی دانه‌نی بۆ كيښانه‌ی شتی نرخ دار و بی نرخ، روونی نه‌كاتوه كه‌م و زۆری و سامان نيشانه‌ی ره‌زامه‌ندی و خه‌شمی خوا نی به، له خوځی دا به‌رگری سزا ناكات و هوځی سزادان نی به. بهلكو نهو زۆری و كه‌می به شتيكي جياوازه له حيساب و تۆله و سزا و ره‌زامه‌ندی و نارهازی، نهو زۆری و كه‌می به به پنی ياسايه‌کی تره له باو و ره‌وشته‌كاني خوا له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا،

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

نه فهرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه ممبر بلی به اونه: ﴿إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بیگومان
خوای من رۆزی فراوان نهکات بو هرکسی که خوا خوئی بیهوی، کم و کوپیشی نهکات به
پیئی مهیل و خواهیشی خوئی. ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆریه بی خهک نهوه نازانن.

نهم مهسهلهی زۆر و کهمی سامان و رۆزی یه و دهست کهوتنی هۆی خوئی و شادمانی
نهم جیهانه و بی بهشی و بهش براوی لی شیکیکه له دلی زۆر کهسدا دیت و نهچیت و
هۆی بی نارامی یهتی، نهوش کاتی که نهبینن هندی پیاو خراپ و نههلی شهر به لیشاو
نهم دیو و نهو دیو نهکات لهناو خوئی و ناز و ریزی نهم جیهانه دا، هندی پیاو چاک و
نههلی خیر بی بهش و بهش براوه، بههوی نهوه هندی کهس گومان وا نهبن که هرکس
خوا سامان و دارایی رشت بهسهری دا نهو کهسه پایه و پلهی بهرزه لای خوا، له کاتیک دا
که خاوهن خیرو چاکه بهش براو و بی بهش بیت.

جا نهوا قورنان شت و مهکی ژبانی نهم جیهانه جیا نهکاتوه لهو شتانهی که نرخ دارن
به لای خاوه و خوا به چاری لوتف و ریز سهرنجیان نهادات، روونی نهکاتوه که خوا به
پیئی ویست و خواهیشی خوئی رۆزی زیاد و کم نهکات. نهم مهسهلهیه که و رهزامه ند و
خهشم مهسهلهیه کی تره و په یوهندی یان به یه کهوه نی یه. هندی جار خوا به لیشاو سامان
و رۆزی نه ریزی بهسهر چهند کهسانیک دا که خهشم و غهزه بی هیه بویان، هرچونی بهو
شیوه نهیشی ریزی بهسهر کهسانی تردا که رازی یه لی یان، هندی جار تنگ و کم
کوپیشی نهکات لهسهر کافران، هرچونی تنگ و کم و کوپیشی نهکات لهسهر چاکان و
نههلی خیر به لام هۆ و مهبهسته که یهک شت نی یه لهم حاله تانه دا.

خوای گه وره بهنده کانی خوئی نهناسی و ناگاداره بهسهر هه موو نیاز و مهبهست و
کرده و یهکیان دا جا به پیئی نهوه هۆی نیاز و مهبهسته که ی خوئیان بو فراهم نههینی. زۆر
جار سامان و رۆزی به لیشاو نه دا به کافر و خراپان تا به پیئی نیازی بهدی خوئیان باری

سهرشانی خوځيان گران بکن له تاوان و خراپه کاريدا و نهو دسه لآت و سامانه بهخت بکن له هوی سزا و عاقیبهت شمېری یان دا، نینجا کاتی مهنی خوځيان پرېر کړد نهو کاته بیانگری لهم جیهان یان لهو جیهان یان له همدووکیان، نهوهش به پنی لیزانی و کاردروستی خوا. نهوه له زمانی شرع دا پنی نهوتری (استدراج) هندی جار تنگی و بی بهشی نهدا بهسر تاومی کافر و خراپان دا تا نهو تنگی یه بیته هوی شهر و تاوان و بی نارامی و ناومیدی له رحم و بهزهیی خواو نیجگاری بهوه باری خوځيان قورس بکن و شایانی خشم و سزای خوا بین. هندی جار نه پریزی بهسر چاکاندا، تا بگونجی بویان به پنی نیازی پاکی خوځيان هلسن بهو کردهوه چاکانهی که بویان نهکرا به بی نهو دسه لآت و سامانه، بو نه مهی سوپاسی چاکه ی خوا بکن بهسریانهوه به دل و به زمان و به کردهوهی چاک، به هوی نهوهوه زهخیره و تویشووی چاک و فراوان بنین بهیه کهوه به پنی نیازی پاکی خوځيان هندی جار تاومی چاکان بی بهش و تنگ گوزهران نهکات تا به هوی نهوهوه تاومی یان بکاتهوه له خوگری و دنیایی و دل بهستن به خواو به قهزا و قدهری خوا و رهمهندی یان به بهشی خوا، به هوی نهوهوه بکن به رهمهندی خواو پاداشتی نه پراوهی خوا. نه مهسه له یه گهلی کسی تیا نه چی، تا سهریان له کوفر و رهخنه گرتن له خواوه دهر نه چی. له بهر نهوه قورئان له گهلی شوین دا دهست نیشان نهکات بو نهوهی راست و حقیقه ته، له فرمایشتی پیغمبریش دا دهست نیشانی بو کراوه، زانا و خواناسه کانی نوممه تیش به جوانی روونیان کردووه تهوه، کهواته با هموو موسلمانن شارهزا بیته و له رنگا راسته کهی لاندات، به باشی تی بگات که هوی زور و کهمی ریزی و سامان هر شتی بی، شتیکی جیاوازه لهوهی لهخوی دا بهلگه ونیشانه بیته لهسر نهوه که سامان و ریزی و نهولاد خه لکی پیش بخن لای خوا یان دوا ی بخن. بهلکو نهوانه بهسراون به کردهوهی نهو کهسهی نهو کهسهی که خوا زوری پیداوه یان کهم. کهواته هرکهس خوا سامان و ریزی و رولهی زوری پی بدات و نینجا نهویش باش بجوولیتهوه و به کاریان بینن له شتی چاک دا نهوه نهو کهسه پاداشت و نهجری چند قاته به پنی راهی کردهوه چاکه کهی.

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
 الصَّغِيرِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
 الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

سامان و دارایی و نولاد خویمان له خویمان دا هیج نرخیکیان نی به وه کو نه فرموی:
 ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ﴾ نه سامان و دارایی و نه نولادتان شتی نی به
 نریکتان بخنه وه له نیمه وه به نریک خستنه وه ﴿إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾^۱ مهگر کهسی که
 بروای هینابی و کرده وهی چاکی کردبی. ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّغِيرِ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه وه بو نه وانه هیه
 پاداشتی چند قات و چند چندانه - که لای خوارووی ده قاته - بهوی کرده وهی
 چاکیانه وه ﴿وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ﴾ نه وانه له کوشک و منزله کانی به هشت دا نه بن و
 مه ترسی یان نابی له هیج ناخوشی یه. ﴿وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ﴾ کهسانی که هول و
 تیکوشان نه کن له نایه ته کانی نیمه دا به تشر دان و بهرگری و بهرپرچ دانه وه. له کاتیک دا
 که خویمان به پک خمر و بهرگری پیغه مبره کانمان نه زانن. یان به له دست دهرچوو له
 ده سلات و سزای نیمه ﴿أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾ نا نه وانه له سزای دوزخ دا ناماده
 کراو نه بن، پشتیان به هرچی به سستی سوودی لی وهرناگرن.

نینجا یاسای پیشوو دوباره نه کاتوه، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر بلی به
 خه لکی ﴿إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ به راستی پهروه ردگارم روزی زود و
 فراوان نه کات بو هرکس له بنده کانی که خوا بیهوی و مهیلی ببی، تنگ و کم و
 کوپشی نه کات بو هرکس بیهوی و مهیلی ببی.

^۱ به پیی نه فسرده که نیستیسنای مونه سیله، زود کهس نه یکن به مونه تبع، هردوو هر باشه و ریک و گوندواوه.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ، وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
 لِلْمَلَائِكَةِ أَهَذَا الَّذِينَ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَأَلِيمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾ هەر شتی که سرف بکن له رنگای خوادا نهوه خواو
 جینگای پر شهکاتهوه و له باتی نهوه پاداشت نه داتهوه ، نیتر لهم جیهانه دا یان لهو جیهان،
 ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ خوا باشتی هه موو رۆزی دهرانه، چونکه هه رکهس هه رچی بدات خوا
 پنی نه دات.

ئینجا باسه که دوایی نه هینی به خسته پینش چاری شیوه یان به کوکراوه یی له رۆزی
 دوایی دا. نه فهرموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ باسی رۆزی بکه که خوا خو بهزل زانهکان و ژیر
 دهستهکان کو نه کاتهوه هه موو پیکهوه ﴿جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ ئینجا نه فهرموی به
 مه لائیکهکان ﴿أَهَذَا الَّذِينَ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ ئایا نا نهوانه ئیوه یان نه پهرست له دنیا دا؟ واته
 ئیوه فهرمانتان دا بهو پهرستنه و رازی بوون بهوه؟ ﴿قَالُوا﴾ نهوانیش نه لین: ﴿سُبْحَانَكَ﴾
 پاک ی بو تو له هه موو هاوبهش و له که یه و ئیمه تو به پاک راهه گرین لهوه ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ
 دُونِهِمْ﴾ ته نیا تو خاوهن و کاربه دهست و خوشه ویستی ئیمه ی و ئیمه خوشه ویستی و
 په یوه ندیمان له گه ل تو یه به بی نهوانه، ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ﴾ نهوانه جنیان نه پهرست. له ناو
 عه رب دا باو بوو پهرستنی جنوکه. یان مه بهست به جن شه یتانه که نهو پهرستنه ناراسته ی
 له بهرچاو شیرین کرد بوون. ﴿أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆربه ی نهو بت پهرستانه بروادار بوون
 بهو جنوکه و شه یاتینانه.

ئینجا لهم کاته دا که شیوه که خراوه ته بهرچاو، روی فهرموده که وهر شه گپیری و
 ناراسته یان نه کات به ره زیل کردن و دهم کوت کرد نهوه، نه فهرموی: ﴿فَأَلِيمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 نَفَعًا وَلَا ضَرًّا﴾ ئینجا نه مپرو ههچ کامتان خاوهنی ههچ سوود و زیان نین بو ههچ کامی ترقان،
 نه مه لائیکه خاوهنی ههچ بو خه لکی نه کافر هکان هه چیان به دهسته بو یه کتر.

وَقَوْلِ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ

﴿وَقَوْلِ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌لین به‌وانه‌ی که کافر بوون و جهور و سته‌میان کرد له خویمان ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ﴾ بچه‌ئن سزای ناگری که نیوه بپرواتان پی‌ی نه‌بوو، هاتنیقان به درو نه‌زانی. به‌م هه‌ره‌شه سامناکه باسه‌که‌ی دوایی پی‌ی هیئا که داپیژرا بوو له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی زیندوو کردنه‌وه و حیساب و پرسیار، به‌ وینه‌ی باس و گهردشه‌کانی تری سوره‌ته‌که.

نیجا له‌م چند نایه‌تی داهاتووه‌دا باسی بت په‌رسته‌کان نه‌کات، و‌ته ناشیرینه‌کانیان سه‌باره‌ت و پیغه‌مبه‌ر ﴿٤٢﴾ و ته‌می یان نه‌کات و نه‌یاترسینی به‌و سزا سه‌ختانه‌ی که دووچاری وینه‌ی نه‌مان هات له‌گه‌له رابوردوو‌ه‌کان، که نه‌وان به‌هیژتر و زانا تر و به‌ ده‌سه‌لات تر بوون له‌مان، نه‌فرموی: ﴿وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ کاتی نه‌خوینریته‌وه به‌سه‌ر بی‌ بپرواکان دا نایه‌ته‌کانی نیمه له‌کاتیک دا که روون و ناشکران و نایین و ریگای راست روون نه‌که‌نه‌وه ﴿قَالُوا﴾ نه‌وانه نه‌لین ﴿مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ﴾ نه‌مه - واته محمد - هیچ نی به‌جگه له‌وه پیاوینکه نه‌یه‌وی به‌رگریتان بکات له‌وه‌ی که باوک و باپیرتان نه‌په‌رست.

نه‌و به‌د به‌ختانه به‌رامبه‌ر نه‌و نایه‌ته راست و روونانه‌یان نه‌کرد، به‌و بیرو باوه‌ره پپرو پووجه تاریکه‌ی که بویمان به‌جی ما‌بوو له‌کوئنه‌وه، به‌و لاسایی و شوین که‌وتنه کویرانه‌ی که له‌سه‌ر بو‌ش دامه‌زرا بوو، بیگومان هه‌ستیان نه‌کرد به‌گرتگی نه‌وه‌ی که قورئان بو‌ی هیئا بوون، هه‌ستیان نه‌کرد به‌ بی‌ نرخی و بی‌ که‌لکی نایینه بو‌شه‌که‌ی خویمان و نه‌یانزانی نه‌وه‌ی نه‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا به‌ پپرو پووجه‌که‌ی خویمان به‌رگری ناگری، له‌به‌ر نه‌وه نه‌یان ویست به‌ پپرو پاگه‌نده و به‌و جو‌ره و‌ته ناراستانه به‌رگری لی‌ بکه‌ن. به‌لام ته‌نها نه‌وه به‌سی نی به‌ بلین دژ و پیچه‌وانه‌ی نایینی باو باپیره، نه‌وه شتی نی به‌ هه‌موو که‌س دُنیا و دَلْ نارام بین پی‌ی. له‌به‌ر نه‌وه ویستیان خه‌لکی دوو دَلْ و دَلْ کرمین بکه‌ن له‌ ناستی نه‌و نایینه‌ی که پی‌ یان راه‌گه‌یه‌نری،

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَ مَفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

وهكو نه فهرموی ﴿وَقَالُوا﴾ وتیان: ﴿مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَ مَفْتَرٍ﴾ نه م قورنانه هیچ شتیک نی یه جگه له وه و تارینکی درؤ و ناراسته و دهست ههلبهست کراوه بهدم خواوه. نهو هیان وت تا هه ر له یه کم جاروه خه لکی بهد گومان بکن له نرخی دا، کاتی که گومانیان خسته سه رچاوه کی. بیگومان نهو قورنانه کاری نه کرد له دل و دهروونیان، سه رسامی کرد بوون، که واته تنها نهو بهس نی یه بلین درؤ و ههلبهسته، له بهر نهو ویستیان هوی کار کردن و زالی یه کی به سه ر دهروون دا به شتی باس بکن که بچیته دلوه. بهم رهنگه بلین جادوه، وهکو نه فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ نه وانه ی که کافر و بی پروا بوون ده ربارهی نهو قورنانه حق و راسته کاتی بویان هات وتیان: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه مه هیچ نی یه جگه له وه جادویه که ناشکرا و روونه جادویه تی یه کی.

نه مانه زنجیره یه بوون له پروپاگهنده و له که دار کردن، ههلقه له دوا ی ههلقه، به رهنگاری نهو نایه ته روونانه یان پی نه کرد بو نه مه ی بین به پهرده و به ره ههست له نیوان نهو نایه تانه و دلی خه لکی دا، هیچ نیشانه و بهنگه یه کیان نه بوو له سه ر راستی نهو قسه و وته ناراسته یان، به لام نه وانه کومه له درویه ک بوون ههلسان پی نی بو گومرا کردن و سه ر لی شیوانی کوپ و جه ماور، نه وانه ی که ههلسان بهو پرو پاگهنده و فاک و فیکه - که سه روک و گه وره کان بوون - به باش نه یانزانی که نه مه قورنانیکی به ریزه، له دهسه لات و توانای خه لکی به ده ره!! له مه و پیش له چند شوینیک دا باسی نه ومان کرد که نهو گه وره و سه روکانه نه یان وت له ناو خو یان دا سه بارت به قورنات و پیغه مبه ر(ﷺ) له ناو خو یان دا دانیان نه نا به راستی قورنات و پیغه مبه ر(ﷺ) هه موو نه م فر و فیل و فاک و فیکه یان هه ر بو نهو بوو که به رگری خه لک بکن له م قورنانه و باور پی هینانی. جا قورنات نهوا کاروباریان ده رنه خات و روونی نه کاته وه که نه وانه نه خوینده وار بوون و له مه و بهر کتیبیان بو نه هاتوه که کتیبی تری پی برارورد بکن. به هوی نه ووه سه روشی خوا جو ی بکنه وه له دهست ههلبهست، تا به هوی نه ووه بریار ده رکن که نه مه ی بویان هات، کتیب و سه روشی خوا نی یه، له مه و بهر پیغه مبه ری تریان بو نه هاتوه، که واته شتی نه لین که زانا نین پی نی.

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَجْهِدٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَى شِئِي وَفُرَادَى ثُءَ نُنْفَكِرُوا مَا بِصَاحِحِكُمْ مِنْ بَاطِلٍ

نه فرموی: ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾^۱ نهوانه له موبهر پیمان نه داون چند کتیبی که بیانخوینن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ رهوانه مان نه کردوه بو لایان له پیش تو هیچ ترسیننریک تا بهوی نهوانه نایین و سروشوی خوا و پیغه مبهری خوا بناسن و جوی یان بکنهوه له دست هله بست و دهلهسه کهران. نینجا نه م هره شعیان لی نهکات: ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نهوانه ی که له پیش نه مان بوون به درویان دهرهینا ﴿وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ﴾ نه مانه نه گه یشتبوونه دهیکی نهوی دمان بهو پیشووانه له هیز و سامان و دارایی و دهسلات و ته منی دریز ﴿فَكَذَّبُوا رُسُلِي﴾ نینجا نهوانه پیغه مبهرهکانی میان به درون دانا و برویان پی نههینان ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ نینجا نایا چون بوو نینکاری من بو نهوان؟ واته کاتی نهوانه برویان نههینا به پیغه مبهرهکانی من نینکار و بهرامبهری من بو نهوان بهو جوړه بوو که له ناوم بردن و بهریادم کردن. قوره پیش جی و شوینهکانی هندی لهوانه یان نهزانی که له نیوه دورگه دا بوون. کهواته نه م ته می و موچیاری یه بهسه، نه م پرسیاره که مبهست لاقرتی پی کردنیانه، تهقه نه دا له دلایان، لهکاتیک دا که نهزانی نهوانه جی یان بهسرهاات!

نینجا لیره دا بانگیان لی نهکات به بانگ کردنیکی پاک و خاوین بو ریگا و بهرنامه ی بهدوا کهران و لیقولینهوه له حهق و راستی، ناسینی درو و دهلهسه له راست و راستی، نه فرموی: ﴿مَثَلٌ﴾ نهی پیغه مبهر بلی پی یان: ﴿إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَجْهِدٍ﴾ من ناموزگاری و

^۱ نه نایه ته مبهستی تریشی بو باس کراوه، نهویش هر نه گونجی و جوانه به لام له م کاته دا نه م مبهسته و نه م جزده مبه لبارد که له تهفسیره که دا وتم و یهک شتن.

رېنمونىتان ناكەم بە تەنيا شتى نەبى كە ئەۋەش ئەمەيە: ﴿أَنْ تَقْرَأُوا لِلَّهِ﴾ مەلسن و راپەرىن
 و تىكۆشان بگەن بە پاك و خاۋىنى لەبەر خوا و رەزامەندى خوا ﴿مَشَى وَفَرَدَى﴾ بە دوو دوو
 يەكە يەكە. واتە كۆمەل و قەرەبالغ مەكەن كە ھۆى پەرت و بلاۋى ھۆش و دەروونە و تىكەل
 و پىكەلى قسە و گەتوگۆيە، بەلكو دوو دوو بن يان پىكەۋە بگۆلنەۋە و بەراۋرد بگەن بە قسە
 و مەبەستەكانتان.. بە يەكە يەكەش خۆتان لەگەل خۆتان بۆ ئەمەى بە ئارام و لەسەرخۆ لە
 دەروونى خۆتان دا بگۆلنەۋە، ئەمە بانگ كەردىكى پاك و خاۋىنە، دوور لە ئارەزوو و ھەۋاى
 نەفس، دوور لە بەرژەۋەندى. دوور لە ھەموو شت و مەكى ئەم زەۋى يە، دوور لە ھەموو پال
 پىۋە نەرىكى تر جگە لە راستى لەگەل خوادا، تا بەھۆى ئەۋەۋە دوور بگەۋىتەۋە لە خوا.
 بانگ كەردنەكە بۆ شتىكى سووك و ئاسان و رىك لەگەل سەروشت و تىگەنىشتى دل راپەرىن و
 تىكۆشان تەنھا بۆ خوا ﴿تُرْتَفَعُونَ﴾ ئىنجا بىر بگەنەۋە و تىفكرىن لەكارى محمد و ئەو
 ئايىنەى بۆى ھىناون، تا بەباشى تى بگەن و شتەكە لە رووى راستى يەۋە بزائن، واتە پەلە
 مەكەن و لە خۆتانەۋە بە بى بىر كەردنەۋە و ۋەرد بوونەۋە بارى عىناد و سەركىشى مەدەنە بەر،
 بەلكو بە دللىكى پاك بە شوۋىنى ھەق و راستى دا بگەرىن.. ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ حِجَّةٍ﴾ ھاۋرىكەتان
 - واتە محمد كە لەگەلى ژباۋون و باش ئەيناسن - بە ھىچ رەنگ شىتى نى يە و دووچارى
 شىتى نەبوۋە، خۆتان باش ئەيناسن و بەناۋبانگە لەناۋتان دا بە ژىرىى و بىرو ھۆشى بەھىز.
 كەۋاتە ئەبى راست بكات لەمەى پىتان رانگەيەنى. واتە ئەم قسە و داۋايانە كە محمد
 ئەيكات زۆر گەۋرەيە و گەۋرەترە لە داۋاى پادشاھەتى و ھەموو پاىە و پلەيەكى بەرز لەم
 جىھانەدا. كەۋاتە يان ئەبىت شىت بىت و بە ھەوا و كەلكەلى شىتى ئەمە ئەلىت و
 دەربەستى ئابروو چوون نى يە، يان ئەبى راست بكات و پشت پر بىت لە راستى خۆى و لە
 رابەر و بەلگەى بەھىز لەسەر راستى يەكەى، خۆ ئاشكرايە خۆيشتان ئەزانن كە دوورە لە
 شىتى يەۋە و ئەۋەى رايئەگەيەنى رىك و پىكە لەگەل ژىرىى و سەروشت دا،

إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِي إِلَّا

عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

کهواته نهبی بهم جوړه بیټ که نه فرموی: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ محمد هیچ نی به جگه لهوهی ترسینهره بو نیوه له پیش هاتنی سزایه کی به تین و به سو، که سزای سهختی روژی دواپی یه، خه لکی نه ترسینی بو نه مهی هر که س گوئی بو بگرن و گوئی رایه ل بیټ، رزگار بیی لهو سزا به تینه. به وینهی جار دهری که خه لکی ناگادار نه کاتهوه له ناگر و حریقئ نه گهر نه چن به سر ده میوه و لاتکه نه سوتینی.

نیما می نه محمد - خوا ی لی رازی بیټ - هه دیسی نه هیټی که له عبدالله ی کوری به ریره وه هاتوه و نه ویش له باوکی یه وه که نه فرموی: روژی پیغه مبر ﴿﴾ هاته ناومان و سی جار جاپی دا و بانگی لی کردین: نهی خه لکینه نه زانن وینهی من و نیوه چی یه؟ نهوانیش وتیان: خواو پیغه مبر که ی خوا باش نه زانن. پیغه مبر ﴿﴾ فرموی: وینهی من و نیوه وه کو گهل و کو مه لیکه برسن له دوژمنی بیټه سر بیان. نینجا پیوا ی بنیرن هه والیان بو بزانی، نینجا نهو پیواوه دوژمنه که ی به دی بکات، نینجا په لامار بدا و روویان تی بکات بو نه مهی بیاتر سینی، به هوی نهوه له دووره وه به جل و بهرگه که ی دهست نیشانیان بو بکات، پلی خه لکینه نهوا درا به سرتان داو دوژمن هات...

نینجا نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ هر کری و نه جریکم داوا کرد لیټان له سر نه په یام و راگه یاندنه نه وه بو نیوه. له یه که م جار وه بانگی کردن بو بیر کردنه وه یه کی پاک و له سر خو... که هاوړنکه یان شینی نی یه... لیره دا بانگیان نه کات که بیر بکه نه وه و پرسیار بکه نه له خو یان له باره ی نه وه ی پال نه نی پی یه وه بو هه لسانی بهو ترساندن و راگه یاندنه. نایا بهر ژه وه ندی له وه دا چی بی؟ نایا نه بی قازانچ و دهست که وتی له وه دا چی بی؟ نه وه تا نه لی هر کری و دهست که وتیکم بیی هه مووی بو نیوه و من هیچ ناوی، واته داوای هیچتان لی ناکم ﴿إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ نه جرو کری ی من له سر هیچ که س نی یه بیجگه له سر خوا... نهو نه فرمانه ی پی سپار دووم، نهو نه جرو پا داشتیم نه داته وه، نه جرو پا داشت که ی نه وه یه که من چاوه پروانی نه که م له لای نهو. هر که س چاوه پروانی لای خوا بیټ هه موو شتیکی به لاهه بی نرخ و له ر و لاوازه. ﴿هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ خوا ناگاداره به سر هه موو شتیکی دا، نهو نه زانی و نه بیټی و هیچی لی شاراوه و پوشیده نی یه، نهو نه زانی و نه بیټی من چی نه که م؟ چی نه لیم؟ نیازم چی یه؟

قُلْ إِنْ رَبِّي يَخْفَىٰ بِالْحَقِّ عَلَّمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيهِ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُهُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

ئینجا توند و تیزی به کار نههینی، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿إِنْ رَبِّي يَخْفَىٰ بِالْحَقِّ﴾^۱ بهراستی پهروهردگارم بههیز و به توندی به حق نهدا له بهتال و ناحق، واته نهوهی من بوم هیانوان حهق و راسته. حهق و راستیکه که خوا نهیوهشینئ و نهیدا له بهتال و ناراست، جا نایا کی خوی پی نهگیری بؤ نهو حهق و راستی یه که خوا لیدان و دهست وهشاندنی پی نهکات؟ شیوهی فرموده که ی زور سهیر و سهرنج راکیشه. وهکو نهو حهق و نایینه راسته بومبا و قازیفیه بیئت بدا بهسهر تهوقی سهری بهتال و ناحق دا پاره پاره بکات... نهو خوییه بهم حهقه نهدا به بهتال، ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبِ﴾ نهو پهری راده زانایه به هموو غهیب و شاراوهکان. کهواته به زانینهوه نهیوهشینئ، به زانینهوه ناراسته نهکات، نیشانه که ی لی ناگوپی و شاراوه نابئ، له مبهست و ویستی خوی تیپهر ناکات، هیچ بهرگر و بهرهلست و ریگری ناتوانئ بوهستی و خوی بؤناگیری له ناستی نهو حهقهی خوا نهیوهشینئ و قهزنی پی نهکات. ئینجا به توند و تیزی نههش ناراسته نهکات: ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿جَاءَ الْحَقُّ﴾ حهق هات و ﴿وَمَا يُبْدِيهِ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُهُ﴾ بهتال نامینئ و نهپوا و دواپی دیت، بهجوری هیچ کردهوه و دروشمی نامینئ. حهق هات له شیوهیه که له شیوهکانی دا، له دواترین په یامیدا، له قورئانه که ی دا، له بهرنامه راسته که ی دا نهه جاره بده، نهه پریاره به روونی بلی. نهه رووداوه گرنگه روون کهروهه، نهه ههواله به ریکی و به بی پنچ و پهنا بده، حهق هات به هیزو توانایهوه، هات به راپهرین و پهلاماردانی یهوه، هات به سهرکهوتن و بهرزی و دهسهلاتی یهوه، بهتالیش روئی و گیانی تیا نهه.

^۱ نهه نایهته به جوری تریش تهفسیر کرلوه تهوه. ئویش هه ریک و جوانه.

بهراستی نهمه شتیکی راست دهرچوو و بهدی هات، چونکه له کاتیکهوه قورنان هات
 بهرنامهی ههق دامهزراو جیگیر بوو و روون بووهوه، بهتال هیچی بو نه مایهوه بیجگه له
 دهمهدهمی و فیل و تلهکه بهرامبهر حهق که روون و رهوان و بی گری یه، ههرچهند به
 روالهت سرکهوتن و زال بوون بوویی و بیی بو بهتال له ههندی چهرخ و کات و بهسهرهات
 دا، بهلام زال بوون و سرکهوتن نهبووه و نابی بهسهر حهق دا، بهلکو سرکهوتن و زال بوونه
 بهسهر نهوانههی که خویمان به نههلی حهق دانهننن، زال بوون و سرکهوتن بهسهر خهک دا
 نهک بهسهر بیرو باوهردا. نهوهش شتیکی کاتی و وهختی یه و لهپاشان نهبی ههر بیروا و
 نهمینن، بهلام حهق ههر ههیه به روون و رهوانی و تا بیته روون تر نه بیتهوه و ناسراو تر و
 خووشهویست تر و وهرگیراو تر نه بیته. نینجا دواترین شت که ناراستههی نهکات لییره دا
 نههیه: ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿وَإِنْ ضَلَلْتُ﴾ نهگهر من لابدهم له حهق و گومرا بیم ﴿إِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي﴾
 نهوه به دژ و زیانی خووم لانهدهم و گومرا نهیم و نیوه هیچ زیانی ناکهن ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا أُوحِيَ
 إِلَيَّ رَبِّي﴾ نهگهر رینمونی وهرگرم و رینگای حهق بدهمه بهر نهوه بههوی نهوهیه که خوی
 پهروهردگارم سروشم بو نهکات. خوا نهوهم بو نهکات و من خاوهنی هیچ شتیکی نیم بو خووم
 مهگهر به نینن و ویستی نهو، من وام له ژیر ویست و مهیلی نهودا و دیل و بهندهی لوتفی
 نهوم. ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ بهراستی نهو بیسهر و نزیکه، کهواته وته و کردهوهی هیچ کهسی لی
 ون نابی، دهی له جی یه پیغه مبههر ﴿وَإِنِّي﴾ وایی نهبی خهلکی تر چاکتر بهو جووره بیته،
 بهراستی به تهواری دهمی بی پرواکانی بهست، نهگهر فامدار و تیگه یشتوو بن.
 نینجا کو تایی سوهرهتهکه نههینن به نیشاندان و خستنه پیش چاوی شیوهیه که له
 شیوهکانی روژی دواپی. نهفرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغْنَا﴾ نهی پیغه مبههر نهگهر نه بیینی نهو کاته
 که نهوانه دانه چله کین و بی نارام نهبن له کاتی مردن دا، یان له روژی دواپی دا له کاتی
 بیینی بهسهرهات و شته سامناکهکاندا. نهگهر نهوه نه بیینی به راستی شتیکی زور گهوره
 نه بیینی، که جینگای سهر سوهرمانه. ﴿فَلَا تَزِرُ﴾ کهوا رزگار بوون و قووتار بوون و له دهست
 دهرچوون نی یه ﴿وَأُخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ نهگهرین له شوینیکی نزیکهوه، لهسهر پشتی زهوی
 بو ناو سکی، یان له شوینی راوهستانیان بو ناو دوزخ،

وَقَالُوا ءَأَمْنَا بِهِ ؕ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
 وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَجِئِلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ
 قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

﴿ وَقَالُوا ءَأَمْنَا بِهِ ۚ ﴾ لهو کاتهدا نهلین نهوا باوهرمان هینا پیئی - واته به محمد - نهوه
 نهلین له پاش نهوهی کاتی نهما و ههل و فرسه تیان له دهست دهرچوو ﴿ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ
 مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴾ له کوی دهستیان نهکهوی و بویان نهکری به ناسانی وهرگرتنی برپوا هینان له
 شوینیکی دورهوه، شوینی برپوا هینان نه جیهانهیه که نهما و نهوانه وان لهو جیهان و
 دورکهوتونه له جیگا و شوینی برپوا هینان، ﴿ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ﴾ نهوانه لهوه و پیش
 لهم جیهانهدا کافر بوون پیئی و برویان پیئی نهبوو. ﴿ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴾ له
 خویانهوه ده میان نهکوتا له شتی غهیب و شاراوه له شوینیکی دورهوه؟. واته نهوانه لهم
 جیهانهدا برویان نهبوو به رژی دواپی، لهو رژههش شتیکی غهیب و شاراوه بوو، هیچ
 بهلگه و رابهرنکیان نهبوو لهسر بی برویپی و نینکاری یهکهیان، بهلکو هر له دورهوه
 ده میان نهکوتا له خویانهوه، لهو رژههدا نهیانهوی و خهریکن باوهر بهینن لهو شویننهوه که
 دوره له شوینی باوهرهینان، ﴿ وَجِئِلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ ﴾ بهرگری نهخریته نیوان نهوان و
 نهوهی نهوان نارهزوی نهکن، که بریتی یه له برپوا هینان له کاتیک دا که کاتی خوی نی یه،
 قوتار بوون لهو سزای که نهیبینن، رزگار بوون لهو خهتره گهوهی که روویان تی نهکات،
 واته نهوهی ناواتی بو نهخوازن و داوای نهکن بویان نابی ﴿ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ ﴾
 ههرچونی بهو جوهره کرا دهربارهی وینهکانیان لهوه و پیش... لهوانهی که خوا قاری لی گرتن
 و سزای سهختی خویان هاته سر و نینجا داوای رزگار بوونیان کرد له پاش نهوهی کار

لهکارهگا ترازاً. ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكِّ مُّشْرِبٍ﴾ چونکه نهوانه له گومان دا بیوون لهوهی پیغه مبرهکانیان هوالیان پی دان، گومانیکي بی نارام کمر. به جوړی دلیان دانهمه زرا لهسه لهوهی پی یان راگه یاندن...

لهکاتی خوئی بپروایان نههینا و دل نارام نه بیوون بهو حق و راسته ی پی یان راگه یه نرا تا به جوانی بهدی هات و بینییان نهو کاته به بیگومان بپروایان هینا، به لام تازه بهوان چی و شته که له دهست چوو.

نا بهم جوړه سوره ته که کو تایی پی هینرا بهم شته راستانه که بههینز و توند و تیژی ناراسته کران. کو تایی پی هینرا به شیوه یه که له شیوه سامناکه کانی روژی دوايي، مهسه لهی زیندوو کردنه وه و پاداشت و توله ی خسته بهرچاو که لهم سوره ته دا زور به گرنگ و توند کرتی. سوره ته که بهوه دهستی پی کرد و بهوهش کو تایی پی هینرا.

له خوا داواکارین دل و دهر و نمان ته می و هرگری و پر بیی له فهر و پیتی نه م قورنانه پیروزه.

کو تایی هات له روژی سی شه مه ۱۰ شه عبانی ۱۴۰۲ ی کوچی بهرام بهر ۱ ی ۶ ی ۱۹۸۲ ی میلادی.

خوا به به زمی خوئی و مری گری و یارمه تی بدات و یار بی بودا هاتوو که نه م ته فسیر همان پی ته و او

بکات.

سوره تی (فاطر)

مهككهی یه و ۴۵ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته شیوه و رهوشتیکی تایبتهی ههیه له مهبهست و هونینهوهی دا نزیك تره له سوره تی ﴿الرعد﴾ هوه نه میس و هکو نهو له سه ره تاوه تا دوایی چهند شتی نه خاته دل و دهره و نهوه، هه موو کاریگه ره و راهه سستینه ره و وریا که ره وهن، بی دار که ره وهن له خهوی بی هوشی و بی ناگایی بو نه مهی بیر بکریته وه له که ره یی و گرنگی و شیرینی نهم بوون و بوونه وه ره، بیر بکریته وه له رابهر و نیشانه روونه کانی خوا که به زوری پرژ و بلاو بووه ته وه له ناو نهم بوونه وه ره دا و بیر بکریته وه له هه موو به ره و چاکه گرنگه کانی خوا، ههست بکری به به زه یی و چاودیری و سه ره رشتی خوا بو به نده کانی، بی نه وهی به یئرته به رچاو له ناو چوون و له ریشه هی نانی نهو گه ل و تا قمه رابردووانه و شیوه و باری رژی دوایی یان، بو نه مهی بیم و سام و مل که چی له دل دا جیگیر بی بو خوا له کاتیک دا که روو به روو بکری له گه ل کرداری نایابی خوادا، به ره هم و جیگه دهستی قودره تی له شاراه و پیچراه کانی بوونه وه ره و له ناخ و بیخی دهره وون و له ژبانی ناده می و له رووداوه کانی میژوو. له کاتیک دا که نه بینی حه ق و راستی و یه کیتی یاسا و رژیم، یه کیتی نهو دهسته قودره ته ی که داهینه ره و به هیز و دهسه لات داره به بی سنور... نه مانهش هه موو ناراسته نه کات و نه یان که یه نی به شیوه رهوشتی که هه ره دلی زیندوو بیته خوی بو راگیر ناکری له ناستیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ئینجا با گوی بگرین بۆ قورئانی بهفەر ئەم ھەموو مەبەست و شتە نایابەمان بدا بە گۆنچکەدا. قاپی سورەتەکە ئەکاتەرە بەم فەرمودەییە: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾. ھەموو دەسف و سوپاس و سەنایەک بۆ خوا یە کە ناوی ﴿اللہ﴾ یە. دەست پێ ئەکات بە پیشکەش کردنی ئەم سوپاس و سەنا گرنگە، کەواتە ھەر لە یەکەم جار ھوہ تەمێ و رووکردنی دلە بۆلای خوا، بێدار کردنەوہیەتی بۆ سەرنج دان و بینینی چاکە و بەھرەکانی، ھەست پێ کردنە بە بەخشین و بەزەیی یەکەمی، ئینجا بە دوا ی سوپاسەکەدا باسی سیفەتیکی ئەکات کە بەرھەمی ئەو بەزەیی یە بێ سنوورەییەتی و کانی ئەو ھەموو چاکە و بەھرەییە. ئەفەرموێ: ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کە داھینەری ئاسمانەکان و زەوی یە لە نەبوون و بەبێ پیشکەوتنی وێنە. ئەو خوا یە داھینەری ئەم بوونەوہرە گرنگە یە کە لە ھەر لایەک بین ھەندی لەو دروست کراوانە ئەبینن بەلای سەر و مانەوہ و ھەندی بەلای خوارو لە ژێر پیمان دا، کە ھیچی لەوانە نانا سین و کەمی ئەبێ لە بچووک تر و نزیک تر لیمانەوہ.... ئەم زەوی یە کە دایکمانە و لەو دەرھاتوین.

ئەم بوونەوہرە پان و فراوان و گەورەیی کە بە رزیم و یاسایەک ھۆنراوەتەوہ یەک خراوہ زۆر بە ریکی و ریک کەوتووی ھەموو بەش و پارچەکانی، لەگەڵ ئەو ھەموو دووری و جیاوازی یە کە ھە یە لە نیوانیان دا تا رادە یەک بیر و خەیا لیشمان پیندا ناگات زۆر بە زەحمەت نەبێ، لەگەڵ ئەو گەورەیی و دووری ئاسمان و جیگا و خولگەکانیان چەند شتی نەیننی ھۆی یە کەوتن و یەکگرتن و کۆمەکی ھە یە لە نیوان دا، ئەگەر بچووک ترین رادەیان بگۆرێ یان تیک بچێ و لەسەرباری خۆی نەمینێ، بە جاری ھەموو تیک ئەشێوێ بە مل یەک دا!! ئیمە تێپەر ئەکەین بەلای ئەو ھەموو دەست نیشان کردنە لە قورئانی بەفەردا، کە

ئەيانكات بۇ ئاسمانەكان و زەوى و ئەوى وا لە نىوانيان دا، تىپەر ئەكەين بە بى ئەمەى
 بوەستىن بە درىژى و بىر بكةىنەو لەو مەبەستە گرنگەى كە دەست نىشانى بۇ كراوہ و
 سەرنجى بۇ راكىشراوہ، ھەرچۇنى شەر و رۇژ سەرنجى ئەدەين و بە چاوى سەر تەماشائى
 ئەم ھەموو شتە نايابە ئەكەين لە ئاسمان و بەلاى سەررومان و لە زەوى دا. ھەمىشە سەرنج
 ئەدەين بەلام بە بى ھۇش و بىر كەردنەو بەلكو بەم كەودەنى يە كە ھەمانە. ئەوہش بە ھۇى
 ئەوہىە كە ھەست و ژىرىيمان كەودەنە بەھۇى دوروى لە يادى خوا، كەواتە دىتتى ئەو شتە
 گرنگانە بىدارمان ناكاتەوہ بە وىنەى ئەو دلانەى كە پەيوەستن بە يادى خواوہ. ھەرۋەھا
 ئولفەت و دەق گرتن پى يانەوہ ئەو گرنكى يەكەم جارە ناھىلى. كەواتە پىويستىن بەم ھەموو
 بىدار كەردن و وريا كەردنەوہ.

ھەر دلئى كە كراوہ و تىگەىشتوو بىت و پەيوەست بىت بە يادى خواوہ پىويست نى يە
 خويندەوار و زانا بىت بە شىوہىەكى ورد بەجى و شوىنى ئەستىرەكان، بە قەبارە و رادەيان،
 بە رىگا و گەردش و خولانەوہيان لە خولگەكانيان دا، بە پەيوەندى نىوانيان لە قەبارە و
 بزوتنەوہيان دا... نەخىر دلئى كراوہى تىگەىشتووى پەيوەست بە خواوہ بە زانىنىكى ئاوا
 ورد، سەرنج دانى ئەم دەزگايە بە چاوى روت بەم شىوہى سادەىە بەسە. بەسە بۇ دىتتى
 شىوہى شىرىن و دل رفىنى ئەو ھەموو ئەستىرە لە شەوىكى تارىكى بى تەم و ھەوردا كە
 پىژ و بلاو بووہتەوہ بەو لاي سەرۋەدا. بەسە بۇ شىوہى شىرىنى مانگ و رووناكى يەكەى
 لە شەوىكى مانگەشەودا. بەسە بۇى پەيدا بوون و ھەلقولانى رووناكى رۇژ بوونەوہ لە
 تارىكى شەو. بەلكو بەسە بۇى سەرنج دانى ئەم زەوى يە و ئەو ھەموو شتە سەر سوپ
 ھىنەرى كە تىايەتى و دوایى نايەت و ناژمىرى و دەستە ناكرى بۇ ھىچ گەپزكى كە ھەموو
 ژيان و تەمەنى بەخت بكات لە گەپان و سەرنج دان و ھەرگرتن دا، بەلكو بەسىەتى تەنيا
 گولئى كە بىر كەردنەوہ و تىفكران لە شىوہى داپشتنى رەنگ و بۇيە و رىك و پىك كەردنى...

جَاعِلِ الْمَلَيْكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّنْثَىٰ وَتِلْكَ أَرْبَعٌ زُبُرٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

① مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

قورئانی به فہر ٹو دست نیشاناہ ٹہکات بؤ بیر کردنہوہ لو ہموو دروست کراوانہ... گہورہ و بچوکی و ورد و درشتی... ہسہ بؤ دلی کراوی ہؤشدار تہنیا یہکی لو دست نیشان بؤ کراوانہ بؤ ہست کردن و ناگادار بوون بہ گہورہی داہینہری، روو تی کردنی بہ پہرستن و سوپاس و وسف و سہناو لالانہوہ لی ی، ہموو سوپاس و وسف و سہنایہ بؤ ٹو خوی داہینہرہ کہ ﴿جَاعِلِ الْمَلَيْكَةِ رُسُلًا﴾ گنہری مہلائیکہ بہ فروستادہ لہ نیوان خوی و پیغہمبہرہکانی پھیامی خوی راگہینن پی یان بہ وحی و سروس. ہروہا فروستادہ لہ نیوان خوی و ہندہ چاکہکانی تری بہخستنی نیازی چاک بؤ دہرونیان و ہاندانیان بؤ کردہوی چاک و نیشاندانی شتی چاک لہ خہودا بہخہو بینن.

قسہ و باس لہم سورہتہ ٹہخولیتہوہ بہ دہوری پیغہمبہران و وحی و سروس ناردنہ خوارہوی شتی حق و راست بؤ سہر زہوی.. مہلائیکہ فروستادہی خوان بہ سروس و وحی کردن بؤلای ہندہ ہلبژیرراوہکانی خوا. بیگومان ٹو فروستادہی یہ گہورہترین و بہ نرخ ترین شتہ. جا بہہوی ٹہوہوہ باسی مہلائیکہ ٹہکات بہو سیفتی فروستادہی یہ لہپاش باسی دروست کردنی ٹاسمانہکان و زہوی، مہلائیکہ ہوی پھیوندی و پھیوستی نیوان ٹاسمان و زہوین. ٹہوان ہلٹہستن بہ گہورہترین و بہ نرخ ترین کارو فرمان لہ نیوان داہینہری ٹاسمانہکان و زہوی و پیغہمبہر و رہوانہ کراوہکانی بؤ سہر خہلک، ٹہوی ٹو مہلائیکہ تانہ ٹہیہینن بؤ ہندہکانی خوا گہورہترین چاکہ و بہرہی خویہ بہسہر بہندہکانی یہوہ و سوپاسی خوا نیجگار شایان و بہجی یہ لہسہر ٹو چاکہ و بہرہ گہورہیہ.

باسی مہلائیکہ زؤر لہ قورئان دا ہاتوہ، لہ چہند ٹایہتیک دا ہندی سیفت و نیشانہیان باس کراوہ لہبارہی سروسٹ و کار و فرمانیانہوہ. بہلام لیرہدا شتیک ٹہفرموی جیاواز لہوانہی وتراون، شتی ٹہفرموی کہ تابیہتی یہ بہ پیک ہینانی خویان و لہشیانہوہ،

ئەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ جَبَدُوا﴾ گېزەرى مەلائىكەيە بە فرۇستادەيەك كە خاوەنى بالىن ﴿تَشَىٰ وَتَلَّتْ
 وَرَبَعَتْ﴾ دوو دوو و سى سى و چوار چوار. ئەمەش سىفەتئىكە ديارى يان ناكات و
 نايانناسىنى بە ئىمە، چونكە ئىمە نازانىن ئەوان چۆنن و ئەو بالانەيان چۆنە، ئىمە ناتوانىن
 ھىچ بلىنن لە خۇمانەو بەلكو ئەبى لەم سنوورەدا بوەستىن بە بى ئەمەى شىوہەيەكى تايبەتى
 و ديارى يان بۇ دابىنىن. ھەروەھا ئەوہى لە ھەدىس دا ھاتووہ و لە قورئانىشەوہ
 وەرئەگىرى كە پىغەمبەر(ﷺ) دوو جار جوہرەئىلى لە شىوہەكى خۇيدا بىنى، لە رىوايەتئىكى
 ھەدىسەكەدا ئەفەرموی: جوہرەئىلى بىنى شەش سەد بالى ھەبوو، ئەمانەش شىوہ و شكلى
 بۇ ئىمە ديارى ناكات. كەواتە شتەكە بۇ ئىمە ناديارى يە و با لە خۇمانەو ھىچ نەلئىن.
 زانىنى ئەم شتە ناديارى يانە لای خوايە و لە ھەر ئەندازئىكى پىغەمبەرانى ھالى كەردبى
 كەردووہەتى و ھەرچى تر ھالى نەكەردبىن، ئەوانىش لە خۇيانەوہ نايزانن. بەلى لەبارەى ئەم
 بالانەوہ ئەمە و تراوہ كە دەست نىشانە بە جياوازی رادەى پايە و پلەى مەلائىكە، ئەوہى
 بالى زۆر تر بىت بەھىزتر و بەرز ترە زياتر دەسەلات دار ترە بەسەر بەجى ھىنانى كارو
 فرمانى دا.

ئىنجا بەبۇنەى باسى ئەم بالانەوہ، كە ئىمە نەماندىوہ و نازانىن بىجگە لە شىوہى دوو
 بال بۇ پەلەوەر، بەو بۇنەوہ ئەفەرموی: ﴿بَرِيدٌ فِي الْخَلْقِ مَايَسَاءُ﴾ خوا لە دروست كەردندا زىاد
 ئەكات ھەرچى خۇى بىھوى و مەيلى بكات.. كەواتە ويست و خواھىشى بى سنوورە و
 بەرگى و بەستەنەوہ و وەستاندن نابى و ناگونجى بۇ ويست و خواھىشى خوا لە ھىچ جۆر و
 شىوہەيەك لە شىوہەكانى دروست كەردندا، ئەوہى ئىمە ئەيزانىن و ئەيناسىن نايەتە ژمارە
 بۇمان لە و ھەموو شىوہ دروست كەردنانە، بىنگومان ئەوہى نايزانىن و نايناسىن زۆر زۆر ترە،
 خوا چۆن مەيلى بىى ئەيكات، چونكە ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بەراستى خوا توانا و دەسەلات
 دارە بەسەر ھەموو شتەك دا. ئىنجا شىوہەيەك لە شىوہەكانى توانا و دەسەلاتى خوا ئەخاتە
 بەرچاو و ئەفەرموی: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ ھەر چاكە و بەھرەيەك خوا
 بەرەلای بكات و بىنىرى بۇ خەلكى و ھەر رەھمەت و بەزەيى يەكى خۇى دەربارەى ھەركەس
 بكات لە ھەر روويەكەوہ و بە ھىچ كلۆج ھىچ راگىر كەر و بەرگى كەرىنى يە بۇى،

﴿وَمَا يُمِيسِكَ﴾ هه شتیک بگری و بهره لای نهکات ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ﴾ هیچ نیرم و بهره لاکه ری نی یه بوی ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾ له پاش راگیر کردنه که ی خوا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تهنه ا خوا زاله به سهر هه موو شتیک دا و لیزان و کاردرسته و هه موو شتی به جی یه. نه وهی نه م ثایه ته نه یگه یه نی هه رکات دامه زری و جیگیر بیی له هه ر دلیک دا گوپانینکی ته واو روی تی نهکات له هه موو بار و رویه که وه. بیگومان نه پیچری له هه موو هیز و دهسه لاتی که به روانه ت هیه له ناسمان و زهوی دا، په یوهستی نهکات به هیز و توانای خواوه که له راستی دا تهنه ا نهو به هیزو دهسه لاته. ناثومیدی نهکات له هه موو رحمت و بهزهیی یه له ناسمان و زهوی دا و پشت به وه نابهستی و په یوهستی نهکات و نهیبه ستیته وه به تهنه ا رحمت و بهزهیی خواوه که تهنه ا نه وه جیگای نومیده. هه موو قاپی یه کی لی پیوه نه دات و تهنه ا قاپی خوی لی نهکات وه، هه موو ریگایه کی لی نهگری له ناسمان و زهوی دا و تهنه ا ریگای بولای خوا بو بهره لآ نهکات که به راستی هه ر نه وه ریگایه.

رحمت و بهزهیی خوا له چهند دیمه ن و شیوه یه که دا دهرنه که وی که به هیچ کلوج نایه ته ژماره، ناده می دهسته پاچه یه له دوزینه وه و ژماردنی له نفسی خوی دا چ جای شتی تر و خه لکی تر.

نهو رحمت و بهزهیی یه دهرنه که وی له لی گرتنه وه دا، هه رچونی دهرنه که وی له به خشین و پیدان دا، هه رکهس خوا به شداری کردبی لهو رحمت و بهزهیی یه دا له هه موو شتیک دا بهره می نه بینن و دهست که وتی نه بی، له هه موو بارو له هه موو حاله ت و له هه موو شوینیک دا، دهستی نه که وی له دهرونی خوی دا، له ههستی دا، له هه موو دهری دا و له هه ر شوینن بی، هه رچون بی. نیتر با هه موو شتیک له دهست چووبیت که خه لکی به بی بهش و بهش پراوی سهیر بکن، هه رکهس خوا نهو رحمت و بهزهیی یه لی بگریته وه، بی بهش نه بی لی ی له هه موو شتیک دا، له هه موو باریک دا، له هه موو حاله تیک دا، له هه موو شوینیک دا، نیتر با هه موو شتیک بی که خه لکی به بهش و چاره و بهخته وه ری سهیر نه کن. هه ر چاکه و نیعمه تی رحمت و بهزهیی خوی لی گیرایته وه،

نه‌گوږږې و نه‌بې به به‌لا و خراپه و هوږی به‌د به‌ختی، هر ناخوښی و به‌لایه‌ک رحمه‌تی خواږی
 له‌گه‌ل بیټ نه‌بې به‌ نیعمه‌ت و به‌هره... کابرا له‌سهر ډرک بخه‌وې - له‌گه‌ل رحمه‌تی خواږا -
 نه‌بې به‌ بیشکه‌یه‌کی رازاوه و جینگای نارام، له‌سهر ناوړیشم بخه‌وې - به‌ به‌زه‌یی خوا - له
 ناستی نه‌بې به‌ ډرک و دال. خه‌ریکی گرانترین کار نه‌بې و - رحمه‌تی خواږی له‌گه‌له - که‌چی
 به‌ ناسانی دیت به‌ ده‌ستی یه‌وه و له‌به‌رچاوی سووک و ناسانه. خه‌ریکی سووک ترین شته و
 - رحمه‌تی خواږی له‌گه‌ل نی یه - که‌چی گرانترین کار ده‌رته‌چی و له‌ ژیر باری گرانی دا
 نه‌نالینې، نه‌که‌وټه‌ ناو بیم و خه‌تر که‌چی نه‌بې به‌ نارام و ناشتی به‌هوږی رحمه‌تی خواږه.
 به‌ ریڼگای پان و راست دا نه‌پروات که‌چی نه‌بې به‌ پله‌ی سه‌خت و خوږی تیا چوون، چونکه
 رحمه‌تی خواږی له‌گه‌ل نی یه.

ته‌نگی و ته‌نگه‌ تاوی نی یه له‌گه‌ل رحمه‌تی خواږا، به‌لکو ته‌نگی و ته‌نگه‌ تاوی له
 گرتنه‌وه‌ی نه‌و رحمه‌ته‌ نارام دهره‌ دایه و به‌س، هرکه‌سی رحمه‌تی خواږی له‌گه‌ل بیټ
 نارامه و ته‌نگه‌ تاو نی یه، با له‌ تاریکی به‌ندیخانه‌دا بژی، یان له‌ دوزه‌خی سزادا بیټ،
 خوښی و نارام نی یه بو‌هرکه‌س رحمه‌تی خواږی له‌گه‌ل نه‌بیټ، با هم‌ دویوو نه‌و دیو
 بکات له‌ناو ناز و نیعمه‌ت دا، له‌ له‌وه‌رگای ژیان دا بیټ به‌ لیشاو. چونکه به‌هوږی رحمه‌تی
 خواږه له‌ دهروون دا کانیاوې خوښ به‌ختی و ره‌زامه‌ندی و نارام هه‌لنه‌قولې. به‌ بی‌ نه‌و
 رحمه‌ته‌ مار و دوو‌پشکی بی‌ نارامی و ماندوویی هه‌میشه‌ نه‌گه‌رې له‌ دهروون دا... ته‌نھا
 هم‌ قاپی رحمه‌ته‌ بگریته‌وه‌ نیتر با هه‌موو کون و که‌له‌به‌ری تری بگری و داخری، هم‌ پیټ
 و فه‌ره‌ی بو‌به‌ره‌لا بگری، نیتر با هه‌موو شتیکی لی بگریته‌وه‌، با ته‌نگ روژی و ته‌نگ
 گوزهران بیټ، هم‌ پیټ و فه‌ره‌ی لی بگریته‌وه‌ نیتر با هه‌رشتیکی تری بو‌به‌ره‌لا بگری و
 وهری بگری هیچ سوودیکی نابې.

سامان و دارایی و نه‌ولاد، ته‌ندروستی و هیڅ ریږ و ده‌سه‌لات... هه‌موو نه‌وانه‌ نه‌بن به
 هوږی سه‌رچاوه‌ی بی‌ نارامی و ماندوویی و نه‌رک و مه‌ینه‌ت نه‌گه‌ر رحمه‌تی خواږی له‌گه‌ل
 نه‌بې، هه‌موو نه‌وانه‌ هوږی نارام و خوښی و کامه‌رانی نه‌بن کاتی قاپی نه‌و رحمه‌ته‌یان لی
 بگریته‌وه‌. نه‌مانه‌ هه‌موو شتیکی ناشکران و له‌ ژیان دا به‌دی دیت و نه‌بیینین. سامان و
 روژی فراوان نه‌کات کاتی له‌گه‌ل رحمه‌ت دا بوو، نه‌بې به‌هوږی خوښی و رابواردنی پاک و

خاویڻ، ئەبى بەھۆى كامەرانى و بەختەوهرى لەم جیھانە و تویشوو بۆ ئەو جیھان، کاتى
 رەحمەتى لەگەل نەبوو ھۆى بى ئارامى و ترس و بیعە، ئەبى بەھۆى ھەلگىرساندنى
 ھەسەدەت و کینە بەرى، بەھۆى چرووکى و چاوبرسىنتى یان نەخۆشى، ھەندى جار لەو
 سامان و رۆزى یە بى بەش ئەبى، ھەندى جار بەھۆى زیادە رەوى و لە سنوور دەرچوون
 بەرباد ئەبیت و لە کيس ئەچى. خوا ئەولاد و نەو ئەدات کە رەحمەتى لەگەل بوو ھەمووى
 ئەبى بە زینەت و ئارایشى ژيان و ھۆى خۆشى و شادمانى دل، ھۆى فراوانى و چەند قات
 ئەجرو پاداشتى رۆزى دواى کاتى لەپاش باوک و دایکيان! ھەلنەسن بە کردەوى چاک و
 نزا کردن بۆيان، کاتى ئەو رەحمەتەیان لەگەل نەبوو، ئەبن بە نازار و خەو شوم ئەکەن لە
 دایک و باوکيان.

خوا تەندروستى و ھیز ئەدات و رەحمەتیان لەگەلە، کەواتە نىعمەت و ژيانى پاک و
 خاویڻە، رابواردنە بە ژيانى پاک و خاویڻ، کە رەحمەتى لەگەل نەبوو دەرد و بەلا و ھۆى
 بەدبەختى یە لە ھەردوو جیھان دا، چونکە بەکاریان ئەھىڻى لە رووخاندنى لەش و لەکار
 خستنى گيان و زۆر کردنى گوناھو تاوان بۆ رۆزى دواى.

خوا ریز و دەسەلات ئەدات کە رەحمەتیان لەگەل بوو ئەبن بە ھۆى چاکە و چاک کردنى
 خراپە، بە سەرچاھى ئارام و ھىمنى، ئەبن بە زەخیرەى رۆزى دواى و روو سوورى لای
 خوا، کاتى رەحمەتیان لەگەل نەبوو ئەبن بە ھۆى شیواندن و بلاو کردنەوى خراپە و
 خراپەکارى، بە سەرچاھى سەرکیشى و دەست درىژى، ھەلگىرسینەرى کینە و دلگرانى
 لەم جیھان و سزاو ناگرى دۆزەخ لەو جیھان. زانىنى فراوان و تەمەنى درىژ و جى و شوینى
 پاک و خاویڻ و ھەروەھا ھەموو شتى. ئەمانە ھەموو ئەگۆرین لە بار و حالیکەوہ بۆ بارو
 حالیکى تر، بە پى بون و نەبوونى رەحمەتى خوا لەگەلیان.

بەشیكى کەم لەوانە بەرھەم و سوودى فراوانى ئەبى کە لوتف و رەحمەتى خاویان لەگەل
 بىت، بەلام کە لوتف و رەحمەتەکەى لەگەل نەبوو ھەر ئەنداز ئەو بەشانە زۆر بن بى خىرو
 بىرن.

بەشى لەو رەحمەتە ئەمەیە کە ھەست بکرى بە بوونى! ھەرچەند ئەو رەحمەتە بىی و
 ھەردوم بگرتتە خۆى و ببارى بەسەریان دا، بەلام ھەست کردن بە بونەکەى رەحمەتیکى ترى

گرنګه، نومید و چاوه‌پروانی بوی رحمة‌تیکې تره، باوهر و پشت پی به‌ستنی له هه‌موو کاریک دا رحمة‌تیکه. سزای به‌تین و سه‌ختی بی به‌شی یه لهو رحمة‌ته یان ناثومیدی لی ی و چاوه‌پروانی نه‌کردنی یان گومان و دوو دلّی قیای دا و پشت پی نه‌به‌ستنی، هم سزایه خوا نایدا به کوّلی باوهر‌داراندا.

هرکس به‌دوای رحمة‌تی خوادا بگهری و چاوه‌پروانی بکات بیگومان بی به‌ش نابی لی ی و دهستی نه‌که‌وی، هرکس به پی‌ی خوئی له هر شوینیک بی، له هرکات و به‌سره‌تیک دا بی. نبیره‌یم (علیه السلام) دهستی کهوت له‌ناو ټاگردا، یوسف (علیه السلام) دهستی کهوت له‌ناو بیره‌که‌دا، وه‌کو دهستی کهوت له‌ناو به‌ندیخانه‌دا. یونس (علیه السلام) دهستی کهوت له‌سکی ماسیدا له‌ناو سی تاریکی دا، موسا (علیه السلام) دهستی کهوت له‌ناو ده‌ریادا کاتی که کورپه و ساوا بوو له بی‌شکه‌دا به بی هیچ هیز و توانایه‌ک و به بی هیچ پاسه‌وان و چاودیریک، هرچوئی دهستی کهوت له کوشکی فیرعون دا له کاتیک دا که دوژمنی بوو، به‌دوای دا نه‌گه‌را و له که‌مین دا بوو بوی، لاه باوهر‌داره‌کانی غاره‌که ده‌ستیان کهوت له‌ناو غاره‌که‌دا له کاتیک دا ده‌ستیان نه‌که‌وت له‌ناو خانوو جی و شوینی خویان دا. پیغه‌مبهریش (ﷺ) دهستی کهوت له‌گه‌ل یار و هاوپی‌ی غاری له نه‌شکه‌وته‌که‌دا، له‌کاتیک دا که قوره‌یش به دست و دم تی نه‌کوشان و به دوایان دا نه‌گه‌ران... هروره‌ها هرکسی تر که په‌نای بردبی به رحمة‌تی خواو ناثومید بووی و دهستی شو‌ردبی له هه‌موو شتیکی تر و به هیز و دل‌نیاپی یوه رووی کردیته قاپی خوا و نیر به‌س.

نینجا وه‌کو نایه‌ته‌که به روون و ره‌وانی فرموی: نهو رحمة‌ته هرکات خوا دای به هرکس و ناردی هیچ کس به‌رگری پی ناکری و ناتوانی بیگپریته‌وه، کاتی گرتی و نه‌ینارد هیچ کس ناتوانی به‌ره‌لای بکات و بینیری، جا له‌بهر شه‌وه شایان نی یه ترس له هیچ کس و هیچ شتیک، شایان نی یه نومید و چاوه‌پروانی له هیچ کس و هیچ شتی.

نای هم نایه‌ته چ نارامی یه که‌ده‌دا به دل و ده‌روون؟ نای چ دامه‌زروی یه ک جیگیر نه‌کات له هه‌ست و ده‌روون دا؟ نای چ زانین و تیگه‌یشتن شه‌دات به باوهر‌دار به روون و ره‌وانی به‌رامبهر هه‌موو شتیک؟!

تهنیا نایه تیکه شیوه یه کی تازه نه خشه نه کیشی بۆ ژیان و له ههست دا نرخ و
تەرازوویهک دانهمزینی که له خشه ناکات و به هیچ رنگ سەر ناکات و ناگۆپی و هیچ
شتیک کاری لی ناکات.

تهنیا شیوه و باری دانهمینی له هەر دلیک دا جیگیر ببی، نه توانی خۆی بگری له بهر
هموو رووداو و هموو شتی و هموو هیزی، له خشه ناکات به وینهی شاخیکی گهروهی
بهرز.

ئا بهو جوړ و شیوه یه قورئان ئهو گهله و تاقمه نایابه کهس نه دیوهی فراهه م هینا و
پهروه دهی کرد و پیژی گه یاند، له سه رهتای ئیسلامه وه. ئهو گهل و تاقمه ی که فراهه م
هینزان بهم قورئانه له ژیر چاودیری خوادا بۆ ئه مه ی ببن به هۆیهک له هۆیهکانی دهستی
قودرهت بۆ دامه زانندن و چه سپاندنی ئه م ئایین و بهرنامه گشتی یه ی که هه موو کون و
قورئینی ژیا نی داگیر کردوه، بۆ راهینان و بهدی هینان و چه سپاندنی چه ند نمونه یهک له
ژیان که ئه مپۆ وهکو خه و و خه یال دهرئه کهون.

ئهو گهل و تاقمه ی که خوا سه ری خستن و زالی کردن به سه ر هه ر ئه نداز که خوا ویستی
له م زهوی یه دا بۆ ئه مه ی دهست به ژیان بکه ن به سه رینه وه و داهینان و هیشتنه وه ی ئه وه ی
که خوا ویستی و مه یلی بوو.

هه ئسانی ئهو گهل و تاقمه بهو کرده وه گرنگه کهس نه دیوانه، به هۆی ئه وه وه بوو که
تهنها خه ریک نه بوون به وشه و وتهکانی قورئانه وه به تهنیا، یان له گهل زانینی مانا و
مه بهسته شیرینهکانی دا و ئیتر بهس... به لکو له گهل ئه وه دا خه ریک نه بوون به بهدی هینانی
نامانج و مه بهستهکانی ئه و نایه تانه، له گهل یان نه ژیان و بهوان و له بهر نه وان نه ژیان،
به راستی بوون به نوینهر و ئاوینه یهکی بیگهرد بۆ قورئان و نایه تهکانی قورئان...

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

ئەم قورئانەى ئیستا لەبەر دەستایە هەر ئەو قورئانەىە که بە دەست ئەو تاقمەوه بوو، ئیستایش و بو داها توویش ئەتوانی وینەى ئەو تاقمە فەراهم بینى. بەلام بەو مەرجه بە وینەى ئەو یەکەم تاقمە بەختەومرە رەفتار بکرى لەگەل قورئان دا و ئەو ریبازە بدریتە بەر که ئەوان نەخشەیان کیشا و پیایدا رویشتن لە ژێر سایەى قورئان دا. لە پاش دەست نیشان کردن بو ئەو چەند مەبەستانە دووبارە دەست نیشانیان بو ئەکاتەوه و دووبارە دەروون رووناک ئەکاتەوه پى یان، ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى ئادەمى بە تیکرایى ﴿اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بىر بکەنەوه لە چاکەى خوا بەسەرتانەوه و باسى بکن و دانى پیا بنین. چاکەى خوا بەسەر خەلکى یەوه ئەوەندە فراوان و ناشکرایە هیچى ناوی تەنها بىر کردنەوه نەبى، ئیتر شتەکه روونە، ئەیبینن و هەستى پى ئەکن، بەلام لى ی بى ناگا ئەبن و لەبیریان ئەچیتەوه، ئاسمان و زەوى بە دەوریان دا شەپۆل ئەدا و هەمیشە چاکە و بەهرەى خوا ئەرێژى بەسەریان دا، بە لیشاو روژى و هوى گوزەران و ژيان دانەبارینیت بەسەریان دا، لە هەموو هەنگاوێک دا، لە هەموو کاتێک دا لە پیت و فەر و چاکەى خوا لە ئاسمان و زەوى یەوه بویان دیت و روویان تى ئەکات لەلایەن داهینەرى پەروەردگارەوه دەى ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ نایا هیچ دروست کەر و داهینەریکی تر هەیه جگە لە خوا ﴿يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که روژیتان بدات لەلایەن ئاسمان و زەوى یەوه؟ بێگومان هیچ کەس ناتوانى بلى: هیچ کەسى تر هەیه، کاتى که لە ئەوپەرى بت پەرسیتیش دا بن هەرگیز شتى وا نالین. دەى کەواتە بوچى یاد و باسى ئەو خوا ناکەن بە تاك و تەنیا و سوپاسى ناکەن؟ بوچى لائەدەن لە روو تى کردن و سوپاس و پەرستنى؟

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْفُكُونَ ﴿٢﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

بینگومان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پرستراویکی راسته‌قینه نی یه بیجگه لهو خوای دروست
کهر و رۆزی دهره. ﴿فَأَنْفُكُونَ﴾ کهواته نایا چون ئیوه لانه‌درین و وهرنه‌گیرین لهو
بپروا راسته و لهو پرستنه راسته؟ به‌راستی زور جیگای سهرسوپرمانه لادان لهو ریگا راسته.
به‌راستی زور سهیره و جیگای سهرسوپرمانه لادان له سوپاس و شوکر و گوی رایه‌لی نهو
خوایه.

به‌ش و پارچه‌ی یه‌که‌م له سوره‌ته‌که لی‌رده‌دا کۆتایی هات، سی مه‌به‌ستی گه‌وره و
سه‌ره‌کی و بنه‌رتی گه‌یاند: تاك و ته‌نیایی خوای داهیننر، تایبه‌تی رحمت ته‌نها به
خواوه و خاوه‌نیتی خوا بۆی به تاك و ته‌نیا، تاك و ته‌نیایی خوا له رۆزی دان دا.

له به‌ش و پارچه‌ی دووم دا رۆوی فهرموده ئەکاته پیغه‌مبەر ﴿ﷺ﴾ به دلنه‌وایی و
دلخۆشی دانه‌وه له بی بپروایی و بپروا نه‌هینانی بی بپرواکان هه‌موو کاروباری نه‌گیریته‌وه بۆ
لای خوا، نه‌فهرموی: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ نه‌گهر نه‌وانه بپروات پی ناهینن و به درۆزنت دانه‌نین
به‌وه تو دلگران و غه‌مبار مه‌به ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ چونکه چهند پیغه‌مبهری زور له پیش
تۆ به درۆزن دانرا و بپروای پی نه‌هینرا. کهواته به‌وانه دلخۆشی خۆت بده‌روه ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ﴾ ته‌نها بۆلای خوا نه‌گیرینرته‌وه هه‌موو کاری، کهواته هه‌موو کس به پی‌ی کرده‌وه‌ی
خۆی له‌گه‌لی نه‌کری.

ئینجا رۆوی فهرموده ئەکاته خه‌لکی و نه‌یاترسینی له‌وه‌ی بخه‌له‌تین به شه‌یتانی دوژمن
که نه‌یه‌وی رایان کیشی له‌گه‌ل خۆی بۆ ناو ناگری سه‌ختی دۆزه‌خ. نه‌فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
ئه‌ی ئاده‌می ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ به‌راستی به‌ئینی خوا به هاتنی رۆژی دوایی و زیندوو کردنه‌وه
و پاداشت و تۆله، شتیکی راسته و به‌دی دیت، به‌لام ژیرانی ئەم جیهانه خه‌لکی
هه‌له‌هه‌له‌تینی،

فَلَا تَعْرَنَكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرَبَنَّكُمْ بِاللّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُذَّابٌ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

﴿فَلَا تَعْرَنَكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾ كهواته با ژبانی نهم جیهانه ههلتان نه خهله تینتی و بی ناگاتان بکات لهو روزه و خو ناماده کردن بو شو روزه. شهیتان ههله تینمه ﴿وَلَا يَغْرَبَنَّكُمْ بِاللّهِ الْغُرُورُ﴾ با ههله تینمیری گوره که شهیتان، ههلتان نه خهله تینتی به خوا به موی خوا زور لی بوردوه و به زهی بی سنووری ههیه با تاوان و گونا زور بیت. به لی راسته خوا زور لی بورده و به زهی داره و به زهی یه که ی پیش که وتوه له خشم و قاری. هرچند وایه به لام له هه مان کات نا توله ی نیجگار سخت و به تینه، گونا هو تاوان به نومید و چاره پوانی به زهی ولی بوردنی خوا. هرکس به جوړه بیت وینه ی که سیکه سر بکات خوارنی ژار و شتی کوشنده و به ته مای نه وه بیت دهرمانی له ناو سکی دا پهیدا بیی بهرگری نه ژاره بکات شهیتان که نه هول و ته قه لایه نه دات، جاری دوژمنایه تی خویشی داوه هر له یه که جاروه له گهل نادم و تیره و بهر ی نادم دا وه کو خوا له چند شوینیک دا بو مان روون نه کاتوه و لیره ییش دا نه فرموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُذَّابٌ﴾ به راستی شهیتان بو نیوه دوژمنه ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ كهواته نیوه ییش به دوژمنی دابنین به باوه و به کرده وه. هرگیز دلتان که مترین مهیلی نه بی بوی، هرگیز به راست و دل سوژی سهیر نه کهن بو خوتان، شوینی مه کهون و ریبازی نه و نه دهنه بهر، چونکه هرکس ژیر بیت شوینی دوژمنی ناکه وی: شهیتان نیازی خیری نی یه پیتان و بانگتان ناکات بو خیر و چاکه ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بانگی حیزب و کومه له که ی ناکات بو نه مه نه بی بین بهوانی که به هه همیشه یی نیشته جی نه بن له ناگریکی هه لگراودا هیچ مه بهستی نی یه نه وه نه بی بیان کات به دوزه خی بی برانه وه! كهواته هرکس ژیر بیت هرگیز به گوئی دوژمنی وا ناکات و ناچی به دم بانگه وازی یه وه! قورغان نه یه وی ناگاداری و وریایی فراهم بینتی له دهرونی باوه داران دا، تا به هه همیشه یی ناماده بن بو بهرگری و بهر بهر کانی نه دوژمنه که هه میشه وا له که مین دا بو نادمی، نینجا نه و ناماده یی و وریایی یه به میز نه کات به روون کردنه وه ی دواروژی نهوانی نه چن به دم بانگه وازه که ی شهیتان و نهوانی نه دوژمنه نه فرینن و بهرگری نه کهن،

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

نه فرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ که سانی که کافر بوون کافرن و به کافری نه من بو نه وانه هیه سزایه کی به تین، که سزای ناگری دوزه خه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانه ی پروایان هینا و کرده وی چاکه کانیان به جی هینا به گویره ی پرواکه یان، واته هه لانا که رینه وه لهو باره راسته ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ بو نه وانه هیه لی بوردن و سبرینه وه ی گونا هو خراپه یان، پاداشتی کی گوره.

نینجا شیوه ی سروشتی گومرایی و لادان له رنگای راست نه خاته بهرچاو و کرده وه ی شهیتان روون نه کاته وه، ههروه ها نهو قاپی یه ی که شهیتان نه ی کاته وه و هه موو شهر و خراپه یه کی لی دیتنه دهره وه، نه فرموی: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ ده ی نایا که سی که کرده وه ی خراپی خوی جوان و شیرین کرا بی بوی به هو ی نه وه وه کرده وه خراپه که ی به چاک بزانی و سهرنجی بدات، نه م که سه سهر لی تیک دراوه به وینه ی که سینکه که کرده وه ی خراپ به خراپ بزانی و خوی لی دورر بخاته وه و نیمان و کرده وه ی چاک هه لبرتری بو خوی؟ واته نهو دوو تاقمه دوا روژ و چاره نووسیان نه وه بوو که باس کرا، هو ی نهو جیاوازی یه ش نه وه یه که کرده وه و رهوشتیان به م جوژه جیاوازه و دورن له یه که وه، هو ی نه م جیاوازی و دوری رهوشت و کرده وه ش نه مه یه که نه فرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به راستی هه رکه سی خوا مه یلی ببی و بیه وی گومرای نه کات و له رنگای راست نه یترزینی، مه یلی هه رکه سی شی ببی و بیه وی رینوومایی نه کات و نه یخاته سهر رنگای راست. واته خوی نه زانی کی شایانه بوچی و به گویره ی نهو زانین و کار دروستی یه ی خوی هه رکه س شایانی هه رچی بیته بهو جوژه ی لی نه کات، نهو سهر لی تیک دراوانه که خراپه به چاکه سه یر نه که ن و چاکه به خراپه، نه وانه هه ر بو نهو باره شایانن و نه بی ههروابن و گوژان و لادانیان لهو باره لاره نابی،

نه م نایه ته به چند جوژ و شیوه یه ک راهه کراوه، هه رچند هه موو یه ک مه به ست نه گرنه وه، که واته هه موو جوژه کان باشن، به لام نه مه ی تفسیره که ره وانتره.

فَلَا نَذْهَبُ نَفْسَكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُفِيرُ سَحَابًا

فَسَفَّنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ بِهِيَ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

﴿فَلَا نَذْهَبُ نَفْسَكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ كهواته با گیانت دهر نه چنی لهسر نهوانه که بپروا ناهینن بههوی داخ و غمی زورهه که نهیچهژی بویان. واته نهونده خهفت مهخو لهسر باوهپر نهینانی نهوانه، چونکه باوهپهینانی نهوانه بهدهست تو نی یه و له توانای تودا نی یه، بهلکو به دهست خویبه و خوا چی بریار دا هر نهوه نهبی.

خوای گهوره دلخوشی پیغهمبهری نازیز نهواتهوه ﴿٨﴾ بو نه مهی نارامی روو بکاته دلّه بهزهیی داره کهی که همیشه له داخ و مهراق دا بوو لهبهر باوهپر نهینانی نهو تاقمه نهفامه دل رهقه، دلی بهفهپی نیجگار بهزهیی دار بوو، نهو نایینه راستهی که بوئی هیئا بوون زور روون و رهوان بوو لهگهل نهودها نهوانه ناوا گومرا و سر لی شیواو بوون، دیاره نهبی نهو کاته هر داخ بچهژی. بههوی نهوهوه نهوا خوای بهزهیی دار دلنهوایی نهکات لیزه و له چند شوینی تردا بهرگری نهکات لهوهی نهونده بچی به تنگ و تاسا و خوئی بهو جوړهی خهریک و بی نارام بکات بههوی نهوانهی که لی بوونهتهوه و کاریان له کارهگا ترازواه. نهوه حالهتیکه به سروشت روو نهکاته نهوانهی که به دلنکی پاکهوه بانگی خهلکی نهکهن بوو نایینی خوا، له هه مان کات دا خهلکی نهبینن پشتیان تی نهکهن و کویرن له بینینی نهو نوور و رووناکی یه، کهرن له بیستنی نهو هه مو شته راستهی که ناراسته نهکرین. کهواته با هه مو بانگ کهری نهو دلنهوایی و دلخوشی دانهوهی خوا بگرنه گوی. نیجا به هه مو هیز خهریکی بانگ کردنی خویمان بن و دوا ی نهوه داخ و مهراق نهخون لهسر نهوانهی که خوا بریاری چاک بوون و رزگاری نهداوون، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ داخ و مهراق مهخو لهسر نهوانه، چونکه بیگومان خوا زانایه به هرشتی نهوانه نهیکهن که نهوانه نهیکهن، کهواته ههوالهی خوایان بکه نهو خوئی نهزانی شایانی چین؟ خوا به گویرهی زانینی خوئی ریتموونی یان گومرایی بوو داناون. خوا زانایه و هر زانا بووه به هرشتیک که رووی داوه و روو نهوات له بندهکانی یهوه، پیش روودانی و پاش روودانی، به پیئی نهو زانینه بی سهرهتایی خوئی بهش و بریاری بوو داناون، بهلام حیساب و پرسیاریان لی ناکات به پیئی زانینه کهی تا نهوهی نهو نهیزانی روو نهوات و بهدی نهیهت.

ئەم باس و بەیانە لە زۆر جیگا و شوینی تردا بە درێژتر و تراوە و روون کراوەتەوه،
 کەواتە لێردا بەم ئەندازەیە کۆتایی پێ ئەهێنن، ئینجا گەردش ئەکات بە دل و دەروون و
 سەرنج رانهکێشی بۆ چەند رابەر و بەلگەیهکی روون که به بی پەردە و شارانەوه وان بەسەر
 لاپەرهی بوونەوهوهوه، کەواتە ئەوهی گومراییه به روونی گومراییه و هیچ بڕو بیانوی نی یه،
 له یهکهه جاروه ئەفەرموی: ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيۡ اَرْسَلَ الرِّيۡحَ ﴿﴾ خوا کهسینکه که بای ناردووه و ئەینیری
 ﴿تَشِيۡرُ سَحَابًا﴾ ئینجا هەردوو ئەخاتە بزوتنەوه ﴿تَسُقْتَهُۥ اِلَآ اِنۡ يَّكۡدِرۡ مَيۡتٌ﴾ ئینجا ئەوه هوره مان
 ناردووه و ئەینیرین بۆ شوین و ولاتیکی مردوو - واتە وشک و برین - بۆ ئەمەه ی بیاری
 بەسەری دا ﴿فَاَحْيَاۡنَا بِهٖ الْاَرْضَۃَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا﴾ ئینجا بەهۆی ئەوهوه خاک و زهوی یه زیندوو
 ئەکهینهوه به رواندنێ گیا و درهخت و لهوهر و کشت و کال تیایدا له دوا ی مردن و وشک
 بوونی و نهبوونی هیچ رواوی لهو خاک و زهوی یه دا.

له پیشانگای رابەر و بەلگە بوونەوهه یه کانی ئیمان و باوهرا زۆر جار قورئان سەرنج
 رانهکێشی و ئەم شیوه نایابه سەر سوپهینههه ئەخاتە بهرچاو، شیوه ی با، که هههر ئەخاتە
 بزوتنەوه و گەردش و ئەیهینی له دەریا و دەریا لووشه کانهوه، بەم رهنکه ئەوه بایانه ی که
 گەرم هەلم و تەمهکان ئەخەنه بزوتنەوه، با سارده کانی ش گۆیان ئەکه نهوه و تەپه یان ئەدهن
 هەتا ئەبی بهو ههوره، که ئەبینری، ئینجا ئەوه هوره ئەگیری و چەرخه ی پێ ئەکات بەم لاو
 بهو لادا تا ئەیهه یه نیته هەر شوینی خۆی ئەزانی و ئەیهوی و بهو جوهره ولاتی پێ
 ئەزیه نیته وه و ئەپرازینیته وه بهو ههموو گول و گولزار و ئەوه ههموو جوهره روواوه شیرینه دل
 رفینه.

ئەم موعجیزه گهوره هه میشه بهدی دیت و زۆربه ی خەلکیش بی هۆش و بی ناگان و بیر
 ناکه نهوه لی ی تا پری دەروونیان ببی له ئیمان و بڕوای بههیز بهو دهسته قودره ته ی که
 هه میشه ئەوه دهستکرده گرنکه ئەخاتە بهرچاو بهراستی زۆر جیگای سەرسوپرمانه که خەلکی
 به چاوی خۆیان ئەبینن ئەم ههموو زهوی یه مردووانه زیندوو ئەکرینه وه و له گەل ئەوه دا
 بڕوایان نی یه به زیندوو کردنه وه ی روژی دوا یی و زۆر به دووری داننه نین، کهچی هیچ
 جیاوازی یه کیان نی یه بۆ خوا و لای خوا، ئەم زیندوو کردنه وه وینه و نموونه یه کی ریک و
 روونه بۆ ئەوه زیندوو کردنه وه،

﴿كَذَلِكَ الشُّورُ﴾ ١ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾

وهكو ئەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ الشُّورُ﴾ هەر بەو جۆرەیه زیندوو بوونەوهی مردووەکان لە رۆژی دوايي دا، ئاوا سووک و ناسان و بە بى ئەرک و بە گوێرەى مەیل و خواھىشى خوا، یان مەبەست ئەوێه: بە وینەى زیندوو بوونەوهی زەوى یەکان مردووەکانیش زیندوو ئەبنەوه بەم رەنگە خوا بارانیکی تايبەتى ئەبارینى و بەو بارانە لەشى مردووەکان وهكو خۆى لى دیتەوه و ئینجا خوا گیان ئەکات بە بەریان دا، وهكو له چەند حەدیسێک دا هاتوو. بە هەرکام مەبەست بێت زیندوو بوونەوهی زەوى بەلگه و رابەریکی ئیجگار روون و رهوان و بەهیزه لەسەر زیندوو بوونەوهی رۆژی دوايي، هەرکەس بى بەش نەبى له تیگەيشتن تەنیا بەم بەلگه رووانە دُنیا ئەبیت. ئەم شیوه شیرین و نایابە لە قورئان دا زۆر جار ئەخریتە بەرچاو، چونکە شتیکی بەدى هاتوو بێنراوه، رینگانى یە بۆ بەر بەرەکانى و ملەجەرى تىای دا، بەراستی دل و دەروون ئەهینیتە جۆش و پەروش کاتى بە وردى بیری لى بکریتەوه، شیوهیەکی ئیجگار شیرین و جوانە، بە تايبەتى نایاب تر دەرئەکەوى له دەشت و چۆل و بیابان دا که دووره له ئاو و کانیوا، تەماشای ئەکەیت له پێشەوه ئەو دەشتە وشکە پر له تەپ و تۆز و بۆن و هەناسەى ناخۆش که چى له پریک دا تەپ و نەرم و ناسک و بۆن و هەناسەى خۆش پەیدا ئەبى له پاش بارانەکه و ئینجا زۆرى پى ناچى ئەرازیتەوه بەو هەموو گیا و گول و روواوه شیرینانە!!

ئینجا له شیوهی زیندوو بوونەوه و پەیدا بوونی گیان له بى گیان دا ئەگوێزیتەوه بۆ مەبەستیکی دەروونی و هەستی، مەبەستی زالى و بەرزى و بلندی. ئەم مەبەستەش ئەبەستیتەوه و پەيوهستی ئەکات بە وشە و وتەى پاک و خاویز و کردەوهی چاکەوه. رەنگە هۆی پەيوهستی ئەم دوو مەبەستە فەراھەم هاتنى ژيانى پاک و خاویز بێت له هەردووا.

بە پەرستەکانى قورەيش بت پەرستى یان ئەکرد لەبەر مانەوهی ئەو ریز و قەدرە نایینى یەى که له مەککەدا بوویان، هەرودها هینشتنەوهی سەرۆکی و سەرکردایەتى یەى که بویان دامەزرا بوو بەسەر هۆز و تیرەکانى تری عەرەب و بەهۆى ئەو عەقیدە و باوەرەى که بویان نیشتبوو، بەهۆى ئەو سەرۆکایەتى و سەرکردایەتى یە چەند جۆر دەست کەوتیان هەبوو، لەسەرى هەمووئەودەست کەوتانەوه زالى و بەرزى یەکەهەمیشەبە دواى دا ئەگەرەن ولەپیناوى ئەو دادەستیان ئەنابە و نایینە پیرۆزەى که بویان هات و زۆر لەوانەش بەراستیان ئەزانى.

جا لیژەدا خواى گەرە ئەفەرموی پى یان: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ﴾ هەرکەس سەر بەرزى و گەرەیی و شەرەفی ئەوى و بە دواى ئەو هەدا ئەگەرى ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ دەى هەموو گەرەیی و

سهربرزی و شهرهقی تهنه بۆ خواجه و هینی خواجه و لای خوا دهست نهکەوی. کهواته هرکەس به شوین نهودا نهگهری با له کانگا و سهرچاوه راسته قینهکهی داوای بکات که به راستی هیچ سهرچاوهیهکی تری نی یه، با داوای بکات له خوا، چونکه لای نهو دهستی نهکەوی و لای هیچ کهسی تر دهستی ناکهوی، له سایه و پهنایهکی ترا دهستی ناکهوی، به هیچ هویهکی تر دهستی ناکهوی. نهه باوهره راسته کاتی جیگیر بیی و نهقش بیهستی له هر دلیک دا بهسه بۆ گۆرانی نهو دله له ههموو بار و روویهکی ژبانی لهه جیهانهدا، نهو خهلهکی که قورهیش نهیویست بههوی نهوانهوه شهرهف و گهورهیی وهرگرن و بههوی نهوهوه دانیان نهگرت بهسهر نهو نایین و بیرو باوهره پووچهی که لهسهری بوون و دواي نهو نایینه راسته نهنهکهوتن که خوا بۆی ناردن. نهوهک ریز و گهورهیی یان نهمینێ له دهروونی نهو خهلهکهدا. نهو خهلهکه که بریتی بوون له هۆزو بهرهکانی عهرهه. نهوانه سهرچاوه نهبوون بۆ دهست کهوتنی نهوهی قورهیش به دواي دا نهگهران، نهو خهلهکه خاوهنی نهوه نهبوون نهوهیان بدهنی یان بهرگری بکهن و بیگرنهوه لی یان. چونکه نهوهی به دواي دا نهگهران تهنه هینی خواجه و سهرچاوهکهی خواجه. نهگهر نهوانه هر هیز و دهسهلاتیکیان بووبی یهکهه سهرچاوهی تهنه خواجه. نهگهر هر گهورهیی و شهرهفیکیان بووبی بهخشندهکهی تهنه خواجه، کهواته هرکەس به دواي نهودا نهگهری دهی با بچی بۆلای یهکهه سهرچاوه، نهک بچی بۆلای کهسی که لهو یهکهه سهرچاوه وهری گرتوه، یان وهری گری له نهسل و بنهچهکه که خاوهنی ههموویتهی، نهچی پاش خوان و له دهست ماوهی خهلهک وهریگری. له کاتیک دا نهو خهلهکه وینهی خۆیهتی، ههموو سوال کهر و بی نهواو لاوازن!

نهه بیرو باوهره راسته شتیکی سهرهکی و بنههته له نایین و عهقیدهی نیسلام دا. جیگیر بوونی تهنه نهه له هر دلیک دا بهسهر بۆ نهههیی بوهستی به تهنیا له رووی ههموو جیهان دا به سهربرزی و دامهزرایی و به بی لهخشه و بی نارامی و دله تهپه، چونکه زانا و شارهزای رینگایه بۆ بهرزی و گهورهیی و شهرهف، که جگه لهوه رینگایهکی تری نی یه! بینگومان نهو دله سهر شوپ ناکات بۆ هیچ زۆردار و ستهمکاری. بۆ رهشهبای هیچ سهرکیشتی، بۆ هیچ بهسهرهات و رووداویکی گهوره و گرنگ. بۆ هیچ وهزعی و بۆ هیچ حوکمرانی یهک، بۆ هیچ میری و دهولهتی، بۆ هیچ بهرزهوهندی یه، بۆ هیچ هیزی له هیزهکانی نهه زهوی یه. نایا له بهر چی و لهسهرچی مل شوپ بکات و سهر داخا؟ له کاتیک دا که ههموو شتهکه هی خواجه و به دهست خواجه، هیچ کهس هیچی به دهست نی یه مهگهر به نیزن و رهزامهندی خوا.

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ^٤

جا لهبر نهوه دهست نیشان نهکات بۆ ریگا و هۆی دهست کهوتی نهو زالی و بهرزی و شهرهفه بۆ کهسی بیهوی له خوای داوا بکات، نهفرموی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾^١ تهنها بۆلای خوا بهرز نه بیتهوه وشه و وتی پاک که بریتی یه له ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که هه موو ژیری یهکی ساغ به پاک و خاوین و خووشی دانهنی، چونکه تهنها نهو راسته و هه موو پیغه مبهران بهو وشه یه رهوانه کران بۆ چه سپاندن و بهدی هینانی مانا و مبهسته که ی له ژیان دا که تهنها نهوه هۆی بهخته و هری یه له ههردوو جیهان.

مه بهست له بهرز بوونهوهی نهو وشه پاکه و هرگرتنی یهتی، یان بهرز بوونهوهی نامه و دهفته ره که ی به هۆی مه لانی که دهفته ردارهوه بۆ ئاسمان و نهو شوینه بهرزه ی خوا دیاری کردوه. ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾^٢ نهو وشه پاکه کردهوهی چاک بهرز نهکاتوه و ریز و قهدری پی نه دات لای خوا، چونکه هه ر کردهوه یه که هه رچهند به روائهت چاک و گهوره و سوود بهخش بیت، هه رچهند بهو جوړه سه رنج بدری ماتول بنه ره ته که ی نهو وشه نه بیت و هۆ و سه رچاوه که ی نهوه نه بی نهو کردهوه به لای خواوه هه یج نرخی نی یه و هه یج سوودی لی و هه رناگری له رۆژی دوایی دا. یان مه بهست نهوه یه کردهوهی چاک نهو وشه پاکه بهرز نهکاتوه و ریزی و قهدری ده ره نه خات و نه جرو پاداشتی گهوره تر نهکات، چونکه جوانی و بهرزی و شیرینی نهو وشه یه کاتی روون نه بیتهوه که مه بهست و مانا که ی له واقع و ژیان دا بهدی بیت، نهو کاته نه جرو پاداشتی شایانی دهست کهوت نه بی. بیجگه لهو دووباره باری تریش هه لئه گری: خوا کردهوهی چاک بهرز نهکاتوه و ریز و قهدری پی نه دات. به هه رکام و له سه هه ریار ریگا بۆلای خوا نهو وشه پاکه یه و کردهوهی چاک له سه ر بنه ره تی نهو وشه یه یه. هۆی ره زامه ندی خوا ته نها نهوه یه، که واته ته نها خاوه نی نهو وشه و کردهوه یه به ریزه به لای خواوه، ته نها نهوه هۆی شهره ف و گهوره یی و عیززه ته به لای خواوه، که واته هه رکهس به دوای عیززه ت و شهره ف دا نه گه ری با ته نها له خوای داوا بکات و ریگای دهست کهوتیشی ته نها وشه و کردهوهی چاکه یه.

^١ له م ئایه ته دا چند رایه که هه یه له رائه و تهفسیری دا، هه رچهند هه موو نه گوچین، به لام نهوه ی له تهفسیره که دا و تراوه به هه یز تره زۆریه ی له سه ره.

سهر بهرزی و شهره فی راسته قینه سیفته تیکه له یه کهم جاره وه له دل دا جیگیر ئه بی پیش
ئه وهی نیشانه و دروشمی دهرکهوی له ناو خه لک دا، هرکات ئه و سیفته جیگیر بوو له دل دا
ئه و دل بهرز و بلند ئه بیته وه به سهر هموو هوی زه لیلی و سهر شوپی و سهر داخستن بو
هیچ کهس و هیچ شتی بیجگه له خوا.

له یه کهم جاره وه بهرز و بلند ئه بیته وه به سهر خوئی دا، بهرز ئه بیته وه به سهر حز و
ناره زوواتی نه فس دا که به هیز و پال پیوه نهر و زوردار و ناچار کهرن، زوربه ی خه لکی له م
رنگایه وه دوو چاری سهر شوپی و مل که چی ئه بن به شیوه یه کی ناره وا و نه شیاو و زال ئه بی
و بهرز ئه بیته وه به سهر ترس و چاوهروانی له خه لکی و له هر شتی له م جیهانه دا، هرکات
هرکهس ناوا زال و سهرکه وتوو بوو به سهر ئه مانه دا ئه و کاته هیچ کهس ناتوانی له هیچ
رنگایه که وه مل که چ و سهر شوپی بکات. چونکه هرکهس له م جیهانه دا دوو چاری هر سهر
شوپی و مل که چی یه بیی همووی له رنگای حز و ناره زوواتی نه فس و ترس و بیم و
چاوهروانی یه وه دوو چار ئه بیته، هرکهس زال بیته و سهرکهوی به سهر ئه وانه دا بیگومان
زال و سهرکه وتوو ئه بیته به سهر هموو به سهرهات و هموو بار و هموو ناده می و هموو
شتیک دا، ئه مه یه سهر بهرزی و عزیزه تی راسته قینه که هوی هیز و بهرزی دهسه لاته بو
خاوه نه که ی.

عیززهت و سهر بهرزی بریتی نی یه له سهرکیشی و خو بهزل زانی و سهر دانه خستن بو
حق و راست و که شخه کردن به به تال و ناحقی و لوت کردن به که له شاخ. بریتی نی یه له
دهست دریزی و دهست وه شانندن و کوشتن و برین به بی سهر لی کردنه وه و بهزه یی...
نه خیر عزیزهت و سهر بهرزی بریتی نی یه له هیچ کام له مانه و هر شتی تری ناراست و
ناره وا، به لکو له راستی دا بریتی یه له زال بوون و بهرز بوونه وه به سهر ئه و هموو شته
ناراست و ناره وایانه ی که باس کران، ئینجا له راستی دا بریتی یه له مل که چی بو خوا،
شهرم و بیم له خوا و سام و تری لی ی و خو پاراستن له خوا و شکاندنی سنووری، ناگاداری
و چاودیری خوا و ره زامه ندی خوا له خو شی و ناخوشیدا، جا به هوی مل که چی ته نها بو
خوا سهر بهرز ئه بیته وه له ناستی هموو شتیکی تر، به هوی بیم و ترس ته نها له خوا خوگر
و دامه زاو و بهرگر ئه بیته بو هر شتیک خوا نایه وی، هوی ناگاداری به خوا و چاودیری
ناگاداری خوا هیچی مه بهست نابی بیجگه له ره زامه ندی خوا، ئه وه بوو راده و پله ی بهرزی
وشه ی پاک و کرده وه ی چاک لای خوا که ته نها ئه وهش بوو رنگای عزیزهت و سهر بهرزی.

ئینجا لاپه‌ره‌ی دژ و بهرام‌بهر نیشان ئهدات، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ که‌سانی که‌ پیلان نه‌گێرن و ته‌گبیری تاوان و کرده‌وه خراپه‌کان نه‌که‌ن، ئه‌وانه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بۆیان هه‌یه‌ سزایه‌کی به‌تین، بێجگه‌ له‌وه‌ش هه‌ر هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ ئه‌ده‌ن سه‌ری له‌ هه‌چ‌وه‌ ده‌رنه‌چی و به‌ ئاوات و ئامانج ناگه‌ن. وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿وَمَكْرُأُؤُكُمُ هُوَ يُسَوِّرُ﴾ پیلان و ته‌گبیری خراپی ئه‌وانه‌ بی‌ به‌ر و بووم ئه‌بی و کار ناکات و ئامینیت‌ه‌وه، ئه‌وانه‌ ناگه‌ن به‌ ئاوات و ئامانجیان، بۆ وینه: یه‌که‌م تا‌قمی پیلان گێری ئه‌م ئوممه‌ته‌ هه‌ر هه‌ول و ته‌قه‌لایان داو هه‌ر پیلانیکیان گێرا سه‌باره‌ت به‌ به‌رگری ئه‌م ئایینه‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) هه‌مووی سه‌ری له‌ هه‌چ‌وه‌ ده‌رچوو، ئه‌و کۆبوونه‌وه‌ گرنه‌گی که‌ کردیان له‌ (دار الندوه) دا بۆ له‌ناو بردنی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌چ کاری نه‌کرد و گه‌رایه‌وه‌ به‌سه‌ر خۆیان، ئه‌وه‌ بوو ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌موو له‌ به‌دردا تیا چوون و خوا له‌ ریشه‌ی هه‌نجان، هه‌روه‌ها هه‌ر پیلان و ته‌گبیریکی خراپ له‌ پاش یه‌که‌م تا‌قم له‌لایه‌ن جیگر و جینشینه‌کانیان‌ه‌وه‌ سه‌ری له‌ بۆشی یه‌وه‌ ده‌رچوو، مه‌به‌ست و ئامانجه‌که‌ی پێک نه‌هه‌نجان که‌ بریتی بوو له‌ به‌رگری ئیسلام و نه‌هه‌شتنی ئیسلام، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ئه‌وه‌تا تا بی‌ت گه‌وره‌یی و راستی و گرنگی ئیسلام روون ئه‌بیته‌وه، تا بی‌ت رووناکی یه‌که‌ی په‌ره‌ ئه‌سینی و بلا‌وه‌ ئه‌کات له‌ جیهان دا، ته‌نانه‌ت له‌ناو جه‌رگه‌ی ولاتی پیلان گێره‌کان دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ که‌ چهند چهرخه‌ له‌ ده‌ر و له‌ ناوه‌وه‌ که‌نده‌ ئه‌کری له‌ ئیسلام!! زۆریه‌ی ئه‌و تاوانبار و پیلان گێرانه‌ به‌ دوا‌ی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌ری و زال بوون ئه‌گه‌رێن، ئه‌یان‌ه‌وی ئه‌وه‌یان ده‌ست که‌وت بی‌ی له‌ رێگای ئه‌و پیلان و خراپه‌کاری یه‌وه، گه‌لی جار وا ده‌رنه‌که‌ون و به‌ رواله‌ت سه‌رکه‌وتوو به‌رز و به‌هه‌یزن. به‌لام نه‌خه‌یر رێگای زالی و سه‌ره‌ری ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ خوا نه‌خشه‌ی کێشا بۆمان. ته‌نیا ئه‌و وشه‌ پاکه‌ و کرده‌وه‌ی چاکه‌، به‌رو بووم و مانه‌وه‌ ته‌نها له‌و رێگایه‌دا ده‌ست که‌وت ئه‌بی، پیلان و خراپه‌کاری ئه‌بی هه‌ر بی‌ خه‌یر و بێر و دوا بپراو بی‌ت، هه‌رچهند ماوه‌یه‌ هه‌یزو که‌شخه‌ و بافیش فه‌راهه‌م بی‌نی بۆ پیلان گێره‌کان.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

له پاش باس و دوان له پهیدا بوونی گیان و ژیان به شیوهی گشتی له ناو، ئینجا باسی پهیدا بوون و فراهم هاتنی یه کم جاری ناده می نه کات. له گه ل باسی هندی له به سرهات و چهند قوناغی که به سر ناده می دا تیپه ر نه کات و هموو نهو به سرهات و قوناغانه به لگه و نیشانه یه کی ناشکران بو هر که س که ژیری له کار نه که وتبی و سمجسای لی نه پرابی، نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ خوا نیوهی دروست کرد له خاک، ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ له پاش نهوه ئینجا دروستی کردن له دلوی نیو.

باسی پهیدا بوونی یه کم جار له خاک له قورنان دا زور هاتوه، هر وه ها باسی یه کم قوناغی ناده می له سکی دایکی دا که بریتی یه لهو دلویه ناوه... خاک بی گیانه، نهو دلویه ناوه گیانی تیا هیه، یه کم موعجیزه و شتی که سرسورهینه ره نهو گیانه یه که هیچ که س نازانی چون هات و دیت، چون تیکه لی نهو خاکه بی گیانه بوو، نهوه سپر و شتیکی نهینی نه زانروی نه ناسراوه له سر هموو ناده می، شتیکی راستیشه و هستی پی نه کری، به هیچ رنگ چار نی یه و نه بی هموو که س دانی پیا بنی، بیگومان به لگه و نیشانه یه کی زور روون و به یزیشه له سر خواهی تی خواو زانین و دهسه لاتی، گواستنه وه له قوناغی بی گیانی یه وه بو قوناغی گیانداری گواستنه وه یه کی زور دوور و درینژ، گهره تر و گرنگ تره له ماوه و مه سافه کانی چهرخ و جیگا و شوین. بیر کردنه وه و رد بوونه وه لهو گواستنه وه دواپی نایه و هر دلی زیندوو بیت بی تاقهت نابی لی ی کاتی به چاویکی قورنانی سرنجی نه م جوړه شتانه بدات. له پاش نهوه گواستنه وه له سیلیکی نهو دلویه ناوه بو نهو ناده می یه تیرو ته واوه به هموو که ره سه و نه ندام و کوته ندام و نهو هموو هیز و وزیه. به راستی گواستنه وه یه کی ئیجگار گرنگ و سرسورهینه ره!! چونکه نهو ته نیا سیله له کوئی و نهو ناده می یه تیرو ته واوه له کوئی، نه گهر شته که ناوا به ناشکرا نه بینرایه پروا نه نه کرا به گونجانی چ جای به دی هاتنی، به تایبه تی پهیدا بوونی نیرو می که دوو شتی جیاوازن لهو دلویه ناوه که به رواهت هیچ جوړه جیاوازی یه کی یه له بهش و پارچه کانی دا.

نَمْ جَعَلَكُمُ أَزْوَاجًا

پهيدا بوونی ٺهو دوو جوڙه جياوازه زور شتيڪي گرنگه و شايدانه به تيفكران و بير ليٰ
 كردنهويهڪي تايبهتي وهڪو به تايبهتي دست نيشاني بؤ نهڪات كه ٺهفرموي: ﴿نَمْ جَعَلَكُمُ
 أَزْوَاجًا﴾ ٺينجا خوا كردني و گيڙاني به چهند نيرو ميٰ يهڪ... ٺيتر مهبهست گيڙان بيت بهو
 دوو جوڙه لهڪاتي بيچوويي و له سڪي داڪ دا، يان مهبهست گيڙاني ٺهو دوو جوڙه بيت به
 جهلال و هاوسر لهپاش گوره بوون و خواستن و شوو كردن.

بهراستي شوين كهوتن و بير كردنهوه لهو تهنيا سيٺه كه دابهش ٺهبيت و ٺهوهموو
 سيٺه ليٰ پهيدا ٺهبيت، هر ڪومهلهيهڪي تايبهتي يهڪ ٺهگرن بؤ پيڪ هيٺاني ٺهندام و
 پارچهيهڪي تايبهتي كه فهرمانئيڪي دياربي و سروشتيڪي دياربي ههيه، ٺينجا ڪومهڪي و
 يارمهتي ٺهوهموو ٺهندام و پارچهيه و ريڪ و پيڪي و گونجاوي يان له نيوان خويان دا و
 يهڪ گرتن و ڪوبوونهويان تا ٺهبن بهو ٺادهمي يه لهسر ٺهوشيوه و باره نايابه
 سهرسورهينره، هرڪام لهو ٺادهمي يانه ٺهبي به گيان لهبهريڪي جياوازه له ههموو گيان
 لهبهراني تر، له ههموو يهڪي له تيرهڪي خويشي، بهلڪو له نزيڪ ترين كهسي، به جوڙي هيچ
 دوو كهسيڪ دست ناهوي، كه وهڪو يهڪ واين، تهنانهت با دوانهش بن و له سڪي داڪ دا
 يهڪيان گرتبي!! ههموو ٺهوانهش له دلوي ٺاو پهيدا ٺهبن كه ههست ناهري به جياوازي
 سيٺهڪاني!

ٺينجا به تايبهتي بيركردنهوه لهوهموو سيٺه ههتا ٺهوه دوو جوڙهيان ليٰ دهههچي -
 نيرو ميٰ - كه ٺهوانيش يهڪ ٺهگرن و له ههمان ريگاوه به دلويه ٺاوههڪيان تاقمي تازه
 فهراهم ديٺ كه ٺهمانيش بهههمان قوناغهڪان دا دين، به بي گوزان و لادان ، ههروههات و
 ديٺ و ٺهوا، بهراستي ٺهمانه ههموو تا بيريان ليٰ بڪريتهوه جيڪاي خويهتي، تا قول تر
 بيريان ليٰ بڪريتهوه نايابي يان روون تر ٺهبيتوهه و زورتر سهر سوڀ ٺهميني له كرداري بيٰ
 وينهي خوي پهروهردگار.

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ

ئینجا به بۆنەى ئەم دەست نیشانە و شیوەیهك له زانینی بى پەى خوا ئەخاتە بەرچاوی ئەفەرموی: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ هیچ مێینهیهك سەك و بەر هەلناپێچی و هیچ بەرى دانانی مەگەر بە ئاگاداری و زانینی خوا.

ئایەتەكە بە مێینهى ئادەمى یەوێ نەوێستا، بەلكو تێپەری كرد بۆ هەموو جۆرە مێینهیهك لە هەر گیان لەبەرى تەنانت ئەوانەش كە هێلكە ئەكەن هەر ئەیگرتەو، چونكە هێلكەش سەك و بەرىكى تايبەتى یە و لە جۆرىكى تايبەتى یە. ئەوێش بێچووێكە یە كە گەشە ناكات لەناو لەشى دایكەكەیدا، بەلكو بە هێلكەى دیتە دەروە و ئینجا گەشە ئەكات لە دەروەى لەشەرە بە پەرورەدە و پێگەیاندى دایكەكەى یان بە پەرورەدە و پێگەیاندى دەست كردى، هەتائەبى بەبەچكەى ئەوان ئینجا دیتە دەروە و گەشەى عادەتى خۆى ئەكات. زانین و ئاگاداری خوا ئا بەو جۆرە چاودێرە بەسەر هەموو هەلپێچان و دانانیك دا لەم بۆنەوێرە پان و فراوانەدا!!! شیوە كێشانی زانینی بى سنوورى خوا بەم جۆر و شیوە نایابە شتیكە لە سروشتى و زینەن و خەيالى ئادەمى بەدەرە و شتى وای بە خەيال دا نایەت. و نازانى بێلى. كەواتە ئەمە خۆى بە خۆى رابەر و بەلگەیهكى روونە لەسەر ئەوێ كە خوا ئەم قورئانەى ئاردووەتە خوارووە.

وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

نەمە يەكئىكە لەو نیشانانەى كە ھەر لەم ئايەتەدا ئەفەرموى: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾^١ ھىچ تەمەن دريژ كراوى تەمەنى دريژ ناكړى، ھىچ تەمەن كوڤتايە تەمەنى كەم و كوڤتا ناكړى مەگەر ھەموو ئەو ھە عىلم و زانينى خوادايە و بە پئى زانين و بېريارى ئەو بوو و ئەبى. جا وەرە با خەيال بېروا و بگهړئ بەدواى ھەرچى گيان لەبەر و زىندەوەر ھەيە لەم بوونەوەرەدا لە درەخت و ھەموو رواوى لەم زەوى يەدا و ھەموو پەلەوەر و كرم و مار و ئازەل و ئادەمى و ھەموو شتى تر لە ھەموو جىگا و شوين و ولاتىك و لە ھەموو كات و چەرخى بە دريژايى تەمەنى ئەم جىھانە، ئىنجا تى بگات و بزانى كە ھەريەكى لەو كۆمەلە - كە ئايەتە ژمارە، ھىچ كەس ژمارەى نازانى بىجگە لە پەروردگارى - ژيان بەسەر ئەبا و تەمەنىكى تايبەتى ديارى كراوى ھەيە ئيتەر زۆر و دريژيان كەم و كورت، ئەو ھەمووى بە پئى زانين و بېريارى خوايە، ئەو زانينە دەورى داو و بەستراو پئى يەو لە پيش دروست كردنيان و لەپاش دروست كردنيان ھەتا ھەتايە.

بەئكو ئەو زانين و بېريارە گشتى يە و دەورى ھەموو بەش و پارچەيەكى داو لە ھەر كام و لە ھەر يەكى لەوانەى كە باس كران. ھەموو بەش و پارچەيەكىش تەمەنى دريژە يان كورت، ھەر گەلایە لە ھەر درەختى تەمەنى تايبەتى خوى ھەيە ئيتەر دريژيان كورت، ھەموو پەرى لە پەلەوەر زۆر ئەمىنيتەوەر يان كەم و ئەكەويت و با ئەبيات، ھەموو شاخى چوار پئى يە زۆر ئەمىنيتەوەر يان كەم و لە شەرە شاخ دا ئەشكى و دانەكەوى، ھەموو چاوى چاودارى يان ھەموو تەلە موويەك ماوہى مانەوہيان زۆر بئى يان كەم، ھەروەھا...

ئەوانە ھەموو بە پئى زانين و بېريارى خوايە و گشتى كۆبووہتەوەر لەناو زانينە گشتى يە و رده بئى سنوورەكەى خوادا بە بئى ئەرك و ھول و خەريك بوون، وەكو ئەفەرموى: ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بەراستى ئەوہى كە باس كرا لەسە خوا ئاسانە.

^١ رافە و تەفسىرى رستەى ﴿وَلَا يُنْقَضُ﴾ و ھەروەھا وشەى ﴿كِتَابٍ﴾ بە چەند جۆرى تريح تەفسىر كراوہتەوەر، بەلام ئەوہم بە ھەيژ زانى كە لە تەفسىرەكەدايە.

کاتی خه یال بپروا و به که ویتته شوینی نه وانهی که نه م نایه ته دهست نیشانی بۆ کرد، به راستی نه بی سهرسام و سهرگردان بیی، نه ندازی تی نه گات له بی سنووری و بی په بی زانینی خوا.. به راستی نه گهر قورنان نه م جوړه شتانه نه فهرموی و سهرنجی خه لکی بۆ رانه کیشی هرگیز بیرو هوش و خه یالی خه لک بۆ نه م جوړه شتانه ناپروا و په بی پی نابات، که واته هرکس بفامی تی نه گات و دلنیا نه بی که نه م جوړه ته می و رینموونی یه له لایه ن خواوه یه و له سنووری ناده می به دهره.

نه م دریزی و کورتی ته مه نه که دهست نیشانی بۆ کرد هه لته گری به پی زور و که می کات و مانگ و سال بییت، هرچونی هه لته گری به پی پیت و فهر و بی پیت و بی فهری بییت، زورکس بووه و هه یه خوا یارمه تی نه دات له ماوه یه کی زور که م له ژیانیدا نه وه نده کاری پر سوود و به فهر نه گات که به چه ند سال و چه رخی نه کری و به دی نه یه ت، چه ند که س بووه و هه یه که به سال و کات ماوه ی ژیانی زور دریزه، به لام هه مووی بی خیرو و بیرو بی سووده و هه مووی به فیرو رویشته و له دهستی چوو، نه وه ش هه موو له زانینی خوادایه و به گویره ی بریاری شه وه. هرچونی یه که یه که ته مه نی دیاری کر او و تایبه تی خویان هه یه. هه ندی دریز و هه ندی کورت به پی زانین و بریاری خوا. به لو هه موو شتیکی بی گیانیش له م بوونه وهره دا به بی جیاوازی نیتر شاخ و به رد بییت، یان غار و نه شکوه ت، یان کانی و رووبار، هه روه ها له دهست کرده وه کانی ناده مییش، کوشک و خانوو، سه یاره و ته یاره و هه موو شته کانی تر. نه مانه ش به وینه ی گیانداران ته مه ن و نه جکی دیاری کر او تایبه تی یان هه یه، هه موو له دهفته ر و کتیبی خوادایه، بیگومان تیگه یشتن و حالی بوون به م شیوه راسته دل بیدار نه کاته وه بۆ بیر کرده وه له م بوونه وهره به هه ستیکی تایبه تی تازه، به ره وشتیکی تازه، هر دلنی ناوا هه ست بکات به دهست و چاوی قودره تی خوا به سهر هه موو شتیکی دا به م قولی و وردی یه، بیگومان زه حمه ته نه و دلنه بی هوش و بی ناگا بیی یان ون و گومرا بیی، نه و دلنه به هر لایه ک دا لا بکاته وه دهست و چاوی قودره تی خوا نه بیینی و چاودیری و زور و دهسه لاتی خوا به دی نه گات له هه موو شتیکی له م بوونه وهره دا. به م جوړه قورنان دلنه خوا پی داوه کان دروست نه کات و پی یان نه گه یه نی و په روره دیان نه کات!!

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاحٌ

ئینجا له گهردشه بوونهوهری یهکهی دا سمرنج رائهکیشی لهبارهی ئاو له زهوی دا که کردوویه به دوو جوړ تال و شیرین، همدوو ژیر بار کراون بو خزمهتی ئەم ئادهمی یه. ئەفهرموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ ئەو دوو جوړه دهریا و ئاوه فراوانه که فراههم هینراون هاوتا و یهکسان نین، بهلکو جیاوازن بهم رهنکه ﴿هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ ئەمهیان شیرین و خوش و تینو شکینه ﴿سَائِغٌ شَرَابُهُ﴾ خوش گهواره و ئاسان ئەچیته خوارهوه له گهروودا ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاحٌ﴾ ئەمهیان تام گۆزا و تفت و زۆر سویر و تیزه.

شتیکی ئاشکرایه که ئاو بهو دوو جوړه جیاوازه، بیگومان ئەوهش چهند حکمهت و بهرژهوهندی تیا به که بهشتیکی ئاشکرایه له نیمهیشهوه، جاری جوړه شیرینهکهی ههمو ئەزانین که ژیان لهسەر ئەو راگیره و هوی فراههم هاتنی ههمو زیندوو زیندهوهرنکه له زهوی یه دا، لهبارهی بهش و جوړه تالهکهیهوه که بریتی یه له دهریا لوشهکان با گوی بگرین له خاوهنی کتیبی (الإنسان لا یقوم وحده) ههندی لهو حکمهت و بهرژهوهندی یه مان بو باس ئەکات: ئاو براو لهو پهراوه دا ئەلی: به درزایی کات و چرخ به ههمیشهیی گاز و ههلم له زهوی یهوه بهرز ئەبیتهوه، زۆریهیی ئەو گاز و ههلمهش ژاراوی یه، که چی لهگهڵ ئەوه دا ههوا چهپهڵ نابیی و گۆپان روو نادات له رادهی هاوتا و هاوکیشی که پیویسته بو ژیا نی ئادهمی، هوی ئەو نهگۆرانهش ئەو دهریا و دهریا لوشانهیه که ژیان و خۆراک و باران و ههوا ی خوش و ههمو گیا و گژ و دانهویله یارمهتی و کۆمهکییان لی وهرنهگرن. ئەم ئەندازه که دهرکهوتوووه بو مان بهسه بو ئەمهیی ههمو خاوهن ژیری یهکی ساغ تی بگات که ئەو وردهکاری یه ههروا له خۆیهوه و به ریکهوت بهدی نههاتوووه، بهلکو لهسەر دهستی قودرهتی خویهک دا بهدی هاتوووه که زانایه به ههمو شت و لیزان و کاردرسته له ههمو کاروباریک دا ناسراو و نهناسراو!! ئینجا روونی ئەکاتهوه که ئەم دوو جوړه جیاوازه یهک نهگرن له خزمهتی ئادهمی دا، همدوو ژیر بار کراون بو سوود و بهرژهوهندی ئادهمی.

وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاطِرَ لَتَبْنَغُوا مِنْ
 فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى

نه فرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ له هرکام لهو دوو دهریا گوشتی تهر و تازه
 نه خون، ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا﴾ دهرنه مینین خشلی نه پیوشن.

نهو گوشته تهر و تازه یه گوشتی ماسی و گیانله بهرانی دهریایی یه به هه موو جوره کانی
 یه وه، خشله که ییش له دووهر و لؤلؤ و مهرجان و یاقوت و سه دهفه ^۱ ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاطِرَ﴾
 نه بیینی که شتی له دهریادا ناوه که لهت نه کات و هاتوچو نه کات پیایان دا ﴿لَتَبْنَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بؤ
 نه مهی هندی له چاکه و بهرهی خوا دهستی خوتان بخن به گوزهر کردن و سه فر و
 هاتوچو به دهریاکان دا و بازرگانی و نهو هه موو دهست که وتی ناو دهریا ﴿وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ﴾ بؤ نه مهی سوپاسی خوا بکن که نهو هه موو چاکه و بهرهی ناماده کردوه و
 خستوو یه ته بهر دهستتان. نینجا باسه که دوایی نه هیئی به سه رنج راکیشانی بؤلای شه و
 روژ و به دوا دا هیئان و بردنیان به ناو یه کتردا، نینجا بؤ ژیر بار کردنی خور و مانگ به پنی
 روژیمیکی نه خشه کیشراوی نه گورار، نه فرموی: ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو نه خاته ناو
 روژ، ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ روژیش نه خاته ناو شهو، بهم رهنگه نه یان هیئی به دوا یه ک دا و

^۱ له سوره تی ﴿الرحمن﴾ دا به درئی بی باسی نه م لؤلؤ و مهرجانم کردوه، که واته لیره دا دریژه پیدان پیویست نی یه
 و با ته ماشای نهوی بکری.

نه‌يان خاته جيگا و شويني يه‌کتر. يان له شهو نه‌خاته سه روژ و له روژ نه‌خاته سر شهو
 وه‌کو نه‌بينري له هر چوار وه‌رزه‌کان دا به‌و رژيمه رينک و نه‌گوراه به دريژايي چرخ و
 ته‌مهي نه‌م جيهانه، که نه‌وه‌ش رابهر و نيشانه‌يه‌کي زور روونه له‌سر تاک و ته‌نيايي خواي
 په‌روه‌رديگار. ﴿سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ خورو مانگي ژير بار کردوهه ﴿كُلَّ بَحْرٍ لِّاجْلِ نَسَائِكَ﴾
 هرکام له‌م دووانه نه‌گه‌ري بؤ ماوه‌يه‌کي ناوبرلوي دياربي کراو. بينگومان ژير بار کردني نه‌م
 دووانه و گه‌رانيان تا ماوه‌ي دياربي کراوي خوي که بينگه له خوا هيچ که‌س نايزاني...
 شتيکي ناشکرايه و وا به پيش چاوو هموو چاو ساغي نه‌يان بيني، نيتر با له باره‌يانه‌وه
 هيچي تري نه‌زاني، نه‌م دووانه هر دووکیان به به‌رچاومانه‌وه هه‌لدين و ناوا نه‌بن، به
 به‌رچاومانه‌وه نه‌م جولان و خولانه‌وه و گه‌ردشه هه‌يه به بي شيوان و گوران، جا له‌بهر نه‌وه
 نه‌ميش نيشانه‌يه‌کي روون و گرنکه بؤ هموو ژيري يه له هموو چرخ و کاتيک دا، له‌ناو
 هموو چين و تاqm و گه‌ليک دا، به‌لي نه‌مرو نيمه زور شت نه‌زاني له‌بارهي نه‌م نيشانه و
 به‌لگه‌يانه‌وه که يه‌که‌م تاqm نه‌يان زانيوه، ره‌نگه له داها‌توودا چند شتي تريش ده‌رکه‌وي که
 نيمه نيستا بي ناگزين لي يان. نه‌وه هيچ گرنک ني يه، به‌لکو گرنک نه‌ويه که نه‌م نيشانه و
 به‌لگه‌يانه شتي نه‌خه‌نه دل و ده‌رووني نيمه که هر نه‌وه‌ي خستووه‌ته دل و ده‌روون
 نه‌وانه‌وه، دلي نيمه نه‌خه‌نه له‌رزه و هه‌شوکه هرچوني دلي نه‌وانه نه‌خست، بيرو هوش
 نه‌کاته‌وه به نيمه و ده‌سته قودره‌ته بي وينه‌کي خومان نيشان نه‌دات که داينه‌ر و نيش
 که‌ره له‌م بوونه‌ومره‌دا هرچوني بيرو هوشي کرده‌وه به يه‌که‌م تاqm و نه‌و ده‌سته قودره‌ته‌ي
 نيشان دان.

ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ

نينجا له ژیر تیشکی بهئیز و رووناکی روونی شو هه موو بهلگه و نیشانه روونانه راستی خویهتی خوا و پهروهردگارنتی شو نه خاته بهرچاو، بی که لکی و بی نرخی و پپرو پوچی هه موو په رستراوینکی تر، نه فرموی: ﴿ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه وهی که بای ناروو هه وری فراهه م هینا، نه وهی که زهوی زیندوو کرده وه پاش مردن و وشک بوونی، نه وهی که نیوهی له خاک دروست کرد، شو که سهی که نیوهی کرد به چند جور و هوسه ری، شو که سهی زانا و ناگاداره به هر بهرو سکی که مینه هلی نه گری و نه پیچی و نه بیبی و داینه نی، شو که سهی که زانایه به هه موو ته من دروژ کراوی و هه موو که سی که ته مه نی که م و کورت کراوه، شو که سهی که دوو جور ناوی دروست کردوه، شو که سهی که شو و روژ نه با به ناو یه کتردا و خوژ و مانگی ژیر بار کردوه، ته نها شو که ناوی ﴿الله﴾ یه پهروهردگار تانه... ته نها شو شایانی په رستنه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ پادشایه تی ته نها بو شو و شو خاوه نی هه موو شتی که ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ نه وانیهی که نیوه هاوریان لی نه که ن و نه یان په رستن ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگه له خوا و له په رستنی خوا تیپه نه که ن بو په رستنی نه وانیه ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ نه وانیه خاوه نی په رده و پیستیکی ناسک نین که پیچراوه له ده وری ناوکه خورما. واته خاوه نی هیچ شتی نین ته نانه ت شو شته بی که لک و بی نرخی ش.

نینجا زیاتر بی نرخی شو په رستراوانه روون نه کاته وه که نه فرموی: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ﴾ نه گه ر نزاو هاوریان لی بکه ن ﴿لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ﴾ نزاو هاواره که تان نابییستن. چونکه شو په رستراوانه یان دارو به ردن، یان نه ستیره و مانگ و روژن، یان جن و مه لانیکن، هه موو نه وانیه له راستی دا خاوه نی شو په رده و پیسته بی نرخی ش نین و کاروباری شو هشیان به ده ست نی یه، هه موو نه وانیه نابییستن، له بهنده گومراکانیان. نیتر هر نابییستن، یان هینی شو گومرایانه نابییستن.

﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يُبْنِتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ﴿١٤﴾

يَتَأَيَّبُهَا النَّاسُ أَنْتَ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ نه گمراه به مرجی بیشیان بیستایه نه هاتن به هاوارتانهوه. چونکه نهوانه‌ی که بیسرن جن و مهلائیکه‌ن. دهی جن به هیچ رنگ ناتوانی بجی به هاواری کهسهوه. مهلائیکه‌یش ناچی به پیری نهو گومرایانهوه. نهو بتانه لهم جیهانه‌دا بهو جوژهن، ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ﴾ له روژی دواایش دا دان نانین به عیبادهت و پرستنه‌که‌تان دا، بیزاری دهرنه‌بهن له خوستان و پرستنه‌که‌تان چ جای نهوه بین به هاوارتانهوه. نه‌م هوواله‌ی که پیتان نه‌دری که‌سی پیتان نه‌دات که ناگا و خه‌بر داره به هموو شتی، به هموو کاری، بهم جیهان و نهو جیهانیش ﴿وَلَا يُبْنِتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ﴾ هیچ که‌س هوائت پی نادات به وینه‌ی که‌سی که ناگا و خه‌بر داره.

ئا به‌مه نه‌م به‌ش و پارچه‌یه دوا‌ی هات له‌م سو‌رده‌دا، نهو گهرده‌ی که کردی به دهررون بهو هموو شته نایابانه‌دا کو‌تایی پی هینا، هر دل‌ی نه‌مردبی و سوود وهرگری له‌م گهرده‌ی نه‌گهریته‌وه به تویشووی تیرو ته‌واوه‌وه. ته‌نیا چند نایه‌تیکی وه‌کو نه‌م نایه‌تانه له هر سو‌رده‌تی به‌سه بو هر دل‌ی که بیه‌وی رینموونی وهرگری، به‌سه بو هر که‌سی که به دوا‌ی رابه‌ر و به‌لگه‌دا نه‌گهری!!

نینجا جاریکی تر نه‌گهریته‌وه بو‌سهر ناده‌می بانگیان لی نه‌کات که تیروانینی بکه‌ن و سه‌رنجی بدن له په‌یوه‌ندی یان به‌خواوه، له‌حقیقه‌تی خو‌یان، نه‌گهریته‌وه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌دلنه‌وایی و دلخو‌شی دانه‌وه‌ی له‌و نیش و نازاره‌ی که روی نه‌کرده‌ دل‌ی به‌فه‌ری به‌هوی پروا نه‌هینان و سه‌رکی‌شی نه‌و بت پرستانه‌وه، هر‌وه‌ها ده‌ست نیشانی بو نه‌کات به‌چند مه‌به‌ستیکی گرنگ تر وه‌کو بو‌مان روون نه‌بیته‌وه، نه‌فه‌رموی: ﴿يَتَأَيَّبُهَا النَّاسُ أَنْتَ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه هر نیوه‌ن بی نه‌واوو داماوو پیویست بو‌لای خوا ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ته‌نها خوا دانه‌ماوو بی پیویسته به هر شتی‌ک، سوپاس کراوه و ته‌نها نه‌و شایانه بو سوپاس به‌هوی نه‌وه‌وه خاوه‌نی هموو چاکه و به‌هره‌یه‌که که به‌لیشاو رشتوویه‌تی به‌سه‌ر دروست کراوه‌کانی دا،

﴿إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ﴾ ئەگەر بیهۆی ئیوھ لەناو ئەبات و ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ خەڵکی تری تازە ئەهینی لە باتی ئیوھ کە لەسەر سیفەت و رەوشتی ئیوھ نەبی، ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ ئەوھ لەسەر خوا گران نی یە بە هیچ رەنگ و ئەو ئال و گوێرە یاخی نابێ لە خوا و سەرپێچی ناکات لێ ی، چونکە بۆ ھەموو کار و فرمانی ھەر ئەوھ ی ئەو ی کە ویست و خواھیشی رووی تی بکات ئیتر بێ تەفرە بەدی دیت بە پێی ویست و خواھیشەکە.

خەڵکی زۆر پێویستن بەمە ی نامۆزگاری بکری ئ بەم ئایەتە و ئەوھ ی ئەم ئایەتە ئەیکە یە نی پێ یان راگە یە نری لە کاتی بانگ کردنیان بۆ لای خوا و ئایینی خوا، لە کاتی ھەولدان لە گەلیان بۆ دەرھێنانیان لە تاریکی بۆ لای رووناکی ئایینی خوا و رێگا راستە کە ی خوا، پێویستە تی بگە یە نری ئەمان داما و و پێویستن بە خوا لە ھەموو بار و روویە کەوھ. خوا بە هیچ رەنگ پێویست نی یە بەمان، ئەوان کاتی بانگ ئەکری ئ و پڕوا ھێنان و پەرسستی خوا بە تاک و تەنیا و سوپاس و چا و لەبەرییان بۆ خوا لەسەر ئەو ھەموو چاکە و بەھرە یە کە رشتوو یە بەسەریان دا، کاتی بانگ ئەکری ئ بۆ ئەوھ بزانی کە خوا پێویستی نی یە بە پەرسستی و سوپاسی ئەوان، خوا خۆ ی لە خۆ ی دا سوپاس کراوھ. ئەوان ھەرگیز ناتوانن یاخی ببن لە خوا و لە دەستی قودرە تی خوا دەرناچن، کەواتە ئەگەر بیهۆ ی ئەوان لەناو ئەبات و تاقمی تر ئەھینی ئە جیگایان ئیتر لە وینە و تیرە ی خۆیان یان لە تیرە یە کێ تر، بۆ خوا ئەوھ ئاسانە و ھیچی تی ناچی.

خەڵکی زۆر پێویستن بەو جوړە نامۆزگاری بکری ئ و ئەو بیرو باو مپرە راستە لە دلایان دا جیگەر بکری، با ئەخە لە تین و خۆیان لێ ئەگۆپی لە کاتی ک دا کە ئەبیین خوا ریزی گرتوون و بە گرتگ گرتوونی، پێغە مبە رانی بۆ ناردوون، ئەو پێغە مبە رانە ش – سەلامی خویان لێ بیت – ئەو ھەموو ھەول و تیکۆشانە یان لەگە ل داوون بۆ گێرانەوھ یان لە گومرایی یەوھ بۆ رینموونی، دەرمان بینن لە ھەموو تاریکی یە ک بۆ رووناکی، با ئەو خە لکە خۆیان بناسن و خۆیان لێ ئەگۆپی و وا گومان ببەن کە ئەوان شتیکی گەورە و گرتگن لەسەر خوا! پڕوا ھێنان و پەرسستنە کە یان ھیچی زیاد ناکات لە مۆ لک و پادشایە تی خوا!

خوای گهوره که ئەو هەموو لوتف و بەزەیی یە بەکار ئەهێنێ لەگەڵ بەندهکانی،
پێغه‌مبەرەکانی ئەو هەموو سزا و مەینەتەیان کێشاوه... خوای گهوره بەزەیی و لوتف و
منەتی بەکار هێناوه و ئەبێ بەرەمی ئەو سیفەتە شیرینانەیی بەدی بێت. ئەک لەبەر ئەوه که
ئەمانە مولک و پادشایەتی خوا زیاد ئەکەن بە بڕوا هێنان و پەرستنه‌که‌یان، یان کەم و کۆری
ئەکەن بە کۆبیری و سەرکێشی یان، ئەک لەبەر ئەوه که ئەوانە تاقمینکی نایابن و وێنەیان تازە
دەست ناکەوی، کەواتە چاوپۆشی یان لێ ئەکات، چونکه تازە وێنەیان دەست ناکەوی و
ناگونجی گۆڕینیان بە تاقمینکی تر. بەو هەست و هۆش و تیگە‌یشتنەوه ئەبێ بەنده بەندهیی
راسته‌قینه‌ی پێ ناکری و رزگار نابێ لە سەرکێشی و یاخیتی.

بەراستی بەنده‌ی تیگە‌یشتوو سەرسام و سەرگەردان ئەبێ لەو هەموو چاکە و لوتف و
بەزەیی یە که خوا بەکاری ئەهێنێ لەگەڵ ئەم ئادەمی یە لەر و لاواز و بی دەسلات و دەسته
پاچەدا، تا ئەو رادەیه بە گرنگ ئەیگری و ریزی لێ ئەگری و نرخێ بۆ داەنی!

ئەم ئادەمی یە دانیشتووێهکی بچووکه لە دانیشتوووه‌کانی ئەم زهوی یە، زهوی تابع و
شوین کەوتووێهکی بچووکه لە تابع و شوین کەوتوووه‌کانی خۆر، خۆر ئەستیره‌یه‌کی
بچووکه لەو هەموو ئەستیره‌ی که نایەنه ژماره بۆ نێمه. هەموو ئەو ئەستیره‌نەش چەند خال
و نوخته‌یه‌کی بچووکن - هەرچەند گهوره بن - بڕژ و بلاو بوونه‌تەوه لە بۆشایی لای
سەرمان دا لەناو ئەم بوونه‌وه‌ره‌ی که بیجگه لە خوا هیچ کەس سنوور و ئەو پەر و ئەم
پەری نازانی. ئەم بۆشایی یە زۆر گرنگی که ئەو هەموو ئەستیره‌ی تیاپه و چاو نادەن تیاپ
دا مەگەر وەکو چەند نوخته و هەلماتی. ئەو بۆشایی یە گهوره و فراوانه بەخۆی و هەموو
ئەستیره‌کانیه‌وه بەشیکه لە دروست کراوه‌کانی خوا!!

ئینجا ئەم ئادەمی یە لەر و لاوازه بووه بە جینگای ئەو هەموو لوتف و بەزەیی و بەهره و
چاکه‌یه.. دروستی کردوو و دایه‌یناوه، کردی بە جینشین لەم زهوی یەدا، هەموو هۆ و
کەرەسه‌ی هەلسانی بەو جینشینی یە بۆ فەراهەم هێناوه و پێی داوه لە هەموو بار و
روویه‌کی یه‌وه. ئەم ئادەمی یە گومرا و بەره‌لا و سەر لێ تێک چوو ئەبێ تا رادەیه‌ک هاوبه‌ش
ره‌وا ئەدات بۆ ئەو پەروردگارە تاک و تەنیا و بی وێنەیه یان هەر دانی پیا نانی و باوه‌ری بە
بوونی نی یه!!

ئینجا لەخۆیان و لە تیره‌ی خۆیان پێغه‌مبەرانێ بۆ ناردن، یەک لەدوای یەک، بە بەلگه و
نیشانە و موعجیزه‌وه، کتیب و پەراوی خۆی ناردە سەریان، هەر بەو جۆره‌هات تا دوواترین

کتیبی که قورئانه و لهم قورئانه‌دا به‌سهرهات و سهرگوزه‌شته‌ی تاقم و گه‌له رابوردووه‌کانی بؤ باس کردن، به‌سهرهات و چاره‌نووسی نهم تاقم و گه‌لانه‌ی گیزدایه‌وه بؤیان، نه‌دوی له‌گه‌لیان له‌باره‌ی خویانه‌وه، بؤیان دهرنه‌خات نه‌و هیز و وزه‌ی هه‌یانه، ده‌سته پاچه‌یی و لاوازی یان، به‌لکو به‌تایبه‌تی نه‌دوی له‌بهنده‌ی تایبه‌تی و ته‌می و ناموزگاری نه‌کات و رینگا و رچه‌ی بؤ دانه‌نی! نه‌مانه هه‌موو نه‌کات له‌گه‌ل نهم ناده‌می یه‌ بی هیز و لاوازه که گیان له‌به‌ریکی زور بچووک نه‌ژی له‌م زه‌وی یه‌دا، که نهم زه‌وی یه‌ش تایبعیکی بچووک بؤ خور و خوریش نه‌و هه‌لماته زور بچووک‌یه‌که نه‌خولیت‌هوه له‌ناو نه‌و بوونه‌ومره گه‌وره‌یه‌دا و خه‌ریکه هه‌ستی پی نه‌کری له‌چاو نه‌ودا! خوایش نه‌و خوایه که داهین‌ه‌ری نهم بوونه‌ومره‌یه به‌ خوی و هرچی و هرکسی که تیا‌ه‌تی به‌ ته‌نیا وشه‌یه‌ک. به‌ ته‌نیا روو کردنی ویست و خواهی‌شی، نه‌و خوایه نهم هه‌موو لابه‌ری و له‌ناوی بیات و وینه‌ی بینیته جینگای هر به‌و ته‌نیا وشه و به‌و ته‌نیا ویست و خواهی‌شه...

خه‌لکی زور شایان و پیویستن تی بگن له‌م شته راسته و بی‌ری لی بکه‌نمه تا نه‌ندازی تی بگن له‌ گه‌وره‌یی و راده‌ی فه‌زل و لوتف و به‌زه‌یی خوا و چاودیری بؤ نهم بنده بی هیزو لاوازه‌نی، تا به‌ شهرم و چاو له‌به‌ری یه‌وه بچن به‌ پیری نه‌و هه‌موو لوتف و به‌زه‌یی و چاودیری یه‌وه، له‌ روویان نه‌یه‌ت به‌د نه‌مک بن و دان نه‌نین به‌و هه‌موو چاکه و به‌هره‌دا.

نه‌وی که نهم سی نایه‌ته کورت و بچووک نیشانی نه‌دا و نه‌یخاته دل و دهره‌ونه‌وه هرچونی شتیکی رینگ و راسته و هه‌یه، هه‌روه‌ها ته‌می و موزجیاری یه‌کی زور گرنگ، دهره‌ون و ویزدان نه‌خاته سوز و په‌روش و وریای نه‌کاته‌وه. قورئان باوی هر وایه به‌م شته رینگ و راستانه ده‌ست نه‌دات له‌ دل و تیماری دهرد و نه‌خوشی یه‌کانی نه‌کات، چونکه شتی راست هه‌رکات راستی یه‌که‌ی دهرکوت باشت کار نه‌کات له‌ دل و دهره‌ون دا، هه‌م قورئان راسته و به‌راستی هاتووه‌ته خواره‌وه و راستی هیناوه. که‌واته هه‌رشتیک راست نه‌بیت نایلی، به‌ شتی راست خه‌لکی دلنیا و دلنارام نه‌کات، حه‌ق و راست نیشان نه‌دا و نه‌یخاته به‌رچاو، ته‌نیا بؤ حه‌ق و راست ده‌ست نیشان نه‌کات...

جا هر به‌و پی یه و به‌ گویره‌ی باوی خوی نه‌وا ده‌ست کاری یه‌کی دل و دهره‌ون نه‌کات به‌ شتیکی تری حه‌ق و راست که مه‌بده و بیرو باوه‌ریکی زور گه‌وره و گرنگه، که ناو نه‌بری به‌ «فردية التبعه»، «الجزء الفردي» واته سهره‌نجام و به‌ره‌می هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک نه‌گه‌ریت‌هوه بؤ خاوه‌ن کرده‌وه، هه‌رکس پرسپاری کرده‌وه‌ی خوی لی نه‌کری.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِيلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

نه فرموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ نفسی گوناهار گوناھی هیچ نفسی تر هه لئاگری و هرکس تاوان و گوناھی خوی له مل خویتهی و باره بهسر شانی خویتهه. ﴿وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِيلِهَا﴾ نهگر هر نفسیک که گوناه باری گران کردبی داوا بکات بو هه لگرتنی باری گوناههکی و بیهوی کهسینی تر له کولی بخت. ﴿لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ لهو باری گوناههی هه لئاگری و لهکولی ناخری له لایهه هیچ کهسی ترهه، ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ با نهو کهسه داوا لی کراوه خزم و کهس و خویش بیث بو داواکهه. واته هیچ کهس گوناھی کهسی تری بهسردا نادری، گوناھی ناخریته سهر شانی هیچ کهسی تر، نهو کهسانهی که خویان گومپان و خه لکیش گومپا نهکن دووباره گوناهیان نهکهویته سهر شان، بهلام ههردوو بارهکه هیینی خویتهی و خوی دوو تاوانی ههیه: گومپایی خوی و گومپا کردنی خه لکی. نهک نفسی گوناھی گومپاکی بخریته سهر شان وهک له سورهتی ﴿العنکبوت﴾ دا باس کرا.

نهه شته راسته و نهه بیرو باوهپه ریکه بهره مینکی گرنگی ههیه له ههست و خو و رهوشت و کرداردا. چونکه ههستی هرکس بهمهیه که به پیی کردهوی خوی رهفتاری لهگه ل نهگری، پرسپاری کردهوی کهسی تری لی ناگری. رزگار نابی له کردهوی. نهه ههسته هویهکی بههیزه له وریا بوون و بیدار بوونهوی بو پرسپار و موحاسه بهی خوی پیش نهوی پرسپار و موحاسه بهی بگری له روژی دواپی داا لهگه ل نهوش دا خوی رو بکات له نومیدی نهوه هیچ سوودی وهگری، یان نومیدی نهوه کهسی تر بتوانی گوناهیکی له کول بخت و بجیته ژیر باری، ههچونی لههه مان کات دا هوی نارامی دل، چونکه هیچ کهس مهترسی ناکات لهوهی گوناھی کهسی تریان کومه لی بدری بهسریدا. تا بههوی نهو مهترسی یهوه نانومید ببی له سوود و فائیدهی کردهوی چاکی خوی و لای واب خوی ههچهند چاکه بکات نهبی ببی به ژیر باری گوناھی خه لکی ترهه. نهه ترس و بیمهی نابی

ماتول ئەۋەي لەسەر يەتتى بەجىي ھىنابىي و ھەلسابىي پىئى لەبارەي پەند و مۇچيارى و رىنموني و ھەولدانى گىپرانەۋەي و بەرگرى خەلكى لە گومرايى و گوناھو تاوان.

خوای گەورە بە لیستە و بە کۆمەل حیساب و پرسىارى بەندەکانى ناکات! بەلکو یەكە یەكە، ھەركەس لەسەر كردهۋەي خوئی، لە سنوورى واجب و پىويستى سەرشانى خوئی، كە پىويستى سەر شانى ھەموو كەسێكە نەسیحەت و نامۆزگارى و ھەول و تىكۆشان بە پىئى توانا لە چاك كردن و نەھىشتن و بەرگرى ھەموو خراپەيەك، جا ھەركەسى ھەلسا بەم پىويستى سەرشانى خوئے ئەو كاتە تاوان و خراپەي ئەو كۆمەلەي تىاي دا ئەژىن ناگەرىتەۋە بۆ سەرى لەو بارەيەۋە زىاندار نابى، بەلكو پرسىارى چاكەي خوئی لى ئەكرى. ھەروەھا ھەركەس خوئی چاك نەبى لە چاكەي گەل و كۆمەلەكەي ھىچ سوودىك و ھەرنەگارى، چونكە - ۋەكو لە پىشەۋە و تمان - خوا بە لیستە و بە پىئى كۆمەل پرسىار و حیساب ناکات!

قورنان بە شىۋەيەكى سەیر ئەدوى لە ھەر شتىك پىويست بىت، بە جۆرىكى تايبەتى ھەندى مەبەست روون ئەكاتەۋە، بۆ وینە لىرەدا گوناھباران ئەخاتە بەرچاو لە شىۋەي قافلەر كاروانى كە ھەموو بار كراۋە و ھەريەكە بارى گرانى خوئی ھەنگرتوۋە و خەرىك و ماندوۋە پىئى يەۋە، كاتى لەبەر قورسى و گرانى بارەكەي زۆرى پىئى بىت و ھاوار بكات لە نزيك ترين كەسى خوئی بۆ ئەمەي ئەو بارە گرانەي لە كۆل بخت، كەچى كەسى نايەت بە ھاوارى يەۋە و نقەي دىت بە ژۆرى يەۋە، ھەتا ئەگاتە بەردەم تەرازوو و ئەو كەسەي كىشانەي ئەكات. ئىنجا لەم كاتى نىشاندانى ئەو شىۋە كارىگەرەدا، لايەك ئەكاتەۋە بۆلاي پىغەمبەر (ﷺ) و ئەفەرموى پىئى: ﴿إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ تۆ ھىچ كەس ناترسىنى جگە لەوانەي كە ئەترسن لە پەروەردگارىيان لە پەنھانى دا و بى ئەمەي دىبىتيان، بە رىك و راستى نوێژ ئەكەن. واتە سوود و بەرھەمى ترساندنت تەنھا بۆ ئەوانەيە، ترساندنت تەنھا لەوانە كار ئەكات، تەنھا ئەوانە گوئى رايەل ئەبن و دىن بە پىرى پەند و نامۆزگارى يەكەتەۋە. كەواتە ھىچ لەسەر تۆنى يە و ھىچ زىانى بە تۆ ناكات لەلایەن ئەوانەي لەخوا ترس نىن و نوێژ ناكەن، گوئى يان مەدەرى.

وَمَنْ تَزَكَّ فَإِنَّمَا تَزَكِّ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا
الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ

﴿وَمَنْ تَزَكَّى﴾ هرکس خوی پاک و خاوین کردبسی له چلك و چه پهلای گوناهاو تاوان بههوی ترساندنی تووه ﴿فَإِنَّمَا تَزَكَّى لِنَفْسِهِ﴾ نهوه تمنها له بهر خوی خوی پاک و خاوین نهکات، سوود و قازانجهکای بو خوی نهگه پرتنهوه... نه بو توویه نه بو کسی تره. ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ تنها بولای خویه گه رانهوه، دوا روژ و چاره نووسی هموو خاوهن کردهوهکان تنها بولای خویه و بهدهست خویه. تنها نهو حساب و پرسیار نهکات، تنها نهو پاداشت وتولهی بهدهسته، کهواته هیچ کردهوهیهکی چاک له خو پایی ناپوا، هیچ خراپه یهک له دهست دهرناچی.

نینجا چند وینه و چیرۆکی نههینیتتهوه بو بی پروا و پروادار، بو کوفر و ئیمان بو روون کردنهوه دژایهتی نیوانی نهمانه. نهفرموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کویر و بینا وهک یهک یهکسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ نه تاریکی یهکان و رووناکی. ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ نه سینبهر و فینکی و نه خورهتار و گهرما و سهبوون ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووهکان و مردووهکان یهکسانن وهک یهکن، واته ئیمان و کوفر و خیرو شهر و چاکه و خراپه و زیندوومایی و گومپایی هرگیز وهک یهکن نین و یهکسان نین و یهکسان نابن بهلای خاوه، هرچونی کویری و بینایی و تاریکی و رووناکی و فینکی و گهرمایی و زیندوویی و مردن یهکسان نابن، که له بناغه دا جیاوازن و به سروشت دژی یهکترن.

چیرۆک و وینهکه زور بهجی و ریک و شیرینه، چونکه په یوهستی هیه له نیوان سروشتی کوفر له گهل سروشتی هرکام له کویری و تاریک و گهرما و مردن دا، هر وهها په یوهستی هیه له نیوان سروشتی ئیمان و سروشتی هرکام له رووناکی و بینایی و سینبهر و فینکی و زیندوویی دا. بیگومان ئیمان رووناکی یه، رووناکی یه له دل دا و رووناکی یه له چاو و گوینچکه و هموو نه ندانهکان دا، رووناکی یه له هست و هوش دا، رووناکی یه که باری راسته قینهی هموو شتیك و هموو رووداوئیک و هموو په یوهستی و راهی نیوانیان روون

ئەكاتەو، كەواتە ئىماندار بەم رووناكى يە گىرنگەو، سەرنج ئەدات و ئەپوانىتە رووناكى
خو، كەواتە ھەموو شتى لە رادە و پلەي خۆي دا ئەبىنى و ئەناسى. لەگەلى ھاوكارى ئەكات
و لەو رىگايەي داويتى يە بەر پىي ھەلناكەوي و پىي ھەلناخلىسكى و ھەنگاوەكانى بە
رىكى ئەنى.

ئىمان بىنايى يە، ئەبىنى، بىننىكى راستەقىنەي راست بە بى تىكەل و پىكەلى،
خاوەنەكەي ئەبا بە رىگادا بە رووناكى و ئارام و دۇنيايى. ئىمان سىبەر و سەھەند و فىنكى
بە دەروون بۆن و ھەناسەي خۆشى لى وەرئەگرى و دل پىي ئەحەويتەو، سىبەر و فىنكى
يە لە بۆق و گەرمای گومان و دوو دل و بى ئارامى و سەرگەردانى لە چۆل و بىبابانى رەش
و تارىك دا بە بى رابەر و رىگا نىشان دەر. ئىمان گيانە لە دل و دەروون و ھەست دا. گيانە
لە نىياز و مەبەست دا، ھەرچۆنى جوولان و بزوتنەو، يەكى بەر و بەرھەم دار.

كوفرو بى بروايى كويزى يە لە سروشتى دل دا، كويزى يە لە دىتنى بەلگە و رابەرى
حەق و راستى، كويزى و نابىنايى يە لە دىتنى شىو، راستەقىنەكەي بوون و بوونەو، و ئەو
ھەموو پەيوەستى و پەيوەندى يەي كە دانراو، و پىك ھىنراون لە نىوان بوون و بوونەو، رادا.

كوفرو بى بروايى تارىكى يە و يان چەند جۆر لە تارىكى. كەواتە تا خەلكى دوور بن لە
رووناكى ئىمانەو، ئەكەونە ناو چەند رەشى و تارىكى لە ھەمە جۆر و لە ھەمە بابەت. رەشى
و تارىكى يە كە زۆر بە دەگمەن و ناياب ھىچ شتى بىنرى لە رادە و شىو، راستەقىنەكەي
خۆي دا. كوفرو بى بروايى گەرما و بۆق و سەبوونە، چەند بلىسەيەكى ئەدا لە ئامانج، دۇنيا
نەبوون بە پاشە رۆژ و چارەنووس، لەپاش ئەو، ئىنجا سەرى لە بلىسەي ئاگرى دۆزەخەو
دەرئەچى و سزاي بەسۆي نەبراو، رۆژى دوايى.

كوفرو بى بروايى مردنە، مردنە لە دەروون دا، پچرەنە لە سەرچاوەي ژيان. لادان و
جىابوونەو، يە لە رىگايە كە گەيەنەرى رىبوارەكەيتى. پەك كەوتن و دەستە پاچەيى يە لە
تەمى وەرگرتن و گوئى رايەلى، كە ژيان بەم دوو شتە ئەكەويتە سەر رەپەرەو، بەختيارى و
كامەرانى.

ھەركام لە ئىمان و كوفرو سروشتى تايبەتى خۆي ھەيە و ھەركام بەرھەمى تايبەتى خۆي
ھەيە، ھەرگىز ئەم دووانە يەكسان نابن بەلای خواو.

إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

ئینجا لایهك ئەكاتەوه بۆلای پیغه مەبەر (٢٣) و دلخۆشی ئەداتەوه و داخ و مەراقی لە دل دەرئەكات، بە روون کردنەوهی سنووری کار و کردەوهی واجب و پیویستی سەرشارنی لە بانگ کردنی خەلك دا بۆلای خوا. ئیتر واز هێنان لە هەموو شتی تری بۆ خاوەنی هەموو کارو فرمانی بە پیی ویست و خواھیشی خۆی چی ئەكات بیكات. ئەفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ﴾ بێگومان خوا مەیلی هەرکەس بکات و بیەوی ئەیکات بە بیسەر و شتی پی ئەبیستی، واتە تۆ بانگی خەلكی ئەکەیت بۆلای خوا و بۆ وەرگرتن و مل کەچی بۆ ئایینی خوا. بەلام تۆ ناتوانی بیانخەیتە سەر رێگا و ئایینی خوا، بیانگێری بە وەرگری ئەوهی بانگیان بۆ ئەکەیت، بەلكو تەنها خوا دەسەلاتی بەسەر ئەوه دا هەیه، ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ تۆ نیت بە بیسەری ئەوانە ی مردوون و وان لە گوێرەکان دا، واتە ئەوانە ی کە سەرکێشن و گوێ رایەل نابن دل مردوون وەکو مردووی گوێستان وان، هەرچۆنی ئەو مردووانە تازە هیچیان لەگەل ناکری و رینموونی ناکرین هەروەها ئەو سەرکێشانەیش، ماتول تۆ سپاردە و پەيامەکەت راگەیان ئیتر تۆ هیچت لەسەر نی یه، چونکە ﴿إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تۆ هیچ نیت جگە لەوهی ترسینەری، کەواتە هیچ داخ و مەراق مەخۆ لەسەر بی بپوایی ئەوانە و مل پینچی یان لە گوێ رایەلی. ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بەراستی ئیمە تۆمان رەوانە کردووه بە رەوانە کردنیکی راست و بە حەقیانەت لە کاتیك دا کە موژدە دەر و ترسینەری. تەنها تۆ یەکەم ترسینەر نیت، بەلكو ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هیچ گەل و ئوممەتی نەبووه مەگەر تینبەری کردووه تیای دا ترسینەر. ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ ئەگەر ئەوانە بپوات پی ناهینن و بە درۆزنت دانهینن، تۆ غەمبار مەبە بەوه و تۆ یەکەم کەس نیت کە ئەوهی دەرپارە کرابی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ چونکە گەل و ئوممەتەکانی لە پیش ئەوانەوه بپوایان نەهینا و پیغه مەبەرەکانیان بە درۆ خستەوه و بە درۆزنیان دانان،

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ

کات نکیر ﴿١٦﴾

له کاتیک دا ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ هه موو پیغه مبه ره کانیا ن هاتن بۆلایان به موعجیزه کانیا نه وه ﴿وَالزُّبُرِ﴾ هه ندیکیان به سو حوفه وه (شیث و ئیبراهیم)، ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ هه ندیکیی تریان به کتیبیکیی روون روون که ره وه وه کو تهورات، ههروه ها ئینجیل.

ئه وه بوو کارو کرده وه ی ئه و ئوممه ته رابردو وانه سه باره ت به پیغه مبه ره کانیا ن و ئه و هه موو رابه ر و به لگه یانه ی که پی یان بوو. که واته ئه م بی بروایی و کرده وه نا په وایانه ی که ده رباره ی تو کرا له لایه ن ئه م گه ل و کو مه له وه رووداو یکیی تازه و یه که م جار نی یه، به لکو کار و پیشه ی گه ل و ئوممه ته پیشووه کانی رابردو وه. جا لیره دا چاره نووس و دوا روژی خراپی ئه و بی بروایانه ئه خاته بیرو بهر چاوی بی برواکانی ئه م ئوممه ته به لکو بیر بکه نه وه و له وانه وه ته می خوار بین و خو یان عاقیبه ت شه ر و به ش بر او نه که ن، ئه فهرمو ی: ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له پاشان قارت گرت له وانه ی بروایان نه هیئا و کافر بوون هه ریه که دوو چاری ده ردی چار نه کراوی خو یان بوون.

ئینجا به سه رسام کردن و ترساندنیا ن ئه م شیوه پرسیا ره ئاراسته ئه کات: ئه فهرمو ی: ﴿كَيْفَ كَانَتْ نَكِيرًا﴾ ئه ی ئایا چون بوون ئینکار و توله ی من بو ئه و بی بروایانه؟ بیگو مان قار لی گرتن و توله که یان زور سامناک و به تین بوو، ویران کردنی ولاتیان و له ریشه هیئانی خو یان بوو. که واته ئه مانه ی که ریگا و ریبازی ئه وانه یان گرتو وه با بترسن خو یان بیاریزن له دوو چار بوونیا ن به وینه ی سزا و توله ی ئه وان! ئا به م جو ره ئه م گه رده شه پیشووه ی دوا یی هیئا و ئینجا ده ست ئه کات به گه رده ش و گه رانیکی تازه له شیو و دۆلیکی تازه وه.

ئه م گه ران و گه رده شه تازه یه چه ند مو تالا و خو ینده وه یه که له لاپه ره کانی کتیبی بوونه وه ر که زور جوان و سه رسام که رن، چه ند رهنگ و جو ر و تیره ی جیا جیا ن... ههروه ها چه ند مو تالا و خو ینده نه وه یه له کتیبی هیئرا وه خواری خوا. به خشین و پیدانی ئه و کتیبه به میراتی و که له پور به م دواترین ئوممه ته و ئینجا چاره نووس و دوا روژی شوین که وتوو ه کانی ئه م کتیبه و ئه وانه ی روویان لی وه رگیرا و پشتیا ن تی کرد، ئینجا با گو ی بگرین ئه و گه ران و گه رده شه بکات به دل و ده روونمان، سه رنجان راکیشی بو مو تالا کردن و خو ینده نه وه ی که ده ست نیشانمان بو کرد،

الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ
 وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيُّ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ
 أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ

نه فرموی: ﴿الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نایا نه ترانی یان نه ت بینی که خوا هیئایه
 خواره وه له لای سهر وه ناویک - واته باران - ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ نینجا به هوی نهو
 ناوه دهرمان هیئا له زهوی و له درهخته کان چهند بهر و میوه هاتی که جیوازه رهنکه کانیان.
 سهرنج راکیشانیکی گرنک و نایابه دل و دهررون نه گپیری به هه موو زهوی دا بو بیر
 کردنه وه لهو هه موو رهنک و بویه جیوازانه که خوا داوینتی بهو هه موو شته جور جورانه.
 میوه هاته کان، شاخ و چیاکان، چوارپی و ناژهل و هه موو گیان له بهر هکان. سهرنج
 راکیشانیکه نهو هه موو شته ی کو کردوه ته وه له چهند وشه یه کی کم و کورت دا، له گیان
 له بهر و بی گیان لهم زهوی یه دا، دل و دهررون سهرسام نه کات بهو پیشانگا گه وره و جوان و
 شیرینه ی که خوا رازاندوویه تی یه وه لهم زهوی یه پان و فراوانه دا. هه موو بهرو میوه یه ک
 هه رچونی له رهنک دا جیوازن، هه روه ها له تام و بون و له شیوه و شکل و قه باره دا
 جیوازن، که نهو جیوازیانه ش هه موو شتیکی گرنک و سهرسوپهینه رن و به لگه یه کی روون
 و ناشکران له سهر دهسه لات و زانین و لیزانی خوا. به لام پیشانگا که لیزه دا به ناوی رهنکه
 جیوازه کانه وه بو نیشاندانی ته نها نه وه یه له بهر نه وه ته نها باسی رهنگیان نه کات.

نه م پیشانگای رهنکه به ته نها شتیکی زور نایابه، تا راده یه ک هه رچی خم گهر و وینه گر
 هه یه لهم جیهانه دا دهسته پاچهن له ناستی داهینان و رهنک پیدانی وینه ی به شی لهم
 پیشانگایه، چونکه هیچ جور ی له میوه هات نی یه لهم جیهانه دا وینه ی جوریکی تر بیت.
 به لکو هیچ تاقه میوه و دانه یه نی یه وینه ی هیچ دانه یه کی تر بیت له هاوسهر و جوره که ی
 خوی چ جای دانه یه کی تر له جوریکی تر، نه گهر ورده کاری بکری و زور به وردی سهرنج

بدری هیچ دوو دانیهک نی یه جیاوازی نبی له رنگیان دا با هاوسهری یهک بن و له لق و
پهلی دهرهاتین!!

ئینجا له رنگ و بهر و میوههاتهوه نهگوینتیهوه بۆ باسی جیاوازی رنگی شاخ و
چیاکان که به دیمهن و روالهت ئهو دوو جۆره دووین له یهکهوه و پهیهوهندی و پهیهوهستی
یان نی یه به یهکهوه، بهلام کاتی به وردی سهرنج بدهین پهیهوهستی و پهیهوهندی دهرهکهوی
بۆمان. ئهوهتا ئهو ههموو رهگه جیاواز و جۆر به جۆرهی که له بهردی شاخهکان دا ههن زۆر
ئهشوبهین به رنگه جیاوازهکانی میوههاتهکان. بهلکو له ههندی جاردا مهردوم ریی ئهکهوی
له بهرد که له شیوه و قهباردا ئهلی ی میوهیها نهفهرموی: ﴿مَنْ الْجِبَالِ جَدُّ بَيْضٌ وَحُمْرٌ
تُحْتَكِفُ الْوَتْبَا﴾ له شاخهکاندا چهند رینگا و خیتی سپی و سوور ههن که رنگهکانیان
جیاوازه، بهلکو سپی و سوورهکانیش لهنیوان خویان دا جیاوازن ﴿وَعَرَابِيبُ سُوْدٍ﴾ چهند
رهشی تۆخی تهواو رهش ههن که یهک رنگن، ئهو ههموو رنگی جۆر جۆری جیاوازه ههن
لهگهله ئهوهدا ههموو مهر شاخ و بهرده، بهراستی بیر کردنهوه لهو رنگه جیاوازانه لهگهله ئهو
ههموو رنگه جۆر جۆر و جیاوازانهی بهر و میوههاتهکان دلی بیدار و وریا نههینیتیه
ههشوکه. ههستی سۆز و شهوق بۆ جوانی و شیرینی له دهرووندا بیدار ئهکاتهوه، که ئهوهش
هۆی پتهوبوونی باوهره به دهسهلات و زانین و لیزانی پهروهردگار...

ئینجا رنگه جۆر جۆرهکانی گیان لهبهرهکان ئهخاته بهرچاو نهفهرموی: ﴿رَمَسَ النَّاسِ
وَالذَّوَابِ وَالْأَنْعَامِ تَحْتَلِفُ الْوَتْبَةُ﴾ له ئادهمی و گیان لهبهرهکانی تر به شیوهی گشتی و رهشه
ولاخ و حوشر و مالآت به شیوهی تایبهتی ههندی ههن رنگهکانیان جیاوازن، ﴿كَذَلِكَ﴾ به
وینهی جیاوازی میوههات و شاخ و بهردهکان. به تایبهتی سهرنجی راکیشا بۆ ﴿الانعام﴾ که
بزن و مهر و رهشه ولاخ و حوشره لهبهر تیکهلی و زیاده پهیهوهندی یان به ئادهمی یهوه.
جیاوازی رنگهکانیان پيشانگایهکی شیرین و دلپهینه به وینهی پيشانگای میوههات و
شاخهکان.

قورئانی به فەر دەمی ئەم کتێبه بوونەومری یه گرنگه مان بۆ ئەکاتوه و پەرەکانی هەلنەگیریتەوه و ئەفەرموی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ لەناو بەندەکانی خوا دا تەنها زاناکانیان ئەترسن له خوا، واتە قورئان ئەو کتێبی بوونەومره ئەکاتوه و ئەیخاتە بەرچاوا، ئەو زانایانە ی که ئەیخویننەوه و تێی ئەگەن و بیر ی لێ ئەکەنەوه ئەوانە به هۆی ئەو کتێبهوه خۆی خۆیان باش ئەناسن، ئەیناسن به بەرهمی کردەوه که ی، تێی ئەگەن به هۆی نیشانە و بەرو بومی دەسەلات و توانینە که ی. هەست ئەکەن به گەرەمی ی که ی به هۆی دیتنی دەست کردە که ی. جا لەبەر ئەوه به راستی لێ ی ئەترسن و بەراستی خۆیان ئەپاریزن له هۆی خەشم و نارەزایی ی که ی. بەراستی ئەپەرستن به ناسین و تێگەیشتنەوه... ئەم چەند لاپەرەیه که قورئان دەست نیشانیان بۆ ئەکات نموونەیه کن لهو کتێبه گەرە و گرنگە ی بوونەومره... ئەو هەموو رەنگ و بۆیه نموونەیه کن له شتە نایابەکانی تر، که ئەوپەری ریکی و گونجاوی بەکار هینراوه له داھینان و دارشتنیان دا، که زانایانیش ئەوه ئەزانن و تێی ئەگەن، ئەوانە ی که زانینە که یان نەیان گەینە ی به راستی و حەقیقەت. زانینە که یان دلیان هەستی پێ ئەکات و وریا ئەبنەوه پێ ی، دلیان ئەخاتە نیش و کار، به هۆی ئەو زانینەوه به چاوی دلیان دەستی قودرەتی داھینەری خوا ئەبینن لهو هەموو شتە رەنگاو رەنگە شیرینە ی که وا لەم بوونەومره دا.

جوان و شیرینی مەبەستیکی سەرەکی یه لەم بوونەومره دا، هۆی بەدی هاتنی گەلی کار و فرمانە لەم بوونەومره دا، جا لەبەر ئەوه له قورئان دا ئەو هەموو سەرنج راکێشانە کراوه بۆ شیرینی و جوانی یه که پەرەردگار بەدی هیناوه لەم بوونەومره دا، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بەراستی خوا توانا و به دەسەلات و زālە بەسەر هەموو شتێک دا و داشاردەر و سەرەرەوهیه له تاوان و کەم و کوپی ئەوانە که کەم و کوپی یان هەیه له سام و ترسان له خوا، له کاتیک دا که ئەم دەست کردە نایابە ی ئەبینن و تیا ی دا ئەژین.

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تَجْرَةً لِنَفْسِهِمْ ﴿٢١﴾ لِيُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ أُجْرَهُمْ أَوْزَرَ بِمِثْلِ مَا رَزَقْنَاهُمْ إِنَّهُ
 غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا

نینجا له کتیبی بوونه و مروه نه گویند نهوه بو باسی کتیبه گوره که می که هینراوه
 خوارهوه، باسی نهوانی که نه کتیبه نه خویندنهوه، باسی پاداشت و بهرهمی که دست
 کهوتیان نهی بهوی نهو خویندنهوه، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ﴾ به پرستی نهوانی
 که کتیبی خوا نه خویندنهوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نویژیان به ریک و راستی بهجی هیناوه،
 ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ بهختیان کردوه و داویانه له ریگای خوادا ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به
 په نهانی و به ناشکرا له هندی لهوهی پیمان داوون و کردوومانه به رۆزی و دارایی یان،
 بیگومان مه بهست له خویندنی کتیبی خوا تنها وتنی روت نی یه، مه بهست تنها تیپر
 کردن نی یه به سهر و شهکانی د، نیر به دنگ و ناوازهوه یان به بی دنگی و له سهر خو،
 به لکو مه بهست خویندنی که له دلکی وریا و ناگادارهوه هاتبی و به بیر لی کردنهوه، به
 جوئی کار بکات له بخویندنه که، پالی پیوه بنی بو کردهوه و رهوش، نینجا نیاز و مه بهستیان
 بهوانهش نه مه یه که نه فرموی: ﴿يَرْجُونَ تَجْرَةً لِنَفْسِهِمْ﴾ چاره پوانن و به تهمای مامله و
 بازرگانی یکن که هرگیز ناوهستی و همیشه نه پوا و قازانجی مسوگهره و زیان ناکات. نهو
 مامله و بازرگانی یه شیان که بهو جویره یه ﴿لِيُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ أُجْرَهُمْ﴾ بو نه مه ی خوا نه جرو
 پاداشتی کردهوه که یان به ریکی بداتهوه ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ سهریاقی نهوه له فزل و
 غه زنه ی رحمتی خوئی زیادیان بکات. ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ چونکه به پرستی خوا زود لی
 بوردوو داشاردهری داشاردهری هله و زله ی گوئی رایه لانه و مهرگری تاعت و گوئی رایه لی
 یانه به ره زامه ندی و پاداش دهریانه به تیرو ته و اوترین پاداشت.

ئىنجا دەست نىشان ئەدات بۇ سۈرۈشتى ئەو كىتئبە ھىنراۋە خوارە، تا بەو بۇنەۋە باسى ئەم ئوممەتە بىكات كە ھەلگىرى كىتئبى خۋان و بە مىراتى دەست كەوتيان بوۋە. ئەفەرمۇي: ﴿وَالَّذِي أَرْحَمْنَا بِكَ مِنَ الْكَتَبِ﴾ ئەۋەي كە سۈرۈشمان كىرد بۇلاي تۇ كە ئەم كىتئبە يە - واتە قورئان - ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ تەنھا ئەو راستە و بە راستى ھەيە لە كاتئك دا ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ كە بە راست گىپرو شايەتى راستى ھەر كىتئبىكى تىرى خۋايە كە لە پىئش ئەمەۋە ھاتوۋە. راست و ھەق تەنھا يەكىكە لەو كىتئبە پىئشوۋانە و لەم كىتئبە دا. ناگونجى زياد لە يەك. ئەو خۋايە كە ئەم ھەق و راستى ناردوۋەتە خۋارەۋە خۋى ئەزانى چى شايان و چاكە بۇ بەندەكانى و چارەسەر و تىمارى ھەموو گىرى و كۇسپىكىانە. ئەزانى كى شايانە بۇ سۈرۈش كىردن بۇلاي؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ چونكە بەراستى خۋا ئاگادار و باخەبەر و پىننايە بە بەندەكانى.

ئەم كىتئبە گەۋرە و گىرنگە خۋا داي بەم ئوممەتە، كە ھەلپىژارد بۇ جىگىرى و جىئشىنى ھەموو ئوممەتەكانى رابردو، كىردى بە مىرات بەرى ئەۋان، ۋەكو ئەفەرمۇي: ﴿مَنْ أَوْزَنَّا الْكَتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾^۱ ئىنجا ئەو كىتئبەمان بەخشى بەۋانەي كە ھەلمان بىژاردن لەناۋ بەندەكانمان - واتە ئەم دواترىن ئوممەتە كە خۋا ناۋى بردن بە چاكترىن ئوممەت، كىردى بە ئوممەتى گەۋرەترىن كىتئب و بەرىز تىرى ھەموو پىئغەمبەران سەلامى خۋايان لى بىت - .

بەراستى ئەم چەند وشەيە شايانە بە پىر لى كىردنەۋە، رىز و پلەي بەرزى ئەم ئوممەتە نىشان ئەدات، ھەرچۈنى فرمانى گران و ئەركى زۇر قورسى سەرشانىان ئەخاتە بەرچاۋ. فرمان و ئەركى ھەلسانىان بە مافى ئەو ھەلپىژاردن و مىراتى و كەلە پوۋرە گەۋرەيە، ئايا ئەم ئوممەتە ھەلپىژىراۋە ئەببىسى و گوى رايەل ئەبىت؟ خۋاي خاۋەن لوتف و بەزەيى بەو جۆرە رىزى ئەم ئوممەتەي گىرت، لەپاش ئەۋە رىزى گىرت بە مېھرەبانى خۋى لە جەزاۋ پاداشت دا تەننات بە ئەۋانەشيان كە تاۋانبار و خراپەكارن،

^۱ ئەم سور ئايەتە چەند رايەكيان ھەيە و بە چەند جۆرى رافە و تەفسىر كىلون. بەلام ئەمەي لە تەفسىرە كەدلىە راي تەدبەي لەسەرە و دل پىتى بە تارام ترە.

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ. وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
 الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾ جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلِّتُونَ فِيهَا مِنْ آسَافِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
 حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ

وهكو نه فهرموی: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ نینجا هندی له وان ستهم کاره له خوی بهم
 رهنکه کرده وی خراپی زور تره له چاکی ﴿وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾ هندیکیان میانه یه، چاکه و
 خراپی هاوتاو به قه در یه کن. ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ﴾^۱ هندی تریان پیشکه وتوو
 به هوی کرده وه چاکه کانه وه که نه یانکات به نیزی خوا و یارمته تی و بؤ ریک خستنی خوا،
 واته چاکه ی زور تره له خراپی.. به لام لوتف و میهره بانی خوا هر سی تاقمه که نه گریته وه،
 هر سی جیگایان شو به هه شته یه که لم چند نایه تی داهاتوو دا وه سف و سه نای نه کات،
 هر سی جیگایان به هه شته به پی ری راده و پله ی خویان، وه کو له چند حه دیسیکه وه
 وه نه گری له چند ریوایه تیکی زوره وه که له کتبی حه دیس و تفسیر دا هن و به پیویست
 نازنین هینانی شو حه دیسانه به لکو شو وه که قورئان نه یه فهرموی به سه. نایا چی له مه
 گوره تر و به نرخ تره که نه فهرموی: ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ته نها شو هه لبرژاردن و
 کتیب پی به خشینه فزل و به هری گوره یه که خوا دهر باره ی نه م نوممه ته ی کرد. ﴿جَنَّتْ
 عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه وانه نه چنه ناو به هه شتانی نیشه جتی ﴿يُحَلِّتُونَ فِيهَا مِنْ آسَافِرٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾ خشل
 دار نه کرین لهو به هه شتانه دا له چند بازن و بازی بندی که له نالتوون، ﴿وَلَوْلُؤًا﴾ خشل دار
 نه کرین به دوو ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ پوشاکیان لهو به هه شتانه دا ناو ریشمی خالیسه. ﴿وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ نه لین: سوپاس و سه نا بؤ خوا یه که داخ و خه فه تی لی
 دهر کردین و ترس و دلّه لهرزه ی نه هیشته ی، نیت ترس و دلّه لهرزه ی پاشه روژ و
 چاره نووسی، یان ژیان و گوزهرانی دنیا، یان هینی رو داو و به سه رهاتی روژی دوا یی و
 حیساب و پرسیار،

^۱ نه م سنی تاقمه به چند جوریکی تریش ته فسیر کراونه ته وه، به لام شو وه ی له ته فسیره که دا و تراوه حه دیس نقد
 یارمته تی دهری ته تی و له گال مه به سستی شوینه که دا ریک تره.

إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَلْهَنَّا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبِّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به پرستی په روهر دگارمان زور لی بورد و داشاردهری گوناوه و ورگری چاکه و تاعته ﴿الَّذِي أَلْهَنَّا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ﴾ نهو خوايهی که دایناین و نیشته جوی کردین له مال و جی و شوینی مانهوه و نیشته جینی دا به چاکه و منتهی خوی به بی نه می نیمه هیچ حه قیکمان به لایه وه بیت. ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ﴾ دوچارمان نابی لهو به هشتانه دا هیچ ماندویی یه، ﴿وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ تووشمان نابی تیایان دا هیچ شرک و زه حمه تیک.

نینجا لایه کمان پی نه کاتمه و سرنجمان راه کیشتی بولای داخ و دله له رزه و سزای به سوی نهو کومه له که ی تر، نه فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی لهم جیهانه دا بی پروا و کافر بوون ﴿لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ بویان هیه و ماف خویانه ناگری دوزهخ، ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا﴾ بریاری مردن نادری به سهریان دا تا بو خویان بمرن و له ناو بچن و نیسراحت بکن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ سوک ناگری له سهریان به شی له سزاکه یان. نای هاوار هوار بو نهو بهد به ختی و سیاچاره یی یه، ته نانهت بهزه یی یان دهریاره ناگری به مردن و له ناوچوون!! ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ﴾ نا بهو جوړه توله نه سینین له همموو کسی که زیاد رهوی کردبی له کوفرو بی پروایی دا، یان له سپله یی و بهد نمه کی دا ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا﴾ نهوانه هاوار و گریه و زاری نه کن لهو ناگره دوزهخه دا نه لین: ﴿رَبِّنَا أَخْرِجْنَا﴾ نهی په روهر دگارمان دهرمان که و دهرمان بیته له دوزهخ و بمانخه وه دنیا ﴿نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ تا کرده وهی چاک بکین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ غهیری نه وهی که له مه و بهر کردمان. نا بهو جوړه نه گه پرینه وه بولای خوا و په شیمان نه بنه وه و دان نه نین به خراپی خویان دا، به لام له پاش له دست چوونی هل و کاتی خوی، له بهر نه وه بهر پرچ نه درینه وه و دم کوت نه کرین به رهزیل کردن و ته شهر لیدان.

أَوْلَمَ نَعْمَرِكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٢٧﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ

خَلْقًا فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا

بهم شیوه که نه فرموی: ﴿أَوْلَمَ نَعْمَرِكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ﴾ نایا مؤله تمان نه دان و ته مه تمان دریژ نه کردن و نه مان ژماندن کات و ماوه یه ک که بتوانی و بگونجی بیر بکاته وه و ته می و هرگری تیای دا هرکس ویستی و بیری کرده وه و ته می و هرگری و اته به لی مؤله تمان دان نه و ماوه یه، ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ ترسینه ریشیان بو هات بو زیاده بیدار کرده وه، که چی بیرتان نه کرده وه و ته می تان و هر نه گرت و گویتان نه دا به ترسینه ره که تان، ﴿تَذُوقُوا﴾ که واته بچرژن نه و سزای که دراوه به سهرتان دا. ﴿نَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ چونکه هیچ کومه ک و یارمتهی ده ری نی یه بو کافران که ستم کار و ده ست دریژی که ری هره گوره نه وان، نه می که باس کرا دو وینه و شیوهی جیاوازن بو نه و دو کومه ل و تاقمه، همو و کاروباریان دژ و به رامبری یه کتن: شیوهی نارام و بی ترسی و ره حتهی تاقمی به هه شتی یه کان، له گهل شیوهی سام و ترس و بی نارامی و سزای تاقمی دژه خی یه کان، ده نگ و ناوازه ی نزا و سوپاسی نه وان، له گهل هاوار و گریه و زاری نه مان، شیوهی ریژ و قه دری نه وان، له گهل ریسوا کردن و ته شهر لیدان و دم کوت کردنی نه مان. نهرم و ناسکی وشه و پیته کان که باسی نه وان یی نه کری، له گهل وشه و پیته ره ق و به تینه کانی باسه که ی نه مان. نینجا به دوای نه و همو شیوه و پیشانگا و هلبژاردن و پی به خشینی کتیب و نه و شیوهی ناز و ریژ و سزا و مهینه ت و نازاره ی که خرانه بهرچاو. له پاش نه وان نه م فرمودیه نه مینی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا زانا و ناگایه به همو غیب و شاره و کانی ناسمانه کان و زهوی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا نه و پیری راده زانایه به هرشتیک له دل و دهر و ندایه و گوزهر نه کات پبیان دا. نه م زانینه تیرو ته او و گشتی یه به وردی ریگ تر و شیرین ترین شته که بهیتری به دوای نه و باس و

بریارانهی که لهم نایه‌ته رابوردوانه‌دا باس کران، هموو ئه‌وانه به پی‌ئی ئه‌و زانینه کراوه و به‌دی هاتوو.

ئهم به‌شی دواپی یه‌ش لهم سوهرته چهند گه‌ران و گهردشیکه پان و فراوان ئه‌کات به دل و ده‌رون، چهند ده‌ستکاری یه‌کی دل ئه‌کات و چهند شتیکی تی ئه‌گه‌یه‌نی: گه‌ران و گهردش له‌گه‌ل ئاده‌می دا له هموو تا‌قم و چینه‌کانی که هاتن به دواپی یه‌ک دا، تا‌قم و چینه‌کان هه‌ندیکیان بوون به جیگر و جینشین بو هه‌ندی تریان، گه‌ران و گهردش له زه‌وی و ئاسمانه‌کان دا بو باس و به دوا‌دا گه‌رانی هه‌ر دروشم و نیشانه‌یه‌ک بو ئه‌و بتانه‌ی که به نه‌فامی ئه‌په‌رستران و کرابوون به هاوبه‌ش بو خواپی په‌روه‌ر‌دگار، ئه‌و باس و به‌دوا گه‌رانه‌ش بو ئه‌مه ده‌رکه‌وی که هیچ نیشانه و دروشمی نی یه. که‌واته ئه‌و هموو په‌رستراوانه ناراستن و شتیکی په‌رو پووچن، هه‌روه‌ها گه‌ران و گهردشی ئه‌کات له زه‌وی و ئاسمانه‌کان دا بو دیتنی ئه‌و ده‌سته قودره‌ته‌ی خوا که ئه‌و ئاسمان و زه‌وی یه‌ی راگیر کردوو. گه‌ران و گهردشی له‌گه‌ل بی برواکان دا به‌و هموو رابه‌ر و به‌لگه روونانه‌وه له کاتی‌ک دا که ئه‌وانه له پیشه‌وه سویندیان خوارد و په‌یمانیا‌ن دا که ئه‌گه‌ر ترسینه‌ریان بو هات بکه‌ونه شوینی و با‌شتر بن له خه‌لکی تر، که‌چی ئه‌و په‌یمانیا‌ن نه‌برده سه‌ر.

ئینجا گه‌ران و گهردشی تر ئه‌کات بو دیتنی نیشانه و دروشمی له‌ناو چوون و له ریشه هاتنی بی برواکانی رابردوو که بروایان نه‌هینا و شوینی پیغه‌مبه‌رو به‌رنامه‌کانی خوا نه‌که‌وتن، که‌واته با ئه‌مان ته‌می خوار بین.

ئینجا با گوئی شل که‌ین بو قورئانی به‌فه‌ر ئه‌و مه‌به‌ست و شته گرنگانه‌مان بدا به گوینچه‌دا، نه‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ فِي الْأَرْضِ﴾ خوا که‌سی‌که که ئیوه‌ی کرد به چهند چین و تا‌قمی، هه‌ر تا‌قم و چینی به جیگر و جینشین تا‌قمی پیش خوئی، یان هه‌ر تا‌قم و چینی به‌کار به ده‌ست له ولات دا و کاروبار و حوکم‌رانی که‌وته ده‌ست. بی‌گومان به‌دوا هاتنی ئهم هموو تا‌قم و چینه له زه‌وی دا، رویشتنی تا‌قمی و هاتنی تا‌قم و چینیکی تر، وه‌رگرتن و ده‌ست به‌سه‌را گرتنی جی و شوین و که‌له‌پووری رابردوو له‌لایه‌ن تا‌قمی تازه‌وه، دوا‌هاتن و له‌ناو‌چوونی ده‌وله‌تی و راست بوونه‌وه و په‌یدا بوونی ده‌وله‌تیکی تر له جیگی

دا، کورانهوهی رووناکی یهک و هه لگه رانی رووناکی یهکی تر. ئەو گۆپان و ئال و گۆپو بەدواهاتنه بە درێژی چهرخ و زه مان... بێگومان بیر کردنهوه لهو بزوتنهوه نهوه ستاوه هه مێشهی یه شایانه بهوه که له دل و دهرۆن دا په ند و ته می خواری فهراهه م بینێ، هه ست و هۆش پهیدا بکات به تا قمی تازه که ئەمانیش وهکو پێشووه کان ئەپروا و تیپه ر نهکات پاش ماوه یهک، تا قمی داهاتوویان دینه شوین و جیگا که ی ئەمان، بیر نهکهنهوه له شوینه واریان و له ناو خۆیان دا باسی هه وال و به سه رهاتی ئەمان نهکن، هه رچۆنی ئەمان بیر نهکهنهوه له شوینه واری پێشووه کانی خۆیان و باسی هه وال و به سه رهاتیان.

بیر کردنهوه لهو بزوتنهوه نهوه ستاوه شایانه بهوه بی ناگاکان خه بهر بکاتهوه بۆ دیتنی ئەو دهسته قودره ته ی که ئەو هه موو گۆپاندن و ئال و گۆپ و له ناو بردن و داهینانه نهکات. ئەو هه موو شته دیت و ئەپروا و دوایی دیت، ته نها خوا ناگۆپێ و ناپروا و هه مێشهی یه. که واته با هه موو کهس وریا و ناگادار بێت به م ئەندازه مانه وه ی خۆیه و ئەم ته مه نه کورته له شتی بی نرخ و بی کهک دا به خت نهکات، به لکو کارێکی وا بکات ناوبانگی باش به جی بهیلی بۆ پاش خۆی، بۆ خۆی شتی پیش بخات که سوود به خش بێت له دواترین نیشه جیی و نیشه مانی دا. له م کاته دا که ده ست نیشان نهکات بۆ ئەو به سه رهات و شیوه گرنگه کاریگه ره، له م کاته دا سه رنج رانه کێشی و ده ست نیشان نهکات بۆ ئەوه که سه ره نجام و به ره می هه موو کرده وه یهک ئەگه رپته وه بۆ خاوه ن کرده وه که، هه مووی که په رسیاری له کرده وه ی خۆی نه کری، که ئەوه ش یاسایه کی نیسه مای یه و له م چه رخی تازه دا پی ی نهوتری: ﴿فردية التبعة﴾، یان ﴿الجزاء الفردی﴾ وه کو باس کرا جارێکی تر له م سو ره ته دا، نه فه رموی: ﴿فَرَزَكَرَّمَلَيْه كُفْرُهُ﴾ ئینجا هه ر کهس له ئیوه کافر بوو له م جیهانه دا ئەوه کوفره که ی له ئەسه ئۆی خۆیه تی و باره به سه ر خۆیه وه، سزا و تۆ له ی کوفره که ی له خۆی نه سینرێ و هیه کس له کۆلی ناخات و به رگری نا کات لی ی، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا﴾ کوفری کافران هیه چیان لای خوا بۆ زیاد نا کات بێجگه له به تین ترین خه شم و قاری خوا بۆی،

وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا

خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ کوفری کافران هیچیان بؤ زیاد ناکات جگه له زیان و خهسارهت مهندی. پهنا نهگرین به بهزهیی خوا له خهشمی، ئای چ زیان و خهسارهت مهندی یه بؤ هرکس له هر دوو جیهان دا نهگاته زیانی خهشمی خوا لی ی؟ بیگومان هیچ زیانی تر ناکاته نهو زیانه چ جای زیانی بهتین ترین خهشم و قار. هرکس بهری نهو بهتین ترین خهشمه بکهوی نهبی له چهند بارو رووهوه زیانی تر روی تی بکات؟! ئینجا سهرنجمان رانهکیشی و نهمان گیرئی به ناسمانهکان و به زهوی دا، تا بزاینن ئایا هیچ دروشم و نیشانه و هیچ دهنگ و باسی هیه بؤ نهو بتانهی که هاواریان لی نهکری و نهپرستین. له کاتیک دا که ناسمانهکان و زهوی هیچ دروشم و نیشانه یهک شک نابهن و ههستی پی ناکهن، هیچ هوال و دهنگ و باسیکی نهو بتانهیان لانی یه. نهفرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر بلی بهو بت پرستانه بؤ بهر لی برینهوه و دهم کوت کردنیان: ﴿أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ههوالم بدهنی له بارهی نهو هاوبهش و پرستراوانهتان که هاواریان لی نهکهن و نهیانپرستن جگه له خوا ﴿أَرُونِي﴾ نیشانم بدن و ههوالم بدهنی ﴿هَذَا خَلْقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئایا چی یان له زهوی دروست کردوه؟ بهلگه و رابهکه زؤر روون و دیاری یه، نهمه زهوی به خوی و هرچی و هرکس تییدایه، نهمه ههمووی نهبینری و سهرنج نهدری، ئایا کام بهش و پارچهی یان چ شتی هیه تیایان دا که دهست بدات و بگونهی بؤ هیچ کهس - بیجگه له خوا - دروستی کردبی و دایهینابی! هرکس شتی و ابلی بیگومان ههموو شتی لی ی ههلهپهبری و پیا ههلهشاخی و نهیخاتهوه به دروه، ههموو شتی له ناستی خوی چار نهادات که خوا دروستی کردوه، ههموو شتی نیشانه و دروشمی دهست کردی خوی پیوهیه، که وینهی دهست کردی هیچ کسی تر نی یه! کهواته شتیکی روون و ناشکرایه که نهو بتانه سهربهخؤ هیچیان دروست نهکردوه لهم زهوی یه دا.

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَمَنْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا

عُرُورًا ﴿١٠﴾

﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ نهی نایا هیچ به شداری یه کیان هه یه له گه ل خوادا له دروست کردنی ناسمانه کان دا؟ بئگومان باشر نه مهش ناگونجی و نی یه! هیچ کهس ذاتی نی یه و ناتوانی بلی: نهو پرستراوانه هیچ جوړه هاو به شیکیان هه یه له و هدا. هر پرستراو و هرچون بین، ته نانهت مه لائیکه و جنوکهش که لهو پرستراوانه بوون... چونکه سه بارهت به مانیش لایان وا نه بوو که نه توان هیچ شتیک دروست بکن یان به شداری بکن له دروست کردنی هیچ شتیک، به لکو به تما بوون مه لائیکه تکایان بو بکات لای خوا، جنوکهش هوالی ناسمانیان بو بیئن و هیچ کات راده یان له وه به رزتر نه کردبوو. نهوا دهر کهوت که نهو بتانه به شداریش یان نه بوو، ﴿آءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا﴾ نهی نایا کتیبیکمان به خشویه بهو بتانه که باسی نهو یان بو بکات که نیمه نهوانمان کردوه به هاو بهش، ﴿فَمَنْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ﴾ تا نهوان له سر رابهر و به لگه یه کی ناشکرا بن لهو کتیبه و دلنیا بن پی؟^۱ واته نه خیر نه مهش نه بووه و هیچ که سیش نی یه شتی وا بلی یان به لایه وه شتیک کی گونجاو بیت، به باشی به ریان لی برایه وه و به ته و او ی و دم کوت کران، که واته هوی بت پرستنه کیان نه مه یه که نه فرموی: ﴿بَلْ إِن يَبِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا عُرُورًا﴾ واز بینه له وه ی باس کرا، هوی بت پرستی یه که یان نه مه یه نهو کافره ستم کارانه هندیکیان به لین نه دن به هندیکی تریان، به لین سوودی نهو بتانه و تکا کردنیان لای خوا، به لین راستی رینگاکه ی خویان، به لین که شیان هیچ نی یه جگه له هه لخله تاندن، نهوانه نه ژین بهو هه لخله تاوی یه که سوودی هیچ شتیکیش نادات. له پاش نه مه دهری خست که نهو بتانه هیچ باس و هوالیکیان نی یه نه له زهوی و نه له ناسمانه کان دا. نینجا سه رنج رانه کیشی و دهست نیشان نه کات بو نهو دهسته قودره ته ی که نه ناسمان و زهوی یه ی راگیر کردوه و نه یان پاریزی و ته گیری هه موو کاروباریان نه کات به بی هیچ یارمه تی دهر و هاو به شی،

^۱ ته فسیره که له سر نه وه یه هر دوو رانای ﴿هم﴾ بو بته کان بیت، دوویاری تریش نه گونجی: هه دوو بو بت پرسته کان بیت. یه کهم بو بته کان و دووم بو بت پرسته کان. بهو دوو جوړه ش ته فسیر کراوه ته وه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ

حَلِيمًا غَفُورًا ﴿١١﴾

نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ بهراستی خوا ناسمانهکان و زهوی راگیر
نهکات لهوهی برؤن و نهمینن ﴿وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ سویند بهخوا نهگهر بکهونه
سهر نهمان هیچ کهس راگیریان ناکات لهپاش خوا و نهو نهمانه. بهراستی سهرنج دانیکی
نهم ناسمان و زهوی به و نهو هموو نهستییره و مانگ و خوړه که پرژ و بلاو بووهتهوه له
حهوادا، هموو نهوانه راگیرن له جیگا و شوین و خولگی تایبتهی خویمان دا، به بی شیوان
و تیک چوون و ترازان و دهرچوون، به بی سستی یان چهسانی له گهردش و خولانهوهکهیان
دا، هموو نهوانهش راگیرن بهبی ستوون و پایه، به بی بهستنهوه، به بی پال پشت له هیچ
لایهکهوه... تنها سهرنج دانیک بولای نهو هموو شته گهوره و گرنگانه بهسه و شایانه بو
نهوهی چاوی دل بکاتهوه لهو دهسته قودرته که نهوانهی راگیر کردوه و نهیپاریزی له
نهمان و لاچوون. کاتیکیش هاتنه شیوان و لاچوون و نهمان له کاتی ویران بوونی نهم
جیهانه که قورئان بهلینی پی داو له چند نایهتی زوردا باسی کردوه، لهو کاتهیش دا هیچ
کهس ناتوانی راگیریان بکات و بیانوهستینتهوه. ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بهراستی خوا زور به
بورده و پهله ناکات و مؤلهتی بهندهکانی نهادات، به پهله و به زویسی لهناویان نابات و نهم
جیهانه ویران ناکات، خه لکی راناکیشی بو حیساب و پرسیار مهگهر له کاتی دیاریی کراوی
خوی دا، ههل و فرسه تیان له دست دهرناکات بو توبه و گهپانهوه و کردهوهی چاک و خو
ناماده کردن بو نهو رژی حیساب و پرسیاره، زور داشاردهر و سپره روهی گوناوه، لهسهر
هموو گوناوه تاوانی توله ناسینی، به لکو نهبورئ و چاوپوشی نهکات له گوناوه تاوانی زور
کاتی که زانی خیرو چاکه له بهندهکانی دا ههیه.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِحْدَىٰ ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿١٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولَىٰ ۗ فَلَنْ نَّجْعَلَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۗ وَلَنْ نَّجْعَلَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿١٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

ئینجا نه گهریتنهوه سهر ئهو بی پروایانه کردهوی خرابی خویمان نه داتنهوه به ناوچاویان دا، ئه یان ترسیننی به سزای وینهی خویمان له گهله رابوردوهکان. نه فرموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾^۱ ئهوانه سویندیان خوارد به خوا به ئهوپهری سویندهکانیان و بهتین تریان. یان زور به هیز سویندهکیان خوارد و چوون به تک و تاسهوه، ئه یان گوت: ﴿لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾^۲ نه گهر ترسینهریان بو بیت ﴿لَئِن كُنَّا أَهْدَىٰ مِنَ الْإِحْدَىٰ﴾ بیگومان نهوان گوی گرتوو رینمونی وگرتو ئهبن له مهرکام لهو نهتهوانهی که پیغه مبهریان هاته سهر. بت په رستهکانی قورهیش هوالی جوولهکیان نه زانی که چون لایاندا له ئابین و شه ریهتی موسا و عیسا، بیستبوویان تاوان و خراپه کاری یان دهربارهی پیغه مبهرهکانیان، ته نانهت کوشتنیان، نه مانیش بیزاری یان دهربری لهو کردهوی ئهوانه و ته شهریان لیدان و ئهو به لئین و په یمانه بهتینه یان بهو سوینده گه وره یهوه که قورئان بوی باس کردین، دهره ببری.

ئینجا له پاش بهدی هاتنی ئاواتهکیان و ناردنی پیغه مبهره ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾^۳ بویان ئهو په یمان و سوینده یان شکاند و بهم جوژه بوون که نه فرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾^۴ ئینجا کاتی ترسینهریان بو هات ﴿مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾^۵ ئهو ترسینهریان هاتنه که هیچ کاری لسی نه کردن و زیادتی نه کردن له سهر ئهو باری خویمان مه گهر دوور کهوتنهوه و را کردن و تاران له حق و رینگا راسته کهی خوا، واته خراپتر بوون له جارن ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾^۶ له بهر خو به زل زانی و

^۱ بت په رستهکانی قورهیش سویندیان نه خوارد به باوک و باپیر و بتهکانیان، کاتی نه یان نویست بگه نه ئهوپهرو بهتین ترین سویند بخون سویندیان به خوا نه خوارد. جا له سهر ئهو نه فرموی: ﴿جهد ایمانهم﴾. یان مه بست مانای نوره مه که له ته فسیره که دا وترا.

داوای گهورهیی کردن له ولآت دا، ﴿وَمَكَرَ السَّيِّئُ﴾^۱ لهبر کردهوه و پیلانی خراب. ﴿وَلَا يَحِبُّ
 الْمَكَرَ السَّيِّئُ إِلَّا بِالْحِلِّهِ﴾. نهو کردهوه و پیلانی خرابه چوار دهوری هیچ کهس نادات و دووچاری
 کهس نابیت بیجگه له خاوهنهکهی و خرابهکار و پیلان گیرهکه. نهام گهپانهوهی پیلانه بو
 سهر خاوهنهکهی بهدی هات له یهکهم تاقم که به بوئهی نهوانهوه نهام نایته هاته خوارهوه،
 نهوهبوو له بهدردا نهوهیان بهسهرهات که بهسهریان هات. بریارهکه گشتی یه له ههموو چهرخ
 و چینیک دا ههروا بووه و ههروا نهبی له پاشه روژدا، نیت زوری پی چوو بی یان کهم، له
 ههموو شتیک دا ناخری کارو پاشه روژشته و حیسابه. ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ﴾
 کهواته نایا نهوانه چاوهپوانی نهکن و به تهمای هیچ همن بیجگه لهباوی خوا له گهل و
 نهتهوه بی بپرواکانی پیشوودا که تیپهپی کرد به سزادان و لهناو بردنیان؟ واته نهخیر با به
 تهمای بیجگه لهوه نهبن ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ چونکه ههگیز دهست ناکهوی هیچ
 گوپاندنی بو باوی خوا، بهم رهنکه لهباتی سزادانی نهوانهی شایانن سزا نهدان و بهزهیی
 بهکار بیننی، ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ دهست ناکهوی بو باوی خوا هیچ جوژه لادانیک له رنگای
 نهخشه کیشراوی خوئی. بهم رهنکه سزادانهکهی له بی بپرواکان بگوپزیتتهوه بو غهیری نهوان.
 نینجا بو بهلگه و نمونه هینانهوه لهسهر نهگوپانی باوی خوا سهبارت به بی بپرواکان
 سهرنجی بت پهستهکانی قورهیش رانهکیشی بو ورد بوونهوه و تهماشا کردنی شوینهواره
 و دروشمی ولاته ویران بووهکانی گله بی بپروا و بت پهستهکانی دهورو بهریان که نهامان
 تیپهپریان نهکرد بهلایاندا له کاتی کوچ و کاروانی هاوین و زستانانهی شهرم و یهمن بو
 کپین و فرۆشتن و بازرگانی، که نهو ولاته ویران بووانه ناسراو و بهناوبانگ بوون لایان،
 نهفهرموی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نهو بت پهستانه هههمیشه دانیشتوو نیشتهجی بوون له
 جی و شوینی خویمان دا و نهگهراون به زهوی و ولآتدا،

^۱ به پتی تهفسیرهکه نهو دوو وشبه ﴿مفعول له﴾ ن، دوسته ههردوو ﴿بدل﴾ بن له ﴿نفورا﴾. یهکهم ﴿مفعول له﴾
 بیت و دووهم ﴿عطف﴾ بیت بو سهر ﴿نفورا﴾.

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿١١﴾ وَلَوْ يُوَاقِدُ اللَّهُ النَّاسَ سِيمَا

كَسْبُوا

﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا سهرنج بدن و تماشای کن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نایا چون بوو پاشه
رؤژ و چاره نووسی شو گه لانهی که له پینش نه مان بوون ﴿وَکُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ نهوان به تین تر
بوون له مان له باره ی هیژ و دسه لاتمه. گه پان به ولاتاندا به چاویکی کراوه و به دلنکی
بیداروه، ناگادار بوون به سهر له ناوچوون و به ریاد بوونی رابردووه کان دا، بیر کردنهوی
ژیان و به سهرهات و دوا رؤژیان... نهوانه هه موو زور شایانن بو نه می له دل و دهروون دا
ههست و تیگه یشتن و وریایی و بیم و ترس و خواریزیی فراهه م بینن، جا له بر نه وه نه م
جوژه ته می و سهرنج راکیشانه له قورئان دا چند باره نه کاته وه.

ئینجا سهرنجیان رانه کیشتی بو هیژ و توانای گه وهی خوا. شو هیژ و توانای که زاله
به سهر هه موو شتیگ دا و هیچ شتیکی له دهست دهرناچی، هه رچونی گه له رابردووه کانی
له ناو برد و توله ی لی سهندن هه روه ها نه توانی نه مانیش وه کو نهوان لی بکات، نه فهرموی:
﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ خوا هیچ شتیگ نه له ناسمانه کان و نه له
زهوی دا دهسته پاچه ی ناکات و له دهستی قوتار نابی، چونکه ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾
به راستی خوا هه میشه زانایه و توانایه به بی سنوور و به نهوپه ری راده ی زانین و توانین.

ئینجا له دوا دوا ی سورته که دا حیلیم و به زهیی خوا نه خاته به رچاو له پاش نه وه هیژ و
توانینه بی سنووره که ی باس کرد، ته نکید و دلنیا یی نه کات له سهر نه وه که په له نه کردن له
سزادانی تاوانباران و مؤلت دانیان، کار ناکات له وهی له حیساب و پرسیار و توله یه که
به ریاری داوه بو دواپوژ و له رؤژی دوا یی دا، نه فهرموی: ﴿لَوْ يُوَاقِدُ اللَّهُ النَّاسَ سِيمَا
كَسْبُوا﴾ نه گهر خوا قار بگری له خه لکی و توله یان لی بستینن به رامبه ر شو تاوان و
خرابه ی کردوویانه و به پی نه وه بجوولیتمه له گه لیان،

مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

﴿مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیان لهبرئکی نه نه میشتهوه بهسهر پشتی زهوی

دا، واته هه مووی نه کوشتن و له ناوی نه بردن به هووی شومی و نه گبهتی نهو هه موو گوناوو

تاوانهی که نه کری. بهلی به راستی نهو هه موو سپلهیی و به دنمه کی یهی که خه لکی هه یانه

به رامبه ر چاکه و به هره کانی خوا که نایه نه ژماره، نهو هه موو شه ر و خراپه و ناژاوه یه که

نه یینه وه له ولات دا، نهو هه موو جهوو سته م و دهست درئژی و سه رکینشی یهی که

نه یکن له ولاتدا نه وانه هه مووی نیجگار ناشیرین و خراپ و نا په وان نه گهر خوا به پیی

نه وانه بجوو لایه ته وه، بیگومان توله و سزاکهی له وان تیپه ری نه کرد بو هه موو گیان له به ری

تریش به سه ر نه م زهوی یه وه و زهوی به هیچ رهنگ به شیاووی ژیان نه نه ما، نه ک ژبانی ته نها

ناده می، به لکو هه موو ژبانی تریش. په نا نه گرین به خوا، با نه ندازی بوه ستین له به رده م نه م

نایه ته دا، بیر بکه ینه وه له خراپی و شوومی و نه گبهتی و گوناو، تا نهو راده یه که هووی

نه مانی هه موو گیان له بهر بیته له م زهوی یه دا به تاوانبار و بی تاوانه وه، به ژیر و زانا و

نه زان و ناژیره وه!!

هه رچه ند گوناوو تاوان نا به و جوړه یه به لام خوا په له ناکات له م جیهانه دا وه کو

نه فه رموی: ﴿وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام خه لکی دوا نه خات تا نه جهل و ماوه یه کی

ناو براوی دیاریی کراو، دوا یان نه خات به یه که یه که تا دوا هاتنی ماوه یی یه که یه که و

دواهاٲنى ٲهمنىان لهم جيهانه‌دا. دوايان نه‌خات به كوٲمل؁ تا دواهاٲنى ماوهى جىنشىنى
 يان كه دىارىى كراوه بوٲيان و ٲاقمى ٲر دىٲه جىگايان؁ ٲىره و جوٲره‌كه‌يان دوا نه‌خات تا
 دواهاٲنى نه‌ر ماوه و ٲهمنه‌ى كه دىارىى كراوه بوٲ ٲىره‌كه‌يان و دواهاٲنى ٲهمنه‌ى نه‌ر
 جيهانه و هاٲنى جيهانى گه‌وره و نه‌براره. به‌ر جوٲره ٲهله ناكات له به‌نده‌كانى و ماوه‌يان
 نه‌دات به‌لكو كرده‌وهى چاك بكن و هيچ به‌ر بى‌انورىان نه‌مىنى. ﴿فَإِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ نىنجا
 كاتى نه‌جهل و ماوه‌يان هاٲ؁ كاتى كرده‌وه دواى هاٲ؁ كاتى حىساب و ٲاداشت و ٲوٲه
 كه‌ىشت؁ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ بىگومان خوا همىشه بىنايه به به‌نده‌كانى؁ واٲه
 جه‌ر و سٲه‌مىان لى؁ ناكات و هم‌وو كه‌س به ٲىى كه‌سب و كرده‌وهى خوٲى ره‌ٲٲارى له‌گه‌ل
 نه‌كات.

دواىى هاٲ ٲه‌ٲسىرى نه‌م سوٲه‌ٲه؁ به‌يانى روٲى يهك شه‌مه ١٢ ى ره‌مزانى ١٤٠٢ ى
 كوٲى. خوا به به‌زه‌ىى خوٲى وه‌رى گرى و ياره‌ٲىم بدات بوٲه‌واو كرده‌نى نه‌م ٲه‌ٲسىره آمىن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

سوره نسی (یس)

مهککھیی به (۸۳) نایهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سورەتە، وەکو زۆریەى سورەتە مهککھیی یەکانی تر یەکەم نامانجی چاندنی بیرو باوەری پاک و خاوینی ئیسلامە لە دل و دەروون دا، مەبەستەکانی ئەگەریتەوه بۆ باسی تاک و تەنیاى خوا و راستی ی هاتنی رۆژی دوایى و راستی پیغه مەبەریتی پیغه مەبەر و پیغه مەبەران، بیزاری دەربارەى پەرسى جگە لە خوا، لەگەل پڕو پووجی باوەر بە هەموو بت و هاوبەشى بە خوا.

لە پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئەفەرموی: ﴿یس﴾ ئەم دوو پیتە وەکو دووانزە پیتی تر، کە هەموو کۆ ئەبنەوه لەم رستە یەدا: ﴿نص حکیم قاطع له سر﴾ دەرگای (۲۹) سورەتى قورئانیان پى کراوەتەوه ناوئراون بە ﴿الحروف المقطعة﴾ ئەم پیتانە، هەندى لە زانیان و پیشه‌وایانی ئیسلام فەرمویانە نەینى یە لە نیوان خوا و پیغه مەبەردا ﴿یس﴾. هەندى تر فەرمویانە نەینى نى یە و زانراون، ئەمانەى دوایى زیاتر لە بیست مانا و مەبەستیان بۆ باس کردوون، هەندیکیان بە نزیک دانراون، هەندى بە دوور، لە بابەت تاییبەتى ئەم پیتانە و ژمارەى ئەو سورەتانەى کە خراونەتە سەرەتایانەوه و جیاوازی ژمارەیان لەو سورەتانەدا لە ۱،۲،۳،۴،۵ پەيوەندى پیتەکان لەنیوان خۆیاندا و پەيوەندى یان بەو سورەتانەوه، لەم هەموو روهوه چەند مەبەستیکیان بۆ باس کردووه، چەندەها شتى سەرسۆرھینەریان فەرمووه.

بە بیر لى کردنەوه یان خاوەن هۆش و بیر دلنیا ئەبى کە تەنھا مینانی ئەم پیتانە - چ جاي هەموو قورئان - جگە لە خوا لە توانای هیچ کەس دا نى یە، لیرەدا ماوه نى یە درێژە بە باسەکە بەدەین، هەرکەس ئەیهوى با سەیری کتیبە تاییبەتى یەکان بکات، وەکو (کشاف) ی زەمەخشەرى و (برهان) ی زەرکەشى و وینەیان. یەکى لەو مانا و مەبەستانەى ئەم پیتانە ناگادار کردنەوهى ئادەمى یە، بە تاییبەتى (عەرەبەکان) کە ئەم قورئانە لەو پیتانە پینک هاتووه کە ئەوان گەفت و گووى پى ئەکەن و هەموو جۆرە وتە یەکیلى پینک ئەمینن، کە چى ئەگەل ئەوهشدا ناتوانن وینەى بلین، بەلکو وینەى دە سورەتى، بەلکو وینەى تەنھا سورەتیکی، بۆ

نهم مه‌به‌سته قورئان چهند جار به‌ره‌لستی بی بروایان وه‌ستا، پی‌ی وتن: نه‌گه‌ر راست
 نه‌کن نه‌لین نهم قورئانه له‌لایه‌ن خواوه‌ نه‌هاتووه، ده‌ی نازا بن وینه‌ی بلین، هه‌والیشی دان‌ی
 که ناتوانن - وه‌ نه‌یشیان توانی - که‌واته با گه‌ردن که‌چ بکه‌ن و باوه‌ر بهینن. بینگومان کاری
 خوا له هه‌موو شتی‌ک دا ناوا پایه و پله‌ی به‌رزه و هیچ که‌س نایگاتی، نه‌بیین که‌ ناده‌میزاد
 له‌م خاک و خو‌له‌ خشت و کاشی و په‌یکه‌ر، له‌ کان و کارگاکان نامیرو مه‌کینه‌ دروست
 نه‌کات، به‌لام‌ خوای گه‌وره‌ ناده‌میزادی لی دروست نه‌کات، که‌ ده‌ریای زانیاری ناده‌میزاد
 کول و کول و په‌ک که‌وتووه‌ تیای دا، نیمه‌یش لی‌زه‌دا به‌م شیوه‌ی که‌ باس کرا ته‌فسیری نهم
 دوو پیته‌ نه‌که‌ین. خوا نه‌فه‌رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * يَس * وَالْقُرْآنِ﴾ سویند به
 قورئان ﴿التَّكْوِيْنِ﴾ که‌ هه‌موو کاروباری ریک و رساته و هه‌موو شتی له‌ جینگای خو‌ی دایه.
 سیفته‌ی ﴿حکیم﴾ هه‌رچه‌نده‌ بو‌ زیندوو و زانا و خاوه‌ن مه‌به‌ست به‌کار نه‌هینری، به‌لام
 خوای گه‌وره‌ بو‌ قورئان به‌کاری میناوه. چونکه‌ گوفتاری خواجه که‌ ﴿حکیم﴾ ه، ناوینه‌یه‌کی
 بینگه‌رده‌ بووه‌ته‌ هو‌ی روون کردنه‌وه‌ و ده‌رخستنی پاک و خاوینی و بینگه‌رد و له‌که‌یی و
 به‌جی‌ی کردار و بریاره‌کانی خوای گه‌وره‌. جگه‌ له‌وه‌ش به‌راستی هه‌قی خو‌یه‌تی پی‌ی
 بو‌تری ﴿حکیم﴾ چونکه‌ له‌گه‌ل هه‌موو که‌س نه‌دوی به‌ نه‌ندازی ژیری و توانای و نه‌چینه‌
 ناو دل و ده‌روونی و نه‌ودا له‌ به‌نۆکه‌ی دل‌ی و به‌ نه‌ندازی له‌گه‌لی نه‌دوی پر به‌ پر، نه‌ زیاد و
 نه‌ که‌م، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ به‌سه‌ بو‌ ریک و پیک کردن و ته‌می دادان. به‌لی راسته‌ ﴿حکیم﴾ ه،
 خه‌لکی په‌روه‌رده‌ نه‌کات و تی‌ی نه‌گه‌یه‌نی و پی‌ی نه‌گه‌یه‌نی به‌ گویره‌ی به‌رنامه‌یه‌کی شیاو
 و ته‌وار، ده‌ست ناگری به‌سه‌ر توانا و وزه‌ی ناده‌می دا، به‌لام‌ په‌روه‌رده‌ی نه‌کاو رای نه‌هینری
 که‌ نه‌ وزه و توانایه‌ له‌ بار و روویه‌کی به‌ نرخ و پر سووددا به‌کار بی‌نی، به‌ جو‌ری یاسای
 ژبانی داناوه‌ که‌ رنگای هه‌ز و نارزوو ناگری و له‌ چوار چیوه‌و سنووری نه‌و به‌رنامه‌ رنگه‌ی
 که‌ دایناوه‌. جگه‌ له‌مانه، زور له‌ خوا پیداوه‌کان، نه‌وانه‌ی که‌ چوونه‌ ژیر سایه‌ی قورئان،
 نه‌وانه‌ی که‌ به‌ ره‌نگی‌کی قورئان خو‌یان ره‌نگ کرد، نه‌وانه‌ی که‌ به‌ خو و ره‌وشته‌ شیرینه‌کانی
 خو‌یان رازنده‌وه، نه‌و خوا پیداوانه‌ نه‌فه‌رمون: قورئان رو‌حی‌کی تایبه‌تی هه‌یه، نه‌و سیفته‌ته
 شیرینه‌نای هه‌یه که‌ زیندوو هه‌یه‌تی، سو‌ز و خو‌شه‌ویستی به‌کار نه‌هینری له‌گه‌ل دۆسته‌کانی،
 کاتی که‌ دل‌یان بو‌ کرده‌وه‌ چهند شتی نه‌ینی و نایابیان پی‌ی نه‌به‌خشی که‌ خه‌لکی تر لی‌ یان
 بی‌ به‌شه. خوای گه‌وره‌ سویند نه‌خوا به‌ قورئانی ﴿حکیم﴾ له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌مبه‌ریتی
 محمد ﷺ و ریک و راستی رینگه‌کی،

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١﴾ نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ

ءَابَاؤَهُمْ

نه فرموی: ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ * عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان نهی محمد تو یه کیکی له پیغه مبران که رهوانه کراون بو سهر ناده میزاد. له سهر رنگایه کی راست، تو له سهر رنگای راستیت که رنگای خواجه. خوا هیچ پیویستی به سویند خواردن نی یه، به لام له م سویند خواردنه دا گوره یی قورنان دهرنه که وی، که نه ونده پله ی به رزه خوا سویندی پی نه خوات، گوره یی پیغه مبر و پیغه مبریتی یه که ی دهرنه خوات. نای نه م سوینده چند شیرین و به جی یه! چند ریک و گونجاوه له گه ل سویند له سهر خواروه که دا، چونکه گوره ترین (معجزه) ی پیغه مبرمان (ﷺ) هتا هتا یه بریتی یه له قورنان، گوره ترین و تیرو تهواو ترینی هموو به برنامه کانی خوا نه م برنامه یه که نه م قورنانه هینای، که واته سویند له سهر خواروه که به لگه و نیشانه ی تیرو تهواوی له گه ل دایه وه کو فرموینتی: سویند به قورنای حکیم تو پیغه مبر ی، نه م قورنانه ش به لگه و موعجزیه به دهسته وه که هموو که س له ناستی دهسته پاچه و پهک که وتوه، سویند به قورنان تو له سهر رنگای راستیت، نه م قورنانه به لگه یه، چونکه هیچ که س نه ی توانیوه و ناتوانی هتا هتا یه له روی زانین و زانیاری و راستی یه وه شتی بدوزیته وه له م قورنانه دا که ریک و راست و رهوانه له گه ل هموو ناوچه و کون و قوزینی ژیان دا، له گه ل هموو سروشتی بوونه و مرادا، دوره له هموو گری و گوتال و لاری و چهوتی و پنچ و په نایهک. هموو چین و گرویهک سوود و پیویستی تیرو تهواوی خوی لی وهرنه گری: شاری یان لادیسی، نیشته جی یان کوچهریسی، نه خوینده وار و خوینده وار، نه زان و زانا، هه ژار و دهوله مند، نه وه ی له زجدا نه ژی له گه ل نه وه ی له کوشک و عماره تی (ناطحات السحاب) دا نه ژی، خوی گوره له م سوینده دا روی فرموده ناکاته بی باوه ره کان. به لکو روو نه کاته پیغه مبره خوشه ویسته که ی (ﷺ) له بر دلنه وایی و دلخوشی دانه وه ی له سهر نه و زحمهت و سزایه ی دوچار ی نه بوو له رنگه ی گه یانندی

فرمانی شهودا، هرچنده پيغمبهر (ﷺ) باش نهيزانی که خوی پيغمبهره و هيچ کات
 گومانی نهبوو، بهلام شهو سوينده باشرت دلخوشي نهکرد و سووری نهکرد له گهيانندی
 فرمانهکهی دا. هروهها روونهکردنی شه سوينده بو بی باورهکان شهو پيشان شهوات که
 شهوانه شهو نزم و بی نرخ ترن که رووی قسهيان تی بکری، پایه و پلهی شه سويند و
 پيغمبهر و پيغمبهرنتی يه بهرزتره شهوی جيگای قسه و باس و ليکولينهوه بيت لهگهل
 شهو بی پروايانهدا، نينجا خوی گهوره خوی نهاسيني بهبندهکانی به هندی سيفهت و
 ناویشانی خوی، بو شهوی باشرت تی بگن له گرنگی ی لهو بهرنامهيهی که بویان هاتوته
 خوارهوه، شهفرموی: ﴿نَزِيلَ الْمُرْزِقِ الرَّحِيمِ﴾ وشهی ﴿تنزيل﴾ به دور جور نهخويندتهوه: به
 بور و به سر. شهوی باو بی نيستا سره. لهسر خويندنهوهی بور، واته قورشان هينراوه
 خوارهوهی کهسيکه زاله بهسر ههموو شتيک دا و دهسهلاتی بی سنور و بی پرانهوهی ههيه
 و خاوهنی رحم و بهزهیی زوره. لهسر خويندنهوهی بهسره، واته: قورشان هينراوته
 خوارهوه به هينانی کهسی که زاله بهسر ههموو شت دا و خاوهنی رحم و بهزهیی يه،
 بينگومان له سيفهتی يهکهمهوه دهرنهکهوی که قورشان بهرزتره له ههموو دهسهلاتیکی تر. له
 سيفهتی دووهمهوه روون نهبيتتهوه که خوا پيوستی به نارندی قورشان نی يه، پيوستی به
 هيچ کهس نی يه، بهلام رحم و بهزهیی ديتهوه به بندهکانی خوی دا، نهزانی به بی بهرنامه
 بهرزهکهی خوی ههموو ويل و سرگردان شهبن و دووچاری بهدبهختی هردوو دنياکين،
 لهبر شهو بهرنامهی بهختهوهی و کامرانی هردوو جيهانی بو ناردن. نينجا خوی گهوره
 هوی هينانه خوارهوهی قورشان و رهوانه کردنی پيغمبهر (ﷺ) باس شهکات و شهفرموی:
 ﴿لَسْتُمْ رُفُومًا تَذَرُونَ اَبَاؤَهُمْ﴾ تو رهوانه کراوی، يان قورشان هينرايه خوارهوه بو سر تو بو
 شهوی گهل و کوملی لهناگر و سزای خوا بترسينی که باو بايره نزیکهکانيان نهترسينراون،
 واته زور پيوستيان ههيه، چونکه ماوهيهکی دوره پيغمبهریان بو نههاتوه.

شهو گلهی که پيغمبهرمان (ﷺ) لهوان بووه و لهناويان دا پيگهيشت تا بوو به پيغمبهر
 گلهی قورهيشه، له شهوی حهزرتی نيسماعيلن، لهپاش نيسماعيل هيچ پيغمبهری تر

رهوانه نهکراوه بۆ سهريان تا پينغه مبهري همموان محمد (ﷺ) که واته ئه بي بلنين باوک و بايره نزیکه کانيان نه ترسينراون، چونکه دوره کانيان ترسينراون. ليره دا جينگای پرسيار هيه: ئايا محمد (ﷺ) که بۆ سر همموان رهوانه کراوه بۆچی ليره دا ترساندن تهنا به ستراوه به قوره يشه وه نهک به همموان وه، وهک له چهند شويني تر دا بهو شيوه گشتي يه پريار نه دات، يهکی لهوانه: ﴿بَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^۱ له وه لامدا نه لنين:

يهکه م: مه بهست نهوانه و هرکسي تر که نه م قورنانه ي پي بگات هه تا هه تايه، وهکو خوای گه وه نه فهرموي: ﴿وَأَرْحَىٰ إِلَيْنَا الْقُرْآنَ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾^۲ قورنانه هه نديکی نه بيته ته فسیر بۆ هه نديکی تري.

دروه م: نه لنين هرچه نده پينغه مبهريمان (ﷺ) بۆ سر همموان، به لام له يهکه م جاردا فرماني پي نه دراوه که به يهک جار همموان بترسيني و بانگيان بگات بۆ سر ريگهي خوا، به لکو به ره به ره، نه وه ته له پيشه وه فرماني پي دراوه که تهنا خزمه نزیکه کاني بترسيني، وهکو نه فهرموي: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾^۳.

پاش نهوان بۆ باقي قوره يش، بۆ باقي عه ره ب، بۆ تيره و نه ته وه کاني تر، نه وه بوو له سالي هه وته مي کۆچی دا نووسراوي نارد بۆ پادشای فارس و ميسر و رۆم و باقي عه ره ب، چونکه سروشتي فرمانه که هر وا بووه و هر و ايش ئه بي، به به ره به ره و ئه بي له بنه ره ته وه به روا. نه م سوره ته مه که يي به نه و کاته هاته خواره وه کاتي هه ولداني پينغه مبهري بوو (ﷺ) له گه ل گه لي قوره يشدا، قوره يش له و کاته دا زور پيويستيان به ترساندن و ناگادار کردنه وه بووه،

^۱ الفرقان / ۱: خيرو خوشي نذره و پاکه له هممو له که يه که سيک که قورناني هينايه خواره وه بۆ سر به نده ي خوي که محمد (ﷺ) بۆ نه وه ي بيته ترسينه ر بۆ هممو عالم.

^۲ الأنعام / ۱۹ بلي: نه م قورنانه به وه جي بۆم هاتوره تا ئيه وي پي بترسينم و هرکسي پي بگات.

^۳ الشعراء / ۲۱۴ خزمه نزیکه کانت بترسينه.

وهکو نه فرموی: ﴿فَهُمْ عَافِلُونَ﴾ کهواته نهوان بی ناگان، چونکه نهو ماوه دوور و دریزه بار و باپیریشیان پیغه مبریان نه دیبوو. پیغه مبر وهکو ترسینر بووه، هر وهما موژده دهریش بووه به لکو باری موژدهی پیشتر و به میز تر بووه، به لام لیره دا جینگای موژده نی یه، چونکه بی ناگان به تهوای سمریان کردبووه سرکشی و تاوان، دهرمانی سرکشی و تاوانیش ترسانده.

بی ناگایی دهردیکی هنجگار کاری یه، روی کرده هر دلئی تیکی نه دا و سری لی نه شیونئی و پهکی نه خات له به جی هینانی کار و فرمانی، برگری نهکات له و هرگرتنی ته می و ناموژگاری و دووچاری به دبه ختی نهکات و ماوهی نادات بیته سر ریگای راست، وهکو نهو کومه له لی نهکات که خوا هوالیان نه گیه نی به پیغه مبر ﴿فَهُمْ﴾ که نه فرموی: ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ بیگومان نهو بریاری خوی گوره دابووی که دوزه پر بکات له تاوانبارانی کۆکلی ناده می و جنۆکه هاته جی و جیگیر بوو دهریاره ی زوری نهو سرکشه بی ناگایانه، چونکه خوا ناسیونی و زانیویه که نه مانه له سرکشی خویان ناکهون و ناگه رینه وه، ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کهواته نهوانه باوهر ناهینن و گهردن که چ ناکه ن بو فرمانی خوا و پیغه مبر ﴿فَهُمْ﴾.

لیره دا هیچ زور پی هینان و ناچار کردنئی نی یه، چونکه ناده می وا دروست کراوه خواهیش و توانایه کی وای پی دراوه که هر ریگایه کی دایه بهر به ناره زوو و هه لبراردنی خویه تی، خوی گوره ییش زانیویه که نه مانه به ناره زوو خواهیشی خویان ریگه ی بی بروایی نه گرنه بهر و کۆتایی ناهینن له سرکشی، له بهر نهوه نهو بریاره ی له سردان. نینجا بو نهوه ی نه گه رانه وهی نه م بی نایاگانه و مانه وه و برده و امی یان له سر بی بروایی باش روون بکاته وه، بو نه م مبهسته، به شیوه ی چیرۆک دوو وینه یان بو نه مینیته وه:

یه که م: به چند که سی که زنجیر کرابیته ملیان تا چه ناگه یانی گرتبی به جوئی توانای سر داخستن و تماشای بهر دم و نه م لاو نهو لای خویانیا ن نه مینئی.

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَنْ لَوْ
 تُنذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ
 بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

دووم: به چند کسی که له پیش دم و له پاشیانه وه (سهدد) و بهریهست دروست
 کرابی به جوئی وهکو پردهیه بهسر چاویانه وه بهرگری یان بکات له بینین، واته هرچوئی
 نهم جوړه کهسانه چاویان بهریهست کراوه له بینینی ریگای راست، که ریگای خواجه،
 نه فهرموی: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ * وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴾ نهم بی ناگایانه له نه گه پانه وه و بهرده و امی یان له سر بی
 باوه ری و تهماشا نه کردنی هیچ بهلگه و نیشانه یهک، وهکو کهسانیکن که زنجیرمان کردیته
 ملیان تا چه ناگه یانی داگیر کردی، که واته سهریان بهرز نه بیته وه و توانای سر دانه و اندن و
 بهم لاو و لایان نامینی، نهو کاته بهر دم و نهم لاو نهو لای خویمان نابینن. وهکو کهسانیکن
 که له پیش و پاشیان (سهدد) یکمان دروست کردی و بههوی نه وه وه بهرچاومان گرتن.
 که واته هیچ شتی تر نابینن لهو کاته دا. ^۱ نهم بی ناگایانه وهکو خویمان هیچ بهلگه یهک نابینن،
 ناموزگاری و هه پرده و ترساندنیش کاری لی نه نه کردن، وهکو نه فهرموی: ﴿ وَسَاءَ عَلَيْهِمْ

^۱ هندی له زانایان نه فهرمون مه بست وینه و چیرۆک نی یه بهلکو مه بست نه وه یه نه وانه ی که به ناره زوو
 هه لیزاردنی خویمان نه که ونه سر ریگای کوفر و گومرایی یه وه نه یانه وی دزی نابینی خوا بجولینه وه و گوئی یان له
 ترساندن و ترسینه ره کانی خوا نی یه، خوی گه وه غه زه بیان لی نه گوی. بهرگریکی نه یینی یان تیا دروست نه کات که
 توانای گه پانه وه یان نامینی.

أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿ ترساندن و نه ترساندننی تۆ به کسانه لای نهو بی ناگایانه، وه که یهکه، سوودی نی یه و به هیچ جور نهوانه باوهر ناهینن.

نینجا باسی نهوانه نهکات که ترساندن سوودی همیه بۆیان، نه فرموی: ﴿ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ﴿ ترساندننی تۆ سوود ناگهینهنی بهو کهسه نهبی که شوینی قورئان نهکهوی، نه ترسی له خوای خاوهن رحم و بهزهیی، بی نهوهی دیبیتی، نه ترسی له سزای پیش نهوهی که هاتبی و روی دابی. مبهست تنها نهوانه نی یه که پروایان هیئابی، بهلکو کهسانی تریش که هیشتا پروایان نه هیئابی، بهلام نامادهیی یان همی بۆ ئیمان هیئان و گوئی رایهلی. نهوانه دلایان وهکو چرایهک وایه، هموو شتی تهواو بی، تنها داگیرساندننی مابی، هر به ترساندننهکه رووناکی ئیمانی تیدا پهیدا نهبی، نه فرموی له ﴿الرحمن﴾ نه ترسی، بۆ نهوهی کهس ههلهههلهتی به رحم و بهزهیی خواو ترسی نه مینی، سهر بکاته گوناھو تاوان، بهلکو نهبی لهگهله چاوهروانی رحم و بهزهیی دا ترسیشی بی، چونکه خوا هرچونی خاوهن رحمه تۆلهیشی زۆر بهتینه. نهو کهسهی که سوود وهرنهگری له ترساندننی پیغه مبهر ﴿﴾ شایانی مردهیه، بۆیه نه فرموی: ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿ بهوهی نهوهوه که شوینی قورئان کهوت و ترسا له خوای خاوهن بهزهیی، تویش نهی پیغه مبهر ﴿﴾ موزدهی بدهری به سرینهوه و داپوشینی گوناھهکانی - به مهرجی^۱ بهرهوام نهبی له سهریان - موزده به لی خوش بوون و نهجرو پاداشتیکی بهریز و به نرخ. به بۆنهی بهلین دان به پاداشتی شوین کهوتوهکانی قورئان و له خوا ترسهکان، لیزه شدا شوینی نهوهیه که دلنیاپی بگری له سهر هاتنی رۆژی دوایی بۆ نهوهی ترساندن زیاتر کار بکات و دلخوشتی بین له موزده دان،

^۱ نام مهرجه به گویرهی نایهتی: ﴿وَلَمْ يَصْرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ له سورتهی ﴿آل عمران﴾ دا همیه، چهند فرمودهیی پیغه مبهریش ﴿﴾ بهلکه به له سهر نام مهرجه.

لهبر نهوه نه فرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ بیگومان نیمة مردووهکان زیندوو نهکهینهوه، هرچی کردهویان همه نهینووسین، چ نهو کردهوانه‌ی بره‌میان نه‌ماییتوه بو پاش خویمان یان نه‌وانه‌ی که بره‌میان ماییتوه – وه‌کو دروست کردنی مزگوت و نهو شتانه‌ی که خیرو چاکه‌ن، یان زانیاری و ره‌وشتیکی چاک که به جی مابی، لهو باره‌که‌یشهوه وه‌کو مه‌لها و تیاترؤخانه و هر شوینی که جیگای تاوان و گوناوه کردن بیئت، یان بیرو باوه‌ی که له پاش دا ره‌فتاری پی بکری – هر شتیگمان ژماره و دیاری کراوه له ﴿لوح المحفوظ﴾ دا یان له عیلمی خویمان دا.

ئینجا خوای گه‌وره فرمان نه‌دات به پیغه‌مبهر (ﷺ) به باس کردن و گیرانه‌وه‌ی به‌سهرات و سرگوزه‌شته‌ی چند پیغه‌مبهریک که ره‌وانه کران بو سهر دانیشتوانی شاریک له‌گه‌ل هه‌لوئستی دانیشتوانی شاره‌که بهرامبه‌ریان، پاشه روژ و سهرنجامی باوه‌ردار و بی باوه‌رکانیان، فرمانی دا به گیرانه‌ویه نه‌م به‌سهراته بو‌گه‌ل و قومه‌که‌ی بو‌پمند و ناموژگاری و ترساندنیان.

خوای گه‌وره له‌م سرگوزه‌شته‌یه‌دا ناو و شوینی نهو شاره‌ی دیاری نه‌کردوه، هه‌روه‌ها ناوی تیره‌ی دانیشتوان و ناوی پیغه‌مبهره‌کانیشی نه‌بردوه، هرچه‌ند له زور له کتیبه‌کاندا باس کراون که نهو شاره شاری (انطاکیه) بووه، نیراوه‌کانیش له‌لایه‌ن حه‌زرتی عیساوه بوون، ناوه‌کانیشیان براوه به‌لام نهو ناوبردن و دیاری کردنه هیچ سوویدیکی نی‌یه بو‌مه‌بستی نه‌م به‌سهراته، نه‌گه‌ر سوودی بیوایه قورئان خوئی باسی نه‌کردن. جگه له‌وه‌یش دُنیا نین له راستی یان، چونکه له‌م بابه‌ته‌وه شتی پِرو پوچ و ئیسرائیلیات زوره، که‌واته خویمان به‌م شتانه‌وه خه‌ریک نه‌که‌مین چاکه. به‌لام نه‌وه‌ی که گرنگه نه‌مه‌یه: خوا دوو پیغه‌مبهری نارد – وه‌کو چون حه‌زرتی موسا و هارونی نارد بو‌سهر فیرعه‌ون و قومه‌که‌ی – بو‌نه‌وه‌ی بانگیان بکه‌ن بو‌خوا په‌رستی و واز بینن له بت په‌رستی به‌لام خه‌لکه‌که باوه‌ریان نه‌هینا، ئینجا خوا پیغه‌مبهریکی تریشی بو‌ناردن بو‌یارمته‌ی و به‌هیز کردنی دووانه‌که‌ی تر، کاتی که هات، رویی کرده دانیشتوان و وتی: بیگومان منیش و نه‌وانیش پیغه‌مبهر و ره‌وانه کراوی خواین، هه‌رسینکیان چوونه پیشه‌وه شانیان کرد به فرمانی خویمان دا، سهر له نوی ده‌ستیان کرد به بانگ کردنیان بو‌سهر ریگه‌ی خوا. ئیتر با بیینه‌وه سهر فه‌رمایشی قورئانه‌که، خوای گه‌وره فرموی به پیغه‌مبهرمان (ﷺ)،

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ أَصْحَبَ الْقُرْيَةَ إِذِ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن
سَمَاءٍ إِنِ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا﴾ سهرگوزه شتهیه کی نایاب باس بکه بو نهم قهومه، سهرگوزه شتهیه
﴿أَصْحَبَ الْقُرْيَةَ﴾ دانیشتونانی شاری که لهو کاته‌دا ناسراو و به‌ناویانگ بووه، ﴿إِذِ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ﴾ باسی هاتنی پیغه‌مبهره‌کان بو لایان ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ نهو کاته که
دوو پیغه‌مبهرمان ره‌وانه کرده لایان، نه‌وانیش باوه‌ریان پی نه‌کردن که پیغه‌مبهر بن، وتیان
ئیوه درو نه‌که‌ن، ئینجا خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ ئیمه‌یش نهو دو‌وانه‌مان
به‌هیز کرد به ره‌وانه کردنی پیغه‌مبهریکی سی یهم، به هر‌سینکیانه‌وه ده‌ستیان کرد به
گه‌یاندنی فرمانی خوا ﴿فَقَالُوا﴾ ئینجا وتیان به دانیشتونان ﴿إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ بیگومان
ئیمه نیراوین به پیغه‌مبهری بو سهر ئیوه. نه‌وانیش ده‌ستیان کرد به ره‌خنه لی گرتنیان،
نهو ره‌خنه‌یه‌ی که به درزیایی میژوو له هموو پیغه‌مبهری گیراوه، که ره‌وانه کرابی بو سهر
هر کوهمل و نه‌توه‌یه‌ک، به‌لام ره‌خنه‌یه‌کی نه‌فامانه که به‌لگه‌یه‌کی ناشکرایه له‌سهر نه‌زانین
و تی نه‌گه‌یشتنی ره‌خنه گره‌کان. ره‌خنه‌کیش نه‌وه بوو که نابی پیغه‌مبهر ناده‌می بی،
به‌لکو نه‌بی مه‌لانیکه بیټ، چون نه‌بی پیغه‌مبهر پی‌اوئیکی ناسایی بی؟! وه‌کو نهو هموو
پی‌اوانه بخوا و بخه‌وی. بگه‌ری و بچیته مالان و بازار. پیغه‌مبهر نه‌بی جیا‌واز بیټ نه‌گینا
چون هه‌وال له ناسمانه‌وه وه‌رنه‌گری!؟

نه‌مانه له‌بهر نه‌زانی و نه‌فامی خو‌یان، نه‌ی‌انزانی بوو که مه‌به‌ست له ناردنی پیغه‌مبهر
چی بووه و فرمانی چی یه؟ بیگومان مه‌به‌ست له ناردنی پیغه‌مبهران رینمونی به‌نده‌کانی
خوایه بو سهر ریگای راست، دوور خستنه‌وه‌یان له هر شتی‌ک که هوی به‌دبه‌ختی و سهر لی
شینوان بی له‌هر‌دوو‌دنیا‌دا، به گویره‌ی به‌رنامه‌ی خوا. فرمانی پیغه‌مبهران ﴿سَمَاءٍ﴾ بریتی یه له:

یه کهم: به جی هینانی ئهو رژیم و بهرنامه یه که خوا پی ئی سپاردوون، پیک هینانی له نفسی خویان دا به شیوه یه که به ریکی بینه نوینهری بهرنامه که و ئاوینه یه کی بیگهر د بو بینینی ئهو بهرنامه تیایاندا، نمونه یه کی پیشهوا بن. دووم: بانگی ئاده می بکن به پهیره وی یان، جا ئه گهر ئه وانیش ئاده می نه بوونایه، ئه بوو سروشتیان جیاواز بوایه به شیوه یه که زور شت دا درئی یه کتر نه بوون، ئهو کاته چون له توانای ئاده می یه کان نه بوو که پهیره وی یان بکن، خوایش ئه فهرموئ: ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَمَهَا﴾^۱ له گهل ئه مهش دا له لایه ن خواوه پیویست بووه که هه موو پیغه مبه ری داوای پهیره وی بگردایه، ئه وه تا له قورئان دا پهیره وی پیویست کراوه له سه ر ئیمه: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^۲ هه ره له بهر ئه وه بوو ژیان پیغه مبه رمان (ﷺ) خراوه ته پیش چاو و قورئان به درژی زور له لایه نه کانی ژیان پاک دهرخستوو و باسی کردوو. به لام نه قام و نه زانه کان بی ناگا بوون له مانه که گو ترا، له بهر ئه وه به نه قامی ئهو ره خنه بی جیگه یان ئه گرت دهر باره ی پیغه مبه ران - درودی خویان له سه ر بی ت - وه کو له م سه رگوزه شته یه دا خوی گه وه بو مان باس نه کات و ئه فهرموئ: ﴿قَالُوا مَا آتَانَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ دانیش توانی شاره که وتیان به پیغه مبه ره کان: ئیوه هه ره ئاده می یه کن وینه ی ئیمه، که واته پیغه مبه ر نین ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ خوی خواوه ن رحم و به زه یی هه یج وه سی یه کی نه نار دووه ته خواره وه بو تان له ناسمانه وه ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَكْرِبُونَ﴾ ئیوه دروژنن و جگه له درو راست ناکه ن که نه لین ئیمه ره وانه کراوین به پیغه مبه ری. بیگومان هه رکه س راست بی ت، پشت به راستی یه که ی خوی ئه به ستی ت و بی باک و بی نارامه، له بهر ئه وه پیغه مبه ره کان به دنئیایی و به نارامه وه وتیان: ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمَنَا إِيَّاكَ لِنُرْسِلُونَ﴾ په ره ردگاری ئیمه ناگاداره و نه زانی که ئیمه بیگومان ره وانه کراوین بو سه ر ئیوه، ته نها ئه وه به سه و هه یچی تری ناوی، هه ره ها نه یان زانی که فرمانی پیویستی بی له سه ر یان گه یان دنی، ئهو بهرنامه یه که خوی گه وه پی ئی سپاردوون ئیتر پاش ئه وه هه رکه س گوئ رایه لی نه کات گونا هه ی له گه ر دنی خو یه تی و رو ناکاته ئه وان،

^۱ البقرة / ۲۸۶ خوا ته کلف له هه یج نفسی ناکات شتی نه بی که له توانای دا بی.

^۲ الأحزاب / ۲۱.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِيرِنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ

لهبر نهوه وتیان: ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ نئمه هیچمان لهسر نی یه جگه له راگه یاندنی روون و بی پنچ و پهنا، به بهلگه و نیشانهوه، واته نئمه پیویستی سر شانی خویمان جی بهجی کرد، رنگی خویمان بو روون کردنهوه، بهلگه مان لهسر هیئایهوه، چونکه هه موو پیغهمبری بهلگه و نیشانهی پیغهمبریتی بووه، که پیی نهوتری (معجزه)، نئیر هیچی نئمه به دست نئوه نی یه تهنا به دست خوییه.

ئو سرکش و بهد بهختانه - وهکو هه موو هاوړیکانیان له هه موو چرخیک دا - له جیاتی نهوهی نهرمی بهکار بیئن بهرامبر به نهرمی پیغهمبرهکان، بهلام ئو سر لی تیک چووانه خراپتر و رهتر و بی نابوو تر نه بوون. ﴿قَالُوا إِنَّا نَطِيرِنَا بِكُمْ﴾ وتیان: بیگومان نئمه ههست به شووم و بهد بهختی نهکین بههوی نئوهوه، مهترسی نهکین که له نئوهوه دوچار ببین، بهوه نهوهستان دهستیان کرد به هه پرشه و گو پرشه و وتیان: ﴿لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نئمه بی دهنک نابین لیئان نهگه راز نه هیئن لهم کاره، بیگومان بهرده بارانتان نهکین و له لایه نعمانهوه دوچاری سزایهکی سهخت نهبن. ئو گومرایانه ناوا وهستان بهرامبر ئو پیغهمبرانه و قسه شیرین و نهرمهکانیان. بهلام خو نابی نئیر نه مان به قسهی ئهوان واز بیئن لهو فرمانه گرنگی خویمان، لهبر نهوه له هه ولدان نهکوتن، وهلامیان دانوهه ﴿قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ﴾ وتیان: هوی شوومی و بهد بهختی خوئان لهگه ل خوئان دایه، له بهد باوهپی و بهد کردهویی یه که تانهویه.

بهراستی پیویسته دل و دهر وون و میشک و دهماغ پاک و خاویښ بکری له شتی پرو پوچ و نهفسانه، هر له کونهوه گهلی شت بووه به باو، نه لیئن فلان شت شوومه و فلان شت نامهده، نهوم پیوه نایه، بهختم لهو روزه دا نی یه، نه مانه و وینهیان هه موو باوی چرخنی نهزانی و نهفامی ی کونی بی نایینی یه تا نیستاش هر ماوه تهوه... بهلام له راستی دا نه مانه هیچ نین. شوومی و بهد بهختی و بی چارهیی له کردهوهی گونا ههوه رو نه دات. شهنس و بهخت و چارهیش له کردهوهی خیرو گوی رایهلی خوا و پیغهمبرانهوه پهیدا نه بی،

أَيْنَ دُكْرْتُمْ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ

اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

اینجا با موسلمانان باوهر راست نهو شته پرو پوچانه له دل و دهرونی دور بخاتوه.

پی یان وتن: ﴿أَيْنَ دُكْرْتُمْ﴾ نایا نهگه نئوه ناموزگاری بکرین ههست به نهگبه تی نهکن؟!؟

یان ههپه شه نهکن به بهره باران و سزادان؟! نایا نهمه به پاداشتی ناموزگاری؟! ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ

مُسْرِفُونَ﴾ نهخیر نئوه کومه لیکن زیاده رهوی نهکن له تاوان و سه رکه شی دا، بههوی

نهوهوه شووم و نهگبه تی سهری تی کردون. یاخود نئوه له گومرایی دا زور روظوون

بههوی نهوهوه که به تانه و ته شهر و ههپه شه پاداشتی ناموزگاری نهدهنهوه.

نهو دهی که دور بی له خوا و قایی بهزهیی خوی لی داخرایی ناوا نهچی به پیشوازی

ناموزگاری پیغه مبه رانهوه، نهوهنده رهقه هیچ کاری لی ناکات، وهکو چینه بی ناگاکان که له

پیش نهم سهرگوزه شته یهوه باس کران، بهلام نهو نمونه که تی ترکه شوینی ناموزگاری

نهکهوی و له خوی خاوهن بهزهیی نهترسی، رهوشتی تری ههیه وهکو نهو نمونه یه تی که

خوی گهوره باسی نهفه رموی لهم به سه رها ته دا: ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى﴾ لهو قهومه

پیایونک سهروشتیکی ساغ و زیندوی هه بوو و ناموزگاری پیغه مبه ره کانی وهگرتبوو، له

پیش هوه باوه پی هینا بوو باوه ریکی راسته قینه که هه مو گیانی هینا به بزوتن و نهی توانی

دهست به کلاوه شه پی خویه وه بگری و له گوشه یه کی دور هوه دانیشی و بی دهنگ بی لهو

هه مو گومرایی و تاوانانه تی که له لایه ن قهومه که یه وه دهر باره پیغه مبه ره کان نهکران.

نهو پیاهه پر له نیمان و باوه ره کاتی زانی ناوا بی بروایی و بی شهر می نهکن،

لهوپه پی شاره که وه به پهله و چه سپانی هات بو نهوه پیویستی سه رشانی خوی بهچی

بینی، که بریتی یه له یارمه تی دانی راست و راستان، بانگ کردنی خه لکی بو سه ریگی

راست و بهرگری تاوانباران له تاوان به گویره تی توانا، چونکه باوه ره و عه قیده تی راست که

جیگیر بوو خاوه نه که تی خوی پی ناگیری نهوه تی راست بی نهیلی، وهکو نهم پیاهه: ﴿قَالَ

يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ وتی: نهی قهومه که م شوینی نهم پیغه مبه رانه بکه ون.

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا يُفِيدُونِ ﴿٢٣﴾ إِنْ أَرَادْتُ لِفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ أَمْسَتْ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قِيلَ
 أَدْخِلِ الْجَنَّةَ قَالِ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا ﴾ شویننی کهسی بکهون که داوای هیچ پاره و کری یهکتان لی ناکات لهسر ناموزگاری و رینموونی، واته نهوی بهم هموو زهحمهت و تهقللا دانوه خهک بانگ بکات بو رنگی خوا و بی نهوی سوود و قازانج داوا بکات، سرهپرای نهوهیش خوی بخاته سزا و مهترسی یهوه، نهبی چی پالی پیوه بنی جگه له بهجی هینانی فرمانی خوا، کهواته سرپیچی مهکن و شوینیان بکهون ﴿ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ نهمانه خویان لهسر رنگیهکی راستن، چونکه نهوی که بانگی بو نهکن لهگهل ژیریسی دا رنک و گونجاوه و دوره له هموو پرو پوچی یهک.

نینجا شیوهی ناموزگاری یهکهی نهرم کرد و روی و تاری ناراستهی سروشتی خوی کرد به شیوهی پرسیار، وتی: ﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي ﴾^۱ نایا چیه و چیم لی قهوماوه بوچی کهسی نهپهرستم که له نهبوون دروستی کردووم؟ نایا چی لام بدات و بمترازینی و بهرگرم بکات لهوهی که سروشت داوام لی نهکات؟ ﴿ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ نیوهیش نهی قهوم بترسن له پاش مردن نهگهرنفرینهوه بو لای نهو کهسهی که منیش و نیوهشی دروست کردووه، کهواته هر نهو بپهرستن. نهه باری خواپهرستی بوو، نیشانی دا که شتیکی سروشتی یه و رنک و راسته، نینجا باری پیچهوانهی نیشان نهدا که گومرایی یه: ﴿ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُفِيدُونِ ﴾ نایا جگه له خوای گهوره چند پهستراویکی تر بو خوم بریار بدهم که هیچیان بدهست نهبی و نهگهر خوای خاوهن بهزهیی دووچاری زیانیکم بکات، نزا و پارانهوهیان هیچ سوودیکم پی نهگهیهنی،

^۱ نهه شیوهیهکی نلد ژیرانهیه، مهبهستی ناموزگاری نهوانه و پرسیار لهوان، بهلام بو خوی بهکار نههینی، بو نهوهی هست بکن که شتیکی نهوی بویان که بو خوی نهوی، کهواته نهوپهپی راست و دلسوزی نهکات دههیارهیان.

نه توانن من رزگار بکن. ﴿إِنِّي إِذْكَ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بیگومان نه گهر شتی وا بکم له ناو گومرایی
 یه کی زور روون و ناشکرادام. له وتاری نهم باوهرداردها دوو شتی گرنک هیه، یه کم: باس
 کردنی هوی باوهر هینانی خوی، دووم: داچله کاندن و خبهر کردنه هوی قهومه که ی بو واز
 هینان له بت په رستی.

هرچنده نهم پیاوه موسلمان، وا دهر نه که وی بی دسه لات و بی کهس بووی به لام به
 پنچ و په نا بریاری خوی روو به رووی قهومه بی باوهره که ی دهر بری، له ههر شه و
 گورده شیان باکی نه بوو، وتی: ﴿إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ﴾ بیگومان من باوهرم هیناوه به
 په روه ردگاری نیوه، کردنی به شاهد له سر باوهره که ی، وتی نیوه بیسن لیم و ناگادار بن،
 به لکو نه وانیش بفا من و شوینی بکون، له بهر نه وه هیچ گوی ی لی یان نه بوو، چی نه لین با
 بیلین. هندی له زانایان نه لین نهم قسه یی له گهل پیغه مبره کان کرد، چونکه کاتی که
 ناموزگاری قهومه که ی کرد، قهومه که ی په لاماریان دایه به رده بارانی بکن، نه ویش به په له
 خوی چه سپانده لای نه وان و کردنی به شاهد له سر نیمان و باوهره که ی پیش نه وه ی
 بیکوژن. وا دهر نه که وی دوی نه وه نه وه قهومه مؤله تیان نه دا و کوشتیان، چونکه باسه که
 لیره دا نه بریته وه، وه کو په رده یه ک بهینری به سر نهم دنیا و نه وه قهومه و نه وه باوهره ی
 له سهری بوون، کت و په ر نه گوینزیته وه، شیوه ی نه وه شاهیده نه مره مان پیشان نه دات، که
 خوینی خوی رزاند له رنگی خوادا، نه بیبینن وا له و دنیا و له و هموو ناز و نیعمت و
 ریزه ی ناگادار نه بین که خوی دانی پیا نه نی و پی نی دلخوشه، نه وه تا نه فهرموی: ﴿قِيلَ ادْخُلِ
 الْجَنَّةَ﴾ به و پیاوه موسلمان و ترا: فهرمو بچوره ناو به مهشت، نهم شه میده که ناگادار بوو
 به سر نه وه پاداشته گه وردها، زور به خوشی و کامرانی یه وه: ﴿قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ * بِمَا
 غَفَّرَ لِي رَبِّي وَاَعْلَىٰ مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ وتی: نای کاشکی قهومه کم بیان زانیایه که ناوا خوی
 په روه ردگارم لیم بوورد و خستمیه ریزی ریز لی گیراوان، یان باش تی بگه یشتنایه که من
 له سر هق بووم و نه وان له سر ناهق بوون، یان ناواته که ی بو نه وه یه نه وانیش
 بگه رانایه ته وه بولای خوی گه وره و باوهریان بهینایه، با نه وانیش به م شیوه یه سرکه وتوو
 بوونایه و نه مه یان له کیس نه چووایه، نه مه ییش به گویره ی رهوشتی پیاوچاکان که رقی
 خویان نه خونته وه و به زهی یان به دوژمن دا دیته وه.

تەفسیری قورئانی پیروژ

جزمی ۲۳

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ (۲۸) إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِيدُونَ ﴿۲۹﴾ يَحْضَرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۰﴾

به شیوهیه خواباداشتی خاوهن نیمان و باوه‌ری راست نه‌داتوه، به‌لام توئه‌ی سرکه‌شی له‌خوا، له‌و دنیا دیاره‌ ناگره - په‌نا به‌خوا - پاشه‌پرؤژی له‌م دنیا‌یش هر سره‌شؤری و ریسواییه. کاتی ماوه‌ی دوایی هات به‌ریاد کردن و له‌ره‌گو و ریشه‌ده‌رینانی سرکه‌شان هیچی تن‌ناچیت بو‌خوا، وه‌کو ده‌رباره‌ی نه‌و قه‌ومه‌ نه‌فهرموی: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ * إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِيدُونَ ﴿۲۹﴾ پاش نه‌و موسلمانه‌ هیچ له‌شکر نی‌کمان له‌ ناسمانه‌ نه‌نارده‌ خواره‌وه‌ بو‌سر قه‌ومه‌که‌ی، شتی و امان نه‌کردوه، به‌ریاد کردنیان پیویستی به‌هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ پیاهله‌شاخانی، نیتر به‌وه‌ ده‌ست به‌جی هه‌موو مردن و وه‌کو ناگرئ کوژانه‌وه. هیچ دریزه‌ی نه‌دا به‌ به‌ریاد کردنیان، له‌به‌ر نیشاندانی سووک و ریسوایی و بی‌نرخیان.

نینجا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌لوئیستی بی‌باوه‌ره‌کان، له‌ هه‌موو چین و نایینی نه‌خاته‌ پیش‌چاو، بانگی داخ و خه‌فت نه‌کات که‌ بی‌ت و برزئت به‌سه‌ر نه‌و به‌دبه‌خت و بی‌به‌شانه‌دا که‌وا هه‌لیان بو‌هه‌لکه‌وت، به‌لام خو‌یان لادا، نه‌فهرموی: ﴿ يَحْضَرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ ﴿۳۰﴾ نای داخی سه‌خت وه‌ره‌ نه‌مه‌ شوینی خو‌ته، وه‌ره‌ برزئ به‌سه‌ر هه‌موو ناده‌می و به‌نده‌ بی‌برواکاندا له‌ هه‌موو چین و میله‌تیک که‌وا هه‌لی برکار بوونیان بو‌هه‌لکه‌وت و پشتیان تن‌کرد، خوا ده‌رگای به‌زه‌یی خو‌ی لی‌کردنه‌وه، به‌ناردنی پیغه‌مبه‌ره‌کان و به‌رنامه‌ شیرینه‌کانی، کات له‌ پاش‌کات، به‌لام نه‌وان خو‌یان ده‌گیان له‌سه‌ر خو‌یان داخست، بی‌شهرمی و بی‌ناپرووی پیشه‌یان بوو، به‌جو‌ری هر پیغه‌مبه‌ریکیان بو‌نه‌هات، گالته‌و لاقرتیان پی‌نه‌کرد. که‌واته‌ شایانی به‌زه‌یی و داخ بو‌خواردنن، چونکه‌ له‌وانه‌ لی‌ قه‌وماو تر نیه، هه‌موو چینن له‌م بی‌پروانه‌ نه‌بوایه‌ ته‌من خوار ببوایه‌ و په‌ندی وه‌ریگرتایه‌ له‌ هاوسهرانی پیش‌خوی.

الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ نایا نه یانزانی؟ بهلئی نه یانزانی که نئمه پیش نه مان زورمان به ریاد کرد له تاوانبارانی چهرخه پیشووه کان، که پویشتن ناگه پرینهوه بو لای نه مان، وه نه بئ تنها به وه وازیان لی بهینری. بهلئی ناگه پرینهوه بو نه م دنیا به، به لام هه موو زیندوو نه کرینهوه لهو دنیا بو توله لئسه ندن، وه کو نه فرموی: ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ وشهی ﴿لَمَّا﴾ به دوو شیوه نه خوینریته وه:

یه کهم: که باوه، به شه ده یه و مانای (الا یه و (ان) بو نه فییه.

دووه م: بئ شه ده یه، (ل) بو ته نکیده و (ما) زیاده یه و (ان) حرفی مشبه بالفعل.

به گویره ی یه کهم: هیچ کام لهو به ریاد کراوانه نیه که زیندوو نه کرینهوه و هه موو کونه کرینهوه لای نئمه و ناماده نه کرین له پوژی دوایی دا بو توله لی سه ندن.

به گویره ی دووه م: بئ گومان هرچی نه وانه هه یه هه موو ناماده نه کرین و کونه کرینهوه لای نئمه. پیغه مبه ران - دروودی خویان له سر بیته - هه موویان خه لکیان بانگ نه کرد بو لای خوا، خویاش زور ناشکرایه بو هر که سنی که چاوی دلئی به ته وای کویر نه بووبئ، چونکه هرچی نه م بوونه و هه هه یه به لگه یه کی ناشکرایه له سر بوون و تاک و ته نیایی خوا، له به رنه وه قورن ناوبه ناو نه م به لگه و نیشانانه نه مینیتته پیش چاومان، وه کو لیره دا نه م چند شته باس نه کات و نه فرموی: ﴿وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ﴾ به لگه یه کی ناشکرا بو نه وانه نه م زهویه یه که به سه ری دا نه گه رین و به چاوی خویان نه بیبزن و وشک و برین و هیچ گیانی تیدا نیه، دوای نه وه نه بیبزن: ﴿أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ نئمه زیندووئی نه که یه وه و نه م هه موو دانه و ئله ی لی دهر نه مینن که لئی نه خوون و زوربه ی هوی ژبان و خوراکیان نه وه یه، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ چند باخ و باخاتی له خورما و زهویه مردوه دا نه پوینن و کانی ناوی زوری تیدا هه لئه قولینن. نه و زهویه وشکه مردوه نه پازنیننه وه به وه موو دانه و ئله و باخ و کانی وه جوانانه.

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
 كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَعَايَةُ لَهُمْ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ
 النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بۆئەوێ لە بەربوومی ئەم ناوبراوانە بخۆن کە خوا
 بۆی پێک هێناون، هەروەها لەو شتانەى کە دەست و کردەوێ خۆیان فەراھەمیان هێناوە،
 وەکو دۆشاو و سرکە و شەریەت و... ھتد. ئەمە لە کاتی کدا کە وشەى ﴿ما﴾ بۆ (موصول)
 بێت، بەلام ئەگەر بۆ ئەفەى بێت ئەبێت بێت: ئەم شتانە هێچى بە کردەوێ ئەوان پێک
 نەھاتووە، خوا پێکى هێناوە، تەنانت خۆى گەرە دەسلات و توانای داوئەتێ کە نیش و
 کاریان تێدا کردووە. کەواتە لەسەر ھەردوو بار زۆر شیرینە و مافی خۆبەتێ کە ئەفەرموئ:
 ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ با ئەمانە سوپاسى خوا بکەن لەسەر ئەم ھەموو ناز و نەعمەتە، سەرکەشى
 نەکەن و سەرى بەندایەتێ بۆ خوا دا بنەوێنن.

بەراستی بیرکردنەو لە پەیدا بوونی گیان لەو زەویە وشک و برینە و سەرنج دان و سەیر
 کردنی ئەم ھەموو درەخت و کشتوکال و سەوزاییە کە لە پێش چا و گەرە ئەبێت و ئەم
 درەختانە ئەچن بەناو یە کدا و ھەریەکێ بە ڕەنگێک و شیوہ یەکی تایبەتێ، ئەم ھەموو
 میوہاتە ھەریەکە تام و بۆن و ڕەنگ و دیمەنیکی تایبەتێ ھەیە، لەگەڵ ئەوە شدا کە لە زەویەک
 دا یە و بە ئاوێک ئاو ئەدرێن. بیرکردنەو لەمانە چاوی دل ئەکاتەو بۆ بینینی دەستی
 قودرەتێ خوا بەسەر ئەمانەو و پێگە یاندنیان لە تۆمەو لەناو خۆلە ئەبەینیتە دەرەو تا
 ئەیکات بە چلە گیا و ئەیکات بە ئەمام و پەلو پۆو گەلای لێ ئەخات و بەرو میوہی لێ
 دەئەھینێ. لەم بیرکردنەو یەدا بەسەر سامیەو ھەر ﴿سبحان الله﴾ بە دلدا دیت، کەواتە ھەر
 ئەمە بەجێ یە کە لێرەدا ئەفەرموئ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ وشەى ﴿الْأَزْوَاجَ﴾ بەدوو مانا ھاتووە: شتە جیاوازەکان، نیروو مێ یەکان.

بەگوێزە یە کەم: پاک و بێگەردی لە ھەموو لەکە یەک بۆ کەسێکی ئەوتۆ کە ھەموو ئەم
 شتە جیاوازانە ی دروست کردووە - لە ھەموو جۆرە - لەوانە ی کە زەوی ئەبەوێنێ و سەوزی

نهكات، له خودی ئادهمیهكان هر یهك دهنگو پهنگو شیوهیهکی هیه، لهوشتانهی ترکه نهوان نایزان.

بهگویرهی مانای دوهمی ﴿الْأَزْوَاجَ﴾: پاکو بیگهردی بو که سنیکی نهوتو که ههموو نیرو مئی یهکانی دروست کردوه له ههموو نهو شتانهی کهله زهوی نهروئ، له ئادهمی خویمان لهو شتانهی که نهمانه نایزان، بهم جوړئ دوهمه شتیکی زور گرنگ نیشان نهادات، که بریتیه له یهکیتی بنهپهتی دروست کردنی زوربهی نه م بوونهوهره. نهوتتا نهفرموی: ههموو نهوانهی کهله زهوی نهروین لهگهله ئادهمی دا، به نیرو مئی دروستی کردوه، ههروهها جگه لهمانهیش نهو شتانهی که نهمان نایزان. بهلکو نهتوانین بلین ههموو دروست کراوهکانی خوا بهو جوړهیه به گویرهی دیمه و پوالهتی نایهتی ﴿رَمِنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقًا رُجَبًا لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^۱ نه م یهکیتی بهلگهیه لهسهر یهکیتی نهو خوایهی که دروستی کردون. نه م باسه به دریزئی لینی نهگهپن بو سورهتی ﴿الذاریات﴾ به یارمهتی خوا.

بالیرهدا له نایهتی زهوی بگویرینهوه بو نایهت و بهلگهی ناسمان و نهو شتانهی که پهیوهندیان هیه پهیانهوه و به چاوی نیمه نهیرین: ﴿وَأَيُّ لَهْمُ أَلِيلٌ نَسَلَخَ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ﴾ بهلگه و نیشانهیهکی ناشکرای تر بو بندهکانی خوا بریتیه له پهیدا بوونی شهو بهمی که پووناکي پوژ دانهپنن که جیگای تاریکی شهون به هوئی نهوه خهلکی نهکونه ناو تاریکیهوه.

هر قورئانه نهزانی که شت به پئیکی باس کات به جوړئ که کار بکات له دل و پاکیشئ بو وهگرتنی. لییرهدا ومان پیش چاو نهخات وهکو لهش وایه و پووناکي وهکو پیستی بیت کرابئ بهبری دا، شهو بهمه پهیدا نهبیت که نه م پیستهی لی بکریتهوه، نه مه وهکو سهرنج پائهکیشئ، ههروایشه، چونکه تاریکی نهسله و پووناکي شتیکه هاتوه بهسهری داو شیوهی نهمانی پووناکي وهکو دارنن و قهلهخ کردنی پیست وایه، چونکه زهوی که خپه ههموو خال و پارچهیهکی بی تیشکی خور تاریکه، که تیشکی خوری لی بکهوی وهکو پیستیکی سپی بهسهردا بینی وایه کهله کاتی سوورانهوه و چهرخهدا له ناستی خورو نهتوانری وهکو چهرمهکهی دارنری وایه.

^۱ الذاریات واته: له ههموو شتیکی نیرو میمان دروست کردوه، نه مه تان بو باس نهکین، بهلکو بیریکه نهوه و ناموژگاری وهریکن.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

شيوه‌ی هاتنی شهرو داشاردنی پووناکی و داگیر کردنی تاریکی له هه‌موو بست و چوار سه‌عاتیکدا، جگه لهو شوینانه‌ی له ناستی هه‌ردوو قوتب دان. ئەم شیوه‌ی ساله‌های سال به دریزی زهوی به پیک و پیک و بی‌تیک چون. به‌راستی بیر لی کردنه‌وه‌ی هوی به‌هیز بوونی باوره به خوی گوره و ده‌سه‌لاتی بن سنوری. نایه‌تی تر ئەمه‌یه که ئەه‌رموی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی تر ئەم خۆره‌یه که هه‌موو کات ئەگه‌پێ و ناوه‌ستی هه‌تا ئەو کاته‌ی یان ئەو شوینه‌ی که تهنه‌ا خوا خۆی ئەزانی و دیاری کردوه بو وه‌ستانی. ئەو خۆره‌ی که ماوه‌یه‌ک له مه‌پیش و گومان ئەبره‌ له شوینی خۆی دا ئەسوریت‌ه‌وه به ده‌وری خۆی دا، له‌پاش دا و زانراوه که ئەگه‌پێ له بۆشایی بوونه‌هردا. هه‌موو سانیه‌یه‌ک (١٢) میل ئەه‌پێ و پیک ئەه‌روا.

ئەو خۆره‌ی که قه‌باره‌ی دانراوه به ملیۆنیک جار قه‌باره‌ی ئەم زه‌ویه‌ی که ئیمه‌ی له‌سه‌رین. جا کاتی بیرکه‌ینه‌وه له‌م قه‌باره گه‌وره‌یه بکه‌وێته جووله و گه‌ران له بۆشایی دا، بن‌ئه‌وه‌ی پالپشتیکی بیئ، کاتی که له‌وه بیرکه‌ینه‌وه، ئەبێ هه‌ر ئەمه بلین که خوا ئەه‌رموی: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوه شتیکه پریار دراوی که‌سیکه که زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، ده‌سه‌لات و توانای بن‌سنوری هه‌یه، ناگاداره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. هه‌رکس بیه‌وی ریزی خۆی بگری جگه له‌وه شتی تر نالی.

به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی تر ئەم مانگه‌یه، ناوه‌ستی و ئەگه‌پێ به ده‌وری ئیمه و زه‌ویه‌که‌ماندا، ئەگه‌پێ به‌چهند شیوه و پوهیه‌ک خزمه‌تی ئیمه ئەکات له‌چهند باریکه‌وه، سال و مانگانمان بو دیاری ئەکات. با ئیمه‌ش باش لی ورد ببینه‌وه بۆئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی په‌روه‌رگار باشر جیگیر بیئ له دل و ده‌روون و می‌شکماندا، باش به‌ری لی بکه‌ینه‌وه وه‌کو خوی گوره ئەیخاته پیش چاومان، ئەه‌رموی: ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ شوینی گه‌رانی مانگمان کردوه به‌چهند قوئاغیک. یان گه‌رانی مانگمان پریار داوه له‌چهند قوئاغیکدا که کراوه به ٢٨ یان ٢٩ قوئاغ، بوی دیاری کراوه. که هه‌ر له شه‌ویکدا له‌یه‌کن له‌و قوئاغاندا ئەبێ بی که‌م و زیاد. به‌چاو ئەبیرنی له‌و قوئاغاندا، به‌گویره‌ی جیاوازی له‌و

قۇناغە گۆپۈنى پۈۈى لەگەل خۇردا پووناكى پۈۈى ئەگۆپۈى لە زۆرۈ كەمى دا. وەكو بە چاۋ ئەبىنرئى لە يەك شەۋەۋە بەرە بەرە زىاد ئەكات تا ئەكاتە ۱۴ شەۋەۋە پۈۈى بە تەۋاۋى پووناك ئەبى، ئىنجا بەرە كەمى ئەپوات بەرە بەرە ھەتا ئەبىتەۋە وەكو يەك شەۋەۋە بە شىۋەۋە عورجونى كۆنى ئى دىت، بارىك و زەردو لاۋان.

مانگ ئەمەندە شىتىكى نايابە ھەر تەماشاشا كىردن و دل پىدانى تا چەرخەيەك دۋايسى ئەھىنئى دل پىر ئەكات لە باۋەر بەو دەستى قودرەتى كە ئەو ھەموو بارە دىنئى بەسەرى دا. ئىتر با تەماشاشا كەر نەخوئىندەۋار بى و ھىچ نەزانئى لە ھۈى ئەو بەسەرھات و گۆپانە.

ئىنجا سەرنجى قامدار پانەكەشىنى بۇ ئەو پۇژمە گىرنگەى كە ھەيەۋ ئىش ئەكات لە نىۋان مانگ و خۇرۈ شەۋو پۇژدا ئەفەرمۈى: ﴿لَا أَلْسَسُ بِنَبِيِّ هَذَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا أَلَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ نە خۇر بۇى ئەكەرى و شايانە بۇى كە بگات بە مانگ، بەم جۇرە بىتە خوارەۋەبۇ شۈيىنەكەى، يان لە گەپاندا وەكو ئەم و ابئى يان پەكى بخت و پووناكەيەكەى نەھىلى، واتە ژىرپار كراۋە ئەبئى ھەر ئەۋە بگات و ھەر و ابئى. نە شەۋ پىش ئەكەۋى لە پۇژدا، واتە وەكو بىرپار دراۋە كە بىن بە دۋاى يەكدا ئەبئى ھەر ئەۋە بگات ھەر و ابئى. نە شەۋ پىش ئەكەۋى لە پۇژدا، واتە وەكو بىرپار دراۋە كە بىن بە دۋاى يەكدا ئەبئى ھەر و ابئى. ناتۋانن سەرىپچى بگەن لە پۇژمى كە بۇيان دىارىى كراۋە.

ھەندى لە زانايان ئەفەرمۈىن: مەبەست لە شەۋو پۇژ، نىشانەكانىيانە كە مانگ و خۇرە. كەۋاتە ئەبىتە پىچەۋانەى رستەى پىش. واتە: نە مانگ پىش ئەكەۋى لە خۇرۈ لەۋ فرمانەى كە بۇى دىارىى كراۋە. مانگ و پۇژو ھەموو ئەستىرەكان شۈيىنى تايبەتپان بۇ دانراۋە كە چەرخە و گەپانى تيا بگەن، ئەندازەى دورى و نىزىكان لە يەكتەرەۋە دىارىى كراۋە، دەست نادات بۇ زۆرۈ كەم لەۋەى كە دىارىى كراۋە. بە وىنە: ئەلئىن مانگ ۲۴۰ ھەزار مىل لە زەۋىەۋە دورە، خۇرىش ۹۳ مىلئون مىل، نىزىكتىن ئەستىرەى ئاسمانەكانى تر لەم كۆمەلە خۇرەى ئىمەۋە دانراۋە بە چۋار سالى پووناكى، واتە ۱۰۴ مىلئون مىلئون مىل دورە لەم كۆمەلەى ئىمەۋە، لەمەۋە بىرۇ بۇ ئاسمانە دورەكانى تر، بۇ ئەم ھەموو ئەستىرەۋە ئەم ھەموو مانگ و خۇرانە، شۈيىنى گەپان و چەرخەى تايبەتى ھەيە، ھىچ جۇرە نارپىكى و كەم و كورپىيەك نىە لە ھىچ بارو فەرمانىكىاندا.

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُقَدَّرُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ هموو ئهو مانگو خوږانه ههريهكه، له جيگه خوولانهوهو گهپرانو چهرخه خويان، بئ لهنگهرو تاسهو ههنگهوتنئ نهگهريئن، وهكو كهشتئ لهناو ناودا بهبن نهخشه. هموو خاوهن باوهريئكي راستهقينه ههتا بير له مانه بكاتهوه زياتر خوي له لا بئ پلهو پايه نهبيئتو بچووك نهبيئتهوهو گهورهئ پهروهردگار زياتر قورسايئ نهكهويئته سر دل و دروون و هموو هستئ.

بهنگه و نيشانهئ تر بريئيه له كهشتئ و پاڤږ كه كهلو پهلو شت و مهكمان بو ههئنهگريئ و هويهكي گرنكي ژيان و سامانمانه، هموو نهبينئ و ليئ ورد نايينهوه، لهگهئ نههدا زوړ جيگاي بيركردنهويه، بويه خواي گهوره نهخاته پيش چاو بهم شيوه شيرينه: ﴿وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ﴾ بهنگهيهكي ناشكراي تر بو ئهوان ئهويه، پولهكانيان كه نهياننئيرن بو بازرگاني، يان ژنو مندالهكانيان كه لهگهئ خويان نهيانبن، ئيمه به دهسهلاتئ خويمان ههليان نهگريئن لهناو ئهو كهشتيانهئ كه پر كراون. بهراستي زوړ جيگاي ورد بوونهويه كه ناوي وا دروست كردووه دهست ئهدات بو ئهمه به ئاساني لهت ببئ، وهكو بايش نيه كه دهست ئهدات بوئنهوي شتئ بخريئته سر پشت، هوي نقوم نهبووني فهراهه هيناوه كه تا ٥٠ هزار تن قورستر ههئ نهگريئ و نانيشنئ و نقوم نايئت، با يا ههلم يان زهپهئ دروست كردووه كه هاتوچو بهو كهشتيانه بكات، بيركردنهوه بهم شيوه سادهه بو هموو كهسيك دهست ئهدات، با نهخويندهواريش بيئت، هموويشئ جيگاي سرساميهو

سهرنج پراکيشه. به لام نهوانه‌ی که خاوهن زانست و زانيارين و ناگادار نهبن بهسهر نهو شته نهينيانه که هوی پينک هاتنی هم مه‌به‌ستن، نهوانه نهبن سهرساميان زياتر بيئت، باوهريان به دهسه‌لات و زانيني خوا به‌هيزو پتهوتر بيئت.

﴿وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾^۱ دروستمان کردووه بؤيان، له وينه‌ی نهو که شتیه شتنی تر که سواری پی‌بکن. هم وينه‌یه له هموو کاتیکدا هر بووه، له چهرخی کؤندا که شتیه بچووکه‌کان و به‌هم و نهو گیانله‌به‌رانه‌ی که سواریان پی نه‌کری له وشکاييدا. به‌تایبه‌ت حوشر بؤ ولاتی خوئی که پی‌ی و تراوه (سفائن البر) واته: که شتیه بچووکه‌کانی وشکایی، له چهرخی تازه‌دا نه‌توانين بلين مه‌به‌ست به وينه‌ی (عواصه) و نهو شته تازانه‌ی تره که هاتوچوی ناو ناويان پی‌نه‌کری، هم شتانه نه‌گهرچی لهسهر دهستی ناده‌میزاددا په‌يدا نهبن، به لام له راستی دا هر دروست کراوی خوا په‌روه‌ردگان، چونکه تهنها ههول دان و کؤشسه‌که‌له‌لايه‌ن مرؤفه‌ويه، جگله‌وه‌نيتره‌يچ ده‌خلی که‌سی پی‌ونه‌يه، هه‌مووی هی خوايه.

بووبارو ده‌ريا ئیجگار سامناکه، به تايبه‌تی نهوانه نه‌زانن که هاتوچوی تیندا نه‌کن، زؤر جینگای مه‌ترسيه، هر خوی خاوهن به‌زه‌يه که مه‌ردوم بزگار نه‌کات. وه‌کو نه‌فه‌رموی:

﴿وَلِنْ نَشَأْ نُفِرْفَهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ * إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾^۱ نه‌گهر ئيمه به‌مانه‌وی نه‌مانه نقوم بکين، جا نهو کاته هيچ که‌س نيه بيئت به هاواريانه‌وه و په‌نا‌ده‌ريان نيه و بزگار ناکرين له مردن. به‌س هر له‌به‌ر په‌حم و به‌زه‌يي له لايه‌ن ئيمه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بيان‌زيه‌نين تا نهو کاته‌ی که دياریی کراوه بؤ ماوه‌ی ژيانيان.

^۱ هندی نه‌فه‌رمون: مه‌به‌ست له‌م که شتیه نه‌ويه که نوح پی‌غه‌به‌ر دروستی کرد به فه‌رمانی خوی گوره، که نه‌وه به‌کم که شتی بوو له دنيا‌دا، دوی نه‌وه که شتی دروست کردن داهات، مه‌به‌ست له هه‌لگرتنی بؤله‌کان نه‌ويه: که خوا نهو چینه‌ی چهرخی نوحی له‌ناو که شتیه‌که‌دا هه‌لگرت، هه‌رچی بؤله و نه‌وه‌ی دوی نه‌وانه هه‌يه هه‌مووی له پشتی نه‌وانه‌يان بوو که نه‌وه‌يان ماوه له پاش خوځيان.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ

له گه‌ل نه‌م هموو به‌لگه و نیشانه‌ها شکرایانه‌دا به‌نده تاوانباره‌کان له‌ناو چالی بن‌ناگایی دان، دل‌یان بی‌دار نابیت‌موره و کوتایی ناهینن له‌گالته‌کردن و بن‌پروایی، به‌شیوه‌ی گالته‌وره په‌له‌په‌ل نه‌نینه‌وره بو‌ئنه‌وه‌ی که‌پینغه‌مبهران خه‌لکی پی‌نه‌ترسینن. گوئی ناگرن و پشت نه‌که‌نه‌نایه‌ته‌کانی خوا، وه‌ک نه‌فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ * وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۱۶﴾ کاتئ که‌ناموزگاری بکرین و پی‌یان بوتری: خوتان بیاریزن و بترسن له‌و سزاو به‌سهره‌اتانه‌ی که‌دوچارای تاوانباره‌کانی پیش شیوه‌بووه. له‌سزای ناگرن که‌نامه‌د کراوه بو‌تاوانباران له‌پوژی دواپی دا بترسن له‌مانه، به‌لکو به‌هوی نه‌وره‌چاوه‌روانی به‌زه‌یی خوا بکن پیتان. کاتئ به‌و جوړه‌ته‌من بکرین پشت هه‌لنه‌که‌ن و گوئی لی ناگرن، زیاد له‌و هموو به‌لگه و نیشانه‌به‌هیزانه‌ی بو‌ئنه‌ور که‌له‌هموو لایه‌که‌وره‌چوار ده‌وری لی گرتوون، زیاد له‌مانه‌هر نایه‌تیک له‌نایه‌ته‌کانی کتیبه‌گه‌وره‌که‌ی خویان بو‌بیت، هر پشت له‌ویش هه‌لنه‌که‌ن.

نه‌مانه‌ه‌روه‌کوسه‌رکه‌شی نه‌که‌ن ده‌رباره‌ی فرمائی خوا، بن‌په‌حم و به‌زه‌بیشن ده‌رباره‌ی هه‌زاران، به‌م شیوه‌که‌نه‌فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ کاتئ که‌پی‌یان بوتری ده‌ست گپوویی هه‌زاران و بن‌ه‌وایان بکن و خوراکیان بده‌نی له‌و پوژییه‌ی که‌خوا داویه‌تی پیتان، وه‌لامیان نه‌ده‌نه‌وره - به‌شیوه‌ی لاقرتی - : ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌کافر بوون، نه‌یان وت به‌وانه‌ی که‌نیمانیان هینابوو: ﴿أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه‌خوراک و پوژی نه‌دا به‌مانه، نه‌و که‌نیداووه‌ده‌سه‌لاتیشی هیه‌نیمه‌باشتر نایه‌دین. زیاد له‌وده‌م در‌یژیشیان نه‌کرد ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌که‌پی‌یان نه‌وتن خپرو چاکه‌بکن.

ئەیان ووت: ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیئوھ لە هیچدا نین، جگە لە گومرایی و سەرلێشیوانیکی ئاشکرا، کە فرمانیکمان پێئەدەن پێچەوانەیی خواھیشی خواپە، ئەمانە ئەگەر بیانفامیایەو تێبگەیشتناپە لە باوەرو و تەیی خوا لە ژێانی ئادەمیدا ئەم قەسیان بەم شیئوھە نەئەکرد. پاستە خوا پزق و پۆزی هەموو شتێ و هەمووانی بەدەستە، هەموو دروستکراوی ئەو، بەلام ئادەمی کە جێنشینە لە زەویداو کاروباری زەوی و ژێانی دراوھتە دەست. ئەم کارە گرنگە ناپوا تەنھا بە کۆکردنەوی سامان و پۆزی، بەئکو پێویستی بەوھەبە کە هەریەکە ئیشی بگریئە دەست. لەم هەموو شتە کە ژیان بێ ئەوانە ناپرات: گرێکاری، پیشەسازی، کشتوکاڵ، بەننایی، خوێندەواری. ئەمەش بەوھەبێ کە ئادەمی لەناو یەکدا جیاواز بن لە بەکارەیی و بێکارەیی و ئامادەیی و لێنەھاتن و زیرەکی و کەودەنی... هتد. ئەگەر هەموو ئادەمیەک جۆر بواپە کاروباری ژیان نەئەپۆیشت، کەواتە سروشتی فرمانەکە وایە، ئەبێ جیاوازی بێی لە سامان و پزق و پۆزیداو هەندئ دووچارئ کەم و کوپئ و ناتەواوی بێئ، بەلام پزۆمی ژێانی کە خوا دایناوہ بۆ بەندەکانی خوئ، هەرکاتی بەکاربھێنئ هەرگیز ماوہی ئەوھ نادات تاقمی بخوات و تاقمی پراوتئ، کۆمەلئ رابویرئ و زۆرەیی برسی بێئ، لەم بابەتەوہ چەند بیروباوەرێکی داناوہ چارەسەری ئەم گزئیە ئەکات. یەکیک لەمانە ئەوھەبە کەوا پێویستی کردوہ ئەندازەبە لە سامان و پۆزی دەولەمەندان بدرئ بە هەژاران و بێنەوایان. ناوی هەندیکی ناوہ زەکات، دل و دەروونی سامانداری پێ پاک ئەکاتەوہ و براپەتی و دۆستاپەتیەکی تەواویش ئەخاتە نیوان ئەوان و هەژارەکان.^١

موسلمانەکان کە ئەیان و ت بە سامانداری بێپرواکان پۆزی و خۆراک بەدەن بە هەژارەکان، مەبەستیان جێبەجێ کردنی ئەم مافە بوو لە گەردنیاندا بە پێی فرمانی خوا. کەواتە ئەوان تێنەگەیشتوو لە گومراییەکی ئاشکرادا بوون، نەک ئیماندارەکان، دەم درێژبەکیان بۆ خوئیان ئەگەرئتەوہ.

^١ بە یارمەتی خوا ئەم باسە بە درێژی دیت لە سورەتی ﴿الزخرف﴾ دا.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ

يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

نينجا باسی شتیك ئەكات كه سهراوهی هه موو كرده وهیه کی خراپ و كانی هه موو تاوانیکه و هه ره ئه وهیش بوو به هوی خراپی ئەم نه قامانه كه نایه ته كانی پیشوو دهریاره یان هاته خواروه، ئەو شتهیش ئه وه بوو كه بهر یان به زیندوو بوونه وه نه بوو و گالتسه و پیکه نینیان ئەهات به هه ره شه و ترساندن به هاتنی ئەو پۆژه، ئەهه رموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەمانه ئەلین: ئەم ویران بوونی دنیا و زیندوو بوونه وه و سزای ئەو پۆژو كاته كوا بوچی نه بوو نه گه ره ئیوه راست نه كهن ئەلین: دیت، كه ی دیت؟

با ئەو نه قام و نه زانانه بزانه ئەو بهلین و هه ره شهیه ی كه خوی گه وه كردوو یه تی، نه به په له ی كه س پینش ئەكهوی لهو كاته ی بوی دیاری كراوه، نه دوایش ئەكهوی به لاله و بووله ی كه س. هه موو كاروباری به گویره ی زانین و حیکمه تی خویه و كاتی تایبه تی ههیه، ناگوچی لادان لینی. ئەو بئ باوه رانه ئەم پرسیاره یان نه كردو خوی گه وه ریش له وه لامیاندان به كورتی هه ندی له چوئیتی ئەو پۆژه مان بو باس ئەهه رموی، به م شیوهیه: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ ئەمانه چاره روانی ناكهن. ئەوه نه بئ كه كوت و پر له ناكاو دا دهنگینی گه وه پهیدا ببئ كه داگریان بكات. دهنگی فووكردن (ئیسرافیل) بهو شته دا كه پئی ئەوتری (صور) و دهنگی پوو خان و تیك چوون و بوومه له رزه ی هه ره گه وه، ئەو دهنگه گه وه ریشه له ناكاو یه کی وادا دیت كه س ناگای له هه یج نیه خه ریکی چهقه و چه ره و بهر بهر كانی و كپین و فروشتن نیش و كارن. كاتی ئەوه پووی دا ئیتر كت و پر نه مرن. ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾ كه واته توانای هه یج وه سیهت و نه سیه تیکیان نامینئ، فریای گه رانه وه ی لای مال و مندالیشیان ناكهن هه ركه س له جینگای خوی دا نه مرئ، واته هاتنی ئەو پۆژ ناسانه و بو مراندنی هه مووی یه ك فووی ویست، هه روه ما بو زیندوو كرده وه ی هه موو،

وُفِيحَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَلَيْكُم لَظَلَمَ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

فوویہ کی تری ٹھوی: ﴿وُفِيحَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ دیسان فوویہ کی تری ٹھوی بہو شتہدا نیتر دہست بہ جی ہرچی مردووان ہہیہ لہ گوڑہ کانیا نہوہ دینہ دہروہ بہ چہسپانی ٹہرؤن بو جیگای و ہستاندنیان لہ دادگای خوا، ہموو لہ ترسو لہ رزو داچلہ کیندا ہوشیان نامینن: ﴿قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا﴾ ٹہلین نای خوڑگہ... بہ مردن، نایا کی ٹیمہی زیندو کردہو، کی لہ خہو ہلیساندین و لہ جیگای خہو کہماندا دہری ہینان؟ واتہ: ٹہو ہندہ پوڑہ کہ سہخت و سامناکہ فامیان نامینن و واتہ زانن لہ خہودا بوون۔ لہ دوا ی ٹہوہ ہوش ٹہ کہ نہوہ و ٹہلین: ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ ٹہمہ ٹہوہ بو کہ خوا ی بہ رھم و بہزیی بہلینیدا و پینغہ مبرہکان راستیان کرد کہ ٹہیان ترساندین لہم پوڑہ. کہ واتہ و ہکو مردنی ہمووان بہ یہک دہنگی گہورہ بوو، و ہکو پیا ہلشاخان، ہروہا بو زیندو کردنہو و کو کردنہو ہیشیان ٹہ فرموی: ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ہیچ کردہوہیہ کی ترنیہ جگہ لہ تہ نہادہ نگینکی گہورہ، و ہکو تی خو پین، نیتر دہست بہ جی ہمووبہ کو مہلی لای ٹیمہ حازر ٹہ کرین و ریز ٹہ کرین۔ ٹینجا بریاری گہورہ دہر ٹہ کرئی لہ بابہت سروشتی دادگای گہورہی ٹہو پوڑہ و ٹہدرئی بہ گوئی ہموواندا: ﴿فَأَلَيْكُم لَظَلَمَ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ٹہمرو ہیچ کہس زولم و نارہوایی ہیچ شتیکی ئی ناکرئی، تولہ تان ئی ناسہنری جگہ لہ تولہی کردہوہی چونکہ لہو پوڑہدا کاروبار ہمووی خوائہ یکات، نایدا تہ دہست کہسی تر، و ہکو ٹہم جیہانہ نیہ کہ کاروباری سپاردوہ بہ بہندہکان ٹہوانی زور بہیان زولم و نارہوایی ٹہکےن و بہ گوڑہی فرمانی خوا رہفتار ناکہن۔

١ ہندی ٹہ فرموی: ٹہمہ وہ لای مہلائیکہیہ، یان ٹہو موسلمانانہیہ ناگایان لہ خوینانہ، و ہکو بین بہواکان بین ہوش و نام ناین، لہ بہر ٹہوہ ہندی لہ زانایان و ہستانیکی کہم ٹہکےن لہ سہر و شہی ﴿مَرْقَدِنَا﴾ بوڑہوہی ٹیکہ لی و شہی ﴿قَالُوا﴾ نہین، جیوازی و تراوہ کانیاں بگہینن۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَاكْهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِّفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾ ﴿٦٠﴾
 أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا آدَمُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦١﴾

نینجا هوالی به سهرهاتی زنیدوو بووهکان باس نهکات و دهریاری موسلمان هیج باسی پرسیار لی کردن و محاکمه یان ناکات، هر باسی نهو نازو نیعمه ته که نه پیریزی به سهریاند، نه فرموی: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَاكْهُونَ﴾ بن گومان به هشتیه کان نه مپو له ناو نازو نیعمه تان به هوی نهوه دهستیان گیاروه پهروشی هیج شتیکیان نیه خوشی و له زهت و مرگرتن نه بی: ﴿هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِّفُونَ﴾ خویان و خیزانه کانیان له سینبرو سه هندان، له سر ته خته رازاوه کان پالیان داوه ته وه: ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾ بو نهوانه هیه له ناو به هشتدا میوه هات چون نارمزو بکن، چی داوا بکن و بیان هوی له نیوان نهو هه موو خوشیه دا، له هه موو شت به نرخ ترو گوره تر: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه لامه نهوتری له لایه ن پهروردگاری به رهحم و به زه بیوه، مه لانیکه هه موو جارئی نهو سه لامیان پی نه گیه نن له لایه ن خواوه یان خوی گوره خوی سه لامیان لی نهکات به بی هوی مه لانیکه بو زیاده ریزو نرخ پیدانیان.

به شیهوه به باسی به هشتیه کانی کرد، باسی خوشی و نازو که یف و ناهنگی کردن، به لام ناپاکان و تاوانباران، به تانه و ته شتر لیدان و نابوو بردن و رهزیل کردن و سزادان باس نهکات پی یان نهوتری: ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ﴾ جیا بینه وه نه مپو له موسلمانه کان، تیکه لیان مبن نهی تاوانباران، دور که ونه وه له هه موو خیرو خوشیه ک، یان بهش بهش بن له ناو ناگردا هرکس جیگای تایبه تی خوی هیه: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا آدَمُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ نایا پیم رانه گیه یانندن، به هوی پیغه مبره کانه وه، نهی نهوه و پوله کانی نادم، که شهیتان مه پرستن و شوینی مه کون، چونکه بن گومان نهو دور منیکی ناشکرایه بو نیوه، واته نهو دور منایه تیبهی له نادمی باوکتانه وه دهستی پی کرد، نهو بوو به هوی دهرکردنی له به هشت، نیتر چون نیوه دوی نهوه له جیاتی دور منایه تی، نه تان پرست!؟ مه بهست له پرستن، شوین که وتن و گوپرایه لیه، چونکه شوین که وتن و گوپرایه لی جگه له فرمانی خوا دروست نیه و نه بیته بت پرستی به گوپرهی نایینی پاکی نیسلام:

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ رامگه یاند که من بپرستن، نه مه یه پنگای راست که بتان گه یهنی به من و په زای من ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ بن گومان شهیتان چند تا قمی زوری له نیوه گو مپرا کردوه، نایا نیتر بوچی نیوه ژیری و فامتان نه بوو، ته من خوار نه بوون و هر که و قنه شوینی؟!

ئینجا پاش نهم هه موو زه لیل کردن و داخ پیدان و پرسواکردنه - خوا په نامان بدات - توله و سزای سهختیان بو ناشکرا نه کات، به تانه و تهمشهر لی دانه وه نه فرموی: ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نا نهمه دوزه خه که یه که هه په شهتان لی نه کرا و نه ترسینران پی، نیوه ییش باوه پرتان نه بووو گالته تان پی نه هات، له دنیا دا، نه وه تا راست بوو ﴿أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ بپونه ناویه وه نه مپرو سزاکه ی بچیژن، به هوی کوفرو بی باوه پرتان له دنیا دا، ئینجا شیوه یه کی سامناکی زور سهیر پیشان نه دات، که س شتی وای نه دیوه، شیوه ی دم شیوه ی دم و مور کردن وهاتنه زمانی نه دنامه کانی تریان و شایه تی دانیان له سر نه و کرده وه خراپانه ی که له دنیا دا کردویانه، له حه دیس دا هیه که نه و دوزه خیانه کاتی دوزه خه بینن سام و ترس هوشیان ناهیلنی، سویند نه خون که نه و گونا هانه یان نه کردوه، خوایش به و جزه یان لی نه کات که هیچ بیانویان نه میننی، وه کو نه فرموی: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه مپرو مور نه مینن به سر ده میاندا توانای گفت و گو یان نامیننی، ده ستیان قسه مان له گهل نه که ن و قاچیان شایه تی نه دا له سر نه و کرده وانه ی که کردویانه، نهم شته نه بینراو و نه بیستراوه شیان به سر نه میننی زیاد له و هه موو سزاو ناخوشیه.

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

نیجا بهم بؤنهیموه دوو جور بهلاو سزا باس نهکات، که نم بن باوهرانه شایانی نهو بیون دوچار بکرین لهم جیهانهدا، بهلام رهحمو بهزهیمیهکئی له دنیاادا، کافرو بی باوهریش هر به شداره تیای دا، به پیئی حیکمات و خواهی شی خوی مؤلت و ماوهی تاوانباران، بن باوهرانی داوه. نه فرموی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾ نهگمر بمانهوی کویریان نهکئی به جوری جینگئی چاوهمکانیشیان کویر نهکئینهوه، به هوی نهوهوه ﴿فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ﴾ نیته ریگایان دهرنه نه کردو به قله بالقی به ریه رهکانی یان نه کرد له گوزهر کردنداو له یه مهلنه کهوتن، چونکه نهگمر بهو جوره کویریان بکهین ﴿فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ﴾ نیتر چون هیع نه بینن، نه مه بهلاو سزای یه کم.

دووه: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ﴾ نهگمر بمانهوی هرله شوینی خویاندانه یار گویرن، شیوهی ناماده بیان ناهیلین، نه یانکهین به شتیکی بی گیان وهك دارو بهرد، ﴿نَهَّ اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نهوهوه نهو کاته توانای پویشتن و گهرانه وه یان نه نه ما. بهلگه و نیشانهی پوون له سر نه مه که نه توانین وا بکهین، نه مه یه به چاو نه بینری ﴿وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ﴾ نهوهی که تمه نی دریز نهکئینهوهوه نه و هیزو توانا وهر نه گرینهوه، بهرو کزی و کهمی تا وای لی دی پهکی نه کهوی و جولهی لی نه بری، به بینن و بی بیستن و فام و هوش، به پیچوهانهی مندالیک که بهرو و هیزو زیادی نهروات: ﴿أَنَّا بَعَقِلُونَ﴾ نایا نه مانه فام و ژیریان نیه ههتا بزائن کهس دهسه لاتی به سر نه مه به سرهاتر پیردها نه توانی نهو دوو شیوه، دهر و سزایش فراهم بینن نه مه به سرهاتانه وینهی یه کن بهس بو پیرکه به ره بره یه و به یه جار نیه، تا نیره مه بهسته کانی نه مه سوهرته نه گهریتهوه بو سئ شت:

۱- باسی پیغه مبریتی پیغه مبرمان محمد (ﷺ).

۲- تاكو ته‌نهایی خواو بیزاری دهریاری پهرستن جگه له خوا.

۳- باسی پوژی دوايي.

ئەوا دووباره لیږوه تا دوايي سوږه‌ته‌که، دیتەوه سەر ئەر سێ مەبەسته به کورتی، به شینویه‌کی وا لیبیان ئەدوئ باش باوهر جینگیر بئ له دل و دەر ووندا. ئەوه بوو یەکەم جار باسی وه‌حی خواو پیغه مبریتی بوو، ئەوا لیږهش دا هەر لهو مەبەسته ئەدوی، به درۆ خستنه‌وه‌ی ئەو پڕوپاگەنده‌یه‌ی که سەرۆکه‌کان ئەیانکرد دهریاری قورئان، که ئەم قورئانه شیعره، باش ئەیانزانی که وا نیه و وینه‌یان نه‌دیوه له زمانی خویاندا، ئەیانویست که جه‌ماوهری ئی دور بخهنه‌وه، ئەوا خوای گه‌وره‌یش به درویمان ئەخاته‌وه، ئەفهرموئ: ﴿وَمَا

عَلَّمْتَهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه محمدمان فیری شیعر وتن نه‌کردوه، کاتئ خوا فیری نه‌کردبئ، ئەبئ نه‌زانی شیعر بلئ، چونکه هیچ کەس هەرچی خوا فیری نه‌کات نایزانی، ئەفهرموئ: شیعر شایانی ئەو نیه، چونکه زۆربه‌ی شیعر بریتیه له دل‌داری و ئاره‌زووی نیرو مئی و شتی پڕوپووج، ئەو پهری پاده‌ی که زۆر به‌رز بینه‌وه له دهرپیرنی حاله‌تی له دل‌دا که هه‌رده‌م به باریکدا ئەگۆرئ، به‌لام قورئان به‌رنامه‌یه‌کی دامه‌زراوه ناگۆرئ له‌گه‌ل

حه‌ز و ئاره‌زووی دل و دەر ووندا، شتیکی تره وه‌کو ئەفهرموئ: ﴿إِنَّ مَوْلَىٰ ذِكْرٍ وَرُؤْفَانٍ مُّبِينٍ﴾ ئەم قورئانه جگه له یادی خواو نامۆزگاری و پینگه نیشان دان له لایه‌ن خواوه هیچی تر نیه، خوینراوه‌یه‌کی پوون و په‌وانه و وینه‌ی هۆنراوه‌ی ئاده‌می نیه، قورئان به هه‌موو شیوو دۆلینکدا ناروات بئ هوه‌و بئ ئامانج وه‌کو زۆربه‌ی شیعر، به‌لکو ئامانج و مەبەستیکی

تایبه‌تی هیه، هاتوه: ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بۆئه‌وه‌ی بترسینئ ئەوه‌ی که زیندوه‌و و دلی ناماده‌یه بۆ باوهر پئی، که‌واته ترساندنه‌که‌ی سوودی هیه، واته ئەوه که ناماده‌یی وای هه‌بئ زیندوه‌و، ئەوه‌ی ئەو ناماده‌یه‌ی تیا نه‌بئ وه‌کو مردوو وایه و هیچ نابیستی، فه‌رمانی قورئان بۆ ئەوانه ئەمه‌یه که ئەفهرموئ: ﴿وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ بۆئه‌وه‌ی بریاری سووتاندن به ئاگری دۆزه‌خ بینه‌ دی دهریاری کافره‌کان، چونکه خوا هیچ کەس ناسووتینئ به ئاگری دۆزه‌خ هه‌تا فه‌رمانی خوئی پئ نه‌گه‌یه‌نئ له پینگه‌ی پیغه مبره‌کانیه‌وه، ئینجا ئەویش باوهر نه‌هینئ و سه‌رکه‌شی بکات. ئەوا پوون بووه‌وه له قورئانه‌وه که ئاده‌می دووتا‌قمن: تا‌ق‌می گوئ رایه‌ل، ئەوه‌زیندوه‌و، تا‌ق‌می سه‌که‌ش ئەویش مردوه‌و بریاری ته‌واو بووه.

أَوْلَتْ يَرَوُا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا
 رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُمْ فِيهَا مَتَّعِفٌ وَمَشَارِبٌ أَفْلا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَخْزِيكَ
 قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْصِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

نینجا دیتہ سہر مہبہستی دووم: خوابہتی خوا بہ تاكو تہنیایی بہ خستہ پیئش
 چاری ہندیٰ لہ نیعمتہکانی خوبی، بؤنہوی کہ بیری ئی بکہنہوو سوپاس و بہندیہتی
 بکہن، نہ فرموی: ﴿أَوْلَتْ يَرَوُا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ * وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا
 رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ * وَهُمْ فِيهَا مَتَّعِفٌ وَمَشَارِبٌ أَفْلا يَشْكُرُونَ﴾ نایا نازانن و نابینن کہ نیمہ دروستمان
 کردووہ بؤ سوودی ئەوان بزنو و مہرو پەرشہ و لاخ و حوشتر کہ ئەمانہ لہو شتانہن کہ جگہ لہ
 نیمہ کہس دەسلاتی تیدانیہ، دواي ئەووہ کردومانن بہ خواہنیان، ژیر دەست و گەردن
 کہچمان کردوون بؤیان بہکاریان ئەہینن لہ نارہزوو پیویست و مہبہستی خویاند،
 سواریان پیئئکہن و لییان ئەخوین و چەند سوود و قازانجی تریان ئی وەرئەگرن، وەکو:
 کورک و خوری و موو چەند شتی تر کہ ئەخوینہوہ، وەکو شیرو ماست و پۆن و دوو... ہتد،
 نایا نیتیر سوپاس ناکن لہسەر ئەم ہموو نیعمتہ بہ نرخانہ کہ گرنگترین پۆشاک و خوراک و
 فرش لہوانہوہ دەست ئەکھوی و فہراہم دیت، واتہ با سوپاسی بکہن.

ہرکەسن لہ پروناکی ئەم قورئانہووہ تہماشای بکات و بیرئ بکاتہووہ دەست بہجئ ہست
 ئەکات کہ لہبەر لافاوی نازو نیعمتہتی خوادایہ، ئەو کاتہ لہ کانی دلہووہ زۆر بہ خوئشی
 سوپاسی پەرورددگاری ہلئئہقولئ، بہلام ہموو بہو جۆرہ نین، بہلکو زۆر تر بہو نازو
 نیعمتہ ئەژی و کہچی جگہ لہ خوا ئەپہرستی، وەکو نہ فرموی: ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً﴾
 جگہ لہ خوا چەند پەرستراویکی تریان بؤ خویان داناوہ و کردوویانن بہ ہاوبہشی خوا،
 ﴿لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ﴾ بہ ہیواو چاوہروانی ئەوہی کہلہ تہنگانہ و بہسەرہاتی خراپدا کۆمەکی و
 یارمەتی بدرین لہ لایەن ئەو بتانہووہ، لہگەل ئەمەدا ہلہیان کردو کارہکە پیچەوانہیہ وەکو
 نہ فرموی: ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ ئەو بتانہ ناتوانن یارمەتی ئەوان بەدن، ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ

﴿تَشْكُرُونَ﴾ ئەوان سەربازنىكى ئامادەكراون بۇ خزمەت كردن و پاراستنى ئەو بتانە، ئەو ەيش ئەوپەرى ئەفامى و ئەزانىيە، ئەم ئەفامىيە ئىستايىش زۆر باوہ و زىانى زىاترە لە ئەفامىيەكەى لەمە و پىش و رابردو، ئەو كاتە كە زۆرەى پەرستراوہكان دارو بەردو جنۇكە و ئەو جۆرە شتانە بوون كە زىانيان بۇ كەس نەبوو، بەلام ئەمرو زۆرەى پەرستراوہكان ئەم ەموو زالم و سەرکەشانەن كە ناوہستەن لە كوشتەن و رىن و ەموو جۆرە نارەواييەك، بەتايبەتى دەريارەى بى تاوان و بى دەسەلاتەكان و ەيزو لەشكرو سوپايان بۇ ئەو ەموو نارەواييە برىتيە لەمانەى كە سەرى بەندايەتيان بۇ بەستوون و سەرشۆرو گەردن كەچن بويان، ئەگەر بىت و ئەمانە لىيان دوور بكەونەوہ، ئەو زالمانە دەسەلاتى ەيچيان نامىنى، ئەو زالمانە لە راستى دا ەيچ يارمەتى ئەمان نادەن، ئەمان سەربازنىكى كە بەپەرستەن قولىيان ئەگرن و ەموو كارىكيان بۇ جى بەجى ئەكەن و شەو و پۇژ پاسەوانن و پاسيان ئەكەن.

بت پەرستى، ەم بت پەرستىيە لە ەم شىوہ و دىمەنىكدا بىت و بە ەم جۆر بىي، كە بىرو باوہرى تاكو تەنيايى خوا تىك چو ەموو كات بت پەرستى پوو ئەدات، ئەزانى دىت، پەنادەرو پارىزگەر نىيە بۇ ئادەمى تەنيا بەو باوہرە پاك و خاويئە نەبىت، كە تەنھا خوا بكرى بە خاوەنى ەموو كاروبارىك، بەندايەتى تەنھا ئەو بكرى و تەنھا خوا بە پەنادەرو يارمەتى دەم بزائرى. ئەو بت پەرستانە بەو ەموو نالەبارييەوہ و بەو ەموو پىروپاگەندەييەوہ بەرەنگارى پىغەمبەر و ئايىنە پاكەكەيان ئەكرد، لەو كاتەدا خوا دالئەوايى پىغەمبەرە خو شەمويستەكەى ئەكات و دلى پر ئەكات لە ئارام، كە ئەفەرموى: ﴿فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ با غەمبارت نەكات بت پەرستى و ئەوہى كە ئەو بى باوہرەنە ئەيلين دەريارەى خوت و ئايىنەكەت، واتە ەيچ نرخیان نىيە گوئىيان مەدەرى، چونكە ئىيە ئەزانين بەوشتانەى كە ئەيشارنەوہ و ئەوہى دەرى ئەپن، كە واتە تۆلەيان ئى ئەسئین. ەموو ئيماندارنىكى راستەقىنە، چ جاي پىغەمبەر (ﷺ) بى گومان ئەم فەرموودەييەى خواى بەسە و باكى نامىنى لە بى پروايان و دوژمنانى ئىسلام.

أَوْلَٰئِزَّ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مُنْتَقِدُونَ ﴿٨٠﴾

ئینجا هاته سهر مه بهستی سئیهه: بهلگهی بوون و ئاسانی له سهر دینیتیه وه وه له هونینه وهی بهلگه کهدا نه وهی که بی پرواکان ئه یلین ناشیرین و چه په لی ئەکات به جوژی هه رکهس پزنی فام و ژیری خوی بوی پووی نایهت خوی بکات به خاوه نی ئه وه قسه یه، نه فه رموی: ﴿أَوْلَٰئِزَّ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ نایا ئاده می نه یزانیه که ئیمه دروستمان کردوه له نوتفه ئاویکی قیزه ون، دوا ی نه وه که پیگهی و گه وه بوو ئه بیته داواچییه کی ناشکرا و به ریه ره کانیمان له گه ل ئەکات، دهریاره ی ئیمه شتیکی وتوه که هوی سه رسوپمانه: ئیمه به بی ده سه لات و په ک که وتوو سه یر ئەکات و له بیری نه ماوه دروست بوونی خوی که به توانای ئیمه بووه به هوی نه وه وه: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ وتویه نایا کن ئیسکه کان زیندوو ئەکاته وه له کاتیکدا که پزین، نه گه ر که من فام و هوشی بی و بیربکاته وه له په یدا بوونی خوی که له چی دروست بووه و چون په یدا بووه، تۆزی بیر له وه بکاته وه پرسپاری وا ناکات. هه موو کهس نه زانی که دروست بوونی له و ئاوه بی نرخیه، به لکو له نوخته یه کی زور ورد که به چاو نابینری، پی ئی ئه وتری (خلیه) له و ته نها نوخته له نیوان هه زاره ها نوخته که وا له ناو ئه و تۆزه ئاوه دا.

ئهو ته نها نوخته یه ئه لکن به دیاری مندالدان و له خوینی ناو مندالدان خوراک وه ره نگری و به ره به ره به ملیونه ها پارچه ی ئی ئه بیته وه، له و پارچانه هه موو ئەندام دروست نه کری تا ئه بی به و منداله و له شوینه ته نگ و تاریکه دا تادیته دنیا و ئه بی به و ئاده میه تیرو ته واوه و خوی ئی ئه گوپی، ئه و نه فامه به دنمه که بیر له وه ناکاته وه که ئه و ئاوه هیچ زیاده نرخ و پزنیکی نیه به سه ر ئیسکه پزیه وکاندا کاتیک که گونجا ئه و ئاوه بوو به م ئاده میه، نایا

بۇچى ناگونجى ئەو ئىسكانە وەكو خۇيان و ئەوسا بىنەو، ئەم كارە نۇر پوون و ئاشكراترە لەوہى گىرو گرفتى تىدا بكرى، چۇن بوو پەيدا بووہ؟ ھەروہا ئەبىتتەوہ. وەكو ئەفەرموئى:

﴿قُلْ﴾ ئەى پىنغەمبەر بلى ئە وەلامدا: ﴿يٰٓحَيُّيَا الَّذِيْ اَنْشَاَ مَا اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ئەو كەسەى كەلە يەكەم جارەوہ دايھىنان زىندوويان ئەكاتەوہ، تواناى ئەو كەسە ھەروەك خۇى ھەيە و نەگۇراوہ و نايىش گۇرئى وەكو ئەفەرموئى: ﴿وَهُوَ يَكْلِ خَلْقِ عَلِيٍّ﴾ ئەو كەسەى كە زىندوويان ئەكاتەوہ ئاگادارە بەسەر ھەموو دروست كراوہكانى دا، ئەزانئى ئەو پارچە پزىوانە چىيان بەسەرھات و لەكوئىن، چۇن جوئى ئەكرىنەوہ، چۇن وەكو ئەوساىان ئى ئەكرىتتەوہ؟

ئىنجا خۇاى گەورە بۇ زىادە پوون كىرەنەوہ، ھەندئى تر لە نىشانە و بەرھەمى نۇرو تواناى خۇى ئەخاتە پىنىش چاوو ئەفەرموئى: ﴿الَّذِيْ جَعَلَ لِكُلِّ مِنَ الشَّجَرِ اَلْأَخْضَرِ نَارًا فَاِذَا اَنْشَرْتَهُ تَوَدُّوْنَ﴾ ئەوہى كە ئىسكە پزىوہكە زىندو ئەكاتەوہ كەسىكى ئەوتۇبە كە ئاگرى دروست كىردوہ بۇ سوودى ئىوہ لەناو درەختى تەرو سەوزدا كە ئەوہتە ئاگرى پى ئەكەنەوہ، بە چاو ئەبىبىن ئاگر لەو دارە تەرو سەوزە دەرئەچئى، ئەو كەسەى كە ئاوو ئاگرى كۇكرىدۇتەوہ لەو دارە سەوزەدا دەسەلاتى ھەيە بەسەر زىندو كىرەنەوہدا. گەورەى قورئان ھىجگار لەمەدا پوونە كە ئەو بەلگەو دەلىلانەى ئەيانئەبىتتەوہ بۇ ھەموو چىئى دەست ئەدات، بۇ وىنە: ئەم مەسەلەى ئاگر لەناو درەختى تەردا ئەوہى كە خوئىندەوارىش نەبئى ئەزانئى كە راستە شتى وا ھەيە، تەنانەت ئەوانەى كە كۇچەرو لادىئى بوون لەو ەرەبە نەخوئىندەوارانە بە چاوى خۇيان ئەم شتە نايابەيان ئەبىبىنى كە دوو جۇر دەرخت ھەن ئاويان (مرخ و عفار) مرخىان ئەكوتا بەسەر عفارداو ئەيان سوئىن لە يەك بە سەوزى، ئاويان ئى ئەتكاو ئاگرىشىان ئى دەرچوو، بەو جۇرە ئاگرىان ئەكرەوہ. زانىارى ئەمىرۇ بە شىوہەيەكى قولتر لەمە ئەگات: كە درەختە تەرەكان لە خۇرەوہ گەرمایى وەرئەگىرن وەكو چۇن ئاو وەرئەگىرن، ئەم ئاوو ئاگرە كۇئەبىتتەوہ ھەر دووان لە ئەندامى دارەكەدا، ئەو ئاگرە لەو دارە ئەچئى لە كاتى كوتان و سوئىيان لە يەك، لە كاتى سوتاندا.

هموو دروست کراوه‌کانی خوا نه‌گمر بیئت و سهرنجیان بدهینئ به چاویکی کراوه و به هستیکی تیگه‌یشتهوی ناگاداری باومرمان به‌هیزتر نمبئ و هموو کات نه‌زین به شیوه‌یه‌ک دلمان پر نمبئ له یادی خوا، نمو کاتانه‌مان به پرستن بو دانه‌نرئ.

نینجا گرنگترین و گه‌وره‌ترین نیشانه و به‌رهمی ده‌سه‌لاتی نه‌پراوه‌ی خوی نه‌خاته پینش چاو نه‌فهرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ نایا کسیتی نه‌توتو که ناسمانه‌کان و زهوی دروست کردوه تواناو ده‌سه‌لاتی نیه به‌سهر دروست کردنی وینه‌ی نه‌مانه‌دا؟ نینجا خوی وه‌لام نه‌داته‌وه‌چونکه وه‌لامی تر نیه، نه‌فهرموی: ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لئ ده‌سه‌لاتی هه‌یه، چونکه تنها هموو شتی دروست کردوه و ناگای له هموو شت هه‌یه، ده‌سه‌لاتی بن‌پرانه‌وه و زانینی بن‌سنووری هه‌یه، ناسمان و زهوی شتیکی زور گرنگن، تا بیران ئی بکه‌یته‌وه گرنگیان پوون تر نمبیته‌وه، نم زهویه که نیمه‌ی له‌سهر نه‌زین و ملیونه‌ها گیانله‌به‌رانی تر، به هموو‌مانه‌وه شتیکی وانین له چاو گه‌وره‌یی قه‌باره‌ی نه‌ودا، تا نه‌مبو شتیکی و نازانین له هال و هوالی نم زهویه گه‌وره‌یه که له‌چاو خوردا زور بچوکه، چونکه نه‌لین: خور یه‌ک ملیون نه‌وه‌نده‌ی زهویه، خور یه‌کیکه له سه‌د ملیون له نزدیکترین (مجرة) له نیمه‌وه، نه‌لین: تا نیستا زانایان به (رصد) سه‌د ملیون (مجرة) یان دوزیوه‌ته‌وه، چاوه‌پروانی دوزینه‌وه‌ی زیاتر له‌وه نه‌کهن، نه‌ندازه‌ی دوری نیمه له‌گهل (مجرة) یه‌کدا دانراوه به ۷۵۰ سالی پووناکي که هموو سالیکی پووناکي دانراوه به ۲۶ ملیون ملیون میل، نم همووهره‌چرکه سه‌عاتیک ناوه‌ستن و نه‌گه‌رین و گه‌ردش و چهرخه نه‌کهن زور به وردی و به پزئیمیکی راست، نه‌گمر به‌م شیوه‌ش بیرئ نه‌کریته‌وه، هر به شیوه‌یه‌کی ساده و به چاو ته‌ماشا بکری جگه له سه‌رسامی هیچی تر نامینیته‌وه، که‌واته له‌و بن‌باومرانه هه‌رکام خوی به ناده‌می دانه‌نئ با هوشیک بکاته‌وه بوئه‌وه‌ی به نه‌فامی دم به‌ره‌لا نه‌کات شتی بلئ که بییته چلک و چه‌په‌لی به‌ناو چاویه‌وه و بییته جینگای لاقرتی و پیکه‌نین.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ

شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

خوای گهوره له دروست کردنی ئەم بوونهوره گهورهیهدا هیچ زهحمەت و ماندوو بوونیکی پووی تی نه کردوو، بەلکو هه موو ئەم بوونهوره دروست کردنی یه کسانه لای خوا، له گه ل دروست کردنی بالی می شووله یه کدا، چونکه بۆ هه موو شتی که هه ر نه وهی ئەوی که مهیل و خواهی شی خوا پوو بکاته ئەو شته ئیتر هیچی تری ناوی، وهکو نه فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ هه رکاتی خوا ویستی شتی بکات و فراهه می بیئی، کار و فرمانی ئەو ده رباره ی ئەو شته ته نها بریتیه له وه به فرموی ببه ئیتر ده ست به جی، بی دوا که وتن ئەو شته نه بیئ.

ئینجا کوتایی سوره ته که نه هیئی به نایه تیکی که ته نها هه ر له ده ست قورشان دیئ که شتی وا ببا به گو یچکه ی ناده می دا، نایه تی که وا زمان بو تری، یان به پینووس بنووسری، چه ند جوانی فرموه حه رزه تی (ئین و عه باس) - خوای لی پازی بیئ - که نه فرموی: نه م ئەزانی که سوره تی ﴿یس﴾ بۆچی نه وه نده حه دیسی زۆر ده رباره ی گه وره یی هاتوو، که ته ماشام کرد هه موو به هوی ئەم دواترین نایه ته وه یه.

ئەم نایه ته ئیجگار ریکه له گه ل هه موو مه به سته کانی سوره ته که دا به جو ری له وانیه وهکو ناوینه یه کی بیگه رد ئەو مه به سته نه ی تی دا بییتری، له لایه کی تری شه وه ئەم سوره ته ئەو هه موو مه به سته گه ورانه ی تی دا باس کرا به و هه موو به لگه و نیشانه پوون و ناشکرایانه وه، که واته هه موو دلنیکی زیندووی پی پر له ئارامی نه بی، که واته زۆر به جی یه له پاش ئەم هه موو شته گرنگانه به م جو ره شیرینه نایابه یاد و ته سبیحی ئەو په روه ردگاره بکری که ئەو

١ نۆد له زانایان نه فرموون مه به ست له وشه ی ﴿کن﴾ پوو کردنی خواهی شی خواجه بۆ ئەو شته و په یوه ندی پی یه وه، له به رته وه له ته فسیره که دا به و جو ره م ووت له پیش نایه که وه.

قورئانه بىن وئنهى هينايه خوارهوه. ئەم ئايەتە ئىجگار سامو هەيبەتتىكى نايابى هەيە،
 كاشكى ھەموو لەشمان ئەبوو بە دل و زمان بە جارئ بمان و تايە: ﴿تَسْبِحْنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
 كُلِّ شَيْءٍ﴾ وەكو پەرەردگارمان بەر جۆرە فەرموويەتى ئەوا ئىمەش بە زمانى كوردى ئەلەين:
 ھەموو پاكى و دوورى لە ھەموو لەكەو ناتەواويەك بۆ كەسيكى ئەوتۆ كەلە دەستی قودرەتى
 ئەودايە، خاوەنى بىن كەم و كۆپى بۆ ھەموو شتە، واتە ھەموو شتە دروست كراوى ئەوەر
 مولكى ئەوەر، دەسەلات و تواناي ھەيە بەسپەرى دا. ئىنجا كۆتايى سورەتەكە ئەھيىنى بە بەلەين
 دان بە پاداشت و پاشەپۇژى كامەرانى بۆچاكان، ھەرەشە و تۆلە و پاشەپۇژى سەخت بۆ
 تاوانباران، ئەفەرموى: ﴿وَاللَّهِ تَزَكُّونَ﴾ ھەمووتان پاش مردن ئەگىرئەو بە زىندوويى
 دووبارە بۆلاى ئەو كەسەى كە ھەموو شتە بە دەستە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿١﴾ فَالزَّجْرَتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّلِيَّتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾

سوره تى ﴿الصفات﴾

مهككهييهو ۱۸۲ نايهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره تيش وهكو زؤربهى سورهته مهككهييهكاني تر نامانجى دارشتنى باومره له دن و دهر وونداو بزگار كردنى له بت پرستى له همموو شيوهو وينيهكى دا، بهتاييهتى نهيشتنى باومرهئى نهفامى پرپوچوچ كه لهو كاته دا باو بووه، له ناو نهفامو نهزانى عهرهدا، كه برىتیه له باومر بهره كه مهلائيكه كچى خوايه - پاك و بيگمردى بو خوا - هروره باسى بوژى دوايى و هندی له هوالهكاني نهكات و هندی له بهسرهاتى كوهملى له پيغهمبران - سهلاميان لهسر بيئت - ناو به ناو موژده نهكات و هرهمشه نهكات لهوانهى كه شايانى نهون. خواى گهره له يهكهم جارموره سويند نهخوات به چهند كوهملى له دروست كراوهكاني لهسرتاك و تهنيايى خوى، نهفهرموى: ﴿وَالصَّفَاتِ صَفًا * فَالزَّجْرَتِ زَجْرًا * فَالتَّلِيَّتِ ذِكْرًا﴾ لهبابهت بهم سى وشه دا: ﴿وَالصَّفَاتِ، فَالزَّجْرَتِ، فَالتَّلِيَّتِ﴾ راي زانايانى تهفسر جياوازه، به چوار جوړه باسيان كراوه: يهكى لهوانه نهويه كه مهبهست پييان مهلائيكهيه. نيمه ليرهدا لهسر نهم رايه نهروين و نهلين: واته: سويند بهو مهلائيكانهى كه خويمان ريز نهكهن له پلهى بهندايهتى و خواپرستيان دا، يان باليان ريز نهكهن به نامادهيى چاوهروانى فهرمانى خوا نهكهن. سويند بهوانهى نهخورنه سرهكشان له كاتى گيان كيشاندا، يان له كاتى بوژى دواييدا تى يان نهخورن كاتى ناردينان بو دوزخ. سويند بهوانهى قورنان نهخورن سويند بهمانه: ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ بى گومان خواى نيوه تاكو و تهنايه. له شيوهى سويند خواردنهكهى دا وهرنهگيرى پرپوچوچى نهو باومره نارىكه كه وترا، وهكو فهرموييتى: سويند بهم مهلائيكانه نيوه نهيانپرستن، نهمانه شايانى پرستن نين و خويمان كهمرى بهندايهتيان بهستوه بو خواپرستى، خواى همموتان يهك خوايه و تهنايه.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٥﴾

ئینجا خوای گهوره خوی ئەناسینئ به بەندهکانی به سیفەت و ناویشانیك که ریکه له گەل باسی تاک و تەنهاییدا، ئەفەرموی: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ خوای تاک و تەنهای ئیوه پەروردگاری ئاسمانەکان و زەویە و هەرچی وا له نیوانیاندا، له هەر دوو پووناکی و هەموو دروست کراوەکانی تر، که بەره بەره ئادەمی پێیان ئەزانئ و زۆربەى هیشتا نەناسراوه، مەگەر بۆ لەمەوپاش، پەروردگاری هەموو شوینەکانی هەلاتنی خۆره، یان هەلاتنی هەموو هەلاتوویەکی تریش.

ئەوهی که دئی بیدار بئ هەركات ورد بیهتەوه له ئاسمان و زەوی و نیوانیان، بیرکاتەوه له هەموو ریکی و شیرینی و جوانی و ئەم هەموو گەورەیی و فراوانیە، بەسەر بردنی هەموو کارئ بەم رژیمة نایابە گۆراوه، هەرکەس ئاوا ورد بیهتەوه بئ گومان سەری بەندایەتی شوڤر ئەکات بۆ ئەو کەسەى ئەم کاروبارەى بەدەستە، جگە له کەسئ که دل مردوو بئ هۆشە.

له سورهتی ﴿الرحمن﴾ دا ئەفەرموی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾^١. له سورهتی ﴿المزمل﴾ دا ئەفەرموی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾^٢. وه لێرەدا ئەفەرموی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ هەموو راست و ریکە، سورهتی ﴿الرحمن﴾ که دووان ئەفەرموی، یان بۆ مانگ و خۆره که هەردووکیان شوینی هەلاتن و ئاوابوونیان هەیه یا به گوێرەى هاوین و زستانە که هەلاتن و ئاوا بوون له هاویندا ئەکەویتە لای ژوووی زەوی و له زستاندا لای خواروو، له سورهتی ﴿المزمل﴾ دا کەبە تاکە مەبەست تەرەفی هەردوو لایە، واتە هەرکەس پووێرەوی خواروو زەوی بوەستئ ری دەستی چەپ تەرەفی هەلتنە و لای دەستی راست تەرەفی ئاوابوونە.

لێرەدا ئەفەرموی بە کۆمەل یان مەبەست شوینی هەلاتنی هەموو ئەستیرە و مانگ و خۆریکە، یان مەبەست پلەکانە، که هەر پۆژی خۆر له پلەیه کدا هەلدئ، یان ئەگەر قوڵتر بۆی

^١ پەروردگاری هەردوو شوینی هەلاتن و هەردو شوینی ئاوابوونە.

^٢ پەروردگاری شوینی هەلاتن و شوینی ئاوا بوونە.

بېړۍ زهوى له خولانهويدا له بېرېم خوردا شهو پوژ بې وهستان هلاتن و ناوا بوون له
 پارچهکانيدا پهيدا نهبيت، بهم جوړه: هر پارچهيهكى تيشكى خورى ئى كهوت نهبيت
 شوينى هلاتن، بهم جوړه نهبن هموو هلاتنى ناوا بوونى هبن، كهواته پيوست نيه به
 باس كردنى جيگه ناوا بوونهكان. وهكو نهگهر هر جيگه ناوا بوونى بفرموايه پيوست
 نهئبوو به باس كردنى شوينى هلاتن، بهلام چونكه هلاتن نيعمهتېكى گورهتره تا ناوا
 بوون باسى هلاتنى كرد، هروهه نهگهر هر دووكيش بفرموي هر پڼكه وهكو له سورهتى
 ﴿المعارج﴾ دا فرمويتهتى: ﴿لَا أُنْمِرُ رَبِّ الشَّرِّ وَالْمَرْبِ﴾^۱ خواى گوره لهم شوينهدا خوى
 نهاسينى به بندهكانى به سيفهتى پهروهردگاريتى بؤ ناسمان و زهوى و شوينه هلاتنهكان،
 لهبر نهوه باسهكه باسى تاك و تمنيايى خوايه، نهم سيفهته بهلگهيهكى زور تيرو تهواوو
 پوونه لهسر نهو مهبهسته گورهيه، چونكه نهم بوونهوره بهم هموو گورهيى و فراوانى و
 جوړ جوړى پارچهكانى و زوريان، به رادهيهكه نايهته ژير ژماره، لهگهلهمهدها نهم هموو به
 يهك پڙم كاروبارى نهپوات، بئ نارىكى و تيك چون، بهلكو كومهكى و يارمهتيةكى زور
 بهميز هيه له نيوان هموو پارچهكانى دا بئ يهكتر كاروباريان ناپوات، نهم بوونهوره بهم
 شيوهيه بئ گومان هموو خاوهن يرو ژيرى پئ نهزانى به تنها خوايه نهبن نهم كاره گرنگه
 ناپوا نهگينا تيك نهچئ به مل يهكدا.

نهو باومره پروپوچه كه و ترا بنهپهتى لهسر نهويه كه خوا — پاك و بينگردى بؤى—
 ژنى خواستوه لهتيرهى شهيتان لهنيوان نهم دوانهدها مهلائيكه پهيدا بووه، له يهكهم جارى
 سورهتهكهوه داي له نيوهى باومره پيسه ناپاكهكه، نهوا ليژهشدا نهدها لهوى ترى بهمه كه
 گرؤهى شهيتان دورو دهركراون و سزاي نهدرين له لايهن خواوه نهك وهكو باومرهى پروپوچ
 نهئى: خزمائهتى و خوشهويستى بين لهنيوانياندا.

^۱ شوينهدها به پهروهردگارى هموو شوينه هلاتنهكان و شوينه ناوا بوونهكان.

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرِيَّةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَاحٍ
الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ.

شَهَابٌ ثَابِتٌ ﴿١٠﴾

لهم نایه تانه‌ی دواوه نهو مه‌به‌سته وهرنه‌گیری که نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرِيَّةِ

الْكَوَاكِبِ * وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ * لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَاحٍ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ * دُحُورًا وَهُمْ

عَذَابٌ وَأَصِيبٌ * إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ. شَهَابٌ ثَابِتٌ ﴿﴾ بی‌گومان نایمه نارایشتمان کردووه و
پازاندوومانه‌توهه ناسمانی هره نزیک له نایوهه به نارایش و جواونی نه‌ستیره‌کان. واته
مه‌به‌ستی له مه‌به‌سته‌کانی دروست کردنی نه‌ستیره‌کان: جواون کردن و پازاندنه‌وه‌ی نهو
ناسمانه‌یه که‌وا به پیش چاوتانه‌وه، مه‌به‌ستی تر: پاراستنی ناسمانه له هاتوچوؤ کردن و
گوینگرتنی هموو شه‌یتانیک‌ی سرکه‌ش، ناتوانن بچن گوئی بگرن له کومه‌لی هره به‌رز:
کومه‌لی مه‌لانیکه، که‌ویستیان بچن ناگر باران نه‌کرین له هموو لایه‌کی ناسمانه‌وه، مه‌گر
یه‌کینکیان له‌ناکاو به گورگه فره هله‌متن بداو نه‌ویش ده‌ست به‌جی پارچه ناگرینکی پووناک
نه‌که‌ویته شوینی. شه‌یتان و جنوکه هه‌ندیکن له دروست کراوه‌کانی خوا‌ی گه‌وره نایمه له
هوائیان نازانین جگه له‌وه‌ی که خوا هوائی پینداوین به‌هوی پیغه‌مبه‌رمانه‌وه محمد (ﷺ)
که‌واته پیووستی سرشانی هموو نیمانداریکه له خویوهه دم نه‌کوئی نه زیادو نه‌کم.

جا که‌وابن نایمه لی‌ردها هره نه‌مه نه‌لین که شه‌یتان هه‌یه و هه‌ول نه‌دن بو گوئی گرتن له
مه‌لانیکه بو‌نه‌وه‌ی ده‌نگ و باسیکیان لی‌وه وهرگرن به نه‌ینی، نه‌مانه به‌رگری نه‌کرین به ناگر
باران نیتر لی‌ردها نابن هیچی تر بلین: نایا چون گوئی نه‌گرن؟ یا چون ناگر باران نه‌کرین؟
یان به چ شیوه‌یه‌ک نه‌ستیره نه‌بیته هوی نهو ناگر بارانه؟

نه‌مانه و وینه‌ی نه‌مانه شتیکی نه‌ینی و غه‌یبین، سروشتی نایمه تونای زانینی نه‌مانه‌ی
نه‌دراوه‌تی، نایمه پیووسته خومان بناسین له سنووری خومان ده‌رنه‌چین. نه‌وه‌ی لی‌ردها
گرنگ بیت نه‌مه‌یه: نهو بیروباوهره له چهرخی نه‌فامی و نه‌زانی عه‌ره‌بداو‌بووه، که بریتیبه له
بوونی په‌یوه‌ندی ژن خوازی له‌نیوان خواوشه‌یتاندا، نه‌ویاوه‌ره پرپو‌بوچه قورنان ده‌یخاته‌وه
به‌در‌وه به‌مه‌ی که‌ده‌ری نه‌بری شه‌یتان ده‌رکراوه و سزا دراوه له‌لایه‌ن خاوه وه‌کو باس کرا.

فَأَسْتَفِينَهُمْ أَهْمٌ أَشَدُّ حَلَقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنْآ خَلَقْتَهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ

وَيَسْحَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

ئینجا له پاش باسی مهلائیکه و ناسمان و زهوی و نیوانیان، نارایش کردنی ناسمان بهو هموو نهستیژه زوره که له ژماره نایهن، باسی شهیتان و ناگر بارانیان، پاش خستنه پیش چاوی ئهم هموو دروست کراوه گهوره و بهیزانه، فرمان نه دات به پیغه مبر (ﷺ) که پرسیار بکات له بن برواکان نهوانه ی که نه قام و نه زانن، زیندوو کردنه وه به شتیکی نهگونجاو دائه نین، لایان وایه شتی وا هرگیز دهست نادات و نابن، نه فرموی: ﴿فَأَسْتَفِينَهُمْ أَهْمٌ أَشَدُّ حَلَقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ لییان بیسه، نایا نهوان یه هیزو به تین ترن؟ یان ئهم هموو شتانه ی که دروستمان کردن: مهلائیکه و زهوی و ناسمانان، یان نایا دروست کردنی نهوان گراتره یان دروست کردنی نهوانه ی که وترا، ئه بن ئهم پرسیاره بهم شیوه ی دوومه به گویره ی فامو تیگه یشتنی بن باوه رکان بیت، چونکه بهرامبر به خوا هیچ شتیگ گران نیه و هموو شت یه کسان و ناسانه. له سر هر دوو جور چاوه پروانی وه لام ناکری، چونکه:

یه کهم: وه لام ناشکرایه.

دوومه: مه بهست له مه پرسیاری راسته قینه نیه.

به لکو مه بهست بیزاری دهر برینه دهر باره ی نه قامیتی و تینه گه یشتنی نه و بن باوه پرانه که چون به لایانه وه زیندوو کردنه وه ی مردوو یاخی ئه بن له که سی که ئهم هموو شتانه ی دروست کردبن، له بهر نه وه نه یخاته پیش چاویان که دروست کراون له هندی لهم زهویه که یه کیکه له دروست کراوه کانی خوی گهوره، نه فرموی: ﴿إِنآ خَلَقْتَهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ بن گومان ئیمه نهوانمان دروست کردوو له قورنکی مه.

قورنان له نایه تیگدا نه فرموی: ﴿خَلَقْتَنکُمْ مِنْ تَرَابٍ﴾ دروستمان کردوون له خوئل. له نایه تیکی تردا له زمانی شهیتانه وه نه گیریته وه که وتی به خوی گهوره: ﴿وَخَلَقْنَهُ مِنْ طِينٍ﴾ ناده مت دروست کردوو له قور. له نایه تیکی تردا نه فرموی: ﴿مَلَمَّصَلِ كَالْفَخَّارِ﴾ له قورنکی وشک بوو که ته قهی ئی بدرئ دهنگی ئی نه بیته وه وه کو سوالات، لیره ییش دا نه فرموی: ﴿مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ هموو راست و ریکه، نه مانه هموو قوناغی جیا جیا بوون که

رابووردووه بهسەر دروست کردنی حەزەرتی ئادەمدا، یەكەم خۆلَبوو، کرا بە قوڤ، قوڤەکه مایهوه تا ترشا، له پاش ئەوه زیاتر شیلرا تا مەج بوو، ئینجا شیوهی ئادەمی ئی دروست کرا بەو شیوه وشک بوو تاوهکو سۆالەتی ئی هات ئینجا گیانی کرا بەبەردا، ئادەم که یەكەم مەزۆڤه، له چی دروست کراوه پۆله و ئەوهکانی ئەچنەوه سەر که ئەوهی ئی پەیدا بووه. زیاد لهو قوڤاغانە چەند قوڤاغیکی تر هەیه بۆ ئەوهکانی ئادەم که بۆ ئادەم نەبووه، ئەو قوڤاغانە بریتین لەمانەیی خوارهوه:

۱- ئاو (نوتفه).

۲- خوینی خەست و پندر وهکو جگەر.

۳- (المضغه) شتی وهکو گوشت پاره به ئەندازی کەله دەمدا بجوی.

۴- ئیسک - قەبارەیی ئیسکی -

۵- گوشت بەبەردا کردن.

کەواته ئەوانه هیچ نانوینن له چاو ئەو هەموو دروست کراوانەدا، ئیتر ئەبێ دروست کردنەوهیان و زیندووکردنەوهیان پی بێ له چاو دروست کردنی ئەو شتە گەورانەدا. له باریکی ترهوه دروست کردنی ئەوانه لەم زهوییه له یەكەم جارەوه دەی بۆ ئەبێ دووم جار دووباره کردنەوهیان نەگونجی؟!

هەموو خاوهن فام و ژیرییهك ئەزانن که شتی جاری پوی دا، دەست ئەدات که چەند جاریکی تر پوو بداتەوه، بەلکو ئەبوايه به ئاسان تر سەیریان بکردایه، چونکه بئگومان هەموو شتیك له یەكەم جارەوه پیک بەینری گرانتره تا تیک بدری و دووباره بکریتهوه، بەئنی وهکو وترا بۆ خوا شتی وا ناوتری: چونکه هەموو شتی وهکو یهك ئاسانه بۆ خوا، کەواته باوهر نەبوون به زیندوووبوونەوه زۆر جیگای سەرسوڤمانه، بۆیه لیڤه دا خوا ئەفەرموی:

﴿بَلْ عَجِبْتَ﴾ ئەی پێغه‌مبەر تۆ سەرت سوڤنەمینن که ئەو بئ باوهرانه چۆن ئاوا چاوی دلایان کوڤر بووه ئەم شتە زۆر گونجاوهیان بەلاوه نەگونجاوه، چۆن ئەبێ هەلوێستیان بەرامبەر ئەم هەموو بەلگه و نیشانانە وا بئ که بیرکی ئی نەکەنەوه؟

سەیرتر ئەمەیه تەنیا به بئ باوهری نەههستان، بەلکو وهکو ئەفەرموی: ﴿وَلَسْتَ حَرُونَ﴾ کالتە و لاقرتی ئەکەن به باوهرکردن به تاك و تەنیاپی خوی گەوره به زیندوووبوونەوه به ئیمانداران. ﴿وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذَكَّرُونَ﴾ کاتن بەلگه و نیشانەکانی خوی گەورهیان بیربخریتهوه و نامۆزگاری بکرین وهری ناگرن و بیرناکەنەوه،

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ آءَا مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظْمًا آءَا

لَسْبُؤُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ ﴿١٨﴾

به لکو: ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾ کاتى نایه تی له نایه ته کانی خوا - نایه تی قورنانی یان بوونه وری - ببینن که ریگه ی راستیان نیشان نه دات، زیاده پروی نه کهن له گالته کردندا، بانگی یه کتر نه کهن و داوا نه کهن که به جارئ لاقرتی بکهن و بیکن به هوسه، هر شتیگ هوی گالته کردن بی به کاری بینن.

یه کئی له وانه نه وه یه که دهر باره ی قورنن دم درئژی بکن له تاییه تی کاتى که قورنن بهرو دواى نه گرتن و جوله یان نه نه ما، نه یان وت نه مه سیجره وه کو نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه یان وت نه م قورنانه جگه له جادوو سیجره هیچی تر نیه و هر سیجره، گالته یان ئی نه مات دهر باره ی هره شه کردن لییان به توله سهندنی پاش زیندوو کردنه وه، نه یان وت: ﴿آءَا مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظْمًا آءَا لَسْبُؤُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ نایا نه گهر ئیمه بمرین و ببینه خوئل و ئیسکه پزیو تازه ئیمه زیندوو نه کریئنه وه؟ نایا باو بایره پیشووه کانیشمان که له کونه وه مردوون نه وانیش هر زیندوو نه کریئنه وه؟ واته زیندوو کردنه وه ناگونجی و به هیچ جوړو جیگه ی باوه پ نیه، به تاییه تی دواى نه مه مردووه که شیوه ی ناده می نه مینئ و بیئته خوئل و ئیسکه پزیوی و چند چهرخیکی به سهردا بپرات، که واته هره شه کردن به توله سهندنی پاش زیندوو بوونه وه چ نرخیکی هیه کاتى نه و بی باوه پرانه وردنه بوونه وه له و هموو به لگه پوونانه که قورنن هیئایه پیش چاویان، به و هموو نارامی و پئک و په وانیه، ئینجا نه بی به تین و به هیز بیدار بکریئنه وه، له و خوی بی ناگاییه، شیوه ی کین و ترس و له رزی خویمان به یئرئته پیش چاویان، نه و کاته ی که زیندوو، هر وه ها ناگادار بکریئنه وه به وه، که هاتنی پوژئ دواى و زیندوو کردنه وه و هیچ نه ریکی نیه وه کو نه فهرموی: ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ﴾ له وه لامدا پیغه مبر بلئ: به لئ زیندوو نه کریئنه وه، ئیوه زهلین و بی نه سه لاتن به رامبر ده سه لات و توانای خوی گه وه، چیتان ئی بکات به رگری ئی ناگری.

فَأَنمَاهِي زَجْرَةٌ وَحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١١﴾ وَقَالُوا يَا بُولُوكُنَّا هَذَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿٢٠﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي
 كُتِبَ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿١١﴾ أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ ﴿٢٣﴾

لهبهرئهمه‌ی به‌لگه‌ی زیندووکردنموره بابورد پیویست نیه دوباره کردنموه‌ی، هم
 لهبهرئموره دلنیایی همیه له راستی بهدی هاتنی دا، خوا فرمانی دا که ناوا بی باک و به
 نارامموره وه‌لام بداتموره، چونکه هیچ نهرکیکی نیه. ﴿فَأَنمَاهِي زَجْرَةٌ وَحِدَةٌ﴾ چونکه هاتنی پوژی
 دوایی و زیندوو بوونموره هیچی ناوی جگه له یک دنگی گوره و تهنیا تی خورینی، له‌گه‌ل
 شو تی خورینه بوو: ﴿فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ نیتر دست به‌جی هموو زیندوو نه‌بنموره و زت و زیندوو
 نه‌روانن یان چاوه‌روانی نه‌گه‌ل نایا چیان به‌سدر دیت و چیان دهریاره شه‌کری کاتی زیندوو
 نه‌بنموره به‌گورجی غم و ماتمینی نه‌یانگری و نه‌گه‌لونه هوار وه‌کو نه‌فهرموی دهریاره‌یان:
 ﴿وَقَالُوا يَا بُولُوكُنَّا هَذَا يَوْمَ الَّذِينَ﴾ نه‌لین نای مرگ بو نیمه پوژی توله سهندنه له ناپاکیمان. له‌م
 کاتدها کهوان له ماتمینی و هواردا، مه‌لانیکه به‌تشمروه پی‌یان نه‌لین: ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي
 كُتِبَ بِهِ تَكَذِّبُونَ﴾ نه‌مه پوژی محاکمه و بریار دهرکردنه، پوژی جیاکردنموه‌ی چاک و خراپه.
 شو پوژیه که نیه باوه‌رتان پی‌ی نه‌بوو، نه‌تان وت: درویه پوژی وا نایت.

نینجا دوی تهر لیدان و بوو ره‌شی به‌سهره‌ینانیا، خوی گوره فرمان نه‌دات به‌و
 مه‌لانیکه‌نه‌ی که کراون به‌سدر کارو سهره‌رشتی نیش و کاری شو پوژه سه‌خته‌یان
 پی‌سپی‌راره، نه‌فهرموی: ﴿أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ * مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
 الْحَنِيمِ ﴿نه‌وانه‌ی که بت په‌رست بوون و هاویه‌شیان بو خوا په‌واداوه، نه‌وانه هموو
 کوپکه‌نموره له‌گه‌ل هموو وینه‌کانیا، له‌گه‌ل هموو شو شتانه‌ی که‌له دنیاا په‌رستوونیا
 جگه له خوی گوره، کوپان بکه‌نموره نینجا پی‌نموونیا بکه‌ن بو ریگای دوزه‌خ. وشه‌ی

* مه‌بست به‌ وینه‌کانیا یان هموو جزره کافره‌کانی تره جگه له بت په‌رسته‌کانی شو چهره‌خی که نه‌م نایه‌ته‌ی تیدا
 هاته خواره‌وه، یان مه‌بست ژنه کافره‌کانیا، یان مه‌بست شو شتانه‌یه که همیشه هاوسه‌ریان بوون له دلنیاندا،

﴿فَأَمْدُرُهُمْ﴾ که گوییمانه به رینمونی که نهوش بۇ خوشی و چاکه به کارنه هیئرئ، لیئرءا مهبست لاقرتی پی کردنه بۇ سزادانی دهرونیان.

ئو که سانهی کهله دنیا دا بیروباوهریک دائه هیئن و مروقیان دوا ئه کهوی و ئه بینه سمرۆک و هوی تیک دان و گومراکردنی مردوم ئو که سانه لهو دنیا ش همر پیشهوان ئه که مونه پیش تا قمه کانیا نه وه ئه رۆن بۇ ناو ئاگر - پهنا به خوا - سزایان سهخت تره، چونکه تاوانیان زۆرتره، ئو پیخستنهش سزایه کی دهرونی تی دایه بۇ همر دووکیان: سمرۆک باله پیشیا نه وه بیروا به پوو رهشی و سهر شوپی له ئاستی ئه مانه ی که دوا ی که وتوون و به دبختی کردن، دوا که وتوو کانیش با همر داخی سهخت بچه ژن که چون ئاده میتی خویانیا ن له بیر نه بوو که وتنه شوین به نده یه کی وه کو خویان؟ چون ئه وه نده نه قام بوون به دهستی خویان خویان ناوا بی بهش کردو دوو چاری سزای نه براوه بوون؟ با همر له داخه وه له دوا وه تفو نه فرین بکن له سمرۆکی پیشه و ا!! همر له بهر ئه م سزا دهرونیه له دۆزه خیشدا هه موو که س له گه ل بت و نه وه دایه که هوی سهر ئی شیوانی بووه له م دنیا دا بۇ ئه مه ی همر چونئ به ئاگر ئه سووتئ با هه موو کات له پیش چاویشی بی هوی سزا سهخته کی کاتئ و تمان سمرۆکه پیشکه وتوو کان بۇ ناو ئاگر نه وانن کهله دنیا دا همر دو میان گومرا کردوو و بیروباوهریان داهینا وه نیتر شوینی پرسیار نامینئ دهریاره ی پیغه مبه ر (عیسا و عوزه یی) هه روه ها همر پیباویکی چاک که هه ولی بلاو کردنه وه ی ریگه ی خوی دابئ، له پاش خوی شوین که وتوو کانی ریگا که ی ئه ویان تیک دابئ و ترازا بن لئی، چونکه ئو پیشه و ا چاکانه هه ولی چاکه یان دا وه و هیچ تاوانیان نیه نه وانن پاداشت نه درینه وه، پهنا به خوا ئه م دۆزه خیانه له دنیا دا خوا ریگه ی پزگاری و خوشی و به خته ومه ی و نازو نیعمه تی نه براوه ی پیشان دان، گوئیان نه دایه و خویان که وتنه سهر ریگه ی سزا و به دبختی خویان له م جیهانه دا ناره زوی خراپه یان کردوو، که واته جئی خویه تی خوا فرمان بدات بفرموی: به شیوه ی گالته و ریسوا کردن، ﴿فَأَمْدُرُهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ الْحَنِيمِ﴾ کاتی خویان به خواهی شی خویان ئو بیروباوهریان هه لپژارد به سهر نه وه ی خوی گه وره ی به رحم بوی ناردن،

هه ندئ نه فرموی مهبست به ﴿وَأَرْجُهُمْ﴾ هه موو جۆره بت په رسته کانه، واته بت په رسته کان هه موو کۆیکه نه وه، ناقم به ناقم هه موو ناقم پیکه وه، ئاگر په رست، به رد په رست، هه روه ها...

وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا نَنْصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

که واته ئیت زور به جی به بوه ستینرین و پرسیری بیروبا و پرو کرده و پیسه کانیان فی بکری بؤ زیاده سهر شوپ کردن و تریق کرده نه و و نا برو بردن و هکو نه فرموی: ﴿ وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴾ رایان و ه ستینن چونکه به راستی پرسیریان فی نه کری، پرسیر له و با و پرو کرده و یانه که سهری له م پوزه سهخته و دهرچوو، هروه ها شیوی نه و ن تانه و ته شیریان فی بدری بهم شیوه پرسیره که نه فرموی به ته شرو لاقرتیه و ه: ﴿ مَا لَكُمْ لَا نَنْصَرُونَ ﴾ نایا نه و ه چیتانه کومه کی ناکه و یارمه تی یه کتر ناده ن بؤ بزگاریتان؟ واته نه و ه موقتان کومه لن پیوستان زور هیه به بزگار بوون، نه وانه ی نه اتان په رستن و دوایان که و تبوون له گه لتانن ده ی بؤچی یارمه تی یه کتر ناده ن؟ هندی له زانیان نه فرمون مه به ست له و پرسیره له پیشه و فرموی نه م پرسیره یه، نه و هیش بؤ زیاده سزای دهرونی راگیر نه کرین بؤ پرسیر، پرسیره که ش نه و تانه سهخته یه، دیاره ه یچ وه لام نیه لیهدا هروه کو مه به ست داوای وه لام نیه. نه مان له دنیا دا بی ناگا بوون، سه رکه شیان نه کرد، به لام له و دنیا سه رکه شی و لاره جلوه ی نامینن، به لکو سه رشوپن و هکو نه فرموی: ﴿ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴾ واته ه موو سه روک و ژیر ده سته کان، په رسترا و به نده کان ه موویان زه لیل و سه رشوپو مل که چن.

ئینجا شیوه یه کی تری بی با و ره تا و انبار ه کان نیشان نه دات له کاتیکدا له دوزه خدا شه ره قسه و ده مه ده منی نه که ن و یه کتر تا و انبار نه که ن، نه فرموی: ﴿ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴾ هندیکیان بوو نه که نه هندیکی تریان پرسیر نه که ن، پرسیری تا و انبار کردن و تانه و ته شردان: ﴿ قَالُوا ﴾ هندیکیان به هندیکی تریان نه لین: ﴿ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴾ بی گومان ئیوه بوون له دنیا دا نه هاتنه لامان و که و تنه خواری ژورمان تا فریوتان داین و له رنگای راست لاتان داین، یان به زور نیشته ملمان، یان به سویند نیمه اتان خه له تاند، که واته ئیوه تا و انبارن، نه و انیش له وه لامدا: ﴿ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ نه لین: نه خیر راست ناکه ن. یه که م: نیمه گو مرمان نه کردوون، به قسه و ه ولی نیمه لاتان نه داوه، ئیوه خو اتان نیمه اتان نه بووه.

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّا كُنَّا غَٰوِبِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكِ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

دوهم: ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ نيمه هيچ زور و دهسه لاتيكمان نه بووه به سر نيوهه به جوړئ ناچارتان بکين بن نه مهی خوټان نارمزوتان ئی بن. ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ﴾ به لکو خوټان گهل و کومه ئی بوون له سنووری پاستی دهرچوویوون، خوټان نارمزوتان ئی بوو. ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ﴾ * قَاعَزَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا غَٰوِبِينَ ﴿کهواته هوی نه م به سرهاته مان نه مه بوو: نيمه و نيوهش برياری هره شهی خوا جيگر بوو له سرمان، که نه بن سزای ناگر بچريئن، نينجا نيمه نيوه مان بانگ کرد بو لادان له رنگای خوا، چونکه بن گومان نيمه لامان دابوو، گومرا بووين و پيمان بوو نيوهش وهکو نيمه ين، نيوهش ناماده بوون بو گومرايي به هوی نه وهه شوينمان که وتن و لاتاندا له رنگای خوا، اته خوټان نارمزوتان بوو، کهواته خوټان تاوانبارن، وهکو نيمه نه گمر نا نهی کنی نيمه ی گومرا کرد؟

پاش گيرانه وهی دهمه تهقی تاوانباران دهرباره ی به کتر، نينجا به گویره ی قسه کانی خوټان باسی سزای پوژئ دواييان نه کات به شيوه ی براردان له گهل باسی هندی له تاوانه کانيان که له دانيادا کردويانه و بووه ته هوی برياری سزادانيان به ناگر له دنيا، نه فمرموی: ﴿فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بن گومان هه موويان به سه روك و شوين که وتوو، نه مپو هاويه شن له سزادا، چونکه هه موو تاوانبار بوون و له دنيا دا هاويهش بوون له گومراييدا. ﴿إِنَّا كَذَلِكِ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ بن گومان نيمه به وجوره فتارنه که ين له گهل تاوانباراندا توله يان ئی نه سينين هرکه س به پنی تاوانی خوی. ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه مانه دهرباره ی خوا بارو حاليان وا بوو کاتی پنیان بوترايه هيچ خوايه ک نيه جگه له و خوايه ی ناوی ﴿اللَّهُ﴾ به. مل که چيان نه نه کرد بو نه و شه پيروزه که سروشتی ناده می جگه له وه هيچی تر و مرناگری.

وَيَقُولُونَ آيَاتُنَا لَنَرَكُوعًا إِلَهَيْنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكَ لَنَدَائِبُهُو
 الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

ئەمانە سروشتیان تێک چوو، باوەڕیان بەوە نیه، خۆیان بە زلت سەیر ئەکەن لەوەی کە
 مل کەچ بکەن بۆئەو، یان بۆ کەسێ کە ئەوەیان پێی بێت. ﴿وَيَقُولُونَ﴾ دەربارەی پێغەمبەر و
 قورئان ئەلین: ﴿آيَاتُنَا لَنَرَكُوعًا إِلَهَيْنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾ هەی ئیمە واز ئەهێنین لە پەرستراوەکانی خۆمان
 لەبەر خاتری شاعیریکی شیت؟! واتە ئەوەی ئەیلێت قورئان نیه و لەلایەن خواوە هاتبێ،
 بەلکو شیعر و خۆی هەلی ئەبەستێ، خۆشی شیت و ئەوەی ئەیلێ لە جێ وەر نەگرت،
 ئینجا خۆی گەورە بە درۆیان ئەخاتەو و هەرەشەیی سەختیان ئی ئەکات، ئەفەرموی:
 ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نەخیر شاعیر و شیت نیه، بەلکو پێغەمبەر و ئەوەی هیناویە
 راستە و لە لایەن خواوەیە، بەلگەیی بەهیزی لەسەر هەیه، هەموو پێغەمبەران پێکن لەگەڵ
 ئەوەی محمد هیناویەتی، ئەمیش باوەڕی بەو هەموو پێغەمبەرانە هەیه و قسەکانی ئەوانی بە
 راست دەرکردوو. ﴿إِنَّكَ لَنَدَائِبُهُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ بێ گومان ئیو سزایەکی سەختی بەسۆ
 ئەچەژن. ئینجا باسی ئەو ئەفەرموی کە ئەم سزا سەختە بە وێنەیی کردووە کە یانە و زیاد
 نیه، ئەفەرموی: ﴿وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ * إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿تۆلەیان ئی ناسینری جگە لە
 تۆلەیه کە وێنەیی کردووەکانی خۆتانە، ئەگەر ئەم فەرمایشتی لەگەڵ هەموو بیئت واتە
 ئەوەی کە تەکلێفی شەری لەسەر بیئت ئەو کاتە وشەیی ﴿إِلَّا﴾ لە ﴿عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ بۆ
 (استثناء متصل)ە، واتە ئەی گروھی ئادەمی هەمووتان تۆلە و پاداشتتان بە وێنەیی
 کردووەتانە جگە لە بەندە خاویڤن کراوەکانی خوا، ئەوانە خوا لوتفی دەربارەیان زۆرە
 پاداشتیان بە چەند چەندانە ئەداتەو، لای خوارویی یەک بە دەیه، بەلام ئەگەر مەبەست بەو
 فەرموودە تەنیا تاوانباران بیئت کە باسە کە باسی ئەوانە ئەو کاتە (استثناء متصل)ە واتە
 تۆلەیی ئیو: تاوانبارەکان بە گوێرەیی کردووەتانە و زیاد نیه.

ئینجا کە باسی ئەوان ئاوا کرا جینگەیی ئەوەیه گومان بیری کە چاکانی خوا ئایا ئەوانیش
 هەر بە گوێرەیی کردووەیان یاخود زیاترە، ئەوا ئەو گومانە ناهیلێ. ئایەتانەیی خوارەو، بە
 هەردوو شیووە کە مانا و مەبەستە کە پێک و راستە.

۱۱) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ ۱۲) ﴿فَوَٰرِكَةٌ لَهُم مَّكْرُمُونَ﴾ ۱۳) ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ ۱۴) ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ ۱۵) ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾ ۱۶) ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ﴾
 ۱۷) ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ ۱۸) ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾ ۱۹)

جابابیننه سهرباسی نهونازو ریژه که خوا به رهجم و بهزهی خوی بهزیاده نهیدا به بنده
 خاوین کراوه کانی، نه فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ * فَوَٰرِكَةٌ لَهُم مَّكْرُمُونَ﴾ نهو بنده تایبته
 خاوین کراوانه‌ی خوا له هه موو بارو پوویه کهوه نازو نیعمت دایپوشیون به لیشاو:
 یه کهم: نهوانه یهنده یه کی خاوین کراوی خوی گهره ن که نهوه به رزترین پلهو ریژه.
 دووه: پزق و پوزی نهوان جیاوازه، هه می شه یی و نه پراوه یه. دوی نهوه پوزی و
 خوراکیان بهس بو له زهت و خوشیه، چونکه مانه وه ی له شیان پیوستی به خوراک نیه وه کو
 له دنیا دا پیوستی هه یه، چونکه لیژه وا دروست کراون بین خوراک نازین، به لام له و دنیا دا له
 شیان به جوژی دووباره نه کرتنه وه که نه خوشی و پیری و نهمانی بو نیه.
 سی یه م: له لایه ن کو مه له هره بهرزی مه لانی که وه ریژ نه گیرین، نهو خوراک و پوزیانه ی
 پیان نه درئ به ریژه وه بویان نه هینری بی نه رک و ماندووی و داوا کردن. ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * عَلَىٰ
 سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾

چواره م: له به هه شتانی نازو نیعمت و خوشی دان، جگه له وه هیچی تری تیدا نیه.
 وه کو دنیا نیه که جیگه ی خوشی و ناخوشیه، له سر ته ختی پازاوه و کورسی و ناسکه ملی
 نایاب دانیشتون له ناو نهو به هه شتانه دا به جوژی هه موو پوویمان له یه که که جواترین
 شیوه ی دانیشتنی کو مه له، پاش نه مه وا مه جلیس پازاوه هه نهوه ماوه خزمه تچی بگهرئ
 خزمهت بکات، شتی خوش بگیری به ناویاندا، نهو نهوه ییش نه فرموی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن

نَمِينِ * بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِ * لَا فِيهَا عَظْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُزْفَرُونَ ﴿﴾ چرخه نهکری بهناویانداو نهگپوینری

بهسهریانهوه پیااله و پرداخى پر له شهراییك كله كانیادا دیته دهرهوه، سپیه و به لهزته
بؤ ئهوانه كه نهخونهوه، هیچ جوره زیان و نارچهتیهكى نیه، فامو هوشیان تیك ناچئ به
خواردنهوهی، واته وهكو شهرایی نهام دنیا نیه كه تووشی بی هوشی و نهخوشی جور به
جوریان بكات، بهلكو بهو جوریه كه و تراو نایه به دلدا لهوه چاكترو خوشتر، ئینجا لهگه
نهام ههموو نازو نیعمهت و جیگا و شوینی چاك و گوزهرانی خوشهءا، هاوسهری حهلالو
رئك و پئك له ههموو شت خوشتره نهوا نهوهیشیان نهءاتئ، نهفهرموئ: ﴿وَعِنْدَكُمْ فَتْرَةُ الظَّرْفِ
عَيْنٍ * كَأَنَّ بَيْضًا نَكُونُ﴾ هاوسهرانی حهلالیان لایه كه چاویان برپوهته میردهكانی خویان،
جگه لهوان كهسى تریان ناوی، به حهیاو داوین پاكن چاویان رهش و جوان و گهرهیه،
بیگهردو لهكهن وهكو هیلكهیهك كه شاراییتهوه و پهردهی بهسهردا درایی و توژی لی
نهكهوتبئ، یان وهكو هیلكهی بی توئكلن.

ئینجا دواى نهوه خواى گهره ههموو هوی خوشی و كامهرانی سازاند بؤ بهنده
تایبهتیهكانی، شادی كردن به یهك لهو شوینه خوشهءا، لهو شوینانهءا كؤبوونهتهوه،
رانهبوین به رابواردنیكى نارام و پیاوانه، لهویدا بیرنهكهنهوه له بهسهرهاتی رابردوی نهام
دنیایان و نهو كاته كهس نهدیوهی بههشتیان، لهام بابتهوه وتو ویز نهكهن به خوشی و
برایهتی. خواى گهره نهام رابواردن و قسهو باسه خوشانهی پیداون بهرامبر شهره قسهو
تفو لهعنهت كردنی تاوانبارهكان له یهكتر نهوان — پهنا به خوا — كؤبوونهوهكهشیانی
كردوه به سزاو عزاییكى زیاده، بهلام كؤبوونهوهی نهامانی كردوه به خوشی و نیعمهتیكى
جیاواز، ئای چهند خوشه دؤست و برای خوشهویست و گیانی به گیانی پئكهوه دانیشن، بی
باك و بی غم، چ جای دانیشنئ وهكو نهام خوا پیداوانه!!!

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَتَىكَ لَمِنَ
 الْمَصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعَظْمًا أَهَذَا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

جا لهو کاته خوشه‌دا - که دانیشتنه که یان رینک و پیکه و شه‌رایبان بو شه‌گیزن - دست
 نه‌کن به پرسیارکردن له یه‌کتر، پرسیاری خاوین و به نرخ له به‌سهراتی هم دنیا‌یان. وه‌کو
 شه‌رموی: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نینجا پرو نه‌که نه‌یه‌کتر و نه‌وقسه و پرسیاره خوشانه
 نه‌کن. له‌ویدا: ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ﴾ یه‌کئی له‌وان به‌سهراتیکی خوی بیر نه‌که‌ویتسه‌وه شه‌یوی
 بو‌یان بگیزیتسه‌وه. شه‌لی: ﴿إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ﴾ من له دنیا‌دا هاوپی‌یه‌کم هه‌بوو - واته بی‌باوهر
 بوو - ته‌شهری لی شه‌دام: ﴿يَقُولُ أَتَىكَ لَمِنَ الْمَصَدِّقِينَ﴾ پی‌ی شه‌تم نایا تو له‌وانه‌ی باوهریان هه‌یه به
 زیندوو بوونه‌وه؟ واته شه‌هنده نه‌فام و نه‌زانی! شه‌میش وه‌کو هه‌موو بی‌پرواگانی تر که
 هیچیان به‌ده‌سته‌وه‌نیه جگه له‌مه شه‌ویش شه‌یوت: ﴿أَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعَظْمًا أَهَذَا لَمَدِينُونَ﴾ نایا کاتی
 نیمه بمرین و ببین به خول و نیسه که پزیو نایا تازه نیمه زیندوو شه‌کریننه‌وه و توله‌مان لی
 شه‌سینری و پرسیارمان لی شه‌کری. خوا په‌نامان بدات له‌م بابه‌ته زور شه‌بینری. دوو موچه خور
 له دائیره‌یه‌کدا له ته‌نیشتی یه‌که‌وه دائه‌نیشتین، یان دوو که‌س له هر شوینیکی تر یه‌کینکیان
 باوهری هه‌یه له‌سهر سروشتی ناده‌می و ناگوپی، شه‌وی تریان به‌دبخت و نه‌فام و بی‌باوهره،
 ناوا دم دریزی شه‌کات، شه‌وا خوی گه‌وره بو‌مان باس شه‌کات پاشه پوزی شه‌و دوانه چونه،
 که‌واته با نیماندار نیمانی خوی به‌هیز بکات، بی‌باوهریش شه‌گهر به ته‌واوی نه‌گبه‌تی
 سهرشانی نه‌گرتوو به فریای خوی بکه‌وی پیش شه‌می هه‌ل له ده‌ستی خوی ده‌ریکات.

خوی گه‌وره بو شه‌می نازو نیعمه‌ته‌که‌ی به له‌زه‌ت تر بی‌لای به‌هه‌شتیه‌کان سزاو
 عه‌زاییش سه‌خت تر بکات له‌سهر دوزه‌خیه‌کان، له‌به‌ر شه‌و دوو شه‌یه کاریک شه‌کات که
 به‌هه‌شتیه‌کان له جی‌ی خویانه‌وه دوزه‌خیه‌کان ببینن به‌و سزاو عه‌زابه‌وه. هه‌روه‌ها
 دوزه‌خیه‌کانیش به‌هه‌شتیه‌کان ببینن به‌و نازو پریزه‌وه. هه‌ر که‌س فیلمی سینه‌ما و ته‌له‌فریونی
 دیبی‌ سهری سوپ‌نامینی له‌مه‌ی دوزه‌خی و به‌هه‌شتیه‌کان یه‌کتر ببینن، قسه له‌گه‌ل یه‌کتر
 بکن. چونکه شه‌وه‌ی له کوشکی نایاب‌دا دانیشتوو به هه‌موو کامه‌رانیه‌وه شه‌توانی ته‌ماشای
 فیلمی شه‌وانه‌بکات که له‌جه‌نگدا پارچه پارچه بوون، به بو‌مبای ناپالم و زهره، وه‌کو باره‌که‌ی
 تریش شه‌توانن به لاسکی قسه له‌گه‌ل یه‌کتر بکن.

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَطَّلَعَ فَرَّاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

جا نهو بهمه شتیه که سرگوزده شتهی خوی و خاوپړی بن باومره که ی نه گپړتیه وه بو برا بهمه شتیه کانی، نه زانی هاوپړی یه که ی له دوزخ دایه حزن نه کات لهو کاته دا بیینی له ناگردا لهبر نه وه: ﴿قَالَ﴾ نه لن له هاوپړی دانیش توه کانی: ﴿هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ﴾^۱ چاوی بگپړن بو بیینی له جوژه خدا. ﴿فَأَطَّلَعَ﴾ نینجا خوی چا وهل نه خاو ورد نه بیته وه. ﴿فَرَّاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ نینجا هاوپړی بن باومره که ی نه بیینی له ناومرستی ناگری دوزخ خدا - خوا په نامان بدات - پوی قسه نه کاته نهو هاوپړی بهد به خته ی: ﴿قَالَ﴾ نه لن: ﴿تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ﴾ سویند به خوا بن گومان نزیك بووی له ووه من هلدیری و بمخه یته ناو چالی ناگر، واته خه ریک بوویت منیش وهکو خوت بهد بهخت بکیت بهو هولو و ته قلا و قسانه له دنیا دا له گهل منت نه کرد بو نه مه ی له نایین لام دهیت، خوا لایدام و پاراستمی. ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ نه گهر چاکه و لوتفی په روه ردگار نه بویه له پرزی نه وانه نه بووم که پراکیشران بو دوزخ، واته منیش نیستا له گهل تودا نه بووم.

هندي له زانایانی ته فسر نه فرمون: لیردا قسه ی له گهل دوزخ یه کدا دوا یی دیت، نینجا که خویان نه بیینی له بهمه شتدا و هاوپړیکه ی نه سووتی له دوزخ خدا به ته وای هه ست نه کات به گوره یی و بهنرخي نه و ناز و نیعمه ته ی خوی گوره پر نژاویه به سه ریاندا، له خوشیاندا بیر له نه بر او یی نه کات وه و به نازو که شخوه نه لن: ﴿أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ﴾ * إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ﴾ نایا نیعمه نامرین و مردن نایینن^۲ جگه له مردنه که ی یه که م جارمان که پی ی هاتینه پوژی دوا یی، هروا له نازو نیعمه تدا نه بین و هرگیز عزاب و سزا نادرین. نه مه به وینه ی نه وه یه: کابرایک له ناخوشیه کی گوره پر زگار ببی و له ناکاو نه که ویته خوشی و بهختیاریه کی زوره وه وای لی دیت خه ریکه باومر نه کا به خوی، نه لن ناخو نه مه منم؟ نه خیر پروا نا که م من له کوئی و نه مه له کوئی.

^۱ نه م پرسیاره بو داوایه بویه بهم جوژه ته فسریم کرده وه.

^۲ پلژی دوا یی همو که س له مردنیه وه دست پین نه کات، وهکو نه فرموی: (من مات فقد قامت قیامت) که واته نه و مردنه یه که مه له پلژی دوا یی دا پروت نه دات، که واته جیگه ی هیچ په خنه یه ک نیه.

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِيُنْزِلَ هَذَا فَيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ تُرَلَّا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْمِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ

رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

ئینجا ئەلنی: ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ﴾ بئ گومان ھەر ئەمەییە ئامانجی ھەرە گەورە. واتە ئەم خۆشیە نەبراوہ کە ئیمەیی تیداين بئ مەترسی لە سزا، ھەر ئەمەییە گەیشتن بە ئامانجی ھەرە گەورە. ھەندی تر لە زانايان ئەفەرمون: ئەم ئایەتەیش ھەر لەو قسانەییە کە لەگەڵ دۆزەخییە کەدا ئەیکات، تانە و تەشەری ئی ئەدات، چونکە لەم دنیا بەر بەرە کانی ئی لەگەڵ کردوہ، گالتهی ئی ھاتووہ کاتی ئەم پئی ئەوت لە پاش مردن زیندوو ئەکرینیئەوہ، پاش ئەوہ ئیتەر جارئ تر نامرین، ئیمەیی موسلمان سزا نادریئ. ئیستا ئەیداتەوہ بە ناوچاوی داو ئەلنی ئەوا قسەکەیی من راست دەرچوو، ئایا وا نەبوو کە من و تەم، بەلنی وابوو. ئەم پرایەش ھەر جوانە و رینگە و مەبەستیکی شیرینە.

ئینجا پاش ئەوہ پاشەپۆژی چاکان و پاکان پوون کرایەوہ، جینگەیی ئەوہییە دلی خەوتووان بیدار بکریئەوہ، پووی بکریئە کردەوہی چاک بەم فەرموودەییە: ﴿لِيُنْزِلَ هَذَا فَيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ﴾ ئەوہی ھەول و کۆشش ئەدا با بۆ شتی واو پاشەپۆژی وا بیدات نەک بۆ شتی نەمینیئەوہ و تیکەلی داخ و خەفەت بئ، بەلکو بۆ شتی ھەول بەدریئ کە نەبراوہ بیئ، بئ کەمو کوری بیئ، بئ سزا و ناخۆشی و مەترسی مردن.

ئینجا بۆ ئەوہی باش پوون ببیئەوہ بۆمان جیاوازی پاشەپۆژی چاکان و پاکان لەگەڵ پاشەپۆژی تاوانباران، بۆ ئەمەیی باش بیرکەینەوہ لە ھەردووکیان، بەراوردیان بکەین و بیاندەین لەیەک، لەبەر ئەوہ بە دواي باسی نازو نیعمەتی ئەواندا ھەندی لە سزا و عەزابی تاوانبارەکان ئەهینئ، ئەفەرموی: ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ تُرَلَّا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْمِ﴾ ئایا ئەو ھەموو نازو نیعمەتە کە باس کرا – کە ئەوہش ھیشتا بەشینیکی زۆر کەمە لەوہی خوا بۆی داناون – ئەمەیی کە

باس کراوه وەك بەرکۆلێ وایە، ئەمە وەکو میوانداریەکە ئەدرێ بە میوان لە ڕێوێ دینت، ئایا ئەوێ باشە یان بەری درەختی ﴿الزَّوْمُ﴾ کە ئەویش بەشیکێ زۆر کەمە لە عەزاب و سزای دۆزەخییەکان، دەربارە ی ئەو درەختی زەقومە ئەفەرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا قِسْمًا لِلظَّالِمِينَ﴾ بێگومان ئێمە ئەو درەختەمان کردووێ بە هۆی سزاو عەزایی بێبڕواکان لەو دنیا، یان کردوویمان بە هۆی تاقی کردنەوێ لەم دنیا، چونکە کاتێ بیستیان ئەم درەختە لەناو ئاگردایە دەستیان کرد بە گائتە کردن، ئەیان وت: ئاگر چۆن درەختی تێدا ئەرویت؟

ئەوان نەزان بوون وەکو هەموو بێبڕواکانی تر ئاوریکیان نەئەداوێ بۆ لای ئەم بوونەوێ، تۆزێ پیرکەنەوێ تا بۆیان دەرکەوێ بێسنووری و نەبڕاوهیی دەسەلات و توانای خوای گەورە. ئەو نەزانانە کە ئەم هەرەشە سەختەیان بیست لە باتی دلایان داچلەکی کردیان بە هۆسە و پێکەنین، (ئەبو جەهل) ئەیوت: گەلی قورەیش نەزانن ئەم درەختە چیە، کە محمد ئەتان ترسینێ پێی؟ ئەوانیش وتیان نەخیر، وتی: خورمای مەدینە و کەرەییە، والله ئەگەر دەستمان بکەوێ تیری ئی ئەخوین.

هەرکەس باوهری هەیه یان نە ئە درەختی زەقوم ئەمەیه کە خوای گەورە باسی ئەکات ئەفەرموی: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ بێگومان درەختیکە لە بێخی دۆزەخەوێ ئەهروێ و دەریەت، پەل و پۆی بەرز ئەبیتەوێ بەناو هەموو قاتەکانی دۆزەخدا. ﴿طَلْمَهَا كَأَنَّ رُؤُسَ الشَّيَاطِينِ﴾ بەرەکە ی ئەلێ ی سەری شەیتانە، ناشیرین و چل چلاوی و دپکینە، ئێمە نازانین سەری شەیتان چۆنە، بەلام ناوبردنی سام و ترس ئەخاتە دل و دەروون، دلێ ئی ئەشیوێ و قیز ئەکاتەوێ، کەواتە مەبەست ناشیرینی و قیزهون کردنیەتی، لەناو کوردیشدا وینە ی ئەمە هەیه: شتی ناشیرین و چل چلاوی و چووبی بەناو یەکدا پێی ئەلین: ئەلێ ی شاخی شەیتانە.

هەندێ لە زانایان ئەفەرمون: تیرەیه لە ماری ناھەمواری ناشیرین هەیه سەریان پاپۆکەدارە، لێرەدا مەبەست سەری ئەم مارانەییە، بە هەر جوړ بێی مەبەست یەکە: ناشیرینی و ناھەمواری ئەو بەرەیه، خوا پەنامان بدات ئەمانکات بە بخۆری.

فَاتِهِمْ لَأَكُونَنَّ مِنْهَا فَأَلْتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ

لِإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

دوای شهوه كهوا ناشيرين و سامناكى كرد شهفرموى: ﴿ فَاتِهِمْ لَأَكُونَنَّ مِنْهَا فَأَلْتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴾
بن گومان شهو كافرانه لهو درهخته شهخون، لهو بهره ناشيرينه سامناكهى شهخون، شهوندهى نى
شهخون سكيانى نى پر شهكن، لهبهر شهوه برسيتى زورىان پى شههينى، يان به زور دهرخواديان
شهدهن - پهنا به خوا - كاتى كه شهخون دركهكانى شهگيرينه گهروويان و سكيان شهسووتينى،
چونكه له ناو شاگردا پوواوه، خوى ناسووتى، چونكه له جورى شاگره، لهو كاتهدا ناوى
سارديان شهويت له گهروويان بباته خواروه، تينوويه تيان بشكينى و بليسهى شاگر
بكوژنينيتهوه، بهلام شهوه دهست ناكهوى، بهلكو ناوى دهست شهكهوى له گهرمى دا سزاي
كه متر نيه له ناگرهكه و زورىش پيسه، چونكه تيكه له كه كيم و زووخاوى دوزه خيهكان و شهبى
بيكهن بهسهر شهو خوراكهدا، وهكو شهفرموى: ﴿ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴾ دوای شهوه كه
شهو خوراكهيان خوارد ناويكى وايان ههيه گهيشتوته شهوپهرى له گهرمى دا تيكه ليشه لهو
شته پيسانه، شهوه شهكن بهسهر شهو زهقوومهدا كه پرى سكيان نى كردوه.

ئينجا كه نى بوونهوه لهو خواردن و خواردنهويه كه رازابووهوه بويان شهو خوانه سامناكه
بهجى شههيلن و شهگهريشهوه بو مهلبهندى خويان، شهفرموى: ﴿ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ ﴾ دوای
شهوه گهراشهويهان بو لاي ناگرى بهسوو بهتينه. بهراستى ههركه سنى جارنى به تيكه يشتهنوه
شهه نابه تانه بخوينيتهوه شهتر ههقيه تى پيويست به هيج تر نهكاو هه موو رهفتارو
خوپه وشتى خاوين ببن پنى. ئينجا دوای شهوه كه بهم چهند نايه تانهى پيشهوه بوژى دوایى
هينايه پيش چاو له گهل ههندى له نازو نيعمه ته كانى و له سزاو عهزابه سهخته كانى، پاش
شهوه شهيا ته پيش چاو به شنى له ههوال و بهسهرهاتى ههندى له گهله رابردووه كان له گهل
كومهلى له پينغه مبهره كان - سهلاميان لهسهر بيت - له پاش بيركردنهوه و نى ورد بوونهوه
بوون شهبيتتهوه كومهلى بن بپرواكان يهك جوړو يهك شيوهن.

إِنَّهُمْ الْفَرَاةَ أَبَاءَ مَرْضَالَيْنَ ﴿٧١﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَقَدْ صَلَّى قَبْلَهُمْ أَكْثَرَ الْأُولَيْنِ ﴿٧٣﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذَرِّينَ ﴿٧٤﴾ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَذَرِّينَ ﴿٧٥﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ
 الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٧﴾ وَتَجَنَّبَهُ وَآهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 ﴿٧٨﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًّا لِّبَاقِينَ ﴿٧٩﴾ وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٠﴾ سَلَّمْنَا عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

نهوانه بهر هنگاری پیغه مبرمان نه بوون (ﷺ) وهکو پاشماوهی پیشووهکان و ابوون، له پاش هه موو بهر بهر هکانی بی پرواکانی رابردوو پاشه روژی سرکه و تن هه بو نایین و ریگه که ی خوا بووه، سه شوی و له ناو چوون هه بو بی پرواکان بووه. که واته له م سرگوزه شتانه دا ترساندن بی باوه پران و دلخوشی دانوهه و نارام پیدانی نیمانداران هه یه. ده رگای نه م سرگوزه شتانه نه کاته وه به باس کردنی هوی گو مریایی و بی باوه پری نه و کومه له ی له چهرخی پیغه مبرمان (ﷺ) هه بوو نه فرموی: ﴿إِنَّهُمْ الْفَرَاةَ أَبَاءَ مَرْضَالَيْنَ * فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَهْرَعُونَ﴾ نهوان زانیان که با و با پیریان له سه ر نه و ریگه نه بوون که پیغه مبرمان (ﷺ) له سه ری هتی و بانگی خه لکی بو نه کات، که واته نهوانیان ده ست کهوت به گو مریا، نیجا نه مانیش بی وه ستان و بیر لی کردنه وه کهوتنه شوینیان به جو ری وهکو زوریان بی هی نریایی، نه و ریگه یه نه مان له سه ری بوون نایان زانی که با و با پیریان هه نه و ریگه و بیرو باوه پریان بووه، که واته شوین کهوتن و لاسایی کرده نه وه ی کویرانه بوو به هوی بی پروایان که نه وه ش پیچه وانهی قام و ژیری ناده می زاد.

هندی له زانیانی ته فسیر نه فرمون: نه م دوو نایه ته په یوه ندی به پیشی خو یه وه هه یه، هوی نه و هه موو سزایه پوون نه که نه وه که هه ره شه یان پی کراوه ده ریاری نه و کومه له بی باوه پری کات و چهرخی پیغه مبر (ﷺ)، واته نه وه یان ده ریاری نه کری که واته چونکه کویرانه بی بیر لی کردنه وه کهوتنه شوین با و با پیره گو مریا کانیان نه م جو ره ییش هه ریگه و نه گونجی، نه و کاته باسی پیشووی پی ته وا و نه بیت و نه بیت هه یی په یوه ندی نه م سرگوزه شتانه ییش که دیت. به گویره ی نه م رایه نه و سرگوزه شتانه له م نایه ته وه ده ست پی نه کات که نه فرموی به پیغه مبر (ﷺ): ﴿وَلَقَدْ صَلَّى قَبْلَهُمْ أَكْثَرَ الْأُولَيْنِ﴾ پیش نه م که لو نه ته وه ی تو، زوری هه که له کانی رابردو ویش گو مریا بوون. ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذَرِّينَ﴾ له ناو

خویندا پیغه مبرانمان بۆ رهوانه کردن که بیان ترسینن له پاشه پۆژی خراپ. ﴿قَاتِلْ

كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُذْرِبِينَ * اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ نینجا تۆش ته ماشاکه نایا چۆن بوو

پاشه پۆژی سهخت و ناهه مواری ترسینراوه کان جگه له بهنده تایبه تیهکانی خوا که

پاشه پۆژی کامهرانی و بهختیاریان بۆ هه موو وهکو لهم زنجیره دا ئهو دهنگو باسو

سهرگوزه شتانه پوون نه بیتهوه، که دهست پێ نهکات له نوح پیغه مبرهوه که له نزیک

سهره تایبی ئاده میهوه بوو، به کورتی باسه که ی تی ئه پهرنئی و پاشه پۆژی رهشی بی پرواکان

پوون نهکاتوه و یارمهتی خوا بۆ نیماندارهکان، ئه فرموی: ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِمَّ الْمُجِبُوْنَ﴾

به راستی نوح نزاو هاواری ئی کردین و ئیمهیش باشتین کهس بووین بۆ وهرگرتنی نزاکی به

تیرو تهواری. له وهرگرتنی نزاکی دا چهند شتی که باسو نهکات که لوتفو بهزهیی خوا پوون

نهکاتوه و دهری ئه خا دهربارهی نوح و ئهوانهی له سهسر پێگایان، ئه فرموی:

۱- ﴿وَجَعَلْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ خۆی و کهسو کاره شوین که موتهوه کانمان پزگار کرد

له تهنگاوه گهوره که، که بریتیه له خنکان به توفان.

۲- ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ الْبَاقِيْنَ﴾ ههر پۆله و نهوهی نوحمان هیشتهوه که بین به جینشین که سهسر

له نوئی ئاده مینتی دامه زری و بلاو بیتهوه به سهسر زهوی دا بۆ ئاوه دان کردنه وهی. له بهر

ئه مهیه به نوح ئهوتری: ئاده می دووم.

۳- ﴿وَرَزَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ﴾ پزرو ناویانگی باشمان هیشتهوه بۆ نوح له ناو هه موو میلهت و

که لهکانی پاش خۆی. ئه وهتا هیچ میلهتیک نیه ناویانگی نوحی له ناو دا نه بی.

۴- ﴿سَلَّمْنَا عَلٰی نُوْحٍ فِي الْغَافِيْنَ﴾ له خواوه سهلام له سهسر نوح بیته، ئه م سهلامهیش جار بی له ناو

عالمدا.

هه ندی له زانایان رایان وایه: مه بهست سهلامی میلهتهکانه. له سهسر ئه م رایه نه وهی که

خوای گهوره هیشتیهوه بۆ نوح له ناو گه لهکانی پاش خۆی ئه م سهلام و نزا بووه له

لایه نیانه وه که بۆی ئه کری. له سهسر پای پێشوو مفعولی ﴿وَرَزَكْنَا﴾ له وتندا نیه و لابراره، له سهسر

ئه م رایه مفعوله که مه بهست لهم پرستهیه. واته هیشتمانه وه بۆ نوح سهلام له سهسر کردنی له

لایه ن هه موو عالمه وه، له ئاده می و جنۆکه و مه لانیکه.

إِنَّا كَذَّبَكَ بِحُزْنِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّا مِنْ شَيْعَتِهِ لِأَبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

ئینجا هوی ئەم پێزو لوتفە دربارە ی نوح باس ئەفەرموی بەم ئایەتە: ﴿إِنَّا كَذَّبَكَ بِحُزْنِ الْمُحْسِنِينَ﴾ نا بەو شیۆه ئیمە پاداشتی ئەوانە ئەدەینەوه که کردەوه یان باش بووه و بە گوێرە ی فەرمانی ئیمەیه، هوی ئەوش که کردەوه کانی بە گوێرە ی فەرمانی خوا بووه ئەمەیه که ئەفەرموی: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بێ گومان نوح یەکن بووه له بەندە ئیماندارەکان، واتە نزای نوحمان وەرگرت بەو جۆرە و ئەو هەموو پێزو لوتفەمان لەگەڵ کرد. چونکە یەکن بوو لەوانە ی که نیش و کردەوه یان راست و باش بوو، بە گوێرە ی راو فەرمانی ئیمە ئەجولایەرە. هوی ئەمەش ئەوه بوو که نوح له بەندە ئیماندارەکانی ئیمەیه، کهواتە هوی باشی نوح و پاداشتە بەنرخەکه ی ئیمان و باوەرپه که ی بوو.

لێرەدا پێویستە باش بیربکەینەوه له پله ی بەرز ی ئیمان و نرخ و پێزی به لای خواوه. کهواتە پێویستە خواون ئیمان خۆی زۆر به خوشبەخت و بەختەر تەماشای بکات. بیربکاتەوه که خوای گەرە شتیکی وای پێ به خشیوه که هیچ شتی هاوتای ناکات. بەلام ئەبێ بشزانین که ئیمان و باوەرپێ لای خوا ئەو نرخ ی هیه که خاوهنەکه ی پاپەرینێ و بیخاتە نیش و تێکۆشان، بۆ بەدی هینانی ئەو شتانە ی ئیمانەکه ی داوای ئەکات، له بەرامبەر دا نەهیشتنی ئەو شتانە ی دژی ئیمانەکه یەتی، ئەگەر وانەبێ ئەو نرخ ی نیه.

ئەوه ی خوای گەرە به خشی به نوح و ئەوانە ی لەگەلی بوون پاداشتی ئیمان بوو، تۆله ی بێ ئیمانیش ئەمە بوو که ئەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ﴾ ئینجا ئەوانی تر له گەله که ی نوح که بریتی بوون له کافرو بێ پرواکان خنکاندمان، خزانە ناو ئاگری دۆزهخوه. وه کۆ له

سوره تی ﴿نوح﴾ دا نه فرموی: ﴿أَعْرِضُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا﴾ واته خنکینران و خراانه ناو ناگرهوه - خوا په نامان بات - .

ئینجا سرگوزده شته ی ئیبراهیم دیت بهم شیوهیه:

۱- باسی بانگ کردنی گهله که ی و بهر بهر هکانی ئی ئهوان و هه لوئستی خرابیان.

۲- کوچ کردنی بۆ ولاتیکی تر پاش ئه وه ناومید بوو له گهله که ی. دهست نهکات به یه کهم

زنجیره و نه فرموی: ﴿وَاتَّكَ مِنْ شِعْبِ لِبْنِ كَعْبِ﴾ بئ گومان ئیبراهیم یه کیکه له وانه که

به راستی له سهر ئایین و پینگه که ی نوح پویشن، شوینی کهوت له مه دا که خوی له سهر

پینگای خوا بوو، بانگی مردومیشی بۆ نه کرد.

نوح و ئیبراهیم - سه لامیان لی بیت - هه رچهند چه رخ و زه مانیان زور دور بووه له یه ک و

دوو پیغه مبه ری سه ربه خو و خاوه نی شه ریه تیکی سه ربه خو بوون، به لام ئه مان و هه موو

پیغه مبه رانی تریش هه موو یه کن، له مه دا که یه ک بهر نامه یان هه یه و له سهر یه ک پینگه که

بهر نامه و پینگای خوی گه ریه، هه موو پیغه مبه ران بۆ یه ک مه به ست هاتوون که گوێرایه لی

ته نیا بۆ فه رمانی خوا بی و مل که چی بۆ پیریاری خوا و ژیان به سهر بردن به گوێره ی

بهر نامه ی خوا بی، دور که و تنه وه له هه موو فه رمان و بیروباوه رو بهر نامه یه ک که له لایه ن

خاوه نه هاتبی، ئیبراهیم په پیره ی نوحی کرد ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ئه و کاته ی که دلی

دهرد و خراپه یه ک که هوی دور که و تنه وه یه له خوا، به و دله پاک و خاوینه وه چوو بۆ لای

په زامه ندی خوا و هه موو شتی واز لی هیئا، په پیره ی نوحی کرد.

۱ وشه ی ﴿إِذْ﴾ لی ره دا وه کو شوینه کانی تری قورئان. یان په یوه ندی هه ر به وشه ی ﴿أَذْكَرَ﴾ که له و شوینه ابریار

ئه درئ، یان متعلق تری بۆ هه یه له پیشه وه، به گوێره ی یه که م: واته خوا فه رمان ئه دات و نه فرموی: باس بکه نه ی

پیغه مبه ر باسی ئه و کاته که ئیبراهیم دلی خوی برد بۆ خوا به پاک و خاوینی، له سهر دووم: له وشه ی ﴿شِعْبِ﴾ شوین

که وتن وه رنه گه رتی نه یکه ن به متعلق.

إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيْفَكَا ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿٨٧﴾ فَنظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُورِ ﴿٨٨﴾

﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ لهو کاتهدا که بانگی مردومی نه کرد بؤ پرنگهی خواو فرموی به باوک و گله که ی نایا چیه نه وهی نیوه نه پپرستن؟ واته نه وهی نیوه نه پپرستن ناشکرایه شایانی پپرستن نیه، به لکو ناحق و دؤریه. ﴿أَيْفَكَا ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ نایا نیوه له خوا لانه دن و چند خواجه کی تر بؤ خوأتان دانه نین لبرنه وه نه تانه وی ناحقی و درؤ بکن به دست قست. ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که واته نه بی گومان تان چون بی و چون گه یشتن له پروهردگاری هه موو عالم. نایا وایه شایانی پپرستن نیه؟ بؤیه لهو لاتان داوه، هاویه شتان بؤ داناوه. یان مه ترسیستان نیه له تۆله ی؟

مه به ست لهو پرسیارانه بیزاری دهر پرینه و تانه و ته شهر دانه له باوک و گله که ی له سر نه وه، له سروشتی ناده می لایان دابوو، بیرو ژیری خویان له کار خست بوو. لی ره دا باسی نه وه ناکات که گله که ی چون وه لام و بهر پرچی قسه کانیان داوه، به لکو نه روا بؤ باسی نه و بریاره ی که نیبراهیم دای بهرام بهر نه م درؤ و ناهه قیه ناشکرایه که گله که ی له سهری بوون. دوا ی نه وه نانو مید بوو له گله که ی که به گوئی بکن و واز بینن لهو بیرو باوه ره پپر بوو چهی له سهری بوون. دوا ی نه وه ی بریاری دا بته کانیان پارچه پارچه بکات، نه یویست هه لیک ی بؤ هه لکه وی نه و دهر و بهر چؤل بیی. خوا هه لی بؤ هه لخت، گله که ی جه ژنیکیان هه بوو، وا دهر نه که وی جه ژنی نه ورؤزو سهره تای بههار بووی، باویان و ابوو هه موو دهر نه چوون بؤ شوینی سهرانگا له دروه، پیش نه می برؤیشتنایه له هه موو جور که بویان بکرایه خوراک و میوه ی باشیان نه برد له بهر دم بته کانیان دایان نه نا، که نه گه پرانه وه به متفه رکیان نه زانی و نه یان خوارد. نیجا کاتی نیبراهیم میان بانگ کرد له گه لیان به روا بؤ جیگای جه ژن و شادی، خوا نایه دل ی که شتی فراهم بینی تا وازی لی بهینن. ﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُورِ﴾ نیجا ته ماشایه کی لای ناسمان و نه ستیره کانی کرد.

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَاءَ الْهَيْبِمِ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا

تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ له پاشان وتی: من نه خوشم. (نهستیره گنبری) باو بوو له ناو گهله که می دا، نه یویست و ا بباته دلپانه وه که به نهستیره گنبری نه زانی نه خوش نه که وی و ناتوانی ها و به شیان بکات له جهژنه که یاندا، نه وه کو گومان بیمن که هر نایه وی به شداریان بکات. فرموده که می ئیبراهیم راست بوو، نه مهش دهر نه که وی له دوو پروه وه:

یه که م: مه بهستی نه وه نه بوو که نیسته نه خوشم. به لکو مه بهستی نه وه بوو له مه پاش نه خوشی پووم تی نه کات و هیچ کهس نیه نه خوشی پووی تی نه کات.

دووم: مه بهستی نه خوشی نه وه هموو داخ و خهفت و دل تهنگیه بوو که بی نارامی کرد بوو: داخ و خهفتی تر ازانی باوک و گهله که می له ریگه می خوا، ریگه می ژیری و سروشتی ناده می. چ نه خوشی و دل تهنگیه سهخت تره له مه می که یه کن ته نیا خوشه ویستی کی بی له دنیا دا که له گیانی خوی خوشه ویست تر بی، له گه ل نه مه دا له ناو کو مه لی کدا بیست که هموو قسه و ره فتاریان پیچه وانه می ویست و رای خوشه ویسته که می بیست؟

ته نیا خوشه ویستی ئیبراهیم خوا بووه، نه بی چون نارام بکه ویته دلی که ژیاوه له ناو نه وه گهله می بهو شیوه یه سه رکهش بوون له تاقانه خوشه ویسته که می. ئیبراهیم نه وه بیانوه می هی نایه وه: ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ به هو می نه وه وه نه وانیش پشتیان تی کرد و به گورجی پویشتن به سر نیشی خویانه وه، نه مهش نه وه هله بوو ئیبراهیم نه یوست. ﴿فَرَاغَ إِلَاءَ الْهَيْبِمِ﴾ ئینجا به په نهانی نه وان چوو بو لای بته کانیان به نیازی نه مه شتیکی خراپیان به سر بیمنی. ﴿فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ کاتی که چوو لایان نه وه هموو خوراک و میوه له بهره میاندا دانرابوو، به گالته وه پی و تن: نایا ناخون؟ زیاتر به بقو و گالته پی کردنه وه فرموی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ نه وه چیتانه بو قسه ناکهن؟ وه لام بدهنه وه، دیاره قسه و وه لام نیه.

فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُرَابًا بِأَلْيَمِينَ ﴿١٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ﴿١٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا أَتُتُوا لَهُ، بِنِينَا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ

الْأَسْفَلِينَ ﴿١٨﴾

﴿ فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُرَابًا بِأَلْيَمِينَ ﴾ نینجا داخی دلی خوی پرشت، بهیژ لینی دان، به دهستی راست پارچه پارچه‌ی کردن، جگه له گوره که یان. وهکو له سورته‌ی ﴿الانبیاء﴾ دا نه فرموی: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ جُرَادًا إِلَّا كَبِيرًا لَّمْ لَمَلَهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾^۱ لیره‌دا سرگوزه‌شته‌که‌ی کورت نه‌کاتوه به‌گویزه‌ی شوینه‌که‌ی هر نه‌ندان پیویست بیت نه‌وه باس نه‌فرموی، نینجا گه‌له‌که‌ی گه‌رانه‌وه و بته‌کانیان به‌و جوړه بینی، بویان دهرکه‌وت که نیبراهیم به‌و نیشه هه‌ستاره. ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ﴾ نینجا به‌چه‌سپانی پویان کرده نیبراهیم، ده‌ریان دا، نه‌وان کومه‌لیکی زور داخ له‌دل، نه‌ویش ته‌نیا که‌سی، بی‌یارمه‌تی دهر، به‌لام ته‌نیا که‌سیکی نیمانداری راسته‌قینه‌پشتی به‌خوای خوی به‌ستبئ، ته‌نیا له‌و که‌سه نه‌بی له‌که‌س ناترسئ، له‌به‌ر نه‌وه نه‌و ته‌نیا که‌سه به‌هیژتر بوو له‌و کومه‌له‌که‌ نه‌و دارو به‌رده‌یان کردبوو به‌پشتیوان بو‌خویان، نه‌وا نیبراهیم نه‌ویشی بو‌نه‌هیشتن، نه‌م ته‌نیا که‌سه بی‌باک و سام و ترس پوی تی‌کردن. تانه‌ی لی‌نه‌دان، پرپوچی باوه‌رکه‌یانی خسته‌پیش چاویان: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ﴾ وتی: نایا نیوه شتی نه‌پرستن که به‌دهستی خوتان نه‌یتاشن، په‌رستراو نه‌بیت شت دروست بکات نه‌ک دروست بکری، چون نه‌بی نیوه نه‌و دروست کراوانه‌په‌رستن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا نیوه‌ش و هرچی نیوه‌فراهمی نه‌هینن هه‌موو خوی‌ه‌ک دروستی کردون که‌ناوی ﴿الله﴾ یه، که‌واته نه‌بی نه‌و په‌رستن، له‌گه‌ل نه‌مه‌دا نه‌مه‌ی که‌ نیبراهیم فرموی شتیکی پوون و ناشکرایه هیچ‌گری‌یه‌کی تیدا نیه.

^۱ واته پارچه پارچه‌ی کردن. جگه له بته گوره که‌یا. به‌لکو نه‌و کرده‌وه به‌سه‌ر نه‌وا به‌پینن.

به لأم بن بروتاکان به بن ناگایی و لهبر داخ و مہراقی دلیان هیچ گویان نہدایہ، بہ لکو کار بہدہستہکانیان سرکشیشیہکےیان یہکجار ہاتہ جوش لہبرنہوہ: ﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَنْفُوقِي﴾ و تیان چہند خانو و ہودہیہکی بو دروست بکہن و بہ ناگر پریان بکہن، واتہ مہنجہنیقی بو بچنن، نینجا فرئی دہنہ ناو ناگرہکہوہ، نہویش بہ گویرہی باوی سرکہشان، کاتی بہ شتی حق و راست پرنگیان لی گراو تہک و جمیان لی برا، بن بہلگہ مانہوہ، پہلاماری ناسن و ناگر نہدن، تاوی نہدن بو پیاوچاکان، بہ لأم پاشہرؤژ ہر بو چاکانہ، تاوانبارن و خراپان نہبن ہر سرشؤر بن، ہر ریسوایی و پورہشیان بو بمینیتہوہ، بہدریزایی میژو ہروا ہاتوہ.

نہم بہسہراتی نیراہیمہ بہلگہیہکی پوون و بہہیزہ لہسر نہوہی کہ و ترا، نہوہ بوو ہموو نہو گہلہ بہدہسہلاتہ داخ لہ دلہ بہ ہموویانہوہ بریاریاندا شو تہنیا کہسہ بہ ناگر بسووتینن، بہ لأم خوی گہورہ نہوہی نہوان ویستیان بیکن بہہوی سزای نیراہیم ہر نہوہ خوا کردی بہہوی زہلیلی و سہرشؤرییان وکو نہفرموی: ﴿مَأْرَادُوا بِهِ كَيْدًا جَعَلْتَهُمُ الْاَسْقَلِينَ﴾ گہلہکے نیراہیم ویستیان سزاو زبانی پیبگہیہنن، بہ لأم نئمہ نہمانہیشٹ سزا بہ نیراہیم بگات، نینجا گہلہکےیمان کرد بہ زہلیلتین و سہرشؤرتین ہمووان، نہوہ بوو نہو ناگرہ کہ ہلئان گراند بو سووتانی نیراہیم خوا کردی بہ موعجزہیہکی گہورہ. پوونی کردہوہ کہ پیغہمبہری خواہیہ، کہواتہ نہبن بہ چ پوویہکہوہ سر بہرز بکہنہوہ؟ بہ راستی زور جینگای سہرسورمانہ کہ نیراہیم بہ تہنیا لییان ہلسا، بیرو باوہریانی خستہوہ بہ دروہ، بتہکانی شکاندن، کہچی نہوان بیریان نہکردہوہ لہوہی نہگر نہم بتانہ شت بوونایہ شتیکیان بہ نیراہیم نہکرد.

دواترین سہر شوپی نہوہ بوو ناگریشیان کاری لی نہکرد لہگہل نہوہدا ہر بیریان نہکردہوہ و تہمی خوار نہبوون. زنجیرہی یہکہم لیہدا کوتایی ہات، نہوا باسی زنجیرہی دوہم دہست پی نہکا.

ئىبراهيم دواى ئهوه خوا بهو جوړه سهى خست، پزگارى كرد لهو سزا گهوره يه كه گهلهكې بۇيان فراههم هينابوو، ئهوانى سرشوپكرد بهو جوړه ي كه باس كرا، كهواته ئيتىر ئهه هيچ ئيشيكي نهه لهگهله باوك و گهلهكې، لهبرئهوه پشتى تى كردن به تهواوى، به هموو جوړ خوئى پروت كرد بو خواى گهوره لهبرئهوه بريارى دا كوچ بكات. بهلام له پيشهوه كوچيكي دهروونى كرد، بهه شيوه باوك و كهسو كارو نهتهوه و شوئين و نيشتمان و هر شتى پهيوهئدى بېئى به خاك و ولات و دانيشتوانيهوه له دلى دهركرد، دواى ئهه كوچى دهروونيه ئينجا كوچى لهشى كرد وهكو ئهفرموى: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ﴾ وتى: ئهوا من واز له هموو شتيك نههئتم، ئهروم بۇلاى پهروهردگارم، واته بو ئهه شوئنهئى فرمانى پئبدات بۇئى، يان بو شوئنهئى كه لهويدا خووم پروت بكهه له هموو شتيك جكه له بهندايهئى خواو پهستنى ئيتىر شتى ترم نهئى، پهروهردگارم پئنموونيم ئهكات بو ئهه مهبهستهئى خووم، بهكوئرهئى ئهدهبى پئغهمبهران - سهلاميان لى بيت - نهوايه بيفهروايه: چارهپوانى ئهكهه، يان ئومئدم وايه پئنموونيم بكات بو مهبهستهئى خووم، بهلام لهبرئهمهئى باوهپى به يارمهئى و پشتيوانى خوا زور بههئز بوو، چونكه هروايشى ديپوو له هموو كاتيكد يارمهئى خواى لهگهله دا بوو، لهبرئهوه به شيوهئى پشت پىرى و دنيايى فرموى پئنموونيم نهكات و نههگهئنهئى به مهبهستهئى خووم. كهواته فرمودهكهئى جيگاي هيچ پهخنهئيك نيه، ئينجا دواى ئهوه پۇيشت و گهئشته ئهه ولاتهئى خوا بريارى دابوو - ئهويش شام دهروچوو - به تاك و تهئيا بئناسراو و خزم و خوئش، تا ئهه كاته هيچ مندال و پۇلهئى نهبوو، هاوپئيهئى پياوچاكان و صالحان خوئشه به تايبهئى ئهه صالحهئش پۇله بيت، چونكه ئهه كاته لايهئى خواپهستهئى بههئز نهكات، لهبرئهوه نزاى كرده لاي خواو فرموى: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ئهئى پهروهردگارم پۇلهيهكى صالحم پئببخشه، خوايش نزاى ئهه بهندهئيهئى - كه خوئى پروت كردبوو له هموو شتى بو خوا - وهركرت.

فَبَشِّرْنَهُ بِنُحْلٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ

بەم جۆرە کە ئەفەرموی: ﴿فَبَشِّرْنَهُ بِنُحْلٍ حَلِيمٍ﴾ ئینجا ئیمەش دواى نزاكەى مژدەمان دایە بە کۆپىكى خۆگرى بە ئارامى لەسەرخۆ. ئەم كۆرە هەندى لە زانایان ئەفەرمون (ئیسحاق) بوو، بەلام ئەوەى زۆر بەى كۆپى لەسەرە ئەمەیه کە (ئیسماعیل) بوو و ئەمەیش رێك ترە لەگەل پەراوەکانى سیرەت دا. لەگەل شێوەى باسکردنى ئەم سورەتەدا.

بەكورتى بەلگە زۆرە بۆ ئەمە کە (ئیسماعیل)ە، بەلام بۆ مەبەستى ئیمە لێرەدا زیاد لەمەى و ترا درێژە پێدان پێویست نیە. کاتى بیربکەینەو لە ئیبراھیم کە خوا مژدەى وای بداتى: مژدە بە پۆلەیه خوا سەناى بکات بە سیفەت و پەوشتیكى زۆر گەورە کە یەكێکە لە سیفەتەکانى خۆى، ئەم مژدە گەورەیش لەکاتێکدا لە غەریبى دا بێت و براى - بە تەنیا - لە هەموو کەس و کارو مال و شوین و نیشتمان. کاتى ئاوا بیربکەینەو ئەگەین لە پادەى ئەو خۆشى و شادمانیەى کە پەوى کردە ئەو دڵەى کە دوور کەوتبوووە لە هەموو هۆى خۆشى دنیا و ئەم جیھانە.

ئینجا با بیرى بکەینەو لەو تاقى کردنەو گرنگەى پەوى کردە ئەم باوک و کۆرە خۆشەویستە. هەلۆیستیان بەرامبەر بەم کارە گرنگە. دەرچوونى هەردووکیان سەد لەسەد لەو تاقى کردنەو دا، بە جۆرێک وینەى لە ژيانى ئادەمیدا نە بوو و نە ئەبى. باش بیربکەینەو با تى بگەین کە گوێزایەلى و گەردن کەچى بۆ خوا ئەبى و ابى. کەواتە با باش گوێ بگرن لە قورئان ئەم پەوداوە بى وینەمان بۆ باس بکات.

خوای گەورە وەکو موزدەکەى دا بەدیشى هینا، کۆرەکەى دایە. ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ ئینجا کاتى کۆرەکە گەورە بوو هەتا گەیشتە ئەو نیش و کار بکات لەگەل باوکى دا، باوکى خەویكى بینى کە ئەم کۆرە سەر ئەبى، لە خەوێکەى دا وای بۆ دەرکەوت لەسەر فەرمانى خوا سەرى ئەبى، هەر ئەوئەندەو بەس نەک لە بێداری داو وەحى بۆ هاتى. تەنیا بەو خەو بەریارى دا لەسەر بەجى هینانى ئەم کارە گەورە کە بە بیر ئى کردنەوئەشى دلدیتە لەرزەو مۆچرکە بە لەشدا دیت. نیتەر هیچ لە دلى دا نەهات پەخنەیهک لەم فەرمانە. یان هیچ نەبیت پرسیارى بکات، ئایا ئەم تاکە پۆلەت داومى لەم غەریبەدا بى کەس و بى دەر، لەم کاتەدا کە کاتى پیری و دوا دواى ژیانە؟ بەلکو بى دل ئازارى بەریارى فەرمانبەردارىدا،

فَكَالَ بَيْتِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظُرُ مَاذَا تَرَىٰ ۗ قَالَ يَتَأْتِي أَفْعَلُ مَا

تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

زۆر لەسەر خۆو بە ئارامووە پووی کردە پارچە جگەرەکەى: ﴿فَكَالَ بَيْتِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَذْبَحُكَ﴾ وتى کوپى خوشەویستم من لە خەودا وام دى کە سەرت نەبەرم، ئەم کارە
ناوەموارە کەس نەدیووە دلى دانەچلەکان و بیخاتە پەلە و بیەوى بە ناچارى زوو خوى لى
پزگار بکات، بەلکو بە شتیکی عاداتى کە دەقى پێوە گیرابن، ئاوا بە ئارامووە ئەم شتە
گەورە ئەدا لە پووی ئەم پۆلە تا قانە بى سەر لى کردنەو. چونکە فەرمانى خواى لەسەرە.
هەموو نیماندارىکی راستەقینە — چ جاي ئیبراهیم — ئەبى ناپەزایى و دلگرانى نەبى
بەرامبەر بە فەرمانەکانى خوا، ئەم باوکە گەورە نایەوى لە ناکا و ئەم کوپەى بگرى و ئەوى
پنى سپیرواوە بەجنى بىنى، بەلکو ویستی کوپەکەیشى بزانی، ئەویش وەکو باوکى
فەرمانەکە وەرگیرى، بە گوێزپرایەلى و گەردن کەچى. با ئەویش پاداشتى گوێزپرایەلى دەست
بکەوى، یان ئەویش لەزەت و شیرینی نیمان و گەردن کەچى بو خوا بچەژنى وەکو باوکى.
لەبەرئەووە ئەفەرموى: ﴿فَأَنْظُرُ مَاذَا تَرَىٰ ۗ﴾ کەواتە تویش بیربکەرەووە تەماشای بکە، نایا رات
چۆنە و چى ئەلینیت؟ ئیبراهیم لە دلى خوى دا بریارى تەواوى دابوو کە بى سەر لى کردنەو
ئەم کوپەى سەر بپرى، بەلام بریارەکەى بە شیوہى پرس و را پینگەیاندا بو ئەمەى ئەگەر بە
گوێزەى سروشتى ئادەمى ناخوشى و بیزارىک لە دلى دا بىت نەمىنى. چونکە بەم جۆرە
وەکو خستبىتیە دەستى کوپەکە: خوى ئارەزووى چۆن بىت و ابکات.

بەلام ئەم کوپە خوشەویستە لەسەر پەوشتى باوکى بوووە گەیشتە ئەو پەلەى کەلە
پێشەووە باوکى گەیشتبوووە لەبەرئەووە بە ئارامووە ﴿فَكَالَ يَتَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ﴾ وتى: ئەى باوکى
خوشەویستم ئەو فەرمانەى پىت سپیرواوە بەجنى بىنە.

ئەم هەوالە سامناکە کەس نەدیووە وەرگرت بە پەزماوەندیووە بى هیچ بیزارى، هیچ دلى
نەگوپى لە ناستى باوکى خوشەویستى هەر وەکو جارێ ئەدەب و خوشەویستى لەگەل دا

به کار هینا وهکو وشه ی ﴿تَابَتْ﴾ دهری نهخات که به کار نههینری له کاتی نهدهب و خوشه ویستیدا به گویره ی باوی زمانی عه رب، وهکو باوکی هیچ سهری ئی نه کرده وه پرسیاریشی نه کرد که بؤچی سهرم نه بری؟ یان نه بیوت نه مه خه وه به چی نه زانی له لایه ن خواوه یه؟ به لکو به سروشتی پاکی تیگه یشت که راسته فرمانی خوایه، چونکه نه یزانی باوکی پیغه مبهری خوایه، پیغه مبه رانیش له لایه ن خواوه پاریزراون له شتی پوپوچ و ناراست، که واته با خو بئ هر فرمانی خوایه، به رامبه ر به فرمانی خوا نابئ خود گیری بکری و سهری ئی بکری ته وه له به رته وه نه فرموی: ﴿أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ نه وه ی پیت سپی راره و فرمانت پی کراه به جئ ی بیته .

ئینجاله م کاته دا که گیانی خو ی خسته ژیر دهستی و دای به خوی گه وه، له م کاته یشدا نه ده بی به رامبه ر به خوا له هوش بو، هه لگرتنی نه م باره گرانه ی نه کرد به هونه ری خو ی، به لکو گیرانه وه بؤ لوتف و یارمه تی خوا فرموی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ باوکی خوشه ویست نه وه ی پیت سپی راره به جئ ی بیته . نه گه ر خوا مه یلی ببئ و کومه کی بکات منیش یه کی که نه بم له وه به نده یانه ی که له کاتی به لا و ناره حه تی دا خو گرن و بیزاریان نابئ له وه ی لای خواوه دیت، به و جو ره ش من نه بینی و ده ستت نه که وئ .

ئینجا دوی نه م وتوویژه نوبه ی به جئ هی نانه نه وه یشمان بؤ باس نه کات و نه فرموی: ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾ ئینجا کاتئ ئیبراهیم و ئیسماعیل به نارام و په زامه ندیه وه خو یان مل که چ کرد بؤ فرمانی خوا، ئیبراهیم و ئیسماعیل به سه ر زه وی دا خست تا ته ویلی دای له زه وی. هه ندئ نه لئین به پوودا خستی له سه ر داوای ئیسماعیل نه وه ک باوکی ده م و چاوی ببینی په حم و سو ز به رگری بکات له به جئ هی نانی فرمان خوا. به لئ به راستی نه م باوک و کو په - سه لامیان ئی بیت - گه وه یی ئیمانیان پوون کرده وه. به کرده وه خه لکیان تیگه یاند له راده ی راستی له گه ل خوا دا، ده رسی گو یزایه لی و ئیسلامه تی راسته قینه یان دادا، نه م کرده وه ی نه مانه هیچ کرده وه یه کی تر هاوتای ناکات.

وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَاهِيمُ ﴿١٠٦﴾ قَدْ صَدَّقَ الرُّبِّيَّ إِنَّا كَذَلِكُمْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ

الْبَلْتَأُ الْمِئِينُ ﴿١٠٦﴾ وَوَدَّيْتَهُ بِذَنْجٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

نممه وکوکو کرده‌وی فیدایی نیه. نم باوکه به نارام و رهمه‌ندیوه بی سمر لی کردنه‌وه، به‌لکو به خوشیه‌وه نه‌یه‌وی فرمانی پهره‌ردگاری به‌جن بینن، ناوا کوپی خست، کوپیش بی جولوه به نارامه‌وه پاکشاهه، هیچ نه‌ما جگه له خوین پزان و کوشتنی، خوایش نه‌وهی ناوی، خوا نه‌و راستی و خو به‌خت کردنه‌ی نه‌وی که نم دووانه پینکیان هیئا له راده و پله‌ی هره به‌ریزی دا، که‌واته نه‌وهی خوا نه‌ویست نه‌مان به پینکی پینکیان هیئا. له‌به‌رته‌وه خوا نه‌فرموی: ﴿وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَاهِيمُ ﴿١٠٦﴾ قَدْ صَدَّقَ الرُّبِّيَّ﴾ نه‌وان نه‌وه‌یان کرد که کردیان، نیمه‌ش بانگمان کرده نیبراهیم: نه‌ی نیبراهیم به‌راستی خه‌وه‌که‌ت به‌جن هیئا، به‌راستت گیرا، نیتر پیویست به هیچی تر نیه. وه‌لامی وشه‌ی ﴿لما﴾ لیره‌دا پریار نه‌دری، واته کاتی نیبراهیم نیسماعیل به پینکی ملیان که‌چ کرد بو خوا و گوپرایه‌ل بوون، نیمه‌ش بانگمان کرده نیبراهیم که خه‌وه‌که‌ت به‌دی هیئا و به‌راستت گیرا، نیتر زیاد له مه‌ی کردووته مه‌یکه و پیویست نیه. کاتی نه‌و بانگه‌وازه هات هوشی و شادی په‌یدابوو، سوپاسی خویان کر له‌سمر نه‌وه‌ی که یارمه‌تی دان له‌م تاقی کردنه‌وه‌دا و ده‌رچوون به‌پینکی و به‌لاکه‌یشی له‌سمر لابرند و پاداشتی‌شان نه‌داتوه. نم وه‌لام نه‌وترا له‌به‌ر گرنگ کردن و نرخ پیدان پی‌ی، واته له راده‌یه‌کدایه له باس نایه‌ت و باس کردن پی‌ای دا ناگات. به‌لن به‌راستی هیئایه‌جن. چونکه به هموو هینز، بی دلّه چرکه و ویستی سمری به‌پی، هیچ کامیان نه‌یان نه‌زانی که خوا به‌رگریان نه‌کات، به‌لام خوا چونکه به‌نده‌ی خوی نه‌ناسن و نه‌زانی نه‌گمر به‌رگریان نه‌کات نه‌وان هیچ جوره سهرینچیه‌ک ناکن له ته‌واوکردنی نیشه‌که‌دا، له‌به‌رته‌وه لوتفی کرد نه‌یه‌نشت، چونکه شته‌که پیویست نیه بیکن وه‌کو له هموو پله‌یه‌کدا لوتفی کرد له‌گه‌لیان، وه‌کو نم به‌لا گه‌وره‌ی دا به‌سهری‌اندا دلّی به‌هینز کردن و به‌ریزی کردنه‌وه تا گه‌یشتنه نه‌و راده‌یه که میژووی هموو ناده‌می شتی وای نه‌دیوه، کردنی به شایانی پاداشت و هرگرتن له هردوو دنیا‌دا، هرکه‌سنی تریش کره‌وه‌ی پاک و خاوینی هه‌بن و به‌گویره‌ی فرمانی خوا بجولیته‌وه خوا پاداشتی نه‌داتوه وه‌کو نه‌فرموی: ﴿إِنَّا كَذَلِكُمْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بی‌گومان به‌و وینه‌یه پاداشتی نه‌و که‌سانه نه‌ده‌ینه‌وه که کرده‌وه‌یان باشه و به‌گویره‌ی رهمه‌ندی خوییه. ناوا له کاتی

تهنگاندا فریای نهکوهین و دهروی لی نهکینهوه. نم پرستیه هندی نهلین: نههش بهشیکه لهو فرمودهی خوا که لهگل ئیبراهیم دا کردی، کاتی بانگی کرد.

رایهکی تر نههیه: که سهربهخویه و باسی هوی دهروی لی کردنهوه نهکات. گهرهترین و خوشترین نافهرینی خوا بو نم باوک و کوپه نههیه که نهفرموی: ﴿إِنَّ مَثَلَنَا لَمَثَلُ الْبَلْتَرِ الْبَلْتَرِ﴾^۱ بیگومان بهراستی نم بهسهراتی ئیبراهیم و نیسماعیله هر نهه بوو تاقی کردنهوهیهکی ناشکرا که پیای ریاستی راستهقینهی پیجیا بیتهوه، بهمه پوون نهبیتهوه، نهوهی به تهواری خوی پووت کردبی بو خوا و خوی دارنبینی له پهیوهندی به ههموو شتیکی ترهوه، یان هر نهه بوو بهسهراتی زور گران و بهلای زور گهره که لهناو ههموو بهلا و بهسهراتی گهرهدا دیاری بیته. دوی نهوه خوی گهره بهرگری سهپرینی نیسماعیلی کرد، پیزی تری گرتن بهمهی که قوربانیهکی بو فراهم هینا به مالاتن، نیت بهرانیکی مالی بووبن یان گا کیویهک، هرچی بووه، هرچون فراهمی هینا و خستیه ژیر چنگیان نهوه نرخیکی زیاده نادا، کهواته پیویست نیه لهسر نهوه برۆین.

نهفرموی: ﴿وَلَذَلِكَ بِذُنُوبِ عَظِيمٍ﴾ قوربانی نیسماعیلیان کرد به مالاتی نهو سهری بیری، مالاتیکی گهره، به قلهوی لهش، یان به قدره قیمت لای خوا، چونکه خوا کردوویتهی به فیداکارو قوربانی پیغهمبریکی کوپی پیغهمبر - سهلامیان لهسر بیته - پیغهمبریکی وا گهره که گهرههی ههموو پیغهمبران له نهوهی نهو پهیدا بوو، چونکه پیغهمبران محمد (ﷺ) له نهوهی نیسماعیله.

نهو قوربانیه تهنیا بهوه کوتایی نههات بهلکو خوی گهره له پادااشتی نهواندا کردی رهوشت، ههروههات، نهوهتا وهکو نهبیرنی نهو یاده پیروزه ههموو سالی تازه نهکریتهوه، لهو چوار پوژهی جهژی قورباندا، له ههموو ولاتیکهوه نهو ههموو قوربانیه نهکری، فهقرو ههژار، ههروهه سامانداریش نههویتهوه لهو میوانداریهی خوی گهره، فرمانی پیداره، به جوژی قهدهغهی کردوه پوژوو گرتن لهو چوار پوژهی جهژندا، نهبن دم بهتال بین بو نهو میوانداریه.

^۱ به چوار جهژد لئیای کرده وه له سهری: ۱- وشه ﴿إِنَّ﴾. ب- پیتی ﴿ل﴾ له وشه ﴿مَثَلُ﴾ دا. ج- راناری جیا که رهوهی ﴿ضمیر فصل﴾. د- دهست پی کردن به ناو ﴿الجملة الاسمية﴾. نهمانه ههمووی گرتن به وشه ﴿الْبَلْتَرِ﴾.

نهم ياده گهوره تازه بکریتهوه با گروزی موسلمان له دلیاندا تازه بیتهوه نهو دهرسه گرنگهی ئیبراهیم دای دا بو پاش خوی: دهرسی راستی له گهل خواو ملکهچی بوی، فیداکاری له ریگای پهزامندی نهودا، باش تی بگن که خوی گهوره نایهوی نازارو سزای نهوانه بدات که راستن له گهلیدا، به لکو ئیهوی بهو جوړه به لایانه پالفتهیان بکات و هیچ چلک و چه پهلوی و له که بیان نه مینتی، تا بین به شایانی پلهی به رزی خواناسی و یادی خوا.

ئیراهیم وهکو نوح -سهلامیان لی بیت- خوا زیاده ریژیکی پی داون ته نها بهم دوانهی داوه له بهرتهوه که خوی نه یزانی: ناویانگو و سومعه یه کی له ناو هه موو میلله ت و گه له کانی پاش خویان له بهرتهوه دهر بارهی نه میس نه فهرموی: ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ هیشتوومانه ته وه بو ئیراهیم ناویانگی باش و باس کردنی به چاکه له ناو گه له کانی پاش خوی. نه وه تا نه بینین له ناو موسلمان و گاورو جوله که دا، هه روه ها ئایینه کانی تریش هه موو ریژوقه دری ئیراهیم یان لایه، له ناو به نده کانی خواداناواریزی هیه، خوی گه وره یس له قورئانی هه تاهه تایی خویدا نه فهرموی: ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سهلام له لایه ن خواوه برژی به سهر ئیراهیم دا. لی رهش هه روه کو له باسی (نوح) دا وترا لهم دوو شوینه دا دوو جوړ هه لئنگری و نه گونجی:

۱- وهکو بهو جوړه مانامان وت مفعولی ﴿وَرَكْنَا﴾ نه وترابن و بریتی بیت له ناویانگو و ریژو سومعه.

۲- نهم رسته ﴿سَلَّمَ﴾ مفعول بیت له سهر نهم باره مه بهست نه وه یه هیشتوومانه ته وه سهلام کردن له ئیراهیم له لایه ن گه له کانی پاش خوی وه.

هه ردوو باره که نه گونجی. ئینجا دووباره نه فهرموی: ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نه گونجی مه بهستی به هه ردوو، لی ره و پیشووه که هه ریه ک بین، نه یس گونجی مه بهستی بهم دووه مه هه ر ناویانگی باش و سهلام بیت، واته هه روه کو پاداشتی ئیراهیم مان داوه به ناویانگی باش پاش خوی، به سهلام لی کردن له لایه ن خواوه یان له لایه ن به نده کانی خواوه، هه روه ها نهو که سانه ی کرده و یان شیرین و جوانه، به گویره ی فرمان و پهزامندی نیمه یه پاداشتیان نه دینه وه به باس کردنیان به چاکه و به ناویانگی شیرین و خوشه ویستی له لایه ن خه لکه وه، به پهحم و به زهی له لایه ن نیمه وه.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ

إِسْحَاقَ

به هردوو جوړ هوی نوم پرېزو پاداشته نومیه که نه فرموی: ﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴾ هوی نوم هموو نیعمت و پرېزو پله بهرز کردنهوی ئیبراهیم نومیه که یه کیکه له بنده نیمانداره تایبته تیهکانی نیمه.

ئینجا زیاتر لوتفی خوی پیشان نه دا دهربارهی ئیبراهیم نه فرموی: ﴿ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ مژده مان به ئیبراهیم دا به می کورکی نه دیننی که ناو نه نری (ئیسحاق) بریارمان داوه که بیی به پیغمبر، یه کی نه بی له بنده صالحهکان.

په حم و بهزیی خوی گوره هموو کات به سر حزرهتی ئیبراهیمه بووه، کاتی که زور پیر بووه، یه کم خیزانی که سارهی ناو بوو نه ویش پیر بوو بوو، هرگیز منالی نه بوو بوو به هوی نه ووه ناومید بوو له مندا ل لهوکاته دا خوی گوره نوم کورپه یسی پی به خسی، وهکو له چند شوینی تر دا باسی نه فرموی.

نوم مژده گوره یدا به ئیبراهیم که کورپه کی پیغمبر نه بی و یه کی که نه بی له بنده صالحهکانی خوا. لوتفه کی تنها به ووه نه ووستاوه به لکو نه فرموی: ﴿ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ﴾ پیت و بهر که تی خومان پرشت به سر ئیبراهیم و ئیسحاقدا له پوله و نه وکانی دا، نه وتا له ئیسحاق نه هموو پیغمبرانهی نه وهی ئیسرائیل په یدا بوون.

له نه وهی ئیبراهیم وهک ئیسحاق و نه وکانی بوون، ئیسماعیلش بوو، له نه وهی ئیسماعیل گوره ترین ناده می په یدا بوو که محمد بوو (ﷺ). پیت و بهر که ته که به جوړی بوو هرچی پیغمبرانهی پاش ئیبراهیم هبوو پوله و نه وهی نه ون – سهلامی خوی گوره برزی به سر هموو یاندا.

وَمِنْ ذُرِّيَّتَيْهَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِيتٌ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾
 وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكْتَاؤُهُمُ الْعَلِيلِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَايَيْنَاهُمَا
 الْكِتَابَ الْمُسْتَيِّنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

به لأم و منه بنی هموو نهوه کان لهسر ریگه ی راست پویشتن وهکو نهفرموی: ﴿١١٢﴾

ذُرِّيَّتَيْهَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِيتٌ ﴿﴾ له نهوی هردووکیاندا پیاو چاک هیه و پیاو خراپی بنی
 ثایینی ناشکرایش هیه. واته نهوهکانیان دوو جوړ بوون هندیکیان په پیرهوی خوئیانیان
 نه کرد. له مهوه پوون نه بیتهوه که چاکی و خراپی به میراتی وهرناگیری، هرچوئی خراپی
 پوله ناچن بو باوکی که هیچ دهسه لاتی نه بنی له خرابه کهیدا، هروهها چاکی باوک و نه ژادو
 تیره پاکی سوودی نیه بو نهو رله و نهوی له سر نیمان و باوه پی چاکان نه بن وهکو
 پیغه مبر ﴿﴾ نهفرموی: (من بطا به عمله لم یسرع به نسبه) هرکس سستی بکات له
 نیشی چاکه، وهچپی (نسب) پیشی ناخات، هیچ سوودی پی ناگه یه نی.

هندي له نهوه چاکه کانی نیبراهیم و نیسحاق و موسا و هارونه. وا به کورتی باسیان

نهفرموی: ﴿لَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ ﴿﴾ بنی گومان نیعمه تی خویمان پرشت بهسر موسا و
 هاروندا به می که هردوو کمان کردن به پیغه مبر. منه تمان نان به سردا بهو نیعمه ته
 گوره یه که هموو خیر و پیت و بهره که تیکی تی دایه. ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خوئیان و گه له که یمان پرگار کرد لهو تنگانه هره گوره که زال بوونی فیرعون بوو
 بهسریاندا، یان تنگانه ی خنکاندن بهو دهریای که فیرعون و کومه له که ی پی خنکاندن.
 ﴿وَنَصَرْنَاهُمْ﴾ یارمه تیمان دان. ﴿فَاكْتَاؤُهُمُ الْعَلِيلِينَ﴾ که واته نه مان سرکه وتن بهسر فیرعون و
 گه له که ی دا، خوی گوره فیرعون و گه له که ی له تاو بردو نهوانی شاد کرد بهو چی و
 شوینه ی بوی بریار دابوون. ﴿وَءَايَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَيِّنَ﴾ * وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿﴾ پهراوی نژد
 بوون و ناشکرامان پیڈان که بریقه له تورات، هردووکیانمان خسته سر ریگه ی راست که
 ریگه ی خویه، هرکس بکوئته سری نهیگه یه نی به هموو کوگایه کی خیر و بهره که ت.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾ سَلَّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ رَبَّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوهٗ فَأَتَتْهُمُ لَمَحْضُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ * سَلَّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ * إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ *﴾

﴿إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ مهبست بهم وشهو وتانه له باسی نوح و نیراهیم دا وترا، کهواته پیویست نیه به پرافه و پوون کردنهوهیان. باسی موسا و هارون به درژی بیلا و بووهتهوه له گهئی سورهتهکانی قورنان دا له هر سورهتیکدا به گویرهی جیگه و شوینهکه به نهندازهی پیویست له بهسهرهات و سرگوزهشتهیان باس کراوه. چونکه زور پووداوو بهسهرهاتی گرنگ بووه له ژیانی خویمان و گهلهکیان و فیرعهونی زورداری بهدبخت و گهلهکی، لهو پووداوانه و بهسهرهاتانه پندو ناموزگاری گرنگیان ئی وهرگیراوه، بهلام لهم سورهتهدا هر نم نهندازه پهیوهندی به مهبستهکهوه هییه، چونکه وهکو له پیشهوه وترا مهبست لهم چند سرگوزهشتهیه باسی یارمتهی دانی خوی گهورهیه بو پیغهمبهران و نهوانه ی باوهریان هیناوه، پاشهپوژی سرکهوتن بو نهوان و توله سندن و پاشهپوژی بهدبختی و بن بهشی بو نهوانه ی باوهریان نه هیناوه و بهربرهکانی یان نهکرد. لهبرتهوه ناوا به کورتی باسهکیانی دواپی پی هیئا وهکو نم سنی بهسهرهاتهی تر که دیت، نهفهرموی: ﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ بن گومان بهراستی ایاس یهکی بوو لهوانه ی که رهوانه کراون به پیغهمبهرتی.

دهرباره ی نم پیغهمبهره که کن بووه؟ له کوئی بووهو؟ له نهوهی کنیه؟ چند را هییه. نهو پایه ی که جئی بپوا بن نه میه: که له نهوهی (هارون)ه، رهوانه کراوه بو سر نهتهوهیه له سوریه که بتیکیان نه پهرست ناوی ﴿بعل﴾ بوو، لهو شاره ی که نیستا پیئی نه لین:

(بعلك)، تا نیتاش چهند نیشانه و دروشمیک لهو شارهدا ههیه وایشان نهدات نهو بت پرستیه لهو شوینهدا بووه، ﴿إِنِّي أَنس﴾ وکو ئیبراهیم و نهو پیغمبرانهی نتهوهکانیان بت پرست بوون، بانگی نتهوهکهی کرد بو بهندایهتی خواو پرستنی به تهنیا، بیزاری دهربرین دهربارهی پرستنی بتهکیان که ناوئرابوو ﴿بعل﴾. له پاش دا ئیمانیا نهمینا جگه له چهند بندهیهک له بنده پاک و خاوینهکانی خوا.

وهکو نهفرموی: ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَآلَأَنْتُمْ﴾ رهوانه کرا نهو کاتهی به نتهوهکهی وت: نایا ئیوه ناترسن له عزاب و سزای خوا؟ واته بترسن. ﴿أَنْدَعُونَ بَلَاً﴾ نایا ئیوه داواو هاوار نهکن له ﴿بعل﴾ به تهمای نهون خیر و چاکهتان لیوه دهست کهوی و بتان پاریزی له سزاو ناخوشتی، نهو نهپرستن؟ واته شتی وا نهکن زور بی جی و نارهوایه، ئیوه شتی وا بی نرخ نهپرستن. ﴿أَنْدَعُونَ بَلَاً وَتَذُرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِینَ * اللَّهُ رَبُّکُمْ وَرَبُّ آبَائِکُمْ الْأَوَّلِینَ﴾ واز نههینن له پرستنی کهسن که له هموو بریاردهری چاکتر و شیرتره، واته کهسن که هموو کردهو و کاروباری ریک و پیکه و هیچ کهم و کوپی و ناتهوای نیه، له رانهیهکدا دهست نادات بو زیاد و کهم. نهوهیش نهو کهسهیه که ناوی ﴿الله﴾ یه پهروهردگاری ئیوهشو و هموو باوک و باپره پیشووهکانتانه. بهم شیوه بوون و ناسانه ناموزگاری کردن که هموو عقلی وهری نهگری. بهلام نهوانه نهفام بوون، دلیان نهدایه ناموزگاریهکهی وکو هموو هاوپی نهزانه نهفامهکانی هموو چهرهکانی پیش و پاشیان. لهسر باومره نارهو بی جیکهی خوین مانهوه و باوهریان به پیغمبرهکیان نهکرد، خوین خسته ژیر باری سزاو عزابی خوا جگه له چهند کهسیکیان کهله کوملی بنده پاک و خاوین کراوهکانی خوا بوون وکو نهفرموی: ﴿مَكَدُّوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ * اِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ دواي نهو هموو ناموزگاری و رینگه پیشان دانه کهلهکهی باوهریان پی نهمینا، وتیان تو درو نهکیت.

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣١﴾ سَلَّمَ عَلَٰٓءِ ۤإِلٰٓ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٩﴾ إِنَّهُ مِن
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْلَا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ بَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي
 الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصِحِّحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِأَيِّ لِّئَالٍ نَّعْمَلُونَ
 ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

نینجا خوی گوره هره شعی نی کردن بهمه که بن گومان نو بن باوره پانه ناماده نه کرین و
 رانه کیشترین بو ناو عزاب و سزای خوا، نو گله باوره پان نه هینا جگه لهو نه اندازه بهنده
 تایبته خاوین کراوانه ی خوا، نینجا دوا یی باسه که نه هینتی وه کو باسی پینشووه کانی نه م
 سوره ته بهم فرمودانه: ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ * سَلَّمَ عَلَٰٓءِ ۤإِلٰٓ يَاسِينَ * إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * إِنَّهُ مِن
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ وشعی ﴿إِلٰٓ يَاسِينَ﴾ چند پویه کی بو باس کراوه، نه وهی زیاتر دل بو ی نه پوا
 نه مه یه نه م دوو وشه مه بهست پیان هر یه که وه نه م ناوه به هر دوو جو ر هاتووه: ﴿إِلَاس﴾،
 ﴿إِلٰٓ يَاسِينَ﴾ لهو زمانه دا که نه م ناوه ی پی هاتووه.

هه لبراردنی نه م شیوه یان له م شوینه دا له بهر نه وه یه پیک بیت له گهل دوا دوا یی
 نایه ته کانی تر، که پی ی نه وتری (فاصله). نینجا زور به کورتی هندی له سرگوزه شتی
 (لوط) باس نه کا. له شوینی کی تر دا به پی ی پیویست و جیگا که دریز تر له سرگوزه شتی
 باس کراوه. که واته لی رده دا کورته یه کی نی باس نه کا به وینه ی سرگوزه شتی نوح که له
 شوینی تر دا به دریزی باسی فرمووه و لی رده دا به کورتی به سهری دا تی نه په پی.

پیغه مبه ریتی (لوط) نیشان نه دات له گهل پرکاری خویی و مال و منداله که ی جگه له
 ژنه که ی که له گهل بن برواکان دا به ریاد کران، نه فرموی: ﴿وَإِنَّ لَوْلَا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ بن گومان
 (لوط) یه کی که له وانه ی به پیغه مبه ری ره وانه کراون. ﴿إِذْ بَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ
 * ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ نه ی پیغه مبه ر باسی نه و کاته بکه که نیغه (لوط) و مال و منداله که یمان
 هه موو پرگار کرد له ده ست نه و گله بن باوره به بد کردارو بهد خووه، له عزاب و سزایه که
 له لایه ن خواوه هاته سهر نه و نه ته وه، (لوط) خوی و هه موو خاو خیزانیمان پرگار کرد ته نیا

پیره ژنی نهبی - که ژنی (لوط) بووه - باوه پری پی نه هیئا که نهویش یه کن بوو له کومه لی به ریاد کراوان.

ئینجا نه داله دلی نه ته وه که ی پیغه مبر (ﷺ) که به به یانی و ئیواره و شهو و پوژ پانه بوردن به لای جی و شوینه واره که یاندا، که واته با فام بگرن و ته من خوار بین، نه فرموی: ﴿وَلَمَّا لَمَّوْا عَلَيْهِمْ مُّصِحِّحِينَ ﴿٣٧﴾ وَيَأْتِلُ ﴿٣٨﴾ نیهو نه ی کومه لی قورده ییش پانه بوون به لای شوینه که یاندا له به یانی و ئیواره دا. ﴿فَلَا تَقْلُوبُ ﴿٣٩﴾ که واته عه قل ناگرن؟ واته عه قل بگرن و ته من خوار بین به وانه ی که خوی گه وره پینش نیوه به ریادی کردن له توله ی نه وه ی باوه پریان نه هیئا به پیغه مبره که یان، واته نیوه ش باوه پرتان بیی و بترسن له پاشه پوژنیکی وه ها خراپ و سامناک.

ئینجا سه رگوزه شته کانی نه م سورته دواپی پی نه هیئی به کورته یه ک له دهنگ و باسی یونس نه م سه رگوزه شته یه ش له چند شوینیکی تردا باس کراوه به کورتی و به دریزتر، له م سورته شدا به گویره ی شوینه که نه وه ی په یوه ندی پیوه ه بی و تراوه. نه وه ی که زورتر جیگای باوه ره له م به سه رها ته دا نه مه یه: نه م پیغه مبره بیزارو دل تهنگ بوو به بی باوه پری نه ته وه که ی، ئینجا ترساندن بی عه زاییکی نزیک و له لایان هله ات و به جی هیشتن به داخ و رقوه، تا گه یشته قه راغی به حرک که له و دوه ردا بوو، سواری که شتیکی پر له بارو زه لام بوو، بایه کی به هیز هلی کرد، شه پوژنیکی سامناک په یدا بوو، نه وه لای نه و کومه له نیشانه ی نه وه بوو که که سینی پا کردوو تا وانیکی کردوو و نه بی له که شتیکی که دا نه هیئی و بخرنه ناو ده ریاکه وه تا که شتیکی چی تیایه پرگار بین، بو نه و مه به سه ته قورعه یان خست و به رحه زه تی یونس که وت، هر چند به پیوا چاک ناسرابوو به لام قورعه که به شیوه یه ک هات، که دلنیا بوون که نه و پیواوه نه وه، ئینجا خستیانه ناو نه وه که، نه مه نگه هلی لوشی.

ئینجا خوی میهره بان پرگاری کرد به هوی زوری یاد و سه نای خوا که نه یکرد له سکی ماسیه که دا. نه ته وه که ی تیگه یشتبوون، که نیشانه ی عه زابه که پوی تی کردن باوه پریان هیئا له و ماوه دا که یونس به جی هیشتن.

ئینجا هاته وه بو ناویان و ئیمانیا ن تازه کرده وه، خوی گه وره ژیاندن تا کاتی ته واو بوونی ماوه یان. خوی گه وره نه فرموی: ﴿وَإِنَّ بُرْسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٠﴾ بی گومان یونس یه کنیکه له وانه ی ره وانه کراوان به پیغه مبره ی،

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١١١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١١٢﴾
 فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ ﴿١١٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١١٤﴾ ﴿ فَبَدَّنَهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ
 سَقِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١١٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١١٧﴾
 فَتَأَمَّنُوا فَمَرَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١١٨﴾

نه فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴾ باسی نهو کاتبکه و بیرلوه
 بکروه که مهلهات به داخ و رقهوه له دست نه توه که ی که باوهریان پنه نه مینا، پویشت تا
 چوه نار که شتیکی پر. ﴿ نَسَّامٌ ﴾ له پاش دا به شداری نهو کومه له ی کرد له قورعه خستندا
 ﴿ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴾ نینجا بوو به یکن لهوانه ی له قورعه خستندا سه رنه که وتن، واته
 سه رنه که وت قورعه ی بو دمرچوو که بخریته دهریا که وه و خرایه نار دهریا که و ﴿ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
 وَهُوَ مُلِيمٌ ﴾ نینجا نه ههنگیک ههلی لووشی.

له کاتیکدا که شایانی گلهیی و سه رنه نشت بوو، چونکه وازی هینا له و کاره گرنگه که
 خوا پنی سپارد به مهی که نه توه که ی به جن هینشت به رقهوه بی نه مهی خوا فرمانی
 پنی بدات. هرچند بق ههلسانی له بر خوا بوو، به لام نهو کرده وه بی نارامی و خونه گرتنی
 تیدایه، نهویش شایانی پلهی به رزی پیغمبران نیه - سه لامیان لی بیت - دوا ی نهوه
 نه ههنگه که ههلی لووشی، له سکی نه ههنگه که دا ههستی به دل تهنگی و نارچه تی کرد، زانی
 نهو کرده وه یه نار هوابوو کردی، له بهر نهوه دهستی کرد به نزاو هاوار لای خوا وه کو له
 سورتهی ﴿ الانبیاء ﴾ دا نه فرموی: ﴿ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنكَادِي فِي
 الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْتَ سُبْحٰنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾^١ خوی گه وره نزا که ی و هرگرت و
 نه ههنگه که دهی کرده وه به فرمانی خوا خستی که ناری ناوه که وه وه کو له مه و دوا باسی

^١ وشعی ﴿ اَبَقَ ﴾ مهلهاتنو و پاکرنی به نده یه له گه وره و خاوه نه که ی لیره دا به کار ماتووه بی یونس که له دست
 نه توه که ی مهلهات، به لام نه بویه چاوه پوانی فرمانی خوی بگردایه، که نه بگرد نم وشعی بی به کار هینرا.
^٢ واته یونس هاواری لی کردین له نار نهو هه مو تاریکیه دا به مهی که هیچ خویا که نیه جگه له تو، بیگریدی تو له هه مو
 له که یه ک خویا. بین گومان من به کیک بووم لهوانه ی که تاوانبان و تاوانیان له خویان کرده وه.

نه فرموي: ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ * لَلِئْتِ فِي بَطْنِيهِ إِلَى تَوْبِهِ لُعُنُونَ﴾ نه گهر يونس زيکرو ته سبيحي خواي نه کردايه بن گومان نه مایه وه له سکی نه وه نه هنگه دا تا پوژی دوايي، به زيندويي يان به مردويي، به لام يونس دهستي کرد به زيکرو ته سبيح و يادي خواو نزاو پارانه وه. ﴿تَبَدَّلَتْ بِالْعَرَاءِ﴾ به هوی نه وه وه فرمان دايه زهيه کي بن دارو درخت، واته خالی له شتن که پروي داپوشيبني. ﴿وَمَوْسَىٰ﴾ له کاتيکدا که ناساغ و نه خوش بوو له وه به سرهاته، له شي ناسک بوو بوو، له وانه بوو بهرگه ي ميش و مهگه ز نه گري، خواي گه وه چاره سهری نه وه يشی بو کرد وه کو نه فرموي: ﴿وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ به سهریه وه پروانده مان دره ختيک له کوله که، به گه لا پانه کاني سينبر بکات بووی و بهرگريشي بکات له ميش و مهگه ز، وه کو نه لين ميش و مهگه ز نيکی نه وه داره ناکه ويته وه.

نينجا دواي نه وه حسايه وه وه ته ندروستي هاته وه سهر خوی، به فرماني خوا نيرويه وه ناو نه ته وه که ي خوی وه کو نه فرموي: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ يَاقَةَ آلِ فِرْعَوْنَ أَن يَأْتِيَنَّكَ رُحْمًا مِّنْ سِدْرٍ مَّوْءِيذٍ﴾ په وانه مان کرد بولای سده هزار که س به لکو زياتر، واته ژماره يان له راده يه کدا بوو نه گهر که سني لييان ورد بباويه ته وه له سده هزار که سي که متر دانه نه مان. ﴿فَتَأْتِرُ﴾ نه وانيش له پيش گه پرانه وه ي له وه ماوه يه دا نيمانيان هينا بوو وه کو باسکرا، يان مه بهستي نه وه يه دو ياره نيمانيان هينا يه وه له پيش چاوي نه ويش. ﴿فَتَعْتَبْهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ به هوی نيمانه که يان عه زابمان له سهر لابرده و ژيانمان تا ماوه يه که کاتي دوايي هاتني ژيانيان بوو.

نينجا دواي گي پرانه وه ي نه م سرگوزه شتانه پرون کرده وه ي په يوه ندي راسته قينه ي نيوان خواو بنده کاني، توله سندن ي خوا له وانه ي که باوه پريان به م شته ريکه نه بوو. دواي نه مانه فرمان نه دات به پيغه مبر (ﷺ) که بکوليت وه له گه ل بن باوه پره کاني نه ته وه که ي له ويرو باوه پره پروو پووچه ي که باو بوو له ناوياندا، له سهره تاي نه م سوره ته وه باسمان کرد. که بريتي بوو له وه ي مه لائيکه کچي خوايه، خوا ژني خواستوه له تيره ي شه يتان — هه موو پاکي و بيگه رديه بو خواي تا کو ته نيا — هه روه ها بيداته وه به ناوچاوياندا که پيش په وانه کرده ي پيغه مبر (ﷺ) ناواتيان بوو که خوا پيغه مبر نيکيان بو بنيري و نه وان ناماده ن بوو شوين که وتني، که واته بوچي نيستا که هاتوه باوه ري پي ناهين؟! !!!

فَأَسْتَفْتِهِمُ الرِّبَا وَالْهَمُّ البُتُوكُ ﴿١١٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَكَةَ إِنثًا وَهُمْ
 شَاهِدُونَ ﴿١٢٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهَمَ لَيَقُولُونَ ﴿١٢١﴾ وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢٢﴾ أَصْطَفَى
 الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٢٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٢٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢٥﴾

ئاوا بهم شیوهیه ناموزگاری پیغمبر (ﷺ) نهکات که لهگهل شو بنی پروانه بدوی و به
 جوئی ناموزگاریان بکات له رادهی تیگه یشتنی خویندا بیئت بوئوهی بهریان ئی بپریتسهوه و
 تهک و جمیان نه مینئ بوئو بیروباوهره پرپوچهی که دژی هه موو بیرو ژیرییهکه. شو ان
 هه ر پۆلهی نیرینه یان ئهویست، زور دژی میننه بوون، پهیدا بوونی زور به عهیب و
 سه رشویریان دانهنا، لایان و ابوو میننه پلهی زور پهست تره له نیرینه، له بهرئهوه شو که سهی
 کچی بیوایه وای نه زانی هه تک بووه و نه گه تهی سه ر شانی گرتووه.

ئهوانه که لهه بارهوه فامیان گه یشتبووه شو رادهیه شتی — که بو خویمان ره وایان
 نه نه بیینی و به عاریکی گه وره یان سهیر نه کرد. دایان نه نا بو خوااا ئه یان وت: مه لانیکه کچی
 خوییه. خولیش به گویره ی تیگه یشتنه که ی خویمان بهریان ئی نه بپریتسهوه و نه فرموی:
 ﴿فَأَسْتَفْتِهِمُ﴾ پرسیار بکه له خویمان: ﴿الرِّبَا وَالْهَمُّ البُتُوكُ﴾ نایا بو پهروهر دگارت کچ
 رهوا ئه دن که به لایانهوه عارو سه رشویره، بو خویمان کوپ رهوا ئه دن که هوی سه ربه رزه به
 لایانهوه؟ یان فامیان وایه و وا تیگه یشتوون شهوی سه رشویری تیایه خوا بو خوئی داناوه و
 هوی سه ربه رزی به بهنده کان داوه؟

پرسیاریان ئی بکه لهه باوهره لارو چهوته: لهو لاره باوهریان واه که خوا فاسمان و
 زهوی و شه بوونه وهره ی دروست کردووه، شو ئه یان ژه نه ئی و پوزریان نه دات، لهه لایشه وه
 شان و پلهی خوینیان بهرز کردووه ته وه به سه ر خوی گه وره دا، جگه له مه ی که ره وادانی
 پۆله بو خوا ئه و په ری پلهی نه فامیه، چونکه دژی خوییه تییه، له بهرئهوه خاوه ن پۆله نه بیئ
 هاوسه ری بیئ، نه بیئ دهست بدات بو مردن و نه مان، له بهرئهوه قورئان له چه ند شوینیکدا به
 توندی بیزاری شه باوهره پوچه یان دهر نه بپئی وه کو نه فرموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا *
 لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا * نَكَادُ السَّمَوَاتُ بِظَنَازِنٍ مِنْهُ وَتَشَقُّ الْاَرْضُ وَيَخْرُ الْجِبَالُ هَذَا * اَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ

وَلَدًا ۱ ههروهه ها به گویرهی تیگه یشتنی خویان مه لانیکه یان بی نرخ کردوه که به میننه یان نه زانن و نیشانیان نه دن، نه قامیه کی تریان نه مه یه: له خویانه وه دم نه کوتن له شتنی که بی ناگان لئی.

له بهر نه وه نه فهرموی به بیزاریه وه به شیوهی لاقرتی: ﴿ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنۡثَا وَّمِنْ سَِٔٔدُوۡتٍ ۱ ﴾ پرسیاریان ئی بکه نایا به دیاریه وه بوون، چاویان ئی بووه که مه لانیکه مان به میننه دروست کردوه، واته نه وه شتنی نیه به ژیری پووت بزانی، به چاویش نه یان دیوه، ئیتر له کوئوه له چیه وه نه وه یان زانی؟ که واته له خویانه وه دم نه کوتن. نه وه یش نیشانه ی زور نه قامیانه، له بهر نه وه به شیوهی لاقرتی پی کردن پرسیاره که یان پوو تی نه کری، وه کو پرسته ی ﴿ وَّمِنْ سَِٔٔدُوۡتٍ ۱ ﴾ نیشانی نه دات.

ئینجا جاری دهست هه لبهستی و دروژنیان ئی نه دات له قسه و باوه ره پرپووچه کانیاندا، نه فهرموی: ﴿ اَلَا اِنَّهُمْ مِّنۡ اٰفَکِهِمْ لَيَقُولُوۡنَ * وَاَلَا اِنَّهُمْ لَكَذِبُوۡنَ ۱ ﴾ نه مانه له دروو ده له سه و هه لبهستی خویانه وه نه لئین: خوا پۆله ی دامیناوه، بی گومان نه مانه درو نه که ن، (خوا پاک و بیگه رده له وهی نه وان نه لئین) ته نانه ت بو هه لبژاردنی میننه هه ره به گویره ی بیروباوه ری خویان و تیگه یشتنی خویان به دروژن دهر نه چن. وه کو نه فهرموی به شیوهی پرسیاریک که لیره دا بو بیزاری و سه سام کردن نه کری: ﴿ اَصۡطَفٰی الْبَنَاتِ عَلٰی الْبَنٰٓیۡنَ ۱ ﴾ نایا ئیوه نه لئین کچانی هه لبژاردوه بو خوی به سه ره کوپاندا.

﴿ مَا لَکُمْ ۱ ﴾ نایا ئیوه چیتانه و چیتان ئی قهواره ناوا سه رتان ئی تیک چوه؟ ﴿ کَیۡفَ تَحۡکُمُوۡنَ ۱ ﴾ نایا ئیوه چون بریاری وا نه دن؟ بی هیچ به لگه و نیشانه یه ک. ﴿ اَفَلَا تَذَکَّرُوۡنَ ۱ ﴾ که واته نایا بیر ناکه نه وه له م شته پرپووچه چانه که له گه ل فام و تیگه یشتنی خویشتان ریک ناکه وی، واته هوشن بیننه وه به سه ره خوتاندا و بیر بکه نه وه. نه مه ی نه وان وتویانه شتنی نیه به ژیری پووت بزانی و به چاویش نه یان دیوه، که واته هیچ نه ماوه ته وه بو گونجاندنی بریاره که یان جگه له به لگه یه کی روونی ناسمانی که هاتبیتته خواره وه له سه ره وه که مه لانیکه کچی خوان.

۱ وتویانه و نه لئین: که خوا پۆله ی بو خوی بریار دوه، ئینجا پووی فهرموده یان تن نه کات و نه فهرموی: شتیکی زرد خرابی که وره تان دامیناوه، له وانته به هه موو ناسمانه کان پارچه پارچه بین به هوی نه وه وه، زه وی شق بیته و هه موو کتوه کان بکه ن به بودا به کوه کوه یی، له بهر نه وه ی ره ویان داوه بو خوا که پۆله ی هه یین. سوهرته ی ﴿ مریم ۱ ﴾.

أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأَتُوا بِكِنْيَتِكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتَنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمَسِحُونَ ﴿١٦٦﴾

زانینی ئەم شتە لەم سێ رینگە ئه‌بێ، دوانه پێشووکه و ترا که نیه، ماوه تهوه سێ سیه، ئەوا بۆ ئەمیش بهرهلستیان ئەوه ستنی که ئەگەر هیه بیهینن. ته ماشاکه قورئان چونکه رینگ و راسته، بئباک و بئترس پیشانی هه موو ئەدری به هه موو قسه و باسو بریاره کانیهوه، ئەوانیش ئەگەر راست ئەکهن به لگه‌ی وایان هیه بیهینن وهکو ئەفرموی: ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ * فَأَتُوا بِكِنْيَتِكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نایا به لگه و نیشانه یه‌کی ئاسمانیتان هیه: په‌راویکی وهکو قورئان له‌سه‌ر باوه‌رکه‌تان، نه‌ی ئەگەر راست ئەکهن و نه‌و به لگه‌تان هیه بیهینن؟ ئا به‌و جوژه قورئان چوار ده‌وری باوه‌ر چه‌ته‌که‌ی گرتن و کوز و قوزبئیکی بۆ نه‌هیشته‌وه که خۆیان تیدا بشارنه‌وه، پوونی کرده‌وه په‌رپوچی نه‌و باوه‌ر.

ئینجا نۆبه‌ی باوه‌ر په‌وچه‌که‌ی تره که باسمان کردو بریتیه له خزمایه‌تی و ژن خوازی خوا له‌گه‌ل تیره‌ی شه‌تیاندا، ئەوا ئەویش ئەهینن و به‌درۆی ئەخاته‌وه، بئجگه له‌وه‌ی به‌ درۆ ئەکه‌ویتته‌وه هه‌ر به‌و به‌لگه‌یانیه‌ی که باوه‌رکه‌ی تری له‌ ریشه‌ ده‌ره‌ینان، ئەفرموی: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا﴾ بریاری خزمایه‌تی وه‌ژو به‌ره‌ییان داوه له‌نیوان تیره‌ی جنۆکه و شه‌تیاندا، له‌به‌رئوه باوه‌ر په‌سه‌ی که بوویان و باسکرا. ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ بئگومان تیره‌ی جنۆکه و شه‌تیان ئەزانن که خۆیان له‌ دروست کراوه‌کانی خوان، له‌ پۆژی دوا‌یی دا ناماده‌ی عه‌زاب و سزای خوا ئەکرین. که‌واته ئەو په‌یوه‌ندیه که و ترا راست نه‌بوو، ئەگینا به‌و شینوه په‌فتاریان له‌گه‌ل نه‌ئکه‌را به‌لکو ریز نه‌گیران. ئەو وت‌ه و باوه‌ری ئەوان درۆیه و خوا شیایوی

١٢٠٠ نيوه نيه. ﴿سُخِّنَ اللَّهُ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ خوا پاكو بيگمرده لهو بيروباوهرو قسهو باسانهي كه نهو نهقام نهزانه دهربرهي خوا نهيكه. بهكورتى خوا بيگمرده له پوله وهاوتيره يي.

تيره ي جنوكه دووبهشن: موسلمان وكافر، وهكوله سورهتي ﴿الجن﴾ دا نهفهرموئ به زمانى جنوكهوه: ﴿إِنَّا إِنَّمَا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ﴾ كهواته لهم تيرهيه بهس كافرهكانيان نامادهي

عزازب نهكرين. لهبرنهوه موسلمانهان بهدهر نهكات، نهفهرموئ: ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ هممو تيره ي جنوكه كه شهيتانيشيان بهرتهكهوي نامادهي عزاب نهكرين جگه له بنده

تايبهتيةخاوين كراوهكاني خوا، نينجالهزمانى مهلائيكهوهئهم قسانهروونهكاتهبهت پهستهكان و نهفهرموئ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ * مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِحِينَ * إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَنِيمِ﴾ بينگومان نيسوهو

بتهكانيشيان ناتوانن كهس له خوا ههنگيرنهوهو له پهرسنتى خوا لاي بدهن و پئى لى ون بكن، جگه لهوانهي كه خوا زانيويهتي ههركيز پئى راست ناگرن، بههوى نهوهوه برواتهوه

لاى خوا كه نهوانه جينگهان ناگروه داخ نهكرين به ناگر - خوا پهنامان بدات - واته خهلكى دووچورن، نهوانهي كهوالهسهر سروشتيكي پاكن نهوانه نيوه ناتوانن ههليانگيرنهوه له خوا.

چوزهكه ي تر له سروشتى نادهمى لايان داوهو نامادهن بو لادان تهنيا نهوانه به گوشتان

نهكهن و بهس، بهسهر نهواندا زالن، نينجا نهدهن لهو باوهره كوئن و چهوته كه باسكرا بهمهي كهخويان بهباشى دانهنين، بهمهي كه ههريهكيكيان پلهو رادهيهكى تايبهتيان ههيه له ناسين

و پهرسنتى خوادا، له فرمان بهرداريدا، لهو پلهو رادهي خويانه تنناپهن. كهواته تهنيا خوايهو نهوان بندهن وهكو هممو بندهكاني تر. نهفهرموئ: ﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ، مَقَامٌ مَعْلُومٌ * وَإِنَّا لَنَحْنُ

السَّافِرُونَ * وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾ ههريهكه له نيمه پلهو شويئيكي تايبهتي ههيه، ديارىي كراوه لهوه تيئناپهري، نيمه خومان ريز نهدهين لهنويزو خواپهرسنتى دا، نامادهين و گويزايلهين بو

جئ بهجئ كردنى ههريه فرمانى پيمان سپيررايبت، نيمه زيگرو تهسبيحي خوا نهكهن.

١ واته نيمه كرمه لى موسلمانان ههيه و كرمه لى بين بروه رانيش، چهنه رايهكى تريش ههيه نهويش نهكوجن: ا - مه بهست له وشه ي ﴿مم﴾ كافرهكانه يان هممو نادهمى وشه ي ﴿إِلَّا﴾ بو (استثناء منقطع) بيت. ب - نهكار (استثناء متصل) بيت. لى دهر كراو وشه ي ﴿و﴾ ضمير له ﴿يُسَبِّحُونَ﴾ دا مه بهست هممو جئزكه و مهلائيكه و نادهميه.

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٧٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿١٧٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٧٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ ۗ
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُتْرَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَمُمُّ الْمُضْرُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُّ

الْعَلِيلُونَ ﴿١٧٣﴾

ئینجا نه گهرینهوه بۆ سر بت پرستهکان که هاو بهشیان بۆ خوا داناره، نهیداتهوه به نارچاویاندا نهو پهیمان و بهلینهی که له کاتی خوی دا پیش رهوانه کردنی پیغمبر (ﷺ) دایان، ناواتیان نهخواست که پیغمبر ئیکیان بۆ بیت و بهکونه شوینی. که و ابو بؤچی پهیمان و بهلینی خویان نابنه سر. نهفرموی: ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ * لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ * لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ بئ گومان نهوانه ئیانوت: هر بهمرجئ پهراوئکی ناموژگاری کهرمان بۆ بهاتایه به وینهی نهو پهراوهی که هاته خواروه له ناسمانهوه بۆ سر میلته و پیشوهکان، بئ گومان شوینی نهو پهراوه نهکویین و نهبووین به بنده پاک و خاوینهکانی خوا و دژی نه نه جولایینهوه.

نه مانه نهه بریاریان بوو تا پهراوئکیان بۆ هات که گورهترین پهراوی خویا به بۆ سر زهوی، کاتی هات نه مانه پیچهوانهی پهیمان و بهلینهکیان جولانهوه، وهکو نهفرموی: ﴿فَكَفَرُوا بِهِ﴾ که چی دوی هاتی باوهریان پی نههینا و کافر بوون پی، له بهرتهوه هه رهشیان لی نهکا و نهفرموی: ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ لهه و پاش نهزانن پاشه پوژی نهه بئ پهراوی و کافریهیان چۆن نههین.

دوی نهوه بهبۆنهی نهه هه ره شهوه لهوان و بهلین شکاندنیان، خوی گوره بهلینی تهوا و نههات به هه موو پیغه مهران و بهلین نههات به یارمهتی دان و زال کردن و سرخشتنی لهشکری خوی: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُتْرَلِينَ﴾ سویند به خوا پیش کهوتوه له لایهن ئیمهوه بریارمان بۆ بنده رهوانه کراوه کانهان و بریاره که یشمان نههیه: ﴿إِنَّهُمْ لَمُمُّ الْمُضْرُورُونَ * وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُّ الْعَلِيلُونَ﴾ بئ گومان و به هه موو دلنیا ییهوه تهنیا نهو بنده یانهی ئیمه یارمهتی دراون له لایهن ئیمهوه، تهنیا لهشکری ئیمه زال و سرکهوتوون. دیاره بهلینی خوا راست و رنکه و

هەرکەس گومانی تیدا ببێ - خوا نەخواستە - کافر ئەبێ، بەلام بۆ ئەمەى نەزان دُنیا ببێ
نەختى پوونی ئەمکەینەوه، بەدى هاتنى ئەوهى خوا بەلینى پینداوه:

۱- پینشەواو سەرۆكى لەشكرى خوا پینغەمبەرانن- سەلامیان ئى بىت - بەدریزایى مینزوى
ئادەمیزاد هەر پینغەمبەرى پەوانە کرابى بۆ سەر هەر گەل و قەومى. هەرچەند بە دیمەن
هوى سەرکەوتنیان نەبووه، دوزمەنیان زۆر بەهیز بووه، بەلام زۆرى پى چوو بى یان
کەم، پاشە پۆزى سەرکەوتن بۆ ئەوان بووه و دوزمەنەکانیان بەریاد بوون، یان مل کەچ
بۆ فرمانى خوا.

لە پاش پینغەمبەران هەر لەشكرى شوینى ئەوان كەوتبى، پەوشت و پینبازى ئەوانى
گرتبى ئەوانیش هەر سەرکەوتوو بوون، هەر شكاندن و شكستەیه پوى تى كردبن لە
چەرخى ئەوان یان لەپاش ئەوان، هۆكەى لادانى لەشكرەكە بووه لە پینبازى ئەوان، یان ئەو
شكانە بووه تە هوى سەرکەوتنىكى گەرە. چونكە بەو شكان و تەنگاویە هەر هەلەیه بووبى
نەماوه و پالغتە بوون، وەكو ئالتوونى لە بۆتە دەرھاتبى، بە جۆرنىکیان ئى هاتوو كەشایانى
ئەوھبى بىن بە سەریازو لەشكرى خوا. چونكە سەریازو لەشكرى خوا ئەوانەن كە خۆیان
دارن بىن لە هەموو شت بۆ خوا و مەبەستى تریان نەبى جگە لە پەزنامەندى خۆى گەرە.

۲- سەرکەوتنى لەشكرى خوا بەسەرکەوتنى ئەویروباوەر و بەرنامەیه كە لەلایەن خواوە هات.
دەبا تەماشای بکەین لەسەر تا بە خوارى ئادەمیزاد، هەر لە بەرەوه بیروباوەرى كوفرو بت
پەرسى بەو هەموو شێوه و جۆر بە جۆریهوه یەك بەیەك ئەهات و ئەرۆیشت، لەو هەمووه
یەكێکیان نەبوو بىنیتەوه و نەگۆرئى، جیگەر بىن لە دل و دەروونى مەردومدا، بەئى ئەگەر
شێوهیه بووبى، یان هەبى و ماپیتەوه ئەویش لە بنەرەتەوه ئەگەریتەوه بۆ ئایینى خوا و لەو
سەرچاوه هاتوو جگە لەویش ئەگەر هەبى بە شێوهیهكى گشتى لە جیھاندا نیە، بەلكو
تەنیا لە چەند لاو چمكىكى زەوى دا شتى وا هەیه، بەلام بیروباوەر و بەرنامەى خوا هاتوو
جیگەر بوو بۆلاوى كرد. بە تايبەتى دواترین شێوهى كە هاتە سەر زەوى بۆ سەر گەرەترینى
ئادەمى پینغەمبەران محمد (ﷺ) ئەو تە ئەبىنرئى بۆلاوى كرد لە هەموو ولاتاندا، پوى كرده
هەموو لایەك، تايبىت پەرە ئەسینئى و راستى و بە نرخى ئەم پوون ئەبیتەوه، لەگەل ئەمەشدا
لە هاتنیهوه تا ئیستا بە هەموو توانا لە لایەن هەموو هیزى كوفرو شەرەوه لە ناوخۆو لە
دەرەودا بەرگرى ئەكرئى و پیلانى بۆ فەراھەم ئەهینرئى، بە تايبەتى لە دواى پوو خاندنى
خەلافەتى ئیسلامى كە ئیتر بە دیمەنیش لەشكر و یارمەتى دەرئىكى بەهیزو بە توانای نەما.

فَنَزَّلْنَا عَنْهُمْ آيَاتِنَا لِيَلْمُوا رَبَّهُمْ فَخَتَرْنَا لَهُمْ لَآئِيًّا ﴿١٧٦﴾ وَأَنْصَرْتُمْ قُرُوبَكُمْ فَأَنْتُمْ بِآيَاتِنَا كَاذِبُونَ ﴿١٧٧﴾ وَأَنْصَرْتُمْ قُرُوبَكُمْ وَأَنْتُمْ بِآيَاتِنَا كَاذِبُونَ ﴿١٧٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

بهلام هرچی بیروباو پرو فلسفه فکانی تره هیه تا بیئت چهوتی و بنی که لکیان پروون
 نه بیته وه، خاوه نه کانی بهره بهره چنگی تن نه خن و ته ته لهی نه کهن و بزاره ی نه کهن که چی
 هیچ سوودی نیه و هر به کار نایهت. له بهره وه هر له و شوینانه ی لئی هه لوقلاوه بهر هه موو
 یارمه تی دانه وه تایبیت نه تویته وه و له دلدا نامینن.

له م بابه ته وه له م و پاش به درینژ تر و باشر نه دوین، به یارمه تی خوی گه وه. ته نیا
 خوی گه وه راست نه فهرموئی، نه بنی به لینی خوا بیته جی. نینجا پاش چاردانی نه م به لینه
 به هیزه فرمان نه دات به پیغه مبر (ﷺ) که گوئنه دا بهر بنی پروانه و پشتیان فی هه لبا و
 وازیان فی بینن بو کاتی هاتنه جی به لینی خوا. چاوه پروانی بکات، نه فهرموئی: ﴿نَزَّلْنَا عَنْهُمْ
 آيَاتِنَا لِيَلْمُوا رَبَّهُمْ فَخَتَرْنَا لَهُمْ لَآئِيًّا﴾ * وَأَنْصَرْتُمْ قُرُوبَكُمْ ﴿ که واته گوئیان مه درئی و پشتیان فی هه لکه تا ماوه یه ک، بیان
 بینه بهر سزایه وه که تووشیان دیت له کاتهدا، مه بهست نه وه یه که نه مه شتیکی راسته و
 دیته دی بهم زووانه، چاوه پروان به نینجا نه وانیش نه بینن که نیمه یارمه تی تو نه دهین و
 پاداشتمان چونه له پوژی دوایی دا؟ واته نه بینن به لینی خوا چون نه بیئت بو تو، بو نه وانیش
 هه ره شه ی خوا چون به دی دیت؟

نهو بنی پروانه که نه م هه ره شه یان نه بیست گالته یان فی نه هات نه یان وت: که ی نه مه نه بنی؟
 خوایش نه فهرموئی: ﴿أَفَعَدْنَا لِنَأْتِيَنَا سَبَاحَ الْمُنْذِرِينَ﴾ * فَإِذَا نَزَّلْنَاهُم مِّنَ السَّمَاءِ مَنَافِعَ لَهُمْ ﴿ تا یا نه وانه په له په ل
 نه بنه وه به سزای نیمه وه و انیشان نه دن که نه یانه وئی زوو بیته دی چونکه به راستی

نازانو و گالتهيان ئى دى. دەى كاتى عزابى ئىمه هاته سەريان، ئاى ھاوار بۇ ئەو مردن و مال ويرانى ئەوانە!! كاتى عزابمان وەكو لەشكرى دابەزى و خستى بەدەورو بەرى ئەوانەدا ئاى چ پۇژىكى تەنگو خراپيان بەسەر دىنى؟ ئاى چ گران و سەختە پۇژو بەسەرھاتى ئەوانەى كه ترسىنراون و گوئىيان ئەبى لەو ترساندە؟!

﴿ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى جَبِينٍ * وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴾ بەلین و ھەرەشەكە دووبارە ئەكاتمە، بەلام بە جورىكى بەھىزتر وەكو وەرئەگىرى لەلابردنى وشەى ﴿ھم﴾ چونكە وا نیشان ئەدات بە گوئىرەى رېزمانى عىلمى بەلاغە خوشى بۇ پاكان و چاكان و تەنگى بۇ ناپاكان و خراپان ئەگاتە رادەيەك كە باسى ناكرى، باس پىاي دا ناگات، ئەو خوشى و ناخوشىيە ئەوئەندە فراوانە كە چاو بكرىتەمە جگە لەوە ھىچ نابىنرى.

ئىنجاسورەتەكە دوايى ئەھىنى بەو وتەيە زۆر رىك و پىكە لەگەل مەبەستەكانى سورەتەكەدا، موناسەبەتى لە رادەيەكدايە وەكو كورتەيەك وايە بۇ ئەو مەبەستانە، ئەفەرموى بە پىغەمبەر(ﷺ): ﴿ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ پاك و بىگەردى و بىئ لەكەيى بۇ پەروردگارى تۆ لەوہى كە بى پىروان ئەيلین دەربارى خوا كە خاوەنى سەرکەوتن و توانا و تۆلە سەندە. سەلام لە لایەن خواوہ بۇ سەر ھەموو پىغەمبەران، ھەموو سوپاس و ستایشى بۇ خوا كە پەروردگارى ھەموو عالەمە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَذَّ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا

وَلَا تَجِدُ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

سوره تی ﴿ص﴾ مهككه يبه و ٨٨ نايه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره ته له سئ شت ئه دوی که بنه رته تیکی زور گرنگن بو ته واری ئه و ییرو با و هر و

به رنامه یه ی که قورئان هیئای، بن هر یه کن له و سیانه هیچ شتیک بوون نرخی نیه:

١- تاك و ته نیایی خوا.

٢- پیغه مبه رتی محمد (ﷺ).

٣- لپی رسی نه وه ی بوژی دوا یی.

به پینی په یوه ندی بهم سئ مبه سته وه باسی هه ندی له پیغه مبه ران له م سوره ته دا دیت و

ناو به ناو مرژده و هه ره شه ئه هیننی و ته منی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه دا له گه یانندی فرمانه که ی داو

له گه ل ئه مانه ی شدا به رباد بوونی سه که شان و یارمه تی دانی خوا بو بنده گوئی رایه له گانی

ئه خاته پیش چاو، به و شیوه جوانه خو ئاساییه ی قورئان. که بن گومان هه رکه سئ و هر

دائی زیند و و بیئت به ته واری سوودی ئی و هر ئه گری، وه کو له مه و دوا به دوورو درئی بی به

یارمه تی خوی گه وه ئه خریته پیش چاو. خوی گه وه ئه فرموی: ﴿ص﴾ بهم ته نها پیته

دهرگای نهم سوره ته ئه کاته وه که یه کیکه له و چواره پیته ی که باس مان کردن له سه ره تای

سوره تی ﴿یس﴾ دا، که ئیتر پیویست نیه له و بابه ته وه لی ره دا هیچ بلین، چونکه ئه وه ی له وی

وترا به سه بو ئیره و بو هه موو ئه و سوره تانه ی که نهم پی تانه خراوته پیشیانه وه. ئینجا

سویند نه خوا به قورئان، سویند له سه ر خورا وه که باس ناکات و ده ست ئه کات به و ته یه کی تر

که بریتیه له پوچوونه خوارهوهی بت په رستهکان له سرکیشی و جولانه وهیان به پینچهوانه ی
 فرمانی خواو قورئان، بهوشه ی ﴿بل﴾ دهست پی نهکات که له زمانی عمره بی دا له م
 شویناندا له سر سه ربه خوپی نهو مه بهسته که له پاشه وه دیت و پچرانی له وته ی پینشه وه،
 به لام نه م پچرانه لیږده دا پواله تیه، چونکه وته ی پیش ﴿بل﴾ سویند خوار دنه به قورئان، که
 نه وه پیش گه وره یی قورئان نه گه یه نن، نه وه ی پاشه وه ی باسی سرکه شیه له قورئان، که و ابو
 په یوه ندی ته واو هیه له دیوی ناوه وه. نه م پچرانه پواله تیه زیاده بایه خ و گرنگی نه دا به و
 مه بهسته ی که له دواوه دیت، که بریتیه له سرنچ پاکیشانی مه ردوم بو نه و جیاوازیه ی که
 هیه له نیوان قه درو ریژگرتنی خوا بو قورئان و سرکه شی و لوت به رزیی بت په رستهکان له
 ناستی قورئان، که واته به م شیوه یه و به م جوړه که قورئان کردوویه تی گه وره یی تاوانه که یان
 زور پوون نه بیته وه و سویند له سر خوار وه که ش نه ناسری که بریتیه له حه ق و راستی
 قورئان، نه گه ریته وه بو نه وه. نیت هر چه نده زانایانی ته فسیر به پینچ تا شش جوړ باسیان
 کردوه، هریه که به جوړنک بریاریان داوه، به لام زور به ی نه بنه وه به یه ک و هر نه وه
 نه گریته وه که قورئان حه ق و راسته و لای خواوه هاتوه. به گویره ی ده ستوری (عیلمی
 به لاغه) نه وتنی نه م جوړه شتانه ریخته، چونکه که نه وترا دل ی گوینگران نه روا بو هم مو
 شتی که بگونجی بکری به سویند له سر خوار و، نه و کاته زیاده گه وره یی و گرنگی قورئان
 نیشان نه دات^۱.

که واته نه وه ی نایزانی با بزانی که زور به جی به که هر سوینده که نه خوا به بی سویند
 له سر خوار وه که به م جوړه که نه فهرموئ: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِی الذِّکْرِ﴾ سویند به قورئان که
 خاوه نی زیکرو یادی خاویه، واته مه ردوم فیری زیکرو یادی خوا نه کا و پوی دل ی نه کاته
 ناموزگاری نه کات بو نه مه ی به گویره ی په زامه ندی خوا په فتار بکات.^۲ قورئان هر چه نده

^۱ هندی له ته فسیره کان تالو ته نیایی خوا نه کن به سویند له سر خوار و، هندی تر شتی تر بریار نه دن که به
 شیوه ی کی گشتی هم مووی نه گریته وه که بریتیه له وه: نه وه ی که بی باوه پان باوه بیان پی هی به پاست نیه.

^۲ دو راهی تره یه بزوشه ی ﴿الذِّکْرِ﴾. ۱- شه ره فناویانگی به رز. ۲- باسکرنی نه وه ی پیویستی ناده می پی هی به یه.

شتی تری تیدایه بیجگه له یادی خواو فیڕکردنی یادی خوا، وهکو خووپهوشتی بهرزو. سهرگوزه شته و شتی تر، به لام مه بهستی یه که م و گرنگترینی هه موو یادو زیگری خوایه. به لکو نه توانین بلین هه مووی هه ر زیگرو یاده، چونکه هه مووی هی خوایه، که واته هه مووی هه ر پووی دل نه کاته خوا، قورنان سیفتهی خوایه، وهکو خوا بئ له که یه، هه ر که س به قورنان نه یه ته سهر ریگای راست گلهیی له خۆیه تی و خۆی خراپه. وهکو نه فه رموئ: ﴿بَلِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فِی عَزْرِ وِشْقَاقِ﴾ نه وانه ی که کافرو بئ پروان هۆی بئ پروایه که یان نه وه یه خۆیان زۆر به زل سهیر نه که ن له بهر نه وه سهر شوپ نا که ن بو حه ق و غیره ت که شیکی نه فامانه به کار نه هینن، نه یانه وئ به پیچه وانه ی فه رمانی خواو پیغه مبه ر بجولینه وه، پۆچوونه خواره وه یان و زیاده ره و یان له و سیفته خراپانه دا بووه ته هۆی باوه ر نه هینانیان، نه وه کو به لگه یه کیان به دهسته وه بیئ یان ره خنه یه کیان دۆزی بیته وه له قورنان.

ئینجا هه ره شه نه کات له و سهر که شانه که خۆیان به زل و زۆردار نه زانن و پیچه وانه ی قورنان نه جولینه وه به مه ی نه یخاته پیش چاویان به رباد کردنی وینه ی نه مان له میله ت و قومه کانی رابردوو، پیشانی نه دا که کاتی عه زابی خویان هاته سهر هه واریان ئی هه لساو سهر که شیان نه ما، به لام هه یج سوودیش نه بوو، چونکه هه لیان له ده ست خۆیان ده رکردبوو، نه فه رموئ: ﴿كَرَّ اَهْلُكَامِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِ﴾ زۆرمان به هیلاک بر دو به ربادمان کردن له وانه ی وینه ی نه مان بوون له چه ر خه کانی رابردوو دا نه وانیش وه کو نه مان سهر که شیان نه کردو لوتیان دانه نه واند تا هه زابی خوا پووی تی کردن. ﴿مَنَادُوا﴾ ئینجا به گورجی هاواریان ئی هه ل نه سا، به په نا هینان و تۆبه و داوای ئی بووردن، به لام تازه هه یج سوودی نه بوو، چونکه: ﴿وَلَا تَجِیْنَ مَنَاصِی﴾ نه و کاته کاتی په نادان و نزاو لاله وه رگرتن نیه.

نه م دوو پایه ش باشو ریگه.

وه کو حه رفی ﴿فی﴾ نیشانی نه دات له گه ل به دوا هاتنی دوو وشه ی ﴿عَزْرٌ وِشْقَاقِ﴾ به (نکره) واته به نه ناسراوی: و نیشان نه دات که نه و سیفته تانه بوون به شوینو جیگایه که نه وانه تیددا نه ژینو وان له ناوی دا. حاله تی (نکره) یش به تینی و نامه موواری نه و سیفته تانه نه گه یه نی.

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كٰذِبٌ ﴿٤﴾ اَجْعَلِ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَحٰدًا اِيَّا

هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٥﴾

خوای گهوره بهم جوړه هره شهیان لی نکات و نهو شیوه سهخته نه خاته پینش چاویان
بو نه می هندی سر دانه وینن و بگه رینهوه له جوولانه وهیان به پیچهوانی فرمانی خواو
پیغه مبر (ﷺ) نم هره شهیهی دا به گوئیاندا، نیجا به درژیسی باسی لوت بهرزیان نکات
دهرباره ی خواو پیغه مبر (ﷺ) و نه فرموی: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ﴾ سهریان سوپ نه ما
له می ترسینه ری له تیره ی خویمان و وینه ی خویمان بو هاتبی. واته نه مانیش وهکو همور
نه قام و نه زانه کانی همور میله ته کانی رابردو سهریان سوپ نه مینتی له می که پیغه مبر له
گروی نادمی بییت و به تیگه یشتنی نه مان و نه وان نه بی پیغه مبر له تیره ی مه لانیکه بییت،
چونکه تینه گه یشتون له وهی که پیغه مبر تتی چیه، مه به ست له رهوانه کردنی پیغه مبراندا
چیه؟ نه گهر له و دو شته بگه یشتنیا به نه یانزانی به همور دلنیا ییوه که پیغه مبران نه بی
له گروی نادمی بن، وا نه بی ناگونجی و فرمانه که ی ناروا.

پیغه مبر تتی بریتیه له فروستاده یی له لایه ن خواوه بو سر بهنده کانی خواو هینانی
بهرنامه و پژی می له لایه ن خواوه بو نه وهی بهنده کانی خوا به گویره ی نهو بهرنامه و پژی می
خوا ژیان بهر نه سر. پیغه مبران نهو فروستادانه ن، نهو که سانه ن که نهو بهرنامه و پژی می
ژیانه نه گه یه نن به مهردوم، نه بی نهو پیغه مبرانه یه کم که س بن بو گویره یه لی و
به جی هینانی نه وهی که خوا ی گهوره به هو ی نهوانه وه ناردوویه تی بو بهنده یانی به جوړیک
ژیانیا ن بییت به چاولیکه ری بو باوه رداره کان و نهوان بتوانن په پیره وی پیشه واکانیا ن بکن.
کهواته نه م کاره گرنگه ناروا و نهو ماموستاییه ناکری به یه کن نه بی که په یوهندی ته وای
هه بییت به بهنده کانی خواوه له همور سروشتی ژیان و هاوبه شیان بییت: هه ست بکات به هو ی
خوشی و ناخوشیا ن له وزه و هیزو توانادا نه وهنده راده ی بهر نه بییت که باوه ردار توانای

تیره ی جن کراون به تابمی نادمی و په پیره وی پیغه مبرانی نادمی بکن و نه کراون به سریه خو نه گهر نا نه وانیش
پیغه مبریا ن له تیره ی خویمان نه بو.

په پیره وی نه وی نه بی له یه کتر بگه و سوزو خوشه ویستی له نیوانیاندا هه بیټ، نه ک تاران دن و سله مینه وه، بی گومان نه مه ی که و ترا زور پوون و ناشکرایه که بو پیک هیئانی نه و فروستاده ییه، نه و سه رسامسه که بی پروان بوویانه، زور بی جی و جیگای سه رسوپرمانه له لایه ن هه موو تیگه یشتوویه که وه، به لام نه فامیتی و تینه گه یشتن وایه سه رسه شیونینی و شتی پووناک له پیش چاو تاریک نه کات و نزیک زور دور نه خاتوه.

به هوی نه و نه فامی و تینه گه یشتنه وه له لایه ن زور به ی نه و بی پروانه وه به و هوی سه رکه شیی و لوت به رزی و غیره ت که شیی نه وانه ی که نه یانزانی له بهر نه وه دوو هوی به هه موو لایه ک نه یان ویست به هه موو هیزو هه موو جور به رگری نه و پیغه مبه ره که وه یه (ﷺ) بکه ن، به هر فر و فیل و پرو پاگهنده یه بووه خه لکی ئی دور بخه نه وه، یه کئ له و پرو پاگهنده نه مه بوو که نه یان وت: نه مه جادوویازه پی ئی نه خه له تین، درو نه کات، وه کو نه فه رموی: ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾ کافره کان و تیان و نه لین دهر به ره ی پیغه مبه ره (ﷺ) نه مه سیحریازیکی زور دروونه، نه مانه ناچار بوون نه م فیله به کار بینن، چونکه به هیچ جورئ به رگری خوی و یارانی نه نه کرا، بوژ به بوژ بوو له زیادیی بوون و په ریه ان نه سه ند، هر که سه نه که وه سه ر نه و ریگایه به هیچ جورئک لای نه نه داو ناماده بوو بو فیداکاری به هه موو شتی، ئینجا نه مانیش نه یان وت: نه مه سیحریازه و سیحریان ئی نه کات، خو گه وه سه رو که کان نه یانزانی که پیغه مبه ره راسته و نه وه ی هیئاویه تی له توانای ناده میزاددا نیه، به سه نه وه چه کیئ بوو به کاریان نه هیئا بوئنه وه ی ژر دهسته کات هر به نه ده ی نه لقه له گوئی خویان بن و با نه و سه روکیه نار ه واییه یان به و هه موو عه نه نه و که شخه ییه وه هر به رده وام بیټ و بمینینه وه، چونکه باش نه یانزانی نه م ئایین و با وه ره ی که پیغه مبه ره (ﷺ) هیئاویه تی نه گه سه ر بگری ماوه ی زولم و نار ه وایی نادات.

بو به لگه نه م پووداوه نه گپری نه وه که له سه رچاوه ی باوه ر پیکراودا هه یه: (ئین و ئیسحاق) نه فه رموی: کو مه ئی له پیوانی قوره ییش لای وه لیدی کوپی موغه یره بوون که له پیاو ماقولانی قوره ییش بوو، پش سپی بوو، کاته که کاتی چه ج بوو وتی پی یان: کاتی چه ج کردنه و له هه موو لایه که وه نوئنه ری عه ره به کان دین و دهنگ و باسی محمد بلا بووته وه پرسیارتان ئی نه که ن بریار بده ن که هه موو یه ک قسه بن با هه ندی هه ندی تر نه خه نه وه

بەدرۆو، ئەوانیش وتیان: دەی تۆ شتێ بڵێ با ھەموو ئەو بڵێن، ئەویش وتی: نەخێر ئێو
 بڵێن من گوێ ئەگرم، ئەوانیش وتیان با ھەموو بڵێن: (کاھین) ە، واتە ئەو دەی کە ئەلێ لە
 جنۆکەو ھەوالم بۆ دیت و غەیب ئەزانم، وەلیدیشت لە قسەى کاھین ناچیت، وتیان دەبا بڵێن
 شیتە، ئەویش وتی: ھەموو شیت ئەناسین، شیت قرخە قرخی پێ ئەکەوئ و کەف
 ئەچەرنی، ئەم کەى وایە؟! وتیان دەبا بڵێن شاعیرە. وتی ئەمیش نیە! ئیمە ھەموو جوو
 بەشەکانی شیعەر ئەناسین ھیچی لەشیعەر ناگات، وتیان بابڵین جادوو بازە. وتی
 جادوو بازیش نیە! ئیمە جادوو بازیشمان دیو، کەى وەکو ئەوان شت گری ئەداو فوو ئەکات
 بە شتدا، وتی بە خوا ئەمەى کە محمد ئەیلێت شیرینەو تام و مزەى ھەبەو قسەکانی - واتە
 قورئان - چەند پێگەو شیوو دۆلى ئی ئەبیتەو، چەند پەل و پۆى ئی ئەبیتەو، لە ھەموو پەل و
 پۆکانیدا بەرو میوہى ئی ئەچنرئ، ئێو ھەر یەکن لەم شتەنە بڵێن خەلکى ئەزانئ درۆ
 دە لەسەبە، بەلێ نرکترین شت بۆ خەلە تاندنی خەلک ئەمەبە بڵێن: سحیربازە، ئەو تا وتاریکی
 ھیناوە کوپ لە باوک ئەکا، برا لە برا، ژن لە میرد، کەس و کار لە یەکتەر، لەسەر ئەو بپارە لە
 لای ھەلسان، سەرە پێگایان ئەگرت لە وەفدەکان ھەرکەسێکیان ئەبینی پێیان ئەوت: دەخیلە
 وریای خۆت بە، ئەو پیاوہى کە داوای پێغەمبەراییەتى ئەکات، نەتخەلەتینی، ئەو سحیربازە.
 ئەمە بوو بئەرەتى قسەى کوئەلى قورەیش، ئەیان وت: سحیربازە و درۆزن. خویان باش
 ئەیانزانئ کە درۆ ئەکەن و پڕو پالانتە ئەکەن بۆ ئەمەى کوپى خەلکى ئی دوور بخەنەرە.
 ئەمانە لەبەر ئەفامیان سەریان سوپما بوو لەمەى کە بانگیان ئەکات بۆ پەرستنی تەنھا
 خویەک - کە قسە لەو راستر نیە و ھەر ئەو شایانە بۆ گوئ ئی گرتن - زۆر بە بیزارى و
 سەرسامیەو ئەیان وت: ﴿أَجْمَلُ اللَّيْلَةِ إِلَٰهَا وَجِدًّا﴾ نایا ئەم ھەموو خواوەندە ئەکا بە تەنھا
 خویەک؟ واتە دان نانی بە خویەتى و پەرستراوى ئەم ھەموو بتانەى ئیمەدا، ئەبەوئ ھەر
 تەنھا خویەک بئ و ھەر ئەو بپەرستئ. ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ بئ گومان ئەمە شتیکە زۆر جینگای
 سەرسوڤمانە. چونکە پێچەوانەى ئەوہیە کە باب و باپیرمان بە یەکجار بپاریان لەسەرہەتى.
 جگە لەوہش زانین و دەسەلات و توانایى تەنھا خویەک ناگات بە کاروبارى ئەم ھەموو
 جیھانەدا.

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَنُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ مَلَّةٍ

الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ ﴿٧﴾

نهمانه به هموو جوړ هوليان نه دا بو بهرگري پينهمبر (ﷺ) به تايبه تي گوره كاني
قوره يش، چونكه مه ترسيان نه كرد لنيان تيك چي. له بهر نه وه تن كوشان و هولي گرنګ نه وان
نه ياندا، به كومه ل نه گه پران به ناو كوړو چه ماوه ري خه لكي دا نه يانبره ميشكيانوه كه
نهمي محمد نه يلني مهبه ستي نايين و يروباوهر نيه. نهمه مهبه ستي تري هه يه له په ناي
نهمه دا، نيمه باش ليي نه زانين و ناگادارين، نه خه له تين پني؟ ا له سر يروباوهر ي خوتان
لاندهن، نه يه وي به ناوي نايينه وه گوره يي و سر وكي بيچري بو خوي، وه كو نه فرموي:
﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَنُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾ كومه لي پياوماقوليان دهر نه چوون و
نه گه پران به ناو كوړي خه لكي داو پنيان نه و تن برون دوور كهن له محمد، گوي مه دن به
قسه ي، سوودي نيه قسه كردن له گه ليدا، خوتان بگرن و دامه زراو بن له سر ريگاي خوتان
له سر په رستني خواكانتان. نه خه له تين به هموو هولو ته قه لاي محمد، چونكه نه و
مهبه ستي نه وه يه ببيته گوره ي عره ب و عجه م، نه وه يش شتيكه كه هولو و تن كوشاني بو
نه كري، واته حقي خويه تي هر چي بو بكا، چونكه بو خوي هولو نه دا، به نيوه چي؟

له دهورو به ري نه و بت په رستانه دا دوو نايين هه بو، جووله كه يي و نه سراني تي، نهم دوو
نايينه نه گه رچي له يه كم جarda نايينيكي ناسماني بوون، ته نها خويان نه په رست و تا
ماوه يه كي زور به و جوړه هاتن، به لام له دواييدا نايينه كه يان گوړي، هاو به شيان بو خوي
تاك و ته نها برياردا، جووله كه دوو خواو، نه سرانيش سي خوا، نينجا گاوره كاني قوره يش
نه و دوو نايينه يان نه كرد به به لگه له سر قسه كه ي خويان كه يه ك خوا ناگونجي. نه يان وت
به كومه لي ژير ده سته: ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ مَلَّةٍ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ﴾ نهمي كه محمد نه يلني -
واته په رستني ته نها خويه ك - نهمان بيستوه له هيج نايين و ميله تيكي تردا، نهمه هر
شتيكه محمد خوي هولي نه به ستن. يه كه م شتيك كه له ناييني نيسلام دا زور به گرنكي
گيراييت، باوهره به تاك و ته نها يي خوا، نيسلام ويستي و نه يه وي نه و باوهره به پاك و

١ هندی له زانایان نه لئین: مهبست له م نایه ته نه وه يه: نهمه به سه رها ت و نه گه تبه كه كه له به سه رها ت كاني چه رخ و پښ
پوي كراهه ته نيمه نه يي خومان بگري و نه گورين، هندی تر نه لئین مهبست نهمه يه نهم ناييني نيمه شتيكي به رخه
ناحه ز نه يه وي ليمان بيستين.

پوخته‌یی راگیرئ، پووت بکری له هه‌موو له‌که و چلک و چه‌په‌لیه‌ک که پووی تئ کرد لهو نایینانه‌ی پیش ئیسلام و به‌مۆی لادانیان لهو پرنکه راسته که له پیشه‌وه له‌سه‌ری بوون، ئیسلام بۆ ئه‌و مه‌به‌سته له هه‌موو شت زیاتر هه‌ول و تئ‌کۆشانی کردوه، به‌لکو هه‌موو کاروباریک ئه‌گپرتیه‌وه بۆ تاک و ته‌نهایی خوا، له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌رته هه‌موو شتی دامه‌زاندوه له‌به‌ر دوو هۆ:

یه‌که‌م: تاک و ته‌نهایی خوا شتیکی راسته، بوون و مانه‌وه‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره له‌سه‌ر ئه‌وه دامه‌زراوه و پاره‌ستاره، پرنک و پینکی ئه‌م بوونه‌وه‌ره به‌لگه‌یه‌کی زۆر به‌هیزه و شایه‌تیکی راست و په‌وانه له‌سه‌ر ئه‌و تاک و ته‌نهاییه.

دووه‌م: ژبانی ئاده‌میزاد بئ باوه‌ر به تاک و ته‌نهایی خوا، به پرنکی ناپروا و نرخیکی ئه‌وتۆی نیه.

بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو هۆیه به جوانی ئه‌زانم ئه‌ندازه‌یه‌ک دریزه پیدان به‌م باسه، ده‌رباره‌ی هۆی یه‌که‌م: ئه‌م پرنکه پرنک و نه‌گۆزاره که هه‌یه له‌ئینوان ئه‌م خۆرو مانگ و زه‌وی و ئه‌ستیرانه‌دا، پینکه‌نیانی شه‌و و پۆژو به دواهاتنیان و به‌ناو یه‌کدا چوونیان بئ به‌رگری هه‌رکام له یه‌کتر، ئه‌م پرنکه نایابه هه‌موو خاوه‌ن بیرو ژیرییه‌ک ئه‌زانی بئ ته‌نها خاویه‌ک ناپروا هه‌لناسووپئ. ئه‌م کاروباره ئه‌گه‌ر به ده‌ست زیاتر له یه‌ک خواوه بوویه هه‌ر له پرنه‌وه نه‌نه‌بوو، ئه‌گه‌ر بیش بوویه تیک ئه‌شینوا وه‌ک خوا ئه‌فه‌رموئ: ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾^١ هه‌موو سه‌روشتیکی پاک و خاویز و ساغ به هه‌موو دناییه‌که‌وه باوه‌ری هه‌یه به‌و به‌لگه‌یه‌ی که‌لم نایه‌ته‌دایه. له‌به‌رئه‌وه زانایانی ئیسلام هه‌ر له کۆنه‌وه له په‌راوه‌کانیادا زۆر به گرنگی ئه‌م به‌لگه‌و ده‌لیله تیرو ته‌واوه‌یان هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی خوا، به چه‌ند جۆرو شیوه‌یه‌ک دایان‌پشتووه، که پنیوست نامینئ به هیچی ترو تۆپه‌لئ قور ئه‌دات به ده‌می که سانیکدا که هاوبه‌ش بۆ خوای تاک و ته‌نها په‌وا ئه‌بینن، پنیوست ناکات به هینانی ئه‌و شتانه‌ی که له‌و په‌راوانه‌دایه، چونکه خوای تاک و ته‌نها کاریکی وای کردوه وه‌کو خۆی به‌لینیدا^٢ مه‌سه‌له‌که‌ی پوون کردوه به ده‌رخستنی زۆر له‌و نه‌ینیانه‌ی که شاراره بوون له‌ناو

^١ واته: ئه‌گه‌ر بیجگه له خوای تاک و خوای ترکاربه‌ده‌ست ببوایه له ناسمان و زه‌وی دا ئه‌شینوان به‌ مل یه‌کدا، چونکه یه‌ک جۆر پرنکه هه‌یه ئه‌وه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی یه‌ک خوا.

^٢ مه‌به‌ست له‌وه ئیشاره‌ته بۆ ئه‌و نایه‌ته که ئه‌فه‌رموئ: ﴿سُرِّيهِمْ مَا يَتَنَاقَى الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَقٌّ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ وه‌کو له‌مه‌رپیش به یارمه‌تی خوا له سوره‌تی ﴿فصلت﴾ دا شه‌رحی ده‌که‌ین.

بوونهومره که بیدا، نهو هتا به گویره ی نهو ی پوون بوو هتوه له زانیاری تازهدا، هرکس ریژی ژیری خوی به لاره بیئت ناتوانیئت باوهری به تنهنا خویهک نه بیئت، چونکه به گویره ی نهو زانیاریه پوونه که بوونهومر همووی وکو یهک له چند پارچه یهک و شتیکی جور به جوری جیاواز پیکهاتوون که هموو نهوانیش له «ذره» پیک هاتوون، کهواته همووی یهکن لهو ی که لئی پیکهاتوون و دروست بوون، هروده ها پوون بوو هتوه که نهو بوونهومره بهم هموو فراوانیهوه، بهم هموو زوری پارچهکانی که نایهته ژماره، بهم هموو دوریه له نیوانی خور و مانگ ونهستیروهکان، دوریهکی وا که بهساله های پووناکی (السنة الضوئية) بهراوردنه کرین.

نهو بوونهومره گهریه به یه کجار بیرهستان به هموو پارچهکانیهوه له سئ بهش: (نهلیکترۆن، نیوتروۆن، پروتۆن) وکو بو زانیان پوون بوو هتوه له تهقینی «ذره» لهناو بو مبابی (نیوترونی) یه دا، نهو «ذره» یه که بچوک ترین پارچه یهوه هموو شتی لهم بوونهومره دا لهو. پیکهاتوه بیرهستان هموو کات نهلیکترۆنی هموو «ذره» یهک وا له خولانهوه و گهردشدا به دوری پروتونهکاندا، وکو خولانهوه ی نهو نهستیروهکی که دوی خور کهوتوون له کومه لهی خوردا، وکو سوورانهوه و خولانهوه ی مه جهرهکان. که هر مه جهره یهک پیکهاتوه له چند کومه له یهک لهو کومه له خورانه... ئیتر هروده ها! نهو هموو گهردش و جوولانهوه و خولانهوه به پژیمنیکی ریک و پیک هموو له پوژئاواوه بهرو پوژهلآت به پیچهوانه ی گهردشی سعات، ئینجا نهو هموو به ریک و راستی، بیرهوه ی گوپان و شیوان و بیرهگری و له یهک کهوتنی یهکن له یهکیکی تر، کهواته به گویره ی زانیاری تازه، بوونهومر همووی یهکه له پیکهاتن و نهوه ی لئی پیکهاتوه، هموو یهکن له پژیندا وکو باس کرا، کهوابو زور پوون و ناشکرایه که نهوه ی نهو گهردشه نهکات بهم هموو، بهو جور که باس کرا، که هموو ژیری و بیریکی تیدا سهرسام و سهرگردانه، نهو کهسه ی که نایه لنی نهو پژیمه بشیوی، نهو کهسه ی که نهو مانگ و پوژو نهستیروه مه جهرانه ی له نه دازنیکی دیاری کراودا دور خستوتوه له یهکن، ماوه نادات و نایه لنی هیچ بهرو دواو تیکه لی و پیکه لی و هله کهوتنی پوودات، نهو کهسه نه بیئ تاک و تنهنا بیئت و نه بیئ ناگادار بیئت به سهر سروشتی نهو هموو دا، به سهر جولانهوه و خولانهوه یاندا، نه بیئ به دهسلآت و توانای نهو کهسه نه مانه بیئ، کهواته شتیکی زور راسته که نهو بوونهومره شایه تیکی راست و رهوانه له سهر تاک و ته نیایی خوی گهره، هرکس گومانی له شتی وادا بیئ به راستی نهو کهسه پیچهوانه ی سروشتی ژیری و بیرو فام نه جولیتهوه، چ جای

ئەوانەى ئەومندە نەفامن كە بە تەواۋى لە سنوورى ئادەمى دەرچوون گومانىيان وايە كە ئەم بوونەومەرە لە خۆيەومە بىن خوا پەيدا بوومە كاروبارى ئەپوا.

ئىنجا لە بابەت ھۆى دوومەومە كە برىتى بوو لەومەى ژيانى ئادەمىيى سوودو نرخیكى ئەوتۆى نىە، بىن باومەر بە خوايەكى تاكو تەنھا لەو بابەتەومە ئەلین:

۱- پوون بوونەومەو جىگەر بوونى باومەر بە تاكو تەنھايى خوا لە دلۆ دەرووندا زۆر گرنگە بۆ ئەمەى كە خاومەن باومەرەكە تىبگات لەو بوونەومەرەى كەوا لەناويداۋ لە پادەو پلەى خۆى لەناويدا، لە پەيەومندى بەو ھەموو شتەومە، ئىنجا بۆ تىگەيشتنى دەربارەى خواو ناسىنى، پەيەومندى پىۋە، ئەو تىگەيشتنە بەو جۆرە زۆر گرنگو پەر سوودە بۆ پاكو خاۋىنى ھەستى ئادەمى لە ھەموو كاروبارى ژيانىدا.

۲- باومەر بەو تاكو تەنھايىيە بە شىۋەى راستەقىنە، ئادەمى تىن ئەگەيەننى كە ئەبىن پەيەومندى بە ھەموو شتىكەومە لە سنوورى خۆيدا بىت، ئەو كاتە لە سنوورىكى راستدا پەيەومندى ئەبىن بە ھەموو دروست كراوانى خواومە جگە لە خوا كەسى تر بە زالۆ توانادار داناننى بەسەر ھەست و دلۆ دەروونىا، كەواتە ھەست و تواناى خۆى بەش بەش نابىن، ھەمووى ھەر سەر شۆپو گەردن كەچ ئەبىت بۆ تەنھا خوايەك.

۳- ئەو باومەرە پاكە بېوادار تەمىن ئەكات كە لەگەل دروست كراومەكانى خوادا ھەق وايە ناسراۋى و كۆمەكى و خۆشەويستىي ھەبىن، ئەو كاتە ژيانەكەى تامو بۆن و لەزەتى ترى ھەيە كە بۆ بىن باومەرەن نىە، تارىكى و تەم و ماتەمىي و بىن نارامى دور ئەبىن لىيەومە بە پىچەوانەى بىن باومەر.

۴- ئەو باومەرە شىرىنە خاومەن باومەرەكە وا لى ئەكات كە تەمىن و نامۆژگارى ھەر لە خواومە وەربىگرنى، ھەموو كاروبارى ژيانى بە گويزەى فەرمانى ئەو جىن بەجىن ئەكات بۆ ئەمەى جولانەومەى خۆى رىك و پىك بىت، لەگەل جولانەومەى خۆى رىك و پىك بىت، لەگەل جولانەومەى بوونەومەردا بە شىۋەيەكى گشتى، ئەو كاتە دور ئەبىن لە ھەموو خراپەو نارەوايىيەكەومە، بەكورتى خاومەنى ئەو باومەرە وەكو خواى خۆى ئەناسن تىن ئەكات لە بوونەومەرو ژيان و ئادەمى.

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾ أَمْرَعْنَاهُمْ خَرَائِنَ رَحْمَةٍ

رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿١﴾

پاش بیزاریان دهرباره‌ی تاك و تهنیایی خوا ئینجا دهرباره‌ی پیغه‌مبهرتی پیغه‌مبهر (ﷺ) به بیزاریه‌وه سهرسوپرمانی خوئیانیان دهرته‌بهری، که چون له‌ناو ئهم هه‌موو پیاو ماقولانه‌دا ئهو بکری به پیغه‌مبهر، ئه‌یان وت: ﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ ئایا چون له‌ناو ئیمه‌دا به‌تایبه‌تی (محمد) جیا کراوه‌ته‌وه و وحی بو هاتووته خواره‌وه له ناسمانه‌وه؟ ئه‌بوایه بو یه‌کن له پیاو سهرکه‌کان بهاتایه، وه‌کو له سورته‌ی ﴿زخرف﴾ دا ئه‌فرموی: ﴿رَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقُرَيْشِ عَظِيمٍ﴾ ئه‌مانه‌له‌مه‌ناسه و قسه‌کانیانه‌وه دهرته‌که‌وی که دووچاری حه‌ساده‌ت و به‌رچاو ته‌نگی بوون، ئه‌وه بوو به هوی باوه‌ر نه‌هینانیان وه‌کو له په‌راوه‌کانی ژبان نامه‌ی پیغه‌مبهردا لییانه‌وه ئه‌گپرنه‌وه که به ده‌می خوئیان دانیان به‌وه‌دا ناوه.

(ئین و ئیسحاق) له محمدی کوپی مسلمه‌وه ئه‌گپرنه‌وه: که شه‌وی له شه‌وان ئه‌بو سوفیان و ئه‌بو جه‌هل و ئه‌خنه‌سی کوپی شوره‌یق له مال دهرچوون بو ئه‌مه‌ی گوئی بگرن له قورئان خویندنی پیغه‌مبهر (ﷺ) له کاتی شه‌ونوژی دا ئهم سیانه هیچیان به یه‌کتریان نه‌ئزانی. گوئیان گرت هه‌تا پوژ بووه‌وه، که گه‌رانه‌وه له رینگه‌دا گه‌یشتن به یه‌ک، کاتی به یه‌کتریان زانی که‌وتنه تانه و لومه‌ی یه‌کترو وتیان: ئه‌گه‌ر نه‌فامه‌کان به شتی وا بزانش دلیان ئه‌گوپی و لانه‌ده‌ن له ئایینی باو و باپیره‌یان، بو شه‌وی دووم خوئیان پی نه‌گیرا، چوونه‌وه بو گوئی‌گرتن، هه‌روه‌ک شه‌وی یه‌که‌م گه‌یشتن به یه‌ک و هه‌مان قسه و باس پووی دا له نیوانیاندا، بو شه‌وی سئیه‌م هه‌مان ده‌ستوور چوونه‌وه و گه‌یشتن به یه‌ک، ئینجا په‌یمانیا‌ندا به یه‌کتر که جارنکی تر ئیشی وا نه‌کن. ئینجا بو به‌یانی ئه‌خنه‌س چوو بو مالی ئه‌بو سوفیان وتی: راست پیم بلئ: رات چونه دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی بیستت له محمد؟ ئه‌بو سوفیان وتی: به‌راستی

با ئهم قورئانه به‌یترابه‌ته خواره‌وه بو سهر پیاوئیکی گه‌رده له یه‌کن له‌م دوو نئیه‌دا، واته مه‌که‌ک و تانیف.

هەندى شتم ئەبىست تى ئەگەيشتم لىي، هەندى ترم ئەبىست نەم ئەزانى مەبەستى چىيە؟
 ئەخەس وتى: بە خوا قەسەم مەيش ھەروا، لە پاش دا چوو بۆ مالى ئەبوجەهل و نەو
 پرسىارەى لەویش کرد، لەو ئەمداوتى: چىم ئى بىستوو؟ ئىمە و خىلى ئەوان بەرەرهكانىمانە
 لە كۆنەو و لە شەرف و گەورەى ئەوان چىان کردوو کردومانە، نانىان داو و بە خەلقى
 نانىان داو، و لاخى سوارىيان داو بە خەلك ئىمەش داومانە، بەخشش و خەلاتيان داو،
 داومانە، تا وامان ئى ھاتوو بەرامبەر و ستاوينەتەو، ئىستا ئەوان ئەلەين: پىغەمبەرىكەيان ئى
 ھەلكەوتوو و وەحى لە ناسمانەو بۆ دىت، دەى ئىمە ئەو لە كوئى بىئىن؟!

سوئند بى بە خوا ھەرگىز باوھرى پى ناھىنن، نالەين راست ئەكەيت. ئەوا پوونى کردوو
 كە ھۆى باوھر نەھىنانى ئەو نەخوشى ھەسادەت بوو، ئىنجا خواى گەورە بەرپەرچى ئەو
 قەسە ناوھوايانە ئەداتەو بە وتەيەك كە بە جارئ بۆنى لاقرتى و ترساندن و ھەرەشەى ئى دىت،
 ئەفەرموى: ﴿كُلُّهُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوْرُوا عَذَابٍ﴾ واز بىنە لەو قەسەى پىشوو، ئەمانە باوھرى
 تەواويان نى. دوو دل و دوو شكن لە قورئانەكەى من دا. لىيان گەپئ، ئەمانە ھىشتا عەزاب و
 سزاي منيان نەچەشتوو بۆيە ناوا بى باوھرن، كاتئ كە چەشتيان ناچار ئەبن باوھرى رىك و
 راست ئەھىنن، ئەگەر چى سوودىشى نىە باوھرى وا، ئەم بى پروانە لايان وابوو كە كردنى
 محمد (ﷺ) بە پىغەمبەر ئىشىكى بى جىيە، ھەق وابوو يەكئ لەو گەورە پىاوانە بىرايە بە
 پىغەمبەر، ئەمەش دەم درىژىيەكى ئىجگار بى ئەندزە و دەست خەستە كارى خوايە،
 لەبەرئەو ئەيانباتەو بە خوئان دا بەمەى كە ئەوان ھىچيان بە دەست نىە و ھەموو شت بە
 دەست خوايە. ﴿أَمْعِدْهُمْ حَرْابًا رَحْمَةً رَبِّكَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ئەمانە كە ناوا دەم درىژى ئەكەن
 ئەيانەوئ بەخششى خوا دابەش بکەن بەسەر ئاوانەى ئارەزوويان لىي ھەيە. ئايا ئەمانە
 خاوەنى غەزەنەكانى رەھمەتى ئەبراوھى پەروردگارى تۆن، تا بە ئارەزووى خوئان دەبىستى
 تى بخن، واتە پىغەمبەرىتى خەلاتىكەلەلەين خواو بە ھەركەسى بدا كەس ناتوانئ بەرگرى
 بکات، چونكە پەروردگارى تۆ زالە بەسەر ھەموو كەسو ھەموو شتدا، بەخشندەيەكى وا
 مافى خوئەتى ھەرچى بدات بە ھەركەس.

أَمَلَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ
 مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ﴿١٢﴾ وَنَمُودٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابِ ﴿١٣﴾ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

ئینجا باش شهوه که تهریقیان شهکاتوه بهوهی کهوترا، دوباره تهریقیان شهکاتوه که شهوانه دهسهلاتیان بهسهر شه بوونهومرهیشدا نیه، که بهشیکی کهمه له غهنهه یرهحمتهه نهپراوهی خوا، کهواته چوئن دهه شهکوتن له بهشدار کردن و بیبهش کردنی مهردوم، واته کهسنی خاوهنی ناسمان و زهوی و نیوانیان نهبی یرنگهه شه جوژه دهست پیخستنهه نیه، شهفرموی: ﴿أَمَلَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بهلکو نایا ناسمانان و زهوی و نیوانیان له ژیر دهسهلاتی شهوان دایه؟ ئینجا به شیوهی دهه کوتی و لاقرتیانهوه شهفرموی: ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾ شهگهر ناسمانان و زهوی و شهوهی نیوانیان مولکی شهوانه دهبا به پی پلهدا سهرکهون و بچن بولای سهرووی ههمووانهوه و لهسهر تهخت دانیشن و ههموو کاروبار بگرنه دهست و شه کاته ههکهسیان ویست وهی بو بنیزن و بیکهن به پیغهمبهر، شهه شهوپهری گالته پیکردنه بهوانهه که بهبی شهرمی رهخنهیان له خوا شهگرت لهسهر پیغهمبهرتی پیغهمبهر (ﷺ).

ئینجا شه جوژه رهویشته له بهرامبهر بهرپهرچ دانهوه و دهه کوتی زور بلی و دهه دریزانهوه زور گرنگه، زور کاریگهوه و کار شهکات لهوانهه که به نهزانیی دهه دریزی شهکن، ههر یهکن لهمانه ههست و فامی ههبی شهگهریتهوه بو یرنگهه راست، شهوهیشی که مردوویی با ههر مردوویی، شه کاته وهکو شاعیر شهلی وههان:

من یهن یسهل علیه الهوان مالجرح بعیت ایلام.

¹ شهوهکهسهی بین نابوو بیت له پیسوا کردن نیه، چونکه شهوهکهسهوه کومردو و ایهمردو ههرچه ند بریندار بکری نازاری نیه.

ئىنجا باقريان دهرنه‌خا كه ئەمانە هېچ نرخىكيان نيه، كۆمەلىكى بىن نرخن وەكو ئەو كۆمەلانەى كەلە ھەموو كاتىكدا ھەلساۋن لە پىنغەمبەران، لە پاش دا كە ھەر شكست خواردووبوون و ھەر سەر شۆريان بۇ ماوتەرە، ئەفەرموئى: ﴿جُنْدًا مَا هُنَالِكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْرَابِ﴾ ئەمانە ھەرچەند خۇيان بە شت بزائن، نرخ بۇ خۇيان دابىنن لەشكرو كۆمەلىكى بىن نرخن و لەو كۆمەلانەن كە دژى پىنغەمبەران ھەلساۋن، وەكو ئەوان بەرباد بوون، ئەمانىش بەم نزيكانە ئەشكىن و سەرشۆپ ئەبن، واتە ئەمان ئەوپەرى كۆمەلىكن لەو كۆمەلانە و زياتر نين، كەواتە چيانە بەسەر تەگبىرو پراوئىژەرە لە كاروبارى خوادا.

ئىنجا وئىنەيەك لەو كۆمەلە ستمكارانە ئەمىنئىتەرە بە درىژايى چەرخ و پۇژگار، كە ئەنجامى ھەموو بەربەرەكانىەكان ئاخىرى ھەر تىكىشكان و خەجالەتى و تياچوون بوو، ئەفەرموئى: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ * وَنَمُودٌ وَقَوْمٌ لُوطٌ وَأَصْحَابُ لَيْكَةَ أُولَئِكَ الْأَحْرَابُ﴾ پىش ئەمانە قەومى نوح ھەلسان لە نوح و كۆمەلىكيان ئى كردو باومېريان پىنەمىنا، ھەرەھا تايەفەى عاد دەربارەى ھود پىنغەمبەر و فیرعەونى خاوەن ھىزو دەسلەت و مولك دامەزراو بەرامبەر موسا و ھارونى براى، تايەفەى سەمود بۇ صالح پىنغەمبەر و قەومى لوط بۇ لوط پىنغەمبەر و قەومى شوعەيب بۇ شوعەيب پىنغەمبەر كە پىنيان ئەوترا ﴿وَأَصْحَابُ لَيْكَةَ﴾ واتە ولاتىكى چىرو دارستان و باخ دار، ئەوانە بوون كە ھەموو كۆمەلىيان كرد لە دژى پىنغەمبەرەكانيان.

﴿إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ﴾ ھەموو يەكئى لەوانە باومېريان نەمىنا بە پىنغەمبەرەكانيان و تاوان و سزايان دەربارە كردن بە ھۆى ئەوموھ شايانى ئەوھ بوون تۆلەيان ئى بسىنرى و تۆلەم ئى سەندن، بەو جۆرە و ايان ئى ھات كە ھېچ دروشم و نىشانەكيان نەما جگە لە دەنگو باسى داپزان و بەرباد بوونيان، ئەوانەى پىشور و ايان بەسەرھات، بەلام بىنبروانى ئەم ئوممەتە وای ئى نەكردن و و ايان ئى ناكات، واتە ئەمان ئەمىلرئىنەرە بە شىوہىەكى گشتى تا فوو ئەكرئى بە (صور) داو ژيان لەسەر زەوى دوایی دىت،

وَمَا يَنْظُرُ هَتُوْلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَجِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَبْلَ يَوْمِ

الْحِسَابِ ﴿١٦﴾ أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

وهكو نهفرموی: ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَتُوْلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَجِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾^۱ نهمانه تمنها چاوهروانی
یهک دهنگی گهوره نهکن وهکو پیا ههشاخان که نهوه بوو نیتر ماوه نادرین نه زور نهکهم،
تعمانته به قهدهر ماوهی نیوانی دوچار دوشینی حوشت، نهو کاته له رهگو پرشه
نههینرین، نهو ماوه دانه بهم دریزیه بو گروو تاقمی بی پروانی نهو نوممهته لهبر زیاده
رهحمیکه بهم نوممهته لهبر خاتری پیغمبر (ﷺ) لهبر نهوهی نهو نوممهته دواترین
نوممهته تا دنیا دنیایه. خوی گهوره ناوا رهحمی کردوه ماوه نهوات بهلام تاوانباران
قدهری نهو نیعمته نازانو سوپاسی ناکمن، بملکو دل رهق تر نهبنو گالته و لاقرتیان به
عزابه و سزاو تولهی خواو پاداشت و رهحمی نهو دنیا دیت، وهکو نهفرموی: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا
لَنَا قَطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾^۲ نهیانوت: خوی بهشه عزابه و سزای خویمان پیش بخه بو نهو
دنیا و پیش بوژی دویسی لهوهی که ههپهشمان ئی نهکهی پی، یاخود خوی بهشه
بههشتی خویمان له دنیا بدهری لهوی نامانهوی، نهو دوو جوړه زور جار نهیستری له
پیاوخرپان لهو وینهیه زور بووه و زوریش هیه، ههموو نهوانه مبهستیان گالته کردنه به
ههپهشه و مردهکانی خوا.

نینجا پاش باسکردنی نهو ههموو دهم دریزیه که نهو بی پروایانه نهیانکرد، خوی
گهوره فرمان نهوات به پیغمبر (ﷺ) که دان بگری به خوی داو خوی بگری، هندی له
سهرگوزهشتهی کوملنی له پیغمبرانی بو باس نهفرموی: بو نهوهی بیران ئی بکاتهوه و
گوئی نهوات بهو سزاو ناخوشیهی که دوو چاری نهبوو له لایهن نهو قهرومهوه، ههروهها نهو
سهرگوزهشتانه نهیخاته پیش چاوی لهو ههموو نازو نیعمته و نهسهلات و توانایهی که خوا
داویتی به پیغمبرانی لهوهوهر، بهتایبهتی داود و سولهیمان - سهلامیان ئی بیت - که خوا
لهگل پیغمبریتی داشتی وای پیدان که به پیغمبر (ﷺ) ههروهها نهیخاته پیش چاوی

^۱ وشهی ﴿فَوَاقٍ﴾ به دوو جوړه مانای کرلوه: ۱- ماوهی نیوان دوچار دوشینی حوشت. ۲- ماوهی که پنهوهی شیر بوو
کوان. به ههردوو بار، نهو به گویرهی باری عهروهو مهسهلی نهوانه.

چاودیری و پاراستن و سرپهرشتی خوی گهوره بو پیغه مبهره کانی پیش کهله خوشی و ناخوشی دا هممو کات دهستی رهحم و بهزیمی پنیانهوه بووه نهویش دل نهوایی تیدایه بو پیغه مبهر (ﷺ) نه بیته هوی نارامی دلی. له یه که مجاره وه نه فهرموی: ﴿صَبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ خوت بگروه و ره بهرمه ده له سر نهو قسه ناره وایانه و نهو دم دریزییانهی که نه مانه نه یکن، چ نهو قسانهی که باسکران له مه و پیش و هرچی قسه یه کی تریان، دان به خودا گرتن ریگای هممو پیغه مبهران بووه، هممو به و ریگه دا چوون و هممویش سزایان چهشتووه، هممو دوو چاری به لا و تاقی کردنه وه بوون و هر خوگرتن تویشوویان بووه، هرکام به گویره ی پله و پایه ی خوی.

نهو که سهی ته ماشای ژبانی پیغه مبهران بکات — سهلامی خویان لی بیت — بهو شیوهیهی که قورنان باسی نکات نه بینئ هممو ی پر له نیش و نازار بووه و درمانی نهو هممو نیش و نازاره و یه کهم چه کی دهستیان بو سرکه وتن به سر نهو هممو ناره چه تیه دا سهبر کردن بووه، بویه خوی گهوره فرمان نه دا و تمی پیغه مبهر (ﷺ) نه کات که سهبر بکات و بیرکاته وه له پیغه مبهره کانی پیش خوی و به دل له گه لیان بژی، نه فهرموی: ﴿وَاذْكُرْ

عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ باسی بهنده ی نیمه بکه که (داود) که خاوهنی هیزو دهسه لات بووه له کاروباری دنیا دا، یان له نایین و خواپهرستی دا، چونکه بهنده یه ک بووه همیشه نه گه راپه وه به لای ره زامه ندی نیمه وه، داود پیغه مبهر وه کو له سوره تی ﴿البقرة﴾ دا باسی نه فهرموی له یه کهم جاره وه سهربازی بوو له له شکری (طالوت) پاشادا، له کاتی جهنگدا خوا بوی ریگخشت که (جالوت) ی کافرو ستمکار نه کوژی، جا لهو کاته وه نیتر ناوی نه که ویتنه ناو ناوانه وه هتا ناخری که نه کری به پاشا، له گه ل نه مه دا که پیغه مبهر بوو پادشاش بوو، خوی گهوره دلکی دابوویه که همیشه ناوه دان بووه به یادی خوا و دهنگ و ناوازیکی نیجگار خوشی پیدابوو که هممو دهمن سرودی خوی پنی نهوت، جا که هر دهستی بهوتنی نهو سرودانه نه کرد کیوو که ژو بائداران و په له وهران هممو به یه ک دهنگ له گه لی دا نه یانوته وه و بویان نه سهنده وه، له گه لی دا نهوانیش سوپاس و ستایشی خویان نه کرد،

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا

مُلْكَهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

وهو كه فرموى: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ * وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ نيمه كه ژو كيوه كانمان مينابووه ژير بارو له گهل (داود) دا سرگرمى زيکرو يادى خوا نه بوون له نيواره و چيشته نگاودا، هرودها بالنده و په لومریش کله هموو لايه کهوه نه ماتنو کونه بوونه وه و دوريان له (داود) نه دا، هموو يه کن له مانه هموو کاتى زيکرو سرودى خويان نه سه نده وه بؤ (داود) و که لنيش نه بوونه وه دو باره نه گه پرانه وه سرى. بن گومان زور کهس هيه سرسام نه بن له وه که كه ژو بالنده و په لومر بينه زمان، چونکه نه مه شتيکه نه بيستراوه، به لام نايا له چى سرسام نه بن؟! نايا نه بن نه وه دهسه لاتی که نادمى له تنها (خلية) يه ک کردوه و کردى بهم شته نايابه که هموو خاوهن فامى سرگردانه له هينانه دى و چونيتى هينانه دييدا، نه وه کهسه که شتى وای کردبن نه بن چون سر بکريته وه له دهسه لاتی به سر نه ودا که دارو بهرد بهينيته زمان، هيچ کات هيچ هاوهن ژيرييه ک شايانى نه وهى نيه سرى سوپه مينى له شتى وای، نه م دوست کراوانه ي خوا به ديمه ن جياوازيان هيه له بهرامبر خواوه، په رده و په رژين نامينى له نيوان نه م هموو شته داو نه گهن به يه ک و له يه کتر نه گهن.

﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ پادشايه تى (داود) مان به ميژ کردبوو نه ویش به سام و هيبه ت و شکو و زالکردن و له شکرى زورمان دابوويه، هرودها زانست و داناييمان دابووبى له گهل کرده وهى چاک به گويزه ي زانينه کهى، هرودها ده م زمان و قسه و گفتوگو يه کى وه هايشمان پيدا بوو هتا حقه و ناحقه ي بن جيا بکاته وه، بتوانى مه به ستى خوى به باشي بگه يهنى و له گهل نه ویشدا دو چارى به لا و تاقي کردنه وه بوو به لام چاوى به زه يى خواى له سر بوو، هموو کات چاوديرى نه کرد، ده ستى نه گرت له هموو به سرهات و تهنگانه يه کدا، نه پياراست له پيگای مه ترسى و ته ميشى نه کرد که چون خوى بپاريزى.

دهر ياره ي نه م به سرهاتى (داود) پيغمبره زور شتى نارينک و ناروا له زور له په راوه کاند ا بلا و بووه ته وه و باسکراوه و ناگونجى له گهل سروشتى پيغمبريتى دا، نه وانه

هیچیان له پەراوه باوەر پیکراوهکانی ئیسلام نین، هەموو ئەمانە و وینە ی ئەمانە لەو ئیسرایلیاتانە کە بوونەتە چلک و چەپەلییەکی وا کە شیوەی زۆر لە پەراوهکانیان ناشیرین کردووە، بوونەتە هۆی چەواشە کردنی موسلمانە نەشارەزاکان و جینگای تانە و تەشەری دوژمنەکانی ئیسلام، بەلام بەم جوۆرە شتانە کەچ ئەکاری ناکهوی، چونکە:

یەکەم: قورئانەکی ترازوویەکی پێک و راستە و بە هیچ جوۆری ئەم سەر و ئەو سەر ناکات. بەوترازوو هەموو سەنگ و سووکیەک پوون ئەبێتەو.

دووم: پێشەوایانی ئیسلام — خوا پاداشتیان بداتەو — خۆی گەرە یارمەتیی دان و توانیان هەر لە چەرخێ یەکەمی ئیسلامەو هەموو ئەو درۆ و دەلەسە و ئیسرایلییاتانە جوۆی بکەنەو و دیاریی بکەن، تەنانەت کتیبی تایبەتیشیان بۆ داناون، ئەو زانایانەش کە شارەزان هەرگیز لێیان ناشیوی و هەموو ئەو درۆ و ئیسرایلییاتانە ئەناسن.

لێرەدا هیچ پێویست نیە باسی هیچ لەو ئیسرایلییاتانە بەکەین کەلە مەسەلە ی (داود) پیغەمبەردا و تراون، هەرەکو راست نین، با هەر سەر نگوێیان بکەین، رەوا نیە هەر باسیش بکری. عەلی — خۆی لێ رازی بێت — ئەفرموی: هەرکەس ئەو بەسەرەتە ی (داود) پیغەمبەرە بگێریتەو بەو جوۆرە ی حیکایەت خوانەکان ئەیلێن، سەدوشەست داری ئی ئەدەم، چونکە بوختان ئەکات بۆ یەکێ لە پیغەمبەران، کەواتە تۆلە ی دووقاتی بوختانی موسلمانانی ترە کە هەشتا دارە. ئەم بەسەرەتە ی پوختەکی ئەمە یە: (داود) پیغەمبەر کاتی خۆی بەش کرد بوو بەم شیوە یە: پۆژی بۆ کاروباری پادشایەتی و پامیاری ولات، پۆژی بۆ داد پرسی و بڕینەو ی ناژاو و پۆژی بۆ نامۆزگاریی و پۆژی تەنها بۆ عیبادهت و پەرستنی خوا بەو کە ئەچوو خەلوەخانە و خەریکی زیکر و یادی خوا ئەبوو، لەو پۆژەدا کە ئەچوو خەلوەخانە، دەرگا دانەخرا و ماوە ئەندرا کەس هاتوچۆی بکات، پۆژی کەلە خەلوەتگادا بوو لە ناکاودا دووان یان دوو کۆمەل لە فریشتە لەوینە ی شادەمی دا لە دیوارەو سەرکەوتن چووونە سەر خەلوەتگاکە بۆ تاقی کردنەو ی، نایا چون داد ئەپرسی و ناژاو و دووبەرەکی خۆش ئەکات، بۆ ئەو مەبەستە یەکیکیان خۆی کرد بە داواچی و پێشنیارەکی خستە پوو، ئەویش واتە (داود) پیغەمبەر بێ ئەو ی پرسیار لە داوا ئی کراو بکات بپاری بۆ داواچی دا، کە ئەویش حەق نیە، نیتەر ئەوان هەلسان و پۆیشتن، (داود) پیغەمبەر دوا ی هەلسانی ئەوان بۆی پوون بوووە کە ئەمە تاقی کردنەو بوو، بیری کردەو کە ئەو بپارە ی دای تەواو ئەبوو، لەبەر ئەو داوا ی ئی بووردنی کرد لە خوا و کەوت بە پوودا بە سوژدە بردن بۆ خوا.

﴿١١﴾ وَهَلْ آتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿١١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظْ
 خَصْمَانِ بَعْنَى بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُنْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿١٢﴾ إِنَّ هَذَا
 أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿١٣﴾

نینجا با باش گوی بگرن له قورئان نم به سرهاته مان بو باس نهکا که خوی گوره به
 پیغه مبرمان (ﷺ) نه فرموی: ﴿ وَهَلْ آتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴾ ﴿١١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ ﴿١١﴾
 نایا پیئت گه یشتووه دهنگو باسو هوالی نهوانی داوچی بوون له سر یه کتر^۱ هوالی
 مهحکه مهیان نهو کاتهی که له دیواری خلهوه تگا که وه سرکهوتن و له ناکاودا چوونه لای
 داود، نینجا له بهر نه وهی نه ناسراو بوون و له ناکاودا چوون و له دهرگایشه وه نه چوون، لهو
 پوزانه ییش دا هاتو چو کردن قه دهغه بوو، له بهر نهو هویانه (داود) پیغه مبر گومانی برد که
 نهوانه پیاو خراپین: ﴿فَفَزِعَ مِنْهُمْ﴾ له بهر نهوه داچله کی لییان و ترسا لییان، نهوانیش بو دنیا
 کردنی نهو که نه مان پیاو خراپ نین: ﴿قَالُوا لَا تَحْفَظْ﴾ وتیان: مهترسه، نیمه نیازی خراپه مان
 نیه، به لکو نیمه: ﴿خَصْمَانِ بَعْنَى بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ﴾ دوو داوچین، ناکوکیمان هیه، هندی کمان
 دهست دریزی و^۲ ناهه قیمان کردووه لهوی ترمان، هاتوین مهحکه مه مان بکهیت: ﴿فَاحْكُم بَيْنَنَا
 بِالْحَقِّ وَلَا تُنْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ جا تویش به حقیقانهت بریار بده له نیوانمانداو جهورو
 ستمکاری مه که له بریاره که تدا، رینموونیمان بکه بو ناوهندی نهو رینگه که بریتیه له رنگای
 عدل و دادپروهری، نینجا نهوهی که خوی به زولم لی کراو نیشان نه دا شکاتی کردو وتی:
 ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ نه مه برامه نهوه دو نو سر مبری هیه، من تاقه
 مبرنکم هیه. ﴿فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا﴾ که چی ته ماعی کردووته نهو تاقه مبری من و پیم نه لی نه بی
 بده یتنی بو خووم. ﴿وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ له قسه کردندا زوری پی هیناوم چاری ده می ناکم،
 نینجا (داود) پیغه مبر بی نهوهی پرسیار بکات لهوی تر تا بوون بیته وه نایا نهوهی داوچی
 نه لیستی راسته یان نهه واته بی سر لی کردنه وه بریاری دا بو شکات کر.

^۱ نه و ته به به دیمه ن پرسیاره، به لام مه بهست سرسام کردن و خسته شوقی کوئگره، چونکه هوالیکی گرنکه.

^۲ واته وهکو داوچی و اینو شیوه مان داوچی، که واته رهخنه ناگرتی به می که چون نهو مه لاتی کانه شتیکیان ونوه

راست نه بی؟

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيكَ إِلَىٰ نَعِيجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَإِلْفًا وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٦﴾ بِدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

نہوی تری تاوانبار کردو فرموی: ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيكَ إِلَىٰ نَعِيجِهِ﴾ وتی: بنی گومان براکت زولم و ناحقی ئی کردوویت کہ داوای شو تاقہ مہرہی ئی کردوویت بو خوی، نینجا دیسان نہ فرموی: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾
 ئەمە ھەر بەسەر تو نہاتووہ، بەلکو ئەوانەیی کہ خزم و خویش و ھاوشەریکن لە مالد، ھەروا ھەندیکیان دەست درێژی لە ھەندیکی تریان ئەکەن، مەگەر ئەوانەیی کہ ئیمان و باوەریان ھەیە بە خوا و کردووی چاکیشیان بە پنی ئیمان و باوەرەکیان ھەیە، ئەوانەش زۆر کەمن.
 ئینجا وا دەرئەکووی ئەوانەیی کہ ھاتنە خزمەتی خویان گوم کردبئی لە بەرچاوی، چونکە وەکو وترا فریشتە بوون، ھاتبوون بو تاقی کردنەوی (داود) پیغەمبەر، جا لەو کاتەدا بیدار بوو و تیگەیشت کہ ئەمە تاقی کردنەوہ بوو لە لایەن خواوہ وەک نہ فرموی: ﴿وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داود وا گومانی برد کہ ئیغە تاقیمان کردوہتەوہ، ئینجا داود بوئی بوون بووہوہ کہ محاکمەکی بە پرنکی نہ کرد، چونکە پرسیاری نہ کرد لە شکات ئی کراو، بەلکو ھەر بە قسەیی شکات کەر بریاری داو، شکات لیکراوی تاوانبار کرد، حاکیش نابی و حاوکم بکات، چونکە پیچەوانەیی حق و عدالەتە. بەلکو ئەبئی پرسیار بکات لەو لایش - لای شکات لیکراو، با بە دیعەن وەکو لێرەدا - شکات کەر زۆر زولم و ناحقی دەر بارە کرابئی. لەم بارە یوہ ئیمامی علی - خوی لی پازی بیئت - وتیەکی جوانی ھەیە، ئە فرموی: ئەگەر حاکم بوویت یەکن ھات بو شکات و چاویکی دەرھاتبئی و بەسەر دەستیوہ بیئت بریاری بو مەدە، چونکە ئەگونجئ ئەم ھەردوو چاوی شکات لیکراوی دەرھینابئی.

جا داود پیغەمبەر بە گوێرەیی سروشتی پاکی خوی پەشیمان بووہوہ لەوہی کہ کردی و گەراپەوہ بو لای خواو پەنای بوھینا، وەکو ئە فرموی: ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ لەبەرئەوہ داوای ئی بووردنی کرد لە خوا و کەوت بە ھودا بو سوجدە بردن بو خوا و گەراپەوہ بو لای

نِئْمَهُ، ﴿فَنَقَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ﴾ نِئْمَيش لِنِي خُوش بُووِين لَهوِي كِه داوای نِي خُوش بُووِنِي بُو كِرْد.
 ﴿وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لِرُفْعِي وَحُسْنَ مَنَابٍ﴾ بِنِ گومان داود قه درو پِزِنِي لای نِئْمَه هه يه و نَزِيكَه لَه
 نِئْمَهوَه، پاشه پِوژِي جَوَان و شيرِنِي هه يه لَه پِوژِي قِيَامَه تَدَا.

لِيرَه دَا بَاسِي نَهو بَه سَه رَهَاتَه دَوَايِي هَات، بَهو شِيوَه ي كِه بَاسَكِرَا نَه گونجِي لَه گَه لَ
 سِرُو شَتِي پِنِغَه مَبَه رِيتِي دَاو لَه گَه لَ نَهو هَه مَوو سَه نَاو مَدَحَه ي كِه خَوَا ي گَه رَه فَه رَمَوو يه تِي
 دَه رِيارَه ي دَاو د پِنِغَه مَبَه ر لَه پَاش و بَاسَه كَهوَه، زُور رِيك و پِيكَه لَه گَه لَ شِيوَه و دِي مَه نِي
 نَا يَه تَه كَا نَدَا، چَوْنَكِه نَه م نَا يَه تَا نَه نَهوَه نِي شَان نَه دَه ن كِه مَبَه سَت تَا قِي كِرْد نَهوَه و فِئِر كِرْد نِي
 دَاو د بُوو لَه مَه كِه مَه كِرْد ن دَا و هَكُو و شَه ي ﴿سِنَّة﴾ پُووِنِي نَه كَا تَهوَه، هَه رَهوَهَا نَهو مَبَه سَتَه
 بَه تَه رَاوِي پُووِن نَه بِيئْتَهوَه بَهوَه كِه نَه فَه رَمَوِي: ﴿بِنْدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
 بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نَه ي دَاو د نِئْمَه تُوْمَان كِرْدووه بَه جِي نِشِين لَه زَهو ي دَا،
 كِرْدو و مَانِي ت بَه پَادِشَاو حَو كَمَدَار، كَوَابِو و تُو ش بَه رَاسَتِي حَو كَمَرَانِي بَكِه لَه نَاو مَه رَدو مَدَا،
 شُووِي ن هَهوَه س و نَارَه زَوو ي خُو ت نَه كَهو ي تَا و نَت بَكَا ت و لَات بَدَا ت لَه رِي گَا ي خَوَا. مَبَه سَت
 لَه شُووِي ن كَهو تَنِي هَهوَا و هَهوَه س بُو پِنِغَه مَبَه رَان نَهوَه يه هَه ر شَتِي ك كَهو تَه دَلِيَانَهوَه هَه ر لَه
 يه كَه م جَارَهوَه بِنِ يِر نِي كِرْد نَهوَه و چَاوَه پِرَا نِي فَه ر_Mَانِي خَوَا بَرِيَارِي لَه سَه ر بَدَه ن و گُو يِرَه ي
 نَهوَه رَه فَتَار بَكَه ن، و هَكُو نَهوَه ي كِه دَاو د پِنِغَه مَبَه R كِرْدِي لَهو مَحَا كَه مَه يه دَا، نَه گِي نَا خَوَا
 نَه خَوَا سَتَه مَبَه سَت شَتِي خِرَا پَه و شَتِي بِنِ شَه رَعِي بِنِ، پِنِغَه مَبَه Rَان - دِرُو دِي خَوَا يَان نِي بِي ت
 - وَا دِرُو سَت كِرَاوِن كِه نَارَه زَوو ي خِرَا پَه و خِرَا پَه كَارِي يَان نِيه چ جَا ي كِرْد نِي شِي، بَه لَام چَوْنَكِه
 پَلَه و پَا يَه يَان بَه رَه زَه، شَتِي وَا بَجُو و ك بُو نَهوَان بَه گَه رَه سَه يِر نَه كِرِي، بَه لَام خَوَا نَهوَه نَدَه
 مِي هَرَه بَا نَه لَه گَه لِيَان، هَه ر_Kَا تِي - بَه گُو يِرَه ي سِرُو شَتِي نَا دَه مِي - هَه ر شَتِي كِي نَاوَا بَجُو و K
 لِي يَانَهوَه پُوو ي دَابِي، دَه سَت بَه جِنِ نَا گَا دَارِي كِرْدو و ن و بِي نَدَارِي كِرْدو و نَه تَهوَه بَه وِي نَه ي
 نَا گَا دَار كِرْد نَهوَه ي دَاو د لَهو مَه سَه لَه بَجُو لَه يه دَا.

زَانَا ي مَه زَن (نِي بِن و كَه سِي ر) لَه تَه فَه سِي رِي نَه م نَا يَه تَه دَا نَه فَه رَمَوِي: نَه مَه پَاسِ پار دَه يه كِه
 لَه لَا يَه ن خَوَاوَه بُو هَه مَوو كَار يه دَه سَتَان كِه حَو كَمَرَانِي ي بَكَه ن لَه نَاو نَا دَه مِي دَا بَه گُو يِرَه ي نَهو
 نَا يِي نَه پَاسَتِي كِه لَه لَا يَه ن خَوَاوَه هَاتووه تَه خَوَا رَهوَه و لِي ي لَانَه دَه ن، بَا رِي گَه ي خَوَا يَان نِي و ن
 نَه بِنِ و لَانَه دَه ن لِي ي، چَوْنَكِه خَوَا ي گَه رَه هَه رَه شَه نَه كَا T لَهوَانَه ي لَه رِي گَه ي لَانَه دَه ن و پِوژِي
 لِي پِر سِي نَهوَه لَه يِر خُو يَان نَه بَه نَهوَه بَه هَه رَه شَه يه كِي بَه تِي ن و سَزَا يه Kِي بَه سُو.

إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٦٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٦٧﴾

نینجا به شیوهی گشتی هرپشه نهکات به بریاری سزای بهتین له پوژی دواپییدا
دبریارهی نهوانهی که له ریگای خوا لانهمن، نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ بن گومان عزابی سهخت و بهتین هیه لهو دنیا، له پوژی
لیپرسینهودا، بو هموو نهوانهی که لانهمن له ریگای خوا به هوی نهروه خویان لهیر
چوه له دنیا، گومرایی و لادانهکیان بریتیه لهم بیرو بوچوونه، چونکه هرکس یادی
خوی له دلدا بیئت هموو کات ریگای راست نهگریت و خوی لانهدا له شوینکوتنی ههوا
ههوس.

پاش نهوهی نهو بیرو باوهه پیروزی جیگر کردو دایمهزاند، باوهپی راستی پهروهی
له حوکمرانیدا، نینجا راهو پلهی راستی پوون نهکاتوه. که شتیکه ناسمان و زهوی و
هموو بوونهوه لهبرنهوه دروست کراوه لهسهر نهو راگیربووه، پیغهبهریتی هر بو نهو
هاتووه قورنان هاتووه بو نهرخستنی حهق و راستی له هموو شتیکیدا، نهفرموی: ﴿وَمَا
خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ ناسمان و زهوی و نهوهی نیوانیانمان دروست نهکردوه
ههروا به خواری و بن حکمهت، بهلکو لهبر شتیکی حهق و راست دروستمان کردوه که
بریتیه له خواناسین به تاک و تههایی و پهیرهوی فرمان و بهرنامهکی که نهویش تاخانه
سهراوهیه بو هموو حهق و راستیهک لهم جیهانهو نهو جیهان، نینجا له پوژی دواپییدا
هموو کوئهگرینهوه بو پاداشت دانهوهی چاکان و، توله لهوانه که شایانی تولهن.

نهوانهی که مهبستیان هر پیکیهینانی نارهزوو ههوسیانوه بیری ناکهنهوه له
مهبستی دروست کردنی خویمان و نهو بوونهوهوهی که تییدا نهژین، لایان وایه هر بن هوه
نهمانه پهیدا بوون، نهوانه دوون له ژیری و لهسروشتی نادهمی و کافرن و خوا ههرهشهیان
لی نهکا، وهکو نهفرموی: ﴿ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ گومان بردن بهوهی که
ناسمان و زهوی و نیوانیان دروست کراون ههروا به به قال و بی هوه، نهو گومان بردنه گومان
بردنی کهسانیکه که کافرو بن باوهپن. نینجا عزابی سهخت بهو ناگری که تاو دراوه
ناماده کراوه بو هموو کهسانی که کافرن و گومانی وهما نارهوا نهبن.

أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

له نایه تی پیشوودا فرموی ناسمان و زهوی و نیوانمان دروست نه کردوه به بهتال،
لیرهدا شتی نه فرموی که نه بیته دهیل و بهلگه له ساری، نه فرموی: ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ نایا نهوانه ی نیمانیان هیناره و
کردهوی باشیان کردوه له دنیا دا وکو نهوانه که نیمانیان نیه خراپه نهکن له ولاتدا و
نازاوه نه نینهوه له زهوی دا؟ بهلکو نایا نهوانه ی له خوا ترسن بهوی نهوه خویان
نه پارینن له کردهوی خراپ و نارها، نیمه وکو له خوا نه ترسهکان و بهد کردارمکان
سهیریان نهکین و پهفتاریان له گهل نهکین؟ نه خیر شتی وا ناکهین، نه خیر نه نه
دوو کومه له ی پیشووه بهکسانن لای خوا له پاشه پورژدا، نه هم دوو کومه له وکو بهک
پهفتاریان له گهل نهکین، واته نهگمر دروست کردنی زهوی و ناسمان و نهوه ی نیوانیان
له سر راستی و حق و نهبویه و به بهتال دروست بکرانایه، نهبویه هم کومه لانه بهکسان
دهرچوونایه - چون نهو کاته زیندوو بوونهوه و لیپرسینهوه و توله و پاداشت نه نهبویون -
بهکسانی نهوانهش پیچهوانه ی عدل و دادپروهریه، پیچهوانه ی گشت بیرو ژیرییه که که
ساغ بیت، هموو سروشتیکی پرک و راست باوهری هیه که پیویسته زیندوو بوونهوه و
پاداشت و توله بی، چونکه نهبیرنی له دنیا دا زورداری سرکهشی وا هیه به نارزهوی
خوی رانه بویری، مال و مندال و نهوه ی زودو سامانی بی ژمارو دهسه لاتی تیرو تهواو بهو
هموو که شخهیی و خو بادانهوه، نارهاوی و سته مکاری نه نوینی له گهل هزارو بی
دهسه لات و بیکهس و بی دهرهکاندا، هر بهو جوړه دنیا دویا نه هیتن، نهو له سر نازو
نیعمه تی خوی و نه میش بهم هموو داخ و دهردهوه هردوو سر نه نینهوه، نایا نهگمر
دنیا بهکی تر نه یهت بو پاداشتی هم لی قوماوو مال ویرانانه و توله سندن لهو سرمهکش و
به دکارانه، نایا نهگمر پورژیکی وا نه یهت ناخو دژو پیچهوانه ی عدل و حکمهت پوو نادات؟!
بی گومان نه بی هموو زانایه که وه لameda بلیت: بهلی.

جالهبرئەوہی ئەو پۆژە راستە، قورئان پێنموونی ئەکات بۆ ھەموو مەبەستیکی پێک و راست، بۆ ئەو شتانەیی کە نرخدار و گرنگن لای خوای گەرە، لەبەرئەو ھەموو ھەق و ناحق پوون ئەکاتەو و پیشانمان ئەدات بەنرخێ ئەم قورئانە و ئەو مەبەستەیی کە بۆی ھاتووتە خوارەو، دەربارەیی بەنرخیی قورئان ئەفرموی: ﴿کَتَبَ اَرْزَلَهُ اِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾ ئەم قورئانە کتیبییکە لە ئاسمانەو ھیناومانەتە خوارەو بۆ لای تۆ کە زۆر پێرۆژە بە پیت و فەرە، ئایا چۆنە پلە و پایەیی شتێ کە خوای گەرە ئاوا سەنا و مەتھی بکات؟! ئایا چ نرخی لەمە بەرزتر و بەرزترە؟ ئینجا دەربارەیی ئەو مەبەستەیی کە بۆی ھاتووە ئەفرموی: ﴿لِيَدَّبَرُواْ اٰيَاتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوْا الْاَلْبَابِ﴾ ھیناومانەتە خوارەو بۆئەوہی بەندەکان بێر لە ئایەتەکانی بەکەنەو، تا ھەموو ھەق و ناحقەکیان بۆ پوون ببیتەو، دواي ئەوہی کە خاوەن عەقڵ و فامە ئامۆزگاری وەرگرتی. واتە پەپرەوی بکەن، جا ئەو کاتە ئەبێن لە ھەموو ناپەرەییەکی و ئازادیی راستەقینە وەرئەگرن لە ھەموو پوویەکەو و لە ھەموو تاریکیەکی دەرەز ئەبێن بەرە و پووناککی، ئاسایش و ئارامی مال و خیزانتان رانەگرتی، کەواتە لەبەر کردنی قورئان و لەبەر ھەلسانی پووت و مانا لیکدانەو و زانیی ماناکەیی بێ پەپرەوی، ئەمانە ھیچیان مەبەست لە ھینانی قورئان پێک نایەن و نرخ پێدانی قورئان ناگەینەن. مەبەست پێکھێنان و نرخ پێدانی قورئان بریتییە لە پەپرەوی و گوێرایەلی کردنی، بەلکو راست ئەوہیە کە ھەر ئایەتی ھەتا پەپرەوی نەکرئی نەخویندنی، خویندنی بێ پەپرەوی — ئەگەر میھرەبانی خوای لەگەڵ دا نەبێ — مەترسیی پق و قینی خوای ئی نەکرئی، چ جای پاداشت دانەو! ئەو ھەتا ئەگەر کاربەدەستیکی گەرە نووسراویک بنووسنی لە ژێر دەستەکانی، چەند فەرمانیکیان ئی داوا بکات، مەبەستی لەو نووسراو بەجئ ھینانی ئەو فرمانە بیئ، ئینجا ئەگەر ژێر دەستەکی ھیچ فەرمانیک بەجئ نەھیننی، بەلکو شەو و پۆژ چەند جار ئەو نووسراو بخوینیتەو ئایا کاربەدەستەکی بەو خویندەوہی پووتە رازی ئەبێ؟ نەخیر بێ گومان دلێ ئەیشنی و وا ئەزاننی ئەو خویندەوہی کالتە پنی کردنە. بەراستی زۆر پێویستە ھۆش بکەینەو و بزانی قورئان بۆچی ھاتووە؟ یارانێ پێغەمبەر (ﷺ) ھەرەھا پیاوچاکانی کۆمەلی ئیسلام چۆن پوون لەگەڵ قورئان دا، با ئێمەش وایین.

وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِيَنَتَ الْحِجَابُ ﴿٣٢﴾ فَكَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٣﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا
 بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٤﴾

ئینجا پاش دهرخستنی ئەم چەند راستانە کە پاش باسی بەسەرھاتەکی داود
 پێغەمبەری فرموو، ئەچیتەووە سەر باسی ئەو نەعمەتە گەورانەیی کە خۆی گەورە دای بە
 داود پێغەمبەر، باسی ئەو کۆپەیی کە پێی بەخشی و کردی بە پێغەمبەر و پادشایەکی وا کە
 هیچ کەس نەیکەیشتوووەتی لە پادشایەتیدا، ئەفرموو: ﴿ وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ ﴾ بەخشیمان بە
 داود کۆپێک کە ناوی سولەیمان بوو، ئینجا مەدح و سەنای ئەم کۆپە ئەکات و ئەفرموو:
 ﴿ نَعْمَ الْعَبْدُ ﴾ ئای کە بەندەییەکی چاک بوو، هۆی چاکێکەشی ئەوہبوو: ﴿ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ زۆر
 ئەگەرایەووە بۆ لای خوا بە تۆبە کردن و یادی خوا و تەسبیح کردن، ناشکراییە کە گەرانەووە بۆ
 لای خوا سەرچاوەی هەموو چاکێکە.

ئینجا ئیشارەت ئەکات بۆ دوو بەسەرھاتی سولەیمان پێغەمبەر، کە هەرچەند لە بابەت
 ئەم دوو بەسەرھاتەو شتی زۆر بلاو بووتەووە لە ناو کتێبە تەفسیرەکاندا، هیچیان ئەو نە
 کە بەراستی جینگای دنیایی بن، چونکە زۆریە ئیسرائیلیاتن، لە هیچ کتێبێکی باوەر
 پێکراوی هەدیسیشدا نین، کەواتە حەق وایە بەسەر ئایەتەکاندا بە سووکی تێپەڕین و
 هۆل و درێژ بۆیان دانەچین، زانینی رێک و راستیان حەوالەیی خۆی گەورە بکەین، ئەو
 ناشکرایی و بێ ترس بێلێن ئەمەییە کە دوو بەلا و تاقی کردنەووە پوویمان کردە سولەیمان
 پێغەمبەر کە پەییوەندی بە کردار و فرمانی خۆیەووە بوو لە بابەت پادشایەکیەووە، ئەو
 بە گۆرەیی باوی خوا کە بەو جۆرە شتانە تەمەنی پێغەمبەرانێ کردووە، پێنموونی کردوون و
 نەیهێشتوووە دووچاری هیچ هەلە و تێکەوتنی بێن، جا سولەیمان پێغەمبەر لەم دوو
 بەسەرھاتەدا گەرایەووە بۆ لای خوا و داوای ئی بوودرنی ئی کردو پوووی کردەووە خوا بە
 لالانەووە نزا کردن و پارانەووە، خواش نزاو پارانەووەکی ئی وەرگرت و لێی بوود.

پێویستی سەرشارنی هەموو کەسێکە کە لەم جۆرە شتانەدا ئەوپەڕی پادە بەترسێ و
 بێ بەلگەییەکی تێرو تەواو دەم نەکوونی، پێشەوایانی موسلمان وایان کردووە، بەلکو لە شتی
 زۆر سووک و ئاسانی کە ئەیانزانیبێ بە دنیاییەووە دەمیان گرتۆتەووە وایان ئی هیناوە، بۆ

وینہ: عومہری کوپی خہتتاب - خوای لی پازی بیئت - له سورہتی ﴿عبس﴾ دا وشہی ﴿وَأَنَا﴾ ی نہئزانی کہ مہبست چہ، بیری کردہوہ و له پاشدا بہ خوئی فہرموو: عمر، دایکت پؤلہ پؤت بؤ بکات، تؤ نہتہوئی له خوتہوہ دم بکوئی له فہرمایشتی خوادا؟ نیتر لینی بئ دہنگ بوو. بہئی لہم دوو پووداودا دوو حدیس ہیہ له بہرئہوہی نہگونجئ پھیوہندیان ہبئ، نہتوانین بیانکہین بہ تہفسیری نہو دوو بہسہراتہ، بہلام نک بہ دلنیایی تہواو.

حدیسی یہکہم: له بابہت بہسہراتی یہکہمہوہ حزرتہتی سولہیمان چہند و لاخیکی سواریی ہہبوو ژمارہیہکی زؤر نامادہ کرابوون بؤ غزا کردن، جارئکیان ویستی بہسہریان بکات، له پاش نیوہرؤ ہتا خؤرئاوا پئیانہوہ خہریک بوو نوئیژی عہسری له بیرچوو بہہوئی نہوہوہ زؤر خہمی خوارد، له کہفارتدا ہموو و لاخہکانی کرد بہ قوریانی.

نینجا با بہو گوئیرہیہ تہفسیری ثایہتہکان بکہین کہ خوای گہورہ نہفہرموی: ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِاللَّيْلِ الصَّفِينَةُ الْجَائِدُ﴾ سولہیمان بہندہیہکی چاک بوو زوو گہرایہوہ بؤلای خوا نہو کاتہی تاقمی و لاخیان ہینایہ پیش چاوی بؤ سہیر کردنیان، نہو تاقمہ کہ نامادہ کرابوون بؤ غزا کردن بہسہری نہکردن و پئیانہوہ خہریک بوو ہتا خؤر ئاوا بوو نوئیژی عہسری له بیرچوو، داخ و خہمی زؤری خوارد. ﴿فَقَالَ إِنَّ آجِبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ نینجا وتی من خؤشہویستی مالی دنیا و خہریک بوونم پئیہوہ نامہ شوین زیکرو عیبادہتی پہرہردگارم ہتا خؤر ئاوا بوو، واتہ بہہوئی خؤشہویستی نہو و لاخانہ و خہریک بوونم بہ کاروباریانہوہ ہؤشم بہ لای نوئژہکہمہوہ نہما ہتا خؤر ئاوا بوو نوئژہکہم پؤیشت، فہرموی: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾ وتی نہو و لاخانہم بؤ بگینرہوہ. ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالشَّرِقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ نینجا کہ گپرایانہوہ دہستی کرد بہ سہر برین و پهل پهل کردنیان، کردنی بہ قوریانی تا ببیتہ کہ فارتہتی نہو نوئژہی کہ بہہوئی نہمانہوہ چوو پؤیشت.

حدیسی دوہم: له بابہت بہسہراتی دوہمہوہ، نہمہیہ کہ حزرتہتی سولہیمان حہفتا حہرمی ہہبوو، جارئک فہرموی ٹیمشو نہگہرئم بہسہر نہم ژنانہدا کہ ہموو ژئیک کوپی نہہینئ سوارچاک بؤ غزا کردن له پئی خوادا، نہیفہرموو ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہہوئی نہوہوہ لہو حہفتایہ یہکیکیان مندالی بوو نہویش لہتہ کوپئیک بوو، نینجا لہ حدیسہکہدا نہفہرموی: سوئند بئ بہکہسنئ کہ گیانی محمدی بہدہستہ، نہگہر لہو کاتہدا بیوتایہ ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ حہفتا کوپی نہبوو، گہورہ نہبوون و غزایان نہکرد لہ پئگای خوادا.

ئەم ھەدیسە نێمامی بوخاری لە کتێبی خۆیدا ھیناویەتی، کەواتە جینگای باوەرە کە ئەم ھەدیسە راستە و صحیحە، ئەگۆنجن بکری بە تەفسیر بۆ ئەم بەسەرھاتە، ھەندی لە زانیانیش کردوویانە بە تەفسیری، کەواتە مەترسی تێدا نیە، بەلام وەکو وترا بە شیوەی دنیایی تەواو نایلین، بەلکو ئەلین ئەمە باشترە لەوانەی تر کە وتراون، چونکە ئەوانە ی تر تیکە لاوی ئیسرائیلیات بوون، جا بە گوێزە ی ئەم ھەدیسە ئەلین: خۆی گەرە ئەفەرموی:

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ﴾ بێگومان سولەیمانمان تاقی کردووە بەو جوێرە، لە باتی ئەو ھەفتا کوێرەدا کە ئەو بە دنیاییەو بە تەمایان بوو، لە بیری چوو بلی ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ لە باتی ئەوانەدا ئیمە ئەو لەتە کوێرەمان دای. ئەلین: مامانە کە بردی لەسەر تەختە کە ی ھەزرتی سولەیمان داینا، ناو بردنی بە ﴿جَسَدًا﴾ واتە لەشی بێ پۆج لەبەرئەو ی بە مردووی بوو، یان ئەگەر گیانیشتی تێدا بوو، چونکە لەت بوو ھەر وەکو بێگیان و ابوو، ئینجا پاش ئەو ھەزرتی سولەیمان بیری کردووە و گەرایەو بۆلای خوا بە تۆبە و نامانەو لەو ھەلە ی کردی. بۆئەو شتە گرنگە نادیار ییە کە ھەر خوا ئەزانێ ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ی نەکردو شتی وا بۆ پیغەمبەران – سەلامیان لەسەر بیت – ھەلە ی کی گەرە یە. لە بابەت ئەو ھەدیسەو کە ئەفەرموی ھەزرتی سولەیمان ھەفتا ھەرەمی بوو نابێ جینگای سەر سوێمان بیت، چونکە بە پنی ئەو شەرعیەتە سنوور نەبوو بۆ ژمارە ی ژن ھینان، بەلکو بە گوێزە ی دەسەلات و ئارەزوو بوو، لە شەرعیەتی ئیمەش دا – کە دواین شەرعیەتی خۆ یە – تا ماو یە ک ھەر ابوو تا سنووری بۆ دیاری کرە بە چوار. ئەم باسە شوینی تاییبەتی ھە یە لە قورئاندا لەویدا بە تیر و تەواوی جینگە ی لیکۆلینەو یە بە شیوە ی گشتی و بە جوێر ئەم باسە بە درێژی پوون کراو تەو، ماو نەماو بۆ دەم درێژی ھیچ نەزانێ، لیرەدا ھەر ئەو ھندە ئەلین کە: پیغەمبەران – سەلامیان لێ بیت – ئادەمین، لە ھەموو سیفەت و نیشانە ی پیاو تیدا لە ھەموو پیاوی تیر و تەواو ترن، کەواتە لە سنووری پیویست و دەسەلات دا ھیچ پەخنە یە ک نە لە ژن ھینان و ژن زوری دا، بە گوێزە ی پەوادانی خواو پەزما ھندی ئەو ژنانە ی کە شوویان پنی کردوون و بێگومان پلە و پایە یان ئەو ھندە بەرز بوو کە پیغەمبەران بیانخوان بە تاییبەت یە کیکی وەکو ھەزرتی سولەیمان کە پادشایەتیەکی وای بوو ھەرگیز نەبوو و ناشین.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ
 تَحْرِيْرًا بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيْطَانَ كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصِرٍ ﴿٣٧﴾ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ
 ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَازْفَاقًا وَحَسَنَ مَثَابٍ ﴿٤٠﴾

حزرهتی سولهیمان گهرايمره بۆلای خواو ئینجا پووی دلی کرده خواو داوای ئی
 بووردنی کردو هرورهها داوای دهسلاتو پادشاییهکی تایبتهتی ئی کرد بهم جوړه که
 نهفرموی: ﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾ و تسی ئهسی
 پروردگارم، گوناوم بیوشه و دهسلاتو پادشاییهکم بدهری که دهست نهدات بۆ کهسی تر
 پاش منو بینجکه له من واته جوړیکی تایبتهتی بی به منوره به شیوهی موعجیزه و بهلکه
 لهسر پیغهمبهریتیم. داوای ئههت ئی ئهکم چونکه بیگومان تهنها بهخشندهیهکی وای
 هرچی مهیل بکهیت نهیدهیت به هرکس خۆت بتموی.

بهر جوړه کهوتمان پینگه نامینی بۆ هیچ رهخنهیک لهم مهسهلهیده، چونکه وتراوه
 ئهه داوایه وهکو بهربرهکانی وایه له پاشایهتیدا، ئهوهیش شایانی پیغهمبهران نیه، یان
 وتراوه ئههه حسادهته، ئهه دوو رهخنهیه بی جینگه، یهکه میان بهرپرچ درایهوه بهوه که
 وتمان مهبهستی شیوه دهسلاتیکی تایبتهتی بووه که بیته موعجیزه بوی، بۆ رهخنهی
 دووه ئهلیین هرکس مانای حسادهت بزانی، رهخنهی دووه ناگری، چونکه حسادهت
 بریتیه له ناواتی نهمانی نیعمهتی خوا له لای خهلیکی، دهی ئههه که حزرهتی سولهیمان
 فرمویهتی کهی ئهوهی تیدایه؟

خوای گهوره نزاکی وهرگرت و گرای کرد، دهسلاتیکی دایه که تهنها تایبتهت بهروه،
 دووشتی خسته ژیر دهستی، یهکه (با) وهکو نهفرموی: ﴿ فَسَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَحْرِيْرًا بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ
 أَصَابَ ﴾ دواي نزاکی (با) مان بۆ مل شوپ کردو خستمانه ژیر دهستی که به فرمانی ئهه پروا
 بی تاسه و لهنگره بۆ هر شوینن ویستی.

نه‌وهی که زانا بیټ نابن سهرسام بیټ له شتی وا، چونکه ههموو زانایهک ئه‌بن باوه‌ری
 بیټی که (با) وه‌کو ههموو شتیکی تر ژر بارو گهردن که‌چه بۆ ئیراده و خواستی خوا، دهی
 نایا خاوه‌ن ئه‌و ئیراده و خواسته بیه‌وی له ماوه‌یه‌کدا جله‌وه‌که‌ی بداته ده‌ست به‌نده‌یه‌ک له
 به‌نده‌کانی، ئه‌بن ناخۆ ئه‌مه بۆ جیگه‌ی سهرسورمان بیټ.؟! ههموو کارنک به‌ ده‌ست خوايه،
 له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا زۆر له کاره‌کانی له‌سه‌ر ده‌ستی به‌نده‌کانیدا فه‌راهمی ئه‌مه‌ینی، وه‌کو ئه‌م
 ههموو شته‌ی که ژبانی له‌سه‌ر راگیره‌و به‌ هوی کرده‌وی به‌نده‌یه‌وه فه‌راهم ئه‌بیټ، به‌لام
 چونکه ده‌قی پتوه گیراوه، هیچ سهرسورمانی تیدا نیه.

دووهم ده‌سه‌لات له‌و ده‌سه‌لاته تایبه‌تیه‌ی حه‌زه‌تی سوله‌یمان بریتی بوو له زانکردنی
 به‌سه‌ر جنۆکه و شه‌یاتیندا، وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ * وَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي
 الْأَصْفَادِ﴾ شه‌یاتینمان ژر بار کردووه بۆ سوله‌یمان، تا قمن بۆ ئیش و کار، خانوو مال‌کردن و
 شتی تر، تا قمن خویان بکه‌ن به‌ قووتا له‌ناو به‌حه‌ره‌کاندا شتی عه‌تیکه و نایاب ده‌ربه‌ینن،
 ئه‌وانه‌یان که پینچه‌وانه‌ی فه‌رمان بجوولینه‌وه یا خراپه ئه‌که‌ن و به‌د ره‌فتارن کۆت و زنجیریان
 بکات و ده‌ست و قاچیان ببه‌ستی و جله‌ویان بکات.

ئینجا سه‌ر باقی ئه‌م ههموو ده‌سه‌لات و سه‌لته‌نه‌ت و سامانه زۆره‌ی که دای به‌ حه‌زه‌تی
 سوله‌یمان به‌ریشی مه‌ره‌خه‌س کردو به‌رگری نه‌کرد که به‌ ئاره‌زووی خوی بکوژو به‌ر سه‌ر
 خوی بی، وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَنْكَبْ يَغْرِبِ جِبَابٌ﴾ وتمان به‌ سوله‌یمان ئه‌م ههموو
 زۆرو ده‌سه‌لات و سامانه به‌خشینی ئیمه‌یه دامان به‌ تۆو به‌رگری نا‌کرنیټ چی ئه‌ده‌ی به
 هه‌رکس بیده، کئ بی به‌ش ئه‌که‌یت بیکه، بی‌ئهمه‌ی په‌رسیارت لی بکری له لایه‌ن ئیمه‌وه،
 خوای گه‌وره بۆ زیاده رینز گرتنی نه‌وه‌ی له‌گه‌ل دا کرد له دنیا‌دا، بۆ پۆژی قیامه‌تیش
 ئه‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُنَّ مَكَابٍ﴾ بن‌گومان بۆ سوله‌یمان هه‌یه نزیکیی له ئیمه‌وه، واته
 پله‌و پایه‌ی به‌رزی هه‌یه لای ئیمه‌و پاشه‌پۆژی شیرین و جوانی هه‌یه له پۆژی قیامه‌تا.

ئینجا دیتە سەر باسی بەلأ و دەردو دای حەزرتی ئەیوب و خوگرتنی و لەپاشدا پەحمی خوا بۆ ئەو، ئەفەرموی: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ﴾ باسی بەندە ی ئیمە ئەیوب بکە. دەنگ و باسی بەلأی ئەیوب و سەبرکردنی داووتەوە لە هەموو جیھاندا، بەلأم ئەم سەرگوزەشتیە وەکو زۆریە بەسەرھات و سەرگوزەشتی پێغەمبەرائی تر – سەلامیان ئی بیت – تیکەل بوو لە ئیسرائیلیات، پێویستە خوێنراستن لە زیادو کەم، ئەوەی کە مەترسیی ئی ئەکرئ ئەمە یە کە ئەیوب پێغەمبەر بەندە یە کە لە بەندە چاکەکانی خوا و پێغەمبەری خوا بوو، خوا بەلأ و ناپەھەتی دا بەسەری دا، ئەویش چاک خۆی پاکرت و سەبری کرد، بەلأکە ی بریتی بوو لە نەخۆشی گران و نەمانی مال و سامان و خێزانی لەگەل ئەو دا بەردەوام بوو لەسەر یادی خوا و پەزماھەندی دلی بەو بەشە ی خوا دا بێ.

کاتی نەخۆشیە کە ی درنژە یی کێشا و زۆر سەخت بوو، خەزم و دۆستەکانی لێی دوورکەوتنەو جگە لە چەند کەسیکی کەم لەوانە ی کە بەوفا بوون، یەکن لەوانە حەرمی بوو، ئینجا شەیتان خەترە ی ئەخستە دلی ئەمانیش ئەگەر خوا ئەیوبی خۆش بووستا بە ئاوا دووچاری نەئە کرد، ئەم خەترە لە دلایان دا وا بەمیز بوو تا ناخری درکاندیشیان، حەزرتی ئەیوب بەو قسانە زۆر دلی بریندار ئەبوو ئازاری زۆری پێئە گە یشت و تا ئەھات نەخۆشیە کە ی زیاتر گران ئەبوو، کار گە یشتە ئەو پادە کە خێزانە کە یشتی هەمان قەسە دا لە پەوی ئەیوب و ئەیوبیش بەو زۆر تیکچوو سویندی خوارد ئەگەر خوا پزگاری کردو ناساغی لەسەر هەلگیرا ئەبێ چەند داری – سەد یان هەرچەند – بەدا لە خێزانە کە ی و پاراپیوہ لە خوای گەرە کە پزگاری بکات لە دەست ئەو نەخۆشیە، وەکو ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي

مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ يَبْصِرُ وَعَذَابٌ﴾ باسی ئەو کاتە بکە کە ئەیوب ھاوارو دەنگی بەرز کردەو بۆ لای خوای گەرە پەروەردگاری وتی: شەیتان بە هیلاکی بردووم و ئازاری پێگە یاندووم. کتیبەکانی تەفسیری قورئان زۆر شتیان وتووہ دەربارە ی مەبەست لەم ئیش و ئازارە ی شەیتانە، هەروەھا هۆی ئەو سویندە ی کە خواردی لە خێزانی، لە ئیوان ئەو هەموو قسانە دا ئەوە ی لە دلدا جینگیر بێ ئەو خەترە بوو کە شەیتان خستە ی دلی دۆست و کەسانی خێزانیوہ کە لە پەوی دا کردیان وەکو باسە مان کرد.

أَرْكُضْ بِرِحْلِكَ هَذَا مُتَسَلِّ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي
 الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾
 وَذَكَرْ عِندَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى
 الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

ئىنجا خوا نزاكەى وەرگرت و تەندروستى پىدايەوه بە جوړى وەكو موعجيزە، پنى
 فرموى: ﴿اَرْكُضْ بِرِحْلِكَ﴾ پنى بكوته بە زهوى دا، ئەویش كه ئەوى كرد، نىتر بە فرمانى خواى
 گەوره كانيار وەلقولا له ژىر پنى يەوه، وەكو ئەفرموى: ﴿هَذَا مُتَسَلِّ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ ئەویش خوى ئى
 شوړى و لىيشى خوارەوه، كه بەهوى ئەوهوه دىوى نەرو ناوى لەشى بە جارى بەو ناوه بە
 فرمانى خوا پاك و خاوين و بى نەردو دا بووهوه و تەندروستى تەواوى بۆ هاتەوه، له بارەى
 كەس و كارو پۆلە و وەچەى ئەبوويەوه، خوا ئەفرموى: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ئەو كەس و كارو خىزانەى كه نەمايون پىماندايەوه لەگەل ئەوهندەى تىرشدا،
 نىتر ئەوانەى كه مردبون ناخۆ بوى زىندو كردوونەتەوه و ئەوهندەى تىرشى پىدا؟! يان
 مەبەست ئەويە ئەو كەس و كارەى كه بەهوى نەخۆشەيكە پرژو بلاو بووونەوه و جوئ
 بووونەوه لى، هەموو ئەوانە يەكيان گرتەوه و هاتنە لاي، بىجگە لەوانەش ئەوهندەى
 تىرشى پىدا، هەر جوړى بووبى، خوا بەوه زيادە رەحم و رىزو داتنەوايى بە ئەيوب
 پىنەمبەرى كرد لەبەر مېهرەبانى له لايەن ئىمە بە ئەيوب، بوو بە پەندو نامۆگارى بۆ خاوەن
 ژىرى و هۆشمەندەكان.

له بابەت سویندەكەى نەربارەى خىزانەكەى، خواى گەوره چارەسەرى ئەویشى بۆ كرد
 لەپاداشتى ئەو هەموو خزمەت و چاكەيە كه نەربارەى حەزرتى ئەيوب كردى، هەروەكو
 رەحمى بە حەزرتى ئەيوب كرد كه بە شىوہەيكى ناپەوا ئەو سویندەى نەباتە سەر، بەلكو
 بەو شىوہە كه سویندەكەشى نەكەوى و خىزانىشى دووچارى سزای ناپەوا نەبى، ئەویش
 بەم جوړە: فرمانى دا كه چەپكى شوولى بچووك ژمارەى بە گوێزەى سویندەكەى بى، ئىنجا
 بە يەك جار لىنى بدات، وەكو ئەفرموى: ﴿وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ﴾ چەپكى شوول بە
 دەستەوه بگرو و بە يەكجار لىدانى پنى بكو سویندەكەت نىتر ناكەوى، نا بەو جوړە خواى

گهوره نازو نيعمهت و پرنی پڙاند بهسهر حهزرتی نهیوبدا له پاداشتی نهو خوگرتن و سهبره ی که بووی له ژنر باری گرانی نهو هه موو به لایه دا، پرنی گهوره نه مهیه که خوی گهوره له قورئانی پیروزدا بو هتا هه تابه سه نای نه کاو جاری پیواچاکی بو نه دات و نه فرموی: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَقِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بئ گومان نهیوبمان دهست که وت به بندهیه کی خوگری به سهبر، نهیوب چ عه جاب چاک بندهیه که، چونکه بئ گومان له هه موو بارو پرویه که وه، بووی کردو ته وه نیمه و گه رایه وه بو لای نیمه.

پاش گنرانه وهی سرگوزه شته ی نهو سئ پیغه مبه ره - سه لامیان ئی بیت - که نه ندازه یه به درنژی قورئان لئی دوا وه، هتا پیغه مبه ره (ﷺ) بیران ئی بکاته وه، تا باشتر خوی بگری و سه بر بکات له سه ر ناپیای بی پرواکان، پاش نهو ئینجا باسی کومه لئ له پیغه مبه ران نه فرموی: که له به سه ر هات و باسی کومه لئ لهو پیغه مبه ران هدا به لا و تا قی کردنه وه و سه بر کردن هیه، به وینه ی سرگوزه شته ی حهزرتی داود و سوله یمان و نهیوب که باس کرا، نه فرموی: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ باسی بنده یانی نیمه بکه، ئیبراهیم و ئیسا ق و یه عاقوب، که خاوه نی هیزو توانا بوون له په رستن و گوپرایه لی خوا و کرده وه ی باش دا، خاوه نی چا وو دئی پوونا ک و بینایی بوون له ناسینی خوا و هه موو شتیکی حه ق و راستدا، واته نه وانه ی کرده وه ی چاکیان نیه و نه زانن وه کو شله ته په و کوپرو شیت وان. یه کئ تر لهو سیفه تانه ی که پله و پایه یانی پئ به رز بووه ته وه نه مهیه که نه فرموی: ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾ نیمه نهو سئ پیغه مبه ره مان گنراره به بندهیه کی تایبه تی خومان به هوی سیفه تیکی پاک و خاوین، که شتی تری تیکه ل نیه، نهویش بریتیه له بیر کرده وه و یادی هه موو کاتیان بو پوژی دوا یی و مالی نهو دنیا یان، بئ گومان نه م بیرو یاده نه بیته هوی گوپرایه لی خوا، نه بیته هوی دوور که وتنه وه له هه موو شتیکی خراپ و نارها، به گوپره ی راده ی هیزو جیگری نه م یاده، یادی به هیز تر و جیگری تر نه بی له دل و دهرووندا، یادی خواش به نرخترین و گه وره ترین مه به ست و نامانجه. به رزترین راده و پایه یه که بنده کانی خوا پئی نه گن، که واته به هوی نهو یاده وه گه یشتنه نهو راده که له حه قیان نه فرموی: ﴿وَالَهُمْ عِنْدَنَا لِيَنَّ الْمُسْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾ بئ گومان نه م سیانه له بنده چا که کان و هه لبز ترا وه کان لای نیمه.

وَأَذْكُرُ اسْتَعِيْلَ وَالنَّيْسَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلُّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُسْتَعِيْلِينَ لِحُسْنَ مَنَابٍ

﴿١٩﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ مِّنْفَحَةٍ لَّهُمُ الْأَنْبُوبُ ﴿٥٠﴾ مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَمٍ كَثِيرٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

ئینجا باسی سیانی تر نه فرموی، که یه کیکیان ناسراوه و به ناویانگه، به لام شو
دوانه که یان وهان نین، نه فرموی: ﴿وَأَذْكُرُ اسْتَعِيْلَ وَالنَّيْسَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلُّ مِّنَ الْأَخْيَارِ﴾ باسی
نیسماعیل و نهلیه سه ع و ذا الکفل بکه، هه موو نه مانه له چاکترین کومه لن، نا بهم جوژه
خوای گه وره ته می و ناموزگاری گه وره ترین و خوشه ویست ترین پیغمبرانی نه کات -
سهلامی خوا له هه موویان بیئت - که بیر بکاته وه له براکانی، نه رس و عیبرهت و هرگری له
به سه رها ته کانیان و به دل له گه ل شوو دوستانی خوادا بژی، خوئی بگری، په له نه کات
هه ردو جیهان بو شو نه بی، وه کو برا پیغمبره کانی - سهلامی خویان لی بیئت -
له مه و پیش باسی ژبانی کومه لن له بهنده هه لبزیراوه کانی خوا بوو، یادی شو هه موو
به لا و سه بر کردنه یان بوو له گه ل پاداشتی خوای گه وره ی میهره بان ده رباره یان و پریز
پیدانیان، باسی شو ژبانه به رزه به ناویانگه بوو، وه کو نه فرموی: ﴿هَذَا ذِكْرٌ﴾ نه مه ی کله
پیشه وه باسکرا، له به سه رها تی شو پیغمبرانه شه رف و ناویانگی به رز بوو بویان له م
زه ویه دا، ئینجا شووا بو باسی پاشه پوژی شو دنیای هه موو له خواتر سه کان، نه فرموی:
﴿وَإِنَّ لِلْمُسْتَعِيْلِينَ لِحُسْنَ مَنَابٍ﴾ بی گومان پاشه پوژیکی جوان و شیرین هه یه بو هه موو له
خواتر سه کان. ئینجائهم پاشه پوژه پوون نه کاته وه به باسی هه ندی سیفهت و ناو نیشانه کانی،
نه فرموی: ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ﴾ شو پاشه پوژه بریتیه له به هه شت و باخات و باره گای خوش و
شوینی مانه وه ی بی پرانه وه. ﴿مِنْفَحَةٍ لَّهُمُ الْأَنْبُوبُ﴾ که ناماده کراوه و قاییه کانیان کراوه ته وه
بویان له پیش چوونیان بوئوئی، چاوهر وانیان نه کری، نه وه یش بو زیاده پریزگرتنه. ﴿مُتَكَبِّرِينَ
فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَمٍ كَثِيرٍ وَشَرَابٍ﴾ به نارام و خوشیه وه له سه ر ته ختی پاراوه پال نه ده نه وه
له و به هه شتانه دا داوی میوه هاتی زورو خواردنه وه شو شتانه ی نه کهن که له ویدا
نه خورینه وه، له ناوی خوش گه وارو شیر ی پاک و خاوین و له عه رق و شه رابی خوشی
به هه شت و هه نگوینی پالفتی بیگه رد، هه رکات و ویستیان ده ست به جی بویان نه هینن،

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الظَّرْفِ اَنْرَابُ﴾ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَكُمْ مِنْ
 نِّقَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَاِيَاتٍ لِلطَّلَافِينِ لَشَرِّ مَنَابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِرُ الْهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ
 حَمِيمٌ وَعَسَاقُ ﴿٥٧﴾ وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهِ اَرْوَجُ ﴿٥٨﴾

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الظَّرْفِ اَنْرَابُ﴾ حه لال وهاوسه ريكيان لاهه به كه چاويان بربوه ته ميرده كانيان،
 واته هر نه وانيان خوش نه وي و كه سي تريان ناوي، هه موو گه نج و هاوته مه نيشن، نينجا
 نه فهرموي: ﴿هَذَا مَا تُوعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ نه مه شتيكه به لينتقان پسي نه دري بو دوي
 زيندو ويوونه وتان و بزگاريتان له ناگر له پوزي دوايي دا، پوزي پرسيارو حيساب، له
 هه موو شت خوشتر نه مه به نه م هه موو خوشي و نازو پريزه نه براوه به و دوايي نه هاتوو،
 خوشيان نه زانن وايه، به خوشي و شادمانيه وه نه لين، وه كو نه فهرموي له زماني نه وانسه وه:
 ﴿اِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَكُمْ مِنْ نِّقَادٍ﴾ به هه شتيه كان نه لين: نه م نازو نيعمه ته به ش و پوزي نيمه به و
 برانه وه و نه ماني نيه.

نينجا باسي پاشه پوزي سه ركه شان نه كات و نه فهرموي: ﴿هَذَا﴾ بي گومان كار نه مه به
 كه وا باسكراوه: ﴿وَاِيَاتٍ لِلطَّلَافِينِ لَشَرِّ مَنَابٍ﴾ بي گومان خراپترين و ناله بارترين پاشه پوز هه به بو
 سه ركه شان ﴿جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا﴾ نه و پاشه پوزه خراپه و نه و شوينه ناهه مواره كه نه مانه ي بو
 نه پوزن دوزه خيكه كه پي نه هسوتينرين و داگريان نه كات له هه موو لاهه و داخ نه كرين پسي.
 ﴿وَيَنْسِرُ الْهَادُ﴾ كه واته ناي چ خراپترين جيگا و شويني ناماده كراو!! چ قه رارگايه كي خراپه –
 خوا په نامان بداتي – ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ﴾ عه زابي سه خت و سزاي به سو نه مه به، ده ي
 با بيچرئن كه برتبه له ناوي گه يشتبيته نه وي پيري پله ي گه رمي له گه ل كيم و زوخي كه له
 له شي دوزه خيانه وه هونه نه كا و ديته دهره وه، واته با نه مه بخونه وه له با تي سارده مه ني و
 بيكه ن به سه ر خوراكي ناهه مواري جه هه نه مدا. ﴿وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهِ اَرْوَجُ﴾ له شينوه ي نه و سزاو
 عه زابه ي كه باس كرا، چه ند جورئ تر عه زابيان هه به وه كو زه مه رير و سه مووم و زه قوم و
 چه ند شينوه به كه نموني له دنيا دا دروست نه كراوه، هر خوا نه زانن چونه.

هَذَا فَوْجٌ مُتَّحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ

قَدْ مَتَّمُوهُ لَنَا فَيَسِّرْ لَنَا الْفَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾

ئینجا شیوهی دوزخیهکان نیشان ئهدا که پؤل پؤل نه خرنه ناو ناگر هرچهند له دنیا دوست و خوشهویستی که بوون، لهوی ئهبن به ناحزو دوژمن، شههه قسه و شههه جوین نهکن و بقو کینه دهرنهبن، دهربارهی بهک، نه فهرموی: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُتَّحِمٌ مَعَكُمْ﴾ نهوتری به سهروکه سهرکه شهکان کاتی نهچنه ناو ناگر، چهند پؤل و کوهملی له ژیر دهستهکانیان لهگهلهایه، نهوتری بهو سهروکهانه نههه پؤلیکه به سزاو نارچهتهی لهگهله نیوهه دینه ناو ناگر، سهروکهکانیش پریان ئهلین: ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾ بهخیر نهیهن، مهرههبایان لی نهبن. ﴿إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ﴾ نهوانهی به هوی کردهوی خراپی خویانهوه به وینهی ئیمه نهچنه ناو ناگرهوه، له وهلامیاندایه شوین کهوتوههکان، ﴿قَالُوا﴾ ئهلین: ﴿بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ﴾ نهخیر نیوهه بهخیر نهیهن و مهرههباقان لی نهبی، چونکه: ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمْتُمْ لَنَا﴾ نیوهه له دنیادا هوی نههه عزابهتان پیش خست بومان، فریوتان داین، هانه هانهیان نهداین لهسهه پهیرهوی نیوهه لهو بیروباوههه نارههواو کردهوه خراپانههه. ﴿فَيَسِّرْ لَنَا الْفَرَارُ﴾ جا به هوی نهوهوه، نای چ عهجهه خراپترین مهنزل و قهرارکهو پاشهپوژئی بوو بو ئیمههتان بهرههه هینا، ئینجا دوعای شهریان لی نهکن: ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾ ئهلین نهی پهروهههگاری ئیمهه، ههرکهسه هوی نههه عزابهی بو پیشخستین له دنیادا دوو چههاندانی عزابهی ناگری بو زیاد بکه له باتی گوهرایی خویان و گوهرکردنی ئیمهه.

ئینجا نهو سهرکهشانه کهله دنیادا نهیان خورپی بهسهه موسلمانه ههژارهکانداو به چاری سووک و ریسوایی تهماشایان نهکردن، به پیاو خراپ و سهه لی تیگچوو بهه بهختیان نهزانین، نهو سهرکهشانه خویان و شوین کهوتوههکانیان له ناگرهه نهسوتینن و موسلمانه گالتهه پئیکراوهکان دیارنن لهو کاتههه، نهو سهرکهشانه پهسیار نهکن لییان، نایا له کوین و بو کوئی پویشتن، نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ سهرکهشهکان نههلین: نهوهه چیهه و چیمانه که نابینن نهو پیوانههی کهله دنیادا به گوهر او خراپمان دانههان.

أَتَّخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا

مُنذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

﴿ اَتَّخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا ﴾ گالته‌مان پئی‌نه‌کردن و کردبوومانن به گالته‌چی خویمان، واته نایا ثوانه

لیزه نین؟ ﴿ اَم زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴾ یان لیزه‌ن و پیش چاومان ناکه‌ون و چاومان لییان که‌لا بووه^۱ له پاش ثوه بویمان دهرنه‌که‌وی که ثور گالته پئی‌کراوانه وان له ناو نازو نیعمه‌تی نه‌براو‌هی به‌مه‌شتدا، هردوولا، هرکه‌س له شوینی خویموه ثوی تر نه‌بینی و بانگی به‌کتری نه‌کن، وهک وینه‌مان له سورته‌ی ﴿الصفات﴾ دا باس کرد، ثور نازاوه و شهره جنیوو قسه‌ی دۆزه‌خییانه له چند شوینی تردا باسی نه‌فرموی و نه‌یخاته پیش چاو، به‌راستی سه‌رباقی ثور هموو عزاب و سزای دۆزه‌خه ثور بقو کینه‌بیری و شهره جنیوو قسه‌ی ناشیرینه، سزاو عزابیکی نیجگار کاریگه‌ره له دهرونی ثور دۆزه‌خیانه‌دا، به شیوه‌یه‌ک که شایانی ثوره‌یه قورئان له چند شویندا باسی به‌فرموی، شایانی ثوره‌یه که ناوا دل‌نیایی بکری له‌سه‌ری که شتیکی راسته و دیته دی، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴾ بئ‌گومان ثور نازاوه و شهره قسه‌ی دۆزه‌خیانه حق و راسته، پوو نهدات له نیوانیاندا.

نینجا له دوا دوا‌یی سورته‌که‌وه نه‌گه‌ریننه‌وه بو باسکردنی ثور سن مه‌به‌سته‌ی که‌له سه‌ره‌تای سورته‌وه باسی کرد: تاک و ته‌نیایی خواو وه‌حی هاتن بو پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَّوْا﴾ و پاداشت و تۆله‌ی رۆژی قیامه‌ت. نه‌گه‌ریننه‌وه بو ثور سن مه‌به‌سته گرنکه، بو جیگیر کردنیان له دل و دهروند، باسی حه‌زرتی نادم دینیته پیش چاو بو ثومه‌ی ببیته به‌لگه و ده‌لیل له‌سه‌ر وه‌حی ناردنی خوا بۆی، دوزمنایه‌تی نه‌براو‌هی شه‌یتان له‌گه‌ل ناده‌می دا پیشان

^۱ ثومه‌ی که و ترا به گویره‌ی خویندنه‌وه‌ی پیتی ﴿ا﴾ له وشه‌ی ﴿ اَتَّخَذْنَهُمْ ﴾ دا که پیتی نه‌لفه‌که به ژیر نه‌خوینرتنه‌وه، به‌لام به گویره‌ی خویندنه‌وه‌ی به‌سه‌ر ثوره‌یش هر نه‌بن به‌لام ماناکه‌ی نه‌گویری و نه‌بن به پرسیار ده‌ریاره‌ی ثور گالته و لاقرتیه‌ی که له نییادا کردبووانه به موسلمانان، ثور کاته وشه‌ی ﴿ اَم ﴾ هاوتای ﴿ اَتَّخَذْنَهُمْ ﴾، یان سه‌ریه‌خویه، جا به و گویره‌ی باس‌مان کرد، نه‌بن بلین، نه‌گه‌ر به شیوه‌ی: ۱- نایا ثوران بوون که گالته‌مان پئی‌نه‌کردن، یان هر ثوره‌نده بئ‌نرخ بوون لامان، هر سه‌ریشمان نه‌نه‌کردن، چاومان بۆی نه‌نه‌وانی. ب- به گویره‌ی بووه‌م: واته نه‌زان و تینه‌که‌بشتوو بوون که به‌بئ‌نرخ ته‌ماشای ثورانمان نه‌کرد.

نهدات و تی کوشانی هموو کاتی بونهوهی گورهترین ژماره له نهوهکانی ئادهم بخاته ناو
 چالی نهگبهتی، لهگهڵ خوی دا بیانبات بو ناو ناگری دوزهخ. نهفرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 نَبِيٌّ مِثْلَ نَبِيِّينَ﴾ بهوانهی که باوهریان به تاو و تهنیایی خوا نیه و هاوبهشی بو پرهوا
 نهبینن، بلی: من وهما نیم که نیوه گومان نهبن، من له لایهن خواوه نهتاترسینم بهسزاو
 عهزایی سهختی خوا نهگهر نهگهرینهوه بو سه رینگای ئه و جگه لهوه هیچی ترم به دهست
 نیه، هر ئهوهشم لهسه ره پیتان راگهیهنم، نیت هرهموو کاریکیش به دهست خوی، ﴿وَمَا مِنَّاهُ
 إِلَّا اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ * رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ هیچ خویهی تر نیه، هیچ پرستراوی
 بهحققیانهت نیه جگه لهوهی که ناوی ﴿الله﴾ یه، که تنها و تا که، زاله بهسه ره هموو شتیگدا،
 هیچ کهسینکی لی یاخی نابنی، بیهوی توله لههرکهسی بسیننی نهیسیننی و بهرگری ناگری،
 پهرووردگاری هموو ناسمانهکان و زهوی نیوانیانه، کهواته هیچ هاوبهشی نیه، هیچ سایه و
 پهناهیکی تر نیه پهناهی پی بیری ئه و نهبن هر ئهوه هیزو دهسهلاتی نهپراوهی بی سنووری
 هیه، زورلی بوردهیه له گونا و تاوانی بهندهکانی، توبهیی توبهکارانی و مرئهگری و گونا ههکانیان
 نهسرپتهوه و داینه پوشتی، هرچهند رحمو بهزهیی خوی گوره زورتره و پیشکهوتوو تره له
 غهزه و قین و سزای، بهلام لیله دا دوو سیفتهی نیجگار به سام و ترسینهری باس کرد
 ﴿قهار، عزیز﴾ و پیشی خستن، دواي نهوانه سیفته تیکی رحمو بهزهیی باس فرموو،
 سیفتهی نارامی و ناسایش دهر، سیفتهی ﴿غفار﴾ لی بووردهیی، چونکه شوینهکی شوینی
 ترساندنه، نهبنی ئه م باره بههیز بکری له پیش چاو. ئه م قورئان گوره، ئه م ههواله گرنگه که
 پیغه مبهر ﴿ﷺ﴾ هینای لای پهرووردگاری ناسمانان و زهویسهوه، نیجگار گوره و گرنگه
 بهنرخه، ئه مه کاریکه له کاره گرنگهکانی خوا له م بوونهوهردا، ئه مه تنها بو ولات و گهل و
 چیننی نه هات، به لکو بو هموو ولات و گهل و چیننهکان هات بو ههتا ههتا، وهکو هر له
 سه ره تایی هاتنهوه پوونی کردهوه بی پیچ و پهنا به چند نایه تی: ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾¹

¹ دوايين نایه تی سوهرتی ﴿ن﴾ واته: ئه م قورئانه په ندو نامۆزگاریه بو هموو عالم.

﴿تَسَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ هات بۆنەوہی کہ ھەموو بارو پووی ژیان

وھرگێڕی و پەچەو پێگا دیاری بکات، پادەو نرخی ھەموو شتیکی پوون بکاتەوہ، ئەمانە ھەمووی بە جۆری دانراوہ کہ تەواو پێک و گونجاوہ لەگەڵ پزێمی کاروباری بوونەوھردا، ئەو مەبەست و ئامانجە ی بۆی هات جێ بەجێ بوو تا ماوہیەک ئەوہ بوو چەند ماوہیەک جێھەری ژیانێ گرتە دەست لە زۆرتەری ئاوەدانێ زەوی دا، بە جۆری بردی بە پزێوہ کہ ھەموو میژووی ئادەمی سەرسامە لێی، ھەموو خێرو بیرو چاکیەکی پزاند بەسەر زەوی دا، ئەک تەنھا بۆ باوھرداران، بەلکو بۆ ئەوانەیش کہ دوژمن و دژی بوون و لە ژێر دەستی دا بوون، ھەر بەوہوہ ئەوہستا، بەلکو وەکو خۆر وا بە ئاسمانی ئادەمی تێوہ لەو کاتەوہ کہ ھاتوہ، ھەتا ھەتایە تیشک و پووناکی ئەھاویژنی بۆ دۆست و دوژمن، دوچمەکان بە ئارەزووی خۆیان سوودیان ئی و ھەرگرت، بەلگە ی تەواویش لەسەر راستی ئەمە میژووی چەرەکانی ئاوەراستی ئەرۆپایە، ئەو کاتە ی کہ چەرخی موسلمانەکان ئاوەراوو بە چەرخی ئالتوونی، بەوانیش ئەوترا چەرەکانی تاریکی، لەو کاتانەدا بوو کہ ئەرۆپایەکان بە دەست دامانەوہ ئەھاتن و لە قوتابخانە و زانکۆ و زانستگاکانی ئیسلامدا ئەبوون بە قوتابی و فییری زانیاری جۆر بە جۆر ئەبوون، ئەمە شتیکی کہ دوژمنان خۆیان دانی پیا ئەنێن، کہ چی زۆر لە ئەفامەکانی کۆمەلە ی ئیسلام، ئەوانە ی کہ لە ئەوہی موسلمانان بەلام بەشیری بیگانە گوش کراون، ئەوانە لەبەر ئەفامی و ئەزانینیان باوھریان بەم شتە راستە نیە، بێ ئاگان لە گەرەبی ئەو قورئانە، وەکو بەدبەخت و بیبەشەکانی یەکەم چین کہ ئەم قورئانەیان ئەچوو بە گوێچکەدا، بەراستی ئەفامی و سەر ئی تیکچوونی ئەمانە ی ئاوەگەل موسلمان ئیجگار لە سنوور ئەرچووہ، زۆر جیاوازە لەگەڵ ئەو تاقمی یەکەم جاری ئەو قورئانەدا، چونکہ ئەوانە ی یەکەمجار: کردەوہو بەرھەمی ئەم قورئانە لە جیھاندا پیش ئەکەوتبوو تا بیانیستیایە و بیانیستیایە.

١ ئایەتی یەکەمی سورەتی ﴿الفرقان﴾ واتە: پێوژێو بێ ھاوتایی بۆ ئەو کەسە ی کہ قورئانی نازل کرد بۆ بەندە ی خۆی کہ (محمد)ە، بۆ ئەوہی بییتە ترسینەر بۆ ھەموو عالم.

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنَ عِلْمِ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ

يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا آيَاتًا أَنَا أَنْذِرُ مَنِ

به عاریان نهرانی لادن له نایین و بیروباوهری باووپیریان. به لام نهمانهی نیستای ناو
کۆمهلهی نیسلام سهر ئی تیکچوونهکیان نهمنده بههیزه و زیفی ئی سهندون چاو
نهنوقینن و گوئیان کهر نهمانه له ناستی بینن و بیستنی بهرهمهکانی قورنان، به عاریشی
نازانن، لادن له نایین و بیروباوهری باووپیریان، هیچ نهمین کویرانه ناکهونه شوین
باووپیریان به لام به شانازیوه کویرانه و کهرانه نهمونه شوین دوژمنهکانی خویمان و خاک و
ولآت و نایین و شهره فیان، کهواته نهمانهی ناوخو زیاتر شایانی بیدار کردنهوه و داچلهکاندنن
تا چینی یهکه مجار، بهمهی که نهمرموی: ﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ * أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾ نهمی پیغمبر
بلی: قورنان هوال و دهنگو باسیکی زور کهورهیه کهله لایه ن خاوه هاتوهه نیوه پشتتان
تی کردوه، له بهر نهمامی و نهرانی پووتان ئی وهرگیپراوه، بهلی بهراستی زور کهوره بوو، هیچ
شتیک و هیچ کهسیک نهیتوانی بهرگری بکات و ئی بگری، له کاتی هاتنه خاوهوهی هتا
نیستا و له مهولاش ههموو دوژمنه داخ له دلهمکانی به ههموو جۆرو به ههموو هیزو ههموو
نهم دهسهلات و توانایهوه که بوویانه، بهو زورییهی کهله سنور نهرچوو لهم ههموو ماوه
دریژدها نهمهستان و ناشوهستن، ههموو شتیکیان خسته کار بو بهرگری نهم قورنانه، به لام
هیچ نهمی نهبوو نه توانا پهمخهیهک بدوژنهوه له پوهی راستیهوه بتوانن و بوینن نهمی بچن
مهگر له یهنهانی دا نهمیش له گهل یهکیکی نهمارهزادا، بهلی له ناوخودا نهمام و نهرانی
زوریان فریودا و فراهه میان هیناو بهو هویهوه حوکمرانی قورنانیان نهمیششت تا ههموو
دوچاری بهد بهختی و بی نارامی و نارهوایی بوون. به لام بههوی نهموهه ناراستیی و
نارهوایی ههموو فیکرو بیروباوهری تر نهمرکوت، سهری ههموو شتی تر له بوشیهوه
نهرچوو، پوژ به پوژ کهورهیی قورنان پوون نهمیتهوه، بههوی نهموهه پشت به خوا نهمین
ههموو بگه پیتهوه بو ژیر سایه و سههندی بن وینهی قورنان، نهمین زور ناشکرا بیی که نهم
قورنانه لای خاوه هاتوهه و نهمی که گهیاندنی به بهنده، پیغمبریی خاویه، نهمگر نا
پیاییکی نه خویندهوار له قهومیکی نه خویندهواری دور له دهنگو و باس، نایا چون له
توانای دا بوو که نهم قورنانه بیینی له لایه ن خویهوه که نهم له کوئی و نهم ههموو هواله

غریببیانه له کوی؟! ښو له کوی و ښم هموو هوانه له کوی که پر به پر له گهال په راوه
 راسته کانی ښایینه کانی تر دا دهرچوو، به لکو کاتی چوندو و چونو و نا کوکیان بووایه له ښوان
 یه کدا قورښان به رڼکی باسه که ی بؤ نه کړدن، و هکو نه فرموئ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَمُضُ عَلَىٰ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾^۱ یه کئ لهو هوانه که رڼکه له گهال په راوه راسته کانی
 پیښوو، رڼکه نیه بؤ زانینی جگه له وحی، د هنگ و باسی و هدیه ښانی ښادم قسه و باسی
 مه لایکه کان لهو بابته مه، و هکو لیږده دا فرمان ښادات به پیغه مبر (ﷺ)، که ښو باسه
 بکات و بیکات به به لگه و ښایانه له سر پیغه مبر ښتی خوی، ښ فرموئ: ﴿مَا كَانَ لِي مِنَ عِلْمٍ بِاللَّيْلِ
 الْأَعْرَابِ إِذْ يَخْتَصِرُونَ﴾ بلئ: من هیچ له مهو پیش نه مزانیوه، نا گام نه بووه له کومه لای هره بهر، له
 کومه لای مه لایکه ته کان که نه کولنه وه له دروست کړدنې حزره تی ښادم، له شایانی بوونی
 به جینشینې له زهوی دا، سوجه بردنی مه لایکه ت بؤی، سرکه شیبی شهیتان لهو فرمانه
 - نه فرینی خوی لی بی- واته: هوی زانیم بؤ ښم جوړه شتانه ښهویه که وحیم بؤ هاتوه
 له لای خواوه، ښا کرایشه: ﴿إِنْ يُرَاجِعْ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ و حیم که بؤ دیت هر بؤ ښهویه که
 من تر سیننه رڼکی بوون و ښا کرابم، که واته راست بوو که من له سر فرمانی خوام و هکو
 له مهو پیش پښم و تن: ﴿أَنَا أَنَا نَذِيرٌ﴾ دوی ښم مه بهسته، دیته سر باسی حزره تی ښادم که
 نه که له سورته دا، به لکو له پینج سورته تریشدا باسی هاتوه که ښوانه ش سورته
 ﴿البقرة، الأعراف، الحجر، الإسراء، الكهف﴾، له هه مو ښو شوینانده دا به گویره ی
 پیویست و په یوه ندی به مه بهستی شوینه کانه وه باس کراوه، لیږده بڼه رته باس کړدنې ښو
 مه بهسته بؤ ښهویه، به لگه بیت له سر پیغه مبر ښتی، و هکو و تراوه لهو د هنگ و باسه، ښهوی
 په یوه ندی بی باسی فرمووه بؤ ترساندنې ښوانه ی که لایان و ابو پیغه مبر (ﷺ) شایانی
 پیغه مبر ښتی نیه، حقی پیاو ما قولنه کانی خویانه، و هکو ښه بوجهل و ښوانی تر، که و هکو
 له مهو پیش باس کرا. جالیږده ښوانه نه تر سیننې به مه ی که شهیتانیش لای و ابو که ښادم ی
 شایانی سوجه بؤ بردن نیه، به لکو خوی شایانی ښهویه، به هوی ښه وه خوی گه وره
 نه فرینی لی کردو تهوقی له عنته تی کرده ملی. جا هر که س ناوا ره خنه له کاری خوا بگری،
 بترسئ له خوی که و هک شهیتانی لی بی،

^۱ واته بی گومان ښم قورښانه دهریاره ی هر شتیک که به نی ښیرانیلیه کان تیای دا نا کوک ښی، بؤیان باس ښه کاتو
 بوونی ښه کاتوه بؤیان. النمل/۷۶.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧٦﴾ اِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَسَعَوْا لَهٗ سَجْدًا
 ﴿٧٧﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجْمَعُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِلَّا اِبْلِيْسَ اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٩﴾ قَالَ يَا اٰيُّهَا
 مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیَّ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِيْنَ ﴿٨٠﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿٨١﴾ قَالَ فَاخْرِجْهَا مِنْهَا فَاِنَّكَ رَٰجِمٌ ﴿٨٢﴾ وَاِنْ عَلٰیكَ لَعْنَتِيْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿٨٣﴾

ئینجا با گوئی له قورئان بگرین باسه که مان بؤ بفرموی: ﴿ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴾
 طین له لیکولینمه دربارهی دروست کردنی نادم و جینشینی نهو لهو کاته دا بوو که
 پروردگاری توئی به فریشتهکان: من گیانله بربک دروست نه کهم له قور که پیئی نهوتری
 به شهر، واته پیستی لهشی به موودانه پوشراره ﴿ اِذَا سَوَّيْتُهُ ﴾ ئینجا کاتی که شیوه که بییم ربک و
 پیک خست ﴿ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ ﴾ گیانم تیکرد لهو گیانهی که خاوهنی ریزو قهدر لام ﴿ فَسَعَوْا
 لَهٗ سَجْدًا ﴾ نهو کاته هموو بکون له پرودا بوی، سوجهی بؤ بهرن بؤ ریزو قهدر پیدان.

خوی گوره هرچی گیانله ببری زهوی هه به هموی له خاک دروست کردوه، هموو
 شتی له خاکه جگه لهو شته نهینی به بریتی له گیانه کهی که کس نازانری چیه و له چی
 پیدا نهبن و له کویره دیت، هر وه ها ناده میش هموو شتی هر له خاکه جگه لهو پوچه
 تایبه تیه که جیاوازی پن پیدا کردوه له نیوان هموو گیان له بهراند، راهی بهرز
 کردوتوه له هموو ان به بیرو ژیری، له گهل نادمی دا چند تیره و جوئی تر گیانله بهران
 بوون، له ماوه دورو دریزه دا هرگیز ربک نه کهوت تیره به لهو تیرانه یان تمنها نه فریک
 لهوانه نزیکی پلهی نادمی بیتهوه، ته نانهت له سر باوه پی نهوانیش که نه لین گیانله بهر به
 به کجار به هموو نندامیه وه پیدا نه بووه. به لکو تمنها نندامیک پیدا بووه و بهر بهر
 گوروه و بهرتر بووه تهوه بوو به گیانله ببری تهواو تا وای ئی هاتوه که نه بیتری.

خوی گوره نادم و نادمی ناوا جوئی کرده وه له هموو گیانله بهران، چونکه خواهیش
 وابوو که بیکات به جینشین بؤ خوئی له زهوی دا، کاروباری ناوه دان کردنه وهی بخاته ژیر
 دهست به هموو پیوستیه که وه له سنوریکدا که بؤی داناون، له بهرتهوه توانا و میزی

داونهتی بۆ بەرز بوونەوه یان لە زانین و زانیاری دا، کهواتە هەموو پێزو قەدری ئادەمی ئەگەریتەوه بۆ پۆحە تایبەتیکە، لە پۆژیکەوه که پەیدا بووه هەتا ئیستا و لەمەولاش هەركات پەيوەندی خۆی ئەپچرێبێ لەو خوايه که ئەو پۆحەي داوهتی و بەگوێزەي فەرمانی ئەو جولابیتەوه پەلەي ئادەمیتي بەرزتر بووتەوه، لەسەر باری راستی بووه، بەلام هەركات لای دابێ و لایەن و باری پۆحەکەي بەرەلākردبێ، جەلوی خۆي خستبیتە دەست بەشە خاکەکەي، ئەو کاتە لە ئادەمیتي دوورکەوتوووتەوه، بەرەو پێ و شوینی گیانلەبەرەکانی تر پۆیشتوو تا بووتە پیستین و خراپترینی هەموو گیانلەبەرەکان. هیچ جۆرە نرخیکی نامینێ و ئەبیتە چلۆسک و سووتەمەنی دۆزەخ. لەبەر پێزی ئەو بوو خواي گەورە فەرمانی دا که سوجدە بپێتە بەر ئادەم: ﴿فَسَجِدْ لِلَّهِ كُفُّهُمُ أَجْمَعُونَ﴾ ئینجا لەبەر فەرمانی خوا هەموو مەلائیکەتەکان بە یەكجار پێکەوه سوجدەیان برد. ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ جگە بە شەیتان که خۆي بەزل زانی و بیزار بوو لە فەرمانەکەي خوا و سەرکەشی کرد لێي، بەهۆي ئەوهوه گەرا بە یەکن لە کافرەکان.

چەند نیشانە هەیه لەسەر ئەوه که شەیتان لە رەگەزی مەلائیکە نیه، بەلام لەگەڵ ئەوان بووه، فەرمانەکەي خوا بۆ ئەویش بووه، واتە شەیتانییش مەبەست بووه بە تایبەتی، بەلام ناو ئەبیرا بە تایبەتی لەبەر بێنرخي بەلای خواوه، بەلگە لەسەر ئەوه که ئەو فەرمانە بۆ ئەویش بوو ئەوهبە که خوا تانەو لۆمەي ئەکا لەسەر سوجدە نەبردن. ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ﴾ خوا فەرموي ئەي ئیبلیس چی بەرگری توێ کرد لەمەي که سوجدە نەبەي بۆ کەسێ که من بە دەستی توانیي خۆم دروستم کردوو، بێهۆي دایک و باوک و شتی تر، واتە نەئەبوو وات بکردایه، پەشیمان بە لێي. هەموو شتی خواي گەورە دروستی

¹ ئیتر زیاد لەمە نازانین ئەو سوجدە چۆن یان کەي یان لە کوێ بووه؟ ئەمانەو پێنەیان شتیکی غەیبین و زانینیان نرخیکی نیه چونکە مەبەست هەر ئەوهیه که ئادەمی بەهۆي پۆحەکەیهوه ئەو پێزەي گیرا لە لایەن خواوه.

² ولایتی ۱۲ سورتی ﴿الأعراف﴾ بە پێکی پووینی ئەکاتەرە که شەیتان مەبەست بووه بەر فەرمانە: ﴿قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا سَجْدًا إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِكَ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾.

کردووه، که واته مهبهست بهم فرموده ﴿خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ زیاده تایبهتی ئەم دروستکراوهیه و
 ریزو گرنگیهتی به لای خواوه، ئەوهیش به هوی پۆحه که یه تی، ﴿أَسْكَبْتِ﴾ نایا خۆتت به گهروه
 زانی، له بهر ئەوه سهرت شوپ نه کرد بۆ فرمانی من، ﴿أَمْ كُنْتِ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ یا خود له وانیهی بهرزو
 بلندن، شایانی ئەوهی که سهر بۆ کهس دانه خهیت، ئەوهیش له وهلام دا وتی: ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُنَّ﴾
 ﴿من چاکترم لهو، که واته په وانیه من سوجه بۆ ئەو بهرم، به لگهشی ئەمه بوو ئەبیوت:
 ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ به لگه له سهر چاکتریم ئەوهیه که منت له ناگر دروست کردووه و
 ئەوت له قوپ دروست کردووه، واته من لهو بهرزترم، چونکه ناگر له قوپ چاکتره، له
 وهلامه که یه وه دهرئه که وئی که نه خۆشی حه ساهتی بووه، له بهر ئەوه باسی به شه به ریزه که ی
 ناده می نه کرد که بریتیه له پۆحه که ی، باسی ئەو به شه که ی تری کرد که هه موو کیانله بهرانی
 تر له زهوی دا به شدارن له گه لیدا، ئەو سهر ئی تیکچوو به د به خته لهو کاته گرنگه دا ئەو
 وهلامه ناشیرینه ناره وایه ی دایه وه!

ئینجا بریاری به رزی خوای گهروه دهرچوو به دهرکردنی ئەو سهرکشه خراپه: ﴿قَالَ
 فَأَخْرِجْنَاهَا فَأَبَىٰ رَجِيمٌ﴾ و تی: دهرچۆ له بهمهشت، چونکه بئگومان تۆ له پهحمهت و خیرو ریز
 بیبهش و دهرکراوی. ﴿وَلَا عَلَىٰكَ لَعْنَتِي إِنَّ يَوْمَ الدِّينِ﴾ نهفرینی من له سهر تۆ جیگیر بووه و
 دهرکردنت له پهحمهت به سهرتوه هه می شه ییه هه تا پۆژی دوایی (پۆژی تۆ له سندن). لیره دا
 پرسیاریک هه یه: بئگومان شهیتان بیبهشه له پهحمی خوا هه تا هه تایه بئپرانه وه، که واته
 بۆچی نه فهرموئی تا پۆژی دوایی؟ له وهلامدا ئەگوتری: کاتی دهرکردن و دهرنه کردن له
 پهحمی خوا ئەم ماوهی دنیا یه، ههرکس له دنیا گهراوه بۆ لای خوا و له سهر ئەو باره بهرئ
 ئەو کهسه بهرئ پهحم و بهزه یی ئەکه وئی، ههرکس له ته وای ماوهی دنیا دا نه گهراوه تازه
 هیچی بۆ ناگری، چونکه لهو دنیا دا گهرا نه سوودی نیه، که واته ئەم شیوهی که ئەفهرموئی
 نا ئومیدی ته وای پیشان ئەدات به جوړیک دهلیل و به لگهشی له گه لدا یه.

له مهبهستی وشه ی ﴿ها﴾ چهند راپه کی تر هه یه: پهحمهت، ناسمان، شیوهی مه لاتیکه.

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٨﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأَعْرِضَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ

أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نِسَاءَهُ بِعَدْحِ جَنَّتِ ﴿٨٨﴾

ئینجا حساسدته کی بهیتر بو، بو بهوی کینه و پنیکی سخت و هول و تن کوشان بو توله سندن، لهبر شهوه: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ وتی: نهی پهرو مردگارم ماتول تولا من دهرنه کسیت و بیبشم نه کسیت له رحمی خوت، نهی مؤلته تم بده و مه مرینه تا دنیا دنیا، لیم گهری تا مردوان زیندو نه کرتنهوه. ^۱ مبهست شهوه بوو له ماوه دریزده دا هول و تن کوشان بکات بوئه مهی زورکس له پنیکی خوا لابات، خوی گهره خواهیسی وابوو - لهبر شهوه حکمه تهی خوی نه زانی - که ماوهی بدات لهبر شهوه: ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ * إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ فرموی: تولاوانه کی مؤلته دراون تا پوزی دواپی شه کاته کی لای خوا دیاری کراوه، نه جمل و دواهاتی ماوهی زیانت - که شهوش لای کوزی زانیان - بریتیه له کاته کی شه دنیا و ایران شهی و هموو گیانله برانی شهمن. وا دهرنه کسوی که شهیتانیس شه کاته شهمن، شه زیندوانه کی که هموو شهمن له پاشان پیکهوه زیندوو نه کرتنهوه، بو پرسیارو توله و پاداشت.

ئینجا شهیتان پوونی کردهوه و مبهستی له داواکردنی شه مؤلته ته: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأَعْرِضَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ وتی: سویند به گهره پی و دسه لات و سه لته نتت هموو

^۱ پوزی زیندوو بوونهوه و پوزی دواپی هریه که، له ویران پوونی دنیاوه دست پین نه کات بین برانهوه، که واته مؤلته دانسی شهیتان بو پوزی ویران پوون، مؤلته دنه بو پوزی زیندوو بوونهوه، تا شه پوزه دیت شهیتان نامری، که شه پوزه مات شهمنی له پاشان وهکو خه لکی تر زیندوو نه کرتنهوه.

ئادەمىزاد لە ڤىنگاى تۆ لائەدەم و گومرايان ئەكەم، جگە لەوانەيان كە بەندە خاوين كراوەكانى تۆن، واتە لەناو ھەموواندا جگە لەوانەى كە خواى گەورە تايبەتى كردوون بۆ گوڤرايەلى خۆى و پاراستوونى لە گومرايى، يان جگە لەو بەندانەى كە دلى خۆيان پاك و خاوين كردووە بۆ خوا، ئەمەيان بە گوڤرەى ﴿ل﴾ لە وشەى ﴿الْمُخْلِصِينَ﴾ بە ژێرە نەك بەسەرە، وەكو ئىستا باوە و پيشمان خست، ئا بەو شىووە بەرنامە و ڤىنگاى خۆى ديارى كرد، ئەيەوى: ھەموو ئادەمى گومرا بكات، ھەرچى ئى بەدەر كردن بە پياوەتى خۆى نەبوو، بەلكو لەبەر بى دەسەلاتى بوو، چونكە بەرگرى نەكړين لى و پەنا دەريان ھەيە كە برىتيە لە: گوڤرايەلى خوا و پەيوەندى راستەقىنەيان بە خواوە.

ئىنجا خواى گەورەش برىارى خۆى دەكرد و ڤىنگاى خۆى بەرامبەر شەيتان و شوڤين كەوتووەكانى ديارى كرد: ﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨١﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئەفەرموى: من حەقم و ھەر خەقىش ئەلیم: سوڤند بە خوا دۆزەخ ڤر ئەكەم لە تۆو تیرەى تۆو ئەو كەسانەى شوڤين تۆ ئەكەون، ھەمووتا بە كۆمەل ڤىكەوہ.

خواى بە رەحم وىستى بەندەكانى بى ئاگا و نەزان نەبن لەبەرئەوہ ئەوا دۆژمانايەتى شەيتان و جەنگى گەرم و گوڤى نەپراوہى لەگەل گروى ئادەمیدا ئاشكرا كرد و پاشە پۆڤىشى بە ڤىكى ڤوون كردوہ، پىغەمبەرانىشى رەوانە كرد، ئىتر لە پاش ئەمانە شوڤين كەوتووەكانى شەيتان ئۆباليان بە مىلى خۆيانە و ڤىنگاى ھىچ رەخنە و گلەبىيەكيان نىە.

ئىنجا لە كۆتايى سورەتەكەدا فەرمان ئەدات بە پىغەمبەر ﷺ كە بەبى باوەرەكان ڤابگەيەنى و بۆيان ڤوون بكاتەوہ كە بانگ كردنەكەى پاك و خاوينە بۆ ڤىنگاى ڤزگارى و سەرفرازى، ھىچ داواى ڤول و ڤارەيەكيان ئى ناكات و نايەوى لە پەناى ئەم فەرمانەدا سوود و قازانجىكى دنيايى دەست بخت، بە دەست خۆى نىە زياد و كەم لەمەى كە ئەيگەيەنى

١ ئەم تەفسىرە بە گوڤرەى خوڤندنەوہى وشەى ﴿فَالْحَقُّ﴾ بە بۆر وشەى ﴿وَالْحَقُّ﴾ بەسەر وەكو ئىستا باوە.

پىيان، ئەمەي كە بەوانى ئەگەيەننى تەنيا بۇ ئەوان نىيە و بەلكو نامۇزگارايە بۇ ھەموو عالم،
بەم نىزىكانە بۇيان دەرئەكەمۇئ ھەوالى گىرنكى ئەم قورئانە و راستىيەكەي، ئەفەرمۇئ: ﴿قُلْ مَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ * إِنَّ مَوْلَاهُ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ * وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حَيْثُ﴾ بەم بىن بېروايانە بلىئ:
من داواي ھىچ كرىئ و پارە و پولىكتان ئى ناكەم لەسەر گەياندىنى ئەم قورئانە و ئەم سىروشى
بۇم دىئت، من لەو كەسانە نىم كە بەزەحمەت و زۇر حالەتى بەسەر خۇياندا دىئن، واتە ئەم
حالەتى من ھەمە پىنغەمبەرتىيە و لاي خواويە و شتى نىيە من بەسەر خۇما بىيەنم و ئەمەي
پىتان ئەگەيەنم قورئانى خوايە خۇم ھەلى نابەستم، كەواتە ناتوانم لابدەم — نە زياد و نەكەم
— لەوہى سىروشم بۇ كراوہ، ئەم قورئانە شتى تر نىيە جگە لە نامۇزگاراي و پىنمۇونى بۇ
ھەموو عالم، لە پاش ماويەكى تر ھەوال و دەنگ و باسى ئەزانن لەم دىيادا، لەكاتى
دەر كەوتن و سەر كەوتندا، ھەروہا لە پۇژى دوايى و پاش مردنىشتان ئەزانن كە بەلىن و
ھەرەشەكانى راست بوون.

ئا بەم وتارە گىرنگە شىرىنە راستە سورەتەكەي كۇتايى پى ھىنا كە زۇر پىكىشە لەگەل
ئەوہلى سورەتەكە و ھەموو مەبەستەكانى، بە تايبەتى شىوہى دواترىن رستەي وەكو ئىمزاو
مۇرو تامغە وايە بۇ ھەموو سورەتەكە. ئەوہندەي پى نەچوو بەشىكى ئەم رستە ھاتە دى
ئەوہ بوو ھەوالى ئەم قورئانە بلاو بووہوہ بە زەوى دا بە جۇرىك تەخت و بەختى پادشاكان و
زۇردارەكانى پى ھاتە لەرزە، كۆشك و قەلاي داپۇژراوى چەند سالەي زولم و ناپرەوايى پى لە
بىنج و بىنچىنە ھات، پىرشنگى پووناكيەكەي، تارىكيەكانى جىھانى پوون كىردەوہ، تەنيا ئەوہ
بەس بوو بۇ پوون كىردەوہي پىنغەمبەرتى پىنغەمبەر (ﷺ).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

سوره نسی ﴿الزمر﴾ مهككهییه و ٧٥ نایه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره ته سر تا به خواری نه گهریتهمه بؤ باسی تاك و تمنیایی خوا، له گهل نهمده ناو به ناو دل بیدار نه كاتهوه و نهیهینیتته سؤزو جؤش به چهند تمنی و نامؤزگاریهك بؤ گوئزیهلی، نهوی زیاتر بؤ نهم مهبسته به کاریئ نه میه: كله زؤر شویندا ناو به ناو شیوهی پؤژی دواپی نیشان نهدات له گهل گرنگی نازو نیعمه ته كهی و نامه مواری تۆله و سزاکانی، وهك له مهولا به یارمه تی خوی گه وه به درژیسی باسی نه كین.

خوای گه وه له سه رمه تی سوره ته كه وه سه وال نهدات كه قورنان له لایهن خؤیه وه نیروا هته خواره وه، كه واته هه مووی راسته و شوینی دوو دلی و دلّه چركئ نیه، نه فرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ﴾ هینانه خواره وهی په راویك كه قورنانه له لایهن خوا وه یه كه ناوی ﴿الله﴾ یه، ﴿الْعَزِيزِ﴾ توانا و دهسه لاتی به سر هینانه خواره وهی دا هه یه، ﴿الْحَكِيمِ﴾ لیزانه، هیچ کاری بی سوود و بهرژه وهندی نیه، كه واته گوفتارو كردارو بریارو نایین و بهرنامه و شه ریعتی به جئیه و پئك و راسته، واته نهرانئ نهم قورنانه ی له چیدار له بهرچی هینایه خواره وه، هه موو پر له سوود و حیکمه ته و بؤ چاره سه ریّه.

یه كه م شت و گرنگترین شتن كه نهم قورنانه بؤی هاتبئ تاك و تمنیایی خوا و په رستنی بی هاویه شو و خاوین كردنی نایین بؤی و پوو تن كردنی به تمنیا و له ریوه بی واسیته یه،

له بهر نه وه نهوا دهست به وه نهكات و نهیكات به یه كه م مهبسته سوره ته كه، نه فرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بی گومان نیمه له ناسمانه وه هینا و مانه ته خواره وه بؤ لای په راوی كه قورنانه كه شتی حقی پی نه بؤ پوون كردنه وه و ده رختنی شتی حقی و راست هاتوه، بهرته تی هه موو شتیکی حقی و راست تاك و تمنیایی خوا یه له هه موو بارو پوویه كه وه،

فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

هموو ئاسمان و زهوی و نهم بوونهومره لهسەر ئهو تاك و تهنیا ییه راوهستاوه لهبهرئهو:

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ خواپههرسته به جوړی که په‌رستن و گوپرایه‌لی و گهردن که چیه‌که‌ی بو پاک و خاوین بکه‌یت له هموو هاوبه‌شن.

پووی فرموده‌که‌ی کرده پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌رنامه‌یه که خووی له‌سه‌ری بن‌بانگی ئاده‌میزادیشی بو بکا، بووی پوون کرده‌وه که بریتیه له: په‌رستنی خوا به تاك و ته‌نیا و گوپرایه‌لی‌ه‌کی پاک و خاوین بووی و دامه‌زاندن و راگیر کردنی هموو بارو پووی‌ه‌کی تیروته‌واوه له زانین و تیگه‌یشتن و باوه‌ری دل و دهرورنه‌وه ده‌ست پی ئه‌کات تا پڙیمیکي ته‌واو بو هموو ژیا‌نی گه‌ل و هموو ئه‌ندامانی گه‌ل. ئهو دل‌ه‌ی که به‌راستی باوه‌ری ببنی به تاك و ته‌نیا یی خوا گوپرایه‌لی ته‌نیا بو خوا ئه‌کات و سه‌ر بو که‌سی تر داناخات و داوای هموو شتن هه‌ر له‌و ئه‌کات و هموو کاروباری هه‌ر حه‌واله‌ی ئهو ئه‌کات، ئومید و چاوه‌پروانی هه‌ر له‌وه، ئه‌زانن هه‌چ که‌سن تر هه‌چی به ده‌ست نیه، له‌بهرئهو هه‌ر له‌و ئه‌ترسن، ئه‌گه‌ر به‌م جوړه نه‌بوو ئهو به‌وه باوه‌ره‌که‌ی نا‌ته‌واوو که‌م هه‌زه.

ئهو دل‌ه‌ی که باوه‌ری به تاك و ته‌نیا یی خوا هه‌یه، باوه‌ری هه‌یه که نهم بوونهومره هموو کاروباری ته‌نیا به خواهیشی خوا ئه‌پرات به پڙوه، ئه‌گه‌ر زیاد له یه‌ک خواهش نیش و کاری تیدا بکردایه ئه‌شیاو به ملی یه‌کدا، که‌واته باوه‌ری هه‌یه که ژیا‌نی ئاده‌می راست ناییته‌وه و به رینکی به‌پوه ناچیت به‌و پڙیمه نه‌بیت که خوای گه‌وره دیناوه بووی، چونکه ئاده‌می – که به‌شینکه له بوونهومره – ئه‌بن پڙیمی ژیا‌نه‌که‌شی به‌شینک بیت له پڙیمی گشتی بوونهومره‌که، ئه‌گه‌ر نا نه‌بیت به خواهیشی تر په‌یدا بووبیت جگه له خواهیشی خاوه‌نی هموو‌ان ئهو کاته نه‌شیاو و هه‌له ئه‌کات وه‌ک به چاو ئه‌ییبینن که هموو جیهان له چ گه‌یژاویک دایه به هو‌ی لادانیان له پڙیمی ژیا‌نی که خوا بو‌ی داناون. که‌واته ئهو که‌سه‌ی که ئاوا باوه‌ری به تاك و به ته‌نیا یی خوا هه‌یه نا‌که‌و‌یته شوین هه‌چ پڙیم و یاسا و قانونیکی تر.

ئهو که‌سه‌ی که باوه‌ری راستی هه‌یه به تاك و ته‌نیا یی خوا هه‌ست ئه‌کا به خو‌شه‌ویستی له نیوان خو‌ی و ئهو بوونهومره‌ی که تیدا ئه‌ژی، چونکه ئه‌زانن هموو‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی

قودرمتی یەك كەس داو بە یەك خواھیش پەیدا بوون، كەواتە پەيوەندىيەكى زۆر بەھيژ ھەيە لە نىوانياندا، چاوى دلى قودرمتى خوا ئەيىنى لە ھەموو شتەدا، ئەو كاتە زۆر بە ئارام و لوتفەوہ ئەژى، دلى پەرە لە يادى خواى گەرە كە خواھنى ھەمووانە و دروستكرو پىگەيەنەريانە، كە دلش ئاوەدان بووہوہ بە يادى خوا ئيشى لارو نارىك ناكات، ئەگەر بەيئى ناگايى جار بە جارئ پئى ھەلكوئت دەست بەجئ ئەگەرئتموہ بۆ لای خوا، بە كورتى باوهرى راستەقىنە بە تاك و تەنيايى خوا شۆرشىكى بەھيژى بەرگرى نەكراوہ دريارەى ھەموو نەفامى و نەزانى و لارى و نالەبارىك، بنەرەتى ھەموو چاكە و راستىكە، لەبەرئموہ قورئان ئەوہندە بە گرنگ گرتووئەتى و ئەو ھەموو بەلگە و نيشانەيەى لەسەر دىنئتموہ، لەو ھەموو شوئنەدا باسى ئەكات!!

پاش ئەوہ فرمانى دا بە پىغەمبەر (ﷺ) بە پەرستنى پاك و خاويئ و گوئزايەلى خوا، ئىنجا ئەو مەبەستە دووبارە ئەكاتموہ بە شىوہيەك كە زۆر دلنايى لەسەر ئەكات، بە جوئى ئەبىتە ھوى ئەو فرمان پيادانە، ئەفرموئ: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾^۱ ناگادار بن و بيدار بن كە ئايىنى خاويئ تەنيا بۆ خوايە، ئەويش برىتتە لە گوئزايەلى پاك و خاويئ بۆ خوا بەيئى ھاوبەش، بەيئى ئەوہى بەشى كەسى ترى تىكەل بكرئ، چونكە سيفەتى خوايەتى ھەر لەودا ھەيە، ھەر ئەو ناگادارە بەسەر ھەموو نەيئى و پەنھانىكدا، كەواتە ھەر كردموہيەك تەنيا بۆ ئەو ئەبىت وەرى ناگرت!!

بت پەرستەكان ھەرچەند باوهرىيان بە زۆندوو بوونموہ نەبوو، بەلام باوهرىيان بەمە بوو كە ئەم زەوى و ئاسمانە خوايەكى ھەيە كە دروستى كردووہ و ئەو خوايە ئەوانيشى دروست كردووہ و پزق و پوزيان ئەدات، بەس باوهرىشيان تىكەل بە پرپووچى نارھوا كرابوو، لايان وابوو كە مەلائىكە كچى خوايە لەبەرئموہ ھەيكەل و وئەنيان بۆ دروست كردوون و ئەيان پەرستن بە نيازى ئەوہ كە واسىتە بن لەنيوان ئەوان و خوادا، نزىكيان بكەنموہ لەو خواوہ، تكاو نزايان بۆ بكن لای خوا بۆ ئەمەى بيانپارئزى لە ناخۆشى و سوود و قازانجيان دەست بخات، بەم باوهرە پرپووچە بەرھنگارى باوهرى خوا پەرستيان ئەكرد، ئەيانگوت: ئىمە مەبەستمان پەرستنى ئەمانە نيە لەبەر خويان، بەلكو لەبەر ئەو نزيك خستەموہ و لالە بۆ

^۱ لە چەند پەيوەكەوہ دلنايى لەسەر كرد: ۱- وشەى ﴿أَلَا﴾. ۲- پيشخستنى خەبەر. ۳- ﴿ل﴾ اختصاص.

۴- وشەى ﴿الْخَالِصُ﴾. ۵- ﴿ال﴾ لەسەر وشەى ﴿الدِّينُ﴾.

کردنیه لای خوا!! لهبرئمهوه ئهوا باسی باوهره پرپووچه که یان نهکات و ههره شه یان ئی نهکات و به درو یان نهخاتهوه و نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ئهوانه ی جگه له خوا په رستراوانی تریان بریار داوه، ئهوانه ئهلین: ﴿مَا تَبَدُّهُمْ إِلَّا لِقَرِيْبًا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ ئیمه هیچ ئه مانه ناپه رستین بۆ ئه مه نه بیئت که نزیکمان بخهنهوه له خوا، واته له بنه رتهوه مه به سته که یان همر خویه!! به لام خوی گه وره په رستنیکی ئهوی که خوی ریگاو رچی بۆ داناوه به هوی هه مو پیغه مبه رانه وه - سه لامی خویان ئی بیئت - پوونی کردوه ته وه بی گری، جگه له وهی که خوا دایناوه خوا په رستی نیه، ههره شه نهکات له وه که سانه ی که ئه وه نه که ن، نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ بی گومان خوا له دنیا جیاوازی نهخاته نیوان ئهوانه ی که له دنیا دا ئیختیلافیان بووه له کاروباری ئاییندا به م جوړه: ئهوانه ی که له سر ریگای خوا بوون ئه یانخاته به هه شت، ئهوانه ی که لایانداوه ئه یانخاته دۆزه خ.¹

باوهر به تاك و ته نیایی خوا وهكو بنه رته تیکه بۆ هه موو خیرو چا که یه ك زۆر زۆر ناسکه، پیویسته به وردی راگیر بکړی و بیړی به رنوه، ئه گه ر نا شیوه یه ك له شیوه کانی بت په رستی تیکه ل ئه بیئت و به باوهری تاك و ته نیایی نامینیته وه!!

باوهر به تاك و ته نیایی خوا لای خواره که ی و یه که م پله ی ئه وه یه: که هاو به ش بۆ خوا په وا ندری ئه له زاتی داو نه له سیفت و کرده وه کانی داو نه له به رنامه و بریاره کانی دا. که واته هه رچوئی، هه رکات باوهر به دوو خویان زیاتر بوو باوهر به تاك و ته نیایی نامینئ، خاوه ن باوهر کافر ئه بیئت، هه روه ها باوهری وا بی که که سئ تر هیه له زانیندا یان له تواناو

¹ ئه گه ر مه به ست به وشه ی ﴿الَّذِينَ﴾ بت په رسته کان بیئت بهو جوړه ئه بیئت که له ته فسیره که دایه، به لام ئه گه ر مه به ست په رستراوه کان بیئت ئه بی بلین: ئه و په رستراوانه ی که بت په رسته کان ئه یان په رستنو ئه یان وت: ئیمه له بهر هیچ ئه مانه ناپه رستین له بهر ئه وه نه بیئت که له خوا نزیکمان بکه نه وه، بی گومان ئه وان هه موویان: په رستراوو بت په رسته کان خوا حوکم نهکات له نیوانیناندا، به م جوړه هه ربوله نهخاته ناو ناگروه، جگه له وه په رستراوانه ی که به بنده ی تاییه تی خوی گه وره ن وه کو مه لانیکه و عیساو هه ر که سیکي تر که بانگی بۆ خوا په رستی کردوه، به لام شوین که وتوه کانیان له ریگای ئه وان لایانداوه، جگه له م بنده پاستانه ئیتر هه رچی په رستراو هیه له گه ل ئه وه که سانه ی که په رستروویان پیکه وه له نۆزه خدا ئه بن، بۆ زیاده سزاو عه زایی ده روونیان، له پۆزی دوا ییدا پیش خسته ن دۆزه خو پاش خسته تیان هه ربوله تسو نه فرین نه که ن له یه کتر، خوا په نامان بدات. له سر باری یه که م خه به ر بۆ وشه ی ﴿الَّذِينَ﴾ رسته ی ﴿مَا تَبَدُّهُمْ﴾ له گه ل وشه ی ﴿يَقُولُونَ﴾ که نه گوتراوه، له سر باری دوه م خه به ر که ی رسته ی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ﴾ وه.

دهسه لاتدا وهكو خوا وايه يان باوهږي بيئ به بهرنامه و پڙيم و ياسايه كي تر بينجگه له وهی خوا ناردوويه تي بو بهنده كاني، يان باوهږي واپي كه جگه له خوا كسي تر پښگاي ههيه كه پڙيم و ياسا دابهينن بو بهنده كاني خوا، به هر باوهږيك له مانه و وينه يان خاوهن باوهږه كه نه چيته پښي نه وانه ي كه دوو خوا يان زياتر پهوا نه دن بي جياوازي له پښي خوا په رستان دهرته چي، نيتر با به دم خوي به موسلمان دابني و نويزو پوژوو فره كانيش به جي بهيني، ههروه ها زور جيگاي مترسيه زياده پهوي كردن له شاني هر بهنده يه كه له بنده كاني خوا دا، با گه ورتيني هه موو دروست كراوه كاني خوا بيت، وهكو پيغه مبه رمان (ﷺ) ئه بي به رامبه ر به خوا له سنووري بهنده يي دهرنه كړي، وهكو خوي نه فهرموي: (لا تطروني كما اطرت النصارى المسيح إنما انا عبدالله ورسوله) له كوون و تازه وه زياده پهوي زور كراوه كه سه ريشي له خراپه وه دهرچوه، ليره دا نه وه موو زياده پهويانه باس ناكريت چونكه زور دريره. به لام به وينه ههنديكيان باس نه كه ين كه زوريش بلا و بووه ته وه، پيوسته له سر موسلمانان خوياني لي بگيرنه وه:

۱- سويند خواردن به خواو به سيفه ته كاني خوا: بو قه دهغه كردني ئه مه فهرموده ي پيغه مبه ر (ﷺ) زوره، زوريش سامناكن، هه موو پيشه و اكان و زاناکاني ئيسلام هه موو بي جياوازي نه فهرمون: قه دهغه و حه رانه. به لي هه ندي له زاناياني مه زه بي شافيعي فهرمويانه: نه گه ر مه به ست قه درو به گه و ره گرتني سويند پي خراوه كه نه بيت كه راهه تي هه يه، نه ميس وهكو دوو هاوږي كه باوه به يه كتر نه لين: به سه ري تو، به كياني تو، جگه له مه بي گومان قه دهغه يه، كسي كه له مه زياتر بلني بي گومان له خويه وه قسه نه كات و شوين هه واي خوي نه كه وي، نه گه ر نا به چ به لگه يه كه نه لي؟ نه گه ر هه ركه س به لگه يه كي شه رعي هه يه ده ري بږي، ئه مه كه بووه به باو له ناو خوينده وارانئ نايينيشدا نه وه نايته هيج به لگه يه كه، نه ويش وهكو نه م هه موو گونا مه كه بوون به باو، ناي باوه جه لال نه بن!!

۲- هاوار كردن جگه له خوا بو يارمه تي دان و فرياد په سي به شيوه ي نيهيئي و غه يبي: نه ميس يه كي كه له و زياده په ويانه كه زور جيگاي مه ترسيه و له ناييني ئيسلام دا قه دهغه يه، ده ليل و به لگه له سر نه وه ئيجگار به هيرو زوره:

۱ واته زياده پهوي مه كن له شاني مندا وهكو نه سرانبه كان زياده په ويان له شاني عيسادا كردو وتيان: (كوي خوايه).
من بهنده ي خوامو پيغه مبه ري نوم، واته له سنووري بهنده يي و پيغه مبه ريتي درم نه كن.

۱- له هه موو نووژنکدا ئیمه چند جار ئهبن بلین: ﴿رَبِّكَ تَسْمَعُ وَإِنَّكَ تُسْمِعُ﴾ خواجه تهنیا له تو داوای یارمهتی ئهکین. واته به شیوهی نهینی.

ب- حدیس زوره لهو بابه تهوه، یهکیک لهوانه حدیسی ئهبن و عهباسه - خویان لی پازی بیته - که هه موو پراوه سهحیحهکان ئهیفهروم، ئهلی: له پاشکوی پیغه مبهروه بووم فهرومی: کوره بچکوله که چند شتیکت فیژ ئهکه، یهکن لهوانه ئهوه بوو: (واذا سالت فسال الله واذا استعنت فاستعن بالله) هر کات داوات کرد له خوا داوا بکه، یارمهتیت داواکرد له خوا داوا بکه، هیچ نهیفهروم خووم ناموزاتم و گهروه ترینی هه موو بنده یهکم، هرکات تهنگاوت بوو، هاوار بکه له خووم، دیم به هاوار تهوه.

ت- بریاری هه موو سهحابه و تابعین و هه موو ئیمامان و سر مهزه بهبکان له سر ئهوه یه سرجهم که ئه هاوار کردنه ئهبن تهنها له خوا بکری.

پ- هاتن به هاوارهوه به شیوهی نهینی تایبهتیه به خواوه، وهکو دروست کردنی زهوی و ناسمان، باراندنی باران و دروست کردنی چیاکان و ئه هه موو شتهی تر که تایبهتین به خواوه. دهلیلی ناشکرا له سر ئهوه ئه مهیه خوی گهروه له ریژی ئهوانه دا بن جیاوازی ئهفهرومی: ﴿أَمَّنْ يُحِبُّ الْمَضْرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْمَلُكُمْ خَلْفَاءَ

الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا لَذَّكَرُونَ﴾^۱ کهواته ئهوه که سهی داوای یارمهتی ئهکات جگه له خوا، ئهگهر سهربه خو داوای لی ئهکات ئهوه ئه بیته بت په رست و هاوبهش بو خوا په وادهر، هیچ جیاوازی نیه له سوژده بردن بو لات و عوزای قوره یه شیبهکان، ئهگهر مه بهست ئهوه یه که تکا بکات لای خوا بووی که بیته به هاواریهوه بهم جوړهش هر نابن، چونکه شیوهی هاوارهکه ناوو باسی خوی تیدا نیه، به لکو یه کسهر کابرا داواکه له پیاوه که ئهکات کهواته شیوهی داواکه ناره وایه و نیازی پووت سوودیکی وای نیه، ئهگهر سوودیشی ببن، تا یهکن ئهوه نیازهی ببن چند کهس لهو کاته تهنگاوانه دا ئهوه نیازهی هر به خه یالیشدا نایهت، زیاد لهوه ماوه دان بو ئهوه سهری له خراپهوه

^۱ نایا ئهوه که سه کزیه نهچن به هاواری ناچار له تهنگانه دا کاتن که هاواری لی بکات، بهرگری ناره حهتی ئهکا، تاقم له پاش تاقم ئهتان هینیت به نوای یه کداو ئهتان کات به جینشینی یه کتر له زهوی دا؟ نایا له گه ل خوادا خوی تر مه یه؟ زدر کهم ئیوه بیرنه که نهوه و تممن وه رنه گرن!! واته هیچ کهسی تر نیه جگه له خوا ئهوه شتانه پیک بهینیت. ﴿النمل﴾

دهرنه چن، نهوهی که نه‌شاره‌زایه مال ویزان نه‌بیت و تیادا نه‌چیت. نابن هیچ کس بلن
 نه‌مه تازه بوو به باو، چهند زهمانه هر باو بووه بی‌برگری، چونکه باوو عادهت شتی
 خراب چاک ناکات، نه‌گمر نا هر گوناهن بوو به باو نه‌بن دهستی لی نهدری، وه‌کو
 وتمان، مه‌بست له‌م قسانه نه‌مه نیه که پی‌اوچاکان و دؤسته‌کانی خوا نرخیان نیه، زؤر
 ریزیان نیه لای خوا، بن‌گومان هرکس قسه‌ی وا بکات نه‌وه چاوی دلی کویره و
 له‌سهر ریگای راست لای داوه.

ناشکرایه که دؤسته‌کانی خوا زؤر به نرخن و نازو ریزیان هیه لای خوا،
 هاوپی‌یه‌تیان سوودی هیه، خوشه‌ویستن و ریزیان له‌سهر نیمانداران پیویسته، له لایه
 خواوه کارو فرمانیان پی‌سپیراوه، به وینه: هاوپی لاوه‌که‌ی حه‌زه‌تی موسا که‌له سورته‌ی
 ﴿الکھف﴾ دا باسی نه‌فرموی، به‌لام نه‌مانه هه‌موو شتی‌که و هاوار لی کردن بو یارمه‌تی دان و
 فریاد ره‌سی به شیوه‌ی نه‌ینی شتیکی تره، نه‌و شته‌ی که شرع ره‌وای نه‌دا نه‌بن ره‌وا
 نهدری، با هه‌موو ناده‌می باوه‌ری پی‌ی بی، کردبیتی به باو.

۳- له‌و زیاده ره‌وی کردنه‌یه باوه‌ر به‌وه‌ی که هیچ کس جگه له خوا قازانچ و زیانی
 خه‌لکانی به دهسته: نه‌م باوه‌ره‌یش زؤر جیگای مه‌ترسیه، به هیچ جور ماوه نیه بو
 باوه‌ری وه‌ما له نایینی پاکی هه‌بن، هرگیز ناتوانی باوه‌ری وای هه‌بن: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ
 لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ الشُّوْبُ إِن أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾^۱ ده‌ی له‌جینه‌پنغه‌مبهر (ﷺ) که گه‌وره‌ترین و خوشه‌ویسته
 ترینی هه‌مووانه به دهستی نه‌بن قازانچ و زیانی خو‌ی، نیت نه‌بن که‌سانی تر چون
 هیچیان به دست بی؟! به‌لی نه‌مه قه‌یناکات، چاوه‌روانی خیر و سوود بکریت له خوا
 به‌هوی تکا و نزای یه‌کیکه‌وه، یان مه‌ترسی بکریت له دعای شهری که‌سینک.

۴- یه‌کی‌تر له‌و زیاده ره‌ویانه بریاردانی واسیته‌یه له نیوان خوا و به‌نده‌دا: به‌م بو‌نه‌وه که
 نه‌م به‌نده گونا‌ه‌باره و دووره له خواوه، نابن یه‌کسهر په‌یوه‌ندی بکات به خواوه، به‌لکو

^۱ واته: بلن من خاوه‌نی نه‌وه نیم هیچ سوودیک بگه‌ی‌نم به خۆم به‌رگری هیچ زیانیک له خۆم بکه‌م، جگه له‌وه‌ی خوا
 ویستویه‌تی نه‌گر له شهرتیکدا من غه‌ییم بزانیایه خیر و چاکه‌ی زلدم بو خۆم فه‌راهم نه‌هینا و هرگیز خراب و
 ناره‌ه‌تی دوچارم نه‌ده‌بوو، من هیچ نیم جگه له ترسینه‌رو مزده دهر بۆ گه‌لو کومه‌لی که نیمان نه‌هینن. ﴿الأعراف﴾
 نایه‌تی ۱۸۸.

واسیتەكەى ئەبى بىگەيەنیت بە خوا، ھەرەكو چۆن كەسەك ناتوانى سەرپەخۆ لەگەل
 سەرۆك مەرىدا بدوئى، بەلكو پىئويستە لە پىنگاى كاربەدەستى بچووكەو ھەول بەدات.
 ئەم باومرە بەم شىوہە لە ئايىنى ئىسلام دا قەدەغەيە، جيا ناكړتەوہ لە پەرسىتى بت
 پەرسىتەكان، كە ئەم ئايەتەى ئىستا لەگەلى دا ئەژىن ئەفەرموئى. ئەم باومرە ناپرەوايە زۆر
 بلاوہى كردووە لە دل و دەروونى خەلكدا، بە تايبەتى زۆر لەوانەى كە ئەھلى تەرىقەن،
 بىگومان ئەوہ دوورە لە تەرىقەوہ بە ئەندازەى ئاسمان و زەوى، چونكە تەرىقە – ئەگەر
 شتىكى راستە و بۆ ئەوہ ھاتووہ كە بە موو لانەدرئى لە قورئان و پەوشتى پاكى پىغەمبەر(ﷺ)
 خەلكى پەروەردە بكړئ و پى بگەيەنرئ لەسەر ئەو پىنگە شىرىنە راستە. ئەو پىاوہ
 ھەلكەوتوانە و ئەو ھەموو دۆستانى خوا ھەوليان ئەوہ بووہ كە خەلكى فىرى خواناسى
 بكەن لەسەر ئەو پىنگايە كە پىغەمبەرمان (ﷺ) ھىناويەتى، كەواتە ئەو دۆستانى خوا
 مامۇستان.. مامۇستاي فىر كردن و پەروەردە كردن، ھەموو موسلمانن پىويستە بزانی كە
 ھەرچۆن درۆ بە دەم پىغەمبەرەوہ كراوہ زۆر زەبەندە، ھەرەھا درۆى زۆر كراوہ بە دەم ئەو
 پىاوہ گەورانەى بەسەر تىكدانى موسلمانان لە زۆر بابەتەوہ، ئىمە خوا ترازوويەكى راستى
 بۆ داناوین، وەكو پىغەمبەرىش (ﷺ) وەسىەتى پىكرد:

۱- قورئان.

۲- پەوشتى خۆى.

ھەرشتى بە گوێرەى ئەوہ بوو چاكە و ھەرچىش بە گوێرەى نەبوو تا دەستمان بگړئ
 فرى ئەدەين!

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٢﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِنَّا

بِمَخْلُوقٍ مَا يَشَاءُ

ئادەمى وا دروست كراوه — ئەگەر لەسەر سروشتى خۆى لاندەلـ جگە خواپەرستى پاك و خاوين له تاك و تەنيا باوەرى بەشتى تر نابىت، بەلام كاتى له سروشتى خۆى تراز، لەو پىنگا راستە وىل ئەبى و ئەكەوتتە سەر پىنگاى ئارەزووى نەفس و شەيقانى بە ھەر بارىكدا باى بدن، ئەو كاتە ئەگەر باوەرپىشى بىمىنى بە خوا، بە جۆرىك ئەبىت كە خوا نايەويت، چونكە ئەو كاتە بەندەيەكى بەدنامەكى درۆزنە، بە ھۆى ئەووە خوا پىنگاى راستى نیشان داوہ لە پىنگاى پىغەمبەرانەو، ئەو نەفامە پىنگاكەى ئەو ناگرى و شوينى درۆ و پىروپووج ئەكەويت، كەواتە خوايش پىنموونى ئەو ناكات و ناىخاتە سەر پىنگاى راست، وەك ئەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ ئەوكەسەى كە مەبەستى ئەوہىە لە خۆيەوہ شتى بۆ خوا بىر بار بدات و باوەرى بە نايىنەكانى خوا نىە و ناكەوتتە شوينيان بى گومان خوا يارمەتى و پىنموونى ئەو كەس ناكات بۆ كەوتتە سەر پىنگاى راست.

يەكنى لە درۆكانى بت پەرستەكان ئەمە بوو كە مەلانىكەيان بە پۆلەى خوا دائەنا لەبەر ئەوہ وىنە و ھەيكەليان بۆ دروست ئەكردن و ئەيان پەرستىن. ئەوا خواى گەورە ئەكۆلىتەوہ لە بى جى بى ئەو گومانەو ئەفەرموى: ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِنَّا بِمَخْلُوقٍ مَا يَشَاءُ﴾ پۆلە و مندال بۆ خوا ھەرگىز ناگونجى و يەك ناكەوى لەگەل خوايەتيدا، چونكە ئەو كاتە ئەبى ھار وىنە و ھاوتيرەى بىن، ئەبى خۆى دەست بدات بۆ نەمان و پۆلەكە لە جىگەيدا بىمىنىتەوہ، ئەو كاتە نابى تاك و تەنيا بىت، ئەگەر تاك و تەنياش ئەبى ئەم بوونەوہرە تىك ئەچىت. كەواتە بە ھىچ جۆرىك مندال و پۆلە لەگەل خوايەتيدا ناگونجى و يەك ناكەويت، ئەگەر لە مەرجىكدا بگونجايە — وەك ئەو نەزان و نەفامانە گومان ئەبەن — خوا بىويستايە و پۆلەى بۆ خۆى بىر بار بدايە، خۆى لە ناو ھەموو دروست كراوہكانيدا ويستى لەسەر كى بوايە ئەوہى ھەلنەبژارد بۆ خۆى، نەك ئەوہى ئىوہ بە نەفامى خۆتان بىر بارى بۆ بدن، مەبەست لەم جۆرە لىكۆلىنەوانە پوون كردنەوہى نەفامى و نەزانى ئەوانەيە كە ھەر بە كۆيرەى فامى خۆيشيان باوەرەكەيان بى جى يە،

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

نهك مه بهست نهوه بیټ که شتی وا به هیچ جوړ پړنگای هیه، چونکه وهك خوی
 نه فهرموی: ﴿سُبْحَانَهُ﴾ خوا پاک و بیگهرده له وهی پوله بو خوی پریار بدات، چونکه ﴿هُوَ اللَّهُ
 الْقَهَّارُ﴾ هر ته نها نهوه تاك و ته نیایه و زاله به سر هموو شتی کدا و هموو شتی
 گهردن که چه بوی، واته نه گهر مندال و پوله ی ببویه، تاك و ته نیا نه نه بوو، هر نهو زال
 نه نه بوو به سر هموو شتی کدا، خو به لگه و نیشانه ی ناشکرایش هیه له سر تاك و
 ته نیایي و ده سلات و توانا و زالیه که ی وهك نه فهرموی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 ناسمانه کان و زهوی دروست کردوو به حق و راستی پر له حکمت و بهرزه وهندی و
 سووده، پړنمکی پړك و پیکی دامه زراوی نه گورای بی له که یان هیه.

به لگه و نیشانه ی زور به هیز له سر تاك و ته نیایي و توانای بی سنووری خوا زور پوون
 ناشکرایه له ناسمانه کان و زهوی دا به جوړی هر ته ماشا کردنی ساده ی پویشتیان به سه
 بو دلنیایي هموو خاوهن فامی به مهی که یهك ویست و خواهیش نیش نه کا تیایاندا، ته نیا
 که سی کاروباریان نه بات به پړنوه، چ جای چند نیشانه ی تر که تا نیستا دهر که وتوو بو
 زانیان به گویره ی زانیاری تازه، نه وه تا پوون بووه ته وه که نه م بوونه وهره له زهره پړك
 هاتوو، زهره کانیش هموو یهك سروشتیان هیه، هموو له چند پووناکي پړك هاتوون،
 هروه ها پوون بووته وه که هموو زهره کان له گهل نه م هموو شته ی که نه پینری له ناسمان و
 زهوی دا به جاری یه کسر هموو له گهر دش دایه بی وهستان به یاسایه کی دامه زراو له
 هموو شتداو به یهك پړنم و یهك شیوه. ده نایا چ نایشانه یهك له مه به هیز تر نه بیټ له سر
 تاك و ته نیایي و زور و ده سلاتی نه پراوه ی نهو که سه ی که نه م گهران و گهر دشه پړك و پیكو

یەك یاسا و یەك پزیمە ئەكا بەم هەموو شتە بێ سنوور و ژمارانە؟ نیتەر چونکە پزویستی هەیه بە بەلگە و نیشانەى تر؟ لەگەڵ ئەمەدا خواى گەورەى بە رحەم هەتا بێت نیشانە بۆ بەندەکانى زۆرترو پوون تر ئەکاتەوه، ئەوەتا پزاییدەکانى فەزا کە ئەپوون و چەند بەلگە و نیشانەى ناشکرایان بۆ دەرئەکەوئ ئەگەر پزیمە بە باوەرپزى بەهیزەوه بە خواى گەورە، تەنانەت ئەوانەشیان کە بێ باوەر بوون و لە ولاتى بێ باوەریش دا پزىگەيوون.

لەم ماوه نزیکەدا پزاییدى سۆلیت کە هاتە خوارەوه و پرسىارى ئى کرا وتى: (آمنت بالله وبالعقل الإنسانى) بە پزى بپى کە باوەرپى بەم دوو شتە نەینیه هیناوه کە بەجاری باوەرپى مادىیەت لە پزى ئەهینئ، وا دەرئەکەوئ بە گوێزەى بەلئى خوا شتى زۆر پوون تر دەرئەکەوئ، لەمەودوا بە درزتر لەم باسە ئەدوین بە یارمەتى خوا.

لە پزىشەوه و تەمان تەماشای کردنى پووت بە شىوهى بەسە بۆ هەموو فامدارئ، چونکە ئەو کەسەى کە خویندەوارىشى نەدیبن، بە هیچ جۆرئ ناگای زانیارى هەر نەزانئ، لە ناوەدانیشدا نەزىابئ، هەر بە مەرجیک نادەمى بێت سەرنجى شەوو پوژو مانگ و خۆر بەدات کە بەم جۆرە پزى و نەگوپاوه بێ وەستان بە دواى یەکدا دین و ئەم گەپان و گەردشەیان هەیه بئ تیک چوون و هەلە و شىوان، ئایا ئەبئ ئەو کەسە چۆن باوەرپى نەبیت بەم خواپەى کە ئەم کارە گزنگانەیان پئ ئەکات؟ بەپزى زۆر جىگەى سەرسوپمانە بئ باوەرپى، چونکە ناشکرایە ئەم مانگ و خۆر و ئەستىرانە گیانلەبەر نین، خویان هیچ ناگایان لە کاروبارى خویان نیه، بئ گومان هەرکەسئ پزى ژىرى خۆى بگرنئ نالئ بەرئکەوت کاروبارىان ئەپروت، چونکە هیچ نەبیت ئەبئ بزائ شتى بە پزىکەوت بئ هیچ پزىمى نیه، پزىکەوت ناوى خۆى وا بە خۆپەوه. کەواتە هیچ چارى نیه باوەرپى ببئ بەوهى یەکن هەیه کاروبارىان ئەبات بە پزى، ئەبئ ئەو کەسەش خاوهنى زانین و توانا و حکمەتى نەپراوهى بئ سنوور بێت.

يُكْوِرُ اَيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِرُ النَّهَارَ عَلَى اَيْلٍ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِي

لِاجْلِ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ ﴿٥﴾

خوای گهره‌ی به رهم له چند شوین له قورئاندا نم به‌لگه و نیشانه پوونانه نه‌خاته پیش چار، له هر شوینیکدا به جوړی شیوه‌یه‌کی جیاواز له پیش چاوی نینسان تهر و تازه‌یه، وه نه‌بیستبن وایه، با مه‌سته‌که هر یه‌ک بن وهک لی‌ره‌دا نه‌فرموی: ﴿يُكْوِرُ اَيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِرُ النَّهَارَ عَلَى اَيْلٍ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِي لِاجْلِ مُسَمًّى﴾ شهو نه‌هینن به ملی پوژداو پوژ نه‌هینن به ملی شه‌ودا، بهم جوړه تاریکی شهو نه‌هینن به‌سهر شوینه پووناکه‌کانی پوژداو نه‌پینچن له ده‌وریان و پووناکای پوژ نه‌هینن به ده‌وری شوینه تاریکه‌کانی شه‌ودا، پینچ له دوا‌ی پینچ وه‌کو لفی می‌زه‌ر به ده‌وری سهر‌دا. ۱ خورو مانگی سهر شوپرو موسه‌خهر کردوه بن وه‌ستان وان له گهران و گهر‌دشدا، به موو لانا‌ده‌ن له‌و بارو شیوه‌ی که بو‌یان دانراوه، به‌رده‌وامن له‌سهر کاری خو‌یان هه‌تا کاتن که دیاری کراره لای خوا بو له کارخستنیان: ﴿اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ﴾ بیندار ببنه‌وه هر ته‌نیا خوا‌یه که توانای ته‌وا‌ی هه‌یه و زاله به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا و هیچ شتی ناتوانی سهر‌که‌شی لی بکات، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا زور لی بو‌ورده‌یه، تاوانی تاوانباران نه‌سپرته‌وه هر‌چند تاوانه‌که‌یان گهره‌ بیت، کاتن که بگهرینه‌وه بو لای و توبه بکن.

له پاش نه‌مه‌ی چند به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی جیهانی به‌رزی نیشاندا، ئینجا دیته سهر نه‌م جیهانه‌نزمه‌ی نیمه و چند به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی گرنگمان لینی نیشان نه‌دات، جا بو نه‌مه‌ی له دروست کردنی ناده‌می‌وه ده‌ست پنی نه‌کات، چونکه نزدیک‌تره و زیاتر نیشانه‌ی پوونی تیایه و نایاب ترین دروست کراره‌کانی خوا‌یه، له سن باره‌وه نه‌یه‌نینتته پیش چاو:

۱- دروست کردنی یه‌که‌م نینسان بن‌باوک و دایک.

۲- دروست کردنی هاوسه‌ره‌که‌ی دایکی هه‌مووان (حه‌وا).

دروست کردن و فراهم هیئانی نم هه‌موو پوژله و نه‌وه بن ژمارانه له و تاقه نه‌فسه.

۱ و شه‌ی ﴿يُكْوِرُ﴾ خبری زه‌وی لی‌وه وه‌رنه‌گیرن و شیوه و بارو خولاندنه‌وه و گهر‌دشه‌که‌ی نه‌خاته پیش چار، چونکه ﴿تکویر﴾ له زمانی عه‌ره‌یدا مه‌به‌ست پی‌چانه‌وه‌یه به ده‌وری شتی‌کی خردا.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ فِي
بُطُونِ امْهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

نه فرموی: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ دروست کردوه له تاقه نه نفسیک که له یه کم جاره وه ته نیا بووه، ئینجا لهو تاقه نه فسه هاوسه ره که ی بو فرهام هیئا. ناده می کاتی بیر له خوی بکاته وه که وا هه یه و دروستکراوه بی نه مه ی که خوی هیچ ناگای له چونیتی دروست کردنی خوی ببی، جگه له وه ی خوی گه وه بو ی باس کردوه، دروست کراوه به جوریک هه موو یه ک سروشتی هه یه، هه موو به چند شتیکی تایبه تی جوئی بووته وه له هه موو دروست کراوه کانی تر، هه موو کو بووه ته وه یه کسه ر ناده می هاوبه شه لهو شته تایبه تیانه دا، به جوئی به بلیونه ها بلاو بوونه ته وه له زهوی دا بی نه مه ی یه کن له وانه جوئی بییته وه له وانی تر، نیرومی هاوبه شن لهو سیفته تایبه تیانه دا جگه له هندی شت که نیرومی جیاوازیان هه یه تیدا، که نهو جیاوازیهش پیویسته، کاتی که بیر بکاته وه له م باره و نیتر بهس بی گومان دلنیا نه بی که ته نها خواهی شو مه یلی نیشی تیدا کردوه، نه گه ر نا نه نه بوو. ئینجا نه یخاته پیش چاو نیرومی له مالآت و ولآخ و حوشترا که بو ناده می دروستکراون، له مانه وه ی تی نه گه یی که نه مه یاسای هه موو گیانله بهرانه نه فرموی: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ دروستی کردوه بو نیوه نیرومی لهو چوار تیره: مه ر، بز، ره شه و لآخ، حوشترا^۱ نه م باسی چونیتی دروست کردنی ناده می و نه م گیانله بهرانه نه کات بو

^۱ مه بست له وشه ی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ هینانه خواره وه ی نهو گیانله بهرانه نیه، به لکو مه بهستی بریاری دروست کردنیانه که له ناسمانه وه دهر نه چیت، یان مه بهستی هوی دروست بوونیانه وه ک: تیشک، پووناکی خورو مانگو نه ستریه کانی تر، باران، که نه مانه هه موو لای ساره وه دینه خواره وه بویان، هه ره ها له م وشه یه وه وه رنه گبری که نه مانه نیعمه تیکی تایبه تی له لایه ن خواوه یی به نده کانی، سه رشقرو موسه خه ر کراون بویان.

ئەمەى ھەندىي لە بەرھەمەكانى قودرەتى خۇي دەربخا كە زۆر جىڭگاي سەرسوپمانە، ئەفەرموئى: ﴿خَلَقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ لَّئِيْلٍ﴾ ھەمووتان، خۇتان و ئەو گىيانلەبەرانەتان دروست ئەكات لەناو سكى دايكەكانتاندان، دروست كردن لەپاش دروست كردن، واتە بە چەند قۇئاغىك دروستى كردوون، يەكەم جار ئەو نوختە ئاۋە، ئىنجا كردنى بە خويىنىكى پىر وەكو جگەر، ئىنجا وەك پارچە گوشتىكى ئەندازەى ئەوەى كە بجوئىت، ئىنجا كردوونى بە ئىسك، دواى ئەو گوشتى كردوۋە بەبەردا، ئىنجا گىيانى بەبەردا كردوۋە، بوونى بە ئادەمىە يان بەو حەيوانە پىك و پىكە، ئەم ھەموو قۇئاغ پىر بىرەنش لەناو سى تارىكىدا: تارىكى ئەوكىسەى كەبىچوۋەكەى تىدبايە، تارىكى مندالدان، تارىكى ناو سەك.

ئەو تەنيا نوختە ئاۋە لەو ماۋە كەمەدا ئەو ھەموو گۇرپانەى بەسەردا دىت، ئەو ھەموو قۇئاغە دوور دوورانە ئەبىرئىت، لەو شوئىنە تارىكەدا، بى دەسەلات و زانىن و بىنىنى ھىچ ئادەمى و گىيانلەبەرىكى تر، بى گومان ئەو شتىكە بىر ئى كردنەوەى ھەموو دلىكى زىندوور پىرئەكات لە ئىمان و باۋەر بە زانىن و دەسەلاتى بى سنوور و حىكەتى تەۋاوو تاك و تەنيايى خۋاى گەرە، ھىچ تىگەىشتوۋىەك پىڭگاي تەك و جىى نامىنى، ئەو ھىش نەفام و نەزانە با لەبەرى خۇيەۋە بەبى ھۇش ھەر وپىنە بكات، لەبەرئەۋە ئەفەرموئى: ﴿ذَالِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمَلَكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نا ئەو كە ھەموو ئاسمان و زەوى دروست كردوۋەو شەو و پۇژ ئەمىنى بە دواى يەكداو خۇرو مانگى موسەخەر كردوۋەو ئىۋەى لە تاقە نەفسى دروست كردوۋەو ئىۋەو ئەو گىيان لەبەرانەى كردوۋە بە نىرو مى و بەو جۇرەى كە گوترا دروستيان ئەكات، نا ئەو كەسەى ئەمانە ئەكات ﴿اللَّهُ﴾ يە كە پەرۋەردگار تانە، تەنيا زۆر دەسەلات بۇ ئەو ھەيە، ھەر ئەو خاۋەنى ھەموو شتە، ھىچ پەرستراۋىكى تر حەق و راست نىە. ﴿عَاقِبَةُ تُضَرُّونَ﴾ كەواتە ئايا چۇن لادراون لە پەرستىن و گوئىرپايەلى خوا؟ بۇ پەرستىنى جگە لە ئەو، بىرپاردانى ھاۋبەش بۇى، واتە لادانتان جىڭگاي سەرسوپمانە، بەلى بە راستى جىڭگاي سەرسوپمانە، چونكە شتەكە زۆر پوۋنە، خوا پەنامان بدات و سەرمان ئى تىك نەدات.

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصدور ﴿٧﴾

دوای نهومی نابو شیوه نهو هه موو به لگهر نیشانه پوونانهی خسته پیش چاو، ئینجا هه موو له نیوان دوو رینگادا رانهوستی، هه رکهس دهین و هه والی به ملی خویهتی کام رینکا بو خوی هه لئه بژیرن، نه فهرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ نه گهر ئیوه باوهر ناهینن، رینکای کوفر به لام و خوتان هه لئه بژیرن، بهوه هیچ کهم و کوپیهک پوو ناکاته مولکی خوا، چونکه بن گومان خوا هیچ پیویستی به ئیوه نیه، نه به نیمان و باوهرتان مولکی خوا زیاد نهکات و نه کوفرو بن بروایتان مولکی خوا کهم و ناتهاو نهکات، به لام له بهر نهوه به رهحم و بهزه ییه به بندهکانی، کوفرو بن باوهریش نه بیته هوئی زیانیان، خوا پازی نیه به کوفری بندهکانی و پیئی ناخوشه وهکو نه فهرموی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ خوا پازی نیه به کوفرو بی بروایی بندهکانی، ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ نه گهر باوهر نههینن سهری به ندایهتی شوپ نهکن بو خوا سوپاسی نهکن خوا نهومی پی خوشه بو تان، چونکه نهوه هوئی بزگاریتانه و پاداشتیستان نه داتهوه.

هه موو کهس به گویرهی کردهومی خوی رهفتاری له گه لدا نه کریت لهو دنیا، هیچ کهس باری له کولی هیچ کهس ناخات وهکو نه فهرموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ نهفسیکی گونا هبار گونا هی نهفسی تر هه لئا کریت. کهاته با هه موو کهس فریای خوی بکهوی، چونکه پاشه پوژ گه رانهوه بو لای خوییه، هه رچی کراوه لهم دنیا نه خریتهوه پیش چاوی خاوهنی، نهوه پیش خوی له بییری نه مابن خوا ناگاداره لئی وهک نه فهرموی: ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ دوای نهوه گه رانهوه تان هه ر بو لای خوییه، ئینجا دوای گه رانهوه و زیندوو بوونهوه تان پرسپارتان لی نه کری، خوا هه والتان نه داتی به هه موو کردهوه کانتان که له دنیا کردووتانه و هیچی لی گوم نابن. ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ چونکه خوا ناگاداره بهو خه تهره و خه یالانهش که به دل دا دیت.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَارَبَهُ، مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ، نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوَ إِلَيْهِ

مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

پاشه پوژی هموو نهوته دیاری کراوه و نهویش هر دوو ریگایه، نهوانه یش هموو به لگه و نیشانهن، نینجا هرکس به نارهنووی خوئی کام ریگایه بو خوئی هه لئه بزیری هه لیبزیری، نه گهر ریگای راست و باشی گرت نهوه خوئی قازانج نهکات، نه گهر له و پرنگهش خوئی ترازاند خوئی زیاندار نهکات، دهین وهموالی به ملی خوئی ته ریگای گلهیی نیله هیه کس.

نینجا شیوهی نادهمی نه مینیته پیش چاو کاتی دو چاری به لا و سزا دهین، شیوه یان له کاتی خوئی و نازو نیعمه تدا که چون نه گوپین هردهم به بار نکدا، بهرگه ناگرن و دامه زراو نین، کاتی نه بن که دلیان له گهل خودایه و چاوه پروانی رهحمی نهو دهکن، نه فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَارَبَهُ، مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ، نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوَ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ نادهمی - نهوانه ی که دلیان له گهل خودا نیه - کاتی تنگانه پوی تن کردو زهرهرو زیانیکی لی کهوت، هاوار نهکاته خوی پهروهردگاری به نامان و تهوبه و گهرانهوه بولای، دوا ی نهوه خوا نازو نیعمه تیکی دایه و خستیه خوئی و تنگانه و زیانه که ی له بیر نه چن که چون به هاوارو لاله داوای له خوا نه کرد به تاك و تهنیا، نهو باره ی که پیش هاتنی نیعمه ته که له سهری بوو له بیری نه چن.

﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چهند هاوبهش و وینه بو خوا بریار نهدا، بهر نه می پاشه پوژی نهو بریارهش نهویه که خوئی گومرا بووه و خه لکیشی گومرا کردوه له ریگای راست لای دان، وهکو هر نهوه مه بهستی بووبن وایه.

ریگای خوا تهنها به کینکه دهست نادات بو زیاد له یهک، هوئی گه یشتن بهو ریگه نه مه یه که تهنیا خوا بهرستری، هر بو نهو گوپرایه لی بکری، خوا له هموو کهس و شتی تر خوشهویست تر بیئت، عه قیده و باوهر به خوا کاتی تهواوه که هاوبهشی نه بیئت به هیه جورو شیوه یهک، نه مال و مندال، نه خاک و نیشتمان، نه دؤست و خزم، هر کام له مانه و جگه له مانه هرکات له دل دا کرا به هاوبهشی خوا نهوه بت په رستی و لادان و ترازانه له ریگای خوا، له پاش ماوه یه کی کهم گه یشتنه به ناگر، خوی گه وره ده بریاره ی نهو ته رزه ناده میه فرمان نه دات به پیغه مبر (ﷺ) که هر رهشی به میزبان لی بکات،

قُلْ تَمَنَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

نه فرموی: ﴿قُلْ تَمَنَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ بلی: به کوفرو بن باوهریه که تهره ماوهی که می نه
ژیانه رابویره نیر خوشی نابینی، ﴿تَمَنَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ چونکه تو لهو که سانهی که همو
کات وان له ناگرداو هرگیز لبی جوئی نابنهوه خوا په نامان بدات.

هموو خوشی و رابواردنی نه دنیا هرچنده درنیزی که م و بن نرخه، به لکو ژیان و
عومری هموو ناده می هر که م و بن نرخه بهرامبر به نه براوهی پوژی دواپی، که واته
هرچند بژی لهم جیهاندا هر که م و بن نرخه. دواپی پیشاندانی شیوهی ناشیرینی نهو جوړه
ناده میه، نینجا شیوهی کی پووناکی پاک و خاوینی جوژی تر ناده می نشان نه دات، شیوهی
دلیکی له خواترس که خوای همیشه له بیر له خوشی و ناخوشی دا، هل له دست خوئی
دورناکات، له نیستاو سزای پوژی دواپی له پیش چاوه، له برنهوه خوئی نه پاریزی لهو
په وشت و کرده خراپانهی که هوی سزاو عزابی پوژی دواپین، به ته می په حم و لوتفی
خوایه، نه فرموی: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ نایا کافری
بن باوهر باشه یان که سنی که گوپرایه ل و گهر دن که چی خوای خوئی ته و نه پیرستی له
نه پیرستی له کاته کانی شه و داو حالی وایه سوژده نه بات بو خوا و نه وستی له شهو
نویرژداو نه ترستی و خوئی نه پاریزی له سزای پوژی دواپی و به ته می په حم و به زهی
په رومردگاریتی.

به م جوړه وکو و ترا نه گهر وشهی ﴿ام﴾ بکریت به (متصله) به مانای ﴿ای﴾ پرسیار،
به لام نه گهر بکری به (منقطه) که به مانای ﴿ای﴾ پرسیاره له گان وشهی ﴿بل﴾ که لیره
مه به ست گواستنه ویه له مه به ستیکه و بو مه به ستی تر. نهو کاته ماناکه ی ناوایه: نایا
که سنی به م جوړه بیست و سیفت و نیشانه کانی نه مانه بیست که گوترا وکو که سنی وایه که

١ نه م وشهیه ﴿أَمَّنْ﴾ خویندنه و تهره، ﴿ای﴾ پرسیاره له گان ﴿من﴾ ی موصوله، نهو کاته پیش هر یه که مه به ست
له گان نه م خویندنه ویه که باوه.

سیفیت و نیشانه‌کانی دژی نهمه بیت، که وهرگیراوه له شیوه پیشووه‌که. بن‌گومان شو دوو شیوه وهکو له کرده‌وه‌دا جیاوازن، له فامو زانینیش دا وهکو یهک نین. شیوه‌ی یه‌که‌م شیوه‌ی نه‌فامی و نه‌زانیه و شیوه‌ی دووهم شیوه‌ی فامداری و زاناییه، وهکو بۆمان پوون نه‌کاته‌وه و نه‌فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بلی ئایا نه‌وانه‌ی که زانان یه‌کسانن له‌گه‌ل نه‌زانه‌کاندا؟ واته پوون و ناشکرایه یه‌کسان نین.

زانینی راسته‌قینه ناسینی شتی حه‌ق و راسته و گه‌یشتنه به حه‌ق و راستی، کرانه‌وه‌ی چاوی دلّه تا بگات به شته راسته دامه‌زراوه‌کان له‌م بوونه‌وه‌رده، زانین بریتی نیه له ته‌نها ناسینی دیوی دهر و توئیکلی شو شتانه‌ی که به ناشکرا هه‌ستیان پئنه‌کرئ و ته‌نها تاقی کردنه‌وه نیشیان تیدا نه‌کات، ئیتیر بوه‌ستی و نه‌پوا بۆ دیوی ناو و شو شتانه‌ی که به ژیری پووت نه‌ناسرئ، شو که‌سانه‌ی که له‌م سنوورانه‌دا نه‌وستن، به‌لام له چوار چیه‌وه‌ی تاقی کردنه‌وه‌دا زۆر وریان، نه‌وانه راست و په‌وا نیه پئیان بگوترئ زانا، نه‌وانه نه‌بئ پئیان بگوترئ کۆکه‌ره‌وه‌ی زانراوان (معلومات)، واته نه‌وانه خۆیان زانا نین، به‌لکو زانراو و مه‌علوماتی خه‌لک نه‌ناسن، نا به‌م شیوه خوای گه‌وره پئگه‌ی راست و چه‌وتمان بۆ پوون نه‌کاته‌وه، به‌و شیوه نایابه ته‌من و نامۆزگاری نه‌کات، به‌لام هه‌موو که‌س نامۆزگاری وهرناگرئ و ته‌من خوار نابئ: ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ نامۆزگاری وهرناگرئ جیر ناکاته‌وه جگه له‌م که‌سانه‌ی که خاوه‌ن عه‌قل و ژیرین.

پاش نیشان دانی شو دوو شیوه ئاده‌میه، ئینجا فه‌رمان نه‌دات به پیغه‌مبهر (ﷺ) پاگه‌یه‌نی به به‌نده ئیمانداره‌کان که له‌م ماوه کورته‌ی ژبانی شو زه‌ویه‌دا هۆی ده‌ستکه‌وتی نه‌پراوه‌ی شو دنیا فه‌راهه‌م بینن، نه‌فهرموئ: ﴿قُلْ يٰٓعِبَادِ اللَّهِ اِئْتُوا اَنْفُسَكُمْ﴾ بلی، خوا نه‌فهرموئ: نه‌ی به‌نده ئیمانداره‌کانم بترسن و خۆتان پپارینن له غه‌زه‌ب و سزای په‌روه‌دگارتن به‌مه‌ی به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر گوئپرایه‌لی بۆی، وشه‌ی ﴿تقوی﴾ بریتیه له هه‌ستی دل و پوانینی بۆلای خوا به‌ترس و له‌رزوه له سزاو تۆله‌ی، به ئومیدی په‌جم و چاوه‌پوانی به‌زه‌بیه‌وه. ئینجا مژده نه‌دات به‌م پاداشته‌گه‌وره، نه‌فهرموئ: ﴿لِلَّذِينَ اٰخَسَرُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسْرَةً﴾ پاداشتی جوان و شیرین هه‌یه له پۆژی دوا‌یی دا بۆ شو که‌سانه‌ی که له‌م دنیا‌دا چاکه نه‌کن، دياره چاکه نه‌ره‌یه که به گویره‌ی نایینی خوا بیت.

وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً إِنَّمَا يُؤَقِّبُ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١٠﴾ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١٠٩﴾

ئای چ پاداشتیکی گهریه... له باتی ئەم چاکه کهمه لهم ماوه کورتهدا بکریت، ئەو هه مو نازو ریزه نهپراوهی پوژی دوایی ئەدات، ئەمه هه له دهستی خاوهن بهخشش و بهزهیی بن سنوور دیت، کهواته هه رکهس فام و بههیزتر بیت زیاتر کوشش ئەکات و ئەم مهلهی خوا داویتی به خوڤایی له دهستی خوی دهرناکات، هه رچی خوشهویستی ئەم دنیا به هیه دهستی پیوه ئەنن له پیناوی رهزای بهرزترین و گهرهترین و خوشهویستدا که خوا به. ئەو کهسه ئەگه له شوین و ولاتی خوی بهرگری ئەکرا له چاکه کردن، بهجئی ئەهیلن و فیرار ئەکات بۆ شوینیک که جن دهستی ببین، وهکو لیرهدا رینموونی ئەفهرموئی: ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾ ولات و زهوی خوا زور فراوانه، کهواته هه رکهس چاکهیی زوری بۆ نهئکرا له خاک و ولاتی خوی دا کوچ بکات بۆ لایهکی تر.

خوای دروست کهرو پهروهردگار ئەزانن که کوچ کردن زهحمهته و ئەرکی قورسه لهسهه بهندهکانی، خو پروت کردن و دارین لهو شتانهی پهیوهندی دلن پیوه هیه بهکجار گرانه. لهبهرنهوه ئیشارهت به سهبر و خوگرتن، به پاداشتی به لیشاوی بن سنوور، ئەفهرموئی: ﴿إِنَّمَا يُؤَقِّبُ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ئەوانهیی که خوگرن له ژیر باری زهحمهتی گوپرایهلی و بهلا و توشهات و ازهینان لهو شتانهی که پهیوهندی دلان پیوه هیه، ئەو خوگره خاوهن سهبرانه ئەجرو پاداشت ئەدرینهوه لهو دنیا بهجوژی که ژماره و حیساب پیدادا ناگات. ئا بهم جوړه نهرم و ناسکه تیماری ئەو هه مو ئیش و ئازاره ئەکات که پووی کرده ئەو دلانهی که لهم دنیا دا دوچار ی سزا ئەبن له رینگهیی رهزامهندی پهروهردگار یاندا. ئینجا فهران ئەدا به پینغه مبهه (ﷺ) که جاپی چهند شتیک بدات له لایه خویوه. بهکهه: په رستنی خوا به تاک و ته نیایی په رستنیکی پاک و خاوین له هه مو له کههیک. دووم: ترسانی له تۆله، ئەگه لایهت له رینگهیی خوا.

سنیهه: بریار دانی لهسهه دامه زانندن و مانه وهی لهسهه رینگه و بهرنامه به که له لایه خاوه بوی هاتوو له گه ل باسی پاشه پوژی ههردوو رینگه که له پوژی دوایی دا، ئەفهرموئی: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ بلن بن گومان من فهرانم پیدراوه که خوا به رستم به جوژی ئایینه که ی بویاک و خاوین بکهه، تیکه لی هچی تری نهکهه، ته نها گوپرایه لیم بۆ ئەوین.

وَأَمْرٌ لِأَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٤﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ، دِينِي ﴿١٥﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَمْ يَنْفَعِهِمْ ظُلْمٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلْمٌ

﴿وَأَمْرٌ لِأَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فرمانم پی در او که من یه که می هموو موسلمانه کانی نه م نوممه ته بم، واته: یه کم که س بم له گهر دن که چی بو خواو گوپرایه لی بو فرمانه کانی.

پیغه مبر (ﷺ) وه کو هموو پیغه مبرانی تر - سه لامیان لی بیئت - هر چه نده پله و پایه یان به رزین لای خوا له هموو بنده کانی تر گوپرایه لئرو گهر دن که چی ترن، چونکه نه وان خوا باشر نه ناسن، خوا هتا باشر بنا سرن، گهر دن که چی و سر شوپی بوی به میز ترو به تین تر نه بن، پیغه مبران - سه لامیان له سر بیئت - هر چه نده خوا وای دروست کردن که ناره زوی گونا هو سر که شیان نیه، به لام نه گهر له فرزند کدا نه وانیش بیئت و سر که شی بکن، مه ترسی سزاو عزابی خویان لی نه کری، وه کو نه فرموی به پیغه مبر (ﷺ). ﴿قُلْ إِنِّي

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بلی بن گومان من ترسم هیه له سزاو عزابی پوزنیکی گهره که پوزنی دوییه - نه گهر سر که شی بکم له پروه ردگارم، گوپرایه لی بو نه کم -

نه م جارانه له لایه ن پیغه مبره وه (ﷺ) نرخیکی زود گرنگی هیه بو پوون کردنه وه ی چونیه تی باوهر به تاك و ته نیایی خوا، پاک و خاوین کردنی له هموو هاو به شیک، چونکه کاتی پیغه مبران - سه لامی خویان لی بیئت - که هلبز تراوی خوان، به تاییه تی گهره ترینی هموو ان که محمد (ﷺ)، نه مانه هموو بنده یه کی بن له ریزی بنده کانی تردا، نیتر نه بنی کنی بتوانی سر به رز بکاته وه؟ به باشی پوون نه بیته وه که ته نیا خوا خویه جگه له و هموو بنده یه کی زه لیل و سر شوپره، ته نها نه بنی نه و بیپرستری و مل که چی بو نه و نه بنی.

نه واهم فرمان نه دا که پیغه مبر (ﷺ) یه کم جار دو باره بکاته وه به جورنیکی به تین تر، هر هه شه بکات له بت پرسته کان و لییان گهری بو به سره هاتی سهخت و سامناکیان، نه فرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ، دِينِي * فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي﴾ به بی باوهره کان بلی: من ته نیا خوا نه پرستم به جورنی نیان و گهر دن که چی و سر شوپی می بو پاک و خاوین نه کم، نیوه ش جگه له خوا چی ناره زو نه کهن بیپرستن، واته پاره ستن، توله و سزای سر که شیان نه بینن.

له به کهم جاردا خوا فرمائی دا به پیغمبر (ﷺ) که هوال بگه یهنی و جار بدات که فرمائی پیا دراوه، که تنها خوا بپهرستی به پاک و خاوینی، مهترسی ههیه له توله و سزا نه گهر سه ریچی بکات. له جار دوه مه دا فرمائی دا که هوال بگه یهنی و جار بدات که وهکو فرمائی پیا دراوه گوپرایه لی نه کات، هر تنها خوا نه پهرستی به پاک و خاوینی بی تیکه ل و پیکه لی شتی تر، بهم جوړه فرمائی دا که هیچ تهماو نومیدیکیان نه میننی له کوتایی مینانی پیغمبر (ﷺ) و لادانی له و ریگهی که له سریه تی.

نینجا فرمان نه دات که شیوهی هره شه که به میزتر و پوترو دریزتر بکات، نه فرموی:

﴿قُلْ إِنَّ الْفَتِيرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ بلی بی گومان زهر مره مند و ره نجه پویانی راسته قینه نه و که سانهن که له پوژی دوی دا خویشیان و مال و خیزان و کهس و کاریان له دست چوو، چونکه پاشه پوژیان ناگری نه پراوهی دوزه خه، به هر جوړ بیی وهکو خویان له دست نه چی، هروه ها کهس و کاریشیان، چونکه نه گهر هه موو دوزه خین نهوا دیاره و نه گهر کهس و کار به هه شتین نیتر جارنی تر به یه ناگه نه وه، که واته حقی خویته تی که نه فرموی:

﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الَّذِينَ﴾ بیدار بنه وه تنها نه وهی که گوترا زهر مره مندی و خساره تی ناشکرایه، هیچ زیان و زهر مرئی نایگاتی.

نینجا شیوهی نه و زهر مره مندی ناشکرا پیشان نه دات، نه فرموی: ﴿لَمَّا مِّن تَوْفِيهِمْ ظُلُلٌ مِّنَ

النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلُلٌ﴾ له لای سره یانه وه چند ته به قی له ناگر ههیه بویان هه موو ته به قی وه هوریکه رهش لاسری ته به قی ژیری نه گری، له لای ژیرانه وه چند ته به قی وایان ههیه – په نا به خوا – که واته نهوان وان له ناو نه و ته به قانه دا نه سوتین، به راستی شیوه یه کی به کجار سامناکه تا بیرنی بی بکریته وه هر که مه و سامناکیه کی به میزتر نه بی. نه م شیوه سامناکیان نشان نه دات له دنیا که هیشتا پیی نه گه یشتوو و له توانایاندا ههیه خویانی بی بیارین،

بویه نه و هه موو موباله غه کرا له و پسته دا: به وشه ﴿أَلَا﴾ و ساریه خوی پسته که و به وشه ﴿هُوَ﴾ و ﴿أَل﴾ له

وشه ﴿الْخَسِرَانُ﴾ داو سیفه تی ﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾.

ذَلِكَ يَخُوفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ، يَعْبَادُ فَاتَّقُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظُّلْمَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
 الْبَشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

له نىستتاوه نهياترسيڻى لىنى وهك نه فرموى: ﴿ذَلِكَ يَخُوفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ﴾ نا بهو عزابه
 سهخته خوا بندهگانى نه ترسيڻى لهم دنيا دا بو نه مې دوركه ونه وه لهو شتانهى كه هوى
 دوچارى شو وه عزابه، نه ونده خواهنى رهمو بهزه بيه بانگيشتيان نهكات بو خو پاراستن
 لىنى، نه فرموى: ﴿يَعْبَادِ فَاتَّقُونَ﴾ بندهگانم خو تان بپاريڙن له غه زب و عزابه من، شتى
 مهكهن كه بيته هوى غه زب و عزابه من.

ئينجا بهرامبهرى كومهلى دوزه خيه كان باسى كومهلى بزگار يووان نهكات، نهوانهى لهو
 دوا پوڙه بهدبه ختیه نه ترسن، نه فرموى: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظُّلْمَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ﴾
 نهو كه ساننهى كه خويان دور نه خه نه وه له پهرستن و گوپرايه لى فرمانى هموو نهوانهى كه
 زور سر كشن له خوا، واته جگه له خوا هيچ شتى تر ناپهرستن، به هموو جور نه گهرينه وه
 بو لاي خوا، پروى دليان نهكهن نه وو له غه يري شو وه وهرى نه گيڙن، هر بو نهو كه ساننه
 مژدهى زور گوره هيه له لايه ن خواوه، ئينجا فرمانى دا به پينغمبهر (ﷺ) كه مژدهى
 خويان پي پراگه يهنى: ﴿بَشِّرْ عِبَادِ * الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ كه واته مژده بده بهو
 بهندانم — كه باس کران — نهوانه كه ساننكى نهوتون كه سيفت و نيشانه يان نهويه
 گوئنه گرن له قسه و وتار، به لام كويزانه ناكهونه شوين هيچ قسه يهك تا پاك و خاوينى
 نهكهن، نهو كاته خراب و بهكار نه هاتوى فري نه دن و نهكهونه شوين باشترو شيرينترى:
 ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾ نهوانهى كه باس کران، نهوانه كه ساننكن كه خوا پرينموى
 كردون، خواى گوره زانى كه دليان خيرو چاكه ي تيدايه، له بهرنه وه پرينموى كردن
 بو گوئ گرتن و شوين كه وتنى شيرينترين قسه،

نه م وشه يه بو كوزه كار نه ميڙيږي، بو چند شتى تر به كار ميڙيږي وه كو: كاهين، شه پتان، هر كه سى كه سه روك بيت له
 كومر ايد او له بنه رته وه سرچاويه (مصدر) بو موباله غيه له زياده پروى سر كه شى و تاوان و ناهه قيد.

وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَاءِ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْفَقُوا رِبَّهُمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِّن قَوْفِهَا عُرْفٌ مَّيْبُتَةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ

الْمِعَادَ ﴿٢٠﴾

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَاءِ﴾ تهنهئا نهوانه ن خاوهنى عهقلى ساغو سوود بهخش، عهقلو ژيرى راستهقىنه دهستى خاوهنى نهگرى بو ريگى راست و بزگارى، نهو كهسهى كه نهكهويته سهر ريگى راست وهكو قامو ژيرى نى دارنرابى وايه، چونكه بييهشه له سوودو فائيدى نهو نيعمهته كهورهيه.

ئينجا پيش نهوى كه شيوه و نازو نيعمهتى پوژى دوايى نهه بهنده پاكانه باس بكات، باسى له خوا ياخيهاكان به جوړى نهكات وهكو نيستا لهناو ناگرى دوزه خدا بن، له تواناي هيج كهس دا نيه بزگاريان بكات، نههرومى به پينغه مبر (ﷺ): ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ ههركهسنى لهلايهن خواوه بريارى عهزابى جينگر بووبى، نايا تو هيج كاروبارى نهوانت به دهسته؟ واته نهخير، چونكه نهو بريار لهسهر دراوانه وهكو نيستا لهناو ناگردا بن وايه، دهى نايا نهو كهسهى وا لهناو ناگردا تو تازه نهتوانيت بزگارى بكهيت؟ نهخير تو ناتوانى دهست بخيته كارى خواو هيج بريارىكى تيك بدهيت، دياره كاتى پينغه مبر (ﷺ) كه خوشهويست ترين و كهوره ترينى ههموانه نهه جوړه شتهى به دهست نهبن، باشتهر هيج كهسى تر هيجى به دهست نيه.

پاش نهوى شيوازي له خوا ياخيهاكان و له خوا نهترساوهكاني وا نيشان دا كه وهكو نيستا لهناو ناگردا بن لهبهرنهوه بريارى خوايان لهسهر دهرچووه، بريارهكاني نهويش بو گوړان دهست نادهن، پاش نيشاندانى شيوهى خوا پهريست و له خوا ترسهكان نيشان نهوات، نههرومى: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْفَقُوا رِبَّهُمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِّن قَوْفِهَا عُرْفٌ مَّيْبُتَةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نهوانهى كه باس

١ نهه دوو برسپاره بو نينكارن، بويه پاش ههرووكيان وتمان: نهخير.

كران وان لهناو ئاگردا ئەسوتین، بەلام ئەوانەى كە لە خواى خۆيان ترساون و خۆيان پاراستوو لەو شتەنەى هۆى عەزاب و سزای خوان بۆيان هەيه چەند هۆدەى رازاوه لەو كۆشكە كەس نەديوانەى كە لەسەريانەوه چەند قات و هۆدە دروست كراوه، لە ژێريانەوه چەند قات و هۆدەى تر، لە ژێرى هەموويانەوه پوويارەكان دین و دەپۆن، وەك لە ئايەتى تردا پوون كراوهتەوه چوار پوويار هەيه:

۱- ئاوى بىنگردو ساف.

۲- شيرى پاك و خاوين.

۳- عەرەق و شەرابى خۆش و بە لەزەت.

۴- هەنگوينى پالفتە.

شيۆەى ئەم تاقانە لەو كۆشكە كەس نەديوانە كە بۆ ئەمان هەيه بەرامبەر بەو تەبەقانەى كە باس كران بۆ لە خوا ياخيەكان لەلاى سەروويان و لاى خوارويانەوه، ئەوانيش -پەنا بە خوا- لە نۆيان ئەو تەبەقانەدا ئەسوتين.

ئينجا بۆ زيارە دۇنيايى ئەفرموي: ﴿رَعْدَ اللَّهِ لَا يُخَلِّفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾ ئەمە شتێكە خوا بەلینى پىداوه، خوايش بەلینى خۆى ئەباتە سەر، خيلافى وادە ناكات. حەقى هەموو ئيماندارەكان وایە كە هەموو شيۆە سزاو نازو نيعمەتەكانى قورئان بە شيۆەى حازرو نامادە تەماشای بكەن، وەكو يەكەم كۆمەل كە ئەم قورئانەيان چوو بە گوێدا، ئەو كۆمەلە خوا پىداوه بەختيارە و پوون بۆیە خۆيان لە هەموو بارو پووێكەوه گۆپى تا پوون بە نوینەرى هەموو حەق و راستيەك، لە سايهى ئەم قورئانەدا پووى ميژوو ژيانيان وەرگيڤرا.

ئەم قورئانە هەر كات لەهەر گەل و ولات و چەرخێكدا بەو جۆرەى ئەوانە وەرگيڤرئ هەمان نيشى خۆى ئەكا، بەلام ئەگەر تەنها بۆ پيرۆزى خوینرا، بئ ئەمەى مەبەست و مانای بزانرئ، يان با مەبەست و مانايشى بزانرئ، بەلام بەلین و هەرەشەكانى بە خوا كەريمو خوا بەرەحمە وەلام درايەوه، ديارە ئەو كاتە ئەو سوودەى نابئ، بەلكو ئەو كاتە حەق وایە مەترسى ئەوه بكرئ ببیتە هۆى غەزەبى خوا و نەفرينى قورئانەكە.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِطُ فَاتُّرَهُ مُصْفًى ثُمَّ يُجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٦١﴾

ئینجا هندی له بهرهمی دسهلات و توانای نهپراوهی خویمان نیشان نهدات، بوئهره‌ی خاوهن ژیری و عقل بیربکاتهوه، نهفهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نایا نهتبینیوه که خوا باران له ناسمانهوه نهینیتته خوارهوه بو سهر زهوی؟ ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئینجا نهیخاته ناو چند سهرچاوهیه‌کهوه له زهوی دا به کانیوا یان هلقولاو دیتته دهرهوه و به پوی زهوی دا نهپروا.

ئهم شته ناشکرا که زور جینگه‌ی سهرسوپرمانه، بههوی نهوهوه که زور نهبینری و ئولفت و دهقی پیوه گیراوه، بووه به شتیکی عادهتی و سهر ئی سوپرمانی نهماوه، وهکو ههموو شتیکی نایابی تر، لهبرئهوه خهبرمان بیتهوه و بیرئ ئی بکهینهوه، کهواته بایری ئی بکهینهوه: ئهم ناوه لهبنه‌رتهوه چیه و چون پهیدا بووه؟ ئهم ناوه که ژبانی سهر زهوی پیوه بهستراوه، زانیاری نه‌ئئ: ناو پیک هاتووه له یه‌گرتنی دوو زهره هایدروجن له‌گه‌ل یه‌ک زهره ئوکسجن H₂O به هوی چند شتیکی تایبه‌تیوه.

ئهم ناسین و زانینه نه‌بن باشت دئ بیدار بکاتهوه بو بینینی ئهو دهسته نهینیه که ئهم بوونه‌وه‌ره‌ی به جوژی دروستکردووه که هایدروجن و ئوکسجینی تیدا بن، وای سازاندوون که یه‌ک بگرن به‌و راده تایبهتی و دیارییه و ناویان ئی پیک بیت، ئینجا هاتنه خوارهوه‌ی بو سهر زهوی نه‌ریش به رژیمیکی تایبهتی پیک هاتووه، بوونی ناو به هه‌لم بههوی گهرماوه و به‌رز بوونه‌وه‌ی هه‌لمه‌که بو سهره‌وه‌رو وه‌ستانی له راده‌یه‌کی دیاریی کراودا و دووباره هینانه خوارهوه‌ی بو سهر زهوی به رژیمیکی نایاب، نه‌مانه هه‌مووی کردهوه و فراهه‌م هینانیکه بن زانی و حیکمه‌تی ته‌واوو خواهیسی ریک و پیک و دسه‌لات و توانای بن‌سنوور ناگونجن، ئهو که‌سه‌ی ئهم کرده‌وانه به ریکه‌وت داننه‌ن ئه‌وه شایانی ئه‌وه نیه له تیره و گرو‌ی ناده‌میدا دابنری، چونکه بیبه‌شه له‌وه‌ی که ناده‌می پئ جوئی نه‌بیتهوه له چوارپئ!!

ئاو ھەرچەند ھۆي پەيدا بوون و ژيان و گيانلەبەرانە، ھۆي پەيدا بوون و مانەھوي دارو درەخت و كشتوكالە و ھەكو ليرەدا ئەفەرموي: ﴿نَرَّ يُخْرِجُ بِهِ، زَرَعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ خوا بەو ناوھ كشتوكال دەردەھينئى و ئەيروئىنى لە زەوي دا، لە ھەموو چەشن و بابەتيك كە پەنگەكانيان جياوازە!!

بەراستی ژيان و گيانى كشتوكال و ھەموو شتى كە لە زەوي دەپوي زۆر زۆر جىگەي سەرسوپمانە، بەلگەيەكى زۆر ئاشكرا و نيشانەيەكى زۆر پوونە لەسەر ئەو دەستە نيهينىيەي كە ئەو تۆمە و دانەويئە لەت ئەكا، ئەو چەكەرە زۆر ناسكەي ئى دەرنەھينئى كە بەرگەي فوويەك ناگرئى، ئەو ھەموو خاكە بەھيزە قورسەي بۆ شەق ئەكا، بەرە بەرە گەورە و بەرزى ئەكاتەو و پەل و پۆي ئى ئەخا و بەرو بوومي ئى فەراھەم ئەھينئى، بەم ھەموو پەنگى جيا جيايەو لە يەك پارچە و شوئندا، بەلكو لە يەك بنجداو لە يەك پەلاو لە يەك گولدا جياوازي ھەيە. بئى گومان ھەركەس دلى نەمردبئى شيوھى ئەم پيشانگايە بينئتە پيش چاوي خوئى، لە ھەموو ناوچە و كوون و قوژبني زەوي دا بە يەك جوړ، بە يەك شيوھ، بئى گوژپاني ھيچ نەوعئى لەو بارو شيوھيە كە بوويەتي، ھەر دلئىكى زيندوو ئاوا بىر بكاتەو پە ئەبئى لە ئيمان و باوەر بەو كەسەي كە ئەم كاروبارە فەراھەم ئەھينئى.

﴿ثُمَّ يَهِيْجُ فَزَرَّهُ مُضْكَرًا﴾ ئەم جارە ئەم ھەموو سەوزى و كشتوكالە ناسكە كە ئاوي ئى ئەتكئى پاش ماوھيەكى كەم پئى ئەگات.. ئينجا بەرە و وشك بوون ئەپوات، تا لە وشكيدا بە زەردى ئەيبينئى و نامانە ئەبئت بۆ دروئىنە و ھەموو قوئاغەكانى ژيانى دوايى ئەھينئى: ﴿نَرَّ يَجْعَلُهُ حُطْمًا﴾ لە پاش ئەو لەت لەت و پارچە پارچەي ئەكات. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بئى گومان لەو شتانەي كە باسكران بىرخستنەو ھەيە بۆ ئەوانەي كە خاوەن عەقلن، ئەوانەي كە بىر ئەكەنەو و سوود وەرئەگرن لەو عەقل و ژيرىي و قامەي خوا پئى داون، كەواتە ئيمانيان بەھيز ئەبئى بەو خوايەي كە ئەم شتە نايابانە فەراھەم ئەھينئى، كە لە ناستى ھەريەكەيان نادەمى ھەموو بئى دەسەلات و پەك كەوتوون لە فەراھەم ھينانى.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ، قَوْلٌ لِنَفْسِهِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 أَوْلَيْكَ فِي صَلَاتِ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾ اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ
 مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

باران نهباری، کشتوکالی پی نهروی له زهویهکدا که گیان و تهری تیذا بی، نهو شوینه
 که بهردیکی رهق بیئت و تهری تیذا نه بی هرچهند بارانی بهسهدا بباری هیچی لی نابوی،
 هر به وینه دلیک که گیانی تیذا بیئت به قورنان دیته سهر رنگی راست، نهو دلهی که وهکو
 بهرد رهق و مردوبیئت بی بهشه له بیئت و بهرکهتی قورنان، نهو دوو جوړه دله زور جیاوازن،
 نهوی که زیندووه بهرو بهرکهتی قورناتی تیا نهروی، نهوه دلیکی خاوهن نوورو پووناکیه،
 نهو دلهکی تری تاریک و رهق و بهدبخته و گومپایه وهکو نهفرموی: ﴿فَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ،
 لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ نهو کهسهی که خوا دلی ریک و پیک کردبی بو نایینی نیسلام تا به
 ناسانی له دلی دا جیگیر نه بی، کهواته نهو کهسه دامهزراوه لهسهر پووناکیهکی گرنک له
 لایه ن پمروه دگاریه وه، واته لهسهر ناسینی حهق و پهیرهوی حهق. نایا نهو کهسه وهک
 کهسیک وایه که دلی وهک بهرد رهق بیئت و پر بیئت له ته و تاریکی، به هیچ جوړ نهو نایینه
 پوونه وهرنه گری؟ ناشکرایه نه دوو کهسه وهکو یهک نین، جا راده و پلهی یهکه می باس
 کردووه، دمربارهی دووه نهفرموی: ﴿قَوْلٌ لِنَفْسِهِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ کهواته به هیلاکدا
 چوون و مردن، یا عزابی سهخت بو نهو کهسانهی که دلیان رهقه بهرامبر خوا یان قورناتی
 خوا، ﴿أَوْلَيْكَ فِي صَلَاتِ مُبِينٍ﴾ نا نهو خاوهن دله رهقانه وان لهناو گومپایهکی ناشکرادا به
 کهترین سهرنج دان دهرنه کهوی بو هرکهسنی تیگه یشتوو بیئت.

لهو نایه پینشووهدا باسی نهو دوو جوړه کسهو نهو دوو جوړه دلئی فرمو، نینجا نیشانی نهدا که نیماندارهکان نهبن چون بن لهگه ل قورنانو به چ جوړی وهری گرنو بچن به پینشووزیهوه، نهفرموی: ﴿اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ اللَّذِيثِ كُنْبًا مُتَشَبِهًا مَتَانِي نَفَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ خوا جواترین و شیرین ترین قسه و وتاری هیناووته خواروهوه، نهویش پهراویکه که قورنانه هه موو پارچه و به شهکانی وهک یهک وان له مهدا که هونینه وهیان به جوړیکه له توانای کسهی تر دا نیه جگه له خوا، هه موو وهکو یهک مانا و مه به ستیان ریڼک و راسته، هه موو بو سوود و بهرزه وهندی گشتیه، وتارو مه به ستهکانی چهند باره کراوه ته وه، به لام دژو پیچه وانهی یه کتر نین، به لکو له هه موو شوینیکدا به گویره ی خوی به جوړی دوباره کراوه ته وه وهکو شتی تر بیت، تهرو تازهی تا نیستا نه بیسترابی، نهو که سانهی که له خواترسن به هه پر شهکانی قورنان پیستی له شیان قرچ هه لدیت له ترسان، چونکه باوهریان نه وهنده به هیزه بهو هه پر شهانه خورپه و له رزه نه که ویته دلیان، به هوی نه وهوه هه موو له شیان ده که ویته جومبوش، پیست و موویان گرژ ده بیت.

نینجا پاش نهوه به هوی چاوه پروانی و نومیدیان به په رحم و ئی بوردنی خوا نارام نه که ویته دلیان، پیست و دلیان خا و نه بیت هوه و نهو ترسه یان نامینئ، نارام و نومید پهیدا نه کهن بهو یادی په رحم و ئی بوردنه، نه وهب و شهرم و گهردن که چی و چا و له بهری داگیریان نه کات. به لام نایکهن به هاوارو گاله وهک زور کهس که شهیتان هه لیان نه خه له تینئ و دوو چاری پریان نه کات. ﴿ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ نا نهو قورنانه گه وره که ناوا کار نه کاته دلئی له خوا ترسه کان ریڼمونی خواجه، نیرادهی هه رکه سی کردبئ ریڼمونی پئ نه کات و نه یخاته سهر ریڼگی راست، خوی بهندهکانی خوی نه ناسئ، نه زانی کئی شایانی نه وه یه ریڼمونی بکات و کام ریڼمونی وهرناگری: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَالَهُ مِنْ هَادٍ﴾ هه رکه سی خوا ریڼگی ئی ون بکات و له سهر ریڼگی راست لایدا هیچ که سی نیه بیخاته سهر ریڼگه و له چالی گومرایی دهری بینئ - خوا په نامان بدات - .

أَفَمَنْ يَبْقَى بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَالْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ لِعِزِّي فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ئینجا شیوهیهکی بیبهشی و ناومیدی و عزابیکی سامناکی پوژی دویسی گومراکان
 نیشان نهدات، نه فرموی: ﴿ أَفَمَنْ يَبْقَى بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ نایا کهسن که دم و
 چاوی نهکا به قهلفان، بهوه نهیهوی بهرگری عزاب و سزایهکی سهخت بکات که دوچار
 نه بیت له پوژی دویسیا، واته باوو عادهت وایه شتیکی خراب بهره و پوی هرکهسن بیت،
 دهستی نهبا بهره و پوی نهو شته خرابه و به دست نهیهوی بهرگری بکات، به لام تاوانباران
 پوژی دویسی دهست و قاچیان له کوتایه، کهواته کاتی عزاب و سزای ناگر دوچاریان
 نه بیت، ناچارن دم و چاویان بخه نهکار بو بهرگری، جا نه شیوه سامناکه نیشان نهدات و
 نه فرموی: نایا نه مانه وهك نهوانه وان؟ واته: وهکو له خوا ترسهکان که به نارام ناسایش و
 بی ترسن. لیره تا قمی دوهم باس نهکراوه چونکه نهزانری، وهکو له نایهتی تردا باس
 کراوه. ^۱ قورشان هندیکی راقیه بوئوی تری. ئینجا لهم کاته تنگه ناههواره دا نازاری
 دهرونیس نهدرین به تانه و تمشه لیدان: ﴿ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴾ به زالمهکان
 نهگوتری - لهو کاته سهخته دا - بچرن تولهی نهوی له دنیا دا کردوتانه. ئینجا دیتوه سر
 بی برواکانی چرخ پیغمبر (ﷺ) به هره شه لی کردنیان به سزا و عزابی که پوی کرده
 بی برواکانی پیش چرخ نهوان، بهلکو بگه ریشه و فریای خویان بکهون تا هلیان له
 دهست نهچوه، نه فرموی: ﴿ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَالْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ نهوانه
 پیش نهوان له نوممه تهکانی رابردو و باورپان نههینا به پیغمبرهکانیان، بههوی نهوه
 عزابیان بو هات له لایه کهوه که هستیان پی نههکرد، به خهترهیش بهدیاندان نههات،
 ﴿ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ لِعِزِّي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ ئینجا خوی گهوره سرشوری و پرسیوی له ژبانی دنیا دا
 دهرخوارد دان، بهوهش وازی لی نههینان عزابی سهختی هیشتهوه بو پوژی دویسی،

^۱ ﴿أفمن يلقى في النار خير أم يأتي أمنا يوم القيامة﴾.

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وهكو نه فرموي: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ بن گومان عزابی پوځی دوايي گوره تره، چونکه به تينتره و نه پراويه، ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه وانه نه گهر زانا و خاوهن تيفكران بوونايه، نه وديان نه زانی و ته منيان پي وهر نه گرت. نينجا دوو وينه وهك چيروك نه مينيتسه وه بو كه سني كه هاويهش و شريك بو خوا پريارنده دا، نه وهی كه باوهري تنها به خواي تاك و تنيا هيه، له پيشه وه مبهست له چيروك و پهن دو وينه كانی قورنان به شيوه يه كي گشتی باس نه فرموي: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به راستی لهم قورناندا گه ليك چيروك و وينه و پهنمان بو ناده ميزاد باس كردوه، به لكو بير بكنه وه و پهن دو ناموزگاری و هرگن، ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ باس مان كردوه لهم قورناندا، كه قورنانيكه به زمانی عهره بي، ناشكراو پوونه و هيچ لاری و لادان و شينوانيكي تندا نيه، خواي گوره بويه وای كردوه به لكو ناده ميزاد بترسن و خويان پياريزن له هره شه كانی، كرده وديان به گورهي فرماني خوا بيت، نه وهی به لينی پيداوه ده ستیان كه ویت.

نينجا ديته سهر وينه و پهنده كه نه فرموي: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ﴾ خوا باسی نه كات و به وينه نه مينيتسه وه بو بت په رسته كان، پياويكي به نده كه چهنده كه سني تيايدا شريك بن، نه و شريكانهش نازاوه و به ربه ركه انيان ببني لهو تنيا پياوه دا، هره كه به جورئ ته منی دانده او هره كه جوره داوايه كي هيه لينی، هره كه نه ركيكي نه خاته سرشان و نه يوي نه وه به جني بينی، نه و به نده يهش مات و سرگرده ان نازانی پوي به لای كيوه بكات، به قسهی كام هلسورئي و فرماني كني به جني بينی، توانای

نه گورجن مبهست له ﴿و﴾ له وشهی ﴿يَعْلَمُونَ﴾ دا كه له بيره و كانی پيشو بيت، يان بيره و كانی دوايي.

ئىنە ئارەزوى ھەموى بەجىن بىتىنى، كەواتە دوچارى بىن ئارامىيەكى ئارەموا ئەبىت، ئەمە
 وئىنەى ئەوانەيە كە شەرىك و ھاوبەش بېرىار ئەدەن، وئىنە بۇئەھەى خوا تاك و تەنيا
 ئەپەرسىتى، وئىنەى پىاويك ئەھىنىتەھە كە بەندەيەكى تايبەتى بىت بۇ تەنيا كەسىن
 بىن ھاوبەش ديارە ئەمە ھىزو ھەست و وزەى بەش بەش ئابىن، ئەزانى چى لى داوا ئەكات،
 كەواتە ئەمەيان بە ئاسانى و دل و دەروون دامەزراوى لەسەر بارو بەرنامەيەك دامەزراو،
 ئىنجا ئەفەرموى: ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ئايا ئەم دوو وئىنە وەكو يەك وان؟ ئايا سىفەت و بارو
 وەزەى ئەم دووانە يەكسانە؟ ئاشكرايە ئەم دووانە وەك يەك نىن، يەكەمىيان وا لە سزاو
 بىن ئارامى و دانەمەزراوى لەسەر ھىچ بارىك، بەلام دووھم دل ئارام و دامەزراو يەك ئامانچ و
 يەك رىگەيە، بىن گومان ئەم دوو وئىنە زۆر بەنرخن بۇ پوون كەردنەھەى سوودى خواپەرسىتى بە
 تاك و تەنيا لەگەل زىانى بت پەرسىتى و شەرىك بېرىاردان: ئەو كەسەى كە تەنھا خواپەرسىتە
 رىگەى لى تىك ئاچىت، چونكە سەرچاوەيەك ئەناسى بۇ زىان و ھىزو پۇزى و سوودو زىانى،
 ھەرەھا ھەموو كاروبارى يەك ئامانچ و يەك بارە، ھىزو وزە و ھەستى كۆيە و دابەش ئابىن،
 ئەمانە ھەموو بە پىچەوايىنەى ئەو كە خوا بە تەنيا ئاپەرسىتى.

ئىنجا ئەفەرموى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ھەموو سەنا و سوپاسى بۇ خوايە بە تەنيا، كەواتە ئارام و
 ئاسايش و دامەزراوى و بىن ترسى پىن خۇشە بۇ بەندەكانى. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ كەوا وئىنە و
 نموونەيەكى ئاوا پوونى ھىنايەو، كە رىگەى قسەى نەھىشتەھە بۇ ئەوانەى كە شەرىك بۇ
 خوا رەوا ئەدەن، كەواتە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ھىچ كەسى تر شايانى پەرسىتن نىە، ئەمجارە ھۆى بت
 پەرسىتى و شەرىك بېرىاردان باس ئەفەرموى: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەوانە باوەر ناھىتن بە
 تاك و تەنيايى خوا ئەزانن، واتە ھۆى ئەو باوەرە ئارىكەيان ئەزانن و نەفامى و دەلىل و بەلگە
 بەھىزانە كە بە جوانى حەق و ناحەقى پىن پوون بووھە بۇ ھەموو زانا و فامدارىك،

۱ وشەى ﴿اكثر﴾ بەمانا زۆرىيە، بەلام لە زۆرشوئىندا بەماناى ھەمووبەكار ئەھىتىن، جالبەردا ئەگەر وشەى ﴿ھم﴾ بىرىتى
 بىت لە ھەموو كافەرەكان ئەو كاتە بە ماناى زۆرىيە، چونكە ھەندى باوەرەيان ھىتاو، كەواتە ئەوانە ئەزان نەبوون، بەلام
 ئەگەر مەبەست لە ﴿ھم﴾ ئەوانە بىن كە بەردەوام بوون لەسەر كافرى ھەتا مردن، ئەو كاتە مەبەست لە ﴿اكثر﴾ ھەمووانە.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

ئینجا ئەفرموی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ بئگومان ئەی پیغەمبەر تۆ ئەمری و ئەوانیش هەموو ئەمرن، کۆتایی و ئەنجامی هەموو زیندوویەک مردنە، تەنیا خوا هەرمانە و مردن پەوی تەناکات، بەلام مردن داوچۆری هەموو کاری نیه، بەلکو مردن قۆناغیکە لەنیوان ژیان و زیندوویی دنیا و زیندوو بوونەوی یەكجاری پۆزی داوییدا که نابریتەوه.

داوی ئەم مردنە هەموو زیندوو ئەکرێنەوه ئینجا ئیوه له پۆزی زیندوو بوونەوه دا له لای خوا داواچی ئەین له یەکتەر. لەو پۆژەدا پیغەمبەر (ﷺ) دیت هەموو ئەوەستینزین بۆ ئەمەیی بئباوەڕان داواچی بن له یەك لەوهی که گوتووینانە و کردووینانە و بەرەنگاری ئەو نایینە پاکەیان کردوو که خوا ناریدیە خواروه بۆیان، واتە تۆ داواچی ئەبی بەمەیی تۆ لەسەر جەق بوویت و ئەوان لەسەر ناحەق، تۆ کۆششت کرد لە راگەیانندن و پینموونی و ئەوان زۆر سەرکەش و بئباوەڕ بوون، بپو بەهانی بئ جینگەیی به تالیان ئەمینایەوه.^١

^١ نۆر له زانایانی تەفسیر ئەفرموین مەبەست نازاروه و داواچیتی گشتیبه له هەموو ئەوهی پەوی داوه لەنیوان هەموواندا، به هەموو چین و تیرە و بەرەپەکەرە، تەنانت پۆج له لەشو لەش له پۆج داواچین.

تەفسىرى قورئانى پىرۋز

جزمى ۲۴

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

ئینجا راده و پلهی تاوانه که بیان باس نه فرموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾^۱ نایا کنی ستمکارو زالم تره له وهی که شتی ناحق و دروی بو خوا بریار دابی، وهکو رهوادانی بؤله و هاوبهش بو خوا و باوهر نه هینان بهو نایینه راستهی — بنی نه می تیفکری — به درو دانایی، واته هیچ کسین لهو کسه زالم تر نیه، چونکه خوین شتی به تالیان و تووه و پالیان بهو شته حقه وه ناوه که بؤیان هاتووه، دیاره نه میه کوفری ته او و جیگه و ماوای نهوانه دؤزه خه، دؤزه خ مهلبه ندو جیگهی هه تا هه تاییه بؤیان بنی برانه وه، نه وهیش بهسه بو توله یان، بویه هه ره شیان لی نه کات به وه نه فرموی: ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾^۲ نایا دؤزه خ جیگه و ماوای نیشته جی یی نیه بو کافره کان؟ به لنی هه میه، که واته نیتر بهسیانه چونکه هیچ توله و سزایه ک ناگاته ناگری دؤزه خ.

نه مه تا قم و کۆمه لی تاوانباران و خراپان له لایه که وه، له بهرام به ریانه وه تا قم و کۆمه لی چاکان و پاکان و باس نه کات به خوین و کرده وه و پاداشت و پاشه پؤژیانه وه، نه فرموی: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ﴾^۲ نهو که سه می که له لایه ن خواوه نایین و بهرنامه می راستی هینا وه و باوهر پی نی هه میه، که واته به هه موو دل و به دنیایی نه یگه یه نن و وهکو هه موو پیغه مبه ران — درودی خویان له سه ر بنی — ههروه ها هه رکه سن تر که شوینی پیغه مبه ران که وتبئی به شداره لهو باوهر و بانگ کرده دا، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾^۳ ته نها نهوانه له خواترسی راسته قینه ن، خوین نه پارینن لهو شتانه می هوی نارهمزایی خویه.

^۱ نه م پرسیاره بؤ ته قریره واته دان پیانان.

^۲ هه ندی نه فرموی: مه به ست به ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾ پیغه مبه ره ﴿﴾ و مه به ست ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ نماندارانه، به لام نه وهی له تفسیره که دلیه با شتر نه چیتته دله وه و زانین لای خویه.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣١﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي
عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بۆ ئهوانه ههیه له بهمهشتدا، لای پهروهردگاریان هه چى داوا بکهن و ئارهزوى بکهن، ئه فرموى: بۆيان ههیه، واته مافی خۆيانه و به شیوهى چاولهبرى و منته پنیان نادری، بۆ ئه مەى دلایان گهردنه گری، چونکه هه شتیک بدری بهمهركهس به شیوهى منته و خیر پی کردن بیته، نه و خوشی و لهزه تهى نیه، ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾^١ نا ئه وه پاداشتی ئهوانه یه که له دنیا دا چاکه یان کردوه و به شوین په زامه ندی خوادا گهراون، ئه و پاداشته یان به و جوړه ئه درته وه، ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^٢ له بهرته وهى خوا خراپه کانیان - ته نانه ت خراپترین شتی که کردوو یانه - بسپرنه وه و دایپوشنی لییان، به گویره ی باشتی و گه وره ترین کردوه که له دنیا کردوو یانه نه جرو پاداشتیان بداته وه. چونکه له دنیا دا شوینی پیغه مبهرا ن که وتوون به هوی ئه وه وه له خواترس بوون و کرده وهى چاکیان کردوه به راستی گهراونه ته وه بۆ لای خوا، ئهوانه له و دنیا خوا ئه یان خاته بهمه شتی نه پراوه و چى ئاره زوو بکهن ئه یان دریتی بى منته و چاولهبرى، بیجگه له وهیش - له بهرته وه به راستی دلایان پاک و خاوی ن کردوه بۆ پهروهردگاریان - لوتفی تریان له گه ل نه کات: هه رکام له کرده وه چاکه کانیان بچووک بى پرا ده ی بهرز نه کاته وه، پاداشتی هه موو به گویره ی گه وره ترین کرده وه یان ئه داته وه - په نا به رهحم و فهزل و لوتفی - .

^١ وشه ی ﴿الْمُحْسِنِينَ﴾ به چه ند جوړیک ته فسیر نه کری، ئه و شیوه ی که گو تره هه مووی ئه گریتوه .

ئهم پاداشته بۆ ئه و کومه له یه و لازم ناکات که هه موو کرده وهى خراپیان هه بى به لکو له نا و کومه له دا هه ندی تاوانبار بى به سه بۆ به دى هاتنى ئه و به لیته، یان مه به ست به وشه ی ﴿أَسْوَأَ﴾ تاوان بى شه رعى نیه به نه زه هه مووانه وه که واته په خنه ناگری به پیغه مبهرا ن و ئه و که سانه ی که بى تاوان له و ئیمانداره راستانه ی که سوود بوون له گونا هو تاوان .

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 هَادٍ ﴿٦٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٦٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ
 بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ

کاتب پیغمبر (ﷺ) بهر هموو گرنگه هونلی نهدا بؤ جیگیر کردنی باوهر به تاكو
 تنیایی خواو خاویز کردنی پرستن و گوپرایهلی بوی، دژی بت پرستی نه دوی، نینجا بت
 پرستهکانی قوردهیش هیچیان بؤ نه ما بووهه نه مه نه بن نه یان ترساند به بتهکانیان، نه یان
 گوت: نه گهر کو تایی نه میننی نه م بتانهی نیمه غزه بی لی نه گرن، نینجا خوایش نه فهرموی:
 ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ نایا خوا چاره سهری هموو کاروباریکی بهندهی خوئی که
 پیغمبره (ﷺ) نه کردوه و تنها خوا بهس نیه بؤ نه وه؟ واته: به لن چاره سهری هموو
 شتیکی پیغمبره کردوه و نهو که خوای له گهله نیتر پیوستی به هیچ کهس نیه، هموو
 هیزی بوونه وهر توانای نیه دهست بخاته هیچ کاریکی.

له ریوه نه مه نهدا به گوئی یاندا، نینجا دیته سهر باسی نه فامی نه وان که نه یانهوی
 پیغمبر (ﷺ) بترسینن بهو شتانهی که دهست نادهن و هه لئاگرن بؤ زیان گه یاندن،
 نه فهرموی: ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ بت پرستهکان تو نه ترسینن و هه رده شت لی
 نه کهن بهو شتانهی که نه یان پرستن بینگه له خوا، ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نه وان
 خوا ریگهی لی ون کردون تا ناوا بی ناگان له وه که تو خوات له گهل دایه، تو نه ترسینن به
 شتی که ناتوانی هیچ زیان بگه یهنی، هر که سیش خوا ریگهی لی ون کرد نیتر هیچ کهس نیه
 هیچ کهس نیه ریگهی نیشان بداو بیخاته سهر ریگا، ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾
 هر که سیش خوا ریگهی کرد بی و خستینتیبه سهر ریگا، هیچ کهس نیه ریگهی لی ون
 بکات و له سهر ریگا لای بدات، خوئی نه زانی کن شایان و موسته حقه بوچ شتی، هر

برناریکی دا تیک دهری نیه و هیچ کس ناتوانی بیگوپی. ﴿اَلَيْسَ اللهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَارٍ﴾ نای
 خوا زال نیه بهسر هه موو شتیگدا به جوریک هیچ کس ناتوانی دهست بخت کاری، زالیکی
 وا که تۆله سین بن لهو کسهی که موستهحهقه بۆ تۆله ئی سهندن؟ واته بهلنی زاله بهسر
 هه موو شتیگداو دهسهلاتی تۆله سهندنی هیه له هرکس موستهحهق بیئت، کهواته
 هرکسین هلسنی به بهندایهتی پاک و خاوین بۆی و نهویش کاروباری گرتبیته ژیر دهستی
 خوی، نایا نهبنی کنی بتوانی بهندهی وا بترسینی؟!!!

ئهو بت پهراستانه وهکو قورئان بۆمان پوون ئەکاتوه باوهریان بوو که خوا ناسمانهکان و
 زهوی دروست کردوه، چونکه چار نیه هرکس پیزی ژیری خوی بهلاوه ببی، نهبنی هر
 ئهو قسه بکات، که نهم بوونهوه ره پاناوهستن بهو خوییه نهبنی که خاوهنی توانا و زانین و
 خواهیشیکی بهرزه، زاله بهسر هه موودا. جا به گویرهی ئهو باوهری خویانه — که شتیکی
 راستیشه — بهریان ئی نهبریتوه بهمهی کاتی باوهریان هیه به خوا، نیتر چون باوهریان هیه
 که هیچ کس یان هیچ شتی نهتوانی به پیچهوانهی پریار و خواهیشی ئهو بجولیتوه؟

کهواته چون پیغمبر (ﷺ) نهترسینن بهو بتانه؟ نهفرموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي
 بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي﴾ سویند به خوا ئەگەر پرسیار بکهیت لهو بت پهراستانه، نایا
 کنی ناسمانهکان و زهوی دروست کردوه؟ له وهلامدا بیگومان ئەل (الله) دروستی کردوه،
 ئینجا تۆش پی یان بلنی: پیم بلین ئەگەر خوا ئیراده و خواهیشی زیانیکی منی ببی، نایا
 ئەوانهی که ئیوه ئهیان پهراستن ئهو زیانه له لانهدن؟ یان ئەگەر بیهوی سوود و نیعمهتیکم
 بداتی، نایا ئەوانه ئهو نیعمهت و پهراستی خوا له من ئەگرتهوه و بهرگری ئەکن؟ بیگومان
 وهلام هر ئەمهیه: نهخیر توانای ئەوهیان نیه، کهواته نهبنی ئەوانهی که بانگی مردوم ئەکن
 بۆلای خوا له کنی بترسن و ئومیدیان به کنی ببی جگه له خوا؟ نایا کنی بتوانی بیاترسینی
 هرکات ئهو باوهره پرنکه جیگیر بوو له دلای هر ئیمانداریکدا نیتر ترس چاوهپوانی نامینن
 لههیج کس و لههیج شتی جگه له خوا، پشت به هیچ کس هیچ شتی نابهستی جگه له خوا.

قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانِكُمْ إِنِّي
 عَمِلٌ فَسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّا
 أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
 وَمَا أَنْتَ بِمُكِيلٍ ﴿٣١﴾

له بر نهوهی نه فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ بلی خوا
 به سه، چاره ساری همو شتیکی نهکات، تنها پشت بهونهستن نهوانهی که بهر یکی
 کاروباریان حواله ی خوا نهکن، چونکه نهزائن هرچی نهو بیهوی هر نهوه نه بیت همو
 شت لای نهوهوه دیت.

دوا ی نهوهی که پشت به ستره به خوا، نیتر باوهرو دنیایی و نارام و دل به تهوای
 دانهگری، نیتر خاوهنی نهو دله بی باک له سر پرنگه ی خوی نهروات، وهکو لیره دا نه فرموی به
 پیغمبر (ﷺ) که گوره ترینی نهوانهیه پشتیبان به خوا بهستوه: ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَيَّ
 مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسُوفَ تَعْلَمُونَ﴾ * مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٠﴾
 هرپه شهوه بلی: قهوه کهم نیوه له سر پرنگه و بارو حاله تی خوتان برؤن و بهردهوام بن،
 بی گومان من له سر پرنگه و حاله تی خوم نهروم و لانهم بی ترس و بی دله چرکی، نینجا
 بو تان ناشکرا نه بی و له موپاش نهزائن که کی لهم دنیا عزابیکی بو دیت که ریسوای
 نهکات و له روژی دوا ییشدا عزابیکی نیشته جی دیته سر بی برانهوه.

نینجا نیش و فرمانی پیغمبر (ﷺ) دیاری نهکات و زوونی نهکاتوه که خوا هیچ
 پیوستیه کی به بی پروانه و به کهسی تریش نیه، هرکس گوئزایه لی نهکات سوودی بو

خۆبەتى و ھەركەس نايكات خۆى زىانى پىنئەگات، ھەموو وان لە چنگى قودرەتى خوادا لە ھەموو كات و بارىكدا، ئەفەرموى: ﴿قَالَ أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكَلْبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَكَيْفَ تَكُونُ أُمَّةٌ يَدْعُونَ بِنِعْمَتِي وَأَكْفُرُوا بِهَا وَإِن كَفَرُوا فَمَا أَنَا بِمُكْرِمٍ لِلْكَافِرِينَ﴾

ھىناومانەتە خوارەوہ بۇ سەر تۆو بۇ گروۆى ئادەمیزاد بەكسەر^۱ بۆنەمەى پىنى بکەونە سەر پىنگەى راست، بە گوێرەى پىنموونى ئەو ژيان بېنە سەر، تویشوو لىرە ھەلگىن بۇ ژيانى دنيا، لەگەل حەقدا ھىناومانەتە خوارەوہ، لە ھەموو بارو پووېكەرە حەق و راستى بۇ ھىناون، ئىنجا ھەركەس پىنى ئەكەوئتە سەر پىنگە راست ئەو كەسە بۇ خۆى ھەول ئەدات و سوود و قازانجى بۇ خۆبەتى، ھەركەس لىنى لائەداو بە پىنباى ئەمدا ناپوا، ئەوہ زىانو پاشەپوۆى خراپى ئەو لادانە بۆسەر خۆى ئەگەرئتەوہ، تۆ ئەى پىنغەمبەر نەكراوى بە فەرماندەو كاربەدەست بەسەر ئەوانەوہ بە زۆر ئىمان و باوھريان پىن بىنى، ئىش و فەرمانى تۆ ئەوہ بە كە ئەوہى خوا پىنى سپاردوى پىنباى راگەيەنى و لە تۆ پىرسىار ناكرىت كە بۆچى ئىمانيان نەھىنا؟ ئەو كەسەى كە كاروبارى ئەمانەى بە دەستە تەنھا خوايە، ئەمانە لە بىدارى و خەوا وان لە ژىر دەستى قودرەتى خوادا، بەگوێرەى وىستى خۆى چى بۆى ئەوھيان لەگەل ئەكات،

^۱ ھەرچەند پىنغەمبەرتى پىنغەمبەرمان (ﷺ) گشتىو بۇ سەر جىتۆكە و مەلائىكە پىشە، ئەم پەرلەوېش بۇ ھەمووہ، بەلام لەبەر ئادەمى پەرلەوېش كراوہ و ھاتووتە خوارەوہ، جگە لە ئادەمى تابیعو شوپىن كەوتوہ، كەواتە لىرەدا باس نەكردىنى جگە لە ئادەمى ئەوہ پىشان ئەدات و ئەو مەبەستە ئەگەيەن.

اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا
 الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وهكو لیږدهدا نیشانی نه دات: ﴿اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ

الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خوا گیانهکان نه کیښی و دهریان نه کات له

کاتی مردن و کوټایی هاتنی ژانیدا، هر ودها له کاتی خهوتنیاندا، ټینجا گیان کیښانی کاتی

خهوتن هه موو په کجاری نیه، به لکو نه وانه ی پریاری مردنی راگیریان نه کات و نایان داته و،

ټیتر خه بریان نابیته و په کجاری نه من، نه وانی تر بهر له نه کات ما وده یکی دیاری کرا و

لای خوا، ټا بهم شیوه هه موو کات هه موو وان له ژیر چنگی قودرتهی خوادا، هر نه و

کار به ده ستیانه و وا به سر یانه و و زیندوویان نه کاته و و پرسیاریان لی نه کات. ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ له و مراندن و راگیر کردن و بهر له کردنی گیاناندا چند به لکو و

نیشانه یه که هیه له سر زانین و توانا و ده سلاتی خوی گوره و له سر نه مهی که هه موو وان

له ژیر چنگی قودرتهی خوادا و هه موو کاروبار هر به ده ست نه و، به لام نه نیشانانده بو

هه موو که س سوودی نیه، به لکو بو نه وانه ی که بیرو هوش و تی فکرانیان هیه و بیر نه که نه و

له چوټیتی په یدا بوونی گیان به له شو و به ده نه و و مراندنی په کجاری و راگیر کردن و

بهره لاکردنی، به هوی نه مه و پوون نه بیته و که زیندو و بوونه و و پرسیار و حساب شتیکی

ریکی گونجاوه. دواي نه مه پوونی کرده و که هه موو کاروباری هر به ده ست خوايه، ټینجا

به شیوه ی گالته و لاقرتی پی کردن پرسیاری نه کات له باره ی نه و و ده ک بت پرسته کان

واسیته بریار نه دن و نه پپرستن بو نزیك خستنه و یان و نزا بو کردنیان،

أَرَأَيْتُمْ أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُو كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٩﴾

نهف—هرموی: ﴿أَرَأَيْتُمْ أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُو كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ﴾^۱
 نایا ئەمانە چەند واسیتە یە بریار ئەدەن لە نیوان خۆیان و خوادا ئەیان پەرستن بۆ ئەمە ی نزیان بۆ بکەن لای خوا و نزکیان بکەن و لەی؟ ئە ی پێغەمبەر بلی پنیان: نایا ئەمانە ئەکەن بە واسیتە با خاوەنی هیچ شتێک نەبن و هیچیشیان بە دەست نەبن و هیچیش نەزان و قام و ژیرییشیان نەبن؟ واتە نایا ئەوەندە نەفامن هینشتا بەم شیوەش بریاریان ئەدەن بە واسیتە؟ ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی هەموو شەفاعەت و لاله و نزاکردنی تەنها عاندی خوا یە، بێ ویستی خوا ییش هیچ کەسێ ناتوانی شەفاعەت و لاله بکات، چونکە: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەموو ناسمانەکان و زەوی تەنها مولکی ئەو و هەر ئەو خاوەنی هەموو، کەواتە هیچ کەس ناتوانی قسە لە هیچ کارێکدا بکات بێ ویستی و پای ئەو، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ دوا ی ئەو هەر تەنها بۆلای ئەگەر ئەو لە پۆژی دوا ییدا، کەواتە لە هەدوو دنیا دا هەموو شت تەنها لە رێو بە دەست خوا یە، نیتر واسیتە چیە؟
 دوا ی ئەو پوون کرایەو کە خوا خاوەنی هەموو شتێکە، هەموو کاروباریک تەنها بە دەستی ئەو، ئینجا لێرە دا شوینی ئەو یە کە نەفامی بت پەرستەکان پیشان بدریت، کە چۆن دل نازار ئەبوون لە باسی تاک و تەنیا یی خوا و کە یف و دلخۆش ئەبوون لە باسی شەریک و هاو بەش بوی: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ کاتی کە باسی خوا بکریت بە تاک و تەنیا، ئەوانە ی کە باوەریان نیە بە پۆژی دوا یی دل تەنگ و دل قەبز و پوو گرژ ئەبن لەو، بەلام کاتی کە باسی

^۱ وشە ی ﴿أَر﴾ لەم شوینە دا مەبەست کۆتایی هێتانه لە مەبەستی پێشوو لە گەل پرسیار لەو ی لە دواو یە.

پەرستراوه ناخهقهکانیان بکری دەست به جی زۆر دلخۆش و موژی به خش ئەبن، تا ئەو راده
 سروشتی ئادهمیان ناتەواوه، چاکیان به لاوه خراپ و خراپیان به لاوه چاکه. ﴿سبحان الله﴾
 زۆر راسته که قورئان تەرو تازەیه بۆ هەموو کات، ئەم نەخۆشیه دەروونیه، ئەم تیک چوون و
 شیوانی میزاجه زۆر به زیادهوه نیستا ههیه لەناو زۆریه ئادهمیدا، تەنانهت لەناو زۆریه
 ئەواندا که بهناو به موسلمان دانەنرین، پشتاویشت به موسلمان هاتوون، تەماشای ئەکەیت
 کاتی باسی ئەویان لاکریت که خوا خۆی هەمووانه و ئەبێ به گوێزیه فرمائی خۆی هەر
 گوێزیه ئی ئی بکری و تەنها په پیرهوی شریعهتی ئی بکری و تەنها بهرنامهکە ئی بکری به
 پزیمی ژیان، کاتی ئەم نامۆزگاریه راسته شیرینهیان بکری، ئەبینی سەر دانهخەن، هەست به
 قورسی قەسکه ئەکریت لەسەر دلیان پوو گرژو ناوچاو تال ئەبن، چاکتر و ئەهون تریان
 ئەویانه که دمه دەستی ناکات و ملی دانهخات و ئەلێ: راسته، بەلام ناکری، چی بکەین؟
 زەمانهکه خراپ بووه، بئگومان باوهری وایه که ناگونجی بۆ ئەم چەرخه، کاتی خۆی بۆ
 چەرخیکی تایبەتی هاتوووه و نیستا ناکری. ئەم باوهری هەرچەند له دلهوه ههیه، بەلام
 نایلی، تەقێ ئەکات، لەبارە ئیسلامهوه بهو جۆره، بەلام لەگەڵ باسی هەر مەبده و بیرو
 باوهریکی تر بکری، به تایبەتی ئەوانه ئی تازه داهاتوون، به نەفامی خەلکی دویان
 کهوتوووه، که باسی یهکن لهمانه ئەکری زۆر لایان خۆشه و به فراوانی دلهوه ئی ئەدوین و
 ئەچن به پیرو پیشوازیهوه، لەگەڵ ئەمدا ئەبیری ئەم هەموو بیروباوهره هەر قەسە پووتن،
 له هیچ کاتیکدا هیچیان به پزیمی جی به جی نەکران، زیاد لهوه لاهەرئەوه به پزیمهوانه
 سروشتی ئادهمین به هەموو هەول و تەقەلاو ئاگرو ئاسن بیروباوهرانه جیگیر ناکرین.
 تەنانهت لهو شوینانەش که ئی هەلقولاون، سال به سال بژاره و گێژو تەقە ئەکرین، هەر
 سوودی نیه و فاشلن، هەرچی شتیکیان هەبێ که خەلکی پزیم بخلەتین له ئیسلامهوه
 وەرگیراوه و ئیسلام به پزیمی ئەوانه پزیم چوارده چەرخی پیک هیناوه، ئەمانه نیستا به
 قەسە پووت ئەلین: مافی موقایهتی، یهکسانی هەموو بهبێ جیاوازی پەنگ و تیره،
 نەهیشتنی پەنگزایهتی، نازادی و بهرگری زولم و ناپهواپی، چارهسەری کاروباری داماووان و
 پەک کهوتوووان... هتد.

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلذَّيْبِ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٨﴾

نه‌مانه که‌وا هست و تیگه‌یشتنیان تیک چوره، نه‌مانه که کویرانه که‌وتوونه‌ته شوین بینگانه و دوزمنه‌کانی نیسلام، نه‌مانه که‌وا سورشتیان گۆراوه و فامو ژیریسی ناده‌مییان نه‌ماوه، نه‌مانه به جینگای نومید نه‌ماون، حه‌ق وایه له وه‌لامیاندا نه‌مه بگوتری که‌ خ‌وای گه‌وره ته‌می‌ی پیغه‌مبیری (ﷺ) کرد، که‌ بیدات به‌ گویی یه‌که‌م چیندا که‌ پیشه‌وای نه‌مانن، که‌ نه‌مانیش جینگرو نیشته جئی نه‌وانن و له‌سهر رینبازه نه‌فامیه‌که‌ی نه‌وان نه‌پون: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ بلسی نه‌ی خ‌وایه، نه‌ی که‌سنی که‌وا ناسمانه‌کان و زه‌ویت له‌ نه‌بووه‌وه دروست کردوه‌وه دات هیئاوه بی‌نه‌وه‌ی وینه‌یه‌کی له‌ پیشه‌وه بووین، نه‌ی که‌سنی که‌ ناگاداری به‌سهر هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه‌کدا، تۆ پریار نه‌ده‌یت له‌ نیوان به‌نده‌کانتدا له‌و نایین و حه‌ق و ناهه‌قه‌ی که‌ نه‌وان نیزاع و ناژاوه‌یان هه‌یه تییدا له‌ دنیا‌دا، واته‌ تۆ کۆمه‌لی حه‌ق و ناحه‌ق له‌ یه‌ک جیا نه‌کیته‌وه له‌ بوژی دوا‌ییدا، به‌م جوړه کۆمه‌لی حه‌ق سه‌ره‌برز نه‌که‌یت و پا‌داشته‌ی که‌س نه‌دیوی نه‌براه‌یان نه‌ده‌یت‌وه، کۆمه‌لی ناحه‌ق سه‌ره‌شۆر نه‌که‌یت و سه‌زا و عه‌زابی دوا نه‌ها‌توو‌یان نه‌ده‌یت، که‌واته‌ ته‌نیا تۆ حوکم نه‌که‌یت له‌ نیوان من نه‌ماندا.

خ‌وای گه‌وره فه‌رمانی دا به‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌ په‌نا بیا به‌ خ‌وای خ‌وی کاتی که‌ بی‌ تاقه‌ت و دل‌گران بوو له‌ سه‌ره‌کشی و دل‌ره‌قی بی‌باوه‌پرکان، که‌واته‌ پیویسته له‌سهر نه‌وه که‌سانه‌ی که‌ شوینی پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌که‌ون و بانگی خه‌لکی نه‌که‌ن بو سه‌ره‌رینگی خ‌وا، نه‌وه

پیداوانهش کاتی که ماندوویی و دلگرانی پووی تی کردن ئەوانه پهنا ببهن به خوای گهوره،
ئو پهنا یادی خویه تیماری هموو دهر دو داخو دوویه که.

ئینجا حالهتی سامناکی بی پرواکان نیشان ئەدات لهو پۆزه دا که ئەگه پئنهوه بۆلای خوا،
بۆئه و مهحکه مه و بریارو جیا کردنهویه، ئەفرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ سهختی و ناهه مواری عزابی ئەم زالمانه له پۆژی
دواییدا له پادهیه که دایه ئەگه مر جیکدا هه رچی و له زه ویدا و ئەوه ندهی تریشی له گه ل دا
بیت، هی ئەوانه بی گومان ئەیده ن له فیداکاری دا، دهست ئەنێن بهو هموو سامان و ماله وه –
که نه بی که س نازانی چه نده – له پیناوی پزگاریان لهو عزابه سهخته له پۆژی دواییدا،
ئەوانه که زۆریه یان که شخه و شادمانیان به سامانه وه بوو، ئەوه بهرگری ئەکرد له ئیمان له
دنیا دا، به راستی هه ره شهیه کی ئیجگار به هیزو به تین و سامناکه بیی ئی بکه یته وه، هه
حه قی خۆیه تی، عه جبه بهردیکی ره شی نا ئومیدییه که ئەیدا به به نۆکه ی دل دا – خوا
په نامان بدات –.

ئینجا به شیوه و جوړی تر ناهه مواری و سامناکی پیشان ئەدات، ئەفرموی: ﴿وَبَدَأَ لَكُمْ
مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ له لایه ن خواره شتی وایان ئی دهر ئەکه وی که به هیچ رهنگ
گومانیان نه بووه و چاره پروانیان نه ئەکرد، شتی وا به دلێشیاندا نه ئەهات، واته سزاو
عزابه که یان وینهی له دنیا دا نه بووه، که واته به دلێشیاندا گوزهری نه کردوه و
ناهه موارییه که ی له پادهیه که دایه به زمان باسی نا کریت و زمان پیدا ناگات، وه که دهریاره ی
خوا پیدا وه کان ئەفرموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرْوِ أَعْيُنٍ﴾ ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو کرده وه خراپانه ی که له م جیهانه دا کرد بوویان بۆیه
دهر ئەکه وی و لینیان ئاشکرا ئەبی، تۆله و سزای ئەو کرده وانه چوار دهریان ئەگرئ، ئەو
تۆله و سزا که هه ره شه ی ئی ئەکردن پئی، ئەوان گالته یان پئی ئەکرد!!

١ واته هیچ نه فسێک نازانی پاده ی ئەو نازو نیمه ته ی چه نده، که هوی خۆشی و دل و پوناکی چاره، په نهانی سوور بو
ئو به ندانه ی خوا که شه و نوێژ ئەکن و به شی موسته حه قان ئەده ن لهو پلازییه ی که خوا پئی دلون.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٠﴾
 فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ
 بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

نينجا نهگهريتهوه بوسر نهو سسر ئي تيك چوانه كه دل تهنگو گرژنهوبون له
 لهناوبردني خوا به تهنيا، كهيف خوشو مرئه بهخش نهوبون كاتي كه باسي بتهكانيان
 نهكرا، نهگهريتهوه بو سسريان بهمهي كه پنجوانهي باوهرهمهكي خويان نهجولينهوه، بهم
 جوړه له كاتي تهنگاوهدا نزاو لاله و پهنا نههينن به خوا به تهنيا، هيچ باسي بتهكانيان
 ناكهن، واته لهكاتي تهنگي دا تم و دوكل ناميني بهسسر دلپانهوه و نهگهريتهوه بهسسر
 سروشتي نادهمي خويان، بهلام لهسسر نهو باره راسته بهردهوام نابن، هركات نهو
 نارحمتي و تهنگاوه نهما و خوا خوشي هينا و دمووي كردهوه هلهنهگهريتهوه سسر باره
 لارهكي خويان، نهمهيش نيشانهيهكي تري خراپي و بهد رهفقاريانه، نهفرموي: ﴿فَإِذَا مَسَّ
 الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ نادهمي كاتي كه زيانيكي ئي كهوت
 هاواريان ئي نهكات به نزاو لاله، دواي نهوه كاتي كه نيعمهت و خوشيهكمان پيدا - نهويش به
 فهزلي خومان بينهوهي نهو لايهق و شاياني نهوه بيت - نهو نادهميه خراپه نهوهي كهله
 كاتي تهنگانه و زيانهكدها نهويوت له بير نهچن، سروشتي نهشيوي و له كار نهكهوي، به هوي
 نهوهوه دهربارهي نهو نيعمهت و فهزله نهلي: نهمه به زانين و ئي هاتني خوم دهستم كهوتوه،
 واته زيانهكه پهرهوي چلك و چهپهليهك بهسسر سورشتهيهوه ناهيئي و پاكي نهكاتوه، هركات
 سروشتي پاك و خاوين بوو نهوه ههموو شت له خواوه نهناسن، بهلام دواي نهو ژهنگ

مهيهست خراپهكاني نادهميه، بهلام نهمه باوه له ههموو زمانيكدا حالتي يو نندامي هر تيرهيه بين نهبرئي بهسسر
 تيرهكدها، بهلام مهيهست نهوانهيه كه نهو حالتهيان ههيه.

داگیری نهکاتوه و سروشتهکی تیک نهچیتوه و لهکار نهکوهی و خوی لی نهگویی نهلی:
 دهست کهوتم له لایه خومهویه، خوی گورهش نهیخاتوه به دروه و نهفرموی: ﴿بَلْ هِيَ
 وَنَسَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نهخیر وانیه، واتله لایه خواره دهستکوهی بووه و بو تاقی
 کردنهویه تا نهوی خوا نهیزانی لهرکوهی: نایا سوپاسی نهکات یان سرککش نهبیت؟
 چاکه نهکات یان خراپه؟ ریگی راست نهگرنیت یان لائهدات؟ شتهکه ناوایه نهک بهو جوړه
 نهوان بیری لی نهکهنهوه و تئی گهیشتون، بهلام نهومنده نهفام و نهزانن، خوی گوره
 نهومنده بهرحم و بهزهویه به بندهکانی سپرو نهینیهکیشیان بو لهرنهبری و ناگاداریان
 نهکات لهوی که مهترسی لی نهکری، کهواته هیچ بهلگه و بهمانیه نامینتی بو هیچ کسی که
 نهام نایینه گورهی پیگهیشتبئی. رهحمهکی نهومنده فراوانه هر بهوه نهوستاوه، بهلکو
 پوونتری نهکاتوه و نهیخاته پیش چاو کهله پیش نهمانهوه هندی له سرککشان نهو
 وشه یان بهدمدا هات، بهموی نهوهوه خوا بهریادی کردن، نهمانش دوچار یی لهردی خو یان
 نهبن، نهفرموی: ﴿مَدَّ أَلْمَاءُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِمَّا آغَقْنَاهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بن گومان نهوانه
 پیش نهمان له سرککشان نهام وشه یان گوت، گوتیان: نهمی که ههمانه و پیمان دراوه
 لهسر زانین و لی هاتنی خو مانه، کهچی هرچیان فرامه هینابوو هیچ سوودی
 پینهگه یاندن، ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا﴾ چونکه توله یی نهو تاوان و سزایه یی که کردویان
 دوچار یان بوو، نهزانین و نه مال و سامان نههیزو دهسلات هیچ فریایان نهکوت. ﴿وَالَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا﴾ لهسر ههمان پریاز نهوانه یی زالم و تاوانبارن لهم
 نوممهتهدا لهمهوپاش توله و عزابی کردهوه خراپهکانیان دوچار یان نهبن، ﴿وَمَا هُمْ
 بِمُعْجِزِينَ﴾ نهمانه له دهستی قودرتهی خوا لهرناچن و یاخی نابن له خوا. نهام سرککش و
 تاوانبارانه نهنازین بهو نازو نیعمت و سامان و ماله که خوا پئی دابوون، نهوه یان نهکرد به
 نیشانه لهسر نهوه که سزاو عزاب نادرین، خوا نهمانی نهوی، نهوا قورئان نهام باوهره به
 درو نهخاتوه بهمه یی زوری سامان و پوزی، یان کهمی بهلگه یی چاکی و خراپی نیه، نهوه
 شتیکه به گویره یی ویست و خواهی شی خوایه،

أَوْلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
 قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

نه فرموی: ﴿أَوْلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ نایا نهوانه نهیان نهزانی که خوا بو هرکس که مهیلی بین پوزی بو فراوان نهکات، لهسر هرکسی مهیلی بین نیگریتهوه و تمنگی نهکات، به گویرهی زانین و حکمتهی خوی؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بی گومان لهوه دا چند بلگه و دلیل هیه لهسر نهوهی که همو شت له دست خوادیه و لای نهوه دیت، به لام نهو دلیل و بهلگانه بو نهوانهیه که تیمان و باوهریان هیه، چونکه بهوهی تیمانه که یانهوه سروشتیکی پاکو خاوتنیان هیه، چلک و چه پهلای دلی داگیر نه کردون، کهواته هست نهکن بهو دلیل و نیشانانه، به لام نهوانهیه تیمان و باوهریان نیه هست ناکن. کاتی که شیوهی سامناک و ناهمواری سزاو عزابی پوزی دواپی زالمهکان و تاوانبارهکانی باس کرد، نینجا نهروازهی پان و فراوانی رحم و بهزهیی نهکاتوهوه نهیخاته سه ریشت بو بنده تاوانبارهکانی که بگریتهوه هرچهندو هر نه اندازهیه زیاده رهویان کردبئی له نارپه وایی و تاواندا، چونکه بندهکانی خوی نهناسی، نهزانی که زوریان دهسته پاچن بهرامبر نهوشتانهی که هوی تاوانن، چوار نهوری داون له نهرو ناوهوه، نهزانی که شهیقان بهو هموو لیهاتن و لیزانینی خویهوه هموو کات له کهمین دایه بویان، بهسر هیچ هلیکدا رانابوری نهریارهیان، کهواته دوچاری گوناو تاوانیان نهکات بهزوری، جا بوئه مهی ناومیدی دلیان دانگری نهوان خوی به رحم نه فرموی به پیغمبر (ﷺ):

﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ

الرَّحِيمُ﴾ بلی خوا نه فرموی: نهی بندهیانی نهو توّم که زیاده رهویان کردوه له تاوان کردنداو گوناوی زوریان خستوهته سر شانی خویان هیچ ناومید نهبن له رحم و بهزهیی خوا، چونکه خوا له هموو گوناهکان خوش نهبن، بی گومان نهو خاوهنی رحم و بهزهیی زوره و زردی بووردهیه، بو گیشتن بهو رحم و بی بووردهیه هیچ شتیکی ناوی جگه له توبه کردن و گپانهوه بو قاپیه دانه خراوهکی خوا،

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا

أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ

نەر قاپیه فراوان و گهرهیه که نهگهر به یهکجار هموو تاوانباران به هموو باری گوناهیانهوه بیانهوئ پیندا برؤن نهرفن بن نههمی یهکن له یهکن تریکهوئ: هیچ پرسیشی ناوئ، بس تنها گهرانهوه به راستی وهکو بؤمان دهرنهکهوئ لهم فرمودهیهوه: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ﴾ بگهرینهوه بؤلای پهرومردگار تان و گهردن کهچ و گوئرایهلی بن پیش نههمی عزابتان بؤیبت، دواى نهوه نیت هرچ ناکرئ و بامرتهی نادرین و بزگار ناکرین. ریگهی نهو ئی بووردن و پهحه نههم گهرانهوه و گهردن کهچی و گوئرایهلیهیه لهگهل خوادا یهکسر له ریوه بن واسیته و تکاکاری به پیئی بهلینی خوای گهره که نهفرموئ: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِحِوْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾^۱ خوای بهرحم یهکجار لوتف و پهحهکهی فراوانه، بؤنهوانهی که کافری نهسلین تنها نیسلام بوونهکیان کردوه به کهفارت و هؤی ئی بووردنی هرچی تاوان و خراپهی لهوه و پیشیانه، هر جوره گوناهیکیان کردبی و هرچهند ماوه و زهمان بهردوام بووبن لهسهری، هر لهگهل موسلمان بن هرکات تا نهگنه حالتهی ناومیدی و غرغره هموو تاوانهکانیان نهسرپنتهوه. هرروها بؤ نهوانهی که موسلمانن توبهی ریک و راست نهبیته کهفارت و هؤی سرپنهوهی هموو گوناهی تا نهگاته ناومیدی و غرغره – وهکو گوئرا – به مرچئ توبه و گهرانهوه راست و تهواو بیبت به گوئرهی فرمائی شریعت. نینجا شیوهی گهرانهوهی راستهقینه و ریگهی بهختهوهی تهواو نیشان نهدا، نهیا ترسینئ لهوهی که نههم هله له نهست خوئان دهرکن، نهفرموئ: ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بکهونه شوین شریتر و جوانترین شتنی که لهلاین پهرومردگار تانهوه بؤلای شیوه هینراوته خوارهوه – که نهویش نههم قورثانهیه وا له بهردهستاندا –

^۱ واته: وهرگرتنی توبه شتیکه خوا بهاری دلوه لهسهر خزی بی نهو کهسانهی که به نهفامی و نهزانی خراپه نهکند و دواى نهوه نهگهرینهوه لای خوا به زوویی پیش نههمی بگنه کاتی مردن، نهوانه خوا به گوئرهی بهلینی خوی توبهکیان ئی دهرنهگرئ. سورهتی ﴿النساء﴾.

مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
 عَلَيَّ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي
 لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ شوینى شیرینترین په یام و
 بهرنامه ی خوا بکمون پینش نه مه ی له نا کاو عهزباتان بو بیټ، له کاتیکدا که ههست نا کهن به
 هاتنى، تا فریای خوټان بکمون، کهواته وهرن په لامار بدن، با نهم ههله تان له دهست نه چى
 له دنیا دا، نهوکاته داخ و حسرت بچهن لهو دنیا، وکو نه فهرموى: ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
 عَلَيَّ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ ﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٥٧﴾
 أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ با هیچ کهسنى نهوسا نهلنى له
 پوژى دوايى دا: نای داخى سهختم لهسر نهوى که قوسورم کرد له بهجى هینانى مافى
 خوا بهسهرمهوه وگوپرایهلى بوى، بن گومان بن پخوا بووم، گالتهم نهکرد به بخوا داران،
 نهوانه ی که بهندهیهکى تایبهتى بوون بو خوا، یان بلینت: نهگرر خوا پینمونی منى بکرده،
 منیش یهکن نه بووم له خواتر سهکان، خوټم نه پاراست له کوفرو گونا هو تاوان، واته بهمانه
 نه هینینتهوه هیچ سوودیشى نیه، یان بلینت: لهو کاته دا که عهزابه سهخته که نه بینى، ناخ
 جارنى تر بگه پرامایه تهوه بو دنیا، نه مجاره وام بکرده تا نه چومه ریزى نهوانه ی که له
 باوهرو کرده ودا چاکن. واته نهوانه ی شوینى هم قورټانه نهکون لهو دنیا دوو چارى
 بهسرهاتیکى سهخت دین، لهسر گهردانیدا نازان چى بکهن؟ چى بلین؟ دهمن داخ و
 حسرت دهرنه بن، دهمن عوزرو بهمانه نه هیننهوه، دهمن ناواتى هاتنهوه بو دنیا
 نه خوان، بهلام نه بیزارى و داخ و خهفت سوودى هیهو نه عوزرو بهمانه هیچ په پویه نه کاو
 نه نهو ناواته دیته جى، نهو کهسه ی نهو بهمانه نه هینینتهوه نه خرتهوه به دروه، نهوى نهو
 ناواته نه خوانى نا فومیدى پیشان نه درى،

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
 تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوْا عَلٰى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦٠﴾
 وَيُسْحٰى اَللّٰهُ الَّذِيْنَ اَتَقَوْا بِمَقَارِبِهِمْ

پنی ئه گوتری: ﴿ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴾ ئه وهی
 ئه لیت خوا پینمونی نه کردوم، پنی ئه گوتریت: درؤ ئه کهیت، ئاواته که یشت نایه ته جی،
 چونکه بی گومان ئه یه ته کانی منت بؤ هات، ئینجا باوهرت پی نه مینا، به درؤت نه زانین،
 سهرکه شیت کردو خؤت به زل زانی، چوویته پیزی کافران، واته خوا هلی بؤ هملخستی و
 ماوهی دایت، فرمانی خوات پی گه یه نرا، تازه ئیتیر گه پرانه وه نیه.

ئینجا شیوهی دیاری بی پرواکان و له خوا ترسه کان نیشان ئهدات لهو پؤژه سهخته دا،
 ئه فهرموی: ﴿ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوْا عَلٰى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ﴾ ئه وانهی کهله دنیا دا شتی
 درؤیان بریوه به سهر خوادا — ئه و شتانهی که شایان نین بریاریان داوه بؤ خوا وه کو
 هاوبه شو پؤله — ئه وانه له پؤژی دوا ییدا به پوو رهشی ئه یان بینی به هؤی داخ و ناهه مواری
 ئه و پؤژه سهخته وه. ئه م کؤمه له بهد به خته که ئاوا دیارن کؤمه لی سهرکه شه کانن کهله دنیا دا
 سهریان داناخن بؤ حق و خؤیان زؤر به زل سهیر ئه کهن و خراپه بلاو ئه که نه وه له زه ویدا،
 وه کو ئه فهرموی: ﴿ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴾ ئایا له دؤزه خدا شوین نیه بؤ ئه و
 سهرکه شاننه که ببیته بهندیخانه و جی و ماویان، واته: به لئی هیه. ئه مه کؤمه لی تاوانباران،
 به لام کؤمه لی تو که کؤمه لی چاکانه پاشه پؤژیان ئه مه یه که ئه فهرموی: ﴿ وَسْحٰى اَللّٰهُ الَّذِيْنَ
 اَتَقَوْا بِمَقَارِبِهِمْ ﴾ ئه و که سانهی کهله دنیا دا له خواترس بوون، به هؤی ئه وه وه خؤیان له تاوان
 پاراست و گوپرایه ل بوون، ئه وانه خوا پزگاریان ئه کات به هؤی ئه وهی خیرو چاکه یان دهست
 کهوت و دهستیان چوو بوو به خیرو چاکه دا له دنیا دا، یان به هؤی ئه و به ختیاریی و گه یشتن
 به نامانجهی که بؤیان بریار درابوو له لای خوا،

لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَنْ أَعْبُدَ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

بزرگاریان نهکات به جورئ: ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ که هیچ ناخوشی و خرابیهک دوچاربان نابئ، به هیچ جور دل غمگین نابن له پوژی دوایبدا.

دوای نهوی ناوا هموو شت پوون کرایهوه، پاشهپوژی هموو کومهئنی دیاری کرأ، قاپی گهرانهوه کرایهوه بو هرکس نهگهپتهوه. دوای نهمانه هرکس نهچئ به دم بانگهوازی گهرانهوه، بو ژئر سینهرو سایه پرحم ئی بووردن با بچئ، هل له دست خوی دهرنهکات، هرکس له تاوان و سرکهشی دا نهمینتهوه با بمینتهوه تا به خوی نهزانی لهناکا و عزابی سخت داگیری نهکات، دهین و هولی به ملی خوی.

ئینجا له دوا دواپی سورهتهکه دا یهکه مهبهستهکه ی - که تاكو و ته نیایی خوایه - پیشان نهاداتهوه وهکو چند جاری تر پیشانی دا، نه مجاره پیشان نهادات لهم پوهوه که خوا دروست کهرو خاوهن و کاربه دهستی هموو شته، هموو بوونهومر له چنگی قودرتهی دایه هردوو جیهاندا، بهی بوئیهوه شیوهیهکی نایابی پوژی دواپیش نشان نهادات. یهکه جار نه فرموی: ﴿اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ * لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا دروستکهرو پهرومردگاری هموو شتیکه، بهسر هموو شتیکه دا زاله، هموو کاروباری به دست نهوه، هموو شتی نهو فراهمی نههینئ، هموو کلیل و غهزتهکانی ناسمانهکان و زهوی هی نهوه، واته جلهوی هموو کاروباریک به دست قودرتهی خوایه.

نهمی که گوترا شتیکی حقیقهت و راسته، چاره نیه نهبن هموو تیگهیشتوو فامداری بیئنی و بپوای پیئی بیئنی، چونکه هیچ کهس ناتوانی بلئی زهپهیه لهم بوونهورهم فراهم هیناوه، لهبر نهمی هموو کاروباری بوونهورهم که به پژیمنیکی پیک و راست نهپروا، هیچ عهقلنی پهوا نادات که به پیکهوت بووه و نیش و کاری نهپروا، نهگه زیاد له یهک دهسهلات و خواهیش کاری تیئا بکر دایه نهشیواو پژیمنی تیک نهچوو، کهواته حقی خویهتی که

نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمْ الْخَاسِرُونَ﴾ نهوانه‌ی که بروایان به نایب‌ت و لیل و به‌لگه‌کانی خوا نیه‌ت‌نها نهوانه‌ خ‌سار‌ت‌ مندو‌ رهن‌جه‌ر‌وی‌ راسته‌قین‌ن، چون‌که شه‌و‌ک‌ت‌ و جوانی‌ برو‌او‌ ر‌ه‌حم‌ت‌ی‌ هید‌ایه‌ت‌یان‌ له‌ دست‌ چ‌و‌وه‌ و بی‌به‌شن‌ له‌ نار‌امی‌ ی‌ادی‌ خوا‌و‌ له‌ز‌ت‌ و شیرینی‌ ن‌یمان‌، دی‌اره‌ له‌ پ‌و‌ژی‌ د‌و‌ایی‌ دا‌ خ‌و‌یان‌ و ک‌ه‌س‌ و کار‌یان‌ نه‌گ‌ر‌ ها‌و‌بر‌و‌ای‌ خ‌و‌یان‌ن‌ نه‌وا‌ نه‌وان‌یش‌ سو‌ته‌م‌نی‌ نا‌گ‌رن‌، پی‌او‌ چ‌اک‌یش‌ بن‌ نه‌وا‌ ن‌ی‌تر‌ به‌ یه‌ک‌تر‌ نا‌گ‌ن‌. - خوا‌ په‌نا‌مان‌ ب‌د‌ات‌ و برو‌ام‌ان‌ به‌ نایه‌ت‌کانی‌ جی‌گ‌یر‌تر‌ ب‌ک‌ات‌. -

بت‌ په‌ر‌س‌ته‌کان‌ ز‌ور‌ ه‌ول‌ی‌ نه‌وه‌یان‌ نه‌دا‌ که‌ له‌گ‌ل‌ پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌ (ﷺ) یه‌ک‌ ک‌ه‌ون‌ و موس‌ال‌ه‌ح‌ه‌ ب‌ک‌ن‌، نه‌وان‌ خوا‌ی‌ گ‌وره‌ ب‌پ‌ه‌ر‌س‌تن‌ و پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌یش‌ (ﷺ) ها‌و‌به‌شی‌ نه‌وان‌ ب‌ک‌ات‌ له‌ په‌ر‌س‌تنی‌ ب‌ته‌کانی‌ نه‌ون‌دا‌، ج‌ال‌یر‌ه‌دا‌ به‌ ب‌ونه‌ی‌ نه‌وه‌وه‌ با‌سی‌ تا‌ک‌ و ته‌ن‌ی‌ایی‌ خوا‌ ک‌را‌ که‌ هر‌ نه‌وه‌ راسته‌ و ه‌مو‌و‌ ش‌تن‌ له‌م‌ بو‌ونه‌وه‌ره‌دا‌ به‌ل‌گ‌ه‌ و ش‌ایه‌ته‌ له‌س‌ر‌ نه‌وه‌، به‌م‌ ب‌ونه‌یه‌وه‌ ف‌ر‌مان‌ نه‌د‌ات‌ به‌ پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌ (ﷺ) که‌ بی‌ز‌اری‌ د‌ه‌ر‌پ‌ر‌ی‌ د‌ه‌ر‌یار‌ه‌ی‌ نه‌ف‌امی‌ و نه‌ز‌انی‌ نه‌و‌ بت‌ په‌ر‌س‌تانه‌، که‌ نه‌یان‌ه‌وی‌ به‌و‌ ش‌ی‌وه‌ یه‌ک‌ ک‌ه‌ون‌ و موس‌ال‌ه‌ح‌ه‌ ب‌ک‌ن‌، نه‌فر‌م‌وی‌: ﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ تَأْمُرُوتِ أَغْبُدُ أَيُّهَا

الْجَاهِلُونَ﴾ ب‌ل‌ی‌ ن‌ای‌ا‌ د‌و‌ای‌ نه‌م‌ ه‌مو‌و‌ ن‌ی‌ش‌انه‌ له‌س‌ر‌ تا‌ک‌ و ته‌ن‌ی‌ایی‌ خوا‌، نه‌م‌ ه‌مو‌و‌ تر‌س‌اند‌ن‌ و ه‌ر‌ه‌شه‌ له‌وانه‌ی‌ که‌ ش‌ه‌ر‌یک‌ ب‌و‌ خوا‌ ر‌ه‌وا‌ نه‌د‌ن‌، ن‌ای‌ا‌ نه‌ف‌ام‌ و نه‌ز‌انه‌کان‌ د‌و‌ای‌ نه‌مانه‌ ن‌ی‌وه‌ له‌ من‌ دا‌وا‌ نه‌ک‌ن‌ ج‌گ‌ه‌ له‌ خوا‌ ش‌تنی‌ تر‌ ب‌پ‌ه‌ر‌س‌تم‌؟! وا‌ته‌ نه‌مه‌ ش‌تی‌که‌ ز‌ور‌ ب‌ی‌ ج‌ن‌یه‌، نه‌ف‌امی‌ تی‌رو‌ ته‌وا‌ویی‌ ن‌ی‌وه‌ ده‌نه‌خ‌ات‌.

ن‌ین‌جا‌ ب‌ونه‌وه‌ی‌ به‌ ته‌وا‌وی‌ نا‌ث‌وم‌ید‌یان‌ ب‌ک‌ات‌ له‌و‌ یه‌ک‌ که‌وت‌نه‌ که‌ ه‌ول‌یان‌ ب‌و‌ دا‌، به‌ د‌و‌ای‌ نه‌و‌ بی‌ز‌اری‌ د‌ه‌ر‌پ‌ر‌ینه‌دا‌ نه‌مه‌ نه‌ه‌ین‌ی‌: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ب‌ی‌گ‌ومان‌ وه‌ح‌ی‌ وه‌ته‌ ل‌ای‌ تو‌، ب‌ول‌ای‌ ه‌مو‌و‌ پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌انی‌ پ‌یش‌ تو‌، گ‌وت‌را‌وه‌ به‌ تو‌و‌ به‌ ه‌مو‌و‌ یه‌ک‌ن‌ له‌وان‌: نه‌گ‌ر‌ ش‌ه‌ر‌یک‌ ب‌و‌ خوا‌ دان‌ی‌یت‌ و ج‌گ‌ه‌ له‌ خوا‌ یه‌ک‌ن‌ تر‌ ب‌پ‌ه‌ر‌س‌تی‌ ه‌مو‌و‌ ک‌رده‌وه‌ت‌ له‌گ‌ل‌ نه‌ب‌یت‌ه‌وه‌ و نه‌بی‌ به‌یه‌ک‌ن‌ له‌وانه‌ی‌ که‌ خ‌س‌اره‌ته‌مندو‌ ر‌ه‌ن‌جه‌ر‌ون‌، نه‌چ‌یت‌ه‌ ر‌یزی‌ نه‌وه‌.

هر‌چه‌نده‌ پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌ان‌ - در‌ودی‌ خوا‌یان‌ له‌س‌ر‌ بی‌ت‌ - نار‌مه‌ز‌ه‌وی‌ هی‌چ‌ گ‌ونا‌ه‌ی‌کی‌ان‌ ن‌یه‌، چ‌ ج‌ای‌ ک‌وف‌رو‌ بت‌ په‌ر‌س‌تی‌، به‌لام‌ لی‌ره‌دا‌ نه‌م‌ تر‌س‌اند‌نی‌ نه‌وانه‌ ج‌ار‌ن‌کی‌ تر‌ نا‌گا‌دار‌ نه‌ک‌ات‌ه‌وه‌ و زی‌ات‌ر‌ بی‌م‌یان‌ پ‌ی‌پ‌ه‌یدا‌ نه‌کا‌، پ‌و‌ونی‌ نه‌ک‌ات‌ه‌وه‌ که‌ نا‌ده‌می‌ ه‌مو‌و‌ یه‌ک‌س‌ر‌ به‌ پی‌ن‌غه‌م‌ب‌ر‌ان‌یش‌ه‌وه‌ له‌ پ‌له‌ی‌ به‌ند‌ایه‌تی‌ ب‌و‌ خوا‌و‌ په‌ر‌س‌تنی‌ نه‌ودا‌ یه‌ک‌سان‌و‌ ته‌ن‌یا‌ خوا‌ خوا‌یه‌.

بَلِ اللَّهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

ئینجا ئهو ترساندنه دوایی پئ شهینئ به فرمان دان به پرستی خوا به تهنیا و سوپاس کردنی لهسر ئهو رینموونی نیمان و باوهره پئکه، لهسر هموو نیعمه تهکانی تری که ژماره ناکرین، ئه فرموی: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ نه خیر، کهاته به گوی بیان نهکیت هر تهنیا خوا بپرسته، یهکن به لهوانه ی که سوپاس و ستایشی خوا نهکن بهسر نیعمه تهکانی، واته بهردوام به لهسر ئهو پرستن و سوپاسه. ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئهو بت پرستانه ریزو قدری خویان نهگرتوه بهو ریزو قدری که شایانی ئهو بیت، نهیا ناسیوه بهو ناسینه ی لایقی ئهو بیت، لهبرئوه هاوبهشی بو خوا رها ئهدهن به تاو تهنیا ئهو ناپرستن، شتی که شایانی ئهو نیه بوی بریار ئهدهن، هست ناکه ن بهی سنوری دهسه لات و توانای.

ئینجا وینه یهک لهسر هموو ناسارو بهرهمی گهرهیی و توانای نیشان ئهدات بو ئهمی بهندهکانی به قام و تیگه یشتنی کم و کوری دیاری کراویان نه اندازه یه تی بگن له گهرهیی و توانایی بی سنورو نه پراوهیی ئهو، ئه فرموی: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ هموو زهوی له پوژی دواییدا وا له چنگی قودرتهی خوادا، ناسمانهکان به توانا و قودرتهی ئهو نه پیچرئنه وه و لانه برین.

هموو ئهم وینه و شیوانه ی که له قورئاندا یان له فرمودهکانی پیغه مبر (ﷺ) نیشان ئهدرین، مه بهست تیگه یاندنی ئیمه یه و نزیک خستنه وه ی ئهو شته راستانه له قامی ئیمه وه، چونکه بهو جوړه نه بی ئیمه تی ناگهین له سیفته بی وینه و بی سنورهکانی خوا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بنگرده له هموو لهکه و عه بی، بهرزو بلنده له وهی هاوبهشی بو رها ئهدهن، له هموو ئهوانه که کراون به شریک و هاوبهشی !!

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
 فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتِ
 بِاللِّبْتِيزِ وَالشُّهَدَاءُ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

ئینجا شیوههك له شیوههكانی پوژی دوايي نیشان ئهدات، له ویران کردنی ئهم جیهانهوه
 دهست پئشهكات، به وهستان بو پرسیارو موحاسبه و پهوانه کردنی دوزه خیهكان بو
 دوزهخ و بههشتیهكان بو بههشت دوايي شهینیت، شهرموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ فوو نهکری به سوورا، ئینجا بنی تفره هرچی زیندوو
 هیه له ناسمانهكان و زهوی دا ههموو نهمرن، جگه لهوانهی که خوای گوره ئیهوی نهمرن،
 ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يَنْظُرُونَ﴾ ماوههك دواي یهکهجار - نازانین چندی پئ دهچی -
 جارئ تر فوو ئهکریتوه پئی دا نیتر دهست بهچی هرچی مردوو بووه لهم جیهانهدا ههموو
 راست ئهبیتهوه، له گوږ دینه دهرهوه و زرت و زیندوو نهروانن، له سهرسامی دا ئهم لا و
 نهولاا خویمان نهکن، یان چاوهروانی نهکن بزائن چیان بهسر دی، ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ
 رَبِّهَا﴾ زهوی پووناك ئهبیتهوه به نوری که پهرومردگار فراهمی شهینئ بو هوی شتی تر
 وهکو مانگو خوږ. یان مهبهست لهوشهی ﴿نور﴾ عدل و دادپهروهیه، واته عدل و
 دادپهرومی خوای گوره زهوی دانهگرنیت و تووی زولم و نارهوایی نامینئ، ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾
 دهفتیری که کردهوی تیدا نووسراوه دانهنری بوئهمی بدری به خاوهنهکانی، ﴿وَجَاءَتِ
 بِاللِّبْتِيزِ وَالشُّهَدَاءُ﴾ پیغهمهران و ئهو مهلائیکانهی که شایهمن لهسر کردهوی بهندهكان
 شهینرین بوئهمی هر قسهیهکی حهق و راستیان لا هیه بیلین: ﴿وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ﴾ به حقیانعت بریاری ئهدری لهنیوان بهندهکانی خوادا، هیچیان زولمیلان ئی ناکری،
 به هیچ جورئک نه به کم کردنهوهی پاداشت و نهبه زور کردنی توله و سزا،

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ هموو نهفسن جهزاو پاداشت و تولی خوی ندرنتوره هرکس شایانی هرچی بیټ وای لهگهل نهکری، خوی گوره له هموو ناگادار تره به هموو کردهوی بندهکانی، کهواته هیچی لهدهست دهرناچن و هیچی فی ون نابن. بن گومان له پوژی دواپی دا هموو بندهکانی خوا نهکرین به دوو کوهمل: دوزهخی و بههشتی، جالیره دا به کورتی شیوهی ناردنن هر یهکن لهو دوو کوهمله بو مهلبندی همیشه بیان باس نهکات... نهفرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ هموو کافرهکان رهوانه نهکرین و نهنیرین بو دوزهخ پؤل پؤل، جیا جیا تاقم له دواپی تاقم به گویرهی رانهیان له گومرایی و خراپیدا، سهوق نهکرین له ساحی مهکمهوه ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ تا نهگنه لای دوزهخ، کاتن نهگنه بهروه قاپیهکانی نهکرینهوه بویان ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ لهو کاتدا کلیل به دهست و فرمانبرهکانی دوزهخ به تانه و تهرهوه پییان نهلین: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ نایاله خوتان پیغهمبرانتان بو نهات که نایهتکانی خواتان بهسردا بخویننهوه و بتاترسیزن له تووش بوون و گهیشتن بهم پوژه، نهوانیش له وه لامدا: ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ نهلین: بهلن هاتن و بویان خویندنهوه و ترساندینیان لهم پوژه و لهلیل و بهلگهکانی خویان بو بوون کردینهوه: ﴿وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بهلام باوهرمان نهمینان و سرکهیشمان کرد، ریگای کوفریان دایه بهرو بریاری عزابیش له لایه ن خواوه دهرچووبو دهربارهی نهوانهی که کافرن، کهواته چاره نیه،

قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

﴿ قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ پښيان نهگوتري: بچنه ناو دوزخ به بميننهوه تييدا بن پرانموه. کهواته نای چ خراپترین جیگا و ماوایه که، جیگا و ماوای نهوانه‌ی که خویان به زل نهزانی، سهریان بو فرمانی خواو پیغه مبران دانه نه‌نواند. نه‌مه تا قم و کومه له‌کانی دوزخ، نیجا با بزانی کومه ل و تا قمی به‌مه‌شتی چون نه‌بن؟ نه‌وا دهر باره‌ی نه‌وانیش نه‌فرموی: ﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ﴾ کومه‌لی له خواتر سه‌کان، نه‌وانه‌ی له دنیا دا خویان پاراست لهو شتانه‌ی هوی نارمزیی خون، نه‌مانه پر هوانه نه‌کرین پؤل پؤل و تا قم تا قم، یه که له دوا یه که به گویره‌ی جیا و ازیان له راهی شرافت و به‌رزیان لای خوا. ﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا ﴾ نه‌رون تا نه‌گنه لای به‌مه‌شت، له‌وندا فره‌ج و خوشی پرو نه‌دات و ریزو قهری نه‌گیرین به جورئ باسی ناکری، زمان ناگات به وه‌سفو سه‌نایان ﴿ وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا ﴾ پیش نه‌وه‌ی بگنه پیش‌موه قاپیه‌کانی به‌مه‌شتیان بو نه‌کریت‌موه و به ریزموه چاوه‌روانی نه‌کرین، که گه‌یشتنه پیش‌موه به خوشیموه پیش‌وازی نه‌کرین له لایه‌ن خزمه‌ت چی و مه‌لانیکه ته‌کان له قاپیه‌کاندا ﴿ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ﴾ کلیل به ده‌ست و فرمان‌به‌ره‌کان پښیان نه‌لین: سه‌لامتان لی بی، واته په‌حمه‌ت و نارام و ناسایش له لایه‌ن خوا داباری به‌سهرت‌اندا نیر هرگیز ناخوشی نابینن،

١ وه‌لامی ﴿ اِذَا ﴾ نه‌وتراوه تا پیشان بدات که ریزو قهری خوشی نه‌و کومه له به‌ختیاره له راده‌یه که دلیه زمان پیای دا ناگات، وشه‌ی ﴿ و ﴾ زیاد کرا له سه‌روته‌ی ﴿ وَفُتِحَتْ ﴾ بو نه‌مه‌ی نه‌کرئ به وه‌لام. هر وه‌ها پیشان بدات که قاپیه‌کان له پیش‌موه کرلونه‌توره، به ریزموه چاوه‌روانی نه‌کرین که نه‌وه‌یش باوی ریزگرتنی دستان و خوشه‌ویستانه، به‌لام له باسی دوزخیه‌کاندا ﴿ و ﴾ نه‌ترا تا بزانی ﴿ وَفُتِحَتْ ﴾ وه‌لام و له کاتی که‌یشتنه به‌روه قاپی نه‌کریت‌موه که نه‌وه‌یش باوه بو به‌ند کردنی به‌ند کرلوان له به‌ندیخانه‌دا.

طَبَّرَ فَأَدْخَلُوهَا خَلِيدِينَ ﴿٧٢﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ
 مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٧٣﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
 يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

هوئی نهم نازو ریژه نهویه: ﴿طَبَّرَ﴾ نئوه پاکو خاوین بوون له چلک و چه پلئی گوناوو
 تاوان، بهمهشت پاکه وشوینی پاکانه، ﴿فَأَدْخَلُوهَا خَلِيدِينَ﴾ ئینجا که واته بچنه ناویهوه به نیازی
 مانهوهی نمبرواوهی هتا هتاییهوه، ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ﴾ ئهوانیش هموو
 دهست نهکن به سوپاس و سهنای پهروردگار، ئهلین: هموو سوپاس بو خوایهکی نهوتو
 که نهو بهلینهی له دنیا دا ابووی پیمان بهدی هینا و بهراستی گنبرا، ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنْ
 الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ نهم جینگا و ماوایهی پیداین له هموو شوینی له بهمهشتی فراواندا بمانهوی
 و نارزوو بکهین دانهنیشین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ ئای چ پاداشتیکی چاکه بهمهشت بو
 نهوانهی که له دنیا دا کردهوهی باشیان کردوه، ئینجا باسهکه نوایی نههینی به جوئی دل و
 دهریون پر نهکا له سامو همیبت، به پڼکترین شیوه له گهل تاک و ته نیایی خوادا که هموو
 مبهستی سوره ته که نه گهرتتهوه بوئی، نه فرموی: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ مه لائیکه تهکان نههینی چواردهوری عرشیان
 داوه به جوئی خهریکن به پهروردگاریانهوه زیگری نهکن به پاک و بیگریدی له هموو
 له که و ناتواویک، به سوپاسهوه، نهویش نهوپیری پوپه و پلهی هره بهرزه که نهوانه پنی
 گهیشتون، خوشترین لهزت نهویه که ناوا همووکات خهریکن به سیفتهکانی خاوه،
 هموو بریارو کاروباری له نیوانی بندهکانی خوادا به جئ نههینری، هموو حقه و ناحقهی
 بوون نهکرتهوه، چاک و خراب له یک جوئی نهکرتهوه، خوا پیدوان بهریزو نازمهو شاد
 نهکرین به بهمهشت، بهد بهخت و سیاچاره کانیش به ریسوایی و بن ئابرووی و تانه و
 تهرهوه رانه کیشترین بو دوزهخ — خوا په نامان بدات — ئینجا له لایه نهمووانهوه
 سوپاسی پهروردگاری هموو عالم نهکرئی، له سر بریارو عداله ته کهی، خوا به رهحمی
 خوئی بزگارمان بکات له ناگری دوزهخ.

وصلی الله وسلم سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمَّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ

سوره نبی ﴿غافر﴾ یان ﴿مؤمن﴾ مهککویه و ۸۵ نایه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره ته سهرتا به خواری مه بهسته کانی نه گهریتتهوه بؤ دوان له هوقو بهتال، نه دوی له باوه پرو بی باوه پری و بانگ کردنی بؤ ریگی خاوا سرکه شی و بی پروایی، ستم و ناره وایی له زهوی دا، سزای خوا دهرباره ی سرکه شان.

نهم سوره ته یه که می نهو حموت سوره ته یه که دهست پی نه کهن به دوو پیت: ﴿حَمَّ﴾ لهم حموته سئیه میان له پاش نهو دوو پیتته سئ پیتی تری هیه: ﴿ع، س، ق﴾ له باره ی نهم پیتانه وه له یه کهم جاری سوره تی ﴿یس﴾ دا قسه مان کرد نه وه ی له وی گوترا بؤ هموو سوره تی که بهم پیتانه وینه یان دهست پی نه کهن، لهو ۱۴ پیتته ی که باس کران. خوی گوره نه فرموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ﴾ هینانه خواره وه ی نهم پهراوه - که قورئانه له لایه ن نهو خواوه یه که ناوی ﴿الله﴾ یه.

نهم یه کی که لهو مه بهسته گرنگانه ی که زورجار نه گوتریته وه و به تایبه تی له سوره ته مهککویه کاند، له کاتی چاندن و دامه زاندنی باوه ردا، چونکه نهم قورئانه یه کهم سرچاوه یه بؤ نهم ثابین و په یامه هتا هتاییه، که واته با هموو جاری دل بیدار بکریته وه به راده و پله ی هره بهرزی تا باشر گویرایه لی بؤ بکری، نینجا خوا گوره لی ره دا خوی نه ناسینی، خوی پیشان نه دات به هندی له سیفه ته کانی که گوره یی و گرنگی قورئانیش نیشان نه دن، هروه ها هموو باس و مه بهسته کانی سوره ته که، په یوه ندیان هیه بهم سیفه تانه وه که له سهرتای سوره ته که وه هاتوون، نهم سیفه تانه هست و دل و دهر وون بیدار نه که نه وه، نو میدو چاوه پروانی و ترس و سام و چاوه بهری فرامه م نه مینن تیاند، له گه ل هست کردن به می که پاکردن و دهرچوون له دهستی قورده تی خوا ناگونجی،

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهًا
الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَدَّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

لهبر زياد پوون بوونهه باسی مههست بهم سيفهتانه و رافهيان نهكهين يهك به يهك
﴿الْعَزِيزِ﴾ هينانه خوارهوهی ئهه پهاوه له لايهه خوايهكه كه ناوی ﴿الله﴾ يه خاوهنی توانا و
هينه، به جوړيك زاله بهسره ههوهو شتيكدا، ههچ كهس و ههچ شت سهريپنجی ئی ناكات،
ههوهو كاروباری بهرپوه نهبات و ههچ كهس ناتوانی دهست بخاته كاری ﴿الْعَلِيمِ﴾ ناگاداره به
ههوهو شتيك و هرچی نهكات له زانين و ناگاداريهوه نهيكات، ههچ شتيك له زانين و ناگاداری
ئهو دهرفناچی، كهواته ئهو قورئانهی كه هينايهتیه خوارهوه له توانای ههچ كهسدا نيه،
هرچی لهو قورئاندا ههيه راست و پاكو بينگهرده له ههوهو لهكهيهك، چونكه كهسيك
هينايهتیه خوارهوه كه زاله و زانايه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ ئی بووردهوه و داپوشهري گوناوه و تاوانه
لهو كهسانهی كه شايانی نهوهن. ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾ وهرگري گهراوهوه و تهوبهی گوناهباران،
قاپی بو خستوونهته سهريپشت بي بهرگري. ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ تولهی زور بههينزو بهتینه،
دهريارهی ئهو سهركهشانهی كه ناگهرينهوه و داوی ئی بووردن ناكهن ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ زاتيكي
وايه نازو نسعمهت نهوات به بندهكاني، به لوتف و بهزهیی بي نهههی بتوانن ههلسن به
سوپاسی ئهو ههوهو نازو نيعمهته، پاداشتی چهند چهندانه نهكات، بهخشایشی فراوانه و
نايهته زهماره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههچ پهستراوی تر نيه بهراستی بينجكه لهو، هاوبهشو وينه
نيه لهو خوايهتیهدا، ﴿إِلَهَ الْمَصِيرِ﴾ پاشهپوژو گهراوهوهی ههوهو ان تهنها بولای نهوه، كهواته
پاكردن لهو خوايه و خو پهنادان له حيساب و پرسياری نيه و ناگونجی.

لهم باسه پاكو و خاويندها پهيوهندي نيوان خواو بندهكاني ئاوا پوون و رهوانه. كهواته
بندهكان به وريایی زانين و ناگاداريهوه نهزانن كه چون بن لهگهله خواياندا، نهوانن بهچی
لنيان پازيه، بهچی لنيان نارازيه، نهك وهك لهو ههوهو بيروباوهره پروهوچه كوئهی كه باو
بوو له پيش هاتنی ئهه قورئانه و لهكاتی هاتنیدا، لهو ههوهو ناييناندا خهلكی زيانيان
نهبرده سهري به بنديهتی شتی تر جكه له خوا، به ههوهو بي نارامی و نهفامی و نهزانيهكهوه
نهيان نهزانی چی نهكهن، چون نهكهن، بوچی نهيكهن؟ بو كوئی نهرون؟ نيسلام هات ههوهو

کاروباری همووانی پروون کرده‌وه، بن‌گومان هرکاتن ناسینی خوا بهو سیفته شیرینانه‌وه جیگیر بیی له هر دلنکدا، نهو دلنه رهنگیکی تایبتهی بهسردا دیت، کردارو خووره‌وشتی نهو خاوهن دلنه زور جیاوازه له‌وانه‌ی که بیبهشن لهو ناسینه، خاوهنی نهو دلنه خواناسه نه‌گه‌ر دووچاری هله‌و لاریه‌ک بوو نه‌گه‌ر پته‌وه، ناماده‌یه بو بهسروگرتنی هله‌و لاریه‌کانی، به پیچه‌وانه‌ی دلنه خوانناسه‌کان.

نایینی نیسلام نا بهو جوړه مردوم پی نه‌گه‌یه‌نی و پسرورده‌ی نه‌کات، له بایه‌ت کارکردنی نه‌م سیفته شیرینانه‌وه که نیستا له‌گه‌لی دا نه‌ژین پروداویک هیه‌ه گپرانه‌وه‌ی به جوان نه‌زانم: له چهرخی خه‌لیفه‌ی دووم عومر - خوای لی‌پازی بی‌ت - کابرایه‌ک زور نازاو چالاک له ولاتی شامدا هه‌بوو، جار به جار نه‌هات بو خزمه‌تی خه‌لیفه، ماوه‌یه‌ک دیار نه‌بوو، نه‌ویش هه‌والی پرس‌ی، وتیان: نهو کابرایه‌ی سه‌ری کردوته‌ی عه‌ره‌ق خواردنه‌وه، نه‌ویش بانگی کرده‌ی نووسه‌ره‌که‌ی و سه‌ره‌تای نه‌م سوهره‌تی بو نووسی، فرموی به دانیشته‌وه‌کانی نزا بکه‌ن بو نهو برایه‌تان که بوو بکاته‌خوا، خوایش ته‌وبه‌ی لی‌وه‌رگری. کاتن نامه‌که‌گه‌یشته، کابرا خویندیه‌وه‌و چهند جارن پیندا چووه‌وه ده‌ستی کرد به‌گریان و نه‌یوت: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ

التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ ترساندومی و به‌لیننی لی‌بووردن و ته‌وبه‌ی لی‌وه‌رگرتنی داوم! نه‌م سیفته‌تانه کاری لی‌کرد و ته‌وبه‌ی کرد، هه‌موو کار نه‌کات له هرکه‌س که به‌راستی دلی بو بکاته‌وه.

پاش نه‌وه‌ی پاده‌و پله‌ی به‌ری قورنانی باسکرد به‌مه‌ی که هیئانه‌ خواره‌وه‌ی له لایه‌ن خوايه‌که‌وه‌یه که خاوهنی نهو سیفته‌ه جوانانه‌یه، له‌پاش باس کردنی نه‌م هه‌شت سیفته‌ه که هرچوئی په‌راوه‌ گه‌وره‌که‌ی شایه‌ته له‌سه‌ریان. هه‌روه‌ها نایه‌ته‌کانی بوونه‌وهریش شایه‌ن.

نینجا بریاری بن‌بروایی نه‌دا به‌سه‌ر نهو که‌سانه‌ی که موجه‌له‌و چنه‌بازی نه‌که‌ن له‌م قورنانه‌و نایه‌ته‌کانی تری خوادا، هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختیشیان لی‌نه‌کات به‌تول‌ی نه‌م جیهانه‌ش وه‌کو هاوسه‌رو هاوپرئکانیان له‌نوممه‌ت و گه‌له‌ پینشووه‌کان، نه‌فرموی: ﴿مَا يُجَدَّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ

إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هیه‌ک هه‌س، به‌لکو هیه‌ شتن، موجه‌له‌ ناکات له نایه‌ته‌کانی خوادا، دریان نادوی جگه له‌وانه‌ی بن‌بروا بوون و دان به‌راستی دا نانین، که‌واته له‌ناو هه‌موو دروست کراوه‌کانی خوادا نه‌م کو‌مه‌له‌ به‌دبه‌خته‌ه جیا بوونه‌ته‌وه‌و له‌پرزکیان درئی باقی ناده‌ی و جنوکه‌و فریشته‌کان، به‌لکو درئی هه‌موو بوونه‌ومر. که‌واته هه‌رچنده‌ زور و خاوهن هیزو ده‌سه‌لات بن، هیه‌ جوړه‌ نرخیکیان نیه، چونکه‌ پچراون له‌که‌س‌ی که‌ کلیلی هه‌موو هیزو تواناو ده‌سه‌لات لای نه‌وه،

فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلَبُهُمْ فِي الْيَلْدِ ﴿١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَمْجَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا

نهوانه پاشه پوزيان هر پرسوايي و بهرياد بونه ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلَبُهُمْ فِي الْيَلْدِ﴾ كهواته با به هله تدا نبات و نعت خله تينين، مؤلعت دان بهوانه و به ديمه ن كامراني و هاتوچوو گه رانيان به ولا تاندا، بو بازگاني به خوشي و كامرانيه ره، چونكه بهم نزيكانه قاريان ني نه گيري و دو چاري تولهي سهختي كرده هوي خويان دين، وهكو نهو هه موو گهل و كوومه لانه ي كه دزي پينغه مبره كاني تر هلسان و دوايي دو چاري سزاي خواي گموره بون وهكو نه فرموي:

﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ﴾ له پيش نهوانه وه گله كه ي نوح باومر يان نه ميئا، نوحيان به دروزن دانه نا، ههروه ها چند حيزب و كو مه ليكي تر له پاش گله كه ي نوح نهوانيش كو مه ليان كرد و هلسان دزي پينغه مبره كانيان و هه موو يه كن لهو نومعت و گه لانه نيازي خراپه و كوشتن و بريني پينغه مبره كيان كرد، بو نه هوي له ناوي بهرن، به قسه ي پرپوچ و به تال موجه له و دم دريژيان كرد بو نه هيشتن و بهرگري نهو نايينه راسته ي كه نهو پينغه مبرانه هيئاويانه، نينجا منيش قارم ني گرتن و بهريادم كردن. كهواته نه مه شتيكه هر له كو نه ره وا هاتوه پينغه مبريك هاتوه، نينجا سهركيشه كاني گله كه ي ليي هلساون، تنها به قسه ي به تال و پوچ نه وه ستاون، بهلكو ويستويانه دهست دريژي بكنه سهري، له ناوي بهرن، به قسه ي پرپوچ جه ماومر يان هه لئه تاند بو نه هوي شويني هه ق نه كهون، نينجا دهستي قودمرت هاتوه داويتي لييان له لي دانتيكي سه رسوپه ينر، وهكو نه فرموي: ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ ده ي نايا چون بوو تولهي من بهر ياره يان؟ واته زور سهخت بوو، نه وه پانه بوودن به لاي شوين و ماواياندا، نيستاش دروشمي هه رماوه و دهنگ و باسيش به سه ره اتيان نه گيري ته وه، خواي گموره تنها به ره وازيان ني ناهينيت، بهلكو له پوزي دواييشدا نهوانه وان له ناو ناگرداو ليي جوي نابنه وه. وهكو نه فرموي: ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾

هرچونى لهه جيهانهدا تۆله ئهسئنين لهو بىباوهپه سهركهشانه، ههروهها لهلايهن پهروهردگارتهوه پريار دهرچووه كه ئهوانه لهناو ناگردان له پۆژى داوى دا، به جوړى كه لى جوى نابنهوه. ¹ ئا بهو بهربهرهكانى و جهنگو ئاژاوه ههرووه له نىوان كوفرو ههقو به تالدا، لهنىوان ئهوانهى بانگيان كردووه بۆلاى خواو ئهوانهى سهكيش بوونو به ناههق و لات و دانىشتوانيان ژير دهسته كردووه، ههموو كات له ههموو چهرخىكدا، له ههموو چينىكدا تا قميك به ههموو هيژىكيا نهوه ههرو چهكىكيان له دهستدا بووى بهكاريان هيئاوه بۆ بهرگرى راستى و ئهوانهى ئالاي راستيان بهرزكردووه تهوه.

قورئان ئهوشته راسته مان بۆ بوون ئهكاتوه، پاشهپۆژى ههردوو كوهمل ديارى ئهكات. كهواته ئهو خوا پيداوانهى كه شوينى پيغه مبهران - سهلاميان ئى بيت - ئهكهون. ئهوانهى كه ئهيا نهوى ئالاي راستى بهرزبكه نهوه، ئهو بهختيارانه با دلنيا و دل پر له ئارام بن كه تهنها ئهوان گرهو ئهبنهوه له ههردوو جيهاندا، ئايا چ بهلگهيه له پووداوه راستهكان بههيزتره؟ چونكه شايهتيك له قورئان باوهپ پىكراوتره!

ئينجا زياده نرخ و پىزى بهروا و بهرواداران دهرئهخات، بهرواداران دلخوش و دلنيا ئهكات بهمهى كهورهترين تا قمي مهلا نيكه هاويهشى ئهمان له سيفهتى بهروادا، بهو سيفهته خوا وهسفو سهناى ئهوان ئهكات، ئهو تا قمه بهرزه باسى بهروادارهكانى سهرزهوى ئهكهن لاي پهروهردگاربان، داواى ئى بووردن و پاراستن له ناگرى دۆزهخ و خستن بۆ ناو بهههشتيان بۆ ئهكهن لهگهله ههموو كهسو كاره موسلمانهكانيدا وهك ئهفهرموى: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهوانهى كه كاروبارى عهرشيان به دهسته، يادو باسى پهروهردگارى خويان ئهكهن - بهمه كه پاك و بيگهرده له ههموو تهنگ و لهكهيهك - لهكاتىكدا سهناى ئهكهن كه ههموو سيفهتى گهورهى و تهواوى ههيه، ئيمان و باوهريان پى ههيه، گهردن كهچن، زهبوون له بهردهمى قودرته و دهسهلاتى دا، داواى ئى بووردنى گوناوه ئهكهن بۆ ههموو ئهوانهى كه بهروايان هيئاوه و ههيه،

¹ ههدينى ئهفهرمون: مه بهست بهم كافرانه ئهوانهى ئهه ئومه تهيه، واته: ههروچونى ئهوانهى پيشرو بهرياد كران، ههروهها ئهمانيش، چونكه ئهمانيش، چونكه ئهمانيش له ناونا كرن. ئهميش ئهكونجى له سهه ئهه رايه ﴿أَتَيْتُمْ آصْحَابُ النَّارِ﴾ عيللهت و هوى بهرياره كهيه.

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ

وَدُرِّبَتْهُمْ فِيهَا وَأَبَوَاهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ إِيَّاهُ يَدْخُلُونَ ﴿٨﴾

واته به شداری خویانن لهو سیفته گهره ییدا داوای فی بووردن بهم جوړه نهکهن و نهلین:

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ نهی پهروردگارمان میهره بانوی و بهزه یی و زانینت

فراوانه بو هموو شتیک، هموو شت جیکه ی نهیته وه تیا یاندا. ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا

سَبِيلَكَ﴾ کهواته بیوره له تاوان و گوناھی نهوانه ی که گهراونه توره بو لای تو، شوینی پنگای

تو کهوتون. واته ناگات له هموو کرده و مکانیشیان همیه له گهل گهراونه که یاندا پشت بهم

دوو سیفته نهو داوایهت فی نهکهن، ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ بیانپاریزه له سزای ناگری دوزه خ.

هرچند داوای پیشوو نم داوایهش نهگریته وه، به لام بهتایبهتی نم داوایه نهکهن له بر

که یاندنې سهختی و سامناکی سزای ناگر. نینجا پله یه کی تر بهرز نه بنه وه و نهلین: ﴿رَبَّنَا

وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ نهی پهروردگارمان، وهکو داوای فی بووردن و پاراستنت فی

نهکهن بویان، داوا نهکهن که بیانخه بهمه شتانی نیشته جی هتا هتاییه که بهلینت

داوه بهو باوهردارانه ی که نهگریته وه بو لای تو... بن گومان چوونه بهمه شت - بهتیا

خوی - نازو نیعمت و گیشتنه به نامانج، به لام نهگر له گهل خزم و کس و کاردا بیت، نهو

کاته نیعمت که گهره تر نه بیت، له بر نه وه - له رحمو بهزه یی خوا به زیاد بیت - که داوای

نهوهیشیان بو بکن، نهوانیش نهلین: ﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَدُرِّبَتْهُمْ﴾ خواجه نهو

بهنده یانته که خاوهن پروان و گهراونه توره لات، له گهل باو باپرو و هلال و هاسهران و نهوه

وهچه - صالحه چاک ویسته کانیاندا - بیانخه نهو بهمه شتانه وه. ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ نم داوایانته فی نهکهن، چونکه بن گومان - تهنا تو - که سیکي که توانای

بهسر هموو شتیکدا که بهتوی بیکهیت. هموو کارو فرمانه کانت بهجی یه و که سیکي زالی

کاردروستیت.

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى
 الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَا وَأَحْيَيْتَنَا أَتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى

خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

له پاش نهوی که داوای پاراسنتیان بو کردن له سزا، نینجا داوای پاراسنتیان نهکن له
 گوناو خراپه کردن له دنیا دا - که هوی سزای پوژی دوا بیی - نهلین: ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ
 تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ بیانپاریزه له کردنی گوناو تاوان... هرکه سینک تو له دنیا دا
 بیپاریزیت له گوناو تاوان، بی گومان نهوه لهو دنیا میهره بانی پی نهکیت. ﴿وَذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هر نهوش گیشتنه به نامانجی هره گهره. بهلنی بهراستی نهویه گیشتن
 به نامانج و گیشتن به بهره ی گهره.

نینجا لهم کاتهدا که هلمگرانی عرش و نهوانی دوروبری نزا نهکن بهو جوړه نزایه
 که باس کرا. نزا نهکن بو برا بروادره کانیان لهم سر زهویه دا. لهم کاتهدا نه بیین
 بی پرواکان له پوژی دوا بی دا له هموو لایه کوه هر شه یان بی نهکری و نه ترسیرین و تانه و
 شهریان بی نه دری و نه ترسیرین به خشمی به تینی خوا لینیان وهکو نه فرموی: ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ نهو
 که سهی که به هوی کرده وهو به دهستی خوی دوو چاری سزاو نارجه تی بییت، له کاتی
 سزا که دا نینجا رقی له خوی هلمنهستی، تا سزا که بی به میزتر بییت، داخ و ره که بی به تین تر
 نه بییت، جا بی پرواکان له کاتی تنگانه و سزای به میزی پوژی دوا بی دا که بی نه که نهوه
 له می که به دهستی خویان چیان به سر خویان هینا. لهو کاتهدا رقی و کینه یان له خویان

١ هندی نه فرموی: مه بهست له وشی ﴿السَّيِّئَاتِ﴾ توله که بی تی، بیانپاریزه له توله ی نهو خرابانی که له دنیا دا
 کرده یان، توله ی پوژی دوا بی پیویست ناکات هر ناگرو دزه خ بییت. که واته جیا ولزه له که ان نهو دوا بی که له ﴿وَقِهِمُ
 عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ دا کرا. ولت نه میان گشتیه و پشوه که یان تایی تی.

ئەگاتە رادەيەك، لەوانەيە هاوتای سزاكەيان بكات، ئەو كافرانە لەو كاتە سەختەدا ئىجگار سزای دەروونيان بەتین تر ئەكریت، بەمەى بانگ ئەكرین و پىيان ئەوتریت: خەشم و سزای زۆر بەتینی خوا دەربارەى ئیوه، لەو رۆژەدا كە بانگ ئەكران بۆ باوەرپەيتان - كەچى ئیوه باوەرپەيتان ئەئەمينا - گەرەترو بەمیزترە لە خەشم و رقى خۆتان لەم كاتى سزایەدا، واتە: كردهوى خۆتان بوو بەهوى خەشم و سزای زۆر بەتینی خوا لیتان تا دووچارى ئەم پۆژە سەختەى كردن. كەواتە بەم بانگ كردنە ئیش و ئازارى دەروونيان بەتین تر ئەكریت.

ئەوى كە لەم جیهاندا سەركێشى ئەكات، لەو دنیا سەرچۆر ئەكات و ئەزانیت كەهیچ پەنایەك نیه جگە لە پەنای خوا ئەبیت، لەبەرئەوه هەموو لەوى ئەكەونە پارانەوه و لالە، بەلام هیچ سوودیشى نیه. وەكو لێرەدا ئەوه پيشان ئەدات كە ئەفەرموى: ﴿قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَيْنِ فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾ بە زەبوونیەوه ئەلین: ئەى پەرەردگارمان تۆ دووچار ئیمەت ئافراندوو:

یەكەم: بىگيان بووین، گیانت كرد بە بەرماندا.

دووم: دواى ئەوى مراندتین.

دووچار زیندووت كردووینەتەوه:

یەكەم: گيان بەبەردا كردنى یەكەم لە دنیادا.

دووم: لە كاتى زیندوو كردنەوهى پۆژى دوايیدا. ^۲ دان ئەننن بە گوناھ و تاوانى

خۆماندا. ئایا هیچ رینگەيەك هەیه بۆ هیچ جۆرە دەرچوونىك، تا لەم ئاگرو سزاو حالە سەختە پزگارمان بێت؟ واتە پزگارمان بكە.

^۱ هەندى لەزانایان ئەفەرمون: مەبەست بوغزوسزای كاتى دنیا نیه - كە بانگ ئەكران بۆ باوەرپەيتان - بەلكو مەبەستەى پۆژى دوايیه، بۆئەوهى دلایان پز بكریت لە ترس و سام و ناوئەمیدى، لەسەر ئەم پایە وشەى ﴿إِذْ﴾ بۆ (ظرف) نیه بەلكو بۆ (تعلیل)، هەوى خەشمەكە دیاریی.

^۲ دوو پای تر هەیه لێرەدا، بەلام ئەوى كە لە سەرەوه و تراوه باوەرپەيتراوه، چونكە رینگە لەگەڵ ئایەتى ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْرًا فَآخَرِكُمْ ثُمَّ يُبَيِّنْكُمْ﴾ سوره تى ﴿البقرة﴾ ئایەتى ۲۸.

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ، كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ، تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
 الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ، وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا

ئەم داوايە ئەكەن، بەلام بە ئانومیدی و سەرگردانیەوه... لە وەلامدا ئیجکاری بەردی
 سارد ئەنریت بەسەر بەنۆکە ی دلیاندا. پیان ئەوتریت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ،
 كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ، تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ ئا ئەوهی که ئیوهی تیادان بە هوی ئەوهوه
 بوو که لە دنیا دا کاتی که خوا - بە تەنیا یی - بپەرسترایە، ئیوه بپرواتان نەبوو بەوه. ئەگەر
 هاوبەشی بۆ دابنرایە باوەرتان ئەبووا واتە: بپرواتان نەبوو بە تاكو تەنیا یی خوا، باوەرتان
 بوو بەمە ی که هاوبەشی هەیه.

ئینجا حوکم و بریاریش هەر بۆ خوا یە، کەواتە تەنیا ئەو شایانی پەرستەن و بەرزو بڵندە
 ئەوهی که هاوبەشی بۆ بریار بەدریت. گەورە یە، هەر بریارێک بەدات ئەیباتە سەر. ئینجا لە
 باسی ئەم دوو سیفەتەوه ئەپروات بۆ باسی شتی که پێکە لەگەڵ بەرزو بڵندی خوادا، تەمە ی
 ئیمانداران ئەکات بەمە ی که هاوارو لالە تەنها لەو بکەن، هەر ئەو بپەرستن و ئایینەکە ی بە
 خاوینی پابگرن. لەدوای ئەوه بەندەکانی ئەترسینیت بە هاتنی پۆزی دوای یی - ئەو پۆزی
 که بەرز ی و بڵندی خوی تیادا پوون ئەبیتەوم - ئەفەرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا
 کەسێکە که پیشانقان ئەدات و ئەیخاتە پیش چاوتان ئەو هەموو شتە ی که نیشانە و
 بەلگە یەکی ئاشکران لەسەر گەورە یی و توانا و زانی و کاردرستی خوی، وەکو ئەو هەموو
 مانگ و خۆرو ئەستیرە و شەو و پۆزو باوباران و هەورو بەفرو تەرزە و دارو دەرخت و گۆلو
 سەوزی، هەروەها ئەو شتانە ی تر که نایەتە ژمارە بە ئاسانی. ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾
 خوا کەسێکە که هوی پزق و پۆزی ئەهینیتە خوارەوه لە ئاسمان و لای سەرەوه بۆ ئیوه،
 وەکو باران که بنەرتی ژیانە لەسەر زەوی داو هوی هەموو خواردن و خواردنەوه یەکە،
 هەروەها وەکو ئەم هەموو تیشکە کەزەوی پێزیندوو ئەبیتەوه، ئەک هەر زەوی، ئەگەر ئەوه
 نەبوایە ژیان بەم سەر زەویەوه نەئەبوو، پەنگە بۆ لەمەوپاش چەند شتیکی تریش ببیت خوا
 بۆمان دەرخت.

وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ
 ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤٌ لَا يُنْفِقُ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ الْيَوْمَ
 تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

خوای گهوره نهم هه موو شتهی بؤ فراههم هیناوین، بهم جوړه ریښمونی هه مووان
 نهکات بؤ ریڼگه‌ی راست، به لام: ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ بیه ناکاته‌وه و ناموژگاری
 وهرناگریڼت جگه لهو کهسه‌ی که نه‌گه‌ریڼته‌وه بؤلای خواو چاوی دلای پووناکه و پینش هه موو
 شتیڼک دسه‌لات و تواناو گه‌وره‌یی نه‌و نه‌بیڼیت. ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ﴾ ښینجا ته‌مئی بپرواداران نهکات که ته‌ننا خوا بپه‌رستن به جوړتیڼک که ښاین و
 گهردن که‌چیپه‌که‌ی بؤ پاک و خاوین بکه‌ن، له هاوبه‌شو و ښنه، با بی‌پرواکانیش پی‌یان
 ناخوش بیټ، واته ښبی پرواداره‌کان له‌سهر ریڼگه‌ی راستی خوښان دامه‌زاون، هیه گوی‌یان
 نه‌بیټ لهو بی‌پروانه، ښینجا به بؤنه‌ی فرمان دان به په‌رستنی خوا به ته‌نیا‌یی، چهند
 سیفته‌تیڼک له سیفته‌کانی خوئی باس نهکات که نه‌بیټه هؤی نه‌و په‌رستنه، نه‌فهرمویت:
 ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ خوای گه‌وره پله و که‌مالی ښیڅگار به‌رزو بلنده. خاوه‌نی عه‌رش و
 دسه‌لات و سه‌لته‌نه‌ته به‌سهر خوای گه‌وره شتیڼکدا. ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾
 سورشو و فرمانی خوئی نه‌نیریته خواره‌وه بؤ سهر نه‌و به‌نده‌یانه‌ی که خوئی بیه‌ویت. نه‌و
 سروش و فرمانه‌ی وه‌کو ﴿الرُّوحَ﴾ دل زیندو و نهکاته‌وه. ﴿لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ بؤنه‌وه‌ی نه‌و
 به‌نده‌یه‌ی که سروش‌ی هاتووه‌ته سهر خه‌لکی بترسیڼیت له پوژی کوپوونه‌وه‌ی هه مووان،
 که‌یشتنیان به یه‌ک لهو پوژده‌دا هه موو ناده‌می نه‌گه‌ن به یه‌ک، هه موو ناده‌می و کرده‌وه‌کانیان
 که له‌م جیهانه‌دا کردوویانه، هه موو ناده‌می و مه‌لانیکه و جنوکه و هه موو مه‌خلوق له‌گه‌ل
 په‌رومردگاریان نه‌گه‌ن به یه‌ک. که‌واته به هر جوړ بگریڼت هر پوژی که‌یشتن به یه‌که... لهو
 پوژده‌دا فروفیل و خوشاردنه‌وه نیه. هه موو دهرنه‌که‌ون، بی‌په‌نا و په‌رده، وه‌کو نه‌فهرمویت:
 ﴿يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤٌ لَا يُنْفِقُ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ نه‌وه‌ی سروش‌تی بؤ هاتووه بؤ نه‌وه‌یه خه‌لکی بترسیڼیت

له پۆژی که هه‌موو تیدا به ناشکرا دهرئه‌که‌مون، هیچ شتیکیان له خوا په‌نه‌ان و پۆشیده نابن. نه خۆیان و نه‌کرده‌وو و نه‌هیچ بارو حالیکیان. بئ‌گومان له هه‌موو کاتی دا هیچ شتیك له خوا شاراوه نابیت، به‌لام له‌م جیهانه‌دا به‌هۆی بئ‌ئاگاییه‌وه کابرا به خۆی نازانیت، که هیچی شاراوه نیه، کاتی که ئەو پۆژه هات هه‌موو که‌سیك هه‌ست نه‌کات که هه‌موو شتیك دهرکه‌وتوو ناشکرایه، به ته‌واوی هه‌موو شتیك پرونه.

له‌و پۆژه‌دا هه‌موو سه‌رکه‌ش و سه‌تم‌کاریك سه‌رشۆر نه‌بیت. هه‌موو به‌نده‌کان وه‌ک یه‌ک گه‌ردن که‌چ نه‌بن، ئەو زۆرو ده‌سه‌لاته‌ی که‌له دنیا‌دا بۆ هه‌ندی هه‌بوو — به‌دی‌مان — هیچی له‌وئ نامینیت، هه‌موو زۆرو ده‌سه‌لاتیک ته‌نها به‌ ده‌ستی خوايه — که تا‌ک و ته‌نیانه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. واته له‌و دنیا به‌ جوانی پرون نه‌بیته‌وه‌و به‌ چاو نه‌بیریت که — ته‌نها خوا — خاوه‌نی زۆرو ده‌سه‌لاته، نه‌گینا له هه‌موو کاتی‌کدا و له هه‌ردوو دنیا‌دا شته‌که هه‌روایه، به‌لام لی‌ره — له‌دنیا‌دا — وه‌کو به‌ چاو نابیریت هه‌موو که‌س به‌ دال ئەو به‌روایه‌شی نیه، به‌لکو به‌شیك له‌ بنده‌کانی خوا هه‌یه‌تی ئەوی تری نیه‌تی و دانی پیا‌دا نانیت. به‌لام له پۆژی دوا‌ی دا به‌چاو نه‌بیریت و هیچ گیان له‌به‌ری‌کیش نیه‌ دان به‌وه‌دا نه‌نیت. له‌و پۆژه‌دا

جم و جول نامینیت. وه‌ک خوا نه‌فه‌رموی: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ ئەم‌پۆ پاشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ

کئ‌یه؟ که‌س نیه‌ وه‌لام بداته‌وه. خۆی پرسیار نه‌کات و خۆی‌شی وه‌لام نه‌داته‌وه ﴿لِلَّهِ الْوَجْدُ الْفَهَّارُ﴾ ته‌نها بۆ خوايه که‌ ته‌نیایه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. ئەفه‌رموی: ﴿الْيَوْمَ تُحْزَنُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ئەم‌پۆ هه‌موو که‌سیك به‌ گویره‌ی ئەوه‌ی کردوویه‌تی پادا‌شتی نه‌دریته‌وه. یان تۆله‌ی ئی نه‌سینریت. ئەم‌پۆ سه‌تم نیه، هیچ که‌س زیاده‌ تۆله‌ی ئی ناسه‌نریت و پادا‌شتی که‌م نا‌کریته‌وه به‌لام — لوتفی وایه — پادا‌شت به‌ زیاده‌وه نه‌داته‌وه که‌لای خواروی ده‌ قاته‌و بئ‌گومان خوا‌ی گه‌وره پرسیار و مو‌حاسبه‌ی زووترین کات و به‌ چه‌سپانی تئ‌نه‌په‌رینیت، چونکه هیچ شتیك خوا خه‌ریک نا‌کات له شتیکی تر. که‌واته به‌ چه‌سپانی هه‌رکه‌س شایانی هه‌رچی بیت پئی نه‌گات، ئینجا خوا‌ی گه‌وره فه‌رمان نه‌دات به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ گه‌له‌که‌ی بترسینیت به‌و پۆژه سه‌خته، به‌ جوړیک که‌ شیوه‌یه‌کی تر له شیوه‌ ناهه‌مواره‌کانی ئەو پۆژه نه‌خاته پئ‌ش چاویان.

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ ﴿١٨﴾ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسِيرٍ وَلَا سَفِيحٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾ يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا

نه فرموی: ﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ﴾^۱ بیاترسینه له پوژی پروداوه نزیکهکه، لهو کاتهی کهله ترسو سامناکی نهو پوژهدا دل له جینگای خوئی نامینیت، بهرز نهیتهوه بولای گهروو، لهویندا نهوهستیت، نه دیته دهرهوه نه نه چیته شوینهکهی خوئی. لهکاتیکدا که پیش نهخونهوه بهسهر نهو هه موو داخو دوو ئیشو ریشهدا. به جوئی باری دل و شانیان ئیجگار قورس تر نهییت، بهو هه موو باری گرانهوه نومیدو چاره پوانیهکیان نیه لای بهکیکهوه چونکه ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسِيرٍ وَلَا سَفِيحٍ يُطَاعُ﴾^۲ بو نهو سته مکارانه نه دوستیکی دل گهرم، نه خزمیک ههیه که بهزهیی پیاندا بیتهوه، نه تکااریکیان ههیه تکاو لالهی وهریگری.

لهو پوژهدا نهوانه هه موو شتیکیان دهرنه خری و هه رچیشیان کردبی ون نابن، چونکه خوا ناگاداره بهسهر هه موو شتیکیان ته نانهت: ﴿يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾^۳ نه زانی و ناگای ههیه لهو چارانهی که بهدزی خه لکه وه نه خرین بو شتی نارهوا، نهو خه تهره و خه یالانهش که وان له دل داو نه یانشارنه وه دهریان ناخن. ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾^۴ خواش که هه موو شت نه زانی، نهو پریارو حوکمی خوئی نه دات به راستی و حوکم و پریاره که ی له زانی و بیستن و بینینه وه دیت، که واته هه رچی بکات هه موو راسته و سته می تیادا نیه. ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾^۵ نهوانه ی که نه مان هاواریان لی نه کهن و نه یانپه رستن جگه له خوا پریاری هیچ شتی نادن، چونکه نهوانه زۆریه یان دارو بهردن، نهوه هه ر هیچ و باقی تریشی هیچی به دهست نیه،

^۱ پوژی دواپی له قورناندا زیاد له ۵۰ ناری ههیه، که بهکن لهوانه ﴿يَوْمَ الْأَرْزَاقِ﴾ به واته: پوژی پروداوه نزیکهکه.

^۲ شوینهکه شوینی نهوه به فرموی: ﴿﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبِهِمْ وَمَا كَانَ
 لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

به لأم هر خوا هموو شتی به دهسته و هموو شت نه زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾
 به راستی تنها خوا بیسهری بینایه بو هموو شت. دواى ترساندنی شو بن پروانه که دم
 بازیان نه کرد له نایه ته کانی خوادا، دم دریزیان نه کرد پیغمبرو شو نایینهی که هینای
 ترساندنیان به پوژی دواپی و سزاو نازاره که ی و خه شمی خوا.

نینجا نه خاتره پیش چاویان پاشه پوژی سهختی نهوانه ی که له نوممهت و گله
 پیشووه کاندای به وینه ی نه مان به ربه رکانی یان نه کرد له گله پیغمبره کانیان و شو نایینه ی
 که بومان هینان. به لکو ته من و غیره تی و هرگرن و سام ترسن بکویته دلیان. نه فرموی:
 ﴿أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ نایا نهوانه نه گهراون به سهر زهوی دا،
 ولاتانیان نه دیوه تا تماشای بکن نایا چون بوو پاشه پوژی نهوانه ی کهله پیش نه مانه وه
 بوون؟ وه کو عادو سه موودو نهوانه ی پیشوو که تونا و هیزو ناسارو به ره میان زورترو
 به تین تر بوو.

شو هموو شارو خانوو کوشک و قه لای جوان و مه حکمه میان دروست کردبوو، نینجا
 خوی گه وره قارو خه شمی نی کرتن و به موی تاوان و گونا هیانه وه، به ریادی کردن، هیچ
 پاریزگه ریکیان نه بوو به رگری سزای خویان نی بکات، واته بن گومان گهراون، به تاییه تی

قوردهش جيگا و ماواي زور لهوانيان ديوه، چونكه له ريگهكهياندا بوو. كاتيك نهچوون بو
 شام و يهمن بو كپرين و فروشتن و بازرگاني، كهواته ههق وايه دل لهشتي وا داچلهكئ و
 بيركاتوره، چونكه خوا ههر ئهه خوايهيه، هؤي ئهه سزاو غهزه بهش بو ئهوان و ئهمانيش
 ههر يهكه وهكو باش پوون ئهبيتوره كه ئهفرموي: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئهه پاشهپوژي سهخت و سزاو بهرياد كردنه به
 هؤي ئهروه بوو كه ئهوانه پيغه مبهركانيان به موعجيزه و بهلگهي پوونوره هاتنه لايان،
 كه چي ئهوان هيچ باوهريان نهئينا، سهركه شيان كرد بههؤي ئهروه خواش قارو خهشمي ئي
 گرتن، چونكه خوا بههيزو توانايه و تولهي زور بهتينه. به كورتي خهستيه پيش چاو
 پاشهپوژي سهختي تاوانباراني پيشوو، ئينجا به دريژي نمونه يهكي دياريي و بهناوبانگ
 باس نهكات كه زور لهمان بههيزو دهسهلات تر بوون و خواش بهريادي كردن. ئهه
 نمونه يهش برتتیه له فيرعون و هامان و كومهلهكهيان كه سهركه شيان كرد له حهزه تي
 موسا بهسههاتي حهزه تي موسا زور دوورو دريژو گرنگه، له زور له سوره تهكاندا باسي
 ئهفرموي، له هه موو شوينيكدا به گويزه ي پهيوه ندي به مبهستي ئهه شوينهوه، لي ره دا
 زنجيره يهكي ئي باس نهكات، له يهكهم جاري گهياندي پيغه مبهريتيه يهوه دهست پي نهكات،
 به شه ره جوين و قسه ي بي پرواكان له ناو ناگري دوژه خي پوژي دوايي دا دوايي پي نههيني،
 له م زنجيره يه دا چهند شتيكي تايبه تي باس نهكات كه مبهستي شوينهكه پيك ديني كه
 برتتیه له دلخوشي دانهوي پيغه مبهر (ﷺ) و دنيا كردني ياره كاني بهمه ي كه پاشه ي پوژي
 سهركه وتن و بهخته وهري ههر بو ئهوانه، هه ره شه ي سهخت نهكات به بهرياد بووني ئهه
 جيهان و سزاي ناگري ئهه جيهان دهرياره ي دوژمنه كاني ئيسلام.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَزَنَ وَقُرُونَ فَقَالُوا
 سَجْرٌ كَذٰبٌ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ، وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ

دهست پڻ ٺهڪاٽ بهباسي بهڪم جاري گه ياندني په يامهڪهي و هلوئستي فيرعون و
 ڪوملهڪهي، نه فرموي: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ * إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَزَنَ وَقُرُونَ
 فَقَالُوا سَجْرٌ كَذٰبٌ﴾ ٻي گومان موسامان به پيغهمبيري پهوانه ڪرد بؤ سر فيرعوت و
 هامان و قارون به چند موعجيزه و بلنگه يهڪي پووني خؤمان له سر پيغهمبيري تي بهڪهي،
 ٺينجا ٺهوانيش باورپريان پڻ نه هئنا و وتيان ٺهه جادو و بازيڪي زور درؤزنه.

ٺينجا باسي هلوئستي تريان ٺهڪاٽ ڪه ٺهوپيري سرڪهشي و ستمڪاريان ٺهه ٺهخات،
 نه فرموي: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 ٺينجا ڪاٽي موسا هاته لايان بهو ٺايننه راستهي ڪله لايه نيمهه بؤي بردن هلوئستيان
 ٺهه بوو فرمانيان دا ڪه ٺهوانهي باورپريان هئناوه به موسا هرچي ڪورڪانيان ههيه
 بيانڪوڙن و ڪچڪانيان بهئنهوه مه بهستيان لهم ڪردهوه نارهوايه ٺهوه بوو:

- ١- ڪم ڪردهوهي پياواني ٺهه گهله داماره له بهر سرشؤڙ ڪردن و ڙير دهسته ڪردنيان.
- ٢- بيزار ڪردني گهله ڪه موسا بهمهي ڪه بههؤي ٺهوهوه دوچاري ٺهه به لا ناههواره بوون.
- ٣- ڪم ڪردهوهي پشتيوان بؤ موسا.
- ٤- هئشتههوهي ڪچڪان به تهنها زياده سزاو نازاري ٺهرووني ٺيدايه، سوودي
 ڪاره ڪه ريشيان ههيه.

فيرعون ٺهه ستمڪاره بهد بهخته پيش له داڪ بووني حهزدهتي موسا ٺهه فرمانهي
 دا. ٺايا هر ٺهوه و ٺا ٺهه ڪاٺه بهجڻ نه هئناوه ٺيستا دهست و پڻ ٺهيانهوي بهجڻي بينن؟
 به لام تهنها ٺهه ربارهي ٺهوانهي پرويان هئناوه به موسا، يان ٺهه فرماني تري تازهيه،
 دهست و پڻ ٺهيانهوي بهجڻ بهئري؟ ٺهه دوومه نزيڪ تره، چونڪه فرمانه پيشوهه ڪه به
 شيوهي گشتي بوو، به لام ٺهه دوومه تهنها بؤ پرواداره ڪانه.

وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٦٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُوْبِ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ
 اِنِّىْ اَخَافُ اَنْ يَّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُظٰهَرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٦٦﴾

نهو ستمكارانه نهوه برياريان بوو، بهلام خواى گموره فهرموى به شيوهى گشتى: ﴿وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ﴾ هه رچى پيلان و تهگبىرى خراپى بى بپرواكان ههيه دهريارهى پينغه مبهران و شوين كه وتوانيان هموو له ون بوون دايه و سهريان له بوشيهوه ده رنه چى و سه رناگرى.

نهو هتا پاشه پوژى فيرعون و كوومه له كهى به رباد بوون و خنكاندن و سارا بوونهوى جينگا و ماواكه يان بوو بو خهلكى، ههروه ها هاتووه به دريژايى ميژووى حهق و به تال، به مهرچى هه قيش داواكار بى، به گويزهى رهوشتى پينغه مبهران - سهلامى خوايان له سه ر بيئت - داواكاره كان جوو لآبنهوه، نه گه ر نا، نابى ... وا ده رنه كه وى كه فيرعون پرايه كى تايبه تى جياوازى هه بوو ده ربارهى به رگرى نهو هه قهى كه هاتبوو يه خهى گرتبوون و كو شكه كهى هينا بووه له رزه، نه يو يست حه زه تى موسا بكوژى، به لام له لايه ن كوومه له كه يه وه نار ه زايى نيشان نه درا له به رنه وهى نه يان زانى به وه چاره سه رى و به رگرى نايينه كهى ناكري به تايبه تى دواى نهوه كه جادو بيازه كانى فيرعون پړوايان هينا. رهنگه له دلوه مه ترسيان كر دى له خواى موسا كه تو لهى بسينى وه كو وه رنه گيرى له م فهرموده يه وه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُوْبِ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ فيرعون وتى ليم گه رين با موسا بكوژم و نه و يش هاوار بكا ته خواكهى، وهك بلنى قيرو سيا چى نه بن بابى، هوى كو شته كه شى نهوه بوو نه يوت: ﴿اِنِّىْ اَخَافُ اَنْ يَّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُظٰهَرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ﴾ چونكه مه ترسيم ههيه كه سه رتان لى تيك بدات، نه م نايينهى كه هه تانه بيگوپى، يان نه گه ر نه وهى بو نه كرا خراپه بلاو بكا ته وه و ناژا وه بنينه وه له ولا ته كه داو شهرو شوپ فه راهم بينيت، نايا چى له مه سه ير تره كه فيرعونى ستمكارى گومر اى بت په رست شتى وا بلنى به موساى پينغه مبه رى گه وه؟! به لى زور جينگهى سه رسوپرمانه، به لام نهو جوژه قسه نار هوا هر گوترا وه هر نه يشگوتري، نه وهى له مه و پيش

1 نه شوينه شوينى نه وهيه به فرموى: ﴿وما كيدهم﴾ بهلام بهو شيوهى فهرمو له به رنه وه بيكات به جورى كى گشتى تا هموو خوانه ناسيكى دوژمن له ربيازى نهو بگريته وه، له به رنه وهى سه به بو هوشى باس به فرموى كه كوفره كه يه.

گوتراوه به قەدەر ئەوەی کە نایستای ئەگوتری، جینگای سەرسوڤمان نیە، چونکە ئەوانەى لەمە و پێش کاتى ئەگوتران هەق و ناھەق پوون نەبوو بۆ، بەلام ئەوەى نایستای پاش پوون بوونەوەى تەواویە، پاش ئەوەى کە بینرا نایستای هات جەھوی ئادەمى گرتە دەست و بۆ ماوەیەکی زۆر دوورو دریزۆ، کەشتى ژيانى زۆر لەسەر خۆو بە ئاسایش و بێتاسەو لەنگەرە برد بەرپۆ، ئادەمیزادى فیری هەموو وێل و ئوسولێ کرد، چرای پووناکى عەدلو دادپەرەرى هەلگیرساندو تەم و تاریکی لابردو بەرزترین و پاکترین شارستانیەتى پێک هێنا، هەموو خاوەن مافیك مافی خۆى بێکەم و کوپى پێداو وەرى گرت، نایستای بەم جۆرە هات.

ئەمەى کە گوترا هەزار یەکیکە نیە لە پوون کردنەوەى حەقیقەتەکەى، ئەم نایستایە گەورە کە پۆژ بە پۆژ گەورەى و پاستى و گونجاوى پوون ئەبیتەو، بە پێچەوانەى هەموو بیرو باوەرەکانى تر کە لاری و نەگونجاویان ئاشکرا ئەبێ لەگەڵ ئەمەدا باسى ئەو بکری کە چارە نیە و جیهان لە گێژاو دەرناچێ بە گەرانهوى ئەبێ بۆ سایەى نایستای ئەگەر ئەم شتە راستە بگوتری زۆر زۆر ئەبینى لەوانەى کە خوشیان بە خویندەوارو تیگەیشتوو ئەزانن لە فیرەون و کرمەلەکەى زیاتر لوتیان ئەسۆلێتەو. بە هەموو جۆر دەم دریزى ئەکەن دەربارەى ئەو کەسەى ئەو قسە راستە ئەکات و پێگە راستەکە نیشان ئەدات، دەست ئەکری بە قسەى پڕو پاگەندەو فاکو فیک بۆ تاوانبار کردنى، مەترسى ئەخەنە ناو کوپى خەلک بەو جۆرەى کە فیرەونى پێشەوایان وتى و قورئان بۆ باس کردین.

ئەمە چ هۆیەکی هەبە جگە لەوەى کە پەردەىکى ئەستورر هاتوو بەسەر چاوو دالو دەروون و هەموو هەستیان؟ خوا پەنامان بدات لەم کاتەدا ئەم ئایەتە بێر ئەکەوێتەو: ﴿عَنْ

يُرِدُ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي

السَّمَاءِ﴾ فیرەون بەو جۆرە پای خۆى دەرپى، ئەى حەزرتى موسا چى کرد؟ بێگومان ئەمیش وەك هەموو برا پێغەمبەرەکانى - دوردیان لەسەر بێ - دیارە ئەبێ پەنا بە کەسێ ببات کە تەنھا هەر ئەو جینگە پەنایە، هەر قەلای پەنای ئەو پێگای هیچ کەسێک نیە دەست دریزى بۆ بکات.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٧٧﴾ وَقَالَ
 رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ

پهنای بؤ پهرومردگاری خوی برد وهکو شه فرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ موسا وتی: من پهنا شه بهم به پهرومردگاری خوم و
 پهرومردگاری نیوهش له هه موو سرکهشنی که خوی به گوره نه زانی و باوه پی نیه به پوژی
 حیساب و پرسیار.

ئینجا به کیک له کهس و کاری فرعون - که خوا بوی کردبوو هق چو بووه دلپهوه و
 بروای هیئا بوو، به لام پیان نه زانی بوو - خوی پی نه گیرا لیان هه لپه پی بؤ بهرگری له
 حه زه تی موسا وهکو شه فرموی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ پیاوینکی
 بروادار له خزم و کهسهکانی فرعون که برواکه ی داشاردبوو وتی به فریوعه ون و کومه له که ی،
 له گه لیان دوا به جوړیکې پیک و پیک، بو لیزانین و هیزه وه، به کهم جار خسته پیئش چاویان
 ناره وایی و خراپی بریاره کان وتی: ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ ئایا چون نیوه پیاوینک
 شه کوژن له بهر شه وه هلئ خاوا پهرومردگاری من ﴿الله﴾ یه؟ واته شه مه زور ناره وایه، له سر
 شتی وا که زیانی کهسی تیا نیه و دلی خویشی باوه پی پی هیه، پیاوینکی وا شه کوژن، شه
 پیاوه له خوی هوه شه قسانه ناکات و به خوړایی نالئ ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له
 کاتیکدا چند موعجیزه و به لگه ی ناشکرای بؤ هیئا ون له لایه ن پهرومردگار تانه وه، به کن
 له وانه شه بوو به پیئش چاوتانه وه دار دهسته که ی - که دار بوو - به شه دیه یه کی سامناک و
 دووباره وهکو خوی ئی هاته وه. به کن تر شه بوو که به پیئش چاویانه وه هرچی
 جادو بازه کان کردیان هلئ لووشی و له پاشان بووه وه به دار دهسته که ی. له بهر شه وه هه موو
 جادو بازه کان بروایان هیئا، هه چنده فرعون هه شه و تا پالی ئی کردن سوودی نه بوو.

وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَنْقُورُ لَكُمْ الْمَلَكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا

ئینجا جلّهوی بؤ بهره لآ کردن و لهگهلیان پؤیسی بؤ نه می بؤیان پوون بکاتهوه که هر به گوئرهی پاو باوهپی خویشیان پئنگهی نهو بریارهیان نیه وتی: ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ نهگه درؤ بکات له داواو قسهکانیدا نهوه خؤی زیان نهکات، چونکه تؤلّه و خراپی درؤکی لهسرشانی خوئیتهی، ئیوه زیان ناکهن، ئیتر بؤ نهبن بیکوئن - واته نهمه نهوپهپی شتهکهیه فهرز بکهین - وهکو ئیوه نهلئین، درؤ بکات، ئایا کهی شایانی کوشتنه؟ لهگه لآ نهوهدا هه لئهگرئ راستیش بکات، ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ نهگه راستیش بکات نهوکاتههر هیچ نهبن دوچارهی هندی لهو سزایه نهبن که هه ره شتاتان ئی نهکات پیی. نهه لیکنولینهوهیه بهم جوړه حکیمانه هیچ ماوه ناهیلئتهوه بؤ هیچ خاوهن ژیریهک، هر نهبن گوئرایهلی بکات. ئینجا به لئهگهیهکی تری هینایهوه که بؤ دووبار دهست نهادات، به شیوهیهکی نهینی هه ره شه نهکات له فیرعهون وتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بیگومان خوا یارمه تی و پئنموونی کهسن ناداو ناکات که زیاده رهوی که پئیکی درؤزن بیئ. واته نهگه موسا خراپ و درؤزن بوایه، نهوا خوا یارمه تی نه نهدا، موعجیزه و به لئهگی پوونی بداتی، یان نهگه موسا درؤزن و خراپه کار بیئ، درؤ به دم خاوه بکات لیئ گه پئین بؤ خوا ئیوهی ناویئ، خؤی تؤلّه ئی نه سینئیت و پیویست ناکات به ئیوه. فهرمودهی نهو پیاره برواداره نهو دووباره هه لئهگرئ و له پهنایشهوه هه ره شهیه له فیرعهون، ئینجا ترساندنئ به تؤلّه و سزای خویهک که نهه هه موو نیعمهت و دهسه لآتهی داوئن، نهگه سزای هات هیچ شتیک بهرگریان ئی ناکات، فهرموی: ﴿يَنْقُورُ لَكُمْ الْمَلَكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ گه له کهم نه مپؤ نهه دهسه لآت و پادشایه تیه تان هیه که بهرز بوونه تهوه و زالن لهم خاک و ولآتهدا، نهگه سزای خوامان هاته سهر ئای کن هیه یارمه تیمان بدات و بهرگری نهو سزایه مان ئی بکات؟ واته ئی خؤتانی مه شیوئینن، خؤتان مه خه نه بهر قارو خه شمی خوا به کوشتنئ نهه پیاره. نهه پیاره برواداره خویشی خسته ریزو کومه لی نهوان خؤی کرد به هاوپیئ نهوان بؤنهوهی به تهره فدارو لایه نگیری نهزانن، نامؤزگاریهکی باش وهرگرن.

قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَنْفَرُوا

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٢﴾ مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا

اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

ئهو سرکه‌شانه‌ی که به ته‌واوی له پت به‌ره‌لا بووبن، باویان وایه له‌گهل ناموزگاری کران نیجگاری بلیسه نه‌سینن و سوورتر نه‌بن له‌سر تاوان و ستم و له‌قسه و بریاری خویمان نایه‌نه خواره‌وه له‌برنه‌وه ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ فیرعهون وتی: من هیچتان پن‌نالیم و هیچتان پن‌پاناگه‌یه‌نم جگه له‌وه‌ی خویم رام لییه‌تی و به چاکی نه‌زانم، من ری‌نموونیتان ناکم بو ری‌گای راست نه‌بن، واته هر نه‌وه‌ی من رام لییه‌تی راست و به‌جئ‌یه. دیاره سه‌که‌شه‌کان هر پای خویمان به‌راست نه‌زانن، نه‌گه‌ر و نه‌بن چون نه‌بن به سرکه‌ش و ستم‌کار؟ به‌لام پی‌اوه پرواداره‌که وازی نه‌هینا، زانی که پی‌ویسته له‌سهری هرچی توانای هیه به‌کاری بینن، له‌برنه‌وه گوئی نه‌دا به فیرعهون، به جوئی تر ناموزگاری کردن و ترساندن به پاشه‌پوژی سه‌ختی سرکه‌شه‌کانی گه‌له پی‌شووه‌کان، به توله و سزای پوژی دواپی بهم جوڑه‌ی که بویمان باس نه‌فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَنْفَرُوا إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ نه‌وه‌ی بروای هینابوو وتی: گه‌له‌کم به‌راستی مه‌ترسیم هیه که وینه‌ی سزای نه‌و پوژه سه‌ختانه‌ی که به‌سر کو‌مه‌له‌کانی پی‌شووه‌هات به‌سر نی‌وش بیت، واته نه‌و کو‌مه‌لانه‌ی که به‌رگری نایینی خویان کرد، نازاری پی‌غهم‌به‌ره‌کانیان داو ویستیان ده‌ست در‌رئییان لی‌بکن، نیججا خوی گه‌وره‌ش هر کو‌مه‌لی پوژیکی ره‌شی سه‌ختی به‌سر هینان و به‌ریادی کردن. دواپی نه‌وه چند کو‌مه‌لیکی به‌ناوبانگی بو باس کردن و وتی: ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ مه‌ترسیم هیه دوچار بن به وینه‌ی توله و سزای نه‌و کوفرو که گه‌لی نوح و تایفه‌ی عاد و سه‌مود له‌سهری بوون و هر وه‌ها نه‌وانه‌ی ترکه له پاش نه‌وان هاتن و له‌سهری به‌ره‌وام بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ﴾ خوا نایه‌وی به‌بن تاوان سزای به‌ندم‌کانی بدات، وازیش له هیچ زالمی ناهینن با چند ماوه‌یه‌ک مؤلته‌ی بدات. دواپی نه‌وه ترساندن به سزای نه‌م جیهانه،

وَيَقَوْمٍ إِذْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلَوْنَ مَذْرِبِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَوَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا

ئینجا ترساندن بی سزای شو جیهان وتی: ﴿وَيَقَوْمٍ إِذْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ * يَوْمَ تُؤَلَوْنَ
مَذْرِبِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ ئه گله که به راستی نه ترسم که سزای سهختی پوژی دوا بیتان
به سهر بیئت، شو پوژی که پوژی بانگ کردن و جاردانی مه لاییکه، بو کو کردنه وهی خه لکی.
پوژی هاوار کردنه بو بزگار کردن و به فریاده وه چون. پوژی بانگ کردن به مه شتیبه له
دوزه خی و دوزه خیه له به مه شتی نه پوژی که وه له هیه تارانه کن و به سهختی نه تانگریته وه
و هیچ په نادرینکتان نیه له سزای سهختی خوا.

﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ هه که سنی خوا گومرای بکات ئیتر هیچ ریتمونی که ری نیه
بوی. واته فریای خوتان بکهون. له ریگای خوا لامه دن و شوینی که س مه کهون با خوا
گومراتان نه کات. ئینجا شو بپرواداره شو هه لوئیسته ناره وایه نه خاته وه بیریان که به رامه بر
حه زه تی یوسف بوویان که حه زه تی موسا له نه وهی نه وه، بوئه وهی شو هه لوئیسته خراپه
له گه ل نه میشدا دوباره نه که ونه. هیچ پیویست ناکات هه شو فیرعه ون و کومله ی چهرخی
موسا له چهرخی حه زه تی یوسفدا بووین. به لکو مه به ست نه وه یه شو تاقمه ی پیش نه مانه
له دانیشتوانی ولاتی میسر. نه وه ییش باوه که کرده وهی خراپی چین و کومله ی پیشوو نه دری
له ناو چاوی چین و کومله ی دواپی، به جو ری که وه کو دوا بیینه کان کرد بییتیان، له قورنانشدا
چهندشتی تری وا هه یه وه کو باویشه له قسه و گلت و گو ی عاده تیدا. جا هه لئه گری به و جو ره
ئهم ئیمانداره نه مه ی پی فرموین: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ بن گومان له مه و پیش یوسف به
پیغه مبه ری هات بو لاتان به چند موعجیزه و به لگه ی پوون و ناشکرا له سهر پیغه مبه ری تی
یه که ی که چی ئیوه هه گومانتان بوو له راستی شو نایینه ی که بوی هینان و دوو دل بوون
لیی، هه تا یوسف نه ما و مرد، شو کاته نه تان وت: ئیتر خوا هیچ پیغه مبه ری کی تر پاش نه م
ره وانه ناکات. وا دهر نه که وی به نه مانی یوسف که وتوونه ته که یف و خوشی، وه کو بلین:
نوخه ی بزگار بووین، نه وه نده بیزار بوون له و نایینه ی راسته قینه.

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
 سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْعَمُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
 مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَتْلُعُ ﴿٣٦﴾ أَسْبَبَ
 السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَذِبًا

ثایینی په‌رستنی خوا به‌ته‌نیا، ویستویانه‌نیت‌هرگیز نه‌بییستن، جا به‌گویره‌ی
 ناوات و‌حزه‌که‌یشیانه به‌دهم و‌تویانه: نیت‌خوا پیغه‌مبه‌رنکی تر‌نانیرئ، چونکه‌نا‌ده‌می
 زورتر به‌گویره‌ی‌حزو‌ناره‌زوی‌خوی‌قسه‌نه‌کات. نینجا تر‌ساندنی به‌مه‌ی‌له‌به‌ر‌خراپی‌و
 تاوانی زوریان‌خوا‌گومپ‌ایان‌نه‌کات، وتی‌پئی‌یان: ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾
 به‌وینه‌ی‌گومپ‌ا‌کردن‌وسه‌ر‌تی‌ک‌دانی‌نیوه‌خوا‌سه‌رتی‌ک‌نه‌دات‌له‌مه‌ر‌که‌سن‌که‌زیاده‌په‌وی
 که‌ره‌له‌تاوان‌و‌کرده‌وی‌خراپ‌داو‌گومان‌دارو‌دو‌دله‌له‌پاستی‌ثایینی‌خوادا، واته‌نیوه
 به‌هوی‌زیاده‌په‌وی‌و‌بن‌گومان‌پرواییتان‌خوا‌گومپ‌ای‌کردوون‌مه‌روه‌ها‌مه‌ر‌که‌س‌وه‌ک‌نیوه
 و‌ابی، خوا‌وه‌ک‌نیوه‌ی‌لی‌نه‌کات.

نینجا به‌ره‌نگاریه‌کی به‌تین‌تری‌کردن‌به‌مه‌ی‌پئی‌پراگه‌یاندن‌که‌خه‌شم‌و‌غه‌زه‌بی‌به‌تینی
 خواو‌پرواده‌ره‌کان‌ه‌یه، خوا‌دلیان‌مور‌نه‌کات. به‌لام‌به‌شیوه‌یه‌کی‌گشتی‌گه‌یاندی، چونکه
 وا‌به‌هیزتره، نزیک‌تره‌له‌مه‌ر‌گرتنه‌وه، فرموی: ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ هه‌موو‌نه‌وانه‌ی‌که‌به‌ر‌گری‌هه‌ق‌نه‌کن‌به‌به‌تال‌و‌به‌بن
 به‌لگه‌یه‌ک‌موجاده‌له‌و‌ده‌مبازی‌نه‌کن‌له‌ثایینی‌خواو‌ثایه‌ت‌و‌پابه‌ره‌نا‌شکر‌اکانی‌خوادا،
 زور‌گه‌وره‌یه‌خه‌شمی‌زور‌به‌تین‌له‌لایه‌ن‌خواوه‌و‌له‌لایه‌ن‌نه‌وانه‌ی‌که‌پروایان‌هیناوه،
 ده‌رباره‌ی‌نه‌و‌ده‌مبازی‌و‌موجاده‌له‌ی‌نه‌وانه. واته‌خواو‌کرمه‌نی‌پرواداران‌گه‌وره‌ترین
 خه‌شمی‌زور‌به‌تینیان‌ه‌یه‌ده‌رباره‌ی‌نه‌و‌که‌سانه‌که‌ده‌مبازی‌نه‌کن‌له‌ثایین‌و‌به‌لگه‌کانی‌خوادا.
 نه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌سیفه‌ت‌و‌خوویان‌به‌و‌جوړه‌که‌باس‌کرا، خوا‌قاریان‌لی‌نه‌گری، دلیان‌مور

ئەكات، ئىتر ھەرگىز خىرو چاكا پرو ناكاتە دايان وەكو ئەفرموى: ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَىٰ

كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ بە وىنەى مۇر كىردى دلى فىرعون و كۆمەلەكەى خوا مۇر ئەنن

بەسەر ھەموو دلىكدا، كە سەر كەشى بكات لە فرمانى خواو خۇى بە گەورەتر بزائى لەوى

كە سەر داخات بۇ ئايىنى خوا، ستەمكارو تاوانبار بىت. واتە بە فىرعون و كۆمەلەكەى وت:

ئىو بەھوى ئەو سىفەت و خورى خۇتانەرە خوا دلى مۇر كىردون، ھەركەس وەكو ئىو بە،

خوا وەكو ئىو بە ئىكات. لەگەل ئەم ھەموو ئامۇزگار بە رىك و پىكە ھەكىمانەدا فىرعون

ھەر دانى ئەنا بە ھەقدا، بەلام وتارى ئەو ئىماندارە ئەوئەندە بەھىز بوو فىرعون و كۆمەلەكەى

چارەيان ئەما كە خۇيان ئى بى ئەگا بەكن لەبەرئەو فىرعون بۇ خۇى شتىكى فرامەم ھىنا.

وا دەرئەكەوى وىستى بە فىلئى خۇى سەرفراز بكات لەو كاتەدا، بە دىمەنىش واى نىشاندا

كە ئەيەوى ھەقىانەتەكەى بۇ پوون بىتەرە، فرمانى دا بە ھامانى وەزىرى كە كۆشك و

بىنايەكى زۆر بەرزى بۇ دروست بكات، بەھوى ئەوئە بەجىت بۇ ئاسمان، بەلكو بكات بە

خوای موسا ئەگەر قسەكەى راست بوو كە ئەلئ: خوا ھەيە و ئەوى كىردووە بە پىغەمبەر

ئەفرموى: ﴿وَقَالَ رِعُونَ يٰهٰمٰنُ ابْنِ لِى مَرَكًا لِّعَلَّى اٰتٰلُغُ الْاَسْبَابَ * اَسْبَبَ السَّمٰوٰتِ فَاَطْلِعَ اِلٰى اِلٰهِ مُوسٰى

وَرٰىى لَّاظَنُّهُ كَذٰبًا﴾ فىرعون وتى: ئەى ھامان كۆشكىكى زۆر بەرزى دىارىم بۇ دروست بە

بەلكو پىئى بەگەم رىگا و قاپى ئاسمانەكان، بەھوى ئەوئە تەماشا بەگم بەگىم تا رىم

بەكوى لە خوای موسا، من گومانم وا بە كە درۇ ئەكات لەمەى كە ئەلئ من پىغەمبەرم. ئاىا

مەبەستى فىرعون كالتە و لاقرتى بووبى؟ ياخوپىشاندان بەمەى پىاوىكى بە ئىنسا،

ئەيەئى بە شوئىنى ھەقدا بەگىم؟ يان ھەر باوهرى وا بووبىت ئەو خوايەى كە موسا ئەيلىت

لە ئاسمانە و با ئەمىش باش بۇى پوون بىتەرە؟ يان مەبەستى ئەو بووبىت كە لەو شوئىنە

بەرزەو بە رەسەد و دوربىن تەماشى ئەستىرەكان و بە گوىرەى ئەستىرەگىرى كە لەو

كاتەدا باو بووە بزائى ھىچ نىشانە و بەلگە بەك ھەيە لەسەر راستى قسەى موسا؟ مەبەستى

ھەرچى بووبىت و ھەرچۇن بووبى، ئاشكرا بە كە لەسەر گومرايىەكەى زۆر سوورو بەجىز

بوو، زۆر كەشخە و شانازى كىردووە بەو سەر كەشەيى كە لەسەرى بوو.

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ، وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

وهك قورئان نهفهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ، وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾^۱ نا بهو جوړه كردهوی خراپی فیرعون له پیش چاوی جوان و شیرین کرابوو، نا بهو جوړه بهرگری کرابوو له ږنگی راست. واته نهو کهسانه‌ی که ناوا لوتیان بهرزه له ناستی هق، شهیقان زال نه‌بن به‌سهریاندا به هوی نه‌وه. هه‌وو کرده‌وه خرابه‌کانی خو‌یان به چاک سه‌یر نه‌کن. نهو کاته خوا گومرایان نه‌کات و سه‌ریان لی نه‌شویونتی، ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ فیل و پیلانی فیرون هیچ به‌ره‌مینکی نه‌بووه، هیچی لی په‌یدا نه‌بووه جگه له که‌وتنه ناو چالی زیان و خه‌ساره‌تمه‌ندیه‌کی گوره، نه‌وه بوو به هوی به‌ریاد بوونی خو‌ی و گله‌که‌ی له‌م جیهانه‌داو هوی سزای زور سه‌ختی نه‌پراوه‌ی پوژی دوا‌یی.

دوا‌ی نه‌مه پیاوه بږواداره به‌هیزه‌که بی‌باکانه وقاریکی زور به‌هیزو پر مه‌غزی ناراسته‌ی گله‌که‌ی کرد، نه‌وه‌ی له‌و شوینه‌دا پیویست بی‌بوی پوون کردنه‌وه، وه‌کو نه‌م نایه‌تانه‌ی دواوه نه‌یخاته پیش چاومان. له یه‌که‌مجاره‌وه به پیچه‌وانه‌وه درئی فیرعون داوا‌ی کرد که شوینی نه‌م بکه‌ون بوئه‌وه‌ی ږنموونییان بکات بو ږنگی راست، ږنگی به‌خته‌وه‌ری همدوو جیهان، نه‌فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ نه‌وه‌ی که بږوا‌ی هی‌نابوو وتی: گله‌که‌م شوینم بکه‌ون ږنموونیتان نه‌که‌م، ږنگی حه‌ق و راستتان نیشان نه‌ده‌م. ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ﴾ گله‌که‌م ژیان‌ی نه‌م جیهانه هیچ نیه جگه له خو‌شی و له‌زه‌تیکی که‌م که به گورجی نه‌پروات. ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ به‌راستی هر پوژی دوا‌یی قه‌رارگا و جیگای مانه‌وه‌یه بی‌پرانه‌وه

^۱ وشه‌ی ﴿وَصُدَّ﴾ به (بیان فاعیل) خوینراوه‌توره، نهو کاته فاعله‌که‌ی فیرعونه. واته به‌هوی نه‌و فیل و ته‌له‌که‌یانه‌ی که‌نه‌یکردن، به‌رگری خه‌لکی نه‌کرد له‌وه‌ی بیته سه‌ر ږنگی راست. له‌م باره‌وه وه‌رنه‌گیرئ که مه‌به‌ستی فیرعون له‌و فهرمانه‌ی که دای به (هامان) دا حيله و فیل بووه، بو به‌رگری قسه راسته‌کانی بږواداره‌که و لادانی خه‌لکی لی.

مِّنْ عَمَلٍ سَيِّئَةٍ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَىٰ وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْفَعُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ وَيَنْقُورُ مَا لَيْ
 أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ ﴿١١﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا
 لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ

﴿مِّنْ عَمَلٍ سَيِّئَةٍ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هرکس کرده‌وی خراب بکات هیچ سزای نادری
 مگر به ندادن کرده‌وی، واته نیعمت و به‌زهی خوا له سزاداندا به شیوه‌یه که جیا
 له‌وی له پاداشدا هیه. پاداشت زور زیاتر له کرده‌وی چاک، به‌لام سزا به ندادن
 کرده‌وی خرابه ده‌بی. ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ يُرْفَعُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ هرکسینک کرده‌وی چاک کردی، نیر بن یان من، به مرجن
 نیمان و باوهری ریگ و راستی بی. چونکه کرده‌وی چاک بی نیمان و باوهر نرخی نیه،
 نه‌وانه نه‌چنه به‌هسته‌وه، بزق و پوزی ندریت پی‌یان لهو به‌هسته‌وا بی‌سنوور و دیاری
 کردن و بی‌هاوکیشی کرده‌وی کانیا. واته رحم و به‌زهی خوا له‌گهل به‌نده‌کانی دا به‌و
 پاده‌یه، هر تاوان و گوناھیک بکن که توله‌یان لی بستینی، هر به‌قدهر وینه‌ی خرابه‌که
 توله‌نستینی، به‌لام که چاکه بکن زیاد له ندادن کرده‌وی چاکه بیان پاداشت ندادته‌وه، لای
 خواروی یه‌که به‌ده!! دوی نه‌وه به‌بیزاریه‌وه وتی: ﴿وَيَنْقُورُ مَا لَيْ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ
 وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ گله‌که‌م نه‌وه چیه من بانگی نیوه نه‌که‌م بو نه‌جات و بزگاری، نیوه من
 بانگ نه‌کن بو‌ناگر؟ واته‌نایامن تاوانیکم کردوه‌تانیوه به‌و جورن له‌گله‌مدا؟ کرده‌وی‌کانتان
 زور نار‌ه‌وایه به‌رام‌به‌ر.

گله‌که‌ی به‌سراحت بانگیان نه‌کردوه بو‌ناگر به‌لام بانگیان بو شتی کردوه که هیچ
 جیاوازی نیه له‌گهل بانگ کردن بو‌ناگر، چون بن‌گومان نه‌وه‌ی بانگیان بو‌نه‌کرد سمری له
 ناو ناگره‌وه دهرنه‌چن، له‌به‌رنه‌وه به‌یه‌ک شت نیشانی دان، وتی: ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ
 وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ بانگ نه‌کن بو‌ناگر به‌م جورن بانگ نه‌کن بو‌نه‌می که کافر به‌م
 به‌خوا و پروام پی‌نی نه‌بی، به‌جوری شایانی نه‌بی.

وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْفَقِيرِ ﴿١١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿١٢﴾ فَتَسْذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٣﴾

بەم جوړه كه شتنى بكم شەريك و هاوبەش بوى كه بهیچ جوړ زانا نیم پئى و ناگام نیه له خوایه تیه كه ی. واته باومر به خوایه تى نه بن له زانین و دنیا یی هوه بیت، نه وهش به وه نه بن كه به لگه و دهلیلی پوون و به میز بییت له سهری و خوایه تى چەند سیفەت و نیشانە یه کی تایبە تى هیه و نه مه ی ئیوه هیچ شتنى نیه دهلیل و به لگه بن له سهری و هیچ سیفەت و نیشانە ی خوایه تیشی تیدا نیه، به لام ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْفَقِيرِ﴾ من بانگی ئیوه نه کم بۆ لای كه سنى كه زاله به سهر هه موو شتیكدا، هیچ شتنى ناتوانى سهر كه شى ئى بكات، له گەن نه وهدا زۆر ئى بووردووه و گوناو و تاوان دانه پووشى. ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ به راستى نه وهى كه ئیوه نه یلین كه ئەم بتانە شتیان به دهسته و پرستیان سوودی هیه، راست نیه و راست و هه ق نه مه یه: نه وهى كه ئیوه من بانگ نه كەن بۆ لای بۆ نه مه ی بیپرستم هیچ كاروباریكى هیچ كهس و هیچ شتنى به دهست نیه. هیچ نرخى نیه له م دنیا داو له پوژی دواى دا، ده خلى به هیچ شتیكه وه نیه، گه رانه وهى هه مووان ته نها بۆ لای خوایه، كه ناوى ﴿الله﴾ یه، نه وانە ی كه زیاده ره وى كه رن له تاوان و له سهر كه شى و گومراییدا، نه وانە هه موو له پوژی دواى دا وان له ناو ناگردا و هیچ لى جوى نابیته وه دواى نه وه به پنیچ و په نا، به ره نگارى فیرعه ون و كۆمه له سته مكاره كه ی كرد به ووتاره به نرخه پر سووده كه دا نه وهى پئویست بووین له و كاته دا وتى، دواى نه وه كۆتایى هینا به مه ی كه هه موو كاروباریكى خۆى حه واله ی خوا كرد، به هه ره شه وه پئى و تن كه بیری ئەم قسانە ی من نه كه نه وه ﴿فَسْتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ ئینجا له مه وپاش له كاتى هاتن و بینینی سزادا بیر نه كه نه وه له م په ندو و نامۆزگاریه ی كه من بۆ ئیوه م وت، من كاری خۆم حه واله ی خوا نه كم، پشت هه ر به ئەو نه به ستم، داواى یارمه تى له و نه كم و په یوه ندی خۆم به ئیوه وه نه پچرم، بن گومان خوا چاوی قودره تى له به نده كانیه تى و بینایه پئیان

فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ
 عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ
 يَتَحَاجَّبُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

﴿ فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾ نینجاخوایش نهو نیمانداره‌ی
 پاراست له تۆله و سزای تاوان و کرده‌وه خراپه‌کانی نهوان سزای سهخت و خراپ چوارده‌وری
 فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی گرت. واته نهو نیمانداره به هۆی نهوه‌ی که به گویره‌ی توانای
 پشتگیری هه‌قی کردو به‌رگری ناهه‌قی کرد، له‌بهر خواو به پشتیوانی خوا. خوایش نهوی
 پاراست له تۆله و سزای هه‌ردوو جیهان و تاوان و کرده‌وه خراپه‌کانی فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی.
 چونکه باوی خوا هه‌روا بووه، له‌ناو هه‌موو نوممه‌ته‌کاندا، نهوانه‌ی که به گویره‌ی
 نیمانه‌که‌یان جولابنه‌وه خوا نهوانه‌ی بزگار کردوه، نهوه‌ی نیمانی بووبی به‌لام بی‌ده‌نگ له
 مالی خۆی دا دانیشتی و دهستی گرتبی به‌سه‌ر کلّوه شپه‌که‌ی دا، نهویش به‌شدار بووه له
 سزای تاوانباره‌کاندا.

نهو سزا خراپه‌ی که چوارده‌وری فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی دا بریتی بوو له خنکان له
 ده‌ریادا به کافری که هۆی سزای نه‌برواوه‌یه یان ﴿ النَّارُ ﴾ بریتی له ناگر که پاش
 خنکاندنیان نیتر سزا نه‌درین پی‌ی. به‌م جوّره له خنکاندنیا‌نه‌وه هه‌تا هاتنی پۆژی دوایی
 ﴿ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ﴾ به به‌یانی و ئیواره پیشانی نه‌درین و نه‌برینه سه‌ری بو نه‌مه‌ی
 سزا بچه‌ژن و به بینینه‌که‌ی و چاره‌پروانی‌که‌ی، که نه‌مه‌ش سزایه‌کی زۆر سه‌خته، وه‌کو
 په‌ندو مه‌سه‌له‌ی فارسی نه‌ئێ: (در بلا بودن به از بیمی بلا) یان به سوتاندن پی‌ی به‌و
 جوّره‌ی خوا خۆی نه‌زانی. نه‌م باری دوومه‌ ناشکراتره به گویره‌ی باوی به‌کاره‌ینانی وینه‌ی
 نه‌م رسته‌یه وه‌کو نه‌ئێ: (عرض الاساری علی السیف) کاتی که بکوژدین پی‌ی هه‌رچۆن بی‌ی

مهبسته‌کە‌ی هەریەکە‌ که ئەو کۆمە‌له‌ ئەم ماوه‌ی‌شه‌ پێ‌ش هاتنی پوژی دوا‌ی‌ی هەر له‌ سزادان، ئەم نایه‌ته‌ بە‌لگه‌یه‌کی پوونه‌ له‌سه‌ر عەزاب پێ‌ش قیامت بو‌ ئەوانه‌ی که کافرن، ئیتر سزاکه‌ ته‌نها بو‌ پو‌حی بی‌ت، یان بو‌ له‌شیشی، بە‌لگه‌ له‌سه‌ر سزای له‌شیش به‌ تاییه‌تی و له‌سه‌ر سزای بروداری گونا‌ه‌بار ته‌نها هه‌دیسه‌. ئەو کۆمە‌له‌ سته‌مکاره‌ له‌م ماوه‌یه‌دا سزاو نازار ئە‌چە‌ژن. ﴿وَبِیَوْمٍ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ له‌ پو‌ژیک‌دا پو‌ژی دوا‌ی‌ی دی‌ت

فرمان ئە‌دری به‌ مه‌لائیکه‌ که فیرعه‌ون و کۆمە‌له‌کە‌ی بخه‌نه‌ ناو به‌تین ترین سزا، که سزای ته‌واوی دۆزه‌خه‌. بێ‌گومان ئە‌مه‌ به‌تین تره‌ تا ئەو سزای که له‌و ئە‌درین یان مهبه‌ست ئە‌مه‌یه‌ بیانخه‌نه‌ ناو به‌تین ترین سزای دۆزه‌خ له‌به‌رئە‌وه‌ی سته‌مکاریان به‌هێ‌تر بووه‌ له‌ دنیا‌دا، ئەم جار به‌ بو‌نه‌ی فیرعه‌ون و شوین که‌وتوو‌ه‌کانی به‌ شیوه‌ی گشتی باسی شه‌ره‌ قسه‌ و ده‌مه‌ ده‌می‌ی هه‌موو سه‌رکه‌ش و شوین که‌وتوو‌ه‌کان ئە‌کات له‌ناو ناگردا، ئە‌فه‌رموی: ﴿وَأَذِّنْ

بِالنَّارِ فِي النَّارِ فَيَقُولُ أَضَعَفْتُمْ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْتَابُونَ عَنَّا

نَبِيًّا مِنَ النَّارِ﴾ بێ‌ر بکه‌روه‌و باسی ئە‌و کاته‌ بکه‌ که دۆزه‌خیه‌کان ده‌مه‌ ده‌می‌ ئە‌که‌ن و به‌ر به‌ره‌کانی یه‌کتی ئە‌که‌ن به‌ قسه‌: ژیر ده‌سته‌کان و بێ‌ ده‌سه‌لاته‌کان ئە‌لین به‌ سه‌رۆ‌که‌ زۆرداره‌ داگیرکه‌ره‌کان: ئی‌مه‌ له‌ جیهاندا شوین که‌وتوو‌ی ئی‌وه‌ بووین، که‌واته‌ ئایا ئی‌وه‌ به‌شی له‌م ناگره‌مان له‌ کۆ‌ل ئە‌خه‌ن، به‌ به‌رگری کردنی یان بی‌خه‌نه‌ سه‌رشانی خو‌تان؟ واته‌ ئە‌مه‌مان بو‌ بکه‌ن، چونکه‌ ئی‌مه‌ به‌ قسه‌ی ئی‌وه‌ خه‌له‌تاین ئی‌وه‌ گو‌تتان ئی‌مه‌ بو‌ پێ‌گه‌ی راستتان ئە‌به‌ین، له‌ خراپه‌ ئە‌تانپاریژن، ئەم ژیر ده‌سته‌ شوین که‌وتوو‌انه‌ بێ‌ ده‌سه‌لاتیه‌که‌یان نابیته‌ به‌مانه‌ بو‌یان و تاوانه‌که‌یان بو‌ په‌رۆ‌ ناکات، به‌لکو له‌گه‌ل زۆرداره‌کاندا له‌ ناگردا ئە‌سوتین، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پێ‌زی ئاده‌می‌تی دابوونی و پێ‌زی ئە‌مه‌ی دابوونی که‌ به‌ سه‌ربه‌ستی خو‌یان باوه‌پێ‌ هه‌لبێ‌ژین. ئە‌مان وازیان له‌مانه‌هینا و کو‌یرانه‌ که‌وتنه‌شوین سته‌مکارو سه‌رکه‌شه‌کان. هیچ پو‌ژی له‌ پو‌ژان نه‌یان وت: نه‌خیر، به‌لکو له‌ دلێ‌شیاندا نه‌هات که‌ شتی وا بلین، به‌لکو هەر بێ‌ریشیان نه‌ئە‌کرده‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ پێ‌یان ئە‌گو‌تن.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كَلٌّ فِيهَا إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿١٩﴾ قَالُوا أَوْلَم نَأْتِكُمْ نَارًا مِّن قَبْلِكُمْ فَأَلَم تَكُن آيَةً لِّكُمْ فَادْعُوا

کهواته مافی خویانه که بکهون له ناگرداو هیچ عوزرو بهمانه یه کیان لی وهرنه گیری له وهلامی نهو ژیر دهسته و شوین کهوتوانه دا: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ خو به زل زان و زرداره کان به دل تنگی و بیزاری له خویان و لهوانی شهوه نهلین: ﴿إِنَّا كَلٌّ فِيهَا﴾ هه مومون: نیمه یشو و نیوه ییش و این له ناوی دا، چی بکهین؟ نه گهر شتی کمان پی بکرایه بو خومان نه مان کرد. هیچ ناگری، ﴿إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بی گومان خوا بریاری خوی داوه له نیوان بهنده کانی دا، هرکه سی شایانی به هشت بی نار دوویه تی بو به هشت، هرکه سی مافی دوزه خسی بی نار دوویه تی بو دزه خ، سزای دوزه خیشی دیاری کردوه، هرکه سی به گویره ی خوی دهست نادات بو گووران.

نینجا به جاری هه مو لایه ک هاوار نه به نه بهر نهو مه لانی که تانه که کار به دهستی دوزه خن بو نه می لای خوا لاله یه کیان بو بکن، وهکو نه فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ نهوانه ی که وان له ناگردا به کار به دهست و حره سه کانی دوزه خ نهلین: لاله و تکایه کمان بو بکن له پهروهر دگارتان بو نه می پوژیک سزیمان له سر سووک بکات. تنها پوژیک. بو نه می هه ناسه یه کی تیا بدهین، به لام نهوانه مه لانی که ن، نوسول نهزانن، باو و پهوشتی خوا نهزانن تکای بی جی ناکن.

نهزانن که نه مانه خویان هه لیان له دهست خویان دهر کرد، له بهر نهوه عذاب و سزایان زیاتر نه کن به می کرده وی خویانیان بیر نه خه نهوه بهم جوړه: ﴿قَالُوا أَوْلَم نَأْتِكُمْ نَارًا مِّن قَبْلِكُمْ فَأَلَم تَكُن آيَةً لِّكُمْ فَادْعُوا﴾ نهلین: نایا پیغه مبه ره کانتان نه ماتنه لاتان، به چهنده ما موعجیزه و به لگی ناشکرتوه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ دوزه خیه کان نهلین: به لن هاتن، نینجا مه لانی که کان به کالته و پرسوا کردن و ناومید کردنه وه ﴿قَالُوا فَادْعُوا﴾ نهلین: کهواته خوتان نزاو لاله بکن نیمه ناتوانین بی نینز دوعا و داوا بکهین.

وَمَا دُعَتُوا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّٰلِمِيْنَ مَعٰذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾
 وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسٰى الْهُدٰى وَاَوْرَشَآءَ بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدٰى وَذِكْرٰى لِاُولٰٓئِ

الْاَلْبَبِ ﴿٥٤﴾

ئينجا بهرهمی نزاو لالهکیان باس نهکات نهفرموی: ﴿وَمَا دُعَتُوا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ﴾
 هیچ شتیک پهیدا نابیت له دوعا و نزاى بن بپرواکان جگه له زایه بوون و بن فرخی و گوئی
 پیننه دان^۱. پاش نهوهی له باسی فرعون و کومه له کی بووه، بهر جوړه هینانی لهر جیهانهوه
 هتا ناو ناگری نه براوهی دوزخ، هرودها له پیش نهوانهوه باسی نهو کومه لانهی تری کرد
 که نهوانیش پاشه پوزیان بهرباد بوون بوو له جیهاندا و ناگری دوزخ له پوزی دوا پیدا.

پاش نهوه پیریاری خوی دهر نهکات له سر نهو هه موو به سره اتانه نهفرموی: ﴿اِنَّا

لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ * يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّٰلِمِيْنَ مَعٰذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَنَةُ
 وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ بن گومان نیمه یارمتهی پیغه مبره کانمان و نهوانهی که باوه پریان هیناوه
 پینان نهدهین له ژبانی دنیا دا، له پوزیکدا که شایه تهکان راست نهبنهوه، بو شایه تی دان
 له سر خه لکی. واته یارمتهیان نهدهین له هر دوو جیهاندا.

نهو شایه تانه بریتین له پیغه مبران و مه لایکه و نیمانداران، نهو پوزهش پوزیکه که
 عوزو بهانهی کافرهکان هیچ سوو دیکیان پیناگه نهی له بر نهوهی بنی جیگه یه، هه ل و
 کاتی خویان له دست کردهوه. یان نینز نادرین که عوزر بهیننهوه، چونکه راست ناکه و
 تمنیا نهفرین و له عنتهی خویان بو هه یه و عه جبه شوین و ماوای خراپیان هه یه که دوزخه!!
 یارمتهی دانی خوی گه وه، بو پیغه مبران و نیمانداران له پوزی دوا یی دا هیچ قسه و
 باسیک نیه بو هیچ نیمانداریک، به لام یارمتهی دانیان له دنیا دا پیویستی به پوون کردنهوه
 هه یه، بو نهوهی ناشاره زای پروادار دل نارام بیی، بن باوه پریش ریگه ی دم دریزشی نه مینن

^۱ داپرشته که ی قوربان زرد سه پیره وای نیشان نه دات که زایه کردن و بن سوو دی و گوئی پیننه دان چالیکه و دوعا و نزاى
 نهوانی تریکه وی، یان زه رفیکه و داینه شارین.

بَلَيْن: ئەم بەلېنە ھەموو كات نەھاتووتە جى، ئەوتتا پېغەمبەران چەندىيان ئى شەھىد كران و ئىمانداران زۆرۇ زەبەندە لە ژۆر سزاو عزابدا بەرباد كران. ئەوتتا لە چەند لاوہ بە چاو ئەبىن پېشىئىل ئەكرىن، چەندەھا ئەژىن بە ئەوپەرى تەنگى، ھەرچەند لە سورەتى ﴿الصافات﴾ دا لەم مەبەستە كۆلېنەوہ بەگوڤرەى پىويست، لە كاتى تەفسىرى ئايەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ * وَرَبُّكُمْ فَكَانَهُ الْعَلِيمُ ﴿دا﴾، بەلام بە جوانى ئەزانم لېرەش و لە ھەر شوڤىنى ئەم باسە بېتە پېشەوہ، ھەر لىى بكوڤلېنەوہ:

۱- ھەرچەند بەلېنەكە شىوہ يەكى گشتىيە، بەلام مەبەستەكە ھەموو نىيە، بەلكو زۆر بە يە... بە گوڤرەى رېزمانى ھەموو زمانى شتى وا رېك و پەوايە، بەلكو لای ھەمووان باوہ شتى كە مافى بە شتى بى لە كۆمەل و تېرەيەك، پەوايە بەكارھىنانى بۆ ھەموو كۆمەل و تېرەكە. لەم بارەوہ بەلگە و شاھىتى زۆر ھەيە كە نا يەتە ژمارە.

۲- مەبەست لە يارمەتى دان تۆلە سەندنە لە دوژمنەكانىيان و ئەوانەى دەست درىژيان كردوہ لە پېغەمبەران - درودى خويان لەسەر بېت - ئىتر لە چەرخى خوياندا يان لەپاش خويان، ھەروەھا بۆ بېرودارە راستەقىنەكانىش تۆلەى ھەر سەندوہ و ھەر ئەيشى ستىنى، ئىتر بە گوڤرەى زانىن و حىكمەتى خۆى، زۆرى پى چووبى يان كەم. بەلام كام بېروداران؟

ئەوانەى لەسەر رېبازى پېغەمبەران ئالای ئەوانىيان ھەلگرتبى، خويان دارنېبى لە ھەموو شتىكى تر. ئەگىنا شايانى ئەوہ نابىن خوا شان بە شانى پېغەمبەران بەلېنى وايان بۆ بدات. بە كورتى ئەوانەى كە جىھاد و كۆشش ئەكەن لە رېنگەى بلاو بوونەوہ و چەسپاندنى بەرنامەى خوادا و ئەو بېرودارانەى كە وانىن، بە پى رېبازو پەوشتى پېغەمبەر (ﷺ) سەرشۆرى و بەلا و تەنگاوە ئەدا بەسەرياندا و لە كۆلىيان ناكاتەرە، تا نەگەرئەنەوہ بۆلاى ئايىنەكەيان چ جاي يارمەتى دانىيان وەك ئەم ھەدىسە ئەفەرموى كە ئىمامى ئەحمەد و ئەبو داود رىوايەتى ئەكەن و حاكىمىش فەرموويەتى ھەدىسەكە صەحىحە: (اذا تبايعتم بالنسيئة واخذتم اذناب البقر ورضيتم بالزرع وتركتم الجهاد سلط الله عليكم ذلا لا ينزع عنكم حتى ترجعوا إلى دينه) بەلكو لەو كاتانەدا نزايشيان ئى وەرناگىرى، پېغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموى: (والذي نفسي بيده التامر بالمعروف ولتنهون عن المنكر او ليعثن الله عليكم عذابا ثم تدعونه فلا يستحب لكم) كەواتە نابى بېرودارانى ئەمرو كە باشەكەيان ئەوہ يە نوڤر و پۆر و نامۆشوى زۆرى مزگەوتى ھەيە و ئەندازەيە خۆى لە گوناھىش ئەپارىزى، بەلام بە ھىچ جۆر ھەقى بەسەر شتىكەوہ نىيە،

ئەمە باشكە يەتى ئەوى تىرى خوا پەنا بدات باس ناكىرى و زۆرىەى ھەر بە - دفتر نفوس
موسلمانە. ئەم بېوادارانەى ئەمپۇ كەلە ھەموو لايەك ژۇر دستەن و بەش خوراو و پىسوان،
ئەمانە نابى بگىرىن بە دستەو و بەمانە پەخنە ناگىرى.

۲- مەبەست لە يارمەتى دان زال كردنە وەكو زۇرتەر بەم مانايە بەناو يانگە. بەلام مەبەست
زال كردنى ھەموو يەكە يەكە نىە، بەلكو مەبەست تاقم و كۆمەلەكە يە، واتە ھەموو
پىغەمبەران و ئەوانەى پىبازى ئەوانيان گرتووە، ئەو ھەموو تاقم و كۆمەلەكە وەكو
ھەموو ئەوانىش كۆمەلەكە، دەى بى گومان بە شىوہ يەكى گشتى لە بەر بەرەكانىدا
سەر كەوتن بۇ تاقمى پىغەمبەرانە ھەركەس لەو بەر بەرەكانىدا تيا چوو بى تەنھا
خۆ يەتى تاقمەكەى ھەر زال بوو، پاشەپۇژى بەكەوتن ھەر بۇ ئەو تاقمە بوو و ھەر بۇ
ئەوانىش ئەبى بە مەرجى كۆتايى نەھىنرى لە تى كۆشان.

۴- زال بوونى پىغەمبەران و بېواداران برىتتە لە زال بوونى ئايىنەكەيان و زال بوونى
ئايىنەكەش برىتتە لەو كە بە رىكى بىمىننتەو و ئەتوانرى سەر نقوم بكرى يان
بخرىتەو بە درۆو دەى بە درىژايى مېژووى مرقايەتى ئايىنى خوا ھات بەو جۆرە
دەست بە دەست ھەتا دواترىن شىوہى كە ھاتە سەر گەورەترىن نادەمى كە ھەزەتى
محمەدە (ﷺ) بە رىكى مايەو و ھەرچەند ناوبەناو ئەشىوینرا، بەلام ھەر تازە
ئەكرايەو ئەوہى ئايىن و فەرمانى خوا بوو ھەر دەرنەكەوتەو تا گەيشتە دواترىن
شىوہى كە بە قورخان ھاتە خوارەو.

ئەم جارە وەھا ھات دەست نادات بۇ شارەنەو و گۆراندن و دەست تىخستنى لەگەل
ئەو شدا دۆژمنەكانى لە كاتى ھاتنە خوارەو يەو تا ئىستا و لەمە و پاشيش نەو ستاون و
ناو ستن بە ھەموو ھىزو توانايەكەيانەو بە ھەموو جۆرىك و بە ھەموو دەسەلاتەو كە
بوويانە و ھەيانە لە دەرو لەناو كۆششيان كرد و ئەيكەن بۇ ئەمەى بيشىوینن و بەرگى بكن،
كەچى نەكراو نايشكرى، بەلكو ھەتا بىت پەرە ئەسنى و ھىچ كەس نەيتوانى لە پووى
ژىرى و زانىارىيەو بەندىكى بە ناھەق و نارەوا دەيكات، چەند كونگرەى بۇ گىرا لە ھەموو
لايەكەو ھىچ نرخى نەبوو، ئىتر چ يارمەتتەك لەو گەورەترە. بەئى توانيان بە ھەموو فىل و
تەلەكە يەك بېوادارەكانيان ئى دور خستەو و لە رىگای خویندەوارىەو كارىكى و ايان كرد
زۆرىەى پۆلەى بېوادارەكان بى ناگا بوون لە ئايىن و بەرنامە گەورەكەيان و ھەر بە ھوى
ئەوہو و ازىان ھىنا لە پەپرەوى قورنەكەيان بەھوى ئەوہو چراكەيان كۆژايەو و لە

تاریکیدا دوژمن گرتنی و ژیر دهستی کردن. چونکه دوژمن چاک نه یزانی بهوه نه بن هیچیان بؤ ناکری بؤنمونه له سالی ۱۸۸۲ زاینی گه لادستون سرؤک وهزیرانی بهریقانی له کۆنگره ی گشتی خویندا قورئانیک ی گرت به دهسته وه و تی: تا ئهم پهراوه به دهستیانه وه بیئت ئیمه له ولاتی ئهواندا دانامه زین. له پاش ئه وه ئه وه ته گبیره ی کرد له ریگه ی خوینده واریه وه بن ئاگا بکرین له قورئانه که یان، ئه وه ته گبیره جن به جن کرا تا وای ئی هات که لئی هات.

۵- گه وره ترین یارمه تی له دنیا دا ئه وه یه که خوی گه وره دلی ئه وه بهنده ی خویه به میز بکات له سه ر بهرنامه که ی خوا لانه دات و به میچ جور نه خه له تی و دوژمن نه توانی ئه وه بپراو با وه پره ی که له هه موو شت به نرخ تره لئی بستینی.

ئهمه یه گه وره ترین یارمه تی، ئهمه یه گه وره ترین زال بوون به سه ر دوژمن دا، که واته چه زه تی ئیبراهیم کاتی خرایه ئاگره که وه له بابته بیرو با وه پره وه له پله ی هه ره به زری سه رکه و تن و زال بوون دا بوو، ئه گه ر چی به دیمه ن لای نه زان ژیر ده ست و زه لیل بوو، زال بوون و پزگاری له و ئاگره به ته وای قوری دا به ده می هه موو دوژمنه کانی دا و هه روه ها هه رچی برا پیغه مبه ره کانی که دوو چاری سزاو بووین له ریگه ی خوادا، هه روه ها هه موو با وه پرداره راسته قینه کان که له سه ر رینبازی پیغه مبه ران — درودی خویان له سه ر بیئت — پویشتن، که واته بیلالی چه به شی و یاسرو سومه ییه زال و سه رکه و توو بوون به سه ر ئه وه هه موو هیزی کوفره له و کاتی ته نگیه دا.

ئینجا شیوه یه که له یارمه تیه کانی باس ئه فهرموئی ده ربیره ی چه زه تی موسا و ئه وانه ی که شوینی که و تبوون، ئه فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَزْرَأْنَا بَيْنَ إِسْرَائِيلَ الْكِنَانِ * هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بئ گومان دا ومانه به وسا ئه و شته ی که ریگه ی خوی پی ده ربکات وه کو ئه و ئایین و شه ریعه ته — بهرنامه — بیئت له گه ل ئه وه هه موو مو عجیزه و به لگه ئاشکرایانه دا. ئه وه پهراوه ی که ته وراته له پاش موسا هیشتمانه وه له ناو ئیسرائیلی یه کاندایه میراتی له و موسا و دامان پی بیان له بهر رینمونی کردن و ئاموزگاری کردنی هه موو خاوه ن ژیرییه که.

له پاش نهوه ته منی پیغه مبر (ﷺ) نهکات، هر وهه یاره کانی و هموو پرواداریکی راسته قینه به نارام گرتن و خوگرتن به چاوه پروانی هاتنی به لینی خواو بهره وامی له سر پرستن و یادی خوا. نه فرموی: ﴿فَاصِرٍ﴾ کاتی بۆت پروون بوویه وه یارمتهی دانی نیمه بۆ پیغه مبران و نهوانه ی له سر پربازی نهوانن، که واته توش نارام بگره و خوت پراگره. نارام بگره له سر بئ باوه پرسی بئ پرواکان نارام بگره له سر سزاو نه زیهتی که دهر یاره تان نه کری، نارام بگره له سر نهوه ی که خاوهنی ناهق و به تال نه بینی به که شخه و خوشیه وه و به دیمه ن زۆرو دهسه لات له دهستی نهودایه. نارام بگره له سر نهو بهد خویی و لاره جلهوی خه لکی و بهد کردارییان، نارام بگره له سر بئ نارامی دل و دهر وون له کاتی تنگاوه داو په له نه کردنی بۆ هاتنی یارمتهی خوا به زویی، نارام بگره له سر زۆر شت که له لایه ن دوسته وه پینت نهکات پیش نهوه ی له دوژمنه وه پینت. نارام بگره و دنیا به ﴿اِنَّ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾ چونکه بئ گومان به لینی خوا راسته و دینه جئ نیت هر چه ندی پی بجئ.

یه کهم چه کئ که به کار بئ له رینگه ی که یاندن و چه سپاندنی نایین و بهرنامه ی خوادا نارام گرتنه و تویشووی نهو رینگه سهخته دریزه ییش داوای ئی بوردنه له خواو یادی خوا به له هموو کاتی کداو له بهر نهوه داوای فرمان پیدانی به نارام گرتن، فرموی: ﴿وَسَيَّحِبُّ مُحَمَّدٍ رَبِّكَ بِالْعِشْيِ وَالْاَبْكِرِ﴾ داوای داپوشین و ئی بوردن بکه له کهم و کوپی و ناتهاوایت، وهکو پهله و کهم نارامی دل یان خریک بوونی دل به بئ پرواکانه وه و ونه ی نه م جوړه شتانه که تاوان و گونا ه نین، به لام شایانی پله و پایه ی بهرزی پیغه مبر نین (ﷺ) له بهر نهوه به گونا ه و ناوبراون. ته سییح و حمد و سه نای په روه ردگارت بکه له ئیواره و به یانیدا مه بهست هموو کات یان مه بهست نویژ کردنه له دو کاته دا چونکه له کاته دا نه م پینج فرزه نه بووه، به لکو له ئیواره و به یانیدا نویژ فرز بووه هر چۆن بیی مه بهست نهوه یه که پیغه مبر (ﷺ) بهره وام بئ له سر پرستن و یادو زیگری خوا، چونکه به وه پینگه یشت و ناماده یی په ییدا کردوه و شایانی نهوه بوو که فروستاده یی خوا به جئ بهینی که پله و پایه له وه به نرخ ترو بهر زتر نیه وه کوهر نهوه ش خوراک ی پۆح و تویشووی رینگای فروستاده یی که ی بوو، هر وه هانم بهرنامه یه بوهر که سن که خوا بۆی بکات له سه ر پربازی پیغه مبر (ﷺ) پروات.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبَلَّغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

دو باره دیتوه سر باسی بهر بهر کانی نه وانهی که بهر بهر کانی نه کن له ناین و
 نایه ته کانی خواداو هوی بهر بهر کانیان دهر نه خات، نه جار ته منی پیغه مبر (ﷺ)
 نه کاتوه به نارام گرتن و بهر ده و امی له سر یادی خواو باسی خوا نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَلَّغِيهِ﴾ بن گومان
 نه و که سانهی موجدله و دمبازی نه کن له نایه ته کانی خواداو نه یانه وی به لگه و ده لیله
 راسته به هیزه کانی خوا بهرگری بکن و به تالیان بکنه وه بن نه می به لگه و نیشانه یه کیان بو
 هاتبن و به ده ستیانه وه بن، به لکو نه یانه وی بهس به دمبازی و قسه ی پروپوچ، نه وانه هیچ
 له دل یاندا نیه و هیچ مبه ستیکیان نیه جگه له سر که شی و به دوی گهرانی گهره یی و
 سر و کی، واته هوی بهر بهر کانی و دمبازی یه کیان نه وه یه. نه وانه ناگانه نه وه بهرگری له
 نایه ته کانی خوا بکن یان ناگانه نه و مبهستی خویانه.

نادهی زور جار خوی نانس و خوی لی نه گوپی و له بیری نه چی که شتیکی بچو کی
 بن هیزه و مهرچی هیه له خوی وه نیه به لکو تنها له خاوه یه، به هوی نه وه با فیش نه کات
 خوی و سنگ دهر نه پهرینن و دلی پر نه بن له ته که بورو به شداری نه کات له گهل شه یاندا له و
 سیفه ته پیسه دا که بوو به هوی نه گبه تی شه یان.

نه و کات ده مه قالی و چه نه بازی نه کات و وای نیشان نه دا که قه ناعه تی نیه و دنیا نیه
 بو یه موجدله نه کات. خوی گهره ش که چای قودر ته تی له همور شته و ناگاداره به سر
 همور شتدا بو یه دهر نه خات که هوی چه نه بازی که ی خوی بهزل زانینه و هیچ به لگه یه کی به
 ده ستوه نیه. نه و نادهمیه نه گهر ناوا خوی له بیر نه چی و خوی باش بناسن که شتیکه وه کو
 نه و همور شته زه بوون و داماره له بهر ده می تواناو ده سه لاتی خوادا، به لکو هیچ
 نمور نه یه کی نیه له چاو نه همور دروست کراوانه دا، نه گهر هر ناوایش توژی خوی
 بناسن له پروی نایه تی خوی بهشت ته ماشا بکات و سر شوپ نه کات.

نهم سیفته پیسه هنجگار خراپه پووی کرده هر دلئی بن نارامی نهکات و سهری ئی تینک
 نهکات و له هیچ کوئی جنئی نابیتهوه و نارام ناگرئی و نهیته هوئی نارحعتی خه لکی و هموو
 به دهستیوه دانه مینن. بهسه بؤ خراپی نهم سیفته که بوو به هوئی نه فرین و له عنه تی خوا
 دره بارهی شهیتان، که واته هقی خویتی خوی گوره لیره دا ته منی پیغه مبر (ﷺ) نهکات
 به مهی که پهنا بگرئی به خوا له حالی نهوانه، نه فرموی: ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ﴾ ئینجا تویش پهنا ببه به خوا له حالی نهوانه چونکه بن گومان هموو قسه و
 کردارتان نه بیستن و نه بینن. نه مجار کهم نرخی نادمی و ناسانی دروست کردنی دهر نه خات
 کاتی بهراورد بگرئی له گهل هندی له دروست کراوه کانی خوادا، نه فرموی: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بن گومان دروست کردنی
 ناسمانه کان و زهوی گوره و گرنگره له دروست کردنی نادمی به لام زور بهی نادمی نازانی و
 نه فامه بویه دم دریزی نهکات و خوئی به گوره ته ماشا نهکات. واته نه گهر زانا و فامدار
 بوایه خوئی بهراورد نه کرد له گهل نهم دروست کراوه گورانه دا نهو کاته خوئی نه ناسی و هر
 پووی نه نه هات خوئی به شت بزانی، چونکه ناسمان و زهوی نهویه له پیش چاو هر بهم
 شیوه سادهش لیان ورد ببیتهوه بیران ئی بکاتهوه بهسه بؤ نهو مه بهسته چ جای به گویره ی
 نهوهی زانیاری تازه نه یلن: نهم زهویه که ئیمه له سهرین بهم هموو گوره بیهوه به کیکه له
 تابع و شوین که وتوووه کانی نهم خویره. قه بارهی خویره تره لهم به یک ملیون جار.
 نهم خویره به کیکه له سهد ملیون خوئی تر له نرک ترین کاکه شان له ئیمه وه. تا نه مری
 سهد ملیون خویره دهر که وتوووه بؤ زانیان. نه لاین هیشتا نه مه شتیکی زور که مه و بؤ باس
 ناشن له چاو هموو بوونه و ردا. له گهل نه مه دا هر تنها نه مهی که پیئی زانراوه، تنها بیر
 ئی کردنه ویشی ژیری و هوش سرگردان نهکات، چونکه: نه لاین دوری خویره لهم زهویه وه
 ۹۲ ملیون تیره ی نهم کاکه شان هی که نهم خوئی ئیمه تابعه تی سهد هزار ملیون سالی
 پووناکیه، یک سالی پووناکی ۶۰۰ بلیون میله، چونکه خیرایی پووناکی له چرکه به کدا
 ۱۸۶ هزار میله، نه لاین نرکترین کاکه شان لهم کاکه شانی ئیمه وه ۷۵۰ هزار سالی
 پووناکی دوره. جاوهره له مه و پرو بؤ کاکه شانی که هر له توانادا نیه بیر ئی کردنه و شمان.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا

تَنذَرُكُمْ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

خوای گهوره که نه فرموی: گه وره تره له دروست کردنی ناده می شهوه به گویره ی قام و تیگه یشتنی ناشارمزاکانه نه گینا بو خوا گران و ناگران نیه و هر وه کو یهک به لایه وه سه د هزار مه جهره و بالی میشووله یهک، چونکه هر شه ونده ی شهوی که مهیل و شیراده ی خوا پروی تی بکات، نیترو هکو یهک هر به وه فره هم دین! ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ﴾ کو یرو چاوساغ یهکسان نین و جیاوازن له یهک: کویره نه خوی شه بینن نه غهیری خوی له بهر شهوه نه شوینی خوی نه ناسن و نه شوینی غهیری خوی، نازانی پرو له کوئی بکات و بو کوئی بروت و چون برهوا، له پویشتندا هه موو کات مه ترسی هه یه پی هه لکه وی یان بکه ویته چال، به لام به پیچه وانه ی شهوه چاوساغ و بینا خویشی و خه لکیش شه بینن و شوین و جیگای خویشی و خه لکیش شه بینن و نه زانی پرو له کوئی بکات و چون برهوا و بو کوئی بروت، مه ترسی پی هه لکه وتن و پی هه لخرزان و که وتنه ناو چالی نیه. هر چوئی شه دوانه ناوا جیاوازن هر وه ها شه وانه ی که نیمان و باوه ریان هه یه و کرده وه چاکه کان به جی شه بینن زور جیاوازن له گه ل شه وانه ی که خراپه کارن.

برواداره راسته قینه کان چاوی دلیان پروناکه و هه موو شت له شوینی خویدا شه بینن و نه ناسن و نه زانن له کو یوه هاتوون و بو کوئی شه پون و به کرده وه چاکه کان یان سوود نه گه یه نن به خوشیان و به غهیری خو یان. به لام پیچه وانه ی شه وانه بی پروایانن شتیکی زور پروونه بهیر کردنه وه له حال و باری شه دوو تا قمه شته که دهر نه که وی، به لام بیر کردنه وه زور که مه وه کو شه فرموی: ﴿قَلِيلًا مَّا تَنذَرُكُمْ﴾ زور کهم بیر نه که ونه ناموزگاری و هر شه گرن. ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بی گومان پوژی دواپی دیت هیچ گومانی نیه له هاتنی دا. واته هاتنه که ی شتیکی راسته قینه و راسته، جیگه ی دوو دلی و گومان نیه، چونکه خوا له سر زمانی هر وه ها پیغه مبه ران، هه والی داوه و به لینی پیداوه به لام زور به ی ناده می باوه ریان پی نیه چونکه ژیریان ناته واوه و هر چی ههستی پی نه که ن باوه ریان پی نیه له بهر شه وه به نه فامی دم دریزی شه که ن و سه رشور ناکه ن بو هق و له و پوژده دا جیاوازی کو مه لی بروادارو خاوه ن کرده وه چاکه کان له گه ل خراپه کاندا به جوانی پروون شه بیته وه له هه موو بارو پرویه که وه.

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا

پوو کردنه خواو هاوارو لاله بۆ لاکردنی به شیوهیهکی راست دل و دهریون پاک نهکاتهوه
 له سرکهشی و هو بهزل زانی که بنهپهته بۆ هموو خراپهیهک لهبرئهوه خوای گهوره و
 خاوهن بهزهیی قاپی ناچوغ کردوه بۆ بهندهکانی بۆ نههمی پوی تی بکن و هاوارو لاله
 بۆلا بکن، بهلینی داوه به وهرگرتنی پهستن و لاله و نزا لهو کهسانه کی بهراستی پوی
 تی نهکهن و لاله کی تی نهکهن، ههپهشه نهکات لهوانه کی سرکهشی نهکهن و سرشوپ ناکهن بۆ
 نههمی به زهلیلی و سرشوپی نهچنه ناو ناگری دوزهخ، نهفرموی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي
 اَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ خوا نیوه نهفرموی: داوام تی بکن و لاله بۆلای بکن، منیش بۆتان جی بهجی
 نهکهم و لیتان وهرنهگهرم، بهلام داوام نزا چهند نادابی ههیه پیویسته بهجی بیئن:

۱- ئیخلاص و راستی دل.

۲- تهدیرو پوو بۆ خوا نهکری.

بهم جوهره شیوه و باریکی بۆ دیاریی بکری یان کات و وهختیکی تایبهتی، بهلکو نهبن
 نهوپهپی گهردن کهچی و نهدهب بهکار بهینری، بزانی نهه بهندهیه لهسهریهتی پهنا ببات و
 لاله بکات نیت نهو خوایه خوی نهزانی نهیکات و چونی نهکات لهه بابهتهوه خاوهنی (حکم
 ابن عطاء الله سکندری) چهند شیرین نهفرموی: (فهو ضمن الاجابة فيما يختاره لك لا فيما
 تختاره لنفسك وفي وقت يريد لاني وقت تريده).

۳- پهله پهله نهکردن له خوا. وهک فرموده پیروزی پیغمبر (ﷺ) نهفرموی: (يستجاب
 لاحدكم ما لم يستعجل. او ما لم يعجل).^۲

^۱ خوا بووه به زمان بۆ وهرگرتنی نزا له شتیکی که خلی بۆت مهلبیتری، نهک لهوه کی تر ههلبیتری بۆ خوت،
 لهکاتیکی وهی نهکری که خوی بهوی، نهک لهکاتیکی که تر نهوی.

^۲ نزا وهرنهگری له ههرکامتان نهگه پهله پهله نه نیتته وه له خوا (رياض الصالحين).

۴- باوه‌ری و ابی که هر پوو کردنه خوا بۆ لاله و نزا خوی لوتفینکی خوابه ئیتیر و هرگرتنی شتیکی تری زیادهیه.

۵- ئومید و باوه‌ری به‌میز بیت به و هرگرتنی.

له‌گه‌ل نه‌مه‌دا چهند مهرجیک هه‌یه بی نه‌وانه و هرناگیرئ:

۱- خۆپاراستن له حهرام خۆری و حهرام دیرین.

ب- به‌جئ هینانی فه‌رمان به‌چاکه و به‌رگری له خراپه به‌ گویره‌ی توانا.

ئهم مهرجانه زۆر به‌ گرنگی حه‌دیس باسیان نه‌فه‌رموئ: نه‌وانه‌ی که سه‌ری به‌نده‌یی بۆ خوای خۆیان شوپکه‌ن و داوا و نزا‌ی ئی نه‌که‌ن ئاوا به‌لینی پینداون. به‌لام نه‌وانه‌ی که‌وا ناکه‌ن و خۆیان به‌زل نه‌زانن دهرباره‌یان نه‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که سه‌رکه‌شی نه‌که‌ن له پووکردن له من و نزا و لاله‌کردن له من به‌ پرسیوایی و سه‌ر شوپری نه‌چنه ئا و دۆزه‌خه‌وه.

له‌پاش نه‌مه‌ی باسی نه‌وانه‌ی کرد که خۆیان به‌ زل نه‌زانن به‌هۆی نه‌وه سه‌ر شوپ ناکه‌ن بۆ به‌نده‌یی خوای خۆیان. نه‌مجاره‌ نه‌یخاته پینش چاو هه‌ندی له‌نازو نيعمه‌ته‌کانی خوا که گه‌وره‌یی خوا دهرنه‌خات و له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که به‌دنه‌مکن چاو له‌به‌ر نین به‌وه‌یش و هیشتا پوو ناکه‌نه خوای نه‌فه‌رموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِيَسْكُرُوا فِيهِ وَاللَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ خوا که ناوی ﴿الله﴾ به‌ که‌سیکه که شه‌وی بۆ ئیوه فه‌راهه‌م هیناوه بۆ نه‌مه‌ی ئارامی تیدا بگرن به‌م جوژه هه‌موو هیزو هه‌ست و نامیره‌کان که به‌ پوژ وان له کارکردندا پشوو بدن له شه‌وی تاریکی فینکدا و پوژئ فه‌راهه‌م هیناوه به‌ جوژیک که پووناکه و شتی تیدا نه‌بینئ: بی‌گومان ئارامی له شه‌ودا زۆر پیویسته که ناچاربه بۆ هه‌موو زیندوو به‌ک بۆ نه‌مه‌ی هه‌موو هیزو هه‌سته‌کان پشوو بدن و ئیسراحت بکه‌ن، چونکه توانای ئیش کردنی هه‌موو کاتیان نیه، ته‌نها خه‌و چاره‌سه‌رنیه به‌لکو پیویستی هه‌یه به‌ تاریکی چونکه خانه زیندوو هه‌کانی به‌رگه‌ی نه‌وه ناگرن هه‌موو کات پووناکی لینیان بدات و گوژانی شه‌و و پوژ به‌م جوژه نيعمه‌تیکه چهند نيعمه‌تیکی تری له‌ناودایه. نه‌گه‌ر هه‌موو کات پوژ بوايه یان هه‌موو کات و شه‌و بوايه ژیان نه‌نه‌گونجا.

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١﴾ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهًا هُوَ فَآفَأَنْ تُوَفَّكُونَ ﴿١٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿١٣﴾

زۆریه‌ی خه‌لك بیر له‌م نیعمه‌ته گه‌وره ناکاته‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌وه شوکری خوای له‌سه‌ر ناکات وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾

بئ‌گومان خوا خاوه‌نی لوتف و چاکه‌یه به‌سه‌ر ئاده‌میزاده‌وه، به‌لام زۆریه‌ی ئاده‌می سوپاسی خوا ناکات له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا هُوَ﴾ نا ئه‌وه‌ی که شه‌وو پۆژی بۆ ئیوه فه‌راهه‌م هیناره ئه‌وه ﴿اللَّهُ﴾ یه، په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه و دروست کهری هه‌موو شتیکه. که‌واته هه‌یج په‌رسته‌راویکی تر نیه به‌پاستی بیجگه له‌و، هه‌یج که‌سیکی تر شایانی ئه‌وه‌نیه، فه‌رمانداروه‌وارو لاله بۆ لا کراو بیجگه له‌و. هه‌رکس فامو تیگه‌یشتنی ببئ هه‌یج چاری نیه ئه‌بئ دان بنئ به‌ بوونی خویه‌ک که ئه‌م هه‌موو شته‌ی دروست کردوه‌و په‌روه‌ردگاری هه‌مووانه. چونکه ئه‌مانه به‌م جوړه که هه‌ن خویان ده‌سه‌لاتیان نیه له‌ بوونی خویانداو له‌ خویانه‌وه به‌ پښکوت و بئ هه‌یج، که‌س نابئ، چونکه شتی پښکوت پښمی نیه و پښمی پښکوت و پاستی بوونه‌وه‌ریش زۆر ناشکرایه، که‌واته ئه‌مه شتیکه خوی فه‌رز نه‌کات به‌سه‌ر ژیرییدا ئیتر ﴿هَٰئِذَا تُوَفَّكُونَ﴾ که‌واته ئایا چون ئیوه لادراون له‌ باوه‌ر به‌و خویه به‌ تاک و ته‌نیا و له‌ په‌رستن و گوێپرایه‌لی بۆی که به‌پاستی زۆر جیگای سه‌رسوپرمانه! به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا شته‌که ئاوا ناشکرایه و به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر پۆشنی له‌سه‌ره. که‌چی له‌ هه‌موو چه‌رخ و کاتی‌کدا تا‌قم و کۆمه‌لێک هه‌ن دان نانین به‌و هه‌موو به‌لگه و ده‌لیله پوونانه‌دا به‌هۆی ئه‌وه لانه‌درین له‌ په‌رستنی خوای تاک و ته‌نها وه‌ک ئه‌فه‌رموی: ﴿كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که دان نانین به‌ به‌لگه ناشکراکانی خوادا نابو و جوړه سه‌ریان ئی ئه‌شیوئیرئ و لانه‌درین له‌ پښکای پاست که پښکای خوا په‌رسته‌یه به‌ تاک و ته‌نیا.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ
 وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ
 الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

دواى نيشاندانى نعو دوو نيعمهت و بهلگه ناشكرايانه كه فراههم هينانى شهو و پوزه
 نهم جار هاته سهر باسى پيك هينانى زهوى و ناسمان كه بهم جوره زهوى كردووه به
 قهرارگا و ناسمانى كردووه به بان و خانوو بؤ نادمى، نهفهرموى: ﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ فَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ﴾ نعو خوايهى كه ناوى ﴿ الله ﴾ يه كه سينكه كه زهوى به قهرارگا و
 شويى زيان و مانوه بؤ نيوه و ناسمانى كردووه به سهرين به لاي سهرتانهوه وهكو گومهن.
 نهم دوو شتهى به جورى فراههم هيناره نهنه هوى دامهزاندنى مانهوى زيانى
 نادمى وهكو لهمه و پاش ههنديكى لى باس نهكهن، نهم جار چهنه بهلگه و نيعمهتى تر
 نيشان نهءات، نهفهرموى: ﴿ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴾ شيوه و
 سورهتى كيشاون نينجا سورهت و شيوه زور جوان و شيرين كروون و دروستى كردوون له
 تواوترين و پيك ترين ههينهت و قهو و قامهتداو پوزى داون لهو ههموو خوراك و خواردهمهنيه
 پاك و خاوينه خوشه ﴿ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ ﴾ نا نهموى نعو ههموو شته گرنگانهى بؤ نيوه
 فراههم هيناره و نعو ههموو نيعمهتهى داوه به نيوه نعو كهسه خوايهكه كه ناوى ﴿ الله ﴾ يه
 كه پهروهردگار تانه ﴿ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ كهواته نعو خوايه پاكه و بيگمرده له
 ههموو لهكهيهك و له ههموو شهريك و هاوبه شيك و پيت و فهرو بهر كهتى نيجگار زور
 فراوانه. نعو خوايهى كه پهروهردگارى ههموو جيهانه ﴿ هُوَ الْحَيُّ ﴾ تهنها نعو خوايه
 زيندوى راسته قينهيه، چونكه زيندووييهكهى له زاتى خويهوه ديت و دهست كردو دروست
 كراو نيه و يهكهم جارو دواهاتنى نيه و گوپانى نيه و به هوى نهوهوه ههر نعو زيندووه، ﴿ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ هيج كهس تر خوا نيه جگه لهوو سيفهتى سيفهتى خوايهتى ههر بؤ نهوه.
 ﴿ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ كهواته بيپهرستن به جورىك نابين گوپرايهلى پاك و خاوينى
 بكن له ههموو هاوهل و هاوبه شيك و ههرشتى نهكن تهنها لهبهر فرمان و پهزامهندي نعو

بيگن، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هموو سوپاس و سه نايك بۇ خوايهك كه پهروهردگارى هموو جيهانه.

خوای گهوره لهه (۴-۵) نايه ته دا چهند شتيكى خسته پيش چار: شهرو پوژو زهوى و ناسمان له گهل سورهت كيشانى ناده مى و پوژى پيدانيان. ئەمانه‌ى نيشان دا به شيوه‌ى چاكه و بهره به سهر ناده ميه وه و دوچار سهرنجى راكيشا بۇ ئەمه‌ى كه ئەمانه بكرين به نيشانه له سهر تاكو ته نيایى خواو ببنه هوى په رستن و گوپرايه لى ته نيا بۇ نهو.

به راستى زور جينگاي خويه تى بير لى كردنه وه‌ى ئەمانه: بير كردنه وه له په يوه نديان به يه كه وه، سوود و نرخيان بۇ مروؤ و ژيانى مروؤ، نينجا پوون كردنه وه‌ى به لگه بيان له سهر تاكو ته نيایى خواو خاوين كردنى په رستن كه‌ى له هموو هاوبه ش و هاوه لىك. هر فامداريك ورد ببيتته وه با به شيوه يه كى ساده ش بيت دنيا نه بى كه ئەم بوونه وه ره به جورى دارپوژاوه ببيتته هوى فراهه م هينان و مانه وه و په ره سه ندى ژيان به تايبه تى ژيانى مروؤ. هموو شته كانى په يوه نديان هيه پيكه وه و بى هيچ كاميان كاروبارى ژيان بى بوونى پوژ بهم پوژمه ريكه‌ى كه له سهر ته تى، بى دروست كردنى زهوى بهم جوړه كه هموو پيوستى مروقى تيدا شاراوه ته وه له گهل ناسمان و نه ستيره و مانگو خورو هه واو ساردى و گهرمى و هموو شته ناشكراكانى تر بى يه كى له مانه وه بى كو بوونه وه و يارمه تى و كومه كى هموو ژيان نابى و نامينى. ئەم هموو پوژمى ريكو پيكي نه گوپراوى هيه، كه واته نه بى به يهك ده سلات و زانين و خواهيشيكيش ئەم پوژمه بپروا نه گهر نانه شيوى به مى يه كدا، كه واته نه بى گوپرايه لى پاك و خاوينى هر بۇ نهو ته نيایه بكرى.

ته نها بير كردنه وه بهم شيوه ساده ناشكرا به سه بۇ هموو خاوه ن ژيرى و فامدارى. به لام له بهر نه وه‌ى ثابىنى پاكي نيسلام زور نرخ نه دات به بير كردنه وه به جورىك به عيباده تىكى گه وه سه يرى نه كات، له بهر نه وه با قول تر بير بكه ينه وه و بدوين لهو شتانه‌ى كه خواى گه وه خستويه تيه پيش چارمان ليړه دا. با بير بكه ينه وه و بدوين به گوپره‌ى نهو شته نه نينيانه‌ى كه له ريگه‌ى زانياريه وه ده ركه وتوون. نه گهر خولانه وه كه‌ى له سهر يهك بار بوايه به ريكي چوار وه رزه نه نه بوو^۱. نه گهر له گهر دش و خولانه وه دا چه سپان تر بوايه له وه‌ى نيسته‌ى خانوه كان نه پروخان و زهوى خوشى پاره پاره نه بوو پرزو بلا و نه بووه وه له

^۱ كتيبى (مع الله في سماء) د. احمد زكى.

بوشايى فەزادا. ئەگەر سىستىر بولايە لە ھەي ئىستى ئادەمى لە سەرما و گەرما دا ئەمردن، بەلام بەم جۆرە ئىستى ئەگۈنچى لەگەل ژيان و خاھنى ژيان چ گيانلەبەرۈ چ گزۇ گيا و دارو درەخت. ئەگەر زەوى بە دەورى خۇي دا نەخولايەتەمە ھەموو دەرياكان خالى ئەبوون لە ئاۋو ئاويان تىدا نەئەما. ئەگەر پىستى زەوى لەمەي ئىستى قەلەوتر بولايە بە چەند پىيەك دووم ئۇكسىدى كاربۇن ئۇكسىجىنى ھەلئەمژى ئەو كاتە ژيان بۇ گيا و دارو درەخت نەئەبوو. ئەگەر ھەوا زۆر بەرزتر بولايە لە پادەي ئىستى ئەو كاتە ئەو ھەموو چەخماخە كە بە مليۈنەما ئەسوتىن لە ھەواي خارجى دا ھەموو ئەياندا لە زەوى ئەو كاتە ھەرچى ھەلئەگىرى بۇ سوتان گىرى ئەگرت و دانەگىرسا و گوزەران نەئەكرا. ئەگەر پادەي ئۇكسىجىن لە ھەوادا ۵۰٪ يان زياتر بولايە لە باتى ۲۱٪ ئەو كاتە ھەرچى قابىلى سوتان بولايە ئامادە ئەبوو بۇ داگىرسان بە جۆرى لەوانە ئەبوو بىزىسكەيەك كە بىدايە لە درەختى لەناو دارستانىكدا ھەموو دارستانەكە ئاگرى ئەگرت، ئەگەر پادەي ۲۱٪ بەتايە ۱۰٪ يان كەم تر ئەو كاتە ھەرچەند لەوانە بوو دەقى پىئو بەگىرايە بەھۇي ئەو ھەو ۲۱٪ بەلام زۆر لەو شتانەي كە پىئوستى شارستانىيەتى وەكو ئاگر زۆر كەم دەست ئەكەوت. ۱ ھەرەھا بە ھەزارەھا شتى پىك و راست ھەيە لە دارشتنى ئەم بوونەرەردا بەھۇي پىكى يارمەتى ھەموو كاروبارى بوونەرەردا ئەدا يەكن لەوانە بەگۆپى بە بارىكى تردا ژيان بە پىك و راستى ناپروا. ئىنجا با بىيەنە سەر باسى سورت كىشانى مۇۋا بە جواترىن سورت و شىئو ھەندى باسى كردارى بىۋىنەي خوا بەكەين لە ئادەمىدا، ئەگەر ھەر بەم شىئو سادەش ورد بىيەنە لە دىمەنى ئادەمى، ئەمە شكىل و شىئو جياوازەي لەناو ھەموو گيان لەبەراندە. ئەم قەدو قامەتە پىك و پىكەي. ئەم تىرو تەواوى ئەندام و ئامىزانەي بۇ بەجى ھىنانى خۇيان بە وردى و ئاسانى. ئەم ھەموو ھەست و توانا و كردار و بەرھەمە شىرەنەي ھەر ئاۋا كە نەيەئى لارە جەھوى بەكات و لاپى بەگىرى. ئەمە چ جاي بە وردى وردىبىيەنە، بەلكو ئەگەر بەمانەئى بە وردى بىرپەكەينەمە لە فەرھەم ھىنانى، پىكى ئەندامەكانى لەگەل كاروفەرمانى تايىبەتياندا، ئەگەر بەم جۆرەبەمانەئى ئەبى بەسەرسامىيە ۋە بوەستىن لەبەردەمى ھەموو پارچە و ئەندامىكى بچووكدا چ جاي گەرە بەلكو لەبەردەمى خانەيەكدا لە لەشى ئەم دروست كراۋەدا.

﴿ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ
 أَسْلِمَ رَبِّي الْمَلَائِكَةَ ﴿١٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا

هرشتن بگری با له نایابیدا گیشتبیته نه پیری پله هرکات نولفت و دهقی پیوه گریا
 سمرنی سوپمانی نامینن مهگر به تایبته بیری ن بکیتوه له برنهوه قورنان هر ناو نه م
 شته نایابانه نه خاتمه پینش چاو، سمرنج پانه کیشتن بو وریا بوونهوه.

دوای پیشان دانی نه م هموو به مهره و به خشایشه نایابانه که دل و دهر و ون و هموو
 هست پر نه کن له باوهر به تاو و تنیایی خوی گهره. له م کاتهدا ته می پیغه مبر ﴿﴾
 نهکات که پایگه یهنن به بی پرواکان که له لایه ن خواوه بهرگری کراوه له پرستنی نه و
 شتانه ی که نه وان نه یانپرستن جگه له خوا، فرمانم پیا دراوه به گردن که چی بو خواجه که
 پروردگاری هموو جیهانه، نه فرموی: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي
 الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أَسْلِمَ رَبِّي الْمَلَائِكَةَ﴾ نه ی پیغه مبر بلن بهو بت پرستانه: من بی گومان
 بهرگری کراوم و قدهغه کراوه لیم که بهرستم نه وانیه جگه له خوا نیوه نه پپرستن کاتن
 نه هموو بهلگه و نیشانه ناشکرایانم بو هات له سر تنیایی خوا له لایه ن پروردگارمه و
 و فرمانم پیدراوه به می گردن که چ بم گویرایه ل بم بو خواجه که ناوی ﴿الله﴾ یه،
 پروردگاری هموو جیهانه.

نینجا بهلگه یه کی ناشکرای تر نه خاته پینش چاو که بریتیه له ژبانی نادمی و نه و
 قوناغانه ی که بریویه تی و نه پیری، نه فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
 ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا﴾ خوا که سیکه که نیوه ی دروست
 کردوه له خاک له پاش نه و دروستی کردبوون له دلویه ناویک له و ناوه ی باوک و دایک.
 نینجا نه و ناوه ی له مندال دان کردوه به خوینیکی پتر وه کو جگر، له پاش نه و به لوتفی
 له سکی دایک دهرتان نه مینن له پاش نه و هندیکتان نه میلیته و بو نه می بگن به ژیری و
 هیزی تیروته و اتان، دوای نه و به میننه و تا نه گنه پیری.

وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَقَّى مِن قَبْلٍ وَيَلْبَغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾

﴿وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَقَّى مِن قَبْلٍ﴾ هەندىكتان ئەمرىنرەن پىش ئەو ئەم ھەموو قۇناغانە بىرەن يان
ھەندىكتان ﴿وَلْيَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى﴾ بەم جۈرەى كىرد بۇ ئەمەى ھەركامتان بىكەن بە ئەجەل و
ماوەى دىيارىى كراو بۇ ژيانقان كە نەلىى پىش ئەكەون و نە لىى دوا ئەكەون... ﴿وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ﴾ بۇ ئەمەى ژىرىى و فامتان بىن، بىر بىكەنەو لەم ھەموو دەلىل و بەلگە پوونانە تا
بۇتان دەرکەوئى كەسنى كە ئادەمى لە خاكەو بىننى بەم ھەموو قۇناغانەدا تا بىكات بەم
ئادەمىە پىكە و پىكە كە ھەموو ژىرىى لە پىكە ھاتنى ھەموو ئەندامىكدا سەرگەردانە، ئەو
كەسەى كە ئەمانە ئەكات زۆر ئاسانە بۆى كەلە پاش مردن و بوونيان بە خاك ھەمىتر لەو
خاكە دروستيان بىكاتەو وەكو يەكەم جار.

دواى ئەم ھەموو بەلگە و نىشانە پوونانە ئەفەرموئى: ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ خوا
كەسنىكە كە زىندوو ئەكاتەو و ئەمرىننى بە شىوہىەكى گشتى. زىندوو كىردنەو و مراندن كە
نىشان ئەدات، ئەك تەنیا بۇ ئادەمى يان ھەموو گىانلەبەرىك، بەلكو ھەموو گىانلەبەرى تىرىش
ئەگرىتەو وەكو دارو درەخت و ئەو ناوكە و سەوزەىە، بەراستى مردن و ژيان و زىندوو
كىردنەو و مراندن بە شىوہىەكى گشتى زۆر جىگەى سەرسوپمانە و زۆر بەھىزو بەتىن ئەدا لە
دل، لەبەرئەو قورئان ئەو ھەموو جارە باسنى ئەفەرموئى، ئىنجا نىشان ئەدات ئەك تەنھا
زىندوو كىردنەو و مراندن، بەلكو ھەموو شتىك بۇ خوا ھىچى تى ناچىت ھەر ئەوہى ئەوئى
وئست و خواھىش پووى تى بىكات، ئىتر ھىچى تى ناوئى. ئەفەرموئى: ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ ئىنجا كاتىن خوا بىرىارى ھەر شتىكى دا ھەر ئەوہى ئەوئى كە بىفەرموئى: ببە ئىتر
بى تەفەرە و دواكەوتن ئەو شتە ئەبى.

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يُضَرَّفُونَ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا
 أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

دوای نهمه همراه همینانی نادمی به و جزوه نیشان دا که زود پوون و ناشکرایه دستى
 قودرتهى خوا شو هموو قوناغهى پى نه پى و پى نه گیهنى تا نهکات بهو گیانله بهره
 نایابه که جلهوى ژیان نه گریته دست، دوای شو هموو بهلگه و نیشانه ناشکرایانه نیتر
 دمبازى و دمه قالى بن بر واکان زود جینگای سهرسوپمانه و باور نه هینان به قورشان باور
 نه هینانه بهو هموو پراو و نایینه پاکانهى که شو پیغه مبرانه هینایان به شیوه یهکی
 گشتى. له بر نه وه به سهرسوپمینه ریه و باسى دمبازى و بن بر وایى بن باور هکان نهکات
 بهو هموو نایته و نایینه کانه وه و هر شه یهکی زود سامناکیان لی نهکات له شیوه یهک له
 شیوه نامه مواره کانی پوزى دواییدا نه فرموى: ﴿ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ
 يُضَرَّفُونَ ﴾ نایا تهماشای که سانیکت نه کرد که دمبازى و موجه له نه کن له نایته و بهلگه و
 نیشانه کانی خوادا؟ نایا سهرت سوپنامینى لیان کهوا چون ژیرى و فامیان ترازینراوه له
 پىنگى راسته وه بو پىنگى لارو چهوت؟ نایا چون لادراون له بینینى شم بهلگه و رابه رانه؟

﴿ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ﴾ نهوانهى که شم دمبازیه نه کن
 که سانیکن که باور میان نیه بهم پراوهى که قورنانه و به هموو شو نایین و په یامهى که
 پیغه مبره کانمان پى نه رهمانه کردوه، واته نه مهى شم بن بر وانه زود جینگای بیزارى و
 سهرسوپمانه، چونکه زود بن جى به.
 نه مانه هر چند به دیمه بن باور په که یان دهر باره ی تهنها پراو و پیغه مبره که که
 قورشان و حزره تى محمه (ﷺ) به لام له راستى دا بن بر واییه که یان بوو نهکاته هموو نامه و
 پیغه مبره کانی تریش، چونکه شم پیغه مبره، نوینهرى هموو پیغه مبره کانی تره، قورشان
 پالفتهى هموو نامه کانی پیشوه، به هوى نه وه شم هر شه سامناکه نهکات، ﴿ سَرَقَ
 يَعْلَمُونَ ﴾ له مه و پاش نه زانن توله ی شم بن باور وى و دمبازیه یان. ﴿ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ
 وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴾ شو کاته ی که کووت و زنجیر وا له ملو قاچ و دستیاندا له کاتیکدا که
 به سهر و بوودا رانه کیشرین

فِي الْحَمِيمِ نُورًا فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَذْخَلُوا أَتُوبَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا فِئَسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

﴿فِي الْحَمِيمِ نُورًا فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ لهناو ناوینکدا که گه یشتووه ته نهوپه‌ری گهرمی. نینجا
 لهناو ناگردا رانه‌کیشرین و پی و ناو دهرین، واته په‌نا به خوا دواى نه‌مه بهو شیوه
 پرسوایی و بن‌نابروویی به‌پودا رانه‌کیشرین نینجا نه‌به‌سترینه‌وه و چه‌بس نه‌کرین هندی
 جار له‌ناو نه‌و ناوه‌دا هندی جاری تر له‌ناو نه‌و ناگره سه‌خته‌دا پی‌ی نه‌سوتینرین و نه‌و
 ناگره‌یان پی تاو نه‌دری. واته به چهند جور عزاب نه‌درین، نینجا له‌ناو نه‌و عه‌زابه سه‌خته‌دا
 نیجگار باریان گراتر نه‌کرئ به تانه و ته‌شمر پیدان و په‌زیل کردن و ته‌نگه‌تا و کردن وه‌کو
 نه‌فهرموی: ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ سه‌ریا‌قی نه‌وه‌مووس‌زاسه‌خته
 که‌وان تنییدا به ته‌سه‌روه پی‌یان نه‌گوترئ: نایا له‌کوین نه‌وانه‌ی که‌له دنیا‌دا نه‌تانکردن به
 شه‌ریکی خواو چاوه‌پروانی تکا و نزاتان لی نه‌کردن و به‌گوئی پیغه‌مبه‌ره‌کانتان نه‌نه‌کرد؟
 نه‌وانیش به داخ و چه‌سه‌ره‌ته‌وه وه‌لامیان نه‌ده‌نه‌وه ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ نه‌لین ون بوون لیمان
 ناگامان له یه‌کتر نیه. ﴿بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ به‌لکو دهرکه‌وت له‌مه‌وپیش نزاو
 هاوارمان له‌شتی په‌په‌پوچ و شتی به‌تال و بن‌نه‌ساس کردوه. ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾
 نابه‌و شیوه‌یه خوا بن‌باوه‌ران گومرا نه‌کات. نینجا نه‌فهرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي

الْأَرْضِ بِعَيرِ الْحَقِّ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ * أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٠٠﴾

عزابه تان به هوی شهوه یه که له دنیا دا که شخه تان نه کردو خوتان به زل دانه نا له زهوی دا به ناهق و خوتان به زلتر نه زانی له هوی گهردن که چ بن بو فرمانی خواو پیغه مهران، زور به کیهف و ناهنگ بوون بهو ناهقیهی که له سهری بوون: برونه ناو دوزه خوه بی پرانه وه له قاپانهی که بوتان دیاری کراره وه کو نه فرموی له سوره تی ﴿الحجر﴾ دا: ﴿لَمَّا سَبَعُ أَبْوَابَ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾^۱ که واته زور خراپه جیگا و ماوای نهوانهی که له ناستی هق ته که بوریان بووه و دانیان پیادا نه نه نا. خوا په نا بدات و اهر نه که وی نه م هموو کو و زنجیزو به پرودا پاکیشان و به ستنه وه و به ند کردن له ناو ناو ناگردا — که گوترا — هموو نهوانه پیشه کی نه بن بو چوونی ناو دوزه خ وه کو له سوره تی ﴿الصافات﴾ دا باس کرا که زه قومیان دهر خوارد نه درئ و له ناوه گرمه ی که تیکه لی کی م و زوخی نه بی نه یکن به سهری دا، نینجا نه برین بو ملبه ندی خویان له دوزه خدا. له م کاته دا که شیوه ی زه لیلی و ریسوایی و سزای سهختی نه پراوه ی تاوانباره کان نیشان نه دات، نهوانه که به ناهق خویان به زل نه زانی و ده مپازی و موجه له یان نه کرد له نایه ته کانی خوادا.

^۱ بو دوزه خ حوت قایی هیه، بق هر قاپیه ک به شو کومه لیک دابه ش کرایی دیاری کراره هیه.

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْفَ نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ فَإِنَّا نُرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾
 وَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا
 كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ بِشَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

لهم کاتدا تهمئی پیغمبر (ﷺ) نکات و وهستی بؤ نکات به سمبر کردن لهسر خؤ
 به زل زانی و دهمبازی نهو بی پروانه دنیایی به به لینی خوا. ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْفَ
 نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ فَإِنَّا نُرْجِعُونَ﴾ مادام پاشه پوژی نهو بی پروایانه نهو هیه، کهواته
 سمبر بکه چونکه بی گومان به لینی خوا به تو هق و راسته و دیته جی و نهو هره شهی که
 کردوویته لی لهوانه نهی هینیتته دی. جا نیتر نه گهر هندی لهو هره شهیانهی که کردوومانه
 لینیان هیئامانه جی لهکاتی ژیانی توداو پیشانمان دای تا به چاری خؤت بیبینی، یا نه گهر
 مراندمانیت و پیشانمان نه دایت هره جور ببی نهوانه پرگار نابن چونکه هر بؤ لای نیمه
 نه گهر پینرنهوه له پوژی دوا پیدا.

خوای گهره هندی لهو هره شهیانهی هیئایه دی تا پیغمبری خوشهویست (ﷺ) به
 چاری خوئی بینی وهک کوشتن و به دیل گرتنی زوربهی نهو سرکه شه بی پروا و ستم کارانه
 له پوژی به دردا تاوای لی هات نهو هندی پنه چوو به تهوای هموو گهر دن که چ بوون بؤ
 حوکمی خوا له پوژی فهتی مه که دا. له گهل نهو دا به سافی نهو به لینهی پنه دا، به لکو له
 نه گهر و نه گهر دا هیشتیه وه بهو جورهی که نایه ته که نیشانی دا. نهو هیش حیکمه تیک و
 مه به سستی گرنگی تیدایه: نهوه تهمئی و فیرکردنی پیغمبری (ﷺ) تیدایه به مه که له
 گه یاندنی فرمانه کهی دا هیچ مه به ست و نارهنوویه کی خوئی نیه، جگه له به جی هیئانی
 فرمانی خوا و رهامه ندی خوا و هموو شتن له دل دهرکات ته نانهت دلی نه به ستن به
 نارهنووی بیبینی توله سهندی خوا له دوژمنه کانی نایینه کهی که نهو هیش زور زور سهخت و
 کرانه له سر دل، خوای گهره بهم جوره تهمئی کرد و تی گه یاند تا دلی به تهوای پووت

ببین له هموو شتیک جگه له خواو پاک و خاوین ببین له هموو شتیکی تر با شو شتهش بریتی بیت له زال بوون و سرکهوتنی نایینی خواو توله سهندن له دوزمن و ریگرهکانی نایینی خوا. نا نهویه نهدهبی راستهقینه له خوا. نا نهویه پووت کردنی دل له هموو شتی جگه به خوا. نا نهویه پهرستنی خوا به تاك و تهنیا.

خواینداوهکانی هم نوممه ته ههنگاو به ههنگاو به ریبازی پیغه مبه ره که یاندا پویشتن و ریگاکهی شویمان دایه بهر، دل و دهرونی خویمان پاک و خاوین کرد تهنیا بو خوا به هوئی نهوهوه خواش یارمه تی دان و سهری خستن و گهیشتن به پلهی بهرزی پهزامهندی خوا. هه رکس بیهوئی به شداری نهوانه بکات له گه یاندنی نایینه که ی خواو بانگی خه لکی بکات بو سایه ی نهبن وهکو نهوان ریبازی پیغه مبه ر (ﷺ) بگرت، جگه له وه چاره و ریگهی تو نیه، چونکه تهنیا نهوه ریگهی خوییه و جگه له ریگهی راستی خوا ریگهی راستی تر نیه.

ئینجا هه ندیکی تر ته من ی پیغه مبه ر (ﷺ) نهکات و دلنه وایشی نهکات به مه ی که هم فرمانه تهنیا به و نه سپیرواره، به لکو له پیش شو چهنده ها پیغه مبه رانی تر په وانه کراون و به سه رها تی هه ندیکیانی بو باس کردووه و هموو دوو چاری سزاو زه حمه ت بوون له لایه ن بی پروا کانه وه، هه رچهنده شو پیغه مبه رانه - سه لامی خویان لی بیت - هه موویان مو عجیزه و نیشانه ی پیغه مبه ریتیان به دهسته وه بووه، به لام بی پروا کانه له بهر لاری خویمان گوئی یان نه داوه به و مو عجیزه و ده لیلی تر که خویمان هه لیان نه براردوو داویان نه کرد، شو پیغه مبه رانه ش - سه لامی خویان لی بیت - ناواتیان نه خواست که خوا کاریکی وایان بو بکات ده لیل و نیشانه یه کی وایان بداتی په کی بی پروا کانه بخات و هیج ریگهی ته ک و جمیان نه هیلی. به لام خوا نه وه ی نه کردووه، چونکه هه موو شتی شوین و کاتی خوئی هه یه به لای خواوه و خوئی نه زانی چی مه سلحه ته و شو پیغه مبه رانه سه بریان کرد تا کاتی سزای خوا هات شو کاته چا کانه پزگار بوون و نا پاکان به ریاد بوون. نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْ قَبْضَتِنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْضُصْ عَلَيْكَ﴾ به راستی پیغه مبه رانه له پیش تووه په وانه کردووه بازئی له و پیغه مبه رانه مان بو باس کردوویت له مه و پیش و بازیکمان بو باس

نەکردوویت، واتە ئەم کارەى بۆ تۆ سپىراوە بەکەم جار نى، بەلکو لە پىش تۆو چەند پىغەمبەرى تر پەوانە کراون کە سەرگوزەشتەى ھەندىکیانمان بۆ باس کردوویت و لە باسى بەسەرھاتى ئەوانەو دەرەوتوو کە پىگەيان گەياندننى فەرمانى خوا بوو، ئىتر خۆگرتن تا خوا بپىارى خىوى جى بەجى کردوو ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ھىچ پىغەمبەرىک پىگەى نەبوو و نەیتوانىو ھىچ موعجىزە و نىشانەىک بىنى بۆ قەومەکەى بە نىزن و پازى خوا نەبى، چونکە موعجىزە و ھکو ھەموو شتئ تر تەنھا بە دەست خواىە، بەخششنىکە لەلایەن خواو بە گوێزەى زانىن و ھىکەتى خۆى، ھەر پىغەمبەرى جۆرە موعجىزەىکى داوھتئ بەبئ دەسلات و ھەلبژاردنى نە پىغەمبەرەکە و نە کەسى تر.

دال و دەروونى ئادەمى با پىغەمبەرىش بى، ھەموو کات بە سروشت ئاواتە خوازەو ئارەزوى وایە ئەو پىگە و ئایىنەى کە لەسەرىەتى زال بىئ و ئەوانەى کە چەلان بەرچەلانى و ھەستاون و پەکیان بەھووت و گەردن کەچ بىن، بەھوى ئەو ھەو ئارەزوو کراو کە خواى گەورە کارىکى و ابکات بەلگە و نىشانەىکى و ئاشکرادەرخات کە ماو نەمىنئ بۆ کەس بەر بەرەکانئى بکات یان پەلپى تر بگرتئ. بەلام خواى گەورە بەو جۆرەى نەکرد، بەلکو وىستى کە بەندە تايبەتەکانى پىگەى ئارام و خۆگرى پووت بگرن، توئشوى ئەو پىگە سەختە درژەيان ھەر ئەو ئەبئ، ئىش و کارىان تەنھا گەياندننى فەرمانى خوا بىئت، ئىتر ئى گەرىن بۆ خوا و بىدەنە دەست خوا. ھەر ھەوا خواى گەورە وىستى کە ئادەمى تئ بگەن لە پادەى پىغەمبەرىتئ، نزىکى نەکەنەو لە سنوورى خواىەتى، تئ بگەن کە پىغەمبەران – سەلامى خوايان لەسەر بىئت – بەندەى خان، خوا بە لوتف و مېھربانى خۆى جوئى کردوونەتەو و ھەلى بژاردوون لەناو بەندەکانىداو فەرمانى بۆ ديارى کردوون، ناتوانن لەو ھى خوا بۆى ديارى کردوون لابدەن و لى تىپەرن، ھەولیان نەداو کە لەو تىپەرن و لابدەن، ھەر ھەوا با نەزان بزانئ و تئ بگات کە تەفرەدان و دواخستئ یان جى بەجئ نەکردنى ئەو موعجىزانەى کە داوايان نەکرد لە پىغەمبەرەکان مېھربانىەکى زیادە بوو، چونکە مۆلەتى تىدا بوو ئەو ھىش مېھربانىەکە بە تايبەتى بۆ ئەم ئوممەتە کە خوا وىستى تا جىھان ھەىە بىمىنئتەو،

فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
 فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

چونکه ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾ کاتئی که سزای خواهات
 بهوی بپوا نههینانهوه بریاری راستی و تهاوی دهرئهکری و کار له کارهگا نهترازینری نیر
 مؤلت نامینن بؤ گهپانهوه. بهلکو نهوهی لهسه رینگای راسته پرگار نهکری و سزای نههلی
 بهتالیش نهدرئ و لهو کاته دا نهوانهی که سه رکیشیان بهکارهیناوه و پهلی موعجیزه
 تایبتهی نهگرن، نهوانه هموو تیا نهچن و زیانبار نهبن. کهواته نهو تفرهردان و جی بهجی
 نهکردنه که باس کرا هئی بوو خوی گهوره فراهه می هینا بؤ گهپانهوهی نهو پاخییانه یان
 پؤله و نهوه یان، واته نهگه نهو پهپ و بیانوهی که گرتیان جی بهجی بکرایه هر بپوایان
 نه نههینا بهوینهی گله بین پراکانی تر، نهو کاته نهبویه نهمانیش وهکو نهوان له ریشه
 بهینرانایه وهکو له چند نایه تیکی تریش دا دهست نیشان نهکات بؤ نهوه، یهکی لهو نایه تانه
 له سوره تی ﴿الإسراء﴾ دایه، نه فرموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾^۱
 نهو موعجیزانهی که بین پراکانی نهو نوممه ته داویان نهکرد له پیغه مبر ﴿قورئان له
 چند شوینیکدا باسی نهکات، پروترینی نهو شوینانه نه مهیه کهله سوره تی ﴿الإسراء﴾ دا
 نه فرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّى تُفْعَرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَبُوعًا﴾ ﴿١٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ جَنِّيلٍ
 وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ جَلَلَهَا تَفْجِيرًا﴾ ﴿١١﴾ أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كَيْفًا أَوْ تَأْتِي بِنَالٍ بِاللَّهِ

^۱ هیچ شتی بهرگی نیههی نهکرد له بهجی نههینانی نهو موعجیزانهی که بین پراکان داویان نهکرد مهگه نهوه که
 وینه که مان فراهه م هینا بؤ بین پراکانی گله پیشوه کان، که چی دوی نهوه هر بپوایان نههینا بهوی نهوه وه نیههش
 نهوانمان له ناو برد، واته نه زانین نهمانیش هر بپوایان نههینا، نهو کاته به گویره یای خؤمان نهمانیشمان له ناو
 نه برد، بهلام ویستمان وانه بوو نهوه یان بهسهر بیت، کهواته نایه په لپه که یان بهجی بینین.

وَأَمَّا بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ رَقٍّ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُؤْيِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ. ١

نينجا سهرنج پرائه کيشن بؤ نو هه موو به لگه و نيشانه پوونانه که وان به پيش چاو مانه وه، به لام به هؤی دهق پئوه گرته وه بوون به شتيکی عاده تی، هيچ سهر سوپ ناميني نبيان له گهل نه وه شدا هيچ جياوازيه کيان نيه له داوا کرا وه کاني نه وان، نه فرموي: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خوا که سينکه که نه مالات و حوشترو په شه بؤ ئيوه فرامه مينا وه ﴿فَلْيَرْكَبُوا مِنْهَا﴾ بؤنه مهي سواری بگن به هندی کيان ﴿مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُوت﴾ هندی کيشيان بخون ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ بؤ ئيوه هيه تياياندا چند سوود و کهک و بهرزه وهندی و دست کهوت وهک پون و شير و ماست و هه موو خورا وه کاني تريش و پيست و موو بهرگن و کورگ که نه مانه باشترين خوراک و پوشاک و فرش و پيخه فيان ئي فرامه ديته. ﴿وَلْيَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه و لاخ و مالاتي دروست کردوه بؤنه مهي به سهر پشتي نه و لاخه سواريان وه بگن به پيوستيه که له دلي خوتاندا هيه، اته هر پيوستيه کتان هيه که به پياده چنگتان ناکه وي به هؤی سهر پشتي نه و لاخانه وه دهستی بخن، له و کاته دا پيوستى زؤرى گرنگ هه بووه چنگ نه کهوت به سواری نه و لاخانه نه يي، ههروه ها ئيستايش که هؤی هاتوچؤو گواستنه وه زؤر زؤره هر پيوستى هيه به و لاخى بارى و سواريان له ريگاي تهنگ و کهژو کوساره کان ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ لَحْمٌ طَرِيدٌ﴾ له سهر پشتي نه و لاخانه و له ناو که شتيدا ئيوه هه لئه گيرين و هاتوچوتان پي نه کرى.

١ بئېرواکان و تيان به پيغه مبه (ﷺ) هه رگيز بروت پي نامينين تا کاني و چه شه به کمان له م زهويه بؤ هه لئه قوليني يان باغيکت ببئ له خورماو تري و ميو، نينجا جؤگه و پوويارى زدر هه قولئ له ناري دا، يا تا خراو مه لاتيکه نه هيتي ببنه شابهت بؤت که پاست نه که ي، يان خانويه کي له نالتوونت نه يي، يان تا بهرزه ببينه وه به ره و ناسمان. ئيمه هه رگيز بئوا نامينين به گه بيشتر و بهرزه بوونه وه که هه تا نام و نووسراوي کمان به سهرانه هيتيه خوار که خؤمان بيخوينينه وه، اته نامه يک له لايه ن خاوه بيت پشتگيري راستى چوونه که ت بکات.

وَتُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا آغَتْ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾

دروست کردنی ئەم مالات و حیوانانە هەر جوړنکیان به شیوه و شکل و ژیر بار کردنیان بۆ ئادهمی به ئارەزووی خوڤیان به کاریان بینن له نیش و کار و پیوستی خوڤیان له گەل ئەم هەموو سود و کەلک ئی وەرگرتنەدا له خۆراک و پۆشاک و کەرەسەیی مال و دروست کردنیان و گێرانیان به سەرچاوهی ئەم هەموو خێرو بەرەکهتە گەورەترین موعجیزەییە و بەلگەییەکی پوونە لەسەر بئێسنووری دەسلالات و زانیان و کاردروستی خۆی گەورە. هەر و هەر فەراهم هیئانی کەشتی بە جوړی کە بگهڕی بەسەر ئاوا بەبا یان بوخار یان به ئەتۆم یان به هەر شتیکی تۆ بئێ له هیزو وزەکانی تر کە خوا دروستی کردوون لەم بوونە وەرەدا له پێک هیئانی ئەم هەموو شتانە کە بوونەتە هۆی ئەم کارە گرنگە کە ژیان لەسەری پارهەستاو. ئەمانە و وینەیی ئەمانە هەموو بەلگە و پابەری پوونن خوا نیشانی داوین وەکو ئەفەرموی: ﴿وَتُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ خوا بەلگە و نیشانە ناشکرکانی خۆیتان نیشان ئەدات، ئایا ئینکاری کام لەو بەلگە و نیشانانەیی خوا ئەکەن؟ واتە شتەکان زۆر پوونن و ناشکران، کەواتە زۆر بئێ جئییە ئینکار کردن و باوەر پئێنە هیئانیان. بەئێ زۆر بوو و زۆر هەییە کە ئینکار ئەکات و دان نانی بەم شتە پوونانەدا لەبەر ئەمە زۆردارێکی داگیر کەرە مەترسی هەییە له ئەمانی زۆر دەسلالاتەکی، چونکە ئەزانن کە هەقە هات ئەدا لەو هەموو پڕوپووجەیی کە بنهڕەتە بۆ دەسلالات و زۆرەکی یان لەبەر ئەمەییە مەزەهەب و ئایینیکی دا هیئانە ناگونجی لەگەل بیرو باوەر و بەرنامەیی خوادا ئەزانن کە ئەم هات ئەبئێ تەشریفی ئەو پڕوات، کەواتە به هەموو جوړ هەول ئەدات و دەمبازی ئەکات بۆ پاراستنی عەقیدە و مەزەهەبەکی خۆی، یان هۆی ئینکارییەکی ئەویە ئەوانەیی کە بەناو هەلگری ئالای ئایین لایان داو له بەرنامەیی خوا و شتی پڕوپووجی زۆریان تیکەل کردووە و کاری ناپهوا و ناجۆری زۆریان هەییە، له داخی ئەوانە خەلکی یاخی ئەبن له هەموو ئایین و عەقیدەیی ئاسمانی، وەکو کاتی خۆی له ئەوروپا

پروی دا له چهرخه کانی ناوه راستدا، هروه ها له ناو جیهانی نیسلا میشدا دور که تنه وه له قورئان و ره و شتی پیغه مبر (ﷺ) به هوی نه وه حقیقه تی نایین و بهرنامه بی وینه که ی خوا شاراوه و نه ناسراو بوو، له شوینی نه وه شتی پروپوچی زور و زه بهنده بلا و بووه وه که هه روا به ناسانی نایه ته ژماره و باسه که ی کوتایی نایه ت، به هوی نه وه نه قام و نه زان پشتیان کرده نایینه بهرزه که یان، چونکه لایان و ابو بهرزی نیسلام بریتیه له و پروپوچی که بلا و بوونه ته وه و بیستوو یانه، نه گه راستی نیسلام بوون بوایه ته وه مه بده نه کانی به و جوړه نه شاراویه نایا چ عه قیده و مه زه بی پروی هیه خوی درخت له ناستی عه قیده و مه بده نه کانی نایینی نیسلام!؟

ئینجا کوتایی سوره ته که نه هینی به ترساندن ی برواکان به پاشه پروژی سهخت و توله و سزای وینه نمان به وینه ی گه ل و نوممه ته پیشووه کان، نه فهرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نایا نه م بی بروایانه نه گه پاون به زه وی دا تا ته ماشا بکه ن و ببینن که نایا چون بو پاشه پروژو توله ی نه وانیه که له پیش نه مانه بوون، له بی برواکانی گه له پیشووه کان ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً وَءَاتَارَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانیه پیشووه له مان زور تر بوون و هیزو بهر هه میان له مان به تین تر بوو ﴿فَمَا آغَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ که چی هیه سوودی پی نه گه یانندن هرچی بهر هه موو زانیاری و نه و شتانه ی فراهه میان هینابوو، که شخه و شانازیان پیوه نه کردن، به لکو نه وانیه بوون به هوی نه گبه تی و تیا چوونیان وه کو وهر نه گیری له م فهرموده وه: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئینجا کاتی که پیغه مبره کان یان هاتنه سهریان به و به لگه و ده لیله پرووانه وه گوئی یان نه دا پی یان و شادمان بوون به و زانیاری و پیشه سازیه ی که لایان هه بوو، چونکه زانین و زانیاری به بی باوه نه بیته به لایه کی ناله بار چاوی دل کویر نه کات و سرکه شی و لاره جله وی فراهه نه هینی، خاوه نه که ی خوی ناسن و خوی ئی نه بن به شت و گالته و لاقرتی نه کات به هه موو تر سینره و پینمونی که ری نه و کاته دو چاری سزای خوا نه بن وه کو دهریاری نه و بی بروایانه بوو وه کو نه فهرموی: ﴿وَوَاقٍ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ چوار دهری دان توله و سزای نه وه ی که نه وان لاقرتیان پی نه کرد، واته بی برواکانی گه له پیشووه کان کاتی که له تاواندا گه یشتنه نه و پهرو گالته و لاقرتیان کرد به پیغه مبره کان و نه و نایینه ی بویان هینا، کاتی وایان ئی هات سزای خوا هاته سهریان و دهریدان

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ، وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ
 يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسًا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ، وَخَيْرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ، وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ نینجا کاتی که سزای
 به تینی نیمه یان بینی تیگه یشتن له هله و نه زانی خو یان و په شیمان بوونه ره له تاوان و
 بی پروایی خو یان، وتیان نهوا باوهرمان هیئا به خوا به تاو و تنیا و باوهرمان نیه و دان
 نانین به وهی که کردمان به شهریکی خواو به هوی نهوه بووین به بت پرست و موشریک.
 به لام گهرانه وه و باوهرمان که یان له راستیه وه نبوو، چونکه له ناچار پیدا بوو له کاتی نه بوو.

﴿فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسًا﴾ به هوی نهوه و باوهرمان که یان هیچ سوودی پی نه گه یانندن
 له کاتهدا که سزا سه خته که ی نیمه یان دی چونکه ﴿سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ خوا باوو
 ره و شتی و هها تیپه ری کرد بوو له مه و پیش له ناو بنده کانیاندا که نهو جوړه باوهرمان گهرانه وه
 وهرنگری ﴿وَخَيْرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ له و شوینه وه له و کاتهدا بی پرواکان ره نجه پرو و زهرمه مند
 بوون، نا بهم شیوه به تینه سوره ته که ی کوتایی پی هیئا، شیوه ی داگیر کردن سزای به تینی
 خوا که چوارده وری بی پرواکان نه دات و نه و انیش نه که ونه ترسو و لهرزو هاوارو باوهرمان هیئان
 به بی نه مه ی سوو دی شی لی و مرگرن. خوا په نامان بدات له قارو خه شمی خو ی آمین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، فَرَأَىٰ أَنَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

سوره تى ﴿فصلت﴾ مهككتهتوه ٥٤ نايهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سورهتەش وهك سورهتەكانى ترى مهككەيى باسه سهرهكیهكانى باسى خوايهتى خوايه به تاكو تەنياو باسى زيندوو بوونهوهو ژيانى پوژى دواييه، هه موو باسى وهحى و پهيامهكەى خوايه كه هه موو پينغه مبه رانى پئ پهوانه كردوو، له گەل ئه و باسه سه رهكياهنا دا باسى شيوهى بانگ كردن بو خواو سيفهت و پهوشتى بانگ كه ران و هه رچى له م سورهتەدا پوون كردنهويه بو ئه و كاره گرنگانه. بو پوون كردنهويه ئه و مبهستانه چهند بهلگه و نيشانه يهكى ئاشكرا نه مينى، بهلگه ي دهروونى و بوونه وهرى، ئينجا خهلكى ده ترسيئى له باوه ر نه مينان و سه رنج راده كيئشى بو له ناو بردنى بئ بپرواكانى گه له بئ بپرواكانى رابردوو له دنيا دا، شيوهى سهخت و سامناكيان له پوژى دوايى دا، له مه و پاش دينه سه ر ته فسيري ئه و نايه تانه ي كه هاتوون له م باره ي وه و به ئيزنى خواى گه وه له كاتى ته فسيري ئه و نايه تانه دا ناماژو ده ست نيشان ده كه ين بو يان و له دوا دوايى سوره ته كه دا سه رنج راده كيئشى بو ئه و بهلگه و نيشانانه كه خوا به ليئنى داوه نيشاندا نيان له داها توودا تا به هو ي ئه وه وه هه ركه س بئ به ش نه بئ له قام و ژيريى دان بنيت به په روه ردا گارى خوادا.

ئينجا به گرنگى گوئى بگرين له م سوره ته پيروژه نايه ته كانى بدات به گوئى و ژيريماندا و داوا ده كه ين له خواى ميه ره بان سوود به خشان بكات پئ يان له يه كه م جاره وه ده فهرموى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * حَمْدٌ * تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له چهند سوره تى كدا سه باره ت به م پيته پچراوانه راي زانا يانمان باس كرد به تايبه تى له سوره تى ﴿يس﴾ دا كه ئيراده ي خوا و ابو له يه كه مجاره وه ده ستم كرد به ته فسيري ئه و سوره ته. هه روه ها جارئ له دلما يه كئ له و رايانه به ميژتروه و باشترايه وهك زور له زانا يان ده فهرمون بليئى: (الله اعلم بذلك) له سه ر هه ر بار ئه مه وه رده گيرئ به به ر ئى بپرينه وه ي هه موو كه س - به تايبه تى گه لى عه رهب كه له يه كه مجاره وه ئه م قورئانه يان چوو به گوئچكه دا - به ر ئى بپرينه وه يان به مه ي ئه م قورئانه

پیک ماتوو له وته و پیتانه که خوځان و وته و تاري ئی پیک دینن، چند جار بهریان ئی
برایه وه نهگه ر نه م قورثانه له لایه ن خواوه نه هاتایه و وته ی پیغه مبر بوایه ده بوو نه مانیش
بتوان وینه ی بلین و هه لیشیان داو نه یانتوانی که وا نه گه ر باوه رنه مین نه بی دوو چاری
خه شم و سزای خوا بین.

ئینجا خیلای زانیان هیه له هونینه وه و ترکیبی نه و وینه له گه ل و ته ی پاش
پیته کاندای، وه که له چند شوینیکدا باسما ن کرد بالیره له گه ل جوړیکیان برۆین، بلین: نه و
دوو پیته مبتدایه و ﴿تَزِيلٌ﴾ له لایه ن خوی له وینه ی نه م دوو پیته هینراوه خواوه وه یه ﴿رَحْمَتِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له لایه ن خوی ره حمان و ره حیمه وه، نه م خه به ره ده ست نیشانه بوئه وه ی
هینانه خواوه وه ی نه م کتیبه ماتوو له بهر به زه یی و میهره بانی خوا به هه موواندا، هه رچه ند
بو هه ندی که ی مایه ی سزا و خه شمی خوایه که پشتی تی ده که ن، به لام نه م کتیبه ماتوو بو
هه موو چینه کان تا پوژی دوا یی، که واته نه گه ر بو تا قم و چینی ره حمه ت نه بی بو چینی تری
پاش نه وان هه ر نه بی به ره حمه ت نه وه تا له سه ره تایشه وه به و جوړه هات له نه بوجه ل
عیکریمه په یدا بوو، له وه لید خالید په یدا بوو، له عاص هه مره ات، هه روه ها... جاله به رنه وه
له م نوممه ته دا سزای به به ر کردن نه هات وه کو له نوممه ته پینشووه کاندای وا هات... عادو
سه مودو حیجرو نه یکه و لوط.

ئینجانه و نامه یه بوون تر ده کاتوه و کارومه به ستی دیاری ده کات و ده فرموی: ﴿کَتَبَ
فُصِّلَتْ آيَاتُهُ. قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نامه یه که نایه ته کانی جیا کراوه ته وه و به ش به ش کراوه
به بریارو نه حکام و ناموژگاری و داستا ن و چیرۆک و به لین و هه ره شه و ترساندن، هه ق و
ناهه قی جیا کردوه ته وه له یه ک، هه روه ها ماتوو به پی ی هه موو جوړه ته بیعه ت و ژیری و
بوچوونی جوړاو جوړی ئاده می، به پی ی حاله ت و به سه ره اتی ده روونی و مه به ست و نامانجی
هه موو گه ل و چینیک، ئینجا سووک و ناسانه و خوینراوه یه که به زمانی عه ره بی بو گه ل و
نوممه تی که ده زانو لئی تی ده گه ن و ناماده ییان تیدایه بو زانین و ناسین، نه مه به نه زه ر
نه و یه که م چینه که گه لی عه ره ب بوون، به نه زه ر غه یره عه ره به کان ناسانه به ته فسیره
ته رجه مه کردن به هه ر زمانیکی تر وه که له سه ره تاوه پومی و هه به شی و فارسی لییان هات و
باوه ریان پی هیناوه فیروون وه که عه ره به کان. سوپاس بو خوا له م چه رخی تازه دا به هه موو
زمانه کانی ته فسیره و ته رجه مه کرا و له به رنه وه به فراواتر نه هلی ولاتا ن ناشنا بوون به م
قورثانه.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ
 وَفِيْءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّنَا عَمِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
 يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ

ماتول ئەم قورئانە بۆ ھەمووانە ھەتا دنیا دنیا، خۆی میھربان ھۆی ناسین و زانیینی
 بۆناسان دەکات، ئینجائەم قورئانە ھات ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بە موزدە دەر بە شوین کەوتووھکانی و
 ترسینەری بئبرو و یاخیەکان. ئەم قورئانە عزیزە بەم جوڑە ھات کە باس کرا ﴿فَأَعْرَضَ
 أَكْثَرُهُمْ﴾ کەچی زۆرەیی خەلکی پشتی تێکرد و پەوی ئی وەرچەرخاند ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾
 کەواتە ئەوانە بیسەر نین و نایبستن بە بیستنی کە سوودی ئی وەرگرن، بەلکو نایانەوی
 بیبستن و لینی تێبگن، وەک لە بارەیانەوہ ئەفرموی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِيْءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّنَا عَمِلُونَ﴾ ئەو بئبروانە و تیان دلەکانمان لەناو چەند
 بەرەست و پەردەیکەدایە لە بیستن و وەرگرتنی ئەوہی تۆ بانگمان دەکەیت ئەی محمد، لە
 گوێچکەماندا کەری ھەیە و لە نێوان ئیمە و تۆدا پەردەیکە ھەیە و ھەرگیز بە گوێت ناکەین،
 کەواتە تۆ کردەوہی خۆت بکەو ئیمەش خەریکی کردەوہی خۆمانین و بۆی ھەول ئەدەین کە
 خۆمان ویستوو مانە و ئەمانەوی. ئەو بئبروانە ھەلوئستی بەدیان لەگەڵ پیغەمبەری
 نازیزدا (ﷺ) جوڑا و جوڑبوو، ئەمەیی ئیرە جوڑیکە لە جوڑە بەدەکانیان و ئەویش وازی
 نەدەھینا و لەسەر فەرمانی خۆی بەردەوام بوو، دیارە شوین کەوتووھکانیشی لە چەرخی
 خۆی دا ھەر بەو جوڑە بوون و ئەبئ ھەموو باوہردارە راستەکانی پاش ئەوان تا پۆژی دواپی
 ھەروابن، چونکە ئەم پەيامە گەورەترین ئەمانەتی خۆی و خوا فەززی کردوو بە پئی توانا
 ھەر ئەوہ رینگە و ھەلوئستیان بیت، ئەم پیغەمبەرە (ﷺ) وازی نەدەھینا و بە رینگە راستەکەیی
 خۆیدا دەرپۆشت و ئەیفەرموو ھیچ شتیکم بە دەستە، بەلکو ئەمەیی دەفرموو کە خوا پئی
 فرمو: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ﴾ بئنی من ھەر ئادەمیەکم و ئینەیی
 ئیوہ و من بەندە و دروست کراوی خوام و وحی کراوہ بۆلام کە خۆی ئیوہ ھەر خۆیەکی
 تاک و تەنیاہی ﴿فَاَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ کەواتە بە رینگ و راستی بگەرنینەوہ بۆلای و داوای ئی
 بوورنی ئی بکەن و تەوبە بکەن لەو بئبروایی و ھاوبەش پەوادانە کە لەسەری بوون.

وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ ﴿قُلْ أَيْتَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

نهومی نه یلیم ترساندن و هره شهیه لیتان که ده لیم ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ * الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ تیدا چون و سزای به تین بو هاوبهش رهوا دهره کان که زهکات
 نادهن و بی پروان به پوژی دواپی.

زهکات هرچند له سالی دوومی کوچی دا فرز کرا، به لام له چرخ می مهکک میشدا هر
 بهناوبانگ بووه، جا هاوبهش رهوا دهران بی به زهی بیون و نهو بی به زهییه تاوانیکی نهونده
 گورهیه به هاوبهش رهوا دهرانی شهوه هر چاو نهوا، کهواته له گهل تاوانبار کردنیان بهو
 گوناوه که گورهترینه تاوانی زهکات نه دانی شیان پیوه دیاره نهوانه سیفه تیکی بهدی تریان
 هه بووه که نهوه بنه پرته بو هه موو خراپه کانی تر که بریتیه له باوهر نه بیون به پوژی دواپی،
 خواپه نامان بدات له هه موو تاوانه کان. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ له
 بهرام بهردا نهوانه ی بروایان هیناو کردهوه چاکه کانیان به جی هینا، بویان هیه پاداشتی
 نه براوه یان پاداشتیکی بی منته، نینجا نهوپه پی بهدی و خراپی هاوبهش رهوا دهران و
 بی پرواکان و بی بروایی بیون دهکاتوه بهوهی نهو کهسهی نهوانه بی پروان به داهینهری نه
 زهوی و بوونه موره به خویان و هرچی وا له ناویاندا کهوا نهوپه پی سپله یی و نه قامیه باوهر
 نه بیون پی، جا نهوا فرمان نهوا به پیغمبر (ﷺ) که شیوه پرسیارنکیان ناراسته بکات
 به بیزاری و سه رسو پهی نانه وه، نه فرموی: ﴿قُلْ أَيْتَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ بی
 پی یان نایا باوهرتان نیه و باوهر ناهینن بهو زاتهی که زهوی دروست کرد له دوو پوژدا،
 ﴿وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا﴾ بریار دهنن چند وینه و هاوبه شیک؟! ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ نهو زاتهش که
 زهوی دروست کرد: داهینهر و پروهردگاری هه موو جیهانیانه.

وَجَعَلَ فِيهَا رُوسِيٍّ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سِوَاءَ لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ
 اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

﴿وَجَعَلَ فِيهَا رُوسِيٍّ مِّنْ فَوْقِهَا﴾ گنبرای لهوزه‌وی‌ده‌دا چهند شاخیکی دامه‌زراو به‌سه‌ریه‌وه
 ﴿وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾ پیت و فه‌ری تی‌خست له هموو بارو پوویه‌که‌وه که ژیان
 پیویستی هیه، خوراکه‌کانی تیدا بریاردا بو ناده‌می و چ بو هموو گیانله‌به‌ران و چ بو دارو
 دره‌خت و شیناییه‌کان ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ نه‌وانه‌ی هموو پینک هیئا له و چوار پوژده‌دا به دوو
 پوژده‌که‌ی پیشوووه ﴿سِوَاءَ لِّلسَّائِلِينَ﴾ نه‌و خوراک و پی‌بژیوانه‌ی بریاردا له‌به‌ر داواکه‌ران و
 داخوازان که پیویستیان هیه پی‌یان و ژیانیان به‌ستراوه پی‌یانوه، به جوریکی تریش نه‌م
 وته‌یه ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌م ته‌فسیره له دل‌مدا به‌هینترترو دامه‌زراوتره. بن‌گومان
 باوه‌ردارو بی‌برواکان ده‌زانش به‌م هموو چاکه و نیعمه‌ته‌گه‌رانه که دیاره هیچ که‌س نیه
 لافی نه‌وه لی بدات که هیچ ده‌خلی هه‌بی له‌م هموو نازو نیعمه‌ته‌داو له خویشیوه په‌یدا
 نابن، به‌لکو زاتی به‌دی هیئاوه که نه‌م بوون و بوونه‌وه‌ری به‌ده‌سته، که‌واته نه‌وپه‌ری بی
 شهرمی و سپله‌یی و نه‌فامیه که هر نه‌و نه‌په‌رستری به‌بی هاوبه‌شو و وینه.
 نینجا با بگه‌رینه‌وه بو پوون کردنه‌وه‌ی هندی شت: بن‌گومان نه‌و پوژانه که قورشان له
 چهند شوینیکدا باسیان ده‌فهرموی نه‌م پوژانه نیه که نیستا هه‌ن و له‌پاش دروست کردنی
 زه‌وی و ناسمانه‌کان به‌دی هاتن، که‌واته ده‌لین نه‌م هموو کاروباره به‌یک جار به‌دی
 نه‌هاتوووه و داو به‌ریان هه‌بووه له‌به‌ر هر هویکه که خوا ده‌زانی، نه‌گینا بو خوا هیچی تی
 ناچی بیجگه له‌وه‌ی نیراده‌ی پوی تی‌بکات، که‌واته ده‌لین: مه‌به‌ست به‌و پوژانه ماوه و
 کاتیکن به‌ نه‌ندازه‌ی شه‌ش پوژیان ده‌لین پوژانیکه که هر خوی ده‌زانی و نیمه هیچ
 مه‌به‌ستیگ دیاری ناکه‌ین که نه‌مه رینک و سه‌لامه‌ت تره.

خوراک و پی‌بژیوی ناده‌می و گیانله‌به‌رو دارو دره‌خت و شینایی جیاوازن له یه‌کترو بو
 هرکام خوراک و پی‌بژیوی تایه‌تی هیه نه‌گه‌ر بگوپری زیان و نه‌گوجان پوون نه‌دات و په‌یدا
 ده‌بی، له رینگی زانیاری تازه‌وه ده‌رکه‌وتوووه شته‌که وایه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا نیمه‌ی ناده‌می له‌و
 هموو خوراکه‌جوربه‌جورانه‌ده‌خوین که‌خوای میهره‌بان فه‌راهمی هیئاوه. نینجا بیرده‌که‌ینه‌وه

كه قورئان ناوى ئەوشاخانە دەبابە ﴿رَوَسَى﴾ و لە هەندى ئايەتدا هۆى بوونەكەيان ئەكات بەمە
 ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ با لەنگەرەتان پى ئەكات، واتە ئەگەر ئەم شاخانە نەبوايە زەوى دەكەوتە
 جولان و جونبوش و قەرار نەدەگىرا بەسەر پشتىەوه، بە وینەى كەشتى ئەگەر بەو شتە
 قورسانە نەبەستىتەوه لارەسەنگ ئەبىت و هەلئەگەرپتەوه ئەویش ئەوه نیشان ئەدات زەوى
 دەجولئى و بە بوونى شاخەكان تەوازون پەيدا دەكات و لەخشە ناكات بە ئىمە، ئىنجا
 تەوازنەكەش پەيدا دەبى لە نىوان بەزى شاخەكان و نزمى بىخى دەرياكان و دەشتەكان!
 سبحان الله. ئىنجا لە بارەى پەيدا بوونى چەند شتى گوتراوه هەركام بۆ چوون و شتىكى
 نەزەرىن و جىگای متمانە نىن. بۆ وینە زەوى پارچەيەك بووه لە خۆرو لەپاش دوومليۆن
 سالى سارد بوووتەوه، ئىنجا بە چەند گۆران و قوناغىك واى لى هات دەست بەدات بۆ ژيان و
 هۆى ژيان، بەلئى قورئان ئەمەى فەرموو: ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَنَقْنَهُمَا﴾ لە
 پاشيش خەلكى چوونە سەر مانگ و بە چا و بىنيان مانگ پىك هاتوو هەر لە ماددى ئەم
 زەويه و مانگ ئەستىرەيەكە تابىعى ئەم زەويه، ئىنجا ئىستا دەبىنسن بە چاوى خۆيان
 سەرنجى دەدەن ئەخولیتەوه بە دەورى زەوى دا، زۆر لەو نەزەرياتانە لە كتیبى (مع الله في
 السماء) دا باس كراوه و لە كۆنیشەوه ئەو گۆترەكاريانە هەر وتراوه و لە فەسەلهفەى
 یۆنانیەكانەوه هاتوو و تىكەلى كتیبە ئىسلامیەكان بوون، دەركەوت بە قەتعى شتىكى
 ئەفسانە و پرۆپوچن لەبەرئەوه ئەمڕۆ كەس باوەرى نیە پىيان. جا ئەم نەزەرياتانەش ئەگەر
 لە داها تودا دەركەوتن شتىكى پرۆپوچن ئەوا ئەوانیش توپ ئەدرىن، ئەگەر بەو شىوه
 دەرنەكەوتن ئەوا ئىمە بە نەزەرىيە سەرنجیان ئەدەين و پشتیان پى نابهستين.

لەپاش ئەم قەسە و باسانە كە كردمان لە بارەى زەويهوه، ئىنجا بەرز ئەبىنەوه بەره و
 ناسمان و دەلئىن قورئان ئەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ لە پاش ئىرادەى پىك كردنى
 زەوى بەو جۆرەى كە فەرموى، ئىنجا نياز و ئىرادەى پوى كرده لای ژوووو لەكاتىكدا بەم
 جۆرو شىوهیە نەبوو، بەلكو تارىك و دووكەل بوو، ﴿فَقَالَ مَا وَاللَّأَرْضِ أَتَيْنَا طَرَعًا أَوْ كَرِهًا﴾ بەهۆى
 ئەوهوه فەرموى بە ئەویش و بە زەویش وەرئە پىشەوه بە خوشى يان بەزۆر، وەرئە پىشەوه
 ئەوهى كە بېرىار درا بوو لىتان بەدى بىنن، وا لە ئەزەلدا ئىرادەى وابوو ئەم جۆرو شىوهى
 ئىستا بەدى بىت، ﴿فَالَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ ئەوانیش گوتیان ئەوا هاتىن بە خوشى و پى خوش
 بوونى خۆمان، واتە ژىر بارىن و چىمان لى نياز كرابى هەر بەو جۆره دەبىن

فَقَضَّسَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وَحَفِظْنَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ

وَتَمُودَ ﴿١٣﴾

﴿فَقَضَّسَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ كهواته دروستی کردن به حوت ناسمان له دوو پوژداو له هرکام لهو حوت ناسمانه بهدی هیئا نهوهی که پیویسته بویان له مهلائیکه و نهستیروه و هرچی ترکه هر خوا دهیزانی وهک قتاده و سدی نهفرمون. به نهزهر ناسمانهوه بهو جوړهی کردوو به نهزهر زهویشهوه بهم جوړهی کرد که نهفرموی:

﴿وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحَفِظْنَا﴾ ناسمانی نهم دنیا نزیکهمان پازاندهوه به چند چرایهک، واته نهم نهستیروه مانگو و پوژانه کهله دوروه وهک چراو گلوپ وان، پاراستنمانن لهوهی تیک چوون و کهم و کوپی پویان تنبکات، یان نهو چرایانهمان دروست کرد لهبر زینت و پاراستن له دهستکاری کردنی شعیاتین.

نینجا سهرنج رادهکیشتی بو بیر کردنهوه لهو هموو شتهی که باس کران و بیجگه له خوا هیچ کهس دهخلی نیه تنیاند، کهواته هرکهس بیبیش نهبی له هموو تیگهیشتنیک دهبی باوهر بهینتی نهوه کردهوهی زاتیکه که دهسهلاتدارو زاله بهسهر هموو شتیگداو نهوپهپی زانینی هیه به هموو شتی وهک دهفرموی: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نهوهی کهباس کرا بریار دراوو داهینراوی کهسینکه که ﴿الْعَزِيزِ﴾ و ﴿الْعَلِيمِ﴾.

نینجا با بگهپیننهوه بو پوون کردنهوهی چند شتیگ که پیویستی هیه به پوون کردنهوه: نایا زهوی له پیش ناسمان دروست کرا یان ناسمان نهوه شتیگه خیلافی تیدا هیه به دیمهنی نایهتهکهی نیره زهوی له پیشهوه دروست کراوه و هروده نایهتی سهرهتای سورهتی ﴿البقرة﴾ که دهفرموی: ﴿خَلَقَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ هروده ریوایهت له (حسن) هوه هاتوه که خوا قبارهی زهوی له پیشهوه دروست کردوو له زهویهوه دووکهل بهرز بووهوه و له دوکهلهکه ناسمانهکانی دروست کرد، نایهتی ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ وای لی وهرئهگیری قبارهکهی له پیشهوه دروست کراو ﴿دَحَاهَا﴾ کهی له پاش

ناسمانه وه بووه، به هر حال زانینی شه وه هیچ زیاده نرخیك نادا به مه به سته كه و قسه ئی كردنی هر شه وه ی تیدایه كه پرسیار ده كری و با رای زانایان بزانی.

۱- بن گومان زهوی و ناسمان و هه موو شتی نه بووه و له نه بوون خوا هه موو شتی هینایه کایه، كه واته خوا قسه له گه ل كئی ده كات و فرمان به كئی ده كات؟ له وه لامدا ده لئین: به ئی هیچ كه سو هیچ نه بووه به لام له نه زه ل و بن سه رها تا خوا هه موو شتی زانیوه و له عیلمی نه زه لی شه ودا وه ك ئیستا و مه به ست له و قسه و فرمان پیدانه چیرۆكه بو دوانه كه وتنی ئیراده كراوه كانی خوا له ئیراده و مه یل كراوه كانی خوا.

ب- ئایا مه به ست به ﴿دخان﴾ چیه كه له زمانی عه ره بیدا مه به ست پی ئی (دووكه ل)؟! له وه لامدا ده لئین چهند رایه كه هیه به كئی له وانه شه مه یه مه به ست شه وردیلكانه یه كه مادووه ی ناسمانه كانی ئی دروست كراوه و پی ئی ده لئین ﴿سیدیم﴾.

ت- رایه كی تر ده لئین مه به ست به ﴿دخان﴾ تاریكیه و تاریكی ده ست نیشانه بو نه بوون و عدم، به راستی دل به مه به هیزتره، چونكه شه گه ر مه به ست شه بیت ده بی شه وانه ش هر نه بوون و له نه بوون دروست كرین، باش وایه زانینی حه واله ی خوا بكه ین و له پاش شه كه باوه رمان هیه هیچ شتیك نه بووه.

له پاش شه هه موو ده لیل و به لگه پوو نانه ئیتر ده بی بن بڕواكان بترسی نرین له به ر شه وه شه فرموی: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ شه ی پیغه مبه ر شه گه ر شه بن بڕوانه پوو یان وه رگی ر و باوه ریان نه هینا بلئین پی یان شه تا ترسی نیم به سزایه كه وه هه وده تریشقه بدات به سه رتا ندا و له ریشه تان بینئین به وینه ی شه هه وده تریشقه ی دای له عاد و سه موود و له ریشه ی هینان.

شه ترساندنه سامنا كه زۆر ریک و به جئیه له گه ل سه رکیشی شه وه نه فامانه ی قوره یشدا كه گویری به ل نه بوون و هر عینادیان به کارهینا و له دلیشه وه باوه ریان هه بوو كه پیغه مبه ر (ﷺ) راسته، به لگه له سه ر شه وه شه مه یه كه ئیبن و ئیسه ق له محمدی کوپی كعبی قورزییه وه كه ده فرموی: جارئ عوتبه ی کوپی ره بیعه كه یه كئ بوو له سه رۆكه كانی قوره یش ده بینئین پیغه مبه ر (ﷺ) به ته نیا له مزگه وتی كه عبدا دانیشتبوو، عوتبه پوو ی کرده قوره یشیه كان و وتی: با بچم چهند شتیك بخرمه پیش چاوی محمد به لكو هه ندیكی وه رگری و وازمان ئی بینئین و ته فره قه ی خستووه ته ناومان و له به ره و كۆمه له كه ی زیاد ده بن. شه وانیش گوتیان ابو الولید بڕوو قسه ی له گه ل بكه. عوتبه ش هه ستا و وتی بزازا كه م - له نه سه بدا یه كوون - تو

خۆت دەزانی تا چ رادەیک پۈزۈ قەدرت ھەيە لەناو قەومەكەتدا، تۆ كارىكى زۆر گەورەت داھىناوہ لەناو ئەم قەومەدا تەفرەقەت تىخستوون و بە نەفام دەرت كردوون و باوك و باپىرت بە كافر دەركردوون گويم ئى بگرە چەند شتىك دەلیم بىريان ئى بگرەوہ، بەلكو ھەندىكى وەرگىر لىم. پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرموى: ابا الوليد بلى: ئەوئىش وتى: ئەگەر تۆ مەبەستت مان و سامانە ئەوئەندەت بۆ كۆئەكەينەوہ تا ببىت بە ساماندارترىنى ھەمووان، ئەگەر بەرزى و سەرۇكايەتت دەوى ئەتكەين بە پادشای خۆمان. ئەگەر ئەمەى كە بەسەرت ھاتوہو ھالەتتىكى دەروونىە و خۆت پىناگىرئ ئەوا پزىشكانت بۆ كۆئەكەينەوہ و بە ھەر پارە و پولىك بىت چارەسەرت دەكەين، چونكە زۆر جار جنۇكە زال دەبن بەسەر خەلكدا سەرى ئى تىك دەدەن لەپاش ئى بوونەوہى لە قسە و باسەكەى پىغەمبەر (ﷺ) پىنى فەرمو دەى گويم ئى بگرە. ئىنجا دەستى كرد بە خوئىندەوہى ئەم سورەتە ھەتا گەيشتە ئەم فەرمودەيە: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ ترس كەوتە دلئى و دەستى بۆ دەمى نەبارەكى پىغەمبەر (ﷺ) بردو وتى ئەكەيت داوات ئى دەكەم لەبەر خاترى خوا و پەحم و خزمایەتى. لە رىوايەتتىكى تردا كە بەھىزترە گوئى گرت تا گەيشتە ئايەتى سوجدە و سوجدەى بردو فەرموى: يا ابا الوليد قسەى من ئەوئەتە. ئىنجا عوتبە گەرايەوہ بۆ ناو خەلكەكە و وتى سويند بە خوا شتىكم ئى بىستوہ نە جادوہ و نە سىجرە و نە كاھىنىتتە، گەلى قورەيش فسەيەكتان بۆ دەكەم گويم ئى بگرن واز لەم پياوہ بىنن با لەگەل ەمرەبدا خەرىك بىنى ئەگەر سەركەوت بەسەرياندا سەركەوتنەكەى بۆ ئىوہشە، ئەگەر ەمرەب سەركەوتن ئەوا ئىوہ پزگار ئەبن لىنى والله ئەوہى كە ئەو خوئىندەوہ پاشەپۇزۇكى گرنكى دەبن.

ئىنجا بالىردا بوەستىن و بىرى بکەينەوہ لەو ھەلوئىست و پەوشتە پىرۆزەى پىغەمبەر (ﷺ) كە چۆن بە ئارام و دلنبايەوہ گوئى گرت لە عوتبە، ئىنجا باوى نەفامان ھەر وا ھاتوہو ھەر و ايشە بە گوئىرەى دەروونى خۇيان كىشانە و پىوانە دەكەن، بەو شت و مەكەى كە ھوى خەلەتانندن و لادانى خۇيانە، ھەر بەوہ وا دەزانن ئەوانەى كە ھەر چاوەپوانى دەستى مېھربانى خوان. ئەوانىش بەوہ ئەخەلەتتىن و لا دەدەن، بە تىبەت نەيانزانى گەورەترىنى دروست كراوہكانى خوا دەسەت نادات بۆ ھىچ شتىك بىجگە لە فەرمانبەرى.

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ
 مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ
 أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

جا نهبی همو موسلمانن په پرهوی سهرداریان بکنو هیچ شتیک کاریان تن نهکات و
 خوگرو دامهزاو بن له سهر پنبازهکهی خواو پیغه مبره که بیان (ﷺ). نینجا نم ترساندن و
 مهره شه سهخته که عوتبهی هینایه لهرزه له هه مان کاتدا گهردش و خولانهوه بیه که به دل و
 نهروون و له پیشه هینان و لهناو بردنی یاخیهکان له پیغه مبره کانی رابردو که نه فرموی:
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ لهکاتیکدا که پیغه مبره کانیان بو
 هات له پیش خویمان و له پاش خویمان، هه مو هاتن به یک بهرنامه که کورتهکهی نه مهیه هیچ
 کهس مه پهرستن بیجگه له خوای تاک و تهنیا، تهنا نم و ته به فره که هه مو پیغه مبرانی
 پن هاتوو و بنه رت و نه ساسه. نه فامان له هه مو چهرخ و چینه کاندایان و ابو که
 پیغه مبر نابن ناده می بیت به لکو دهبن فریشته بیت وه که نه فرموی: ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ
 مَلَائِكَةً﴾ نه گهر په روه رده گارمان بیویستایه مه لانیکهی نه هینایه خواروه ﴿فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
 كَافِرُونَ﴾ ماتول مه لانیکهی نه ناردوه، کهواته نیمه باوه رمان نیه نهوی نیوه پی پره وانه کراون،
 نم قسه و بیانوه ناراسته به درنژیی هه مو هرگوتراوه و بزگاریان ناکات له سزای خوا
 وه که لیره دا باسی هه لوئست و سزای عاد و سه مودمان بو دهکات که نه فرموی: ﴿فَأَمَّا عَادٌ
 فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ نه ممه عاد خویمان به گهروه زل دانا له ولاتدا به ناهه قو
 ناره و او خویمان لی گوپاو و تیان ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾ نایا له نیمه به تین تره له باره ی هیزو
 دهسه لاتوه، نایا نه وانه چین و چون خویمان نه ناسی ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ
 قُوَّةً﴾ نایا نه وانه نه یاننه زانی نه و خویبهی که نه وانی دروست کردوه نه و به تین تره له باره ی
 هیزو دهسه لاتوه. زور مایه ی سه رسوپرمانه نه وانه ده یان زانی خوا نه وانی دروست کردوه،
 کهواته خوا به هیزتره له وانیش و له هه مو کهس و له هه مو نم بوونه وهره، هر هیزو
 دهسه لاتیکیان بووبن خوا پی پی داون. خوا په نامان بدات له خوگوپان، آمین.

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْرِقَهُمْ عَذَابَ
 الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ
 فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

دهبورو ملی بنده بیان کهچ بگردایه و باورپان بهینایه به خواو نایه تکانی خوا کهچی و
 نه بون، به لکو بهم جوړه بوون که خوا دهر باره یان نه فرموی: ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ نه وانه
 هه میسه دانیان نه دنا به نایه تکانی نیمه و بلکه پروونه کانمان و باورپان پی نی نه بوو. بو
 نمونه عادو سهمود.

نه و نه فامانه له خوگوپړاو بوون و که شخه و شانازیان دکرد به هیزو دسه لاته که یانه وه،
 له نایه تانه ی داهاتوودا شیوه ی سزاکانیان دهخاته بهرچاو. دهر باره ی عاد دفرموی:
 ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ﴾ په وانه مان کردو دامان به سه ریاندا بایه کی زور سارد
 له پوژانیکي نه حس و نه گبت، حوت شهو و هشت پوژ، له نایه تیکی تردا دفرموی نه و با
 سهخته مان دا به سه ریاندا ﴿لِنَدْرِقَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بونه وه ی پی یان بچرژین سزای
 سه رشوپی به رامبر به خو به زل زانیه که یان له م ژبانی دنیا دا، هر به وه وازیان لی نه هینرا
 به لکو له پوژی دواپی دا بهم جوړه دمن که نه فرموی: ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْرَىٰ﴾ به راستی
 پوژی دواپیان سه رشو پکری به تین تر ده بی. ﴿وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ له کاتیکدا یارمته ی نادرین و
 پزگار ناکرین لی خوا په نامان بدات آمین. ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا﴾ سهمود ری نمونیمان
 کردن و خستنه مان سه ریگه ی راست، و ا دهر نه که وه ی که نه و موعجیزه گوره یان بینی
 باورپان هینابی و له پاشان هه لگه رابنه وه، ﴿الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ نینجا خو یان نیختیاری کویریان
 کرد به سه ری نمونوی دا، به گویره ی دل که زور سخت تره له کویری چاو ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ
 الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی نه ووه هوره تریشقه و سزای پیسواپی داگیری کردن
 به هوی کرده وه ی به دی خو یان که به نارزوو هه لبراردنی خو یان به کاریان هینا.

وَجَنَّتِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَاكْتَوَىٰ بُنْقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ

اِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَرُهُمْ وَاَجْلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ئەو یاخیانە ئەوهیان بەسەرھات بەلام ﴿ وَجَنَّتِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَاكْتَوَىٰ بُنْقُونَ ﴾ ئەوانەى كە باوەریان هینا و خۆیان پاراست لە هۆى سزای خوا، ئەوانەمان پزگار كرد، لە پيش ئەم سن شەریعتى دوايىدا شەریعتى تەورات و ئینجیل و قورئان فەرز نەكرا بوو سەر موسلمانان جەنگ كردن، بەلكو ئەوهیان لەسەر بوو كە خۆگريڤ و لاندەدن لە پزگە راستەكەى خوا و خۆیان جوئى دەكردەوه و دەبوون بە كۆمەلێكى دیارى لەو كاتەدا دەستى میهرەبانى خوا دەهاتە كایە بۆ تۆلە سەندن لە دوژمنان و پزگار كردنى موسلمانان.

ئینجا بە شیوهى گشتى بەشیكى زۆر سەخت لە سزای دوايى دەخاتە بەرچاو كە دووچارى دوژمنەكانى خوا دەبن و لەپاش سزای باسى تۆلەى ئەم دنیاىان دیتە سەر باسى بەشێك لە تۆلەى پۆزى دوايىان و ئەفەرموى: ﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ ﴾ باسى ئەو پۆزە بكە كە دوژمنەكانى خوا زیندوو دەكریتەوه و كۆ دەكریتەوه بۆ لای دۆزەخ و بەدەوروبەرى دۆزەخدا. ناو بردنیان بە دوژمنى خوا بۆ تاوانبار كردنیانە و هۆى سزادانیان، دوژمنایەتیهكەیان بریتیه لە پوو وەرگێرانیان لە پەرستنى خوا نەك ئەوانە هیچ نرخیکیان ببێ و زیان بگەیهنن بە گەورەى خوا، وەك لە حەدىسدا هاتوو ئەگەر ئەو لە و ناخرتان لە خواترس و گوێزرايەل تر بێت زەرپریه سوود ناگەیهنن بە گەورەى خوا، بە پێچەوانەوه ئەگەر هەموو بەدترین و پیس ترین بن زەرپریه كەم و كۆپى پوو ناكاتە گەورەى خوا، ئەو دوژمنانە كۆ ئەكریتەوه ﴿ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴾ ئینجا راگێر دەكرین تا دواو بەریان یەك دەگرن و ئینجا بە نۆرە دەست دەكری بە توپدانیان بۆ ناو ناگرى دۆزەخ دەستە دەستە بە پنى گەورەى و زۆرى تاوانەكانیان، ﴿ حَتَّىٰ اِذَا مَا جَاءُوهَا ﴾ هەتا كاتى هەموودەچنە لای دۆزەخ ﴿ شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَرُهُمْ وَاَجْلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ لەو كاتەدا شایەتى دەدا لییان گوێچكە و چاوهكان و پنیستەكانیان، ئەوانە دینه دەم و زمان و هەرچیان كردبێ لە دنیادا دەلین خوا پەنامان بدات لەوه،

﴿قَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾﴾

﴿قَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾ تا وانباره کان دهلین به پیسته کانیان بوجی شایه تی ددهن به دژمان، نین و عباس فرموی مه به ست پیستی عوره تیانه که زینا و شهروال پیسیان پین کردوه، به راستی فرموده که ی زور جوانه و له خویره نوره نافر موی که نهو ناوبراوه به (حبر الأمة) زور زانی نومعت. له ریوایه تدا هاتوره که خوا زمانیان ده به ستی و له قسه ی ده خات و له وه لامه کانیانه وه و مرده گیری که دهلین: ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ نومه ی هی نایه قسه و گوتن نهو خویبه ی که هه مو زماندارکی هی نایه قسه، واته ده سه لامان نیه خوا هی ناینیه قسه، نهو خویبه که هه مو گویایه کی هی ناو ته قسه، واته هه مو گیاندارکی گویا و قسه که، چند جار له م تفسیره دا گوتمان گیانله به رو بن گیان خوی پیره دگار ده ناسن و به زمانی تایبه تی خویان خوا ده پیرستن له سه نوره باره ﴿كُلَّ شَيْءٍ﴾ به گشتی ته فسیر ده که ی نه وه. ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر نهو خویبه نیوه ی دروست کرد له یه که م جار وه و بیستن و دیتن و نهو هه مو هی زو و زه ی پیدان، که واته چون سه رسور بمینیت له وه ی نهو نه دمانه و به نینتیه زمان؟

﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ هر بولای نهو خویبه ش ده که پینه وه له پوزی دوا پیدا و دوباره زیندور ده که پینه وه وه که یه که مجار، به راستی هر که س ژیر بیت سه ری سور نامینن. چونکه به چاوی خوی ده بینن نیمه له نه بوون کردنمان به م گیانله به ره نایابه ده ی نهو که سه ی که دروستی کردوون له یه که مجاره وه، دوباره دروستمان ده که اته وه. نینجا فرموی: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ نیوه له دنیا دا دانه شارد و مترسیقان نه بو له وه ی نهو نه دمانه تان شایه تیتان لی بدات و شتی وا به خلتاندا نه ده مات، چونکه به گویره ی بوجوونی نیوه شتی وا نه ده گونجا ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ به لکو گومان تان و ابوو بن ناگیه و نازانی به زوریه ی نه وه ی نیوه ی کردوتانه و ده یکن.

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخَيْرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ بَصُرُوا
 فَأَلْتَارُ مَتَوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَفَّضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرَزْنَاهُمْ لَهُمْ مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخَيْرِينَ﴾ ئەو بۆچوون و گومانەتان كە
 بووتان بە پەروردگارتان خەلەتانە و هەلی دێران و لایدان لە ڕینگە پاستەكەى خوا بە
 ھۆبە گەران بە زیانبارو بەدبەختی هەتا هەتایی پۆژی دواى، ئەم فرمودەى ئەگەونجی
 قسە و عیتابی ئەندامەكان بیست، هەرچۆن دەست دەدا تانە و تەشەرى قورئان بیست بەرامبەر
 ئەو بێ پروایانە.

ئینجا كە دووچاری ئەو سزاو بەدبەختیەى پۆژی دواى دین خوگر بن لەسەر ئەو سزایە
 یان نە، هیچ سوودنیکیان پێناگەین و پزگاران بن وەك دەفرموی: ﴿فَإِنْ بَصُرُوا فَأَلْتَارُ مَتَوَى
 لَهُمْ﴾ ئەگەر ئەوانە خوگر دەبن و سەبر دەكەن ئەوا ناگر جی و شوینی ئەوانە، ﴿وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا
 فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ئەگەر داواى گەرانەو دەكەن بۆئەوێ پێیان خۆشە یان ئەگەر داواى
 ئەو دەكەن خۆى خۆیان پازى بکەن بەهەر بار مەبەستەکیان بۆ جی بەجی ناگرێ، چونکە
 کاتی ئەویان لە دەست دەرچوو.

خۆى میهرەبان پێى خۆشە بەندەکانى پوو بکەنە قاپیەكەى و هەموو ھۆى ھیدایەت و
 پێنموونی بۆ فرامەم ھێناون بەلام کاتی خەلکی بە نارەزوو پێخۆش بوونی خۆیان ھەر
 سەرکێشی بەکار دەھینن شایانی ئەوەن لییان گەڕێ بۆ شەیتان كە ھۆى گومپراییان بۆ
 فرامەم بێنێ یەكێ لەو ھۆیانە ئەمەى شەیاتین بێن بە کاربەدەست و جیگای پازو نیازیان،
 وەك لێردا ئەفرموی: ﴿وَقَفَّضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرَزْنَاهُمْ لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ پیرارمان داوہ بۆ
 ئەوانە ھاوێ و ھاوسەر لە جن و لە ئادەمى ئەوانیش دەپرازیننەو لە هەموو لایەكەوہ كارو
 کردەوێ بەد. شەیتانەكان بە خەتەرەو ئادەمیەكان بە قسەو کردەوہ

وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٥﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ بریاری سزادانیان له سسر دامه زراوو جیگیر دهبن له پیزی نهو گهل و نوممه تانه ی که هاتن و رابوردن له جنوکه و له ناده می که دوو چاری زیانی راسته قینه ده بوون ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ به راستی نهوانه په نجه پوو زیانبارن به نهو په پری زیان که بریتیه له زیانباری پیژی دواپی که تاوانباره که لهو پوژده دا خویشی و هموو که سو کاری له دست ددها، گه وره ترین تاوان بهرگری کردنی نه م نووری خویسه که قورنانه وهک لی ردها نه فهرموئ: دهیگی پرتسه وه له تاوانبارانه وه که شهیتانه کان جنوکه و ناده می ده پرازینیتسه وه بو یان وهک نه فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ﴾ بنی پروا کان له جنوکه و ناده می کوتیان و ده لین گوئی مه گرن له م قورنانه و قسه و شتی ناریکی ده رباره بکن وهک له کاتی خویندنه وه که ی دا بیکنه هوسه و ههرا تا گوئی ی نه گیری یا به می نهو داستانی عادو سه موود باس دهکات نیوه داستانی ده له سه ی نه سفهندیار بگری نه وه بو خه لکی و به وه خه ریکیان بکن. نه م جو رانه هه مووی به کار هی تراو به فرمانی سه روکه کان، چونکه باش ده یان زانی نه م قورنانه فیزو که شخه یان ناهیلن. هانی نه فامه کانیان ددهاو ده یان گوت نه م جو ره شیوه یان به کار بینن ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به لکو زال بین و پی بگرن له م قورنانه. له نه فامیتی پیشوودا بهو جو ره ده یان و ویست پی بگرن له م قورنانه، له م چه رخه دا چه نده ها شتی جو روا جو ر به کار ده هی نری له لایه ن جووله که و سه هی ونیه تی جیهانی و شوین که وتوو ده کانیان له ناو پوله ی موسلمانه کاند، به لام تا بیت خه لکی تی ده گهن و به ره به ره حه قیقه تی نه م قورنانه ده رنه که وی الحمد لله علی ذلک، ههزار هوسه و له غوه به کار بینن خه لکی تی نه گهن و هه ر گوئی له م قورنانه ده گرن. نینجا با هه موو پیگره کان بزاند و گوئی بگرن له م هه ره شه سه خته ﴿فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نینجا سویند به خوا نه چه ژین به وانیه باوه ریان نه هی ناوه و باوه ر ناهینن، ده چه ژین به وانیه سزای به تین و توله یان ی ده سینن توله ی به دترینی کرده وه کانیان.

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ إِمَّا كَانُوا بِإِيْمَانِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا نَحْتًا أقدامنا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ
 ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ﴾ ثوریه تو لهی دوزمنه کانی خوا ﴿النَّارُ﴾ که برستی له ناگر ﴿لَهُمْ فِيهَا
 دَارُ الْخُلْدِ﴾ بویان له ناو ناگره دا جن و شوینی همیشی و نه پراو هیه خوایه په نامان بده به
 میهره بانی خوت آمین.

﴿جَزَاءُ إِمَّا كَانُوا بِإِيْمَانِنَا يَجْحَدُونَ﴾ سزابن بؤ نهوانه ی که سرپیچی نیشانه و بلگه کانی نیمه یان
 کردوه. نهوانه ی که هه لخه له تان به هاورئیه تی قهرینه بده کانیان کاتی بیر له وه ده کهنه وه
 ناواتیان ثوریه بیان بینو و پیشیلیان بکن له ناو ناگره که داو داخی خویانیان پی بریزن
 وه که نه فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که هه لخه تان بهو دوو شهیتانانه: شهیتانی
 جن و شهیتانی نادمی، ده لین ﴿رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا نَحْتًا أقدامنا لِيَكُونَا مِنَ
 الْأَسْفَلِينَ﴾ په رومردگارا نهو دوانه مان پیشان بده تاییانخه ینه ژیر پیکانمان بؤ نهوه ی بگرینو
 بین به چین و قاقمی په ست ترین له ناو ناگری دوزه خدا، به راستی داخی نهوه زور سهخته
 که له دنیا دا چوونه بن کلیشه یان خویان کرد به دوستی گیانی به گیانیان تا ناوایان ئی کردن.
 په یومندی هه لخه له تاندن له دنیا دا سرمنجام پاشه پورژه که ی ثوریه که باسی فرمو،
 به لام په یومندی بریه تی نیمان و عه قیده له دنیا دا له کاتی مردن و پورژی دواپی دا مایه ی
 خیر و خوشیه له دنیا و له پورژی دواپی دا، له دنیا دا هرکاری خیری ئی پیدا ده بی و له
 پورژی دواپیشدا شادمانی و خوشی و خوش ویستنی ئی پیدا ده بی وه کم نایه تانهدا
 دمرنه که وی که نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ به راستی نهوانه ی له دنیا دا
 کوتیان و ده لین خوی په رومردگاران ﴿اللَّهُ﴾ به. دیاره نه مه تنها و ته یه کی ده می نیه، به لکو
 نهوه عه قیده و به لینیشه بهوه هر رنگه و نامه ی خوا دده نه بهر نهوانه

تَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَحْنُ أُولِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى
أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِن عَفْوَرٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا
إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

﴿تَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾

مهلائیکه داننه بارن بهسریاندا بهوی نیازی پاک و کردهوی چاک دهخه نه دلیان و پشت هر
به خوا بهستن نه ترسن له هیچ شتیک بیته پیان و غم نه خون لهوی له دستیان
دوره چی، مرده بیت بهو بههشتهی کله دنیا دا بهلینتان پی در بو. له ژبانی دنیا دا بهو
جوره له گهل نهو باوهر داراندا. له کاتی سره مهرگیشدا بهو جوره دل خوشیان دهنه نهو و
پیان دهلین ﴿تَحْنُ أُولِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ نیمه دوست و کار بهدستی نیوهین
له ژبانی دنیا و له پوژی دوا پیدا ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ له
بههشتدا بوتان ههیه نهوی نهفستان نارهنزوی بکات له هر باریکه به بومان ههیه نهوی
داوا ی بکن ﴿نَزَّلْنَا مِن عَفْوَرٍ رَّحِيمٍ﴾ له کاتیکدا نهو هتان پی دهبه خشری بهر کول و میوان داریهک
که له ریوه له لایه ن لی بوردهی میهره بانوه، خوی لی بوردهی میهره بان بو تو هیچی تن ناچی
بهشارمان بکهیت له وه دا.

نینجا باسه که دوا یی نههینن بهم فرموده به که جورو شیوهی بانگ کرانی ریگهی خوا

نیشان هدات که سردهسته و پیشهوا و پیغه مبری نازیه (ﷺ) بهکم نه فرموی: ﴿وَمَنْ

أَحْسَنُ قَوْلًا مَّمَّنَ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿ نایا شیرین ترینه له باره‌ی وته و

قسسه له کهسێک که بانگ بکات بۆ لای خوا و کردهوه‌ی چاکی کردبێ و بلی من له
موسلمانانم، واته هیچ کهس لهو کهس وته چاک تره راست ترینه. ئه‌و وته و قسه راسته
وته و ڕینگه‌ی هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه - سه‌لامی خویان لی بیئت - نینجا هه‌رچۆن وته و قسه‌که
راست و شیرین تره هه‌روه‌ها نه‌مه و مرده‌گیرێ ده‌بێ به‌ جۆرو شیوه‌یه‌کی شیرین بلی و
بانگه‌که بکات به‌م ڕه‌نگه‌ خه‌لکی شه‌تارینێ و نه‌تۆرینێ و له‌ هه‌مان کاتدا له‌ سه‌ربه‌ری و
عیززه‌تی ئیسلامه‌وه‌ بدوێ نه‌ک به‌ شیوه‌ی زه‌لیلی و ژێر ده‌سته‌یه‌وه‌، نه‌و که‌سه‌ ده‌بێ
کردهوه‌ی چاکی بیئت و له‌ گوتن و وته‌کانیدا، عالمی نه‌بیئت، که‌ ده‌رباره‌یان گوته‌راوه‌: (عالم
بعلمه لایعملن معذب من قبل عباد الوثن) یان (وعالم بعلمه لایعمل اعماله مردوده لاتقبل).

نینجا ده‌بێ بلی من یه‌کێکم له‌ موسلمانان، واته‌ به‌ناوی ئیسلامه‌وه‌ بانگ و قسه‌کان
بکات، هه‌رکه‌س هه‌ر قسه‌یه‌کی چاک بکات شه‌گه‌ر به‌ناوی شه‌وه‌وه‌ نه‌بیئت که‌ نه‌م یه‌کێکه‌ له‌
موسلمانان و فه‌رموده‌ و فه‌رمانی ئیسلام به‌جێ دینێ کاره‌که‌ی ناپراست و ناپه‌وایه‌ و خوا
نایه‌وێ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَنَفِيٍّ عَنِ الْمُنْكَرِينَ﴾ بێ گومان بانگ که‌رانی ڕینگه‌ی خوا، بێ باوه‌ران به‌ هه‌موو
جۆر دوژمنایه‌تیان ده‌که‌ن و شه‌مانیش ده‌بێ خاوه‌ن به‌زه‌یی بن به‌و سه‌ر لی تیک چووانه‌،
له‌به‌ر شه‌وه‌ چاوپۆشیش ده‌که‌ن له‌ به‌رامبه‌ر خراپه‌ی شه‌وان شه‌مان چاکه‌ ده‌که‌ن،

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ

حَمِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٥﴾

به لکو دلیان نهرم ببین و خوبیان نه خمنه بهر خشم و سزای خوا جا له م باره یهوه
نه فرموی: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه و خراپه چون یک نین چاکه هوی دنهرمی و
نه مانی سرکینشی له بر نهوه نه فرموی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بهرگری خراپه بکه به
سیفهی زور شیرین ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ که تماشاشا دهکیت دهست
به جن نهو که سهی کله بهینی توو نهودا دوژمنایهتی ههین دهگوری به جوژی وهک
دوستیکی دل گهرمی لی دی نهه یاسایهکی گشتی نیه، به لکو شتیکی غالبیه.

نهو که سهی بانگی خه لکی دهکات هر کارو کردهوهیهکی شرعی به کارینن بو
راکینشانی دلی نهو دوژمنانه کاریکی چاکه نه گهر بین پرواکه دلی نهرم بوو نهوه مه بهستی
نه جره و مه بهسته که پیک هاتوه، نه گهر نهرم نه بوو نهوا نهه به نه جری خوی دهکات باری
نهو گراتر دهین و خوی دهخاته بهر خشم و سزای خوا، به لام نهوه له هه موو کهس نایهت
به لکو له که سیک دیت که دلیکی گهرهی ههین و بتوانن خوی بگری، وهک نه فرموی: ﴿وَمَا
يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ﴾ نهو سیفهی و پهوشته شیرینه نادرئ به هیچ
کهس بیجگه لهوانه ی که خوگرن و سه بریان بووه، نادرئ به هیچ کهس بیجگه لهوانه که
خاوهنی به شیکی گهرهن. پینشهواو سردهسته ی نهو تاقمه به ختهوهره پینغه مبهری
خوشهویستمانه ﴿س﴾ کله سهرتی پاک ی دا پووداوی و ابووه مه گهر هرلهو هاتبن ﴿س﴾ و
علی آله و اصحابه و ازواجه و امهاتنا. بن گومان شهیتانی دوژمنی حسود هه همیشه له
که میندایه بوو موسلمانان و بوئوهوی کهم کوپی بخاته کاره که و عهرقله پهیدا بکات و
که سه که بین نارام بکات.

وَأَمَّا يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ
 وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ
 إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً

جالیزه‌دا خوی میهره‌بان چاره‌سری داناوه بۆ بانگ کهرانی ئەو پینگه پاکه و ئەوه‌ش
 بریتیه له په‌نا بردن به خوا له شه‌ری ئەو شه‌یتانه‌وه فه‌رموی: ﴿وَأَمَّا يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئەگەر له‌لایەن شه‌یتانه‌وه خه‌تەرە و هه‌سوه‌سه‌یه‌ک پووی
 تێکردی بۆ لادانت له‌و باره‌ پاست و پێکه‌ی که‌ وای له‌سەری بۆ وینه‌ وه‌ک بێ‌ئارامی و
 خۆنه‌گری، ئەگەر شتی وا پووی تێکردی په‌نا بگه‌ به‌ خوا بۆ به‌رگری ئەو خه‌تەرە و
 هه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌، به‌پاستی هه‌ر ئەوه‌ بیسه‌رو زانا بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌موو لادان و
 خراپه‌یه‌ک. به‌لێ پێگاکه‌ زۆر سه‌خت و ماندووکه‌ره‌و پێنموونی و هیدایه‌تدان به‌ بێ‌یارمه‌تی
 خوا ناکرێ‌ اللهم اهدنا واهدینا آمین.

ئینجا دیته‌ سه‌ر گه‌ردش و خونه‌وه‌یه‌کی تر له‌ باره‌ی ده‌عه‌وت و بانگ کردنه‌وه‌ ده‌ست
 پێ‌ده‌کات به‌ گه‌ردش و خولانه‌وه‌یه‌ک و بێ‌ر کردنه‌وه‌ له‌م بوونه‌وه‌ره‌ گه‌وره‌دا. له‌ناو ئەو
 بێ‌پروایانه‌دا هینی و هه‌بوو مانگ و پۆژی ده‌په‌رست که‌ له‌ دروست کراوه‌کانی خۆان،
 ئەفه‌رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ هه‌ندی له‌ نایه‌ت و به‌لگه‌ی ئاشکراکانی
 خوا بریتیه‌ له‌ پۆژو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوچه‌ مه‌به‌ن نه‌بۆ خۆرو نه‌ بۆ
 مانگ ﴿وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ سوچه‌ به‌رن به‌رامبه‌ر ئەو خویه‌ی که‌ ئەو مانگ و
 پۆژانه‌ی دروست کردوه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ئەگەر ئەو ده‌په‌رستن، ئەوانه‌ وه‌ک
 چه‌ند جارێ‌ گوته‌ ده‌بانزانی و باوه‌ریان هه‌بوو به‌ خوی په‌روه‌ردگار به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌دا ئەم
 شتانه‌یان ده‌په‌رست له‌گه‌ل خوادا چونکه‌ ده‌ستیان نه‌ده‌گه‌یشه‌ خوا، ئیتر ئەوه‌نده‌ نه‌فام
 بوون بیران نه‌ده‌کرده‌وه‌ له‌مه‌ی ئەم شتانه‌ ماتوول دروست کراوی خۆان، چۆن ده‌یانکه‌ی به‌
 هاوبه‌ش بۆ خوا، یا ده‌یانپه‌رستن بۆئه‌وه‌ی ئەوانه‌ نزیکیان بخره‌وه‌ له‌ خواوه‌ له‌ نه‌فامی

کۆندا بهو شیوه بوون به لّام له نه قامی تازهی ماددیتیدا پیس تر و بوگه ن ترن که داهینهر بریار نادهن، به لّام چونکه نه مه نه قامی تره زیاد له حهفتا سال به هه موو زۆرو ناگرو ناسنیک نهو بیره بوگه نه یان بو نه چه سپینرا و پووخا، له م چهرخه دا باوه نه بوون به داهینهر بووه به له که و عهیبکی گهوره له پوو یان نایهت بیلین.

ئادهمی ژیره بئ گومان نهگه نه رادهیه که نه م ئیسلامه عهزیزه بگره نه گردن. قورئان بهو جوړو شیوه حه کیمانه هه ولی دا له گه ل نه قامه کانی کۆنی عه ره بیدا. ئینجا پووی فه رموده نه کاته پیغه مبه ر (ﷺ) و نه فه رموی: ﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَوُونَ﴾ نه گه ر نهو نه قامانه سه رکیشی به کار دهینن و خو یان به گهوره ده زانن و ناکه ونه شوینی تو، نه گه ر نهوانه بهو جوړه ن هیه پئو یستی نیه به وان و نهوانه ی که لای په روه ر دگارتن، واته به رزو پایه به رزن. نهوانه عیبادت و ته سبیحات نهو ده که ن به شه و به رۆژ له کاتیکدا ماندوو بئ تا قهت نابن، نهوانه مه لائیکه ته کانن یان تا قمیکه به رزتر که خوا خو ی ده زانی.

پیغه مبه ر (ﷺ) نه وهنده سوورو میه ره بان بوو دل غه مگین ده بوو به سه رکیشی و باوه ر نه هینانی نهو نه قامانه، خوا ی میه ره بان به م جوړه فه رمودانه دل نه وایی نهو ده کات که غه مبه ر نه بئ، نهو هیه زیانیک پووی تی ناکات و نهوان زیانبار ده بن ماتول نهو که م و کوپی نیه لهو فه رمانه ی پئی سپی راهه، هه روه ها نهو خوانا سانه ی که پئبازی نهویان دا وه ته به ر غه م نه خو ن به مه رجئ قوسوریان نه کرد بئ له کاره که ی خو یاندا.

گه ر دشیکی کرد به دل و ده روون له ناسمان و مانگ و خو ردا، ئینجا دیته خواره وه بو زهوی که دایکی ئادهمی و گیانله به رانه و نه م زهویه ده خاته که به چاوی خو مان ده یبینن به مردووی و وشک و برین که چی کاتن بارانی به سه ردا ده بارینئ گیانی تی دیته وه و ده که ویته جو لانه وه و جو مبه وش.

له نایه تی پئشو دا به ندیکی سه ره کی له بهنده کانی ئایینی خوا ی بو پوون کردینه وه، له پاش نه وه به ندیکی سه ره کی تر پوون ده کاته وه که باوه ر کردنه به زیندوو بوونه وه و حیساب و کیتاب نه فه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ هه ندی له به لگه و نیشانه ناشکر اکانی نه مه یه ده بینن نه ی که سه ئ که دیتنت هیه، ده بینن زهوی به مردووی و وشک و برین هیه شیوه ی گیانی پواندن و سه و زکردنی نییه،

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آخَرُوا لِمَجِي الْمَوْقِ إِنَّهُ، عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣١﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۗ أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ۗ أَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۗ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ که چی کاتی نِیمه بارانمان باراند به سهری دا ده که ویته
 جولوه و شاورس و خاکه که بهرز ده کاتوه، جالیره دا قورئان سهرنج رانه کیشی بؤ مه بهسته
 ناساسییه که که زیندوو بوونه وهی مردووانه، نه فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آخَرُوا لِمَجِي الْمَوْقِ﴾
 به راستی نهو که سهی که نهو زهویه زیندوو ده کاتوه هر نهو زیندوو که ره وهی مردووه گانه
 بؤ خوا نه وه هیچی تی ناچئ ﴿نَهْ، عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ چونکه بن گومان ده سه لات دارو تونایه
 به سهر هه موو شتیکدا. با بیرئ بکه ینه وه له ده سه واژه و ته عبیری قورئان که له م شوینانه دا
 دوو وته به کار نه هینئ که یه که مه بهستیان هیه: ﴿هَامِدَةٌ بِخَشَعَةٍ﴾ که مه بهست له هردوو
 یه که شته، به لام لیره دا که باسی عیبادته وتهی ﴿خَشَعَةٌ﴾ ریک تره، لهو شوینه که ﴿هَامِدَةٌ﴾
 به کار ده هینئرئ شوینی زیندوو بوونه وهی که ﴿هَامِدَةٌ﴾ ریک تره، فسبحان منزل هذا الكتاب.
 له کاتیکدا هم به لگه ناشکراو پوونانه ده خاته بهرچاو زؤر راست و به جئ یه سهرنج
 راکیشان بؤ ناگاداری خوا به سهر بن بروایی نهو نه فامانه و ترساندنیاں به سزای سه ختی
 دؤزه خ وه که نه فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾ به راستی نهوانه که لاری
 بن بروایی به کار ده هینئن له نایه ته کانی نِیمه دا نهوانه پؤشیده و شاروه نین له نِیمه که واته
 ده بن توله یان ئی بسینئن له پؤژی دوایی داو توله ی سه ختی نهویش ناگری دؤزه خه دهی
 ﴿أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ۗ أَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نایا که سینک توپ بدریته ناو ناگر باش تره و
 حال و باری باشتره یان که سینک که لهو پؤزه دا دیت به نارام و بن باکی. حال و باری هم دور
 تاقمه بهو جوړه یه ﴿أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ که واته بن منته بن چون نارهنزو تانه کرده وه بکه ن. هم
 فه رموده یه له لایه که وه هره شهی ئی و هره گیری، له لایه کی تره وه سووکی و بن نرخی پیشان
 نه دات، برؤن چی ده که ن بی که ن ﴿نَهْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بن گومان خوا بینایه به هر کرده وه یه که
 که ده یکن، نای هوار بؤ نهوانه به لام بکرئن بؤ تاوان و لاری له نایه ته کانی خوادا.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِنْتُ عَزِيضٌ ﴿١١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿١٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرَّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ
 مَغْفِرٌ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَتَمَّجَمِيُّ وَعَرَفِيُّ
 قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

له پاش نهو هه ره شه و نابوو بردنه نینجا دهست نیشان و ناماره نهکات بو نهوی
 تاوانه که بیان له راهیه کدایه گوته و زمان کهم کوله له که یاندنی گهره ییه که میدا، چونکه
 نهوانه به گزی نهم قورنانه دا چون که کتیبی زاتیکی چار نه کراوه و ناهقی به تال نزکی
 ناکه ویتسه و نیرراوی خوی لیزانی کاردرسته و سوپاس کراوه و هر نهو شایانه بو
 سوپاس گوزاری، چونکه هیچ ره خنیه ک پوی تن ناکات، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
 لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی نهو که سانهی که باومریان نه میناوه و باومریان نیه بهم قورنانه که
 نهونده تیرو تهواوه له پی نیشاندان و ناموزگاری دا وهک نهفسی پی نیشاندان و ناموزگاری
 بیت وایه، نهوانه ی که باومریان نیه بهم نامهیه کاتی بویان هاتوه، ﴿وَإِنَّهُ لَكِنْتُ عَزِيضٌ * لَا يَأْتِيهِ
 الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ له کاتیکدا کتیبی زاتی چار نه کراوه و به تال و ناهق پوی
 تن ناکات به هیچ بارو له هیچ لایه کیسه وه نایاب و بی وینه یه و ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ﴾ نیرراوه
 خواره وهی خویه کی ﴿حَكِيمٍ﴾ و ﴿حَمِيدٍ﴾. نینجا بی دهنگ ده بی له خبره که له بهر که یاندنی
 نهوپه پی گهره یی تاوانه که بیان تا نهو راهی زمان ناتوانی و کوله له گوته، به گویره ی
 عیلمی رهوانبیزی با دلی گوینگر بپروا بو هر شتیک که گونجاوه، بی گومان را که یاندن و
 چه سپاندنی نهم قورنانه نیجگار قورس و گران بووه، چند جاریک باس کرا.

کهواته پیویسته دنهواپی پیغه مبر ﴿﴾ بکات به می تهنها تو نهو هرکه نه خراوته
 سرشانت به لکو خراوته سره مو پیغه مبران - سهلامی خویان لی بیت - له باریکی
 ترهوه دلی به میزو خوشنود دهکات به می یه کیکه له بهرترین کومه ل و پهلینکه له

دره ختیکی گهوهی دامزراو که ریشهی کوتاوه به ناو هه موو بوونه و ردای فرموی: ﴿تَائِبًا لَّكَ إِلَّا مَا قَدَّ فِیْلِ الرَّسُولِ مِنْ بَيْتِكَ﴾ له لایهن خواوه هیچت پئنه کوتراوه بیجگه له وهی که گوتراوه به هه موو پیغهمبرهکان که هاتن له پیش تووه. کهواته یهک وه حییه و یهک په یامه و یهک دین و عقیدهیه، له لایهن خه لکیشوه هه ر نهوت پئنه کوتراوه و دهر بارهت کراوه که دهر بارهی فروستاده و پیغهمبرهکانی پیش خوت کراوه له دوژمنایه تی و پیلان گنپران و بهر بهر هکانی، کهواته دامزراوبه له سهه کار و فرمانی له سهه کار و فرمانی خوت وهک شهوان دامزراوو خوگر بیون، پاشه پوژی سهه کهوتن بو تووه هه رچونئی بو شهوان بوو، نه م ته من و ته وجیهه بهرنامه یهکی بو هه موو باوه ردارانی شوین که وتووی که نه رکی بانگ کردنیان بولای خوا له نهستویه. یهکی له وانه که بیژراوه له لایهن په روه ر دگارت هوه به هه موو دان، یان خاته می هه مووان (ﷺ): ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفَرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ به راستی په روه ر دگارت خاوه نی لی بوردنه له توو له هه موو پیغهمبرانی پیش توو له هه ر که م و کوریه ک که بوویانه و بو بووته، خاوه نی تووله و سزایه کی نیش و نازار دهره له دوژمنه کاتان. والحمد لله علی ذلك.

نینجا چاکه و نیعمه تیکی تر ده خاته بهرچاوی پیغهمبر (ﷺ) که نه م قورنانه ی به زمانی عه ره بیه، له هه مان کاتدا بهر په رچی بیانوییه کی ناراست و بی جئی نه فامه کان ده داته وه که نه یانگوت: با نه م قورنانه بهر زمانیکی تر بهاتایه نه ک به عه ره بی، نه فرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْتَهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَبِي وَعَرَبِي﴾ نه گه ر نیمه نه م قورنانه مان بهینایه ته خواره وه و به مانگنپرایه به زمانیکی غهیره عه ره بی نه و بی باوه ره سهه ر کیشاه ده یانگوت با نایه ته کانی پوون بکرایه ته وه بو مان به جوړیک تی بگه یشتینایه نایا چون نه گونجی قورنانه غهیره عه ره بی بیست نه وهی که بانگ ده کریست و پئی راده گه یه نری عه ره بی بیست؟ له وه لام و ده م کوت کردنیاندا نه فرموی: ﴿قُلْ مَوْلَايَ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاعَةٌ﴾ نهی پیغهمبر بلئی نه م قورنانه بو بروه داران رینمونی و رینگه پیشانده ره و شیفایه له هه موو نه خوشی دهر وونی، کهواته بو شهوان به سه و پیویستیان به هیچی تر نیه

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ
 ﴿٤٤﴾ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مَنَّهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَن أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ
 بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ نهوانه‌ی که باورپرستان نه‌میناوه له
 گوینچه‌کانیاندا که‌ری هه‌یه و نابیستن و قورئان کویرییه به‌سهر چاره‌کانیاناره و چاوی دلیان
 نابیايه، به بقو و دوژمنایه‌تیهوه سه‌یری ده‌کن، که‌واته شه قورئانه زیاتر گوهر او سه‌رکیئش
 تریان ده‌کات ﴿أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ نهوانه‌ی له شوینگی زور دوروهه بانگ
 ده‌کرین، واته زور دورن له ته‌بیعت و حقیقه‌تی شه قورئانه، سبحان الله له هه‌موو زه‌مان و
 ولایتکدا وینه‌ی نهوانه زوره و ده‌ده‌که‌یان کوشنده و چاره‌سهر نه‌کراوه.

ئینجا وینه و نمورنه‌یه‌ک له پیغه‌به‌هران و وینه‌یه له‌سهر کیئشان ده‌خاته له‌رچاوو
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ بن‌گومان شتیکی ناشکرایه که ئیمه نامه‌مان
 به‌خشی به موسا واته شه ته‌وراته‌ی که ده‌ستکاری نه‌کرابوو که نامه‌یه‌کی زور عه‌زیم بوو
 به‌س بوو بؤ ملکه‌چ کردن و شوین که‌وتن، که‌چی دووبه‌ره‌کی تیدا کرا به‌م جوړه هیندی
 وه‌ری گرت و هیندی تر دوژمنایه‌تی و سه‌رکیئشی به‌کاره‌ینا به هوی نه‌وهوه سه‌رکیئشه‌کان
 شایسته‌ی نه‌وه بوون له‌ناو به‌رین ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌گهر به‌راریک
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه پیش نه‌که‌وتایه له دواخستنی سزای نهوانه بؤ پوژی دوا‌یی، نه‌گهر
 نه‌وه نه‌وایه قه‌زاوت ده‌کرا به‌سهر دوژمه سه‌رکیئشه‌کانداو له ره‌شه ده‌مینران و به‌واداران

دومانه به شادمان له پاش نهوان، هروها بپريار بهو جوړه هات له دواترين شريعت و په يامه دا ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ﴾ نهوى بى باومره سرکيشانه له گهل تو دپريارهى نه قورئانه دهژين له دوو دلى و گومانىكى وادا نه بى نارام کمره که نهو دوو دلى و بى ناراميه ژيان تال و ناخوش دهکا. کهواته با بهرله بکړين به پى بى بچوونى خويان پهفتار بکهن. نهوى کهژيره وکردهوى چاک دهکات نهوابه سوډى خوى تهواو ده بى و بۇ خوى کار دهکات، بهلام نهوى که خوپه دهکات نهو به يانى خوى تهواو ده بى و له راستيدا دژى خويه تى وهک نه فرموى: ﴿مَنْ عَمِلْ سَلِماً فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْمَعِيدِ﴾ بى گومان خوى تو خاوهن زولم نيه دبارهى بهنده گانى، واته هرگيز به بى تاوان سزايان نادات، وتهى ﴿ظلام﴾ سيفه تى موبالهغه نيه به لکو پى دهوترى: ذل کذا. يان مه بهست نهويه هر جوړه زياده پهوى کردن له توله تى تاوانباراندا زور زولمىكى گورهيه که زولم شتىكى زور به دهو خوا قهدهغهى کردووه له سهر خوى.

وصلی الله و سلم علی سیدنا و سید القادة و قائد السادة محمد و علی آله و صحبه و کل من تبهم
بإحسان.